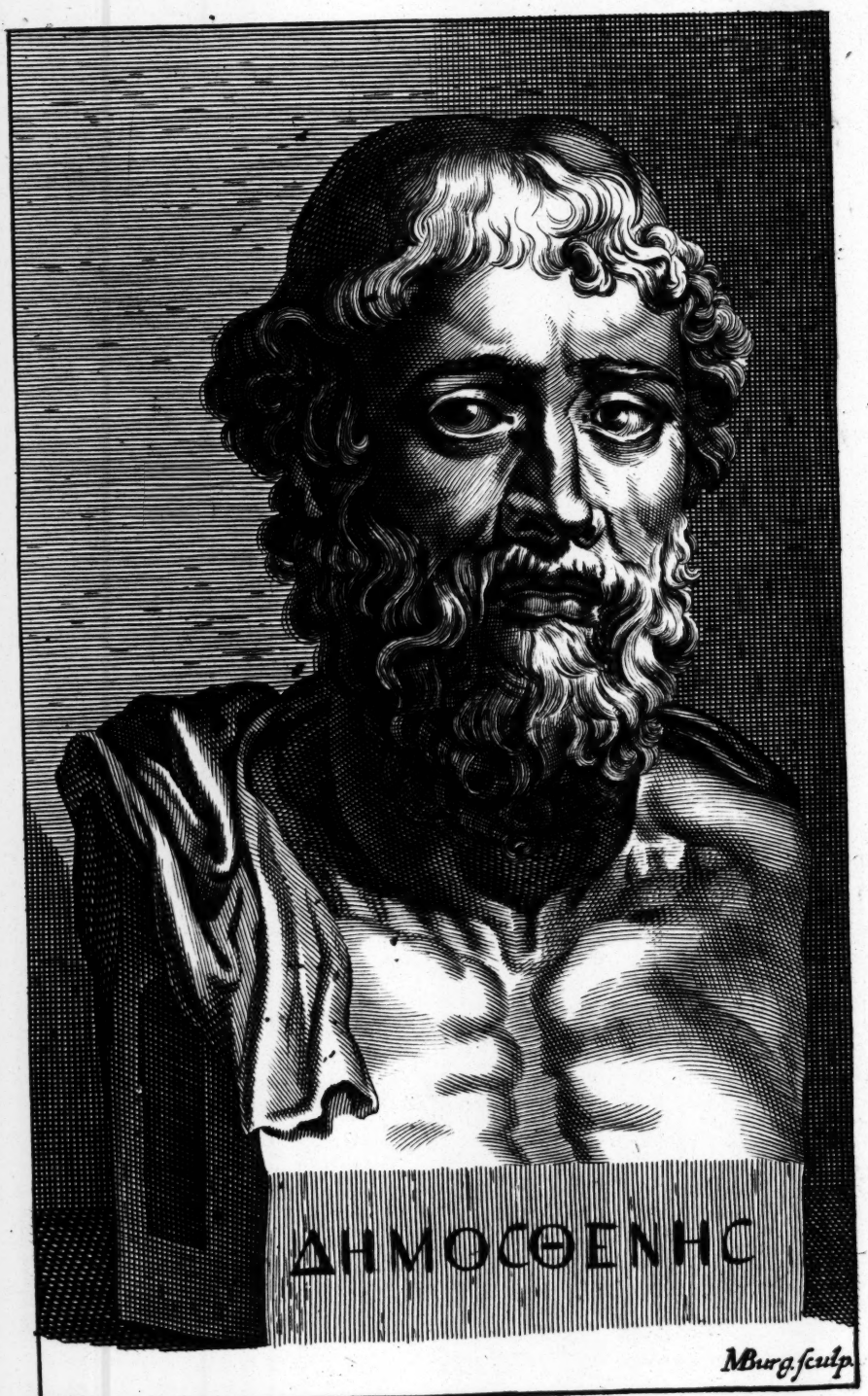
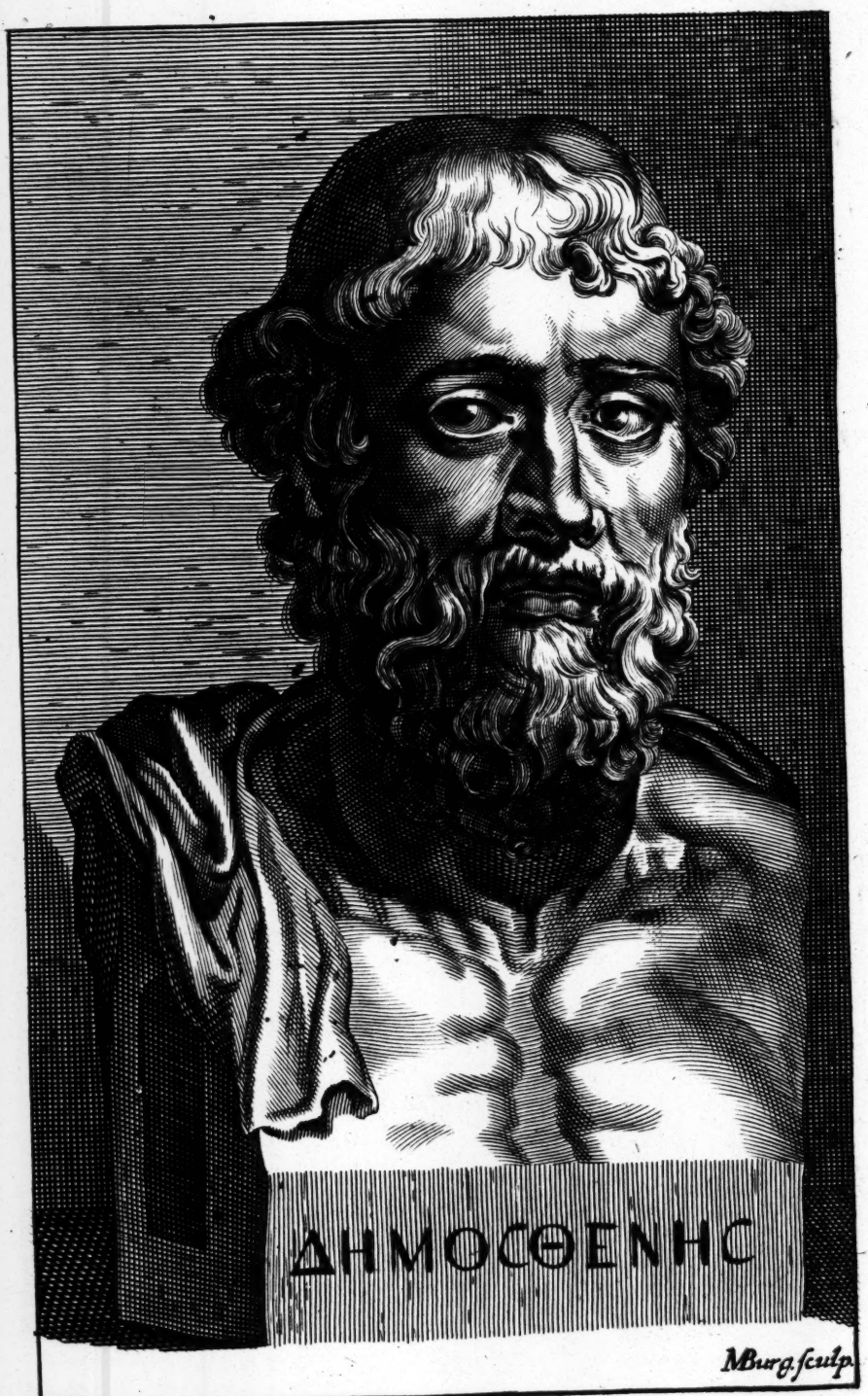

ΔΗΜΟCΘΕΝΗC
MBurg. sculp.

ΔΗΜΟCΘΕΝΗC
MBurg. sculp.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΙ

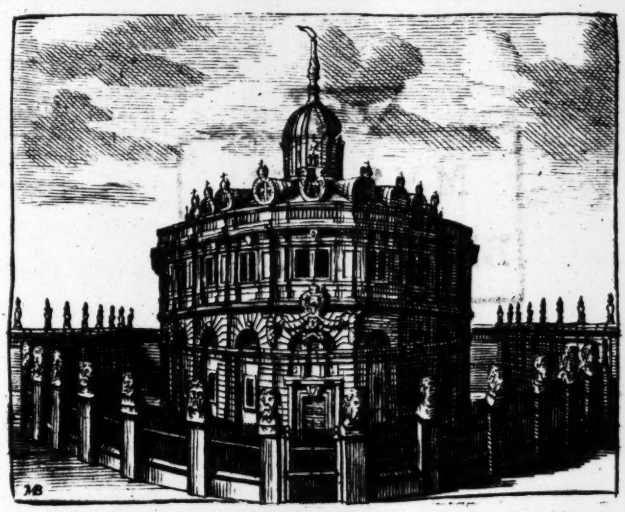
ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΙ ΑΝΤΙΔΙΚΟΙ.

Cum Latina Hier. Wolfii verſione, plurimis in locis emendata, necnon Budæi aliorumque notis. His accedunt in Demoſthenis orationem Ulpiani ſcholia, aliaque anonymi cujuſdam in Æſchinis orationem nunc primum edita, & Indices præterea neceſſarii.

OXONII,

E THEATRO SHELDONIANO. MDCCXXI.

Impenſis *Ant. Peiſley* Bibliop. *Oxon.*

Proſtat apud *J. Knapton*, *W. Taylor*, & *W. Meadows*, Bibliopolas *Lond.*

Imprimatur,

GUIL. DOBSON

Pro-Vice-Can. *Oxon.*

Apr. 3. 1721.

VIRO

MORIBUS, ERUDITIONE,

PRÆSTANTISSIMO,

DOMINO

JOANNI KYRLE ERNLE,

De WHETHAM in Agro WILTON.

ARMIGERO,

S. P.

VIR ORNATISIME,

PRODEUNT in medium Demoſthenes & Æſchines, etiam nunc æmuli oratores, diverſis virtutibus inſignes, & de eloquentiæ gloria coram Te Judice acriter contendentes. Ille orationis vim & majeſtatem, hic

mitius dicendi flumen, Ille vehementiam omnia rapientem, hic ſimplicem & ſuavem dictionis ornatum præ ſe fert; quantus in utriuſque pectoribus flagravit erga virtutem amor! quanta uterque civium ſuorum vitia inſectatus eſt acrimonia! quam utriuſque ſcripta rerum pondere, verborum delectu, ſumma orationis varietate, nulla lectorum ſatietate ſemper admiranda! Si Demoſthenes, Te annuente, primum evehatur ad locum, proximum Æſchines haud invitus occupabit. Sum,

Mæcenas Colendiſſime,

Tibi omni officio

devinctiſſimus

HENRICUS BROOKE.

LECTORI.

CUM parum nitida mecum animadverterem & rariora eſſe harum orationum exemplaria, amicorum quorundam hortatui, qui eas mihi recenſendas eſſe voluerunt, libenter obſecutus ſum; ſtatimque iis adornandis me accinxi. Quid autem à me præſtitum eſt, & quibus inſtructus auxiliis huic operi par eram perficiundo, paucis exponam.

Prima mihi cura fuit ut textum Græcum quam accuratiſſimum exhiberem, quem in finem Editionem Morelio inchoatam & Benenato qui Lambini non leve ſibi aſsumpſit auxilium, tandem abſolutam, (utpotę omnium optimam) ſumma fide ſecutus ſum, impreſſis omnibus, ſi unum vel alterum inferioris notæ excipias, ea quam res poſtulavit cura collatis. Eas etiam adjeci variantes lectiones quas olim Morelius ex octo codicibus collegit vetuſtiſſimis, omneſque eas quas indefeſsa Wolfii cura nobis tradidit ex variis tum manuſcriptis tum Codd. impreſsis collectas, omiſſis tantum iis quæ nullam præ ſe ferebant veritatis ſpeciem; ut & utramque orationem, quod lectori maxime uſui fore duxi, in ſectiones nunc primum diſtinctam dedi. Ne vero aliquid deeſſet quod mea conferre poſſet diligentia, mihi proviſum eſt, cum Æſchines in oratione ſua crimen aliquod refellere conetur, iſtam orationis partem indigitare, qua Demoſthenes iſtius criminis Æſchinem accuſat. Præter hæc etiam notulas quaſdam adjunxi ex Wolfio, Budæo, aliiſque excerptas, & tres Indices, primum vocum præcipuarum, ſecundum propriorum nominum notatu digniorum, tertium rerum.

Dein-

Deinceps adjiciendam curavi Hier. Wolfii verſionem à me ſane haud leviter immutatam, rudem tamen & omni latinæ dictionis elegantia prorſus deſtitutam. Hæc enim tyronibus Græcis litteris minus verſatis, qui hujuſmodi adminiculis ſoli indigent, aptior mihi viſa eſt, eò quod verba fere verbis, quantum fieri potuit, reſpondeant.

Demoſthenis orationi ſcholia quædam Græca ſuppoſui, Ulpiani nomen præ ſe ferre ſolita, quorum vix dimidia pars ei attribui debet; quæ quidem nonnullis longiora eſſe videri poſſint, & lectori præcipue Græcis litteris parce imbuto minus utilia, in quantum ſunt ipſo textu locis ſane aliquammultis explicatu difficiliora. Sciant autem velim tales judices ea non ex meo ſolius animo adjecta fuiſſe, ſed illorum adhortatu, quorum judicio plurimum tribuendum cenſeo. Quippe totius orationis conſpectum, partiumque convenientiam, & mirabile ejus artificium ob oculos ponunt. Hinc præcipue factum eſt quod haſce ἐξηγήσεις, mendis innumeris, opus ſane improbi laboris, liberare vellem: ut autem id felicius perficerem, mihi præſto erant Wolfii emendationes, aliæque ex duobus Codd. perantiquis deſumptæ.

Quod autem ad ſcholia attinet Æſchinis orationi ſubnexa, quæ nunc primum in lucem prodeunt, nihil mihi reſtat dicendum, cum talia de iis præclariſſimus noſter Dodwellus in libro ſuo de Cyclis Græcorum non veretur ſcribere viz. Habui Græcas haſce annotationes è Codice doctiſſimi amici Edvardi Bernardi Profeſſoris apud Oxonienſes nuper Saviliani. Is olim fuit Joſephi Scaligeri, qui ſua manu hæc aliaque ad oram Codicis excuſi deſcripſerat. Utinam fontem indicare dignatus fuiſſet. Hauſit autem ut opinor è MS. aliquo & quidem bonæ notæ. Sunt enim ſcholia illa omnia quæ edantur digniſſima.

Ad

Ad oram etiam ejuſdem Cod. varias quaſdam lectiones quæ ipſi orationi inſerantur digniſſimas Scaligeri manu comperi deſcriptas, quæ nihil dubito quin ex eodem MS. fuerint deſumptæ, eas autem textui immiſcere nolui, ne quis de mea quereretur temeritate.

Hæc ſunt, Lector benevole, quorum te præmonendum judicavi, ut ſcires quid novi in hac Editione tibi licet expectare, & cum animo advertas quantum laboris hujuſmodi ſtudiis ineſt, haud iniquo animo accipias, ſi aliquoties me hallucinantem deprehenderis: eoque faciliorem confido veniam me conſecuturum, quod opus hoc adeo non ultro ſuſcepi, ut id ſubterfugere mihi haud integrum fuerit. Vale.

DEmosthenes quidem —— nihil Lysiæ subtilitate cedit, nihil argutiis, & acumine Hyperidi, nihil lenitate Æschini, & splendore verborum. Multæ sunt ejus totæ orationes subtiles, ut contra Leptinem: multæ totæ graves, ut quædam Philippicæ: multæ variæ, ut contra Æschinem falsæ legationis, ut contra eundem pro causa Ctesiphontis. *Cic. Orat. ad Brutum.*

Photius περὶ Αἰσχίνου.

Ἔστι δὲ τοῖς λόγοις αὐτοῦ γλυκύς τε, καθαρὸς καὶ εὐκρινὴς, καὶ τῇ τῶν ἐνθυμημάτων σαφηνείᾳ σεμνυνόμενος.

Errata sic emendentur.

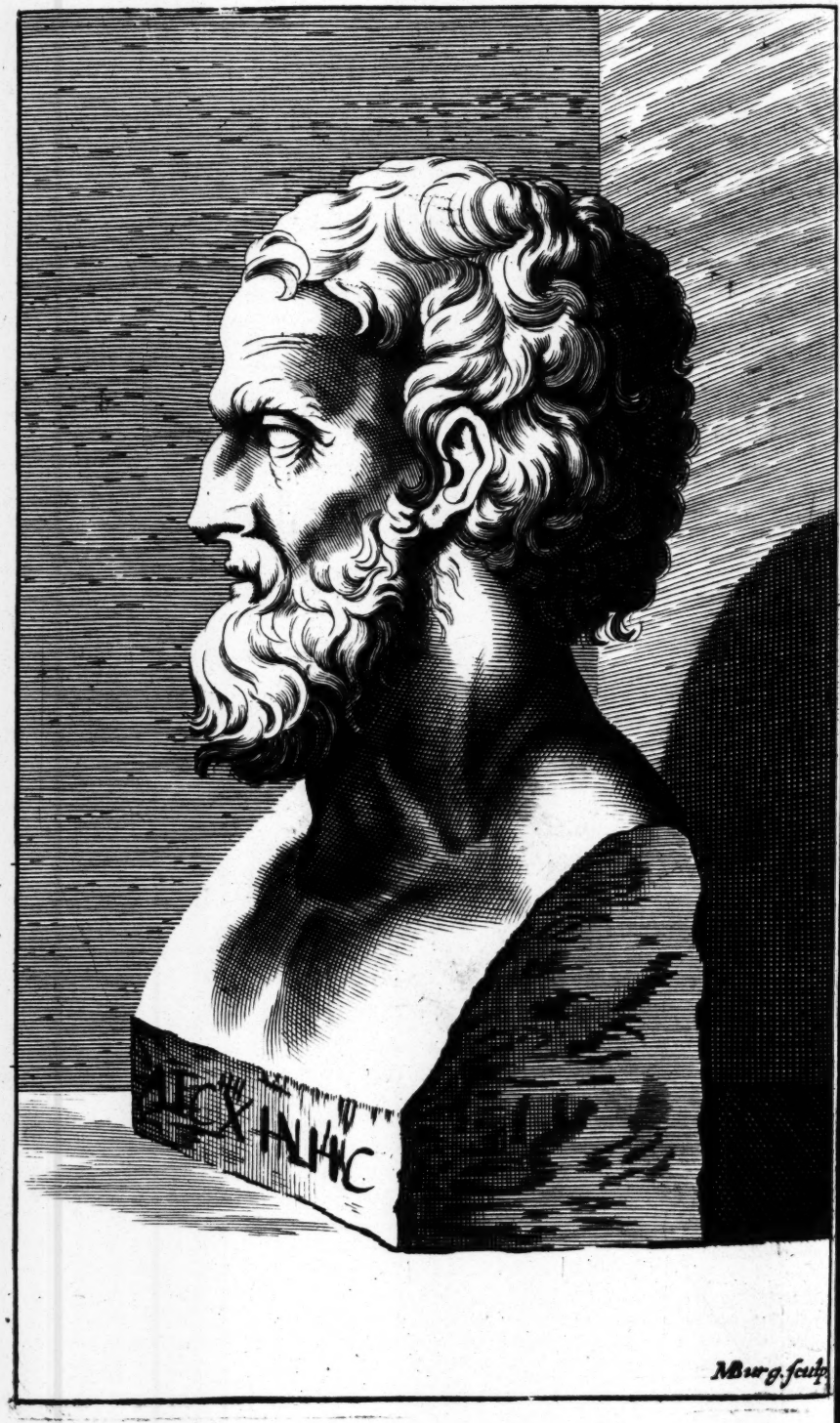
Dem. Orat.

Pag. 9. l. 1. vers. lege *pacem.* p. 80. in var. lect. pro ἐπῆρχεν lege ὑπῆρχεν. p. 83. l. 11. text. lege δῶ. p. 93. l. 8. text. lege. ὥστε. p. 112. l. 2. vers. lege *habitam.* p. 168. l. 5. vers. pro *fuerit* lege *redegit.*

Æsch. Orat.

Pag. 10. l. 3. sch. lege Τιμοῦ. p. 52. l. 5. not. l. *se.* & *immiscuerat.*

ΔΕΞΙΗΛΙΑΣ
MBurg. sculp.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

DEMOSTHENIS

DE FALSA LEGATIONE

ORATIO.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΥ.

ΑΙΣΚΙΝΗΣ ἦν ἀνὴρ Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀτρομήτου, καὶ Γλαυκοθέας, ἀμφοτέρων ἀδόξων, ὡς φησι Δημοσθένης· καὶ μὲν δὴ, γράμματα διδάσκοντα· καὶ δὴ καθαίρεσίς, καὶ τελετάς τινας [a] καὶ ἀποδύσεις [b] διαγέλωσάν φησι λέξιν. παραδίδοται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης, γραφῶν τι ὑποκριτὴς γενόμενος, καὶ γραμματεὺς τῆς πόλεως, ὅπερ ἦν εὐτελὴς ὑπηρεσία. ὕστερον μέντοι τῶν ῥητόρων εἰς ἐγένετο, καὶ ἀεὶ τῆς εἰρήνης ἄρδος Φιλίππου ἐαρέσκουσι· πολεμοῦντες γὰρ Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ ἀεὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ πολλὰ μὲν αὐτοὶ δεινὰ πάσχοντες, δρῶντες δὲ οὐδὲν ἄξιον λόγου, ἐπείσθησαν ὑπὸ εἰρήνης αἱρεσκούσης ἀεὶς τὸν Φίλιππον. πέμπουσι δὲ πρέσβεις, δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς Αἰσχίνης τε καὶ Δημοσθένης ἦσαν. δεξαμένου δὲ Φιλίππου τὰς ἀξιώσεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβεύουσι δεύτερον, ὅπως οἱ ἀεὶ τῆς εἰρήνης ὅρκοι γένοιντο. ἀεὶ δὴ τοῦτο

LIBANII ARGUMENTUM

ORATIONIS

DE FALSA LEGATIONE.

ÆSCHINES homo fuit Athenienſis, Atrometi filius, & Glaucotheæ, utriuſque obſcuri, ut ait Demoſthenes. Illum enim literis docendis, hanc luſtrando, & ſacra quædam frivola divulgando, victum quæritaſſe dicit. Quin ipſum etiam Æſchinem traditum eſt, & tragicum fuiſſe hiſtrionem, & ſcribam civitatis, quod vile miniſterium habebatur. Sed in oratorum tandem numerum venit, & legationem qua de pace cum Philippo ageretur, obiit. Nam cum Athenienſes bellum cum Philippo de Amphipoli gererent, & multis cladibus acceptis, nihil memorabile efficerent; legatos ad Philippum de pace mittendos cenſent: legant igitur decem, inter quos & Æſchines & Demoſthenes fuerunt. Cum autem pacis conditiones Philippus accepiſſet, rurſus iidem ſecundùm legati eunt, ut jusjurandum de pace detur. In his

VARIÆ LECTIONES ET NOTÆ.

a Deeſt. I. *b* Τελῶνιον. I. 2.

negotiis

ταῦτα τὰ πράγματα κατηγορεῖ ὁ Δημοσθένης Αἰσχίνου, φάσκων ὅτι, Φιλοκράτους αἰσχρὰν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην [a] λέγοντος καὶ γράφοντος, συνεῖπεν αὐτῷ ὅτι τὰς χώρας κατηλάλησε, παρὰ δὲ συνέδρων τὰ ἐν Θράκῃ ἀλφαδιζόμενα· [b] ὅτι δ' οὐδὲν πρὸς Ἀθηναίους ἀπήγγειλε, παρὰ δὲ συνέδρων Φωκέας ἐπαλλάξαι· εἶπε γάρ, φησὶν, ὅτι Φωκέας οὐκ ἀναιρήσει Φίλιππος· καὶ ὑμεῖς τούτῳ πιστεύσαντες, οὐκ ἐβοηθήσατε τοῖς ἀνδράσι. φησὶ δὲ ταῦτα πάντα, ὅτι μισθῷ καὶ δώροις ὑπ' Αἰσχίνου κατακερματίζεται.

Ἡ στάσις, [c] περὶ οὐσίας, καὶ στοχαστική. ἡ δὲ κίνησις [d] μάλιστα λέγεται ἀπὸ Τίμαρχον τὸν φίλον Δημοσθένους, ὃν [e] ἐτίμησαν Αἰσχίνης, κατηγορήσας ὡς κακῶς βίου, ὅτι πρὸς Πιττάλακον τὸν [f] ὀρνιθίαν φησὶν, εἰσῆει, εὔμορφον ὄν, ὅτι τοῦ Διάδας τοὺς μάχας τῶν [g] ὀρνίθων, ἀλφαδιζόμενον, καὶ ἀλφάδι ἔχοντα.

negotiis tria Demosthenes objicit Æschini: eum Philocrati, fœdam ac noxiam suadenti ac decernenti pacem, suffragatum esse: tempus triviſſe, unde contigerit, ut res Thraciæ perirent: Athenienſibus falsa renunciasse; unde factum sit, ut Phocenſes delerentur. Dixit enim, inquit, Philippum non eversurum Phocenſes: & vos, ei fide habita, hominibus opem non tuliſtis. Asserit autem, hæc omnia mercede & largitionibus adductum, malitioſe feciſſe.

Status est de facto, & conjecturalis. Sed inimicitiæ extitiſſe dicuntur propter Timarchum Demosthenis amicum, quem contumelia affecerat Æschines, improbæ vitæ accuſatum, propterea quòd ad Pittalacum aviarium, ut ait, ingrederetur, homo forniciosus, ad ſpectandas avium pugnas, qui flagitioſa tum faceret, tum pateretur.

a Λέγοντος. 1. *b* Καὶ ὅτι. 1. 2. *c* Περὶ οὐσίας] πότερον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν; An ſit, feceritne reus id, cujus arguitur? *Wolf.* *d* Ἐκβραχ. 1. 2. *e* Ἠτίμωσαν. 1. *f* Ὀρνιθίαν, eum ſignificat qui aves pugnaces alit. *W.* *g* Ὀρνίθων. 1.

ΕΤΕΡΑ ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΛΟΓΟΝ.

Πολέμου συνεστῶτος Φιλίππῳ καὶ Ἀθηναίοις [a] μαχρὸς, ἐξ οὗ τὰς σπονδὰς τὰς πρὸς αὐτοὺς συνθέσθαι, ἔλαβε περὶ Ὀλυνθίων Ἀμφίπολιν, ἣν [b] τιμῶσι τῆς πόλεως καὶ ἐν Ὀλυνθίοις

ALIUD ARGUMENTUM INCERTI AUCTORIS IN EANDEM ORATIONEM.

BEllum inter Philippum & Athenienſes longum intercesserat, ex quo ille pactis & conventis violatis, Amphipolim ab Olynthiis acceperat, quæ urbis Athenienſis erat: atque Olyn-

a Μακρὸς. 1. *b* Κτῶνται τῆς πόλεως καὶ ἐν Ὀλυνθ. 1.

thiis eo tempore parebat, quòd etiam ſocii defecerant. Flagrabat & aliud bellum Phocenſium cum Theſſalis & Thebanis: cum Theſſalis, propter templum Delphicum: cum Thebanis, propter Orchomenum & Coroneam. Conſtat enim ex hiſtoria, eos & his eripuiſſe duas illas urbes ipſis finitimas; & Theſſalis depulſis Amphictyoniam occupaſſe, quòd Delphicum templum in media Phocide eſſet ſitum. Cum autem diuturnum bellum inter ſe geſſiſſent Athenienſes & Philippus, ac tandem utrique pace uti vellent, ſed ejus petendæ facere initium utrique turpe ducerent; Ariſtodemus & Neoptolemus actores tragœdiarum, quibus propter artem quocunque impune ire licebat, atque etiam ad hoſtes; profecti in Macedoniam, artem ſuam oſtentarunt: adeoque humaniter à Philippo ſunt accepti, ut præter cæteras pecunias, alia quoque de ſuo eis largiretur. Cum autem fore ſentiret, ut ad ſe legatos mitterent Phocenſes, & Theſſali, & Thebani; Athenienſes decipere voluit: eamque cauſam nactus, Ariſtodemo & Neoptolemo, cum eos dimitteret, ſe amicum eſſe Athenienſibus dicit. Rurſus contigit, ut tale quiddam accideret. Phrynon quidam Athenienſis, regreſſus Olympia, ſive à certamine, ſive à ſpectaculo, captus

a Θετταίους πόλεμος. Υ. b Τῶν ἐν Δελφ—.] ἱδρυμένων. Sed cum unum Delphicum templum celebretur: aut legendum ἑνὸς, ἢ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἱδρυμένον. W. c Ενόμιζεν. Υ. d Ὅτι μέλλων πόλεμος ἔσεσθαι πρὸς αὐτὸν Φωκεῖς καὶ Θετταλοὶ καὶ Θηβαῖοι. Υ. e Ἀγωνισάμενος, ἢ θεασάμενος. Υ.

παῖδα ὑπὸ τινων στρατιωτῶν τοῦ Φιλίππου ἐν ἱερομηνίᾳ, καὶ ἀφῃρέθη πάντα τὰ αὐτοῦ· ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, παρεκάλει τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα χειροτονήσωσιν αὐτὸν πρεσβευτήν, ὅπως ἀπελθὼν πρὸς Φίλιππον, λάβῃ ἅπερ ἀφῃρέθη. καὶ πεισθέντες Ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ Κτησιφῶντα. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς Μακεδονίαν, φιλοφρόνως αὐτοὺς ἐδέξατο ὁ Φίλιππος, ὥστε καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πάντα ἀποδῶναι αὐτῷ, καὶ ἐκ τῆς οἰκείας ἄλλα δοῦναι, καὶ ἀπολογεῖσθαι, ὅτι ἠγνόει οἱ στρατῶται ὅτι ἱερομηνία ἔστι· καὶ τοῖς πάλιν ὁμοίως ἔλεγεν, ὡς φίλος εἰμὶ Ἀθηναίοις. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν, τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν. ταῦτα ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, ἐβούλοντο μαθεῖν, εἰ μετ' ἀληθείας εἰρήνην ἄγειν βούλεται Φίλιππος. καὶ δὴ χειροτονοῦσι δέκα πρέσβεις. εἰσὶ δ' ἔτι, Κτησιφῶν, Αἰσχύλος, Ἰατροκλῆς, Κίμων, Ναυσικλῆς, Δέρκυλλος, Φρυνίων, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Δημοσθένης. πέμπουσι δὴ τούτους εἰς Μακεδονίαν, ἵνα μάθωσιν εἰ μετ' ἀληθείας βούλεται εἰρήνην ἄγειν ὁ Φίλιππος· καὶ εἰ ἀληθές ἐστιν, [a] ἐνέγκωσι παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τοὺς λαμβάνοντας τοὺς ὅρκους. ἀπελθόντων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, [b] ὧν εἷς καὶ Δημοσθένης, ἦγαγον ὑπὸ τοῦ Φιλίππου πρεῖς πρέσβεις, Ἀντίπατρον, Παρμενίωνα, καὶ Εὐρύλοχον, ὀφείλοντας λαβεῖν τοὺς ὅρκους. συναγομένων δὲ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων ὅπως τοὺς παραγενῶν τοὺς ὅρκους, χρόνος παρῆρχετο· καὶ μισοῦσι τὴν φύσιν τοῦ Φιλίππου ὁ Δημοσθένης, ὡς ἀεὶ [c] καταγριομένην,

est à quibusdam Philippi militibus in festo, & spoliatus omni pecuniâ. Is reversus Athenas, precatur Athenienses, ut se legatum decernant; quò profectus ad Philippum, reciperet ea quibus esset spoliatus. Assensi Athenienses, eum & Ctesiphontem decreverunt. Quos in Macedoniam profectos, Philippus humaniter accepit: neque solùm per milites erepta reddidit, sed & alia de suo est largitus; & factum excusavit, ignorasse milites, eo tempore fuisse festivitatem: & rursus his item dixit, se esse amicum Athenienſibus. Qui in Atticam reversi, eadem quæ alteri, nunciarunt. His auditis, Athenienses certò comperire voluerunt, an revera pacem servare vellet Philippus. Itaque decem legatos decernunt. Sunt autem hi; Ctesipho, Aristodemus, Iatrocles, Cimon, Nausicles, Dercyllus, Phrynon, Philocrates, Æschines, Demosthenes. Eos igitur mittunt in Macedoniam, cognituri, verene ad pacem versus esset animus Philippi: quod si verum esset, jusserunt, ut secum adducerent legatos, qui jusjurandum acciperent. Regressi decem legati, quorum unus fuit & Demosthenes, adduxerunt à Philippo tres legatos, Antipatrum, Parmenionem, & Eurylochum, exacturos jusjurandum. Cum autem convocarentur socii Athenienſium ad dandum jusjurandum, & mora intercederet; intelligens Demosthenes Philippi ingenium, semper aliquid subi-

a Ἡκεν. I. ἐνέγκωσιν. I. b Ὧν εἷς ἦν. I. c Τοῦτο καταγριομένην, ἢ, I.

gentis

νυ, καὶ ἐπιτρέζοντος, λέγει τοῖς Ἀθηναίοις ταχέως δοῦναι τοὺς ὅρκους καὶ μὴ περιόντος Κερσοβλέπτου· ἔλεγε γὰρ, ὅτι εἰς τὴν Θρᾴκην ἀπιοῦσιν ἡμῖν, a παρέξει τοὺς ὅρκους ὁ Κερσοβλέπτης. ἰστέον δὲ ὅτι Δημοσθένης b ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ διὰ τοιαύτην αἰτίαν· ἀπελθὼν γὰρ εἰς τὴν πρώτην πρεσβείαν, εὗρεν ἐν Μακεδονίᾳ τινὰς τῶν Ἀθηναίων αἰχμαλώτους, καὶ ὑπέσχετο φέρειν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ ξυναδαι αὐτούς. οὐκ ἠδύνατο δὲ τοῦτο ποιῆσαι, εἰ μὴ ἐν πρεσβείᾳ πρεσβευτῇ. c ἔλεγε γὰρ τὴν πρεσβείαν ἁπλῶς ἀπελθεῖν διὰ τὸ αὐτοὺς ταχέως ἀπελθεῖν· καὶ ὅσους ἂν ὄντα πύθωνται d Φίλιππον, δεῖ αὐτοὺς ἀπελθεῖν, καὶ ἐκεῖσε τοὺς ὅρκους λαβεῖν. οἱ δὲ, μὴ πειθόντες, ἐζήτουν ἁπλῶς ἀπελθόντα· καὶ εἰς Μακεδονίαν ἀπελθόντες, e ἐκάθισαν ὅλους τρεῖς μῆνας, ἕως ἓξ πολλὰ τῶν Ἀθηναίων χωρία καταστρέψας, ὑπέστρεφε Φίλιππος, ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτης· καὶ ἐλθὼν, οὐκ εὐθὺς παρέσχεν αὐτοῖς τοὺς ὅρκους, ἀλλ' εἵλκυσεν αὐτούς, ἕως ἠντέστησε τῷ ὅτι Φωκέας σπανὰ, καὶ τὴν πρεσβευσαμένων πρὸς αὐτὸν Φωκέων οὐκ ἀμαλύσεως τοῦ πολέμου. καὶ ἐξιλάσκοντος αὐτοῦ ὅτι τοὺς Φωκέας, ἀντὶ τοῦ ὀμόσαι ἐν ἱερῷ τοὺς ὅρκους, ἐν πανδοχείῳ παρέσχε, λέγων ὅτι· Σπένδομαι Ἀθηναίοις, καὶ τοῖς Ἀθηναίων συμμάχοις, f χωρὶς Ἀλέων καὶ Φωκέων· ἔλεγε γὰρ ὅτι οἱ Ἀλεῖς, ἐχθροὶ ἦσαν τῶν ἐμῶν φίλων καὶ Φαρσαλίων· Φωκεῦσι δὲ, οὐ σπένδομαι, ἐπειδήπερ ἠσέβησαν εἰς τὸ ἱερόν. ἐλθούσης δὲ

gentis & graſſantis, autor eſt Athenienſibus, dandi celeriter jurisjurandi, etiam non præſente Cerſoblepte: *Nobis*, inquit, *in Thraciam abeuntibus, jusjurandum dabit Cerſobleptes.* Sciendum autem eſt, Demoſthenem in ſecunda legatione abiiſſe tali de cauſa. In prima legatione, quibuſdam Athenienſibus, quos in Macedonia captivos invenerat, pollicetur, ſe illos ſua pecunia redempturum; id quod, niſi in perſona legati, facere non poterat. Juſſerat autem navi abire legatos, quò celeriter iter conficerent; & ubicunque Philippum eſſe audirent, eò proficiſci, & illic jusjurandum exigere. Illi vero non paruerunt, ſed pedeſtri itinere abierunt; & cum in Macedoniam perveniſſent, tres totos menſes deſederunt, donec multis Athenienſium oppidis ſubactis, Philippus reverteretur; ac præter cæteta, ipſo etiam Cerſoblepte capto. Ac ne reverſus quidem ſtatim dedit jusjurandum, ſed diſtulit, dum expeditionem contra Phocenſes inſtrueret; etſi ii legatos ad eum de bello deponendo miſerant. Cum autem contra Phocenſes proficiſceretur, non in fano, uti fieri par erat, ſed in caupona jusjurandum dedit, in hæc verba: *Pacem facio cum Athenienſibus, & Athenienſium ſociis, Alenſibus & Phocenſibus exceptis*: quòd Alenſes hoſtes eſſent Phariſaliis, ſuis amicis; cum Phocenſibus autem ſe pacem facere negabat, quod fanum Delphicum impie violaſſent. Secun-

a Παρίξει. 1. b Οὐκ ἀπῆλθε. 1. 2. ὡς ἀπῆλθ. 1. c Ἐπέλθοντ. 1. d Φίλιππον, εἶτα ἀπελθεῖν, καὶ τοὺς ὅρκ. 1. e Ἐκάθητο 1. f Πλὴν. 1.

δευτέρας πρεσβείας εἰς τ Ἀττικὴν, ὁ Δημοδόκης ἐσπούδαζε λέγων, ὅτι οὐκ ἀρέσκει μοι τὰ ὑπὸ Φιλίππε διδόμενα. ὁ δ Αἰσχίνης ἔλεγεν, ὅτι ταῦτα εἶπε Φίλιππος ἐν τῷ φανερῷ· ἐμοὶ δὲ εἶπεν εἰς τὸ ὦς, ὅτι, Πλὴν Αλέων καὶ Φωκέων εἶπον, ἵνα μὴ μαθόντες Θηβαῖοι παραφυλάξωνται· αὐτὸς γὰρ ἐπιστρατεύσομαι καὶ ἀπολέσω, τούτους δ σώσω. οἱ δ Αθηναῖοι πεισθέντες Αἰσχίνῃ, χειροτονησᾶ τρίτην πρεσβείαν, βουλόμενοι μαθεῖν, εἰ φυλάξει Φίλιππος τὰ ὑπ' Αἰσχίνε λεχθέντα. καὶ ἐξωμόσατο Δημοδόκης, μήτε πρεσβεύσειν, μήτε κοινωνεῖν, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς πράξει ἡ πρεσβεία. καὶ τότε φοβηθεὶς Αἰσχίνης, μήποτε μόνων ὁ Δημοδόκης, πείσαι πείσει τ δῆμον τοῖς Φωκεῦσι βοήθειαν, ἐσπουδάκατο, ὡς λέγει Δημοδόκης, ἀσθενεῖν. καὶ τότε ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ Εὔνομος ἦλθεν ἔχων ἰατρὸν, ἢ ὀμνύων ὅτι ἀσθενεῖ Αἰσχίνης· ἢ αὐτὸν τ Εὔνομον ἀντὶ τότε ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος πρεσβευτήν. καὶ ἀπελθόντων τούτων τ πρεσβείαν, ὡς κατέλαβον Εὐβοίαν, ἤκουσε ὅτι Φωκέας κατεστρέψατο ὁ Φίλιππος· ἢ μετ' αἰσχύνης ὑπέστρεψαν. ἐλθούσης δ τ τρίτης πρεσβείας εἰς τ Ἀττικὴν, Αἰσχίνης αὐτοχειροτόνητος πρεσβευτὴς ἀπῆλθε πρὸς Φίλιππον, ὡς λέγει Δημοδόκης. ἰσέον δὲ ὅτι μετὰ τὴν πρεσβείαν ἕκαστος τῶν πρέσβεων εὐδύνας ἐδίδου· καὶ ἡ μὲν πρώτη πρεσβεία παρέσχεν εὐδοκίμους ὕπνους καλῶς, ὥστε τὸν Δημοδόκην χρῆναι, καλέσαι αὐτοὺς ἐπ' ἄριστον. ἔδοξε γὰρ τοῖς καλῶς πρεσβευσαμένοις, εἰς δημόσιον ἄριστον καλεῖσθαι. λοιδοροῦσι δὲ τινὲς, ὅτι εἰ ἠπίστατο Δημοδόκης ὅτι προδόται ἦσαν,

la igitur legatione in Atticam reversâ, Demosthenes controversiam movet, decreta Philippi non placere sibi dictitans. Æschines respondet, ea dixisse Philippum sportè; sibi verò in aurem insurrasse, *se Alenses & Phocenses expetisse, ne, re animadversa, Thebani sibi caverent, quos invadere ac perdere vellet, hos conservaturus.* Athenienses autem de sententia Æschinis, tertiam legationem decreverunt, cognituri, an Philippus staret pollicitationibus Æschinis: sed Demosthenes & legationem ejurarit, & se negavit quicquam cum legatione rei habiturum, sive ea bene, sive malè obiretur. Tum veritus Æschines, ne manens domi Demosthenes, persuaderet populo, ut Phocensibus auxilium mitteret; simulat, ut ait Demosthenes, se ægrotare: venit frater ejus Eunomus, adductoque medico, jurat ægrotare Æschinem: sic ipsum Eunomum, Æschinis loco, populus legatum creat. Qui legati cum abiissent, ut in Eubœam pervenerunt, audivere Phocenses eversos esse à Philippo, & cum dedecore redierunt. Reversa tertia legatione in Atticam, Æschines suapte autoritate legatus abiit ad Philippum, ut ait Demosthenes. Sciendum autem est, post legationem singulos legatos rationem reddidisse. Ac primi legati tam præclare fidem suam probarunt, ut Demosthenes eos decreto ad prandium invitari jusserit. Moris enim erat, legatos, re bene gesta, convivio publico excipere. Quidam dubitant cur eos Demosthenes, si scierit fuisse proditores,

ἦσαν, ἀφ' οὗ ἐποίησαν αὐτὸν κληδόνας εἰς δημόσιον ἄριστον; Καὶ λέγομεν ὅτι μὴ τὸ ἄριστον, ἀλλὰ τὴν σπουδὴν αὐτῆς. Τῇ δὲ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ μόνος ὁ Δημοσθένης ἔδωκεν ἐνδύνας. μέλλοντος δὲ τοῦ Αἰσχίνου παρέχειν ἔπιση Τίμαρχος καὶ Δημοσθένης κατηγορήσοντες τότε. καὶ ἦτησαν Αἰσχίνην ἀνάκρισιν γενέσθαι· καὶ γενομένης ἀνακρίσεως ἔδειξε Τίμαρχον ἑταιρικότα καὶ [a] ἐξέβαλεν αὐτόν. νόμος γὰρ ἦν τὸν ἑταιρικότα μὴ πολιτεύεσθαι. εἶτα ἔπιση κατηγόρησεν ὁ Δημοσθένης. καὶ [b] λέγουσί τινες, πῶς ἐνταῦθα μέμνηται τῆς τρίτης πρεσβείας; λέγομεν δ' ὅτι μὴ τέλος ἔτη τῆς χρήσεως εἰσῆλθεν ἔχων τὴν κατηγορίαν. γενομένης γὰρ τῆς δευτέρας πρεσβείας, μετὰ δύο τοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τὸν τῆς Φωκίων ἀπώλειαν, εἰσευαγάγων ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ ἦσαν· καὶ μὴ τέλος ἔτη, εἰσῆλθεν ὁ Δημοσθένης κατηγορήσων Αἰσχίνου, καὶ κρίνει αὐτὸν ἀφ' ἑνὸς δύο ἐγκλήματα, ἀφ' ἧς ἀπώλειαν τῆς Φωκέων, καὶ ἀφ' ἑτέρου δωροδοκίαν. ἰστέον δὲ ὅτι τεσσαρεσκαιδεκάτου ὄντος ἐγκλήματος, ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασι. πρὸς σύστασιν [c] τότε, δύο τῶν [d] ἀνέκυψε ζήτημα, ὅτι δὴ χρήσιμον Αἰσχίνῃ τοῦτο τετόλμηται· ὡς σύστασιν γένεσθαι τῆς τρίτης ἐγκλήματος τῆς καὶ Φωκίας. τεκμήριά [e] δὲ πολλὰ ταῦτα ἐσκευωρῆσθαι καὶ κατασκευάσθαι. δι' ὧν ἅμα καὶ παραιτεῖται τὸ χρῶμα Αἰσχίνου καταφεύγοντος ὅτι ἄγνοια καὶ συγγνώμην· καὶ τούτων τὰ μὲν ἐκ τῆς παρειμένων εἴληπται, τὰ δὲ ἐκ τῆς παραγεγενημένων· συνεῖπε γὰρ

Φιλο-

ditores, ad publicum invitandos prandium curârit? Ad quod respondemus, eum à prandio propositum eorum animadvertisse. Ex secunda autem legatione solus Demosthenes rationem reddidit; quam & Æschinem redditurum cum Timarchus & Demosthenes accusare instituissent, postulat Æschines, ut inquisitio fiat: facta inquisitione, Timarchum prostitutæ pudicitiæ convictum ejicit. Lege enim cavebatur, ne quis impudicus rempublicam administraret. Deinde aggreditur Demosthenes Æschinem, eumque accusat. Quidam etiam quærunt, cur hic tertiæ legationis meminerit? Respondemus, eum triennio post dictam diem, causam egisse in judicio. Missa enim secunda legatione, Athenienses, cognito Phocensium excidio, ex agris in urbem sua comportant, & in magno sunt tumultu. Triennio post ingressus Demosthenes Æschinem accusare, duo ei crimina objicit, interitum Phocensium, & accepti munera. Seiendum autem est, præcipuum esse crimen, interitum Phocensium: ad cujus probationem altera quæstio incidit, propter pecuniam Æschinem id esse ausum: ut probetur prius crimen de Phocensibus. *Hæc & hæc argumento sint*, inquit, *illa comparata & instructa esse.* Per quæ simul etiam tollit Æschinis colorem, ad ignorationem & deprecationem confugientis: atque argumentorum alia ex prætermissis, alia ex factis petiit: *quòd suffragatus fuerit*

a Ἐξέβαλεν. 1. b Ζητοῦσι. 1. c Διὰ τοῦτο. 1. d Ἐνίκυψε. 1. e Δ' ἐστι. 1. Post hæc verba deesse videntur ea signa: sequitur enim mox, δι' ὧν ἅμα. Sed ea ex iis quæ sequuntur possunt intelligi. *W.*

Phi-

φιλοκράτει, ἄνευ Φωκέων χάριτος ἢ εἰρήνης. ὑπ ἔλαβεν ὅρκους παρὰ Θεσσαλῶν συμμαχόντων Φιλίππῳ, οἳ οὐκ ἂν συνεστράτευσ ὅτι Φωκέας, εἰ μὴ ὀμόσειαν τοὺς ὅρκους. ἐπέσχε Φιλίππῳ [a] χάριν παρασκευάσας ἢ ὅτι Φωκέας στρατεύσαι. διέστειλε γὰρ ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐξαπίνης ἀναλίσκων, ἵνα μὴ φθάσαντας ὁ δῆμος, κλείσῃ τὰς Πύλας. ἐξαπάτησε τὴν πόλιν ἐπαγγελλόμενος ὅπλίτας ἑκατὸν. μᾶλλον μὲν, ὅτι [b] ἀπολοῦνται ἑτέρους ἢ, ὅτι Φωκεῖς σωθήσονται, ὡς τε μὴ ἐγγενέσθαι βουλεύσασθαί τι δεξιὸν ὑπὲρ Φωκέων. εἶπε γὰρ δεῖν Φιλίππῳ πιστεῦσαι, σώσειν γὰρ αὐτὸς χάριν [c] τὴν πόλεως ἐπαγγείλατο. καὶ τὰ μὲν πρότερα ταῦτα τεκμήρια. τὸ δὲ δεύτερον, τὰ ὧδε ἔχοντα δῶρα, ἐν ᾧ δείκνυται, ὅτι [d] ἔλαβεν Αἰσχίνης, ταῦτα τεκμήρια· ὧν ὁμοίως τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων ἐστὶ, τὰ δὲ ἐκ τῶν πεπραγμένων. ὑπ χρῆσεν Φιλίππῳ, καὶ ὡς ἐξαπατηθεὶς ὑπ αὐτοῦ, ὡς φησι, συνεῖπε Φιλίππῳ χαρίζεσθαι Ἀμφικτύοσιν, πρεσβευσαμένων [e] περὶ αὐτῶν Ἀμφικτυόνων. σύνεσιν ἀεὶ Φιλοκράτης χρήματα εἰληφότι. καλέσαντος ὅτι μαρτυρίαν, ἵνα [f] παρρησίας ἐπαγγείλαι Φιλοκράτει, παρὼν οὐκ ἐφθέγξατο. χειροτονηθεὶς πρεσβεύσειν ὅτι τῷ Φωκίδα [g] περὶ Φίλιππον ὅτι ταῖς ἐκκλησίαις, ἀσθενεῖν προσεποιήσατο. ἀλόντων Φωκέων & ὅτι τῷ ἐξωμοσίαν, ἀχειροτόνητος [h] πορεύεται, ὅτι καὶ φυλάξασθαι αὐτὸν ἐχρῆν. ταῦτα τὰ τεκμήρια τ δευτέρου λόγου. ἔστ

Philocrati, pace ſine Phocenſibus decernenti: quòd non exegerit jusjurandum à Theſſalis, Philippi ſociis, qui non militaſſent contra Phocenſes, ſi jusjurandum dediſſent: quod ſpatium Philippo præbuerit inſtruendæ contra Phocenſes expeditionis: commoratum enim fuiſſe de induſtria, & conſumpſiſſe tempus, ne miſſa claſſe populus Pylas clauderet: quòd deceperit populum data opera, duplici ſpe: unâ, fore ut Thebani perderentur: alterâ, ut Phocenſes conſervarentur; ne ſpatium daretur de incolumitate Phocenſium deliberandi: cum dixiſſet, fidem habendam eſſe Philippo, qui ſe illis in gratiam noſtræ urbis velle parcere promiſiſſet. Ac prioris quæſtionis hæc argumenta ſunt: poſterioris autem de largitionibus, dum oſtendit accepiſſe Æſchinem pecuniam, hæc argumenta; quorum item alia è prætermiſſis petita ſunt, alia è factis. *Non odit Philippum, quanquam ab eo deceptus,* ut ait: *Patrocinatus eſt Philippo, ut Amphictyo fieret, cum ea de re legationem huc miſiſſent Amphictyones: perpetua conſuetudine Philocratis utitur, corrupti largitionibus: poſtulatus ad dicendum teſtimonium, cum Hyperides Philocratem detuliſſet, quanquam præſens, os non aperuit: creatus legatus in Phocidem ad Philippum de pollicitationibus firmandis, ægrotare ſe ſimulavit: captis Phocenſibus poſt ejurationem, ultrò ſine auctoritate publica eſt profectus, quo etiam tempore cavere eum oportebat.* Hæc argumenta ſunt ſecundæ orationis.

a Χρόνον. 1. b Θηβαῖοι ἀπολῦνται. 1. c Αὐτὸς τὴν πόλεως, aut σώσειν γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις ἐπ' — aut τῇ πόλει. 1. 2. d Χρήματα εἴληφεν. 1. e Περὶ αὐτῶν τῶν. 1. f Φιλοκράτει. 1. g Παρὼν τὸν. 1. μετὰ τὸν. 1. h Πορεύεται ὅτι ὁ φιλῶν εἶναι αὐτὸν ἔφη. ταῦτα. 1.

ἔστι δὲ τούτων τὸ ἰσχυρότατον, καὶ ᾧ μάλιστα ἀντέχει, ἡ ἐπαγγελία καὶ ὑπόσχεσις Αἰσχίνου, ἣν περὶ Θηβαίων καὶ Φωκέων.

Ἡ μὲν ὑπόθεσις τοῦ λόγου, συλλογιστική. ὁ γὰρ συνιστέχει τοῖς ἐγκαλεμένοις Αἰσχίνης, ἀλλ' ἀρνεῖται παντάπασιν. τὸ δὲ [a] εἶδος, οἱ μέν, ἁπλοῦν νενομίκασιν, [b] ὕλης πολλῆς, ὡς ἐν ἀληθείᾳ, συνδραμούσης· οἱ δέ, συγκατασκευαζόμενον, [c] δύο λαβόντες ἐγκλήματα, τὸ κατὰ Φωκέας, καὶ Θρᾴκιον. Μένανδρος δὲ ἐπιπλοκὴν αὐτὰ φησιν. εἴληφεν δὲ ἐκ διαβολῆς τὸ προοίμιον. δι' ὧν γὰρ αὐτὸν δειλὸν ποιεῖ καὶ δεδιότα, διὰ τούτων δείκνυσιν ὡς πάνυ τοῖς δικασταῖς πεπιστευκότα· καὶ ἅμα συγκρουστικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα.

Inter ea autem firmissimum est, quoque maxime nititur, promissio & pollicitatio Æschinis de Thebanis & Phocensibus.

Argumentum orationis conjecturale est: neque enim crimina fatetur Æschines, sed omnino negat. Causæ genus alii simplex putant, & copiosam in eo, ut revera sit, concurrisse materiam; alii simul confirmari duo crimina statuunt, unum Phocense, alterum Thracense. Menander autem incidentia vocat. Exordium sumptum est à calumnia. Dum enim adversarium, timidum & supplicem facit, indicat eum causa parum esse fretum. Simul etiam ad odium concitandum ea sententia pertinere potest.

a Εἶδος ϑ λόγου. 1. b Ὕλης εἰς ἓν ἔγκλημα συνδραμούσης. 1. c Δύο λαβόντες εἴδη ἐγκλήματα. 1.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

α'. [1]ΟΣΗ μ', ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, σπουδὴ περὶ [2]τουτὶ τ' ἀγῶνα κ' [3]παραγγελία [4]γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας, ὑμᾶς [5]ἡδέως, εωρακοτας ἄρτι τὰς, ὅτε ὁμ-

DEMOSTHENIS
DE FALSA LEGATIONE ORATIO.

1. QUANTA in hoc judicio contentione utantur adversarii, quibus prehensationibus, Athenienses, fere omnes vos arbitror animadvertisse; cum paulo ante videretis quosdam, dum forti-

1. ΟΣΗ μ', ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, σπουδὴ περὶ τουτὶ τ' ἀγῶνα ⸗ παραγγελία γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς ἡδέως.] Συγκρυπτικὸν εἰθὺς τὸ εωθοίμιον, ἐν ᾧ Αἰσχύλης ⸗ τὰ ἀντίδικα κ' τ' συνηγόρων αὐτῦ, οἷον, ⸗ Εὐθύλυ ⸗ τ' περὶ αὐτὸν· ἀεὶ γὰρ ὁ Εὔθυλος πολεμεῖ τῷ Δημοσθένει, ὡς τ' αἰτίας τ' κ' Αρίστειρχον, ὡς ἴγνημεν ἐν τῇ κ' Μειδίε. Σπουδὴ δὲ, ⸗ Αἰσχύνε κ' τ' ἄλλων αὐτῦ συνηγόρων. τὸ ζ', εωρακότας ἄρτι, κατασκευή ἐστ' εωθοίσεως. δεῖ ζ' ῥήτορα, μὴ μόνον τῶν κρινομένων ὑπόθεσιν συνορᾶν, ἀλλὰ κ' τὰ λυποῦντα εωὶ τ' ὑποθέσεως. ἐπεὶ τοίνυν ὥρα σκοπεῖν τὰς ἐλαχίστας περὶ τ' Αἰσχίνε, κ' Εὐθύλου ἄνδρα τ' ἀνοσιωτάτων ὄντα, εωὶς τούτους δεσποτικῶς, διδάσκει τὰς ἀκούοντας πείθεσθαι τοῖς νόμοις κ' τοῖς ὅρκοις μᾶλλον, ἢ τοῖς συνηγόροις. φυλακτέον δὲ τὸ εωθοιμίου ἐπ' αὐτῶν τ' ἐναντίων πειρᾶσθαι τὰς ἀληθοῦλας· ὁ γὰρ ῥητορικὸν δεχόμενον πολλαῖς εωθοιμίοις εωθοιμίου. ἀνάγκη ζ' πολλὰ ἀληθ' τ' ὑπόκεισθαι. καὶ γὰρ ἀληθεύειν τ' Αἰσχίνην, ὡς μὴ ὑποβεβλῆσθαι τοῖς δικασταῖς ὑπ' ⸗ παραφθόνου ἐπὶ τὰς βουλήσεις, κ' πλάττειν τὰς περὶ τ' Εὔθυλον ὡς κακοήθους, ⸗ ὑπόπτους ποιεῖ τοῖς δικάζουσι τὰς συνηγορίας· ἔπι γε μὴν ἀκίνητον κ' τὸ ἰσχυρὸν τοῖς δικασταῖς αὐτός· ὁ γὰρ ἂν πολλοὶ συνῆλθον ἐπὶ τοιοῦτον τὸν ἀγῶνα, εἰ μὴ τ' ἔλεγχον ἐδέδισαν. ἔπειθ' ἱκανὸς λόγος φαίνει κ' ἰσχυροτέρους τὰς δικάζοντας τ' ⸗ πλάσεων ἀκούσεως· ἐπ' αὐτοῖς γὰρ ἔστιν ἰσχυρὰς ποιῆσαι τὰς πλάσεις κ' μή-

ἐκληρῶσθε, ἀνοχλῆσαι καὶ πρεσβεύσασθαι ὑμῖν. [1] δέησομαι δὲ πάντων ὑμῶν, ἃ καὶ τοῖς μὴ δεηθεῖσι δίκαιόν ἐστιν ὑπάρχειν, μισθαρνίαν μήτε χάριν, μήτε ἄνδρα πρίασθαι πρεῖττον, πρὸς πλείονος, [2] ἢ τὸ δίκαιον καὶ τὸν ὅρκον, ὃν εἰσελήλυθεν ἕκαστος ὑμῶν ὀμωμοκώς, [2] ἐνθυμούμενος, ὅτι ταῦτα μέν ἐστιν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὅλης τῆς πόλεως· αἱ δὲ [3] τῶν συνηγόρων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαὶ [4] τῶν ἰδίων πλεονεξιῶν ἕνεκα γίγνονται, [5] ἃς ἵνα κωλύσητ', οἱ νόμοι σιωπῶντες ὑμᾶς, οὐχ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικοῦσι ποιῆτε.

β'. Τὰς

fortiremini, faceſſere negotium & ſupplicare vobis. Petam autem à vobis omnibus ea, quæ etiam non rogantibus præſtari eſt æquum; ut neque gratiam ullam, neque virum pluris faciatis, quàm æquitatem & jusjurandum, quo unuſquiſque veſtrûm dato huc eſt ingreſſus; vel hac de cauſa, quòd hoc è re veſtra eſt & totius civitatis: advocatorum autem iſtæ interceſſiones & ſtudia, propter privata emolumenta ſuſcipiuntur, ad quæ prohibenda vos legum autoritate conveniſtis; non, ut ea injuriis hominibus confirmaretis.

2. Ac

a Ἐνθυμούμενος. 1. 2. 3. 4.

τοῦτο δὲ χρήσιμον αὐτῷ, πρὸς τὸ παρασκευάζειν θαρρεῖν τοὺς δικαστάς. 2 Τοῦτο] Τὸν ἀγωνιζόμενον. 3 Παράκλησις] παρακλήσεις, δήσεις, ἀγωγαί. 4 Γίγνονται] οὐ δεῖ καταγεγέσθαι διὰ τέλους. 5 Ἃς ἵνα] συνεπομένως. τὸ γ, ἄρα, ἀντὶ τοῦ ὁλόγως. ἐνοχλῆσαι γ' λέγει, ἤγουν ἐκ θαρρεῖν τοὺς δικαίους, ἀλλὰ ἐνοχλῆσαι ἐπιζητοῦντες, ἐνοχλῆσαι μὴ ἀδίκων ἀποκωλῦσαι τὴν παράκλησιν· ἵνα δείξῃ ὡς αὐτοὶ τοὺς δήσοντας ὡς ἀδίκους ἐπισπεύδουσιν.

1 Δεήσομαι γ' πάντων] Τὸ δεήσομαι, ἔστι συμπερισμοῦ τοῦ ἀγωνίστου. τὸ γ' ἄνδρα, τὸν Εὔβουλον λέγει· οὐκ ὀνομάζει δὲ αὐτὸν φανερῶς, ἀνυπαρξίᾳ ἵνα ὅπως ὠφελῇ τὸ αὐτῷ, τὸ γ' Αἰσχίνῃ πῶς βλάπτει. Δεήσομαι δέ. ἔστι μὲ παρενοχλῆσαι, ἐγὼ δὲ ἱκετεύω. τίνων ὧν δέῃ τυχεῖν; οὐκ ἄλλων, ἀλλὰ ἃ καὶ τοῖς μὴ δεηθεῖσι δίκαιόν ἐστιν ὑπάρχειν. τὸ δὲ, μήτε ἄνδρα πρίασθαι, ἀντὶ τοῦ Εὔβουλον ἀπιστίνατε, πολλῶν ὄντα αὐτῷ· ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ Μειδίᾳ πιστεύητε μηνύοντι. σωφρονεῖ δὲ καὶ ὀργιζόμενος ὁ ῥήτωρ· κρύπτει γὰρ τὸ ἀσθενοῦς τῶν ἀσθενούντων τῇ τέχνῃ πειθόμενος.

2 Ἢ τὸ δίκαιον ἢ τὸν ὅρκον] Τὸ μὲ, σύνδεσμος· τὸ γ, φοβεῖ. ἢ Τῶν παρακλήτων] Ἤτοι τῶν οὐ παρακλήσεως ἐλθόντων σωτηρήσαι, ἀλλ' ἢ τῶν δικαίως ἕνεκα παρακαλουμένων. 4 Τῶν ἰδίων πλεονεξιῶν] κέρδων καὶ δωρεῶν, ὅταν ἰδίωσιν αὐτὰς ἀσθενοῦντες τῶν κεκτημένων καὶ σώζοντας, ἀσθενεῖσιν αὐτοῖς κέρδων ἀφορμάς. 5 Ἃς ἵνα κωλύητε] Ἀλλὰ μὴ φοβεῖσθε· ἐφ' ὑμῖν γάρ ἐστι τὸ κωλύσαι, τῶν νόμων παρεχόντων τὴν ἄδειαν.

1 Τὰς

β'. [1] Τὺς μὲν οὖν ἄλλυς, [2] ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσέρχονται, κἂν δεδικότες ὦσιν εὐθύνας, [3] τιμῶ· ἀειλογίαν ὁρῶ προσεπονομάζυσαν· τυτονὶ δ' Αἰσχίνην, πολὺ τἀναντία [a] τύτων. [4] πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς, καὶ λόγον δοῦναι τῶν πεπραγμένων, [5] ὃν μὲν ἀνῆρηκε τῶν ὑπὲρ τὰς εὐθύνας ἐλόντων· [6] τοῖς δὲ ἀπειλεῖ πρεσβεύειν, δεινότατον πάντων

2. Ac alios quidem qui recto proposito ad rempublicam accedunt, etiamsi rationem reddiderunt, semper tamen ultrò ad respondendum paratos; hunccerò Æschinem longe aliter animatum esse video. Priusquàm enim ad vos ingrederetur, & actorum suorum rationem redderet, alterum eorum qui rationes postulabant, sustulit; aliis passim minitatur: & iniquissimam

a Τύτυ. I.

1 Τὺς μὲν οὖν ἄλλυς] Ἐπτυλίν ἐσι τὸ ὑπέρτερον προοίμιον ὅτι Δημοσθένης ἐλήμενον καὶ αὐτὸ, ὡς καὶ τὸ πρῶτον, ὡς ἀρμόζει τοῖς δικανικοῖς. ὅλη γὰρ ἡ ὑπόθεσις, καὶ συμπλοκὴν προσειλήφθην· καὶ γὰρ κατηγορεῖ καὶ ἀπολογεῖται. τοιῦτον οὖν καὶ προοίμιον ἔλαβεν· καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφότερα ἔλκυσεν. μόνυ δὲ τύτυ φησὶ καὶ Θουκυδίδης καὶ Πλάτων καὶ τῶν ἀρχαίων τύτυς Δημ. τὴν αὐτῆς συνοίκησιν ἀλλὰ κατορθῶν. ἔχει γὰρ καὶ τῦτο μεταπτικὴν λύσιν· αὐτὸς μὲν δεδωκὼς εὐθύνας, πῶς ἑτέρυς κατηγορεῖς; ὁ δὲ, ὅτι δώσει, σημαίνει· καὶ ὅτι πάλιν περὶ τῶν διδύναι βέλτιον, προκρύπτει. Ὅσοι πρὸς τὶ νοσῶν] Τῷ γὰρ μηδὲν αὐτοῖς συνειδέναι κακὸν, ἀεὶ θέλυσι καὶ προθύμως δοῦναι λόγον· τῦτο γάρ ἐσιν εὐλογία. ἐπειδὴ δὲ ἐπαχθὲς ἦν τὸ περὶ αὐτῶν λέγειν, καθολικῶς ἐπήγαγε, Τὺς μὲν ἄλλυς· καὶ ἀξιόπιστον ἑαυτὸν ποιεῖ συνειδέναι κακὸν, τὰς πρὸς εὐθύνας λαμβάνων προθύμως; μίμησιν μὲν πρὸς θεῶν, ἁμάρτημα, τῶν προκλησιν· ἢ ὅλως καλῶς λέγει τὸν λόγον, ἵνα δείξῃ τὺς μὲν ἄλλυς πάντας βελτιωθέντας τοῖς τῆς Δημοκρατίας πολιτεύμασι, καὶ ταῖς ὑπαρχούσαις διαλλαγαῖς· τυτονὶ δὲ μόνον Αἰσχίνην, μηδὲ μετὰ τοσάτυς λόγυς, καὶ πράξεις τοσαύτας τὰς εἰς ἄλλυς, βελτιωθέντα. καίτοι ὗν ἐπαρχῆ καὶ τὺς πολίτας, καὶ ὡς παραθέσεως μεγίστης ψέγει καὶ Δημάδλει τὸν κατηγορεῖμενον. 3 Τιμῶ τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ] Ἀειλογία ἐσὶ τὸ ἀεὶ προτείνειν λόγον, καὶ λέγειν, τῖς ὑμῶν κατηγορεῖ; Δημ. τὸ μηδὲν αὐτοῖς τῶν φαύλων συνειδέναι. τῦτο γὰρ ποιῦσι, συνειδότες ὅτι ὀσάκις κρίνονται πολῖται, τοσαυτάκις καὶ θεωμῳζόντας. φησὶ δὲ ὁ Γενέθλιος, ὅτι πιπτόντων ἡ λέξις τὸν ῥήτορα τῆς ἀειλογίας· ἀναίνως γὰρ εὐλόγκιτον παρ' ἄλλῳ. 4 Πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς] Ἔδει μὲν γὰρ πρῶτον παρασχεῖν εὐθύνας, εἶθ' ὕτω τὸν Τιμάρχυ κατηγορεῖν. νυνὶ δὲ οὐκ ἀξιώσας εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν, ἀδὲ διαδικασίας τὰς δικαίτας ἀνεχόμενον, ἠπείλησε τὸν ἄνδρωπον. εὖ δὲ καὶ τὸ προτεινόμενον εἶπεν. ἵν' αὐτοὶ διαιρῶντες τοῖς βελομένοις προτρέψωσι. 5 Τὸν μὲν ἀνῄρηκε] Τιμάρχυν δηλαδὴ, ἢ ὅτι ἄπιμος γέγονεν· ὕτοι δὲ τὸ μηδενὸς τῶν μετέχειν ἐγγὺς τῆς πολυπλοκίας εἰσὶν. ἢ ὡς τινές φασιν, ἐπειδὴ ἀπηγξατο, τὸν αἰσχυνθῆναι τὸν ἐπιγόνων. 6 Τοῖς δὲ ἀπειλεῖ

πάντων ἔθος [1] καὶ [2] ἀσυμφορώτατον ὑμῖν, εἰς τὰς πολιτείας εἰσα-
γων. εἰ γὰρ ὁ πεφάξας τι τῶν κοινῶν καὶ διαιτήσας, τῷ κα-
[b] ἑαυτοῦ [2] φόβῳ, καὶ μὴ τῷ δικαίῳ καταστήσῃ μηδένα ἐ-
κατήρεφεν αὐτῷ, παντάπασιν ἄκυρα πάντα ὑμεῖς γενήσεσθε.

γ'. [3] Τὸ μὲν οὖν ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πεπο-
κότα τοῦτον, καὶ τῆς ἐσχάτης ὄντα τιμωρίας ἄξιον, ῥᾴ-
καὶ σφόδρα πιστεύω. [4] Ὁ δὲ, καὶ πῶς ὑπειληφὼς [5] ταῦτ-
φόβ

mam omnium consuetudinem in rempublicam, & vobis perniciosissimam, introducit. Si enim is qui publicum munus gessit & procuravit, sui terrore, & non æquitate efficiet, ne ab aliquo accusetur; omnis vobis eripietur autorit

3. Ac multa quidem istum gravia scelera designasse, & e tremo supplicio esse dignum facile me confido probaturum & omnino persuasum habe Quid autem, etiam in hac p suasion

a Βαρυσυμφορώτατον. b Αὐτὸν. 1.

ἀπειλεῖ φεύγειν] Ἦν μὲν ἀκόλουθον εἰπεῖν, ἐμοὶ δ' ἀπειλεῖ· ἀλλ' ἐπειδὴ αἰσχρὸν ἦν, ἀορίστως εἰρηκε. δείκνυσι δὲ ὅτι ὁ ἄλλοι ἦλθον ἂν ἐπὶ τὴν κατηγορίαν, εἰ μὴ ἐφοβοῦντο. τὸ δ', φεύγειν, οἷον ἔργον τοῦτο πρᾶγμα, καὶ πολυπραγμοσύνῃ μή τις ἄρα κατηγορήσῃ; οἷον, τίς ἄρα ἀπειλεῖ μοι γραφὴν; τίς μοι συνοίσεται ἐν τῇ στιχοδοσίᾳ τὰ σφάλματα; σημαίνει δ' καὶ ἄλλως ὁ ῥήτωρ ἑαυτὸν ἀφὰ τούτων, εἰ τοῖς ἄλλων φοβερῶν καὶ ὁ κατηγορούντων, αὐτὸς τοῦτο ὁ πέπονθε. 1 Καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν] Ὁ γὰρ ἀνωμοσῶν ἐπισημαίζων τὸ κατήγορον, τὸν τόπον ἀναιρεῖ τοῦ δικάζοντος, εἰ μηδεὶς ἔτι δικάζοιτο. 2 Φόβῳ] Μετὰ φόβου, ἤγουν ἀφὰ φόβου.

3 Τὸ μὲν οὖν ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ] Τέλειον περοίμιον μετειληπται ὑπὸ τοῦ χρόνου, φεύγειν λύσιν. ἔστι δὲ ἡ σύνεσις ἕτερος. ὅτι δὲ φοβοῦμαι καὶ ὡς ὑπειληφὼς, ὁ ἐστι, πιστεύων καὶ θαῤῥῶν σε ταῖς ἀποδείξεσιν, ὅτι περεῖπε, τοῦτο φησὶν, φησὶ, πρὸς ὑμᾶς καὶ σὺν ἀπο-
κρύψομαι. ὅλως τί δὲ εἶπε φοβοῦμ
ἐπειδὴ ἔμελλεν ὅσπερ ἐλέγχειν τὸν
κεῖσις μὲν σφόδρα ἀσφαλεστάτης τ
σμάγμασιν, ἀλλ' ἐπιλανθανομένους
χρόνου. καὶ ὡς ἂν φησὶ φοβοῦμαι· φ
το, τοῦτ' ἀποκρύψομαι φησὶ τὸ φόβη
ρὸς ὑμᾶς· χαίρειν γὰρ καὶ ἀποκρύ
μαι. σημειωτέον δὲ, ὡς ὅσῳ μὲν Αἰ
νε καὶ ὃ φεύγοντος περιγεγραφκὼν,
το δὲ ὑπεραλλὼ τίχνης ὁ Δημοσθ
περεῖπεν, ἵνα μὴ ἔχῃ χρήσασθαι αὐ
ὁ Αἰσχίνης. ἀεὶ δὲ τὸ ἐναντίον ἑ βο
τὴν ποιεῖν, κατασκευάζειν εἴωθεν. α
τὸς γὰρ μείζων τι τῶν καθ' ἑαυτὸν δ
κείας, καὶ ἀποφαίνων τὰς παρ' Αἰσ
νε ἀφοβίας, διδάσκειν φησὶ τοὺς δι
ζόντων τὴν λήθην, ὡς ἂν τῶν ἀληθ
πολλάκις ἀφημαρτόντων αὐτῶν ἀ
χρόνῳ πλῆθος καὶ λήθῃ. ἵνα οὖν μὴ σ
πίθηται, πιστευθῇ, ἃ σὺ Αἰσχίνης ἐ
ὕποπτα γένηται. 4 Ὁ δὲ καὶ πῶς ὑπ
ληφὼς] Ἐστι μὲν ἀντὶ τοῦ πιστεύων. σύν
στι δὲ τῇ λέξει τὸ ὑπερφαῦον. 5 Ταῦτ

ξύμμαχ, φράσω πρὸς ὑμᾶς, ἢ οὐκ ἀποκρύψομαι ὅτι μοι δο-
ῖσιν ἅπαντες ⓐ πρὸ [a] ὑμῶν [1] ἀγῶνες, [2] οὐχ ἥττον, ὦ Αν-
ες Ἀθηναῖοι, [3] τῶν χρημάτων ἢ τῶν πραγμάτων εἰσί), καὶ
χρόνον γενέσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολύν, δέ-
ομαι μή τινα [4] λήθην, ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν
μποιήσει. [5 c] ὡς δή μοι δοκοῖτ' ἂν ὅμως οὐκ τότων,
γνῶναι τὰ δίκαια, καὶ διελόσαι πρὸς, [d] τῶνδ' ὑμῖν λέξω· [6] εἰ
κέψασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὦ Ανδρες Δικασταί, καὶ [f] λογίσασθε,

πόσων

afione, formidem, dicam apud
s, & non diſſimulabo: mihi
uſæ, quæ apud vos aguntur
nnes, non minus, Athenien-
, temporum eſſe videntur,
àm negotiorum: & quia lon-
m inter legationem ſpatium
terjectum eſt; id metuo ne
quam vobis oblivionem attule-
rit, aut conſuetudinem injuria-
rum. Sed tamen, quemadmo-
dum etiam ſic & intellecturi
quæ æqua ſunt, & pronuncia-
turi nunc videamini, id vobis
dicam: ſi vobiſcum ipſi confi-
deretis, Judices, & reputetis,
quarum

a Υμῖν. 1.2 3.4. b Εμπροσθεν. 1. c Ως γ' δοκοῖτ' ἂν ὅμως. 1. d Τοῦ-
1.2. e Σκέψασθε. 1. f Λογίσασθε. 1.

ἐξέλεγχον. 1 Ἀγῶνες] Ἥκουσι αἱ
ίσεις. 2 Οὐχ ἥττον ὦ Ανδρες Αθη-
οι] Οἴονται ἐχ ἧττον ἰσχύειν καιρὸς, ἢ
γμάτων φύσις. ἢ ἴσως. ὃ μᾶλ-
ἐξελέγχοντι τοῖς πράγμασιν οἱ
κῶτες ἢ τοῖς καιροῖς, ὅσοι ἐπὶ πρόσ-
τους κρίνουσιν. 3 Τῶν καιρῶν] Τῶν
ειλότων ὁπόσοι ἐγένοντο. 4 Λήθην
υνήθειαν] Δύο γὰρ ζώντων ὁ χρόνος
εῖ· ἢ γὰρ ἐπιλανθανόμεθα, ἢ συνηθ-
πες, ὡς καλὰ ἀγαπῶμεν. 5 Ὡς δή
δοκοῖτ' ἄν.] Συμπερασμοῦ ἐστι τὸ
οιμίκ. ὡς γὰρ ὁμολογουμένων λαβὼν
ὰ ποιοῦσιν, οὐκ εἶπε καθόλου,
ὡς δὲ εἰσπάλιν εἰς τὸν προηγού-
λον οὐκ ᾖ, εἰ σκέψασθε παρ' ὑμῖν.
ῦν. Τοῦτο γὰρ τὸ πόρισμα διπλῶν ἔχει τὴν
ίαμιν· ἐπισφαλίζεται γὰρ τὸ προσ-
δόκητον ἀφ' ἑαυτοῦ προοιμίᾳ, καὶ τῶν μελλόντων
ιρχεται. ἀπαιτεῖται γὰρ ἤδη λοιπὸν τὸ
οκατασκευῆς· ἔχει γὰρ τοιαύτην ἡ

προκαθισκευὴν δυνάμιν, ὡς τι τιμὰ τῶν
λυπούντων ἀφελεῖν τὸν ὑπόθεσιν διορθοῦσθαι.
ἔστι γὰρ ἡ χρεία αὐτῆς, καὶ ἅπαξ ἐπιπονεῖν τοῖς
ῥήτορσιν ἐπιτιθεμένοις αὐτοῖς· ἤτοι γὰρ τὴν
ὑπόθεσιν ἅπασαν ὁ ῥήτωρ συμπεπλεγμένην ὁρᾷ,
ἢ πολλῶν πραγμάτων ἀφελκτικὴν καὶ δυσδιάκριτον, ἀφ' ἧς τοῦ-
το δεῖται τῆς προκαθισκευῆς, ἵνα τὸν σύγχυσιν ἅπασιν διαλύσῃ· καὶ εἰς κε-
φάλαια τὴν ὑπόθεσιν ἀνάγων παρασκευάσῃ τοὺς ἀκροατὰς, ὥσπερ ὡρῶς τι-
νὰ κανόνα λαβόντας, ἵνα ἅπασιν παρ' αὐτῷ τοῖς δικαίοις, καὶ ἀφε-
ταῦτα τὰ κεφάλαια ἰσάσαι· ἢ ἀφ' ὧν ἅπαν
ὅλον ἀγῶνα τοὺς δικάζοντας εὐκαίρους
ἔχοντας ὁρᾷν, καὶ δεῖται προδιορθώσασ-
θαι τὸν γνώμην αὐτῶν, ὡς εὖ τῇ κῇ
Μειδίᾳ πεπείκηκεν· ἢ μέρος τι τῆς ὑπο-
θέσεως ἀρὰν διορθῶσαι μεθόδῳ τινὶ, κα-
χρῆται τῇ προκαθισκευῇ, καθάπερ εὖ
τῇ κῇ Αἰσχίνης λέγει. ὁ Εἰ σκέ-
ψασθε

πίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον αὐτὸ παρασχεῖν
λαβεῖν. [2] πρῶτον μὲν τοίνυν ὧν ἀπήγγειλε, [3] δεύ
ερον δὲ ὧν ἔπεισε, [4] τρίτον δὲ ὧν προστάξατε αὐτ

quarum rerum civitatem rationes à legato repetere oporteat. Primùm, eorum quæ renunciavit; secundo loco, eorum q
persuasit; tertio, eorum q
vos ei mandastis: denique te
poru

ψαιοδε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς] Προκαλοῦνται τὸ ἐν τῇ ὑποθέσει ζητούμενον. 1 Λόγον] Ἤγουν ἀπολογίαν. 2 Πρῶτον μὲν τοίνυν ὧν ἀπήγγειλε.] Οὐκ ἦν μὴ τῇ τάξει πρῶτον τὸ ἀπαγγεῖλαι, ἀλλὰ τὸ ἰσχυρότερον, καὶ τὸ σημεῖον προίσχεται, ἐφ' ᾧ μάλιστα κείνητη ὁ Αἰσχίνης. ἐλαττοῦται δὲ ἡ εὐθὺς καὶ μειοῦται τὴν τιμωρίαν· τοῦτο δὲ γίνεσθαι αὐτῷ τὴν ὑποθέσεως ὅλης. ἐπειδὴ γὰρ ὅτε οὐ χρεμμώτων, ὅτε οὐκ ψηφισμάτων, ὅτε ἐξ ἄλλων ἀποδείξεων ἔχει τὸ ἔλεγχον, εἰκότως ἐχώρουν ἐπὶ τοὺς Αἰσχίνου λόγους· καὶ τούτων καθάπτονται, ὡσπερεί πυθ' ἀρχῆς καὶ κρηπῖδος, καὶ πρὸς τούτοις ἀποδείκνυσι, τὴν ὅλην κατηγορίαν ποιεῖται. ἔστι τοίνυν τὸ, ὧν ἀπήγγειλε, διπλοῦν, καὶ τοῦτο ἐγκλήματος ἔχει δύο τιμωρίας· ἓν μὲν, ὅτι ἀπήγγειλεν ἀπολέσαι Θηβαίους, ἕτερον δὲ, ὅτι ὑπῆρχεν συμμαχὶς Φωκέων. καὶ ὅτι ζῶντα τοῦτον ἔχει τὸ πρῶτον, καὶ αὐτὸς προῖὼν ἔδειξεν· ἰδίαν τι γὰρ ἑκατέρῳ τούτων ἀποδίδωκεν ἐργασίαν, καὶ διττὰ τούτοις ἀντίθηκε χρήματα, ὡς ἐπ' αὐτῶν ἐρῶ ῥητῶν ἐπιδείξομαι. 3 Δεύτερον δέ, ὧν ἔπεισεν] Ἡ ὑμᾶς, δηλονότι εἰπὼν πεῖσαι, δι' ὧν ἀπώλετο τὰ πράγματα· ἢ τούτους, πρὸς οὓς ἐπέμφθη· ἢ ὅτι ἡνίκα ἐβουλεύετο ἡ πόλις περὶ τοῦ πῶς χρὴ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἔπεισεν ἄνευ Φωκέων ποιήσασθαι, καὶ χωρὶς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων· ἡνίκα λέγειν ἐβούλετο Δημοσθένης, ἔπεισε μὴ ἀκοῦσαι τοῦ Δημοσθένους λόγων τὸν δῆμον. ἐπὶ τούτοις ἔπεισε μήτε στρατεύσασθαι ὑπὲρ Φωκέων, μήτε ψηφίσασθαί τι ἄξιον ὑπὲρ τῶν αὐτῶν σωτηρίας, μηδὲ μὴν ἀπιστεῖν τοῖς Φιλίππου λόγοις· ταῦτα γὰρ συμπεριέλαβε μὲν ἅπαντα ἐν τοῖς βραχέσι ῥήμασιν. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐργασίαις ἐδείξεν οὐκ ὄντα μικρὰ, ἀλλὰ πλείστας αὐτοῖς καὶ ἰσχυροτάτας ἀποδοὺς ἐργασίας. ὁμοῦ τι δὲ καὶ τοῦτο παραχρῆμα φέρει τοὺς Αἰσχίνου λόγους· ἐς πάντα γὰρ ἐστὶν ὠφέλιμα τὰ εἰρήνης, αὐτοπρόσωπος μὲν ἀποδείκνυσι, ὡς εἰσηγησάμενος τὴν εἰρήνην. τοῦτο δὲ τὸ μέρος διδάσκει Δημοσθένης. λύει δὲ ὑδὶ τὸν λόγον καὶ δείκνυσι τὸ ἰσχυρότατον Αἰσχίνου χρῶμα καὶ ἀνατλῆπτικὸν ἅμα. καὶ γὰρ Αἰσχίνης διὰ μὲν τὴν φύσιν ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰ ἀπὸ τύχης, ὧν ὑπὸ Φιλίππου ἠπάτηται, καὶ γὰρ ἐξεῖναι καὶ ἀπαγγέλλειν ἅτις ἀκούοι ἐπιτυγχάνων, ὧν ἔπεισε, διὰ ἑνὸς ἑκατέρου ἀποδείκνυσι, ἀμφότερα ζῶντα ἀπήνεγκε. 4 Τὸν δὲ, ὧν προστάξατε αὐτῷ.] Τὰ αὐτὰ καὶ αὐτὰ κεφάλαια, ἐγκλήματα ἂν εἴη καὶ δὲ ἀποδεῖξαι ἑτέρῳ παραλειπόμενα, τιμήσει γένοιτο προστάξαι δὲ αὐτῷ ζῶντι, πρῶτον λαβεῖν τὸν ὅρκον παρὰ τῶν συμμάχων λέγει δὲ Θετταλῶν. εἶτα προστάξαι αὐτῷ πεῖσαι Φίλιππον Ἀμφίπολιν λαβεῖν τῇ πόλει· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ψηφισμάτων καὶ προστεταγμένων ἐγένετο οὐκ ἔχει τοῦτο ἐγκαλεῖν, ἀφελῶς ἐχόντων τοῦ ῥήματι, εἰπὼν, ὧν προστάξατε αὐτῷ· τὸ γὰρ προστάξατε ἀπροσδιορίστως πῆ πότερον ἐγκρίνως ἢ ὡς, διὰ τοῦτον αὐτῷ χρηγίαν ἐφ' ἅπαντα τὰ ἐγκλήματα· τῶν γὰρ προστεταγμένων, μὲν ἐστιν ἐγκρίνα, τὰ δὲ ἀγκρίνα· ἐγκρίνα μὲν, τὰ περὶ τὸν ὅρκων, ἀγκρίνα δὲ, τὰ περὶ τὴν Ἀμφιπόλεως καὶ τὴν Φωκέων, οὐ

μὴ ζῶνται δὲ τ χρόνων. [2] ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις, εἰ ἀδωρο-
κήτως ἢ μὴ [3] ταῦτα πάντα πέπραχε. τί δήποτε [b] τούτων;
ὅτι

rum. Poſt hæc univerſa, quæ- ndum incorrupte necne ea fa-

cta ſint omnia. Quare horum rationem accipere convenit? quòd

a Εἶτα τ. 1. b Τούτων ἐκφέρε; ὅτι. 1. 2. 3.

τὸ καθ' ἑαυτὸν σωφρονῆσαι ὁ ῥή-
τωρ· ἐπειδὴ γὰρ Αἰσχίνης ἀπεσκώπτων
αὐτὸν, λέγοντα αὐτὸν προοίμιον ὑπὲρ τ
ἀφιππόλεως σκοπεῖν, ἐντεῦθεν ἤδη
ἐζήτει τὸ ἔγκλημα, καὶ δίδωσιν Αι-
σχίνῃ σωφρονεῖν λέγειν ἐχ ἑαυτοῦ, εἰπὼ
τοῦ ἡ πόλις σωφρονίζεται. εἰκότως ὃ
σωφρονίζει τοῦτον· μόνον γὰρ ἐφώρασε
λιπὸν ἐπιθυμοῦντα τοῖς Ἕλλησι, καὶ
τὸν παρεκάλει τ δῆμον καὶ τοὺς Ελλη-
νας ἐπὶ τοῦ ἀκόλουθον τεῖχος τ παρασκε-
υὴν. ἔστι μὲν οὖν ἰσχυρότατον μέρος σωτ
τῆς κατηγορίας, οἱ περὶ Αἰσχίνου λέγει,
δεῖλε δίχα, εἰς τε τὸ εἰπεῖν καὶ πεῖ-
σαι. καίτοι γε ἐν πᾶσιν μέρεσι εἶναι δοκεῖ,
τε εἰπεῖν καὶ πεῖσαι· ἅμα γὰρ τῷ λέ-
γειν καὶ πείθει τις. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν
γειν ἀπαγγελίαν σφόδρα ἴσχυεν διώκειν,
ὃ πείθειν συμβουλὴν, ἀφ' τούτου τὸ
ὡς εἶδος, τὸ δὲ, ὡς γένος ἐλήφθη.
σαι ὃ τούτου τῶν μέρεσι καὶ τὸ λοιπόν·
δὲ αὐτὸς ἀπήγγειλεν, αὐτὸς ἐπέστησεν,
τοῦ μέρος ἂν εἴη ἐν τὸ λοιπὸν ἁμαρτη-
σαι. μέρος ὃ ὅτι τ σωκεκμηνῶν τὸ μὲ,
α Αἰσχίνου· τὸ δὲ λοιπὸν, τῶν πρέσ-
βεων. ἴδια μὲν, ἃ τε ἀπήγγειλεν, ἃ τε
ἐπεισε· τὸ δ, ὧν σωφρονίζεται, αὐτῷ
τὸν γενέσθαι δυνάμενον καὶ τῶν πρέσ-
βεων ἔγκλημα, ἐπ' αὐτὸν ἀνενήνοχε τ
κατηγορίαν· τοῦτον γὰρ εἰκὸς τὸν πάντα ἡδι-
κέναι, τ ἐλάχιστον ὑπὲρ ἁπάντων ἐ
πεῖν καὶ ψεύσασθαι. 1 Μετὰ ζῶνται δὲ
τῶν χρόνων] καθ' ὃς ἐποίησεν ὑμᾶς μὴ
σῆσαι Φωκεῦσι, μελλήσεις ἕως ἂν ἔλ-
θωσι Πυλῶν γένηται Φίλιππος. δοκεῖ ὃ
καὶ τοῦτο κοινὸν εἶναι ἐγκλημα τῶν
πρέσβεων. ἀλλὰ προσεχθὲν μέν, ἐγένετο
τ πάντων κοινόν· ἐποτασχεῖν ὃ τοῖς
λοις, ἴδιον Αἰσχίνου γένεσθαι. τίνες τοί-

νυν εἰσὶν οἱ χρόνοι; ἤγουν πρῶτον ἐκεί-
νοι, ὃς ἀνήλωσε παρασκευαζόμενος Φι-
λίππου ἐπὶ Φωκέας· εἶθ' ὅτε ὀψὲ ποτε
Φιλίππου χωρισθεὶς, καταλαβόντος ἤ-
δη ἤδη τὰς Πύλας, οὐκ ἀνέῳξε τῷ δή-
μῳ σωτηρίαν κλεῖσαι τὰς Πύλας.
σωτὸς τούτοις ὃ οἷς ἀντιξετάζει ὡς ἀνή-
λωσε χρόνους ἐπὶ τ προτέρας πρεσβείας,
καὶ ὡς ἐπὶ τ δευτέρας, τηκμήραν τ χρό-
νον λαμβάνων τ δωροδοκίας. εἰ δέ τις
εἴποι τ χρόνον μεμνημένον αὐτὸν τῶν
Θρᾳκίων λέγειν, οὐκ ὀρθῶς ὑπείληφεν·
ὁ γὰρ χρόνος ἐστὶν ἡ Θρᾴκη. ἀλλ' ὅπ
δῶρα εἴληφε, τηκμήρου ἡ ταχυτὴς, καὶ
ἡ βραδυτής. 2 Ἐφ' ἅπασι ὃ τούτοις εἰ
ἀδωροδοκήτως] Καλῶς ἐπήγαγε τὸ ἀδω-
ροδοκήτως μὴ τἆλλα ὅλα, ὡς ἰσχυρό-
τερον· ἀεὶ γὰρ ἐν τοῖς ἄκροις πίπτειν
τὰ ἰσχυρά· τὰ δὲ ἥμισυ καὶ ἀσθενῆ, ἐν τῷ
μέσῳ. ἐπειδὴ σωθὲς ἔκεισιν τ σφοεισεγ-
μένων ἐσί τις αὐτῷ ἀπολογία, οἷον, ἐπὶ
τ ἀπαγγελίας, ὅτι ἠπατήθη ὑπὸ Φι-
λίππου· ἐπὶ δ πεῖσαι, ὅτι ἀγνοῶν ὅτως
ὑμᾶς ἔπεισεν, ὡς νομίζων τὰ παρ' ἐκείνου
εἶναι ἀληθῆ· ἐπὶ τ χρόνων, ὅτι ἄκων ἐσράθη,
ἢ ἀφῆκεν, ἢ δι' ἄλλό τ. ἐπὶ δὲ
δ δωροδοκεῖν ἐδὲν ἔχει ἔτι εἰπεῖν. ἄλ-
λως. τελευταῖον ταχθὲν τοῦτο, ἀνήγα-
γεν Αἰσχίνου πᾶσαν ἀπολογίαν. ὥστε μὴ
δοκῶν ἀγωνίζεσθαι, ἀποδείκνυσιν· εἰ γὰρ
ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ, καὶ ἔπεισεν ἀπα-
τῶν, καὶ τ σφοστεταγμένων ἐποίησεν ἐδὲ
ἓν, καὶ τοὺς χρόνους ἀνήλωσεν· ἔχει μὲν
ἴσως ἀπολογίαν εἰ μὴ φανῇ δωροδόκ-
ὢν. ὀφθεὶς ὃ ἔνοχος τῇ μισθαρνίᾳ, ἐζημίωσε
ἔξει τ ἐγκλημάτων ἀπολογίαν, ἵνα καὶ
τὰ κοινὰ, ἴδια γένηται· ἃ γὰρ ἐκείνῳ
τῶν ἐν τοῖς ἐγκλήμασι, μόνον ὃ εἴλη-
φε δῶρα, καὶ δ τοὺς ἄλλους ἡμαρτηκέναι

ὅπ ἐκ μὲ τ̃ ἀπαγγελιῶν ὃ [2] βελόμενος περὶ τ̃ πραγμ̃
ὀρθῶς, ὑμῖν ἔξεσ̃ν. ἂν μὲ οὖν ὦσιν ἀληθεῖς, τὰ δέοντα ἔγνω
τε· ἂν δὲ μὴ τοιαῦτα, τἀναντία. τὰς δὲ συμβολίας π
ροτέρας ὑπολαμβάνετ' εἶ) τὰς τ̃ πρέσβεων· ὡς γὰ εἰδό
των περὶ ὧν ἐπέμφθησ̃, ἀκούετε. οὐδὲν οὖν ἐξελέγχεσθ
δίκαιός ἐστιν ὁ πρεσβευτὴς φαῦλον, οὐδὲ ἀσύμφορον [b] ὑμ̃
συμβεβουλευκώς. καὶ μήν, [1] περὶ ὧν γε προσετάξατ
εἰπεῖν, ἢ πρᾶξαι, καὶ ἁπαξάπασιν ἐψηφίσασθε ποιῆσα
πεπόηκε [c] διῳκημένα. [2] εἶεν. τῶν δὲ δὴ χρόνων ἁπ
πί; ὅτι πολλάκις, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, συμβαίνει πολ
λῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρ
νῳ γίγνεσθαι· ὃν ἐάν τις ἑκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις
πρᾶξῳ, οὐδ' ἂν ὁποσῳοῦν ποιῇ, πάλιν οἷός τε [d] ἔσται σ

quòd ex renunciationibus rectè vobis deliberare de rebus licet: quæ si veræ fuerint, ea quæ res postulat, statuetis; sin non tales, contraria. Legatorum autem consilia veriora esse putatis. Auditis enim eos, ut gnaros earum rerum, de quibus missi sunt. Nequaquam igitur decet convinci legatum, dari vobis ullius futilis & pernicioſi consilii. Jam quæ illum dicere aut agere jussistis, & nominati decreviſtis esse facienda; convenit esse procurata. Est cur autem temporum redde da sit ratio? Quia sæpe u venit, Athenienses, ut mult rum rerum & magnarum o casio paulo momento temp ris concludatur; quam si qu ultro adversariis condonarit prodiderit, etiamsi omnia c netur, nunquam poterit recup

a Βελόμενος 1. b Ὑμῖν ἐδέν. 1. c Διοικῆσαι. 1. d Ἐσί. 1.

καθέστηκεν αὐτῷ. ἔστιν οὖν τρίμερὴς ἡ πρεσβευτικὴ. ἓ τἄλλα μὲν ἔστιν ὡς οὐ γέγονεν ὑπὲρ πάντων πρέσβεων· τὸ δὲ τρίτον μέρος τ̃ πρεσβευτικ̃ῆς, ἴδιόν ἐστιν Αἰσχίνου. ἰστέον δ' ὅτι τὸ πίμπτον ἐν τῇ πρεσβευτικ̃ῇ κεφάλαιον πεφευμμένον, πρῶτον μὲν περιαιρεῖται τὰς τῶν ἐπιχειρήσεων προσκύνας δυνάμεις. 3 Ταῦτα πάντα πέπρακται] Δεινότατον πάνυ· ἐ εἶπεν, εἴρηται, ἀλλὰ πέπρακται, σ δίζων αὐτὰς ἔργα νομίζειν τὰ ῥήμ

1 Περὶ ὧν γε] Προσήκει τῷ πρ δότῃ. 2 Εἶεν. τῶν δὲ δὴ χρόνων δ πί; ὃν ἂν τις ἑκὼν καθυφῇ] Διὰ μ ἓ ἑκὼν, τὸ χρῶμαι ἀναιρεῖ· ἁπ δὲ καθυφῇ, τὴν ὑποδοκίαν μιμοῦνται, ἐ

μ. ἀλλὰ μὴν, ὑπέρ γε ὧν πεῖκα, ἢ μή; ὃ μὲν ἐκ τούτων λαμβάνειν, ἐξ ὧν ἡ πόλις βλάπτεται, πάντες εὖ οἶδ' ὅτι φήσαιτ' ἂν εἶναι δεινὸν, καὶ πολλῆς ὀργῆς ἄξιον. ὁ μέντοι τὸν νόμον πιθεὶς, ὃν [1] διώρισε τοῦτο, ἀλλ' ἁπλῶς εἶπε, μηδαμοῦ δῶρα λαμβάνειν, ἡγεμὼν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ ἅπαξ λαβόντα καὶ ἀφαιρέντα ὑπὸ χρημάτων, οὐδὲ κριτὴν ἐπὶ τὰ συμφέροντων ἀσφαλῆ μένειν [2] τῇ πόλει.

δ'. Ἂν μὲν τοίνυν ἐξελέγξω καὶ δείξω σαφῶς Αἰσχίνην τοῦτο, καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα, καὶ κεκωλυκότα ἐμοῦ τὰ βέλτιστον ἀκοῦσαι τἀληθῆ, καὶ πάντα τἀναντία τοῖς συμφέρουσιν ὑμῖν συμβεβουλευκότα, καὶ μηδὲν ὧν προσετάξατε ἐν τῇ πρεσβείᾳ πεποιηκότα, καὶ ἀπολωλεκότα τοὺς χρόνους, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ [b] προῆντο τῇ πόλει, καὶ πάντων τούτων [2] δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα μετὰ Φιλοκράτους· καταψηφίσασθε αὐτοῦ, καὶ δίκην

are. An verò gratis, necne? uod inde accipere, unde reiublicæ damnum detur, omnes, atis ſcio, & indignum eſſe faeamini, & graviter vindicanum. Ac legiſlator quidem hoc on explicavit; ſed ſimpliciter tque ſeverè vetuit accipere mumera, exiſtimans, ut mihi videur, eum qui ſemel accepiſſet, & largitionibus corruptus eſſet, non jam conſtantem manere judicem publicorum commodorum.

4 Quod ſi oſtendero, & perſpicue probaro, Æſchinem & nihil veri renunciaſſe; & obſtitiſſe populo, ne verum ex me audiret; & utilibus maximè contraria ſuaſiſſe vobis; & nihil eorum quæ mandaveratis, in legatione feciſſe; & conſumpſiſſe tempora, quibus multarum & magnarum rerum occaſiones reipublicæ perierunt; & propter hæc omnia, munera & mercedes accepiſſe cum Philocrate; condemnate eum, & pœ-

a Εν τῇ. 1. b Προῆντο. 1.

πήγγελκε, καὶ προδῶ. 1 Διώρισε] Διέτειλε, διεχώρισε.

2 Δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα] Συνέζευξε τοῖς δώροις τὸν μισθὸν, ἐπομένως ὀνομάσας· ὡσὰν δὲ καὶ τῇ ποιότητι ὁ Φιλοκράτης, τῷ διαφορᾷ τῆς γνώμης παρέμφερες.

δίκην ἀξίαν τ ἀδικημ λάβετε. ἂν δὲ μὴ δείξω ταῦτα, ἢ μ
πάντα, [1] ἐμὲ μὲ φαῦλον ἡγεῖσθε, τῷ δὲ [2] ἀφεῖτε. [3] πολλ
δὲ καὶ δεινὰ καὶ ληστρεῖν ἔχων ἔτι πρὸς τούτοις ἕτερα, [a] ὦ Ἄνδρες Αθ
ναῖοι, ἐξ ὧν ἂν ἔτ' ὀφλ' ὅς τις ἂν ἂν εἰκότως μισήσειν αὐτὸν, βούλ
μαι πρὸ πάντων ὧν μέλλω λέγειν, [4] ἀναμνῆσαι ὑμῶν ἃ
οἶδ' ὅτι τοὺς πολλοὺς [5] ὑπομνῆσαι, εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν ἑαυτ
Αἰσχίνης ἐν τῇ πολιτείᾳ τὸ πρῶτον, καὶ τίνας λόγους κατ' ἐμ Φ
λίππου [6] δημηγορεῖν ᾤετο δεῖν· ἵν' εἰδῆτε ὅτι τοῖς ὑφ' [b] ἑαυ
τῷ πεπραγμένοις καὶ δεδημηγορημένοις ἐν ἀρχῇ, τούτοις μάλιστ
πάντων ἐξελεγχθήσετ' ὢν ἔχων. ε'. ΕΣΤΙ

pœnas injuriis æquales exigite: sin hæc non ostendero, aut non ostendero omnia; & me improbum ducite, & istum absolvite. Quanquam autem multa & gravia præter hæc etiam alia in eo accusare possem, Athenienses, ob quæ nemo non eum jure oderit; vos tamen ante omnia quæ dicturus sum (licet id, ut satis scio, plerique ve
strûm meminerunt) commone
faciam, quem locum in republic
gerenda Æschines primo capet
sierit, & quales conciones con
tra Philippum sibi habendas ef
censuerit; ut sciatis eum sui
actis, & primis concionibus ma
xime acceptorum munerum
posse convinci. 5. PRI

a Desunt. 1. b Αὐτῷ. 1.

ἐκμὸν. 1 Ἐμὲ μὲ φαῦλον ἡγεῖσθε] Τιμωρίαν γὰρ αὐτάρκης τ Αθηναίων σύμβουλον καὶ προσδυτικὸν φαῦλον παρ' Αθηναίοις νομίζεσθαι. φαῦλον, ἤγουν ψευστικόν. 2 Ἀφεῖτε] Ἤγουν ἀπολύσατε τ καθαιρέσεως. 3 Πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν ἔχων] Προκαταστατικὸν ἐπιφώνημα. πληρώσεως τὴν προκαταστασικὸν, εἰσβάλλ ἐστὶν ὑθὲν ἐπὶ τὴν προκατάστασιν. αἰνίττεται ἴσως τὸν ὁ Μακεδονίας μέθην, καὶ τὴν γυναῖκα τὸν Ὀλυνθίαν αἰχμάλωτον, καὶ τὸν αἰχμὰν παρουσίαν, καὶ τὰ κ Θρᾴκιον. ἔφην δή, ὅτι τὸ ἦθος Αἰσχίνου καὶ ἡ πολιτηφία δόξα, καὶ ἡ πολίτευσις, ταράττει τ ῥήτορα· ἐπειδὴ γὰρ ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶλε τ Τιμαρχον, ἐδοκιμεῖν ἐπὶ σωφροσύνῃ ἔδοκει, πόρρωθεν κατεπαγγέλλεται ᾗ ἦθες καὶ τ ὑποκρίσεως τ ἔλεγχον. τὸ γὰρ, ἐξ ὧν οὐκ ὄνθ ὃς ὢν ἐκ εἰκότως μισήσειν αὐτὸν, σημαντικὸν ἐστιν, ὅτι παρ' ἡμῖν οἱ φαυ λότατοι μαθόντες τ βίον Αἰσχίνου, μισ σουσιν. αἰνίττεται γὰρ, ὡς εἶπον, τὴν Μακεδονίας μέθην, καὶ τὰ ἑξῆς. 4 Μν μονεύοντας ὑμῶν] Θηρεύει μαρτυρίαν ἤδη παρὰ τ ἀκουόντων, ἵνα καὶ τοῦ κα τίσασιν μόνον, οὐκ ἀγῶνα ἐργάσητα ᾖ τὸ ἐπιτυχεῖν πιστεύητε, ὅτι τοῖς ὑφ ἑαυτῶ πεπραγμένοις καὶ δεδημηγορη μένοις ἐν ἀρχῇ, μάλιστα ἐξελεγχθήσετ δῶρα ἔχων. ἀκηκόατε δὲ ὁ ἔλεγχος, παρὰ τ ἀκροατῶν, ᾖ παρὰ τ φούγ του. λέγει δὲ ἐ πάντα ἐν τῇ προκα ταστατικῷ τὰ μέρη τῆς κατηγορίας, φ δηθεὶς τῶν λόγων τ ὄχλου· ἀλλ' ἐπαγ γέλλε) μὲ περὶ τ δωροδοκίας εἰπεῖν. σῳ ᾖ τ κ Φωκέας, ὡς ἐπόρθουν καὶ ἀνηλίσ 5 Ὑπομνῆσαι] Ἤγουν εἰς ὑμετέραν μνήμ ἀναγαγεῖν. 6 Δημηγορεῖν] Παῤῥησίᾳ λέ γειν προσκυνῶν εἶναι.

1 Ε

ε'. ΕΣΤΙ τοίνυν ὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον· ὡς τότε δυμηνορῶν ἔφη· ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησι, καὶ διαφθείροντά τινας τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ προεστηκότων· [2] καὶ ἔχων

5. PRIMUS igitur hic eſt Athenienſium, qui animadverterit Philippum (ut tum prò concione aſſerebat) inſidiari Græcis; & corrumpere magiſtratuum quoſdam in Arcadia; qui ad-

[a] Καὶ ἔχων Ιαχ. —— Δευτεραγωνιστοῦντα metaphorice dixit, quaſi optionem & ſecundas partes negotii ſuſcepti tractantem, quaſi ſecundarium proditorem. *Bud.*

1 Εστι τοίνυν ὗτος ὁ πρῶτος Αθηναίων] Εγκατάσκοπος διήγησις ὡς τῆς Φιλίππου ἐγκατασκευαζομένης, διότι ἐστὶ καὶ αὐτόματος ἡ πολιτική. αὕτη ἐστὶν ἡ κατάστασις. διώκηται δὲ σοφῶς, ἵνα δὲ τῶν ὡς φρονίμων καὶ πρὸ τῶν ἄλλων αἰσθομένων εἰσάγῃ, λέγει τοῦτο ἀνέλῃ τὸ, ὅτι οὐκ ἠπάτηται. διμερὴς δὲ ἐστὶν ἡ κατάστασις, ὥσπερ καὶ ἡ ὑπόθεσις. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος αὐτῆς, δείκνησι τὸ δυνάμενον εἶναι, καὶ λαμβάνει πίστιν τοῦτο τὸ μέρος συνεπόμενα. Καὶ ζητεῖ ὁ χιτλιόνταρχος καὶ ἀναγδὸς ἔστιν ἐπόλμησε λέγειν, προεστηκότων τῶν πρέσβεων καὶ ἀκουόντων, ὡς δὴ τῶν Ελλήνων ὑμεῖς μετεπίμψασθε, ὑπὸ τούτου πεισθέντες, ὅτ' ἔπνει πολλαχοῦ αὐτὸν ἦν. τὸ δὲ δεύτερον μέρος δείκνησι καὶ Φωκέας ἐγκαλήματος, ἃ ἡ ἀρχὴ, Οὐ μὰ τὸν πρόπον, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, χειροτονησάντων ὑμῶν πάλιν τὰς ὅρκους αὐτὸν πάλιν· ὁρᾶς γὰρ πῶς ἡ μετάβασις σαφὴς πάνυ καὶ σύντομος, πρῶτον μὲν εἰσαχθεῖσα ἐν προοιμίοις εἴδει ἔπειθ', ὅτι κατεπαγγέλματα πραγμάτων ἑτέρων ἀπόδειξιν. ἔστι δὲ τρίτον μέρος τὸ καταστάσεως, ἐν ᾧ τοῖς αἰτίαις ἀποδίδωσι τὰ προειρημένα. ἡ ἀρχὴ, Τῷ χαίρειν δὴ ἔφασα πρῶτον μὲν ἐπαινήσω. ἐπειδὴ δὲ διαίρεσιν εἶπεν ἔχειν λόγῳ πρεσβεύομεν, κωλύει δὲ ἐδὲν λέγειν χαίρειν ἑκατέρει τῶν μερῶν κατασκάλλομένης ἐφοδεῦσαι τὸν ἐντυγχάνοντας τὸ δεινότητος πανταχοῦ τῆς ῥήτορος στοχάζεται. ἐπεὶ τοίνυν ἔδει τὴν εἰκὸς τὸν Φίλιππον δῶρα δοῦναι ἀνδρὶ τῶν τυχόντων, ἀλλὰ τοῦ δεκάτου τῶν ἄλλων καὶ τὴν πρεσβείαν κρατεῖν· καὶ ἐπειδὴ ἐχ οἷόν τε ἦν πεδοῦσαι Φωκέας, τὸ μὴ μάλιστα πάντων δυνάμενον, ἔτι μὴ οἷόν τε ἦν πεῖσαι τοὺς ἀκούοντας, ὅτι πάντων τῶν πρέσβεων μάτος ἦν Αἰσχίνης πεδόδτης· ἀναγκαίως εἰδὼς τοῦτο, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς κατασκευῆς θεραπεύει τὸ ἀντικείμενον. τὰ πρῶτα γὰρ Αἰσχίνῃ δίδοῖς τῆς πολιτείας, καὶ μονονοὺ Περικλέους ἀξιώματι πρεπίδεις, τὴν δυνάμιν αὔξει, καὶ τῷ προσώπῳ μέγιστον ἀξίωμα προστίθησιν, ἵνα καὶ ἀναγκαίως φαίνηται Φιλίππου τοῦτον θεραπεύων, ὃν μάλιστα κρατεῖται τῆς πρεσβείας ἑώρα. καὶ τῷ πιστὸν ἀγῶνι παρασκευάζει τὴν πιθανότητα. τὸ δὲ θαυμασιώτατον, σεμνόν ἐστι, ὅτι αὐτὸν Αἰσχίνην παρέχεται τῆς διαβολῆς κατήγορον, καὶ μάρτυρα τῆς διαφθορᾶς τοῦ Φιλίππου τοὺς εἰς Μακεδονίαν ἀφικνουμένους. ἐπὶ τούτοις δὲ τρίτον, ὅτι ἡ διελάθησαν αὐτὸν ἡ τοῦ Φιλίππου προαίρεσις, οἷα τε ἦν τοῦτ' εἰπεῖν τὴν πόλιν καὶ τὴν Ελλάδα, ἵνα καὶ τὸ χρῆμα φαίνηται ἀπὸ τούτων λόγων. ἐπὶ γὰρ τοῖς ἀγνοοῦσι τοῦ Φιλίππου τὰ γνώμαι τῆς πάλαι ποτὲ καταγραφέντα τοῦ Φιλίππου τῆς πρέσβεως. εἰς τὸ αὐτὸ. τοῦτο ἀφίσχει τοῦ χρήματος· ὁ γὰρ αἰσθόμενος πρῶτος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ελλησι καὶ Φωκεῦσι, ἤδη ἐπιβουλεύοντι καὶ διαφθείροντί τινας τῶν ἐν Αρκαδίᾳ· ἵνα ἐξ ἀκριβείας τῆς στοιχηθίας τῆς πρεσβείας φαίνηται διαφθείρων. 2 Καὶ ἔχων

Ιαχαν-

ἔχων Ιχανδρον τ̃ Νεοπολέμυ δευτεραγωνισήν, [1] προσιὼν μ̀ τ̃
βυλ̃ῃ, προσιὼν δὲ ϕ̃ δήμῳ ϕ̃ι τύπων, ϗ πείσας ὑμᾶς παν
ζαχ̃ῦ πρέσβεις [2] πέμπειν τὺς [2] συνάξοντας δεῦρο τὺς βυλευ
σομένυς περὶ ϔ̃ ϖρὸς Φίλιππον πολέμυ· ϗ ἀπαγγέλλων
μ̀ ταῦθ' ἥκων ἐξ Αρκαδίας, τὺς μακρὺς ἐκείνυς ϗ [3] κα
λὺς λόγυς, ὓς ἐν τοῖς Μυρίοις ἐν Μεγάλῃ πόλ, ϖρὸ
Ιερώνυμον τ̃ ὑπὲρ Φιλίππυ λέγοντα, ὑπὲρ ὑμῶν ἔφη δεδημη
γορηκέναι· ϗ διεξιὼν ἡλίκα τ̃ Ελλάδα πᾶσαν, [4] ὐχὶ τὰ
ἰδίας ἀδικῦσι μόνον πατρίδας οἱ δωροδοκῦντες, ϗ χρήματα
λαμβάνοντες ϖαρὰ Φιλίππυ.

5'. Επιδὴ τοίνυν ταῦτα [5] πολιτευομένυ τύτυ τότε, ϗ τῦτ

adhibito Iſchandro Neoptolemi ſecundano actore, retulerit ad ſenatum, retulerit ad populum his de rebus, & ſuaſerit vobis quocunque terrarum legatos eſſe mittendos, qui Græcos huc convocarent, de bello Philippico deliberaturos: qui poſtea reverſus ex Arcadia, præclaras illas & longas orationes recenſuerit, quas apud decem illa virorum millia Megalopoli, ad verſus Hieronymum Philipp defenſorem, habuiſſe pro vobi ſe aſſeruerit; & commemoraſſe quantis injuriis omnem Græciam, non ſuas tantum patrias largitionum avidi & pecuniam à Philippo accipientes, affice rent.

6. Poſteaquam igitur ea tum iſto adminiſtrante, & tale de ſ ſpe

a Πέμψαι.

Ιχανδρον] Παρέχει μ̀ τοῖς Αἰσχίνυ λόγοις ἡ μαρτυρία, ϗκ ἀπήλλακται δὲ ϗ σκώμματ@· ὑποκειτ̃ω γὰρ ἔχει τὸν συναγωνιζόμενον. 1 Προσιὼν μὲν τ̃ῃ βυλ̃ῃ, ϖροσιὼν δὲ τ̀ δήμῳ] Θεώρησεν πόσῳ αὐτ̀ μαρτυρεῖ τ̃ῳ εὔνοιαν ϗ ϖαῤῥησίαν. ϖαῤῥησιάζεται γὰρ ϖᾶσι, ὁρᾶν λέγων ἀδικῦντα τ̃ Φιλιππον. Αλλὰ δὲ ϔ̃ ἥκων, τ̃ῳ ἔξοδον, ϗ τὸ ἀπηλθεῖν ἐδήλωσεν, εἰ ϗ μὴ ἔρρηκε φανερῶς. τ̃ δὲ Ιερώνυμον, ϖροδότ̃ω ϖά λέγει τ̃ Αρκάδων, ϲυναπέμφθη αὐτ̀ ὲν Αρκαδ ϖρὸς ϔ̃ πολέμυ ϔ̃ ϖρὸς Φιλιππον, μ ἡγεμὼν γενόμενος Ισοκράτης. 2 Συνα ξοντας] Συναγαγόντας. 3 Καλὰς Οὐκ ἔστιν εἰρωνικῶς, ἀλλὰ κατ' ἀλήθ ὕστερον γὰρ μέλλει ἐπιφέρειν τὸ κατ' εἰρ νειαν. 4 Οὐχὶ τὰς ἰδίας ἀδικῦσι Αὐτὸν ποιεῖ τὸ μέγεθος ϔ̃ κακο ϔ̃ κ προδοσίαν ὀφείλοντα.

5. Πολιτευομένυ] Τὰ τ̃ πολιτεύ οἰκονομοῦντες, τύτυ φροντίζοντ@· ὑπ τ̃

[1] δεῖγμα ἐξενίωσχότος περὶ ἑαυτῦ, τὸς περὶ τ εἰρήνης πρέσβεις πέμπειν ὡς Φίλιππον ἐπείσθητε μετὰ Αριστοδήμ χὰ Νεοπτολέμυ [2] χὰ Κτησιφῶντος, χὰ τ ἄλλων τῶν κεῖθεν ἀπαγγελλόντων ὑφ' ὁποιῶ ὑγιές· [3] γίγνετ τ πρέσβεων τύτων εἷς χὰ ὗτ, ὐχ ὡς τῶν [4] ἀποδωσομένων ὑμέτερα, οὐδ' ὡς τῶν [5] πεπισθυκότων τῷ Φιλίππῳ, ἀλλ' ὡς τῶν φυλαξόντων τὸς ἄλλους. Πρὸ γὰρ τύς πεφημισμένους λόγους χὰ τὴν πρὸς Φίλιππον ἀπέχθειαν, ταύτην εἰκότως πρὸ αὐτῶν πάντες εἴχετε τὴν δόξαν. [7] προσελθὼν τοίνυν ἐμοὶ μετὰ ταῦτα [8] συνετάττετο κοινῇ πρεσβεύειν, [9] χὰ ὅπως μὴ μισθὸν χὰ ἀναιδῆ φυ-

ecimen præbente, vobis ad hilippum legatos mittere per-asum eſt, ab Ariſtodemo, Neo-olemo, & Cteſiphonte, ac cæ-ris nihil ſani ex Macedonia nunciantibus; eorum legato-m & iſte fit unus, non qui ve-a venderet, aut qui Philippo fidem haberet, ſed qui cæteros cuſtodiret. Nam propter ora-tiones ante habitas & odium in Philippum, ſic de eo non abs re omnes ſentiebatis. Deinde me-cum congreſſus paciſcitur, ſe communiter legationem obitu-rum; & ut ſacrilegum & impu-dentem

ν πολιτικῶν. 1 Δεῖγμα] Ηγεν πίδειξιν δείξαντος. 2 Καὶ Κτησι-όντος] Οὐκ ἔστιν ὗτ εἷς τ ὑποκεί-ν, ἀλλ' ἑτέρας ἕνεκα προφάσεως ἀπο-λεὶς εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἢ παρὰ ῦ λίππυ ἀκηκοὼς, ὡς βέλτιστα ἀπεισα-ας, ὕτως ἀπήγγειλε. 3 Γίγνεται πρέσβεων ὗτ] Παρὰ χρόνον ἔστι ἀντὶ ῦ ἐγένετο. ὅμοιον δὲ τῷ ῦ Θυ-δίδυ· ἐπαυῦσι τ προσθέντες τῷ νόμῳ, τὸ ῦ ἐπῄνεσαν. 4 Αποδωσομένων] γειν ἐμπολησόντων. 5 Πεπιστευκό-ν] Πληροφορίαν ἐχόντων δηλαδὴ τ οντων τῷ Φιλίππῳ. 6 Δόξαν] πόληψιν. 7 Προσελθὼν τοίνυν ἐμοὶ ῦ ταῦτα] Παρὰ ῦ ἀναιδῶς λαμβάνει οἰκείας δόξης καὶ προαιρέσεως μαρτυ-αν· ἐοικὸς γὰρ τ πρόσθεν πρὸ αὐτῶν

εἰας πραγμάτων Αἰσχίνης φαίνεται διαλεγόμενος, εἰ μὴ μόνον τῷ ῥήτορι· ὥστε τ οἰκεῖον ἔπαυσον ἀναπαχθῆ μισεῖς, μὴ παρ' αὐτῦ λεγόμενον, ἀλλὰ παρὰ ῦ ἀναιδῶς μαρτυρόμενον. 8 Συνετάττετο] Συνυφαίνει, παρεκρίλει ὁμογνωμονεῖν. 9 Καὶ ὅπως τ μισθὸν] Ανοσιά φησι ῦ δήμυ πολλὴ, εἰ γε ἤδεσαν ὡς προδότης ἦν ὁ Φιλοκράτης. ὅτι δὲ ἀμφοτέρους ἐχθρὸς ὁ Φιλοκράτης, Αἰσχίνης μαρτυρεῖ. πῶς ἂν καλλιμβ ἐπὶ τῷ μαρτυρίαν Φιλοκράτυς Αἰσχίνης στεργῶν καὶ τὸς ἡ κοινωνία τ πολλῆς εὐνοίας ὑπὲρ Φιλοκράτυς αὔξη; πῶς δὲ πολλῶ ὑπὲρ αὐτῦ ποιῆται σπουδήν; τίνα δὲ ἄλλον παρεχόμενα μάρτυρα ῦ πολεμεῖν αὐτῷ Δημοσθένη, σαφῶς καὶ Ἀμφιτρύωνα μαρτυροῦντος Αἰσχίνυ; ἄξιον

ῦν,

φυλάξωμεν ἀμφότεροι τὸν Φιλοκράτην, πολλὰ παρεκ
λεύσατο· καὶ μέχρι τοῦ δεῦρο ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῆς πρώτη
πρεσβείας, ἐμὲ γὲν, ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι, διαφθαρμένος ὑπ
πρακτὰς ἑαυτὸν ἐλάνθανε· χρεὼν δ' τ' ἄλλων, ὧν, ὅσ
εἶπον, εἰρήκει πρότερον, ἀναγκαῖ[a] τῇ πρωταίᾳ τ' ὀλ
κλησιῶν, [b] ὁ δ' ἀφ' ἧς περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεθ', ἤρξατο ἀ
χρὼ, μὴ ἐγὼ· καὶ τοῖς ῥήμασιν οἷμαι τοῖς αὐτοῖς, ὁ
τρ ὕστ@ εἶπεν, ὑπ' ὑμῶν ἀπομνημονεύσθη. [c] Εἰ πάνυ π
λεῖ, ἔφη, χρόνον ἐσκόπει Φιλοκράτης, ὦ Ἀνδρες Ἀθ
ναῖοι, ὅπως ἂν [1] ἄριστα [d] διαπιθείη τῇ εἰρήνῃ, οὐ
ἂν αὐτὸν ἄμεινον εὑρεῖν οἷμαι, ἢ τοιαῦτα γράφοντα. ἐγ
δὲ, ταύτῃ μὲν τῇ εἰρήνῃ, ἕως ἂν ἧς [e] Ἀθηναί
λείπητα

dentem Philocratem uterque caveremus, multum hortatur; ac, donec huc rediſſemus à prima legatione, equidem, Athenienſes, non animadverti corruptum eſſe eum, & ſemetipſum vendidiſſe. Præter enim cætera, quæ (ut recenſui) prius dixerat, pridie concionum quibus de pace deliberabatis, ſurrexit, eo- que principio uſus eſt, quod eg verbis etiam (ut opinor) iiſdem quæ ille dixit, apud vos com memorabo. *Si multùm*, inqui *& diu meditatus eſſet Philocra tes, quo pacto paci acerrimè a verſaretur, Athenienſes, nihil eu melius fuiſſe reperturum arbitr talibus decretis. Ego vero pac iſtam, dum unus Athenienſis ſ perfueri*

a Τῇ προπαίᾳ ſc. ἡμέρᾳ pridie concionum, eo die qui populi co ventum anteceſſit. Sed quia additur ἀναγκαῖ, & non fit mentio curiæ aut alterius publici loci: videtur legendum τῇ πρότερᾳ, ut ſit τῇ πρ τέρᾳ ἐκκλησίᾳ priore concione: in qua fuit aſſertor Æſchines publicæ dignitatis; quam eandem poſteriore oppugnavit. *W.* b Ἐν. 1. c Π παύν] Initium cujuſdam δημηγορίας Æſchinis. *Ald.* d Ἐναπιθείη τ πόλει. Nam pacem ſuaſiſſe & Philocratem apparet ſed parum hone ſtam. *Wolf.* e Ἀθηναι λείπηται. 1. 2.

ἦν, ὡς ἔφητε, δ' ἡμεῖς πολλὴ, εἶχε εἰδό- τὸ πόλεως, ἐδόκει δὲ τοιοῦτ@· ὁ Φιλ τες ὡς προδότης Φιλοκράτης, ἐχειροτόνη- κράτης, ἐπικεῖσθαι τοῦτο ἑλόμενο αὐτὸν. ἐπ ἐστι δὲ ὁ τοιοῦτον· ἀλλ' ἐπὶ- ὧν εὐχαρῆ ὄντα εἰς τὸ μεταπεσεῖν δὴ χρεία πολλάκις ἐν ταῖς πρεσβείαις ἀμφθαρῆναι, εἶπε τὸ φυλάξωμεν. ἀ ἐπαισιωτέρων ἢ παῤῥησιαστικῶν, ἵνα μὴ τοῦτο δ' μᾶλλον ἢ ἀναιδῆ ἐπάλλη τὰ δίκαια ἀφ' τῶν ἐπιτείνειαν πρόντων προδότῃ. 1 Ἄριστα] ἰσχυρότερα,

ύπω), ὑδέ ποτ' ἂν συμβουλεύσαιμι ποιήσασθαι τῇ πόλει. εἰ-
λω μὲν τοίνυν φημὶ [1] δεῖν πειθεσθαι. καὶ τοιούτους τινὰς εἶπε
βραχεῖς, καὶ μετρίους λόγους. ὁ δὲ ζωτ' εἰπὼν τὴν [a] παρεσ-
βείαν, πάντων ἀκουόντων ὑμῶν, εἰς τ' [b] ὑστεραίαν, ἐν ᾗ τ' εἰρήνην
ἔμελλε κυροῦσθαι, ἐμὲ δὲ τ' συμμαχον [3] συνεπορεύετο δόγματι, καὶ τ'
εἰρήνην, ὅπως ἴσαι καὶ δικαίαι [c] γένοιντο, [4] παρόντος, καὶ ὑμῶν βου-
λομένων [5] ταῦτα, καὶ ὑδὲν φανλοτέρων ἐπιτηδείων ἀκούειν ἢ καθ' ἡμᾶς
πλουσίων πενεστέρους, ἀναξίως ἐδημηγόρει καὶ [d] συνηγόρει ἐκείνοις πολλῶν
ἕνεκα, ὦ Ζεῦ καὶ πάντες θεοί, θανάτου λόγους. [6] ὡς, Οὔτε τ' προ-
γόνων ὑμᾶς μεμνῆσθαι [e] δεῖ, οὔτε τ' τὰ τρόπαια, καὶ τὰς ναυμα-
χίας λεγόντων ἀνέχεσθαι· [7] νόμον τε θήσειν, καὶ [f] γράψειν, [8] μηδενὶ
τ' Ἑλλήνων ὑμᾶς βοηθεῖν, ὃς ἂν μὴ [g] πρότερος ὑμῖν βοηθήσῃ-
κώς

erfuerit, *nunquam civitati ſua-*
erim. *Pacem tamen faciendam*
ſſe dico. Talia loquebatur bre-
iter & moderate. Qui vero
ridie hæc dixerat, audienti-
us vobis omnibus idem poſtri-
ie cum pax confirmanda eſſet,
ne ſociorum decretum defen-
lente, & id agente, ut pax juſta
& æqua fieret; vobiſque ita
entientibus, ac ne vocem qui-

dem ſpurciſſimi Philocratis au-
dire volentibus; ſurgit ad con-
cionandum, illique patrocina-
tur, verbis, ô dii immortales,
multis mortibus vindicandis: *ne-*
que majorum recordari vos opor-
tere, neque eos qui triumphos &
navalia prælia narrarent, tole-
rare; ſeque lege lata decretu-
rum, ne cui Græcorum opem fer-
retis, qui non prior vobis opem tu-
liſſet.

a Προτέρας. 1. b Υστέραν. 1.2. c Γένηται. 1.2.3. γένοιντο. 1. d Συνη-
γόρησεν. 1. 2. e Δέον. 1. 2. f Γράφειν. 1. g Πρότερον. 1. 2.

τοεληύθηκα. 1 Δεῖν] Αγτὶ τοῦ ἀναγ-
καῖον εἶναι. 2 Βραχεῖς τε καὶ μετρίους]
Τὸ μὲν, τὸ συντομίας· τὸ δὲ, τὸ ἀρίστης τῆς
ἐμημθίας. βραχεῖς, ἤγουν συντόμους. μι-
τρίους, ἤγουν ἐπιεικεῖς, φιλανθρώπους.
3 Συνεπορεύοντες δόγματι] Συμμαχοῦντος
δόξῃ. 4 Παρόντος] Ἀγανιζομένου.
5 Ταῦτα] ἐμοί. 6 Ως, Οὔτε τῶν προγόνων
ὑμᾶς] Ο μὲν Αἰσχίνης ὡδὶ τῶν φανλοτέ-
ρων ἴφη, ὃς καὶ ζηλῶν ἐκώλυσεν. ὁ δὲ τῷ
φρένησιν. 8 Μηδενὶ τῶν Ελλήνων] Πα-
ραπλη-

κὼς ἦ. ἐ ταῦτα ὁ [1] ἀέτλιος, καὶ ἀναιδὴς ὢν ἐτόλμα λ
γειν, ἐφεστηκότων [a] πρέσβεων καὶ ἀκουόντων, ὃς ἀπὸ τ Ελλά
μετεπέμψασθε. Ἐκ τούτου τότε πειθόντες, ὅτ' ἤδη π
πρακὼς ἑαυτὸν ἦν.

ζ. ΟΝ ΜΕΝ δὴ πρόπον, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, χρὴ ζητεῖν πάν
ὑμῶν ὅπως τὰς ὀργὰς αὐτὸν πάλιν, τάς τε χρόνους [2] κατέτεψε,
ταῖ πρὸς μαλα παῖσα ἐλυμήναλο καὶ τ πόλεως, ἃ ὅσαι περὶ τ
ἐμοὶ πρὸς τοῦτον ἀπέχθειαν συνέβη βουλομένῳ κωλύειν, αὐτὰ
ἀκούσασθε. [3] Ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν ἐκ τ πρεσβείας ταύτ
[b] τ' ὅτι τὰς ὀργὰς, ἧς ὤφ εἰσὶ αἱ νῦν [4] εὐθύναι, ὅτε μικρὸν, ὅτ
μάλα ἀδοκήτων εὑρημένοι τ, ὅτε τ εἰρήνην ἐποιεῖσθε, λεχθέντων, [5]
προσδοκηθέντων· ἀλλὰ πάντα ἐξηπατημένοι, καὶ [6] τἀναντί' ἑτέρ' αὐτ
εὖ πεπραχότων, καὶ [c] παρὰ τὸ ψήφισμα πεπρεσβευκότων, [d 7] προ-

σῆμεν

lisset. Atque hæc deteſtabilis iſte & impudens dicere audebat, aſtantibus legatis & audientibus, quos è Græcia tum convocaveratis de iſtius conſilio, cum ſe nondum vendidiſſet.

7. Quemadmodum igitur Athenienſes iterum à vobis delectus ad jusjurandum exigendum, & tempora conſumpſerit; & omnia reipublicæ negotia corruperit; & quæ mihi ea prohibere cupienti contentiones cum eo fuerint, ſtatim audietis. Poſtquam autem ab ea legatione propter exigendum jusjurandum ſuſceptâ, reverſi ſumus, ad quam hæc rationum relationes pertinent; cum neque parvum neque magnum quicquam eorum reperiſſemus, quæ cum pacem faceretis, dicta & expectata fuerant; ſed in omnibus decepti eſſemus, cumque iſti rurſus alia vendidiſſent, & contra ipſum decretum legationem obiiſſent, acceſſimus

a Επὶ τ πρέσ—. 1. 2. b Τῆς ὠφελ. 1. 2. c Παρ' αὐτὸ τὸ. 1. 2. 3. d Προσήκειμεν. 1. 2.

ραιτεῖ τῇ πόλει τὴν αὐτῆς δωροδοκίαν μιμήσασθαι, ἢ μισθῷ βοηθῆσαι τοῖς Ελλησιν. 1 Σχέτλιος] Δυσχερής.

2 Κατέτεψε] Ἠγνόει ἀργῶς καὶ ἀμελῶς διέτριψε. 3 Ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν] Τὸ εἶδος δὲ λόγου παρεκβατικὸν καὶ τῶν μιθόδων. τὸ γὰρ ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, καὶ τὰ ὕστερα πρῶτα λέγειν, εἶτα ἐπεμβάλλειν τὰ πρῶτα, σφόδρα ἴδιον. 4 Εὐθύναι] Ἐξετάσεις, ἔρευναι. 5 Καὶ προσδοκηθέντων] Ὑπὲρ τ εἰς Νεκτοπόλεμον λέγει καὶ Αἰσχίνην. 6 Τἀναντί' ἑτέρα] Τὴν Θρᾴκην λέγει. 7 Προσήκειμεν] Πρῶτον δὲ ἔδει εἰσπλ-

ἦμεν τῇ βυλῇ. ϗ ζωντὶ πολλοὶ [1] συνίασιν ἃ μέλλω λέγειν. [1] Ὁ βυλευτήριον μεσὸν ἦν ἰδιωτῶν. παρελθὼν δ' ἐγώ, πάντα τὰ ἐμοὶ πρὸς τ βυλὴν ἀπήγγειλα, ϗ [2] κατηγόρησα τούτων, ϗ ἀνηριθμησάμην ἀπὸ τ πρώτων ἐλπίδων ἐκείνων, ἃς ὁ Κτησιφῶν ϗ ὁ Ἀριστόδημος ἀπήγγειλαν ὑμῖν, ϗ μὴ ταῦτα ὅτι εἰρήνην ἐποιεῖσθε, ἃ ὗτος ἐδημηγόρησε, ϗ εἰς ἃ [c] προήχασι τ πόλιν, ϗ ὧν τ ὑπολοίπων· ταῦτα δ' ἐμοῦ Φωκεῖς, ϗ Πύλαι· μὴ [3] προέσθαι συνεβούλευον, μηδὲ [d] ταῦτα παθεῖν, μηδ' [4] ἀναρριφῆναι ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, ϗ [e] ὑποσχέσεσιν, [5] εἰς τύχας ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐάσαι. ϗ ἔπεισα ταῦτα τ βυλήν.

η'. Ἐπειδὴ δὲ [6] ἦλθεν ἡ ἐκκλησία, ϗ πρὸς ὑμᾶς ἔδει λέγειν, παρελθὼν Αἰσχίνης ὗτος [7] πρῶτος ἁπάντων· ϗ πρὸς Διὸς ϗ θεῶν [8] πράξατε συνδιαμνημονεύσῃ, [f] ἂν ἀληθῆ λέγω· τὰ

λδ

essimus ad senatum. Et horum quæ dicam, multi sunt consci: Curia enim referta erat plebeiis ominibus. Ego vero progressus in medium, omnem veritatem senatui renunciavi, & istos accusavi, & à prima illa spe rerum earum quas Ctesiphon & Aristodemus vobis renunciabant, omnia enumeravi; & postea cum pacem fecissetis, quæ iste pro concione dixisset, & quo perduxissent rempublicam, & ea quæ restabant (quæ Phocenses erant & Pylæ) suasi ne amitteretis, neve in eandem fraudem incideretis; neve alia ex alia spe suspensi, & pollicitationibus deliniti, res in extremum discrimen adduci paterentur. Atque hæc senatui persuasi.

8. Cum verò concio convenisset, & ad vos verba facienda essent; progressus Æschines primus omnium nostrûm (obtestor autem vos per Jovem & Deos, date operam, & una mecum memoriæ infigatis, si vera dixero. Ea enim

a Μοὶ συν —. 1. b Απηλθμησάμην. 1. c Προσήχασι. 1. ἀφήκασιν. 1. 2. d Ταυτὰ. 1. 2. e Υπόχεσιν. f Εἰ. 1.

[1] Ἀπελθὼν εἰς τῇ βυλῇ, εἶτα εἰς τὸ δῆμον. Τὸ γὰρ βυλευτήριον μέσον] Τῷ ἐπιθυμίαν αὐτὸν ἔχειν μαθεῖν· ἐ γὰρ ἀπέκλειον τῷ ἐκκλησίαν τὸ ἔθος, ἀλλ' ἐπεμίγνυντο οἱ ἰδιῶται τοῖς βουλευταῖς. 5 [2] Κατηγόρησα τούτων] Οὐ λέγει ἐμοὶ πάντων ἢ πρέσβεων, ἀλλὰ ἐμοὶ ἢ αὐτῶν. 3 Προέσθαι] Προδόναι. 4 Ἀναρριφῆναι] Ἐκπεμφθῆναι. 5 Εἰς τύχας ἐλθεῖν] Ἀπώλειαν.

6 Ἦλθεν] Συνηθροίσθη. 7 Πρῶτος] Ἐν πρεσβευτολογίᾳ. 8 Πειρᾶσθε συνδιαμνημο-

γὰρ πάντα πράγματα [a] λυμηνάμενα ὑμῶν, καὶ ἀφανθείσαν
ὅλως, ταῦτ' ἐστὶν ἥδιστ' ἂν μὲ ἀπαγγέλλειν τι τῶν πεπρεσβευμέ
νων, ἢ [b] περὶ τοῦ ἐν τῇ βουλῇ ῥηθέντων, εἰ ἄρα ἀμφισβήτησ μ
ἀληθῆ λέγειν ἐμὲ, μνησθῆναι [1] παμπληθὴς [c] ἀπέσχεν. εἰπ
δὲ τοιούτους λόγους, καὶ τηλικαῦτα, καὶ [d] τοσαῦτα ἔχοντας ἀγαθ
[2] ὥσθ' ἅπαντας ὑμᾶς [e] λαβὼν ᾤχετο. [3] ἔφη γὰρ ἥκειν πεπειπ
Φίλιππον, πάνθ' ὅσα συμφέρει τῇ πόλει, [4] καὶ περὶ τοῦ Αμφ
κτυόσι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων· καὶ διεξῆλθε λόγον μακρ
ὑμῖν, ὃν ἐγὼ Θηβαίων εἰπεῖν πρὸς Φίλιππον ἔφη· καὶ τὰ κε
φάλαια [f] ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, καὶ [g] [5] ἀπελογίζετο ἐκ τῶν [h] αὐτ

[1] πα

enim demum ſunt, quæ omnia negotia veſtra prorſus corruperunt & perdiderunt) longiſſime abfuit, ut renunciaret aliquid in legatione actum, aut ut de iis quæ in ſenatu dicta eſſent, (ſi forte utrum ego vera dicerem dubitabat) ullam in cœtu populi mentionem faceret: ſed eam habuit orationem, & tot tantiſque bonis refertam, ut univerſos vos

in ſuam ſententiam pertraxer
Aiebat enim ſe perſuaſiſſe Phi
lippo omnia, quæ eſſent utili
reipublicæ tam in Amphictyo
nica cauſa, quam cæteris univer
ſis; & prolixam vobis oratio
nem recenſebat, quam ſe con
tra Thebanos apud Philippum
habuiſſe diceret; & capita vo
bis referebat; & commemora
bat, *ſe id ſua effeciſſe legatione*

a Τὰ λυμ.— 1. λυμαίνασθαι ὑμᾶς. 1. 2. b Deeſt. 1. 2. c Απε
χεν. 1. ἀπέστη. 1. d Γρ. τοιαῦτα. e Λαθών. 1. 2. f Απήγγειλε. 1. g Υπ
λογίζετο. 1. h Εαυτῶν. 1.

μνημονεύειν] Αἰσχυνθήσεται γὰρ ἕκαστος τῶν ἀκουόντων μηδὲν ἀπολειφθῆναι τῶν μνήμης. 1 Πάμπληθὴς] Παντελῶς, ὅλως. 2 Ωσθ' ἅπαντας] Αντὶ δὲ διελώσατο ὑμᾶς τοῖς ἡδέσι λόγοις, ὥσπερ ἀσχημονοῦντας ἀπήγαγεν. ἄλλως. ἀντὶ δὲ, ἔπεισε ταῦθ' ὕστερος ἔχειν. 3 Εφη γὰρ ἥκειν πεπεικὼς] Καλῶς εἶπε πεπειπεικὼς, οὐκ ἀκηκοὼς πάντα Φιλίππου ἁπλῶς, ἀλλὰ πεπεικὼς Φίλιππον· ἵνα μὴ ὡς ἐξαπατηθεὶς φαίνηται. προδιαλύει δὲ ἤδη τὸ χρῶμα· πῶς γὰρ ὁ τοῦτο πείσας ἠπάτητο. 4 Καὶ περὶ τοῦ Αμφικτυόσι] Ὥστε ζητῆσαι καὶ μαθεῖν, τίνες ἐτύλησαν δὲ ἱερᾶ τὰ χρήματα. ἐμιλ
γὰρ τοῖς Αμφικτύοσι τοῦτο· Φωκέων γ
καὶ Θηβαίων πολεμούντων πρὸς ἑαυτ
διὰ τὴν παραπορπαμίαν γῆν, οἱ Θηβαῖ
μᾶλλον ἱεροσύλησαι τὸ τοῦ Δελφοῖς ἱερ
ἦσαν οἱ Φωκεῖς· εἰ καὶ οἱ Φωκεῖς κ
ἀληθὲς τοῦτο πεποιήκασι· πρῶτοι γ
φησὶν ἐπιχείρησαν οἱ Θηβαῖοι τοῦτ
ποιῆσαι, καὶ ἐδὸν ἦτον ἠσεβήκασιν οἱ βι
βλαβηκότες τοῖς χρυσοῖς ἀναθήμα
των, ὡς ἐπιφέρει μικρὸν λόγον μ
κρόν. 5 Απελογίζετο] Εσυκοφάντει

πρεσβευμένων [2] δυοῖν, ἢ τριῶν ἡμερῶν, ὑμᾶς μένοντας οἰ-
, ἢ ὑ πράττουσι, ὑδ' ἐνοχλουμένους, Θήβας μ̀ πολιορ-
μένας αὐτοὺς [3] καθ' [a] αὑτὰς χωρὶς τ̀ ἄλλης Βοιωτίας, [b] ἀκύ-
λ̀. Θεσπιὰς δὲ, ἢ Πλαταιὰς οἰκιζομένας· τῷ Θεῷ δὲ τὰ
ήματα [4] εἰσπραττόμενα, ὑ τοῖς Φωκέων, ἀλλὰ τοῖς Θη-
αίων, [c] τ̀ βουλευσάντων [1] καταλῦσαι τ̀ ἱερά. [5] διδάσκειν γὰ
τὸς ἔφη τ̀ Φίλιππον, ὅτι οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευ-
τες, τῶν ταῖς χερσὶ πεφαξάντων· καὶ διὰ ταῦτα, [d] χρή-
ται αὐτῷ τοὺς Θηβαίους [6] ἐπικεκηρυχέναι. ἀκούειν δὲ καὶ τ̀
Εὐβοέων οἰόμενον ἔφη πεφοβημένων ἢ τεταραγμένων, τὴν πρὸς
τὴν πόλιν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην· [e] καὶ λεγόν-
των

intra biduum, aut triduum, si mi maneretis, & non moverebellum, neque vobis ipsi negom faceſſeretis, audituri eſſetis, Thebas ſolas abſque reliqua eotia obſideri; & Theſpias ate Platæas inſtaurari; & Allini pecuniam ſolvi, non à Phoſibus, ſed à Thebanis, qui aures fuiſſent templi occupandi. Se enim docuiſſe Philippum, nihilo deliquiſſe minus eos qui facere cogitaſſent, quam qui manus intuliſſent. Propterea que ſe proſcriptum eſſe à Thebanis. Quin audiviſſe ſe & Eubœenſium quoſdam territos & perturbatos propter conjunctionem inter Philippum & urbem conciliatam: qui in hanc ſententiam verba feciſſent;

a Εαυτὰς. 1. 2. 3. b Ακύσεθαι. 1. 2. c Τῶν βεβουλευκότων.] Ex hiſto- non conſtat, ac potius abſurdum eſt, Thebanos id conſilii dediſſe ocenſibus hoſtibus, ut templum occuparent: ſed cum ipſi pecunia erent, Phocenſibus antevertere voluiſſe, cum fuerint poſteriores. *W.*
Κρήκαθ' ἑαυτὰ. 1. e Καὶ λεγ. deſunt. 1. 2.

λάμβανε. ἀντὶ τ̀ τοῦ λόγου καὶ ἀρι- τοιοῦτ@ ἀπατηθείη. 6 Επικεκηρυ-
ὰς ἐπτήθει. 1 Πεπρεσβευμένων] χέναι] Ομολογεῖται τὰ τοιαῦτα δ̀ναι
γω οὖν τ̀ πρεσβείας ἑαυτῶ ὡς τελεί- σταν πόλις ἔχῃ πρὸς τινὰ δυσμένειαν,
ὰς αὐτῆ. 2 Δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν] ἐπιδοὺς καὶ κηρύττει μισθὸν καὶ χρήματα
πάχος τ̀ ἐπαγγελίας τὴν ἀπάτην τῷ φονεύσαντι. ἄλλο δέ ἐστιν ἐπικηρυ-
ύξησι. 3 Καθ' αὑτὰς] Μόνας. κεία, ⊂ ἄλλο ἐπικήρυξις· ἐπικηρυκεία μὲ
Εἰσπραττόμενα] Ζητούμενα. 5 Δι- ἢ φιλία· ἐπικήρυξις ἧ, ὅταν ἡ πόλις, ὡς
σκειν γὰ αὐτὸς ἔφη] Ορα ὅπως πάλιν ἔφημεν, ἐχθρὸν ἔχουσί τινα ἐπιβουλεύοντα
ωδοικεῖται τῇ λύσει. ὁ γὰ διδάσκων αὐτῇ, καὶ βέλοιτο αὐτὸν ἀνελεῖν χρή-
Θηνακίζεται. καὶ τὸ, αὐτὸς, δὲ, τὴν ματα κηρύττει δ̀ναι τῷ ἀπολόντι αὐτόν·
χῶ δηλοῖ τ̀ εὐρέσεως. οὐκ ἂν ἓν ὁ πολλάκις δὲ ⊂ ἐπὶ ἰδιωτῶν τοῦτο ἐγένε-

το.

των ὅτι, Οὐ λελήθατε ἡμᾶς, [1] ὦ ἄνδρες πρέσβεις, ἐφ' οἷς π
πείσεσθε τὴν εἰρήνην πρὸς Φίλιππον· ἀλλ' ἀγνοοῦμεν, ὅτι ὑμ
μὲν Ἀμφίπολιν δεδώκατε ἐκείνῳ, Φίλιππος δ' ὑμῖν Εὔβοι
[2] ὡμολόγηκε παραδώσειν· [a] εἰ) μέντοι καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτ
ἐμίνπω τοῦτο βούλεσθαι λέγειν. καὶ γὰρ νῦν πολὺς αὐτῷ φθονεῖ
συμπρέσβεων· ὑπενίττετο δ' οὕτω πως, καὶ παρεδήλου τὴν Ὠρωπό

Θ'. [3] Εὐδοκιμῶν δ' ὅτι τούτοις εἰκότως, καὶ δοκῶν καὶ [4] π
πῶρ ἄλσος εἶ), καὶ [5] ἀνὴρ θαυμαστὸς, [6] κατέβην μάλα σεμνὸ
ἀναστὰς δ' ἐγὼ, ταῦτά τε οὐκ ἔφην εἰδέναι, [b] καὶ ἐπειρώμ
τι λέγειν τούτων, ὧν εἰς τὴν βουλὴν ἀπήγγειλα· καὶ ὡδί πω
ὁ μέν, ἔνθεν, ὁ δὲ, ἔνθεν, οὗτοί καὶ Φιλοκράτης, [7] ἐβόων, ἐξ
χρυσόν με, τελωνοῦντες ἐχλεύαζον· ὑμεῖς δ' ἐγελᾶτε, καὶ οὐ
ἀνέ

sent; Non præterit nos, legati, quibus conditionibus pacem feceritis cum Philippo: neque ignoramus vos illi dedisse Amphipolim; Philippum autem promisisse, traditurum se vobis Eubœam. Atque aliud etiam se procuraſſe, ſed nondum id velle dicere. Quoſdam enim è collegis jam invidere ſibi. Sic autem obſcure & tecte Oropum innuebat.

9. Cum vero propter h
celebraretur, cum & ora
optimus, & vir admirabilis
beretur; deſcendit magna c
majeſtate. Ego vero ut ſurre
& ea ignorare me dixi, &
rum aliquid dicere ſum co
tus, quæ ad ſenatum retulera
ibi alter hinc, alter illinc
ſtens, iſte & Philocrates, cla
tare, interturbare, me tand
ſubſannare: vos tum ridere,
neq

a Εἶναι μέντοι &c.] Sc. τὴν τῆς Εὐβοίας παράδοσιν. *W.* legendum putat
τι, eſſe quidem aliquid à ſe jam inſtructum & confectum. b Καὶ ἄμ

τε. 1 Ὦ ἄνδρες πρέσβεις] Τοῦτο ὥσπερ ἠθοποιΐα ἐστὶν, ὡς ὁ τῆς Εὐβοίας λεγόντων πρὸς τὸν Αἰσχίνην καὶ τοὺς ἄλλους πρέσβεις· καὶ πῶς εὑρέθησαν αὐτοὶ οἱ πρέσβεις ἐν τῇ Εὐβοίᾳ; λέγεσθαι ὅτι δὴ ἐξ αὐτῆς παρῆλθον ἐπαναχθέντες ἐπὶ τὰς Ἀθήνας· ἐκ γὰρ ἠδυνάσθησαν διὰ τὸ Βοιωτίας ἐπιπλεῖν διὰ τὴν ἔχθραν ἣν εἶχον πρὸς τοὺς Θηβαίους. ἦσαν δὲ οἱ Εὐβοεῖς Ἀθηναίων ὑπηκόντες, διὰ τὸ ὑστεραι Θηκυ- 10 δίδε μέχρι δεῦρο χρόνου. 2 Ὡμολόγηκε] Καθυπέσχετο.

3 Εὐδοκιμῶν] Ἤγουν δόκιμος ἦν ἔπεκεν τούτων. 4 Πῦρ ὥρεσσι] Πῦρ ὄλοης ἐπὶ τέχνης. 5 Ἀνὴρ θαυμαστὸς ἐπιτηδείως ἐπὶ γνώμης. 6 Κατέβην μάλα σεμνῶς] Πλήττει λελήθοτας τὸ δῆθεν ὅτι ὑποβεβλημένοι οἱ φιλακίζοντες. μνῶς, ἤγουν μεγαλοπρεπῶς. 7 Ἐβόων, ἐξέκρουόν με] Αἰσχίνης βοῶντος, φ

ὑμῶν ἠθέλεῖε, ὅτε πιστεύων [a]ἠβούλεσθε ἄλλα, πλὴν ἃ ἕτος
πλγέλκε. καὶ [1]νὴ τοὺς θεούς, εἰκός τι παθεῖν ἐμοιγ' ἐδοκεῖτε·
καὶ ἂν ἠνέχεσθε, τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα ἔσεσθαι πρεσβευτῶν
κατὰ, ἢ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐξὸν λέγοντός τινος, ἢ κατηγορεῖντ@
πεπραγμένων τούτοις; πάντα γὰρ τἄλλα, οἶμαι, τότε,
καὶ [2]δεύτερα ἦν τῶν [c3]ὑποκειμένων πρεσβευμάτων, καὶ τῶν
πόλεων. οἱ δ' ἀντιλέγοντες, [4]ὄχλος [d]ἄλλως, καὶ βασκα-
[e]κατεφαίνετο· ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκα καὶ συμφέ-
ντα ἐδόκει τῇ πόλει πεπράχθαι.

ι'. [5]Τῶ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς, καὶ
ἐξῆλθον τούτους τοὺς λόγους; ἑνὸς μέν, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, μά-
ιστα καὶ πρῶτον, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, ἐπειδάν τι λέγοντος ἀκούῃ
καὶ καταγορεῦοντος τῶν [f]πεπραγμένων, καὶ δοκῇ δεινὸν αὐτῷ,
καὶ

ue audire velle, neque cre-
e alia quam quæ iſte renun-
at, atque (ita me dii bene
nt) haud abs re vobis id ac-
re videbatur. Quis enim
a & tot oblatum iri bona
timans, ferret aliquem qui
ea nulla fore diceret, aut
iſtorum accuſaret? Nam
era omnia nimirum tum mi-
is erant, præ excitatis ex-
tationibus & ſpe: qui re-

fragabantur, obturbare ſine cauſa, & obtrectare videbantur: illa vero perquam admirabiliter atque utiliter confecta eſſe putabantur civitati.

10. Qua igitur gratia vobis hæc primo nunc in memoriam redegi, & recenſui has orationes? Una de cauſa, eaque maxima & prima, ut nemo veſtrum ſi quid me dicentem audierit, & acta accuſantem id iniquum & im-

a Εβούλεσθε. 1. b Deeſt. 1. c Υποκειμένων. 1. Προκειμένων. 1. 2.
d Ἄλλως. 1. e Κατεφαίνοντο. 1. f Πεπραγμένων ἀπιστῇ, καὶ. 1. 2.

ρες πρεσβευτῶν@, προκατελημμένους
μας, τῶ Δημοσθένους ὀφθήσεται;
ιον μὲν, ἀντὶ τοῦ ἐπονείδιζον. ἐκλοιδω-
, ἐπιπλῆττον μετ' εἰρωνείας. 1 Νὴ
θεούς, εἰκός τι παθεῖν] Θεσπεσίως
μὴν τὴν ἐπιτίμησιν. 2 Δεύ-
] Ελάττονα. 3 Ὑποκειμένων] Παρε-
σκευασμένων. 4 Ὄχλος] Ταυτόν ἐστιν εἰ-
πεῖν, ὀχλοῦντες ἦσαν ἢ φθονοῦντες.

5 Τῶ χάριν δὴ] Πληρώσας τὸν διήγησιν, εἰσβάλλει ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ σχεδιασμοῦ, ὅπερ ἐστὶ τὸ παραγραφικόν. λαμβάνει ἢ αὐτὸ ὅπερ τῶ χρόνῳ, οἷον, καὶ λέγε τί μὴ τότε ἀντέλεγες;

1 Πα-

καὶ ἐκβάλλον εἶ), εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες [1] παραχρῆ
ταῦτα, ἀλλ' ἐδίδασκες ἡμᾶς, θαυμάζω. Ἀλλὰ μεμνημ
τὰς ἐκκλησίας τὰς τότων, ἃς ἐφ' ἑκάστων ποιούμενοι τ χρ
[a] ἐξέκλειον λόγῳ τυγχάνειν τὸς ἄλλους, καὶ τ [b] ἐπαγγελίαν τ
τῷ ταύτῃ τ καλὴν, εἰδῆτε ὅτι πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις,
τοῦτο ἠδικεῖσθε [c] ὑπ' αὐτῶν, ὅτι τἀληθῆ παρεχρῆμα, καὶ ἡνίκα ἔ
πυθάνεσθε, διεκωλύεσθε, ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς καὶ ὑποκέσ
ἐξαπατώμενοι. [d] πρώτου μὲ τούτου, καὶ μάλιστα [2] ὑπὲρ εἰπεῖν
κα, ζῶντα διεξῆλθον. δευτέρου δέ τινος, καὶ οὐδὲν ἐλάττονος, ἢ
του· ἵνα τ, ὅτ' ἀδωροδόκητος ὑπῆρχε, προαίρεσιν αὖ τ πολίτ
ἀναμνησθέντες, [3] ὡς προβεβλημένῃ, καὶ ἄπιστος ἦν πρὸς τ
λιπτον, τ μὴ ζῶντα ἐξαίφνης γενομένην πίστιν καὶ φιλίαν
ψησθε. [e] εἶτα μὲ ἀκέβεικεν ὅσα [f] ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑ
καὶ [4] καλῶς [g] εἶχε τὰ πεπραγμένα, [5] διὰ τ ἀλήθειαν, καὶ ὅτ

importunum esse putet; ac, cur tum illa non dixerim in re præsenti, & vos docuerim, demiretur: sed pollicitationes istorum meminerit, quibus, singulis temporibus utentes, dicendi facultate alios excludebant, & renunciationem istius præclaram illam; ut sciatis præter cætera omnia, etiam hanc ab illo vobis factam esse injuriam, quod verum statim & cum opus erat, audire prohibiti estis, spe & fucis & pollicitationibus decepti. Primum igitur hac, &
potissimum, qua dixi, gratia,
commemoravi. Deinde
dam & hac nihilo minore
causa, ut ejus, antequam
rumperetur largitionibus, in
tutum in republica record
quam id munitum fuerit, qu
que Philippo diffidens; secu
post repente fidem et amici
confideretis. Deinde si eve
runt ea quæ iste vobis renun
vit, & acta præclara fueru
ut propter veritatem & reip

a Εξέκλεον. 1. ἐξέβαλλον. 1. b Γρ. ἀπαγγελίαν. c Παρ'. 1.2.3.4. d
τον μὲν. 1. e Εἶτα εἰ μέν. 1. 2. f Απηγγέλκει. 1. 2. g Εχει. 1. 2.

1 Παραχρῆμα] ἤγουν σπουδαίως μὴ τῷ περισσείαν. 2 Οὔπω εἶπον] Οπ οὐκ ἐδίδασκον ταῦτα παραχρῆμα, ἀλλὰ μὴ ταῦτα. 3 Ως προβεβλημένῃ] Εὐλαβῶς ἔχουσα καὶ φυλαττομένη τῶν ἄλλων ἦν, ἐμπεσοῦσθαι μαχ 4 Καλῶς] Συμφερόντως. 5 τῷ ἀληθείαν] Τῶ Αἰσχίνη δι

ον τῇ πόλει γεγενῆ νομίσητε. εἰ δὲ πάντα τἀναντία τού-
τοις εἶπε, πέπρακε, καὶ πολλοῦ ἀφικούμενα, καὶ μεγάλης
δυνάμεως ταῦτ' ἔχει τῇ πόλει, [1] ἀφ' ὧν τὴν αἰσχροκέρδειαν
τὴν, καὶ ὃ χρημάτων [2] ἀποδόσθαι τἀληθῆ, μεταβεβλη-
κόν εἰδῆτε αὐτόν.

ια'. [3] ΒΟΥΛΟΜΑΙ δὲ, ἐπειδὴ περ εἰς τοῦτο προῆλ-
θον οἱ λόγοι, [4] ὃν τρόπον τὰ περὶ τοὺς Φωκέας πεπρά-
γματα ὑμῖν παρέλιπον, φράσαι ἅπαντα. [5] δεῖ δὲ

[1] Ἀφ' ὧν τὴν αἰσχροκέρδειαν] Νομίσητε γε-
νῆσθαι. 2 Ἀποδόσθαι] Πωλῆσαι.
3 Βούλομαι δὲ] Πληρώσεις τὸ παρα-
γραφικὸν, εἰσβάλλει ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ
πρῶτον κεφάλαιον τῆς κατασκευῆς, ὅπως ἂν ὦσιν
αἱ ἐλέγχων ἀπαιτήσεις. ἅπαντας. Συμπε-
ράνας τὴν κατάστασιν, ἄρχεται ἐντεῦθεν
ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὧν ἐστὶ τὸ προοί-
μιον. ἐπειδὴ δὲ κινδύνου τῆς ἐγκλήμα-
τος ἐδείχθη τὸ μέγεθος, ἀφέμενος τῶν
ἐγκλημάτων ὧν προῆρχατο, τὴν λυπεῖσαν
τὴν αἴτησιν διαλαμβάνει πρᾶγμα, ἔστι
δὲ αὕτη τίς; ἡ δοθεῖσα τῷ Αἰσχίνῃ δυνάμεως.
ἦν γὰρ ἐκπρεσβεία Αἰσχίνης, οὐδὲ τοσαύτην
ἐδύναμιν, ὥστε εἰκοσιδύο πόλεων
ἐκποδὼν καταλογῆ. τί δήποτε τοσαύ-
της δόσης τῆς ὑποθέσεως, ἐλέγχων ἀπαι-
τοῦσι καὶ κέκρηται; καὶ λέγομεν, ὅτι γνώ-
σεως ἕνεκα τοῦ τοσούτου. ἦν οἷόν τι ἦν πρόσθε-
τῶν ὄντων τῶν πραγμάτων, ὑφ' ὧν πέ-
φυκεν, καὶ πῶς ἔφυσαν ὄντος τοῦ πε-
ρὶ τούτου, ἐλέγχων ἀπαίτησιν ποιοῦ-
μεθα γὰρ τῆς βουλήσεως μόνης ἐξέτασιν
καὶ τῶν πεπραγμένων. ἐλέγχειν δὲ οὐκ
ἀξιοῦμεν, ὅτι μὴ τῶν ἔπειτα γνώμην

cunia venditam; ut mutatum eum esse videatis.

11. Dicam autem (quando huc provecta est oratio) primum omnium, quo pacto vobis Phocense negotium eripuerint. Ne vero

εἶδέ τις ἐκεῖνον, ἢ ἄκων, καὶ ἐξαπατηθεὶς τοὺς λόγους ἔφηκε. καὶ ἡ βούλησις δὲ ἡ πρᾶγμα μὲν δηλοῦσα· φυλάττειν δὲ ἡ κελεύουσα ἐξέτασις ἐστὶ τοῦ χρήματος. τοῦτο δὲ διαιρεῖται βλάπτουσα καὶ ὠφελοῦσα τοῦτο πολιτικῶς. κατέμιξε τῇ ἀρχῇ τοῦ κατὰ μέρος ἄχρι τέλους, πιθανὰ ποιῶν τὰ ἐγκλήματα. 4 Ὃν τρόπον] Αντὶ τοῦ καθ' ὃν τρόπον πρᾶττον πρὸς ὑμᾶς ἐλύς Φωκεῖς. 5 Δεῖ δὲ μηδένα ἡμῶν] Τὸ μὲν βούλησις μέχρι τοῦ μετρίως συμπλέκεται ὅλῳ τῷ τόπῳ· εἰθ' ἕτος, εἶτα, ὥστε ἕτος, ἠδελήθη μισθώσασθαι αὐτὸν τοῖς ἐχθροῖς ἐκπεσεῖν ὑμᾶς καὶ φυγαδεύειν, τῶν ἴσων αἰτίας ἦν κακῶν, ὅσων καὶ ἕτος. τοῦτο δὲ γε δυνάμεων πόλεως καὶ τῆς ποιότητος, εἶπεν, ὅτι ὑμεῖς κακῶς ἦσαν κύριοι καὶ τοὺς καιροὺς ἐπιμηνύει ἐπὶ τούτοις, μέρος τῆς δυνάμεως ὄντας. ἀλλὰ τί δεῖ ἐν ἐλέγχοις χρῆται ταῖς τῆ βουλήσει; λέγομεν ὅτι τυχικῶς τοῦτο ποιεῖ. βούλεται γὰρ αὐτοῦ τυρῆσαι τὸ πρὸ τοῦτου κεφάλαιον. δεύτερος γὰρ ἐμπίπτει μεταξὺ τοῦ λόγου ἡ ἀπόφασις.

δὲ μηδένα [a] ἡμῶν, ὦ Ἄνδρες Δικασταί, εἰς ὃ τ' πραγμ
γεθος ἀποβλέψαντα, μείζους τὰς κατηγορίας, καὶ τὰς αἰτ
ἢ τούτου δόξης νομίσαι· ἀλλ' ἐκεῖνο ὁρᾶν, [b-1] ὅπ εἰ καὶ οἱ
ἂν ὑμεῖς εἰς ζοῦτον τ' τάξιν κατεσήσατε, καὶ τ' συμβάντων κ
ρῶν ἐποιήσατε [c] κύριον, [2] εἶθ' οὗτος, ἐκεῖνος, ὁπωσοῦν οὗτος, ἐξυβ
βη, μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς ἐχθροῖς, ἀπατᾶν ὑμᾶς, καὶ φε
κίζειν, τ' ἴσων ἂν αἴτιος ὢν κακῶν, ὅσων ὧν καὶ οὗτος. [3] δὲ κ
φαύλοις ὑμεῖς χρῆσθε εἰς τὰ κοινὰ πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ
πράγματα ἔχει φαῦλα, ὧν ἡ πόλις [4] ἀξιοῖ παρὰ τοῖς ἄλλ
[d] μὲν πολλοῦ δεῖ. εἶτα καὶ Φωκέας ἀπολώλεκε μέ, οἶμαι, Φίλι

vero quiſquam noſtrum, Judices, magnitudinem rerum intuens, accuſationes & crimina majora eſſe putet, quam pro iſtius autoritate: ſed illud ſpectate, ſi quemcunque vos illi muneri præfeciſſetis, & oblatas occaſiones ejus fidei mandaſſetis; illum etiam, ſi iſtius exemplo voluiſſet, opera ſua locata hoſtibus, vos decipere, & fraude c cumvenire, eadem quæ & iſtu excitare mala potuiſſe. N enim, ſi vos levibus ſæpe h minibus publica mandatis neg tia, res etiam leves ſunt, q honori civitatis noſtræ ab a deferuntur: neque multis v bis eſt opus. Itaque Phocen etiam Philippus ſane perdid

a Ὑμῶν. 1. b Γρ. ὅπι εἰ πν' ἂν ὑμεῖς εἰς. c Κύριον, ὅτος δέ. 1. d Ο πολλοῦ δεῖ. ſc. λόγου. Alii ἀπὸ δ', πολλοῦ γε ℰ δεῖ. multum abeſt, ut ita ſe habeat. W.

οἶον, καὶ πόθεν δηλονότι ζῶστε ἠσυλο-
μίλω ποιεῖν; ἰσίου δὲ, ἀφ' τῶ εἰπεῖν
ἐσυλήθη, ἰσήμανε τὸν βουλησιν· τὸν
γὸ δυνάμιν παρεσκεύ, ἐπήγαγε τὸν
βουλησιν. 1 Ὅτι εἰ καὶ ὅν τιν' ἂν ὑμεῖς]
Εἰ καὶ τοῦ Αἰσχίνε ταπεινότερόν τι καὶ
ἄτιμον. 2 Εἶθ' οὗτος] Σωιζόλζε τῇ
δυνάμει τὸν βούλησιν, κρατιόντων αὐ-
τὴν τῇ κακονηρίᾳ. 3 Οὐ γὸ εἰ φαύλοις]
Τοῦτο μὲν ἐστι μίρος τῆς ἀντιθέσιως·
ὅτι φαύλος, ℰ τῶν τυχόντων, καὶ ἀδὲ
τῶν σεμνῶν, οὐδὲ τῶν λαμπρῶν Αἰ-
σχίνης· ὁμῶ ἐξαπίτηδες φαυλίζων. ὑ
παρ' ἑαυτὸ ἧ φαυλίζων· ὑαυτὸν
ἦν· ἀλλὰ παρὰ τ' ἐχόντων ζωτὸν τ
ὑπόληψιν λαμβάνων τ' λόγον. ἔστ δ
τ' ἀσαφῶν τὸ χωρίον. τί ὃν βούλ
λέγειν τὸ τοῦτο; ὅτι οἱ Φωκεῖς, ἡ
φαύλῳ ἐχρήσασθε Δημόνῳ καὶ πρεσβ
τῇ, ὑ ὡσεῖς ὑπεῖνον εἶδον, ἀλλὰ
τὸν πόλιν. 4 Ἀξιοῦται] Ἀξίω κ
νιται. τί γὸ; ὧν ἡ πόλις ἀξιοῦται τ
ρὸ τοῖς ἄλλοις, ἐπ' αὐτὸς ἀναφέρ
ἀπὸ δ', τὸν ἠξίωσαν ὀλιγωρῆσαι τ
χίνε λόγων· ἀλλ' ἐπεῖδον ὡσεῖς τί τ
πόλεως πρόσωπον καὶ ἀξίωμα, καὶ τὸ
πιστεύσα

Θ, συμπωνίσαντο δ' ὅτοι. τοῦτο δὴ δεῖ σκοπεῖν, καὶ
ν εἰ ὅσα τ' Φωκέων σωτηρίας ἕνεκα τ' πρεσβείαν ἦκε,
ῶτα πάντα ἀπώλεσαν ὅτοι, καὶ διέφθειραν ἐκόντες· οὐχ ὡς
Φωκέας ἀπώλεσεν [a]ἂν καθ' ἑαυτόν. πόθεν; [1]δὸς δέ μοι ὃ
ροβούλευμα, ὃ πρὸς τ' ἐμὴν [b 2]ἐπαγγελίαν ἐψηφίσατ' ἡ βουλὴ,
καὶ

ifti ei adjutores fuerunt:
oc igitur conſiderandum &
endum eſt, utrum, quatenus
ocenſium ſalus à legatione
ndebat, eatenus iſti corrupe-
rint, & perdiderint omnia;
non quaſi iſte per ſe perdere
Phocenſes potuiſſet. Unde?
ſed da mihi ſenatuſconſultum,
quod me referente factum eſt,
&

a Deeſt. 1. b Απαγγελίαν. 1.

τύσαντες ἀπώλοντο. ἵνα γὴ ἡ δυνάμις
ρεὰ γένηται, προσέῤῥηκε καὶ τὰς ἄλ-
ς πρέσβεις, καὶ δημηγορήσειν ἐπί τινι
ηγορεῖ, προσθεὶς δ' εἰπών, εἰ ὅσον τ'
κείαν σωτηρίας ἐπὶ τοῦ πρεσβείαν
, ζῶσ' ἅπαντ' ἀπώλεσεν ὅτοι. καὶ
σέῤῥηκε πάλιν τοῦ βήματος, εἰπών,
διέφθειραν ἐκόντες. τὸ δὲ γε ἰσχυρό-
ον μέρος τ' βουλήσεως, τοῦ αἰτίαν,
λέγει· τοῦτο γὰρ ᾗ κεφαλαίου τὸ μέ-
ον μέρος· ἐστὶν ἡ αἰτία, ἣν δὲ τῷ δοῦ-
ος τοιαῦτα μὲν διεφύλαξε. 1 Δὸς δέ
οι τὸ προοίμ.—] Εἰσβάλλει ἐπὶ τοῦ τ'
έγχων ἀπαίτησιν, πληρώσας τοῦ δύ-
μιν. προοίμιόν δὲ λέγει, τὸ ἀκρο-
ν τοῦ βιβλίου προ ᾗ Δημοσθένης κα-
ηγορῶντος ᾗ Αἰσχίνου, καὶ τ' ἄλλων πρέσ-
ων, ὅτι περιπέσοιεν, καὶ κατα-ψη-
ίσαιντο αὐτῶν ὡς ἀδικησόντων, καὶ
άψαι καὶ ψήφισμα ἵνα αὐτῶν τ' βου-
ευτῶν, ὥστε μὴ κληθῆναι εἰς τὸ πρυτα-
εῖον ἐπὶ δεῖπνον· ἀεὶ γὰρ οἱ πρέσβεις
αιπερχόμενοι, ἐκαλοῦντο ἐπὶ δεῖπνον
ρεῖ τινὶ τιμῆς χάριν. τοῦτο δὲ προ-
έρει εἰς ἔλεγχον αὐτῶν τ' προθέσεως,
ς προθέντων κατειγνῶσα ἡ βουλὴ, ὐκ
κάλεσεν αὐτοὺς εἰς δεῖπνον. ἄλλως. Με-
ὰ πάλιν σκοπῶν ἐπὶ τὸ κεφάλαιον,
ὡς ἦν ἐξαρχῆς τὸ προθέμιον, λέγει δὲ
τ' ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. ἄρχεται δὲ ἐκ
μεταλήπτικοῦ. νῦν ἡμῖν λέγεις προ τ'
προθέσεως, ἐξὸν προ τ' πραγμάτων εἰ-
πεῖν καὶ σῶσαι; ὁ δὲ, ὅτι σὺν ἐσίγησε
συνίσησι, παρεχόμενον τὸ προβούλευμα· εἶναι γὰρ σημεῖον τῶν αὐτοῦ λόγων,
ὅπως ἐψηφίσατο προς τὰς ἐπαγγελίας τ'
ῥήτορος. πληρώσας γ' ἀφ' τ' προθηκύ-
σης ἐξηρτασίας τ' τρόπου, μεταβαίνει
ἐπ' αὐτὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. κα-
θηρεῖς ἀπὸ τ' χρόνου ἀρξάμενον· αἰ-
τιᾶται γὰρ τ' Αἰσχίνου, ὡς ἐξαπατήσαν-
τος ἀπο-κλείσαντος τ' καιρὸν τοῦ πόλιν, ὥστε μη-
δὲ ἐγχειρῆσαι σκοπεῖν προ τ' προκειμέ-
νων, τ' Φιλίππου κατειληφότος τὰς Πύ-
λας· ἅμα τε γὰρ ἦκεν, καὶ κεῖνος παρῆν.
ἔνθεν ὃν ὡς ἀπολώλει τ' βοηθείας ὁ
χρόνος, ᾧ ὦ κλεῖσαι τὰς Πύλας οἷόν τε
ἦν τοῦ δήμου. εἶτ' ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν, ἢ
καὶ ἦν ἑτέρως βοηθεῖν ἢ προφθάνειν Φωκεῖ-
σιν ἀσφαλέστερόν τι προ αὐτῶν βουλό-
σασθαι, ἔλυσε δύο λύσεσι· μιᾷ μὲ, ὅτι
ἐδόκει ἀντέχειν τοῦ δήμου τὸ προβούλευμα.
ἢ γὰρ ἂν ὁ δῆμος ἐβουλεύσατο. ἑτέρᾳ δὲ,
ὅτι εἰ καὶ βουλεύσαιτο ὁ δῆμος οἷός τε ἦν,
ἐξηπάτησεν αὐτὸν Αἰσχίνης, ἐλπίσι καὶ
ὑποσχέσεσιν. τὸ ᾧ καὶ εἰσάγει τὸ ἰσχυρό-
τερον τ' τεκμηρίου, λέγων τὸς Αἰσχίνου
λόγους. 2 Επαγγελίαν] Πρόσταξιν ἢ

ἡ δὲ μαρτυρία τοῦ γράψαντος αὐτὸ τότε, [a]ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ἐγὼ [b]οὐδὲ τότε σιγήσας, οὐδὲ νῦν ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων, ἀλ[c]εὐθὺς κατηγόρουν, καὶ προορῶμαι τὰ μέλλοντα· [d]καὶ βουλὴ δ[e]μὴ κωλυθεῖσα ἀκοῦσαι τἀληθῆ πρὸ ἐμοῦ, ὅτ' ἐπήνεσε [2]τοὺ[3]ὅτ' εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐξέφερε καλέσαι. κεῖται τοῦτο ἀφ' ὧ[4]Τιμαγόραν, [5]οὗ θάνατον κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος· ἀλλ' [e]τοι πεπόνθασι. Λέγε δ' αὐτοῖς, πρῶτον [e]μὲν τὴν μαρτυρία[e]ἔπειτα τὸ προβούλευμα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ, ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑ.

Ἐνταῦθ' οὔτ' ἔπαινος, οὔτε κλῆσις εἰς τὸ Πρυτανεῖόν ἐστι τῶν πρέ[e]σβ[e]

& teſtimonium ejus, qui tum id fecit; ut ſciat & me non tum tacuiſſe, nec nunc ab actis me removere, ſed ſtatim accuſaſſe & prævidiſſe futura; & ſenatum, qui ex me audire verum prohibitus non fuit, neque laudaſſe iſtos, neque in Curiam vocandos cenſuiſſe. Atqui id ab urbe condita ullis accidiſſe legatis, nemo meminit; n Timagoræ quidem, quem cap tis damnavit populus: ſed ill hæc acciderunt. Recita prim teſtimonium, deinde ſenatu conſultum.

TESTIMONIUM, SI NATUSCONSULTUM

Hic neque laus, neque invitati legatorum in Curiam à ſenat

a Ινα εἰδῆτ' ὅτι ἐγὼ μὲν οὐδὲ τότε σιγήσας, νῦν ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων. Quæ verba ſic ordina: ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ἐγὼ νῦν ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων, τοῖς συμπείσασι, σιγήσας οὐδὲ τότε. *Wolf.* b Οὐ. 1. c Προορῶμαι. 5. d Βουλή. 1. e Deeſt. 2.

αὐτῆσιν. 1 Κωλυθεῖσα] Ὡς κωλύτερον. 2 Τούτους] Τὰς πρεσβείας. 3 Οὔτε εἰς τὸ πρυτ.—] Ἐπεδέχετο ὑπερτιθῆναι τὴν κλῆσιν, ἕως ἂν γνῷ ἡ βουλὴ τὴν ἀκρίβειαν· ἢ ὅτι ἄπαξ τὸ τῆς δίκης ἀπεπείσθησαν. ὁ δὲ τὴν ὑπέρθεσιν εἰς τὸ μὴ χαίρειν μηδὲ ἴσταν παραλαμβάνει. 4 Τιμαγόραν] Οὗτος πεισθέντος πεμφθεὶς ὡς βασιλέα Ἀρταξέρξην ὑπὲρ Ἀθηναίων, ἐ μόνον χρυσίον ἐλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ πλίνθον παλυτελῆ, καὶ τραπέζας θησαύρους, βῦς π', καὶ κοπίδα ἐπὶ θαλάσσαις ἀφ ρεῖα κεκμηκότος· καὶ τοῖς κεκμήκοσι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα 5 τοῦτον ἓν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. φησὶ ὑποκρίνασθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν ὀργὴν Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις φιλίαν. Suid. 5 Οὗ θάνατον κατεχ.—] Κατεδίκασε κρίνεσθαι. ἀναβαλόμενος δὲ τὴν ἀπόφασιν ἐλθὼν δὲ εἰς Καλύνδα τὴν ἑτέραν, εἶθ' ὑγιαίνων ἀποθανὼν ἐτάφη.

ν ἐπὶ τ βυλῆς. εἰ δὲ φησιν ὅτος, δειξάτω ϗ πῶς. θω, κἀγὼ καταβαίνω· ἀλλ' οὐκ ἔστιν.

ιϛ'. [1] Εἰ μὴ τοίνυν ταὐτὰ πάντες ἐπρεσβεύομεν, δι- ως οὐδένα ἐπήνεσεν ἡ βυλή· [2] δεινὰ γὰρ [a] ὡς ἀληθῶς τὰ ωραγμένα πᾶσιν. εἰσὶ δ' οἱ μὲ τὰ δίκαια ἔπραττον [b] ὑμῶν, λὰ, τἀναντία· ἅμα τὺς πεπονηρευμένους, ὡς ἔοικε, τοῖς ινεκέσι συμβεβηκὸς ἂν εἴη ταύτης τ ἀτιμίας μετοχηκέναι. ὡς οἷόν ῥᾳδίως ἅπαντες [c] εἴσεσθε, τίς ποτ' ἐσθ' ὁ πονηρός; μνήσθητε πρὸ ὑμῶν αὐτοῖς, τίς ἐσθ' ὁ καθηγορῶν τ πεπραμένων ἐξαρχῆς. δῆλον γὰρ ὅτι, ᾧ μὲ ἠδικημότι σιγᾶν ἐξῆρκε, ϗ μαχρυσαμένῳ τ παρόντα χρόνον, μηκέτ' εἰς λόγον ἐλθεῖν τ πεπραγμένων ἑαυτὸν καθιστάναι· [d] ᾧ δὲ μηδὲν [e] αὐτῷ συνειδότι δεινόν, εἰ σιγῴη, πονηρῶν ϗ δεινῶν ἔργων [g] δόξει κοινωνεῖν πρ

ntinetur: ſin iſte contineri oſtendat atque exhibeat, & descendam. Sed non conetur.

12. Quod ſi omnes eadem in atione egiſſemus, jure nemim laudaſſet ſenatus. Revera im vituperanda eſſent acta nium. Sin alii bona fide rem ſerunt, alii contra; ſatis apret, propter improborum ſcea, etiam bonos viros eandem ignominiam ſubiiſſe. Quo pacto igitur facile cognoſcetis omnes, quiſnam improbus ille ſit? In memoriam ipſi revocate vobis, quiſnam ille ſit, qui ab initio acta accuſarit? perſpicuum enim eſt, ſonti ſatis fuiſſe futurum tacere; & eluſo eo tempore, non amplius actorum reddere rationem. Qui autem nullius culpæ ſibi conſcius erat, is ſi tacuiſſet, facinorum & ſcelerum ſocius fuiſſe

a Deeſt. 2. b Ημῶν. 2. c Μάθοιτε. 1. d Τῷ ϗ μηδὲν. ſequitur δόξει κοινωνεῖν. Eſt ἀντίπτωσις, ἀντὶ ᾧ, ὁ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς δόξει· ac tius lapſus memoriæ: ex eo quod anteceſſit τῷ μὲ ἠδικηκότι σιγᾶν ἐξῆρκε· niſi forte ſit locus hic mendoſus. *Wolf.* e Γρ. ἑαυτῷ. f Δεινὸν, εἰσῃεῖς, γῴη, πονηρῶν ϗ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν. 1. g Δοξά. 1. δόξαι. 3.

1 Εἰ μὴ τοίνυν ταὐτὰ] Λύει τοῦτο ημμάτων χήμασιν· ὅτι εἰ μὴ πάντες πείσεσθε ταὐτὰ ἐπρεσβεύομεν, ὅ ἐστι, πάντες ἐγκώμια ἐφέρομεν, δικαίως πάντες οὐκ ἐπήνημεν. εἰ ϗ, οἱ μὲ ὑ ἡμῶν τὰ δίκαια ἔπραττον· οἱ ϗ, παρὰ πείσεσθαι φασι, ἅμα τὺς παρανομήσαντας σωίδειν ϗ τὺς ἄλλους μὴ κληθῆναι. 2 Δῆτα] Φοβερά. 3 Διαφερσ.—] Ἐπιφυλλὴ, ἀντιπαραβολή.

πρᾶ σιωπῆσαι. εἰμὶ τοίνυν ὁ κατηγορῶν ἐξ ἀρχῆς ἐγὼ τῶ
τάντων δ' ὑμεῖς, ἐμοῦ.

ιγ'. [1] Ἡ μὲν τοίνυν βουλὴ ταῦτα μὲν ἐβουλεύκει. τ
δ' ἐκκλησίας γιγνομένης, καὶ τοῦ Φιλίππου παρόντος ἐν Π
λαις ἤδη· ἵν' ἦν τοῦτο πρῶτον ἁπάντων τῶν ἀδικημ
Φίλιππον [a] ἐξαπατῆσαι τοῖς πράγμασι τούτοις, καὶ δέον ὑμ
ἀκοῦσαι πρὶν τῶν πραγμάτων, εἶτα βουλεύσασθαι, μ
ταῦτα δὲ πρᾶξαι ὅ,τι [b] δόξαι, ἅμα [c] ἀκοῦσαι καὶ κ
παρεῖναι, καὶ μηδ' ὅ,τι [d] χρὴ τὸν ποιεῖν, ῥᾴδιον εἰπεῖν εἰ
δὲ τούτοις, τοῦτο μὲν ὑμεῖς ἀνέγνω τῷ δήμῳ τὸ πρόβουλευμα,
ἤκουσεν ὁ δῆμος. [2] ἀναστὰς δὲ τότε ἐδημηγόρει ταῦτα, ἃ διεξ
θον ἄρτι πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ, τὰ πολλὰ, καὶ μεγάλα ἀγαθὰ,
πεπεικὼς ἔφη τὸν Φίλιππον ἥκειν, [e] καὶ ἅμα ταῦτα, χρήμα
αὐ

fuiſſe videretur. Ego igitur is ab initio fui, qui iſtos accuſarim; iſtorum vero me nemo.

13. Ac ſenatus illa quidem jam decreverat: concione autem convocata, & Philippo jam intra Pylas progreſſo (primum enim id fuit omnium ſcelerum, quod Philippum iis negotiis præfecerant: item, cum primum vobis negotia cognoſcenda eſſent, deinde conſultandum, poſt, quod viſum eſſet, agendu
quod effecerant, ut ſimul vos
audiretis, & ille adeſſet, utq
nec quid fieri oporteret, dici
cile poſſet) illud etiam ad re
qua acceſſit, ut id quidem ſen
tuſconſultum populo nemo
gerit, neque audierit populu
ſed iſte ſurrexerit, & ea pr
dicarit, quæ modo vobis exp
ſui, multa & ingentia bona, q
ſe impetraſſe a Philippo, atq
afferre jactabat, propter quæ pr
ſcrip

a Ἐπισῆσαι —. i. e. hoc egiſſe ut Philippus imparatos opprimer
b Δόξει. 2. c Γρ. ἀκοῦσαι σωτῆρα καὶ εἶναι παρεῖναι. d Χρή. 1. e Καὶ
τοῦτο χρῆμα δ' ἑαυτῷ. 1.

1 Ἡ μὲν τοίνυν βουλὴ —] Ἐντεῦθεν ἄρχεται τὰ σημεῖα, ὅπερ κεφάλαιον καλεῖται, τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. 2 Ἀ- νασὰς δὲ τότε ἐδημηγόρει —] Δύο δεῖ ἀπ' χῆς ἄχρι τέλους, τότε χρήσιμον, καὶ τὰς χῆς Αἰσχίνου, ἀναγκαίως καὶ χρῆμα

πρὸ τῶν Θηβαίων ἀπεχειροτονήθην. ἔπειτ' ὑμᾶς ἀκηκοότων τῆς [1] παρουσίας ἔφρωτον τῆς τοῦ Φιλίππου, καὶ [2] τούτοις ἀκολουθούντων ἀπὸ τοῦ μὴ [3] προσγελᾶν, [4] προστάτης γενέσθαι [b] τινος, πάντ', ὅσα ἐβούλεσθε ὑμῖν ἔσεσθαι, προσδοκήσαντας· καὶ μηδὲ φωνὴν ἀκούειν ἐθέλειν ἐμοῦ, μηδ' ἄλλου μηδενός. [5] καὶ μέν ταῦτα ἀνεγινώσκετο ἡ ἀπιστολὴ ἡ παρὰ τοῦ Φιλίππου, [6] ἵν' ὅτῳ ἔγραψεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν, ἀντικρὺς εἰδείη, καὶ [7] διαῤῥήδην ἀπολογία γεγραμμένη τοῦ τὰ ἡμαρτημένων. καὶ γὰρ ὡς αὐτὸς κατεκώλυσεν αὐτούς, βουλόμενος ἀπὶ τὰς πόλεις ἰέναι, καὶ τοὺς ὅρκους ἀπολαμβάνειν, καὶ ὡς, ἵνα [8] συμμαλλάττωσιν αὐτῷ [9] τοὺς [c] Ἀλεῖς πρὸς

otus eſſet à Thebanis. Proinvos territi primum præſentia ippi, & iſtis iraſcentes, qui ante indicaſſent; aliquanto iores fiebatis, quod omnia vos ſecuturos quæ velletis, ſpetis; nec vocem audire meaut cujuſquam alterius votis. Poſt hæc recitabantur miſſæ à Philippo literæ, quas iſte ſcripſerat, commoratus poſt nos; quæ palam & aperte nihil erant aliud, quam defenſio ſcelerum, quæ iſti perpetrarant. Nam & hoc ineſt, *ſe prohibuiſſe illos in urbes ituros, & jusjurandum exacturos*; &, *ut adjumento ſibi eſſent in reconciliandis Alenſibus*

a Προσγελάσαι. 2. b Τινὰς. 1. πίνος. 1. c Ἀλεῖς. 1.

ἐκάστῳ γὰρ ἐφ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους δοθέντων χρόνων. 1 Παρουσίας] Ἡμέρας. 2 Τούτοις] Τοῖς πρέσβεσι. 3 Προσγελάσαι] Ὡς δεῖ τὸ βουλόμενον Φωκεῦσι. 4 Προστάτης γενέσθαι] Ἢ παντὸς ἀνθρώπου βούλεται τὸ, ἢ τίνος λέγει· πόρρω γὰρ εὑρεῖν ἀπλήστιον εἰς φιλανθρωπίαν. 5 Καὶ μέν ταῦτα ἀνεγινώσκετο ἡ ἀπιστολὴ ἡ παρὰ Φιλίππου] Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ χρῶμα τοῦ χρόνου, ἐν οἷς ὁ Φίλιππος ἔφθη τοὺς Πύλας, καὶ τοῦτο λέγειν ἐστὶν αὐτῷ. εἶτα ἡ λύσις εὐθύς· ἔγραψε τῷ ἐπιστολῷ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν, οἵοιπερ χωρισθείς. πρὸς δὲ τοὺς ἐμοὶ λόγους, ἢ Αἰσχίνου δηλαδὴ, ἀπήντησεν ἕτερος λόγος· Φίλιππος οὐκ ἐξηπάτησεν, ἀλλ' Αἰσχίνης. 6 Ἵν' ὅτῳ ἔγραψεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν] Τὸ μὲ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν, ἵνα μὴ δόξῃ κοινωνεῖν τῶν πραχθέντων. τὸ δὲ, ὅτῳ ἔγραψεν, ἵνα μὴ ἐπὶ Φίλιππον ἄγῃ τὴν αἰτίαν. ἐπὶ τὰς πόλεις δὲ, ἵνα τὰς συμμαχικὰς δηλοῖ, ἃς ἐ ὁρκεῖν ἔδει. οὐκ ἀπὸ ζωντέμοιτε δὲ, καὶ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχεν, ἵνα δείξῃ τὴν κακουργίαν, ὅτι ἐμισθώσαντο τὴν ἐπιβουλὴν Αἰσχίνης ἐ Φίλιππος. 7 Διαῤῥήδην] Μεγαλοφώνως. 8 Συμμαλλάττωσιν] Φιλιώσωσιν. 9 Τοὺς Ἀλεῖς πρὸς τοὺς Φαρσ.—] Ἤδη ἴσμεν ἐν τοῖς

πρὸς τοὺς Φαρσαλίους, κατέχειν αὐτούς· καὶ πάντα ἀναδ
μενος, καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα· [a] ὑπὲρ δὲ Φωκέων, ἢ Θεσπιέων, ἢ ὧν οὗτος ἀπήγγειλε πρ
ὑμᾶς, [b] ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. καὶ τοῦτο, οὐκ ἀπὸ [c] ταὐτομά
τοῦτον ἐφάνη τὸ πρόπον· ἀλλ' ὑπὲρ [d] ὧν οὗτος πρὸς τού
ὑμᾶς ἔδει δίκην λαμβάνειν, καὶ πεποιηκότων οὐδὲ διωκηκό
οὐδέν, ὧν ὑμεῖς προσετάξατε ἐν τοῖς ψηφίσμασι, ἐκεῖν
[e] ἀνδέχεται τὴν αἰτίαν, καὶ φησιν [f] αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθ. ὃν
ἐμέλλεθ' ὑμεῖς, οἶμαι, δικάσειν κολάσαι. ἃ δ' ἐκεῖνος ἐ
πατῆσαι, καὶ προλαβεῖν τὴν πόλεως [g] εὐβουλίαν, οὗτος [h] ἀπήγ
λεν· ἵνα μηδὲ ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὑστ
ὑμεῖς [i] ἔχητε Φιλίππῳ, μήτ' ἐν ὀπτολῇ, μήτ' ἄλλοθι [k]
δαμοῦ [l] τοῖς παρ' ἐκείνου τούτων ὄντων. [l] λέγε δ' αὐτοῖς αὖ

lensibus & Pharsaliis, eos detinuisse: denique omnia istorum peccata in se transfert, & sibi adscribit. Phocensium vero, aut Thespiensium, aut eorum quæ iste vobis nunciarat, nulla vel minima fit mentio. Neque hoc forte fortuna ita factum est; sed quarum rerum vobis pœnæ sumendæ erant ab istis, qui nihil fecerant aut administrarant eorum quæ decreto jussleratis, earum ille c pam in se transfert, seque causa fuisse affirmat; quem punire scilicet non posse Quæ autem ille fraude obt re & præripere civitati luit, ea iste renunciavit; neque accusare, neque p ea queri quicquam de Philip possetis, cum ea nec in lit illius, nec orationibus usq continerentur. Age recita i

a Γρ. περὶ δέ. & ἀπήγγειλε. b Ἀλλ' οὐδέ] τὸ ἀλλ', περίλειπε ἐμφατικῶς. c Γρ. αὐτομάτως. d Deest. 1. e Ἐνδέχεται. 3. f Αὐτὸς αἴτιος] finitivus non raro apud Græcos ante se nominativum poscit. g Εὐβουλίαν. 1. h Ἀπήγγειλεν. 1. i Ἔχητε. 1. k Μηδαμοῦ τῆς ἐκείνου γνώ 2. μηδαμοῦ τοῖς παρ' ἐκείνου τούτων ὄντων. 1. l Sc. λόγους ἢ ἔργους. A qui duriuscula fuerit ellipsis. *W.*

τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅτι αἱ δύο πόλεις αὗται τὰ Θετταλίας ἰσταίαζον πρὸς ἑαυτούς· ἡ μὲν Φάρσαλος, φίλη ἦσα τῷ Φιλίππῳ, ἡ δὲ Ἀλος τῶν Ἀχαιῶν· Φί. λιπποις ἢ αὐτὸς στρατιώτης. 1 γα δ' αὐτ. —] Τὸ ἐκμαιεῖσθαι τ ἐστι, ὅτι ἢ ὡς ἂν Αἰσχίνης ἐχρήσατο ἀπολογίαν ἐπιστολῇ, ζωστῶν ἑλαῖ

ὁπισολιὼ, ἰὼ ἔγραψε μὲ ὕτος, ἔπεμψε δ' ἐκεῖνο. ὐ σκοπεῖθ' ὅπη τοῦτον ἔχει ⟨ὃ⟩ τρόπον, [b]ὃν διεξελήλυθα λέγω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

γετε, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, ἡ ὁπισολὴ, ὡς καλὴ καὶ φιθρωπος. [1] περὶ δὲ Φωκέων, ἢ Θηβαίων, ἢ τ' ἄλλων, ὧν ἀπήγγειλε τοῖς ὑμᾶς, [2] οὐδὲ λόγον. Ταύτης τοίνυν [c] ἐδοπὴν ὄρθιν ἔχετε, καὶ τοῦτο αὐτὴν μάλα ὑμεῖς ὄψεσθε. οἱ μὲν γὰρ Αλλοι, ὅτι ἵνα σιωδιαλλάττειν, [d] ἐκεῖνος κατέλειπεν φησὶ [e] τούτους, τοιαύτης τετυχήκασι διαλλαγῆς, ὡς [f] ἐξελήλανθ', καὶ [g] ἀνάστατος ἡ πόλις αὐτῶν γέγονε. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους, [h] ὁποτέρως τι ἂν ποιῶν ὑμῖν χαρίσαιτο,

ras; quas ut iſte ſcripſit, ſic ille it: & conſiderate; nam ita ſe il- abent ut ego expoſui. Recita.

LITERÆ.

litis, Athenienſes, literas, m præclaræ ſint & humanæ. Phocenſibus autem & The- is, aut aliis, de quibus ille d vos renunciavit, ne tan- m quidem.

14. In iis igitur nihil proſus æqui & boni continetur, idque vos ipſi ſtatim perſpicietis. Nam & Alenſes, quorum reconciliandi gratia ſe iſtos detinuiſſe dicit, eam conciliationem experti ſunt, ut extorres ſint facti, & urbs eorum ſit everſa. Captivos autem, is qui diſpiciebat quo pacto vobis gratificaretur, miſſos facere,

Malim καὶ σκοπεῖτε ἀὶ τοῦτον &c. eant, quo ego expoſui. *W.* b e Τύτους] τοὺς αἰχμαλώτους. *W.*

Et conſiderate, an eo illa modo ſe

Δι' ὧν. 2. c Οὐδ' ἀπὸν. 1. d Deeſt. f Διωγμῶν. 1. g Ἀνάστασις. 1.

ρείαν Δημοσθένης· σιώνης χαὶ ῆ, τὰ ἰσχυρὰ τῆ ἀντιδίκου, Δεῖ τὴν δεινότητος, αὐτῶ τουῦδε. 1 Πισ῀ Φωκ.—] Μετὰ τὴν ἀναγνωσιν τ῀ λῆς, ὥσπερ ἐπὶ διαιμάρτυρ῀ τὴν ἐξ ῆς ὠφέλειαν, πάλιν λέγει· οὐδὲ δὴ ίαν, ἢ Θηβαίων, ἢ τ' ἄλλων ὧν ἐ- ἀπήγγειλε τοῖς ὑμᾶς, οὐδὲ χρύ. ῦτο ἄρα Φίλιππος ἐξηπάτηκε γὰρ ἐστι ὁ τοιοῦτος. λύπης δὲ

τῷ μισεῖν τὸ λυπεῖν, καὶ συνήσας τὴν ἐπιβολὴν Αἰσχίνου μᾶλλον, ἢ Φιλίππου εἶναι, πάλιν ἐπὶ τοὺς Αἰσχίνου λόγους ἐπανῆκεν, οὓς ἀναιρῶν τ῀ ἰσχυροτάτων ῥητόρων παρεσκεύασε, εὐδιαπτίστους τοῖς ἀκροαταῖς. 2 Οὐδὲ χρύ.] Γράφει δηλονότι· ἀντὶ τ῀ οὐδὲ ὅλως. εἴρηται γὰρ μεταφορῶς τ῀ ἵππου τ῀ χαμαὶ πεσόντος ἐπὶ τοῖς ὠσὶν.

1 Ο σκοπεῖτε] Φίλιππον δηλοῖ· ἀκούτε

εἰσαγτο, ὧδ' ἐνθυμηθῆναί [a] φησι [1] λύσασθαι. μεμαρτύ
ται δὲ διπλῆν ὑμῖν ὀν τῷ δήμῳ πολλάκις, ὡς ἐγὼ τ
λαγχον ἔχων ἐπ' αὐτοὺς ᾠχόμην· καὶ νυῦ [b] δὲ μαρτυρή
σεται. διὸ καὶ τὴν ἐμὴν φιλοτιμίαν ὅτ@ ἀφαιρήσθ@
τοῦτ' ἔπεισεν ἐκεῖνον [2] ἐγγράψαι. [c 3] ὁ τοίνυν μέγιστον ἀπ
των· ὁ γὰρ εἰς τὴν πρεσβείαν γράψας ὑπόλοιπ
ἠνέγκαμεν ἡμεῖς, ὅτι ἔγραφον [d] ἄν, καὶ ἀφαιρήσ
καὶ ὑμᾶς εὖ ποίησω, εἰ εὖ ἤδειν καὶ τὴν συμμαχ
μοι [e] γενησομένην. γενομένας [f] δὲ τῆς συμμαχίας,
φησιν εἰδέναι τί ἂν ποιῶν χαρίσαιτο, οὐδὲ [g] ὁ αὐτὸς ὑ
χετο· τοῦτο γὰρ ἤδει δηλονότι, εἰ μὴ ἐφενάκιζεν ὑμ
ἀλλὰ μὴν, ὅτι ἐγὼ [h] ὅτ@ [i] τότε ἔγραψε, λέγ
λαβὼν ἐκ τῆς πρεσβείας ὑπομνήσεως αὐτὸ τοῦτο ἀνέ
Λέγε.

facere, ne in mentem quidem sibi venisse profitetur. Sæpe autem testatum vobis est, idque publice, me attulisse talentum, & ad eos redimendos profectum esse: quod testimonium nunc etiam audietis. Quapropter ut iste laudem illam benignitatis mihi eriperet, etiam id ut inscriberet, Philippo persuasit. Quod igitur maximum est omnium, qui prioribus literis per nos allatis, inscripserat; *se aperte etiam* [illegible] *se scripturum quantis bene*[fi]*vos affecturus esset, si sciret* [illegible] *tatem etiam secum initum iri:* conflata societate, neque scire qua re vobis gratificetur, ne quicquam promisisse ait: q[ui] utique nosset, si fucum vobis [illegible] fecisset. Verum ut eum [illegible] tunc scripsisse constet, cape p[ub] res literas, atque ex illis id ip[se] recita, ab hoc initio. Rec[ita]

a Deest. 2. b Deest. 3. c Ὅτι νῦν. 1. d Δ' ἄν, καὶ. 5. μὲ
καὶ. 1. e Γενησομένην. 1. f Deest. 5. g Α. 1. h Οὕτω τότε ἔγραψ.
i Deest. 3.

ἐκεῖνα γράψαι τ@ πρὸς Ἀθηναίους, ὅτι σκοπῶ τί ποιῶν ὑμῖν χαρίσωμαι. 1. Λύσασθαι] Διὰ λύσεων λέγεσθαι. 2. Ἐγγράψαι] Μὴ λύσαι τὰς Ἀλεις. τοίνυν μέγιστον] Ἀπορῶ τὸ χωρίον τί ἔχει, ἀκύρωτόν μου.

1 Ἐκ

ἘΞ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

κῶν, πρὶν μὲ εἰρήνης τυχεῖν, εἰ καὶ συμμαχία πρόσεστι αὐτῷ, γράψειν ὁμολόγει ἥλιξι τὴν πόλιν εὖ ποιήσειν. διὰ δὲ ἀμφότερα αὐτῷ γέγονεν, οὐκ εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ὑμῶν χαρίσαιτο· ἐὰν δ' ὑμεῖς λέγητε ποιήσειν, [b] ἃ μήτε αἰσχύνην, μήτ' ἀδοξίαν αὐτῷ φέρει, [c] εἰς ζωύτας τὰς προφάσεις [d] καταφεύγων, [e] κἂν ἄρα εἴπητέ τι, καὶ προαχθῆτε εἰς [f] ἐπαγγείλασθαι, ἀναχώρησιν ἑαυτῷ [g] καταλείπει.

ιε'. Ταῦτα τοίνυν, καὶ πολλὰ ἕτερα οἷς ἐξῆν ἐν τῷ παραχρῆμα τότ' εὐθὺς ἐξελέγχειν, καὶ διδάσκειν ὑμᾶς, καὶ μὴ προΐεσθαι τὰ πράγματα ἐᾶν, εἰ μὴ Θεσπιαὶ, καὶ Πλαταιαὶ, καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δώσειν δίκην,

EX LITERIS.

te pacem igitur impetratam, tiam ſocietas ſecum iniretur, cripturum promittebat, quan- rempublicam beneficiis af- turus eſſet: poſtquam autem umque obtinuit, ignorare ſe it, qua vobis re gratificetur. m vero vos ea facturos dica- quæ ei nec pudenda, nec ominioſa ſint; ad has excu- ſationes confugiendo (etſi ſane & dixeritis aliquid & ad pollicendum adducti fueritis) receptum ſibi relinquit.

15. Hæc igitur & alia multa eo tempore ſtatim in re præſenti coarguere licebat, voſque edocere, & cavere, ne rerum gerendarum occaſiones amitteretis, niſi Theſpiæ & Plateæ & Thebanis ſine mora infligendum ſup-

a Επιστολή. b O. 1. c Εἰς ζωύτας —.] Sc. πρὸς τὰ συμμαχίας. Nam μήτε αἰσχύνην μήτε ἀδοξίαν αὐτῷ φέροντα, nondum etiam ſunt συμμαχία. d Εγκατ. — 1. e Ινα κἂν. 1. κἂν ἄρα εἴπη τί π, etſi & ipſe dixe- ſc. Philippus. W. f Καταλείπη. 2. g Προίσ. 1.

Ἐπαγγείλασθαι] Ἀντὶ τοῦ αἰτῆσαι. 2. Προῖσθ] Προδιδόναι. 3 Εἰ μὴ Θεσπιαὶ, Θ Πλα. —] Πάλιν σύστοιχα τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, Θηβαίους· οὐκ ἀθρόως ἀκμάσαι ἄπιστα, 5 δὲ μέρος ἀεὶ προσίθησιν, ἵνα καὶ αἱ πρέσβεις ἀκόλουθοι, Θ εἰ λόγοι σπουδῆς γέμοντες. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῷ μνήμῃ Θηβαίων ἐλθὼν, πάλιν τὸ χρῶμα ἐξήτησεν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον· ἔφη γὰρ καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δώσειν δίκην. τοῦ τοίνυν ἡ δίκη; ἤκουσαν οἱ Θηβαῖοι, φησὶ, καὶ ἔλεγε τοῦτο ἐφυλάξαντο· καὶ Φίλιππος οὐκ ἔχειν ἀπιθανὸν τοὺς Θήβας. εἰ τοίνυν παρὰ τὸ προσδοκώμενον κινδύνευσε, τίς ὁ σκληρότερος; οὐχ οὗτος; ἔχει

δίκιλιν, [a] ἀφείλετο τ' ἀλήθειαν. [1] καίτοι ζῶντα, εἰ μὲ ἀκ
μόνον ἔδει, [b] ἡ φεναικιοθῆναι τ' πόλιν, ὀρθῶς ἐλέγετο· εἰ
προσχθῆναι ὅτι, σιωπᾶν συνέφερεν. εἰ μὲ γὰρ ἤδη
λοῖς ἦν τὰ πράγματα, ὥστε μηδ' [c] ἀληθομένοις τοῖς
βαίοις πλέον εἶναι μηδέν, τί ἂν γένοιτο; εἰ δὲ προγέγ
αὐτὰ κεκώλυε, τίς ὁ ἐκλελοίπασι; οὐχ οὗτος; ἀλλ' [d]
ἔμελλεν, ὅτ' ἠβουλήθη ταῦτ', ὅτ' ἤλπισεν [2] οὗτος· ὥστε
ἐκλελοιπέναι, μηδ' αἰτίαν ἔχέτω. ἀλλὰ φεναικιοθῆναι
λόγοις [e] τούτοις ὑμᾶς ἔδει, ἡ ἐμοῦ ταληθῆ μὴ ἐθελῆσαι [f]

ſupplicium, veritatem vobis eripuiſſet. Atqui ea ſi tantum audienda fuiſſent, & verba danda civitati, recte dicta eſſent: ſin revera gerenda & præſtanda, taceri expediebat. Nam ſi in eo res jam erant, ut nec animadverſis inſidiis Thebani quicquam proficerent; cur factæ non ſunt? Sin propterea ſunt impedi quod illi præſenſerant; enunciavit? nonne iſte? ſed Philippus neque inſtituit, voluit; neque ſperavit i Proinde enunciationis eum mine libero: ſed fucum illis bis fieri vobis oportuit, & id fici, ne verum ex me audire

a Ἀφείλετο] Αντὶ τοῦ ἀφείλοντο. *W.* b Deeſt. 2 c Ἀληθομένοις. d Οὗτοι ἤμελλεν] Sc. ὁ Φίλιππος ταῦτα ποιήσειν. *W.* e Καὶ τούτοις. f Ἀκοῦσαι. 1.

ἔχει ἡ τὸ χρῆμα, ἡ τἰνὶ λύσιν εὑρὼν τοῦ χρώματος, ἐπὶ τούτοις ἀκολύθως ζητήσας τὸ μιζαλληπτικὸν· ὡς ἂν ἐσιώπησας ἀπιστομυθίας τ' πόλεως; ἡ ὡς τοῦτο ἀπαντῶν, ὑπομιμήσεται τ' ἑαυτῆ παιρόδου, ἡ ὧν ἔπαθε λίγειν βιλόμενος. εἶτ' ἐπειδήπερ οὐκ εἶχε μαρτυρίαν τ' λόγων, ὡς ἐν ποιήματι ἡδοποιίας συνέπλασεν· ἔχει γὰρ ἡ τὸ μεγαλεῖον τ' λόγων ὁ τοῦ Πλάτωνος, ἡ λαμπρύνει τὸ χρήσιμον ὁ τ' ἀληθείων τ' ἀμφιβολίαν, εἰδὼς καιρὸν ἡ πιθανὸν εἰσάγων. ἐγὼ γὰρ ἀκριβάσασθαι οὐ φημὶ τοῦτο, ὅτι εἴρηκεν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τ' πλείστων εὑρίσκει τίνι πίστι παρέχετο· μᾶλλον γὰρ ἐνδιατρίβομεν πρὸς τοὺς ἐγκωμιαστικοὺς λόγους, ἢ τοὺς ἀπλῶ-

ψεσθαι εἰρηκότες. 1 Καίτοι ταῦτ
Λύσις ἰσχυροτέρη ἀντιθέσεως, οἷον,
ἐκύσαντες οἱ Θηβαῖοι ἐφυλάξαντο,
δι' αὐτὸ ὃ διαφθάρησαν· εἶτα λύει
τίνι διλημμάτῳ χρησάμενος χήμ
ἢ γὰρ ἔμελλε ἡ τὸ ἀληθὲς πᾶσιν ποιή
Φίλιππος, ἢ οὔ· εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἔμελλε τ
σθαι, ἀλλὰ σὺ ἠπάτας, εἰκότως ἐφυλά
πᾶσιν ἀπατῶν ἡμᾶς, εἰδὼς ὅτι ὁ χ
σεται. εἰ δὲ ἔμελλε τὸ πρᾶγμα διαφθεῖ
λυται, ἔμελλε τί μὴ ἐσιώπας; εἰ μὲν γὰρ
νατοὺς, ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶ, καὶ ἐὰν σιγήσω
δευήσονται φυλάξεως, ὡς ὄντες ἀ
νεῖς, τί ἂν μὴ διαφθείρησαν; εἰ δ' ἡ
σεις, ὅτι ἰσχυροὶ εἰσὶ, καὶ ἐὰν σιγήσω
σιν, φυλάξονται, τί ἐφυλάξαντο; ἆ
τοῦ

, καὶ αὐτὸς οἴκοι [a] καταμεῖναι, καὶ ψήφισμα νικῆσαι [b] τοιῦ-
, δι' ὃ Φωκεῖς ἀπολῶνται. [a] Ἀφ' ταῦτ' ἐσιωπᾶτο ταῦτα,
Ἀφ' ταῦτ' ἐδημηγορεῖτο.

ις'. Ἀκήκοα τοίνυν ἐγὼ τηλικαῦτα, καὶ τοιαῦτα ἐπαγγελλο-
ύμ' τότε τότε, καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς ὅτι ψεύδεται, [2] καὶ ὄθεν, φράσω
ὸς ὑμᾶς. πρῶτον μέν, ἐκ δέ, ὅτε τὸς ὅρκους ἤμελλε Φίλιππος
ιεῖσθαι τὸς περὶ τ εἰρήνης, ἐσιωπήσατε ἀποφανθῆναι τὸς
ρέας [3] ὑπὸ τούτων, ὃ [4] σιωπᾶν, καὶ ἐᾶν εἰκὸς ἦν, εἴπερ
λλον σώζεσθαι. ἔπειτα, ὃν δέ μήτε τὸς πρέσβεις Φιλίππου
έσβεις ταῦτα λέγειν, μήτε τ ἐπιστολὰς τ δέ Φιλίππου,
λὰ τοῦτον. ἐκ τούτων δὴ τεκμαιρόμενος, ἀναστὰς καὶ παρελ-
ν, ἐπεφρόμην μὲν ἀντιλέγων· ὡς δ' ἀκούειν οὐκ ἠθέλετε,
υχίαν εἶχον, τοσοῦτον μόνον ἀπεμαρτυράμην. καὶ
ὸς Διὸς καὶ θεῶν [c] ἀναμνήσκεσθε· ὅτι ταῦτα ἤτε οἶδα, ἤτε

[a] κοι-

is, & ut domi maneretis, & e ſcitum juberetur, quo Phonſes interituri eſſent: eo perebant illæ deliciæ, hinc erant e conciones.

16. Ego vero cum tanta & ia illum polliceri tum audim, & mentiri compertum harem; idque unde, dicam vo- Primum ex eo, cum Phipus jusjurandum de pace datus eſſet, quod Phocenſes ab s excluſos eſſe fœdere appa-rebat; quod taceri & omitti conveniebat, ſi futurum erat ut conſervarentur. Deinde quod neque Philippi legati id dicebant, neque literæ Philippi, ſed iſte. Hinc igitur conjecturam capiens, ſurrexi & prodii, daturus operam ut refragarer: ut autem vos audire me nolebatis, quievi; tantum duntaxat teſtatus (idque obſecro vos per Deos ut in memoriam revocetis) me ea neque ſcire, neque par-

a Καταμεῖναι. 1. b Τοῦτο. 1. c Ἀναμιμνήσκεσθε. 1.

] Ο Αἰσχίνης. 1 Διὰ ταῦτ' ἐσιωπᾶτο] Σιωπᾶτε, ὑφαίνετο, μεθ' ὑφειμένης τῆς φωνῆς· κατεσιώπων δὲ αὐτὸν ὑφ' ἡμῶν ἀκούοντες· κατεσιώπων δὲ, ἢ ἐπιδεικνύμενος. ὅτι δὲ ἐδήλωσε, ὃ ποιῶν χρείαν ἐμοὶ ἔλεγεν τῇ ἀληθείᾳ, ὡς ἴσμεν τὴν χρῆσιν παρὰ τῇ Δελφικῇ ἐν ταῖς πυθίαις· ὦ γυναῖ λεον ἀπαθᾶς.

2 Καὶ ὄθεν] Ἐψεύδετο. 3 Ὑπὸ τούτων] Ὑπὸ Φιλίππου καὶ Αἰσχίνου. 4 Σιωπᾶν]

[a] κοινωνῶ, προστέθηκα δὲ, ὡς ὑδὲ προσδοκῶ. [b 1] ταχέως δ' ὑμ
ὅπῃ ὦ μηδὲ προσδοκᾶν [c 2] ἐχόντων, [d] ἀ ὅπως γε, ὦ Ανδρες Α
ναῖοι, ἔφην, ἄν τι τούτων [e] γίγνηται, [f] τούτους [g] ἐπαινέσετε, ἀ τιμή
τε, ἀ στεφανώσετε, ἐμὲ δὲ, μή· ἀ μὴ τοί καί τι τ̃ ἐναντίων, ὅτ
τούτοις ὀργιεῖσθε. [h] ἐγὼ δὲ ἀφίσαμαι. [3] μὴ νυῦ [i] ὑπολαβὼν Α
χάνης ὕτοσί, μὴ νυῦ ἀφίσασο, ἔφη. [k] ἀλλ' ὅπως τότε μὴ πρ
ποιήσῃ. νὴ Δία, [l] ἀδικήσω γε, ἔφην. [m] ἐπαναστὰς δὲ ὁ Φι
κράτης μάλα ὑβριστικῶς, οὐδέν ἐστιν, ἔφη, θαυμαστὸν, ὦ Αν
Αθηναῖοι, μὴ ταὐτὰ ἐμοὶ ἀ Δημοσθένει δοκεῖν. [n 4] ὕτος μ
ὕδωρ, ἐγὼ δὲ οἶνον πίνω. ἀ ὑμεῖς ἐγελᾶτε.

participare; & addidi, neque etiam expectare. Cum autem vos ægre, *aſpereq;* hoc tuliſſetis, quod dixiſſem me ne ea quidem expectare: *facite*, inquam, O viri Athenienſes, ſi quid horum fiat *quod vobis promittitur*, ut iſtos collaudetis, & honoribus afficiatis, & coronis donetis, *in* me autem nihil *horum conferatis*. At vero ſi quid in contrarium ceſſerit, *videte etiam*, ut iſtis ſuccenſeatis: ego vero ce
Non nunc, ſubjicit Æſchines i
*non nunc cede, ſed vide ne t
tibi vendices*. Ita fiet, inqua
niſi velim eſſe injurius. At P
locrates, poſt illum ſurgens, v
de inſolenter: *Nil mirum*,
quit, *eſt Athenienſes, non ea
videri mihi quæ Demoſtheni: n
is quidem aquam, ego vero vin
bibo*. Ibi vos ridebatis.

17. J

a Κοινωνῶ] Sc. τούτων. 1. b Ταχέως. 1. c Σχόντων. 2. d Καὶ ὅπ
Pro ὁρᾶτε vel σκοπεῖτε ὅπως. e Γένηται. 1. f Τούτους μέν. 4. g Ἐπ
νέσεσθε. 1. h Ἐγὼ ᾗ ἀφίσ. &c. Ac ſi diceret, ad me vero harum re
vel præmii vel offenſionis nihil pertinere volo, idq; conteſtor. B. i Υ
λαμβάνων. 2. k Ἀλλ' ὅπως] Pro ὅρα ὅπως. l Γρ. ἀδικήσω τότε γε. m Ἀ
στὰς. 1. n Γρ. ἕτος καὶ γάρ. & ἕτερος γάρ.

πᾶν] Τοῦτο γὰρ ἔδει τὸν Φίλιππον σω
πᾶν, καὶ μὴ περιθεῖναι τῇ εἰρήνῃ τὸ,
πλὴν Φωκέων καὶ Αλέων, εἰσῆξε ἐμελλεν
αὐτοὺς σῶσαι, καὶ μὴ τὰ ἐκατόνδικος ἀφεῖ
ναι καθιστάμενος. 1 Ταχέως δ' ὑμῶν] 5
Εδόκει γάρ πως βασκαίνειν τῇ εὐπρα
ξίᾳ τ̃ πόλεως, δι' ὧν οὐδὲ προσδοκᾶν
ἀνέχεται· ἐδόκει γὰρ ἀπύχεσθαι τὰ ἀγα
θὰ τῇ πόλει τῷ μὴ προσδοκᾶν. 2 Ε
χόντων] Εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ τὸ εἰπεῖν,
προσδοκᾶν. καὶ ὅπως γε, ἔφην, ὦ τ
ὅτι ἄν τι τούτων, καὶ τὰ λοιπά. 3
νῦν ὑπολαβὼν] Οὐ νῦν ὀφείλεις σι
δοκεῖν κεκινυνηκέναι ἡμῖν τ̃ σ
βείας, ἀλλὰ τότε ἀφίστασο, καὶ μὴ π
ποίησῃ κοινωνεῖν ἡμῖν, ὅταν ταῦτα γ
τῃ, καὶ ἡμεῖς μέλλωμεν στεφανοῦσ
ταῦτα. 4 Οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ] Ἐπ
ἡμ

ιζ'. [1] Σκέψαθε δὴ τὸ ψήφισμα, ὃ δίδωσι [3] γρά-
[2] μετὰ ταῦτα ὁ Φιλοκράτης· ἀκοῦσαι μὲν γὰρ
ῆτωσι, ῥαγκάλως ἔχει. ἐπειδὰν δὲ τοὺς καιροὺς
λογίσηταί τις, ἐφ' ὧν ἐγράφη, καὶ τὰς [c] ὑπο-
σεις, ἃς οὗτος ὑπῳχεῖτο τότε, οὐδὲν ἄλλο φα-
ονται, πλὴν ῥᾳδίως δόντες Φιλίππῳ καὶ Θηβαίοις Φω-
κέας,

7. Jam decretum conſidera- pora computarit quibus ſcri-
Athenienſes, quod poſtea ſcri- ptum fuit, & pollicitationes quas
dum curavit Philocrates. iſte tum afferebat; conſtabit eos
m obiter quidem auditu ſane nihil feciſſe aliud, quam tradi-
clarum eſt. Sed ſi quis tem- diſſe Philippo & Thebanis Pho-
cenſes,

a Γράψαι. 2. b Οὕτως πάνυ καλῶς. 1. c Ὑποθήσεις. 1.

ις τροφῆ καὶ ποτῷ χρῶντας οἱ ἄν-
ποι, ὕδατι δὲ τὰ θηρία μόνῳ εἰς
, σώφρων αὐτὸν εἰς θηριώδη βίον
λοκράτης, ταῦτα ἔλεγεν. ἄγει ἡ
ς εἰς ὑπόμνησιν ὃ σώμμαχον, ἵν' 5
ροίζας τῷ γαλεώτῃ τὰ δίκαια τοὺς
ους, συμμάχῳ τῷ πείθει χρῆς τὴν
ὺ καθοχήσηται. βαυμαστὴ δὲ καὶ τὰ
ως ἡ προαιρέσις· εἰ γὰρ τὰ ὃ ἐχθρῶ
ιως, ὃ βίᾳ τῶν ἐγκρατέα ἐσήμαν- 10
ὴ πρὸς τὰ μισθαρνίας ἐγκλήμα-
ἀπολογεῖται· ὁ γὰρ ὕδωρ πίνων, πῶς
πὶς κέρδος ἐπόθει;

Σκέψαθε δὴ τὸ ψήφισμα.] Ταῦ-
πίαν καὶ πίστιν ὠφείλε ὃ λοιπὸν τοὺς
ους λόγους ἰσχύειν τὸ Φιλοκράτους
ισμα· εἰ γὰρ ἅμα τι εἶπεν Αἰσχίνης,
τι Φιλοκράτης ἔγραψεν, εἰκὸς ἂν τὸ
ισμα ὠφελεῖσθαι τὰ Αἰσχίνου λόγων.
ὧν ἓν ἐστὶ τοῦτο τὸ ὅτι ἀρχὴς ἄρχει τι-
δῆλον. ὅπερ ἂν λυπεῖ τὸν ῥήτορα, γνοὺς
ὸν ὑμηθεὶς, ὅτι ῥᾴδιον Αἰσχίνῃ με-
τικῶν χρωμένῳ εἰς τὴν ἀπολογίαν,
ησκεῖν ἐπὶ τὸν Φιλοκράτην τὸ ἔγκλη-
ρεῖ γὰρ ὡς ὁ γράψας τὸ ψήφισμα, 25
Φιλίππου ἐπαρίστως, αὐτῶν γέγο-
νε ὃ μὴ τὴν πόλιν ψηφίσασθαί τι χρη-
σὸν ὑπὲρ τῶν Φωκέων. τοῦτο δὴ εὐλαβη-
θεὶς ὁ ῥήτωρ, δεινότητι κέχρηται. πρῶ-
τον μὲν ἀποδεικνὺς εἶναι ζωὸν Αἰσχίνῃ
τὴν δημηγορίαν καὶ τὸ ψήφισμα τὸ
Φιλοκράτους· ἔπειτα, ὅτι ἐκ ἂν παρεδί-
δοκε τὸ ὃ Φιλοκράτους χρήσιμον ἡ πό-
λις, μὴ τῶν ὑποκρίσεων τούτων προσερη-
μένων. ὅπως γὰρ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν εἴπομεν,
τοῦτο κατέλυσε ποιήσας· τὸ ἰσχυρὸν ὃ
ἀντιδίκου, συναγωνιστὴν ἑαυτῷ ποιήσα-
μενος. εἶτα πάλιν ἀνέλυσε φοβηθεὶς τὸ
παρ' Αἰσχίνου χρῶμα· ἠδύνατο γὰρ ἐκ
τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ ψηφίσματι μαρ-
τυρίαν λαβεῖν, ὅτι Φίλιππος ἦν ὁ ὑπο-
χούμενος· εἴρηκεν εἰπὼν, ἀλλ' ἐδόκει ἐκεῖ-
νῳ ἐπαγγέλλεσθαι, ἀλλ' ἐστὶν ἦν ὁ λέγων
ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑποχούμενος. εἶτα ἐπι-
δεικνὺς, ὅτι Αἰσχίνου μᾶλλον, ἢ Φιλο-
κράτους τὸ ψήφισμα, πάλιν ἐπαίνει
λέγων, πρὸς ἃ τοὺς παρὰ τοῦτο λόγους
ὀρμητικοὺς ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φιλοκράτης,
ἐγκεφθεὶς τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα. διορί-
ζεται γὰρ ὁ τούτοις καθεσταλῶ εἶναι
τὸ ὃ ψηφίσματος ἀπόντος, τοὺς Αἰσχί-
νου λόγους. 2 Μετὰ ταῦτα] Μετὰ τὸ
σκέψαι.

χέας, [1] μόνοι [2] οὐκ ὀπίσω [2] τῷ χεῖρε δήσαντες. Λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ορᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι Ἀθηναῖοι, τὸ ψήφισμα, ὅσων ἐπαίνων καὶ [3] εὐφημίας μεστόν ἐστι, καὶ τὴν εἰρήνην ἣν αὐτοῖς, ἣν πρὸς Φιλίππῳ, καὶ τοῖς [b] ἐξόροις, καὶ τὴν συμμαχίαν· καὶ ἐπαινέσαι δὲ Φίλιππον, ὅτι ἐπαγγέλλεται τὰ δίκαια ποιήσειν. ἀλλ' οὐδὲν [4] ἐκεῖνος ἐπηγγέλλετο· ἀλλὰ τοσοῦτόν γε ἔδει ἐπαγγέλλεσθαι, ὡς' οὐδὲν δέονται φησὶ, τί ἂν ποιῶν ὑμῖν χαρίσαιτο. ἀλλ' οὗτος ἦν ὁ λόγων ὑπὲρ αὐτῷ καὶ [c] προσχρούμενος. πρὸς δὲ τοὺς περὶ τούτου λόγους [5] ὠρμηκότας ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φιλοκράτης, ἐγγράφει τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα· ἐὰν δὲ μὴ ποιῶσι Φωκεῖς ἃ δεῖ, καὶ παραδιδῶσι τοῖς Ἀμφικτυόσι τὸ ἱερὸν, ὅπως

censes, tantum non manibus post terga religatis. Recita decretum.

DECRETUM.

Videtis, Athenienses, decretum quantis laudibus & benignitate verborum sit refertum; *& pax eadem & societas*, inquit, *esto, quæ Philippo, & etiam posteris ejus; & laudetur Philippus, quod pollicetur se facturum ea quæ æqua sint.* Verum nihil ille quidem pollicitus fuerat; sed tantum abesse à pollicendo, ut se ignorare diceret, qua re vobis gratificaretur. Iste autem pro eo loquebatur, qui pollicebatur. Philocrates igitur vos in istius verba propensos nactus, illud inscribit decreto: *Quod nisi fecerint Phocenses quæ debeant, nec Amphictyonibus templum tradiderint, populus*

a Οὐχί. 1. b Ἐκχόους. 2. c Ἀπὸ τοῦ προσκρούειν.

σκῶψαι. 1 Μόνοι οὐκ ὀπίσω] Εὖ δὲ πληθυντικῶς εἶπεν τὰς χεῖρας, ἵνα ᾖ ἐπὶ πάντων. 2 Τῷ χεῖρε] Ἐπὶ ἐνὸς ἐκφώνου τῶν Φωκέων. 3 Εὐφημίας] Ὅσους ἔγραψε, φησὶν, ὁ Φιλοκράτης τοὺς Φιλίππου. 4 Ἐκεῖνός γε ἐπηγγέλλετο] Εἴποι ἄν τις, ὅτι ἐναντιοῦται ἑαυτῷ, λέγων, ἀλλ' οὐδὲν ἐπηγγέλλετο. καὶ λέγομεν ὅτι αὕτη λύσις ἐστὶ τῷ συντάξαι, ἵνα, λέγῃ τὸ, οὐδὲν ὑπισχνεῖτο, νοήσωμεν σαφῶς· ὅταν δὲ λέγῃ, ὅτι ὑπισχνούμενος ἀορίστως. 5 Ὡρμηκότας ὑμᾶς λαβὼν] Ἀλόγως αὐτοὺς ποιοῦσιν προσκρούοντας. φρονίμους δὲ ἐποίησε τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν Αἰσχίνην· ὃν ἂν εὕρῃ, φησὶν, ἀπατῶντα ὁ Φιλοκράτης

ος ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων [1] ἐπὶ τὺς Ἀμφικτυόνας [2] αὐτοὶ
νεσθαι.

ιή. Οὐκοῦν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μενόντων μὲ ὑμῶν οἴκοι, ὑ
Ἑλληνυθότων, ἀπελληλυθότων δὲ τ Λακεδαιμονίων, [b] ὑ
ρημοθημένων τ ἀπάτιδων, ὑδενὸς δ' ἄλλυ [c] παρόντος τ Ἀμ-
κτυόνων, πλὴν Θετταλῶν ὑ Θηβαίων, [d 2] σὐφημότατα ἀν-
ρόπων τότοις γέγραφε τὸν θεὸν ἔναι ὃ ἱερὸν, γράψας τοῖς
μφικτυόσι παραδῶναι. ποίοις; ὑ γὸ ἦσαν αὐτόθι, πλεὶν
Θηβαῖοι, καὶ Θετταλοί. [3] ἀλλ' ὑδὲ συγκαλέσαι [e] τὺς Ἀμ-
κτυόνας, ὑδ' ὑπομεῖναι, ἕως ἂν συλλεγῶσιν, σὐδὲ βοηθῆ
ρόξενον εἰς Φωκέας, ὑδ' ἐξιέναι Ἀθηναίυς, σὐδὲ [f] τοιῦ-
σὐδέν. [4] καίτοι καὶ ὑπιστολὰς ἔπεμψεν ὁ Φίλιππος δύο

κα-

benienſem auxilia miſſurum
tra eos, per quos ſtet, quo mi-
eri fiant.
.Itaq;, Athenienſes, vobis do-
manentibus, & non egreſſis,
egreſſis Lacedæmoniis, frau-
nimadverſa, & nemine alio
phictyonum præſente, præ-
Theſſalos & Thebanos; mini-
cum offenſione, & modera-
ne ſumma ſcripſit, templum il-

lis eſſe tradendum, cum tradendum eſſe ſcripſiſſet Amphictyonibus. Quibus? neq; enim erant ibi alii, quam Thebani & Theſſali. Sed neque convocari juſſit Amphictyones, neque differri dum conveniſſent, neque Proxenum ferre opem Phocenſibus, neque educere exercitum Athenienſes, neque tale quicquam. Quin & literas miſit Philippus binas, quæ vocā-

Τοῦτο. 3. ὁ Γρ. ὁ συνεδρίων. c Περιόντων. f. d Εὐφημότατα εὐφημοῦντα εὐφρόνως τοῦτο γρ. f.] Αὐτῷ ἔ πάντων εὐφημοῦντα. W. e. ἴδιν τὺς Ἀμφικτύονας, ὃν ἐπιχεῖ ἴδιν. f Τοιῦτ'. I.

ὴν ἀπάτην Αἰσχίνης πεπραγματεύθη-
1 Επὶ τὺς Ἀμφικτύονας] Οὐκ
φανερῶς τὺς Φωκέας· ἐ γὸ ἦν ἐπὶ-
ο Ἀθηναῖον· ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἔλυ-
λὸν κακουργῆσαι ἐμμελέτησε.
Εὐφημότατα εἰσῆκται] Τοῦτο,
, πυκνὰς ἰδίᾳ· πυρέσσει γὸ
χθρὸς πάντων εὐφήμως, τῷ κοινῷ

νόμῳ χρησάμενος τῶν Ἀμφικτυόνων.
3 Ἀλλ' ὑδὲ συγκαλέσαι] Τοῦτο δὲ
ἐ παρεμφέρη λοιπὸν. ἐν δὲ ᾗ αὐτὸ
μέρος τῶν ἐν ἀρχῇ ἔχει τέλος. ὑδὲ
Πρέζενος φανηγυρὶ τὸ Δήλιον. Δή-
λιον δὲ νῦν Πύλας, ἐν αἷς τὸν Φω-
κέων κατῆγον. 4 Καίτοι ᾗ ὑπιστο-
λὰς] Πύλιν ἑτέραν ᾗ νέαν μετωνο-

κελεύσας ὑμᾶς, ὑχ' ἵν' [a] ἐξέλθητε· [1] πόμαλα. ὐ γὰρ ἂν πο
τὺς [2] χρόνους [3] ἀνελὼν ἐν οἷς ἠδυνήθη' ἂν ἐξελθεῖν, [4] τηνικαῦ
ἐκάλει· ὐδ' ἂν ἐμὲ, νικῆσ. δεῦρο [b] ἀποπλεῖν ἐβούλομην, κα ἐκα
λυεν, ὐδὲ [c] τοιαυτὶ λέγειν [5] τούτῳ προσέταττεν, ἐξ ὧν [6] ἥκισ
ὑμεῖς ἐμέλλετε ἐξιέναι· [7] ἀλλ' ἵνα, ἃ ἐβούλεσθε οἰόμε
φελήσειν [8] αὐτὸν, μηδὲν ἐναντίον [d] ψηφίσαισθε αὐτῷ, μη
[e 9] ἀμυνοῦντο, μηδ' ἀντέχοιεν ⓐ Φωκεῖς ὑπὲ τοῖς πρ' ὑμ
[f 10] ἐπαγγέλοντες ἐλπίσιν· ἀλλ' ἀπογνόντες [g] ἅπαντες, ἑαυτ
ἐγχειρίσαιεν. Λέγε δ' αὐτοῖς αὐτὰς τὰς ὑπολὰς τὰς τ
Φιλίππου.

ΕΠ

vocabant vos, non ut exiretis; nequaquam (neque enim ſpatium ſuſtuliſſet, quo exire potuiſſetis, & tum demum vocaſſet; neque me huc navigaturum, detinuiſſet; neque talia iſtum verba facere juſſiſſet, quibus adducti vos minime exituri eratis) ſed id ſpectavit, ut vos, putantes eum facturum quæ velletis, nih ei contrarium decerneretis; Phocenſes vim non propul rent, neque reſiſterent, expect tione ſpei per vos ſibi factæ: f deſperatione fracti, omnes de tionem facerent. Sed recita ipſas Philippi literas.

L

a Ἐξέλθητε. 1. b Ἀποπλεῖν. 2. c Τοιαῦτα. 2. d Ψηφίσαισθε. 1. e
ἀμυνοῦντο. f Ἐπέχοντες. 1. g Γρ. ἅπαντας. ἅπαντα. 1.

κὴν ἀνωθύμως· ὑδὲ γὰρ ἐαυτῷ τὰς αἰ
τίας Αἰσχίνης, τὰς μὲ, ἐπὶ Φιλοκράτην
ἐπαγόμενος τὰς δὲ, τῇ πόλει· πρὸ ἐμοῦ; ὑ
μεῖς οὗτοι κεχάρισθε τ Φωκέων σώ
σασι· κληθέντες μὲν ὑπὸ Φιλίππου, τὰς
ἐπισολὰς μὴ ὑπακούσαντες. ἡ λύσις
τούτων αὐθις, ἡ συνοχὴ, τὸν ἀγ' ἵνα
ἐξέλθητε. 1 Πάμαλα.] Ὀνομὰ ἐστι
τῶ· ἐπ' ἀνάγκης ποιούμεθα, ὡς μὲν τινες
φασι, Δημοσθένους κωμῳδούντων τὸν ἐπὶ-
θετον φηγόδενδρον. ἰσοδυναμεῖ δ', τῷ, κατ'
ἀξίαν τόπων, ὁ τῷ, ἐν ὄλως. ὁ ἄλλω
δ' λύσει ἐπήγαγε τὸ αὐτῷ μεταφορικῶ,
ἵνα μὴ ἀμυνοῦντο, μηδ' ἀντέχοιεν οἱ
Φωκεῖς, ἐπὶ τοῖς παρ' ὑμῶν ἐπαγ
γελίαις ἐλπίσιν. ἀνακρούεται δὲ τὰς ἐ
γγλὰς ὡ Μακεδόνες, οἷς οἷόν τε ἦν λ
σασθ Αἰσχίνᾳ, ἵνα τὰ ἰσχυρὰ παρα
ὑφέλωνται, τὰ δὲ ἀσθενῆ αὐτῶ
θρὰς ἐρχαίζητε. 2 Χρόνους] Οὐ
σθὲ Θρᾴκιλλα λέγει νῦν τὸ οἷς τὸ
πτάγμεθα ἀπόλεσε, ἀλλὰ τὰς Φωκ
3 Ἀνελὼν] Φθείρας. 4 Τηνικαῦ
Τότε. 5 Τούτῳ] Τῷ Αἰσχίνῃ. 6 Η
σε] Οὐδεμιᾶς. 7 Ἀλλ' ἵνα] Ἀν
σις μεταβατικὴ. 8 Αὐτὸν] Τὸν
λιπτον. 9 Ἀμυνοῦντο] Τιμωρ
10 Ἐπαγγέλλοντες] Θαῤῥοῦντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Αἱ μὲ τοίνυν ἐπιστολαὶ [1] καλοῦσιν αὐτὰς, ἢ νὴ Δία [2] ἤδη γε. τούτοις δ', εἴπερ ἐμοὶ ὑγιές τι τούτων, τί [b] δ' ἄλλο προσῆκεν [3] συνειπεῖν, ὅπως [c] ἐπεξέλθοιτε ὑμεῖς, [4] καὶ τὸ Πρόξενον, ὃν δεῖ τοὺς τόπους ἤδεσ ὄντα, χράφειν εὐθέως [d] βοηθεῖν; πάντα τοίνυν τἀναντία [5] τούτων φαίνονται πεποιηκότες, εἰκότως· ἃ γὰρ [e] ἐπέστελλε, προσεῖχον τὸν νοῦν, ἀλλ' ἃ φρονῶν ταῦτ' ἔγραφε, συνήδεσ. [6] τούτοις οὖν συνέπραττον, καὶ τούτοις συνηγωνίζοντο.

ιθ'. [7] Οἱ μὲ τοίνυν Φωκεῖς, ὡς [f] τὰ παρ' ὑμῶν [g] ἐπύθοντο ἐκ ἐκκλησίας, καὶ [h] τὸ ψήφισμα τοῦτ' ἔλαβον ὃ δὴ Φιλοκράτης, καὶ τὴν [i] ἀπαγγελίαν ἐπύθοντο τὴν τούτου, καὶ τὰς ὑποσχέσεις,

LITERÆ.

ic literæ quidem hæ vocant; que adeo ſtatim. Iſtos autem, quid iſtorum verum ſincerum- ue fuiſſet, quid decuiſſet aliud uam ſuffragari, ut copias edu- eretis; & decernere, ut Pro- enus, quem in illis locis eſſe orant, ſtatim opem ferret? Ve- m omnia his eos contraria fe- ciſſe conſtat; nec abs re: nihil enim ejus literas curabant, ſed quo eas conſilio ſcripſiſſet no- rant. Id igitur adjuvabant, & defendebant.

19. Phocenſes autem, ut quid apud vos actum eſſet in concio- ne audierunt, & decretum illud Philocratis acceperunt, & re- nunciationem iſtius, & pollici- tationes,

a Τούτοις προσῆκε] Sc. Αἰσχίνῃ & Φιλοκράτει. vel τούτοις συνειπεῖν, ſc. τοῖς τὸ Φιλίππου ἐπιτελοῦσιν. W. b Deeſt. 1. c Ἐξέλθοιτε. 1. d Βοηθ.] Sc. τοῖς Φωκεῦσι. W. e Ἐπίστελλε. 1. ἐπέστελλον. 1. f Τὰ παρ' ὑμῶν] i. e. τὰ ὑμέτερα ψηφισμάτα, τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπηγορευμένα. W. g Ἐπεύθοντο. 1. Τοῦτο τὸ. 1. τὸ, π. 1. i Ἀπαγγελίαν. 2.

Καλοῦσιν] Ἡμᾶς. 2 Ἤδη γε] Τὸ πάχος λοῖ ἀφ' τ λέξεως· οἷον ἤπειγεν ἡμᾶς ίαν παῖς ἐπιστολαῖς ὁ Φίλιππος τοῖς ρους ἀναπύρδρους. 3 Συνειπεῖν] Α- γνῶσαι. 4 Καὶ τὸ Πρόξενον ὄν] Τεί- ων ἐπῆνεσε λύσιν ἀμφισκωπτέρων. ἀπὸ ὃ ἐναντίον τὸ ἐπιχείρημα. εἰ Φιλιπ- ος ἐπαίδευε καθαιρῶν τῇ γνώμῃ, τί ἄλλο ροσῆκεν, ἢ συνειπεῖν, ὅπως ἐξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ τὸ Πρόξενον, ὃν δεῖ τοὺς τόπους ἤδεσαν ὄντα, χράφειν εὐθέως βοηθεῖν. ἀλλὰ μὲν ἐ συνεβούλευεν ταῦτα, ἐδὲ ἔγραφεν. ἤδεσαν ἃ μὲν ἃ φρονῶν ταῦτ' ἔγραψεν ὁ Φίλιππος. 5 Τούτων] Ὧν ἀπήγγειλε. 6 Τούτοις ἦν] Οἷς ὁ Φί- λιππος ἐφρόνει.

7 Οἱ μὲ τοίνυν Φωκεῖς] Τέταρτον μετάστασις· ἀλλ' οἱ Φωκεῖς ἄπιοι γε-

σεις, χ' πάντας τὰς πόλεις ἀπόλητε. σκοπεῖτε γάρ· ἦσαν ἀπιστοῦντές τινες [1] αὐτόθι τῷ Φιλίππῳ, καὶ νοῦν ἔχοντες ἦτον πιστεύειν [2] ὑπήχθησαν. Διὰ τί; ὅτι ἠμείωτο, ἢν εἰ δεκάκις Φίλιππος αὐτοὺς ἐξαπάτα, οὐδέπω' ἂν τὸ γε Ἀθηναίων πρέσβεις Ἀθηναίους ἐξαπατᾷν [b] τολμήσαι· ἀλλ' εἶναι ταῦτα ἀληθῆ, ἃ αὐτὸς ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοῖς [c] Θηβαίοις ἤκειν, οὐκ αὐτοῖς, ὅλεθρον. ἦσαν ἄλλοι τινὲς, οἳ πάσχειν ὁτιοῦν καὶ [d] ἀμύνασθαι ἔδει φόνῳ· ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε, [e] τῷ Φίλιππον [f] ὑπάρχειν αὐτοῖς πειθῶ, καὶ τὸ, ταῦτα εἰ μὴ [g] ποιήσουσιν, ὑμᾶς ἐπ' αὐτοὺς ἥξειν, [2] ὡς βοηθήσοντας αὐτοῖς.

tationes, modis omnibus perierunt: quod ita intelligetis; fuerunt ibi qui Philippo diffiderent, cordati homines; ii adducti sunt, ut ei fidem haberent. Quamobrem? quia putabant, etiamsi decies ipsi à Philippo deciperentur; nunquam tamen fore, ut Athenienſium legati Athenienſes decipere auderent: ſed vera eſſe illa, quæ iſte vobis renunciaſſet; & Philippum in Thebanorum, non in ipſorum venire excidium. Erant alii qui dam, qui quidvis perferendum, propulſandam eſſe vim arbitrarentur; ſed & illorum animo fregit perſuaſio illa de Philippi amicitia, & expectatio belli vi ſtri, niſi feciſſent, cum illi ante vobis

a Ἐπήχθησαν. 1. b Τολμῶν. 2. c Ἀθηναίοις. 1. d Ἀμύνασθαι. 2. e τῷ Φίλιππον ὑπάρ.] τυτέστι, ὅτι δυνατόν ἐστι τὸν Φίλιππον ψευδῆναι, ἤπερ ἂν τοὺς σώφρ. W. f Ὑπάρξειν. 1. g Γρ. ποιῆσαι.

ζήσειν, εἰσὶν Πυλῶν δεξάμενοι Φίλιππον σὺν τῇ δυνάμει. ἀπολαμβάνει δὲ τὴν ἀπόθεσιν τῇ λύσει. τί δέ φησι; πυθόμενοι Φωκεῖς τὸ ψήφισμα, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν τύχῃ, καὶ τὰς ὑποσχέσεις, ἐδέξαντο τὸν Μακεδόνα· ἐπὶ ἑκάστῳ τούτων ἢ λόγῳ ἦσαν οἱ ἀπιστοῦντες τινες αὐτόθι τῷ Φιλίππῳ, καὶ νοῦν ἔχοντες· ἀλλὰ νομίσαντες μὲν ἀπατηθῆναι τὸν δῆμον ὑπὸ τῶν πρέσβεων, ὑποψηφίσασθαι πιστεύσαι. ὃ μὲν δὴ ἀπειρόκαλος ὁ πόλεμον καὶ πολυορκίαν ἡγοῦ Φωκεῖς ἂν Αἰσχίνου τὴν ἀσφάλειαν αὐτοῦ Φωκέων, καὶ λέγοντος ἀεὶ ταῦτ' ἀναπεῖθῃ αὐτοὺς τοῦτον ταμίαν. ἐπεὶ δὲ ἢ μαθηταὶ τοῦ ἐπὶ Φωκέας τὸν πόλεμον, αἰτεῖν τὰς πρέσβεις, δι' ἃς ἐψεύσθησαν, ἢ ὅτι ἐξηπατήθησαν, ἢ ὅτι ἀμυνάσθαι ἐκ ἐδυνήθησαν. 1 Αὐτόθι] Ἐν τούτῳ. 2 Οὓς βοηθήσοντας.] Ἡμῖν

ὐτοῖς ἤλπιζον ἀλεῖνοι. ἀλλὰ γὰ μᾶζον ἀλεῖν ὑμῖν φαίνεται πρὸς
πεπαιμένους τὸν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην. [1] τοῦτο οὖν γὰ τοῖς ἐχ-
θροῖς τὸ αὐτὸν [a] ἐψηφίσασθε, ἐπὶ δεξιᾶ· ὥστε πολλαχοῦ τοὺς παρ'
ὑμῶν ἀπολωλέναι. [2] διόπερ ζητοῦντα πάντα εἰς ἓν ψήφισμα [b] ἅπα-
ντα συνεκύλισαν. ὃ γὰ μέγιστον ἔμοιγε δοκεῖ ἁπάντων ὑμᾶς
ἠδικηκέναι· τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν, γὰ διὰ χρημάτων τινας ἰσχύσα-
ντα, χάφαντας εἰρήνην ἀφαιρεῖσθαι, συνθήκας τὰς τῆς πόλεως αἰ-
σχύνην, γὰ ἀποστερῆσαι, μὴ μόνον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ γὰ τοὺς
ὕστερον τύχης εὐεργεσιῶν τὴν πόλιν, γὰ τοσαύτην ἀφελείαν [c] χρή-
σασθαι πονηρίας, ὥστε μὴ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ γὰ τοὺς
ποτὲ μέλλοντας ἔσεσθαι, πάντας ἠδικηκέναι, πῶς οὐχὶ πάν-
δεινόν ἐστι; τοῦτο τοίνυν οὐδὲ ποτ' ὑμεῖς ὑπομενεῖτ' ἂν ὕστερον
ἐπιγεγράψαι πρὸς τὴν εἰρήνην, ὅτι, καὶ τοῖς [d] ἀγαθοῖς, εἰ
καὶ ταῖς παρ' Αἰσχίνου ῥηθείσαις [e] ὑποθέσεσι τότε ἐπιστεύσατε,

obis auxilium ſperaſſent. Quin
poenitere vos factæ cum Phi-
ppo pacis putabant quidam. Iis
ad poſteros eam pertinere
cem demonſtrarunt; ut jam
dique veſtra auxilia eſſent de-
eranda. Quapropter omnia ea
unum decretum conjecerunt.
quo injuriam vobis omnium
aximam feciſſe mihi videntur.
am cum viro mortali, & pro-
er tempora quædam potenti,
ce immortali decernenda, pa-
ciſci urbis opprobrium, & ſpolia-
re non modo aliorum, ſed etiam
fortunæ beneficiis rempublicam;
& tam inſigni uti improbitate,
ut non eos modo Athenienſes,
qui nunc ſunt, ſed illos etiam qui
olim aliquando futuri ſunt, om-
nes injuriis affecerint; nonne
intolerandum eſt? Hoc igitur
nunquam aſcribere deinde ſuſti-
nuiſſetis ad pacem, ETIAM PO-
STERIS, niſi ab Æſchine tum re-
citatis pollicitationibus credere-
tis,

a Ἐψήφισθε. 1. b Deeſt. 2. c Χρῆσθ. 1. d Ἐσθ. 1. e Ὑποθέσεσι.
Γρ. ὑποσχέσει.

Τοῦτο οὖν] Τοῖς οὕτω σφαλεῖσι. Διόπερ ταῦτα πάντα] Ἰσέον ἂν πολλὰ χρήματα λέγει, ἐπειδὴ πολλὰ ἐστὶ τὰ σημεῖα· ἀλλὰ ταῦτα μόνα μεγάλα, οἷς ἅπασι

ὡς ὧν οἱ Φωκεῖς πιστεύσαντες, ἀπώλοντο. καὶ γάρ τοι, παραδόν[τες]
[a] αὑτοὺς Φιλίππῳ, καὶ ἐκόντες ἐκχωρήσαντες ἐκείνῳ τὰς πόλε[ις]
ἁπάντων τῶν σφετέρων, ὧν πρὸς ὑμᾶς οὗτος ἀπήγγειλεν, ἔτυχο[ν].

κ'. [1] Ἵνα δὲ εἰδῆτε σαφῶς, ὅτι ταῦθ' οὕτω καὶ διὰ τούτους ἀπ[ω]
λωλε, τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι, καθ' οὓς ἐγίγνετο ἕκαστ[α].
πρὸς ὧν δ' ἄν τις ἀντιλέγῃ [b] τούτων, ἀναγκάσω αὐτῷ ἐμῷ ὕδα[τι]
πιεῖν πάτῳ. ἡ μὲν τοίνυν εἰρήνη [2] Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτῃ ὕστ[ε]ρον [c] δέκ[α]
ἐγένετο. ἀπεδημήσαμεν δ' ἡμεῖς ὕστερον τοὺς ὅρκους πρεῖς μῆν[ας]
ὅλους

tis, quibus freti Phocenſes perierunt: ſiquidem, dum ſe Philippi fidei committunt, & ultro illi oppida tradunt; omnia eorum contraria, quæ iſti vobis renunciarunt, ſunt experti.

20. Ut autem certo ſciatis, hæc ita, & propter iſtos periiſſe; tempora vobis computabo quibus ſingula facta ſunt. Qui vero iſtorum aliquis inficiabitur is ſurgat, & ad meam aquam dicat. Pax igitur XIX Februarii facta eſt. Peregre autem abfuimus nos ad exigendum jusjurandum, tres perpetuos menſes

a Εαυτούς. 1. b Τούτῳ. 1. c Δεκάτῃ. 1.

ᾖ κυριώτερον καὶ πρὸς τὸ ἔγκλημα τὸ κατὰ Φωκέας τὸ τῶν ἀσεβούντων.

1 Ἵνα ᾖ εἰδῆτε σαφῶς] Τοῦτο μὲν οὐκ ἀγνοῶ τινες τῶν παρ' ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν μαρτύρων κεῖσθαι παραγωγῆς· ἡμεῖς δὲ εἰρήκαμεν, ὅτι ἔχ οἷόν τε οὐ τοῦ λόγου γιγόμενος συχασμῶ μάρτυρας παρέχεσθαι, μὴ ὁμολογημένων τῶν πραγμάτων ὑφ' ὧν πέπρακται. ἀλλ' εἰδὸς ἐλέγχων τοῦτο ἐστι καὶ ἀπόδειξις τῆς ἁλόντα Αἰσχίνου Φωκέας ἀπολωλέναι. λέγει γὰρ, ἵνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι οὐ δι' ὑμᾶς, οὐδὲ δι' αὐτοὺς, οὐδὲ ἁλόντα Φίλιππον ἠπατημένοι Φωκεῖς ἀπολώλασι, τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι· ὅτι τῶν χρόνων γὰρ βούλεται συλλογισαμένους τὴν ἀπόδειξιν, ἵν' ᾖ τῶν χρόνων βραδυτὴς, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀκαρὲς, σύστασιν ἐργάσηται τοῦ ἁλόντα Αἰσχίνου ἀπολωλέναι Φωκέας· εἰ γὰρ πρὸ τῆς εἰρήνης ἐσώζοντο, καὶ μὴ τὴν εἰρήνην, ἐπαγγελλομένην ᾖ καὶ ὑπισχνουμένην τὴν σωτηρίαν Αἰσχίνῃ, πρεῖς ἡμέρας γεγόνασιν ἐξ ὧν ἔπεσον Φωκεῖς ἐπὶ θήβας στρατηγοῦντος πρὸς Φίλιππον, ἀλλ' ὡς λέγουσι, πρὸς τὸν ἱππόδαμον Αἰσχίνην. μὴ γὰρ δὴ λογιζώμεθα, μὴ δὲ τὰς πέντε ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο· λέγω γὰρ αὐτὰς ἐγγυτέρω τῶν πέντε ἡμερῶν. δύο ᾖ τοῦ μετὰ μόνας τὴν ἐπαγγελίαν γεγενῆσθαι καὶ τὴν ἄλωσιν. πάλιν Αἰσχίνην τὸν μετάλλητον δεκαμηνιαῖον χρόνον, καὶ λέγειν ὅτι αὐτοὶ πιστεύσαντες τῷ Φιλίππῳ, καὶ τῶν τρόπον αὐτοεισάμενοι ἀπώλοντο, ἵνα ἐπάγγελ ἀπόδειξιν, μαθ' ὑπερβαλλούσης δ[ι]νότητος. ὅτι ὠφελιμοποιῆς γὰρ τὸ αὐτὸ πάλιν εἰς τἀναντίον λαμβάνει. τὸ γὰρ ἀπολέσθαι τὰς πόλεις ὅτι πολιορκίας, ἀλ[λ]ὰ ὅτι συμβάσεως ἐστὶ σημεῖον ἐπ[ι]λέγει ᾖ πιστεύσαντας αὐτὸς τοῖς λόγ[οις] Αἰσχίνου, τοὺς ὅρκους ὠμοσθέσθαι. [2]

ους, καὶ τοῦτον ἅπαντα ⓐ χρόνον ἦσαν ⓐ Φωκεῖς
οι. ἤκομεν [a] δὲ δεύρο ἀπὸ τῆς πρεσβείας τῆς ὑπὲρ τῶν
ους, τείτῃ ὑπὲρ [b] δεκάτῃ τοῦ Σκιροφοριῶνος μη-
· καὶ παρῆν ὁ Πύλας ὁ Φίλιππος ἤδη, καὶ τοῖς
κεῦσιν ἐπηγγέλλετο, ὧν ἕνδεν ὑπήκουον ἐκεῖνοι. σημεῖον
· ἃ γὰρ ἂν δεῦρο ἦκον ὡς ὑμᾶς. ἡ δ' ἐκκλησία με-
ζῶντα, ἐν ᾗ πάντα τὰ πράγματα [c] ἀπώλεσαν ὑ-
, ψευσάμενοι καὶ φενακίσαντες ὑμᾶς, τῇ ἕκτῃ ὑπὲρ
α τοῦ Σκιροφοριῶνος ἐγίγνετο. [d 2] ἀπὸ τοίνυν ταύ-
ς [e] πεμπταῖα λογίζομαι, [f] καὶ τὰ πρὸ ὑμῶν ἐν τοῖς
κεῦσι γενέσθαι. παρῆσαν γὰρ ⓐ τῶν Φωκέων πρέσ-
ς ἐνθάδε, καὶ ἐν αὐτοῖς, καὶ τί [g] ἀπαγγελοῦσιν οὗ-
, καὶ τί ψηφιεῖσθε ὑμεῖς, ὑπομενὲς εἰδέναι. ἔκκωμι
ᾳς, ᾗ τίθεμεν πυθέσθαι τοὺς Φωκέας τὰ πρὸ ὑμῶν
[2] ἀπὸ

: quo toto tempore Phocenſ fuerunt incolumes. A legane ad exigendum jusjurandm ſuſcepta, huc reverſi ſumus 1 Maii; & jam intra Pylas t Philippus, & Phocenſibus llicebatur ea, quorum illi nihil debant. Cujus rei ſignum ilest, quod alioqui huc ad nos n veniſſent. Secuta eſt poſtconcio, in qua iſti omnia negotia perdiderunt, mentiendo, & decipiendo vos, XVI Maii. Quinto igitur die poſt, etiam veſtra decreta Phocenſibus eſſe nunciata, colligo. Adfuerunt enim Phocenſium legati, quibus ſtudio fuit cognoſcere, tum quid iſti renunciaturi eſſent, tum quid vos decreturi. Vigeſimo die proponimus, reſponſum veſtrum Phocenſes cognoviſſe. Nam

a Deeſt. 1. b Δέκα. 1. c Απολωλέκεσαν. 1. d Μαΐς. ἀπὸ. 1. πεμπταῖα] Τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῖς Φωκεῦσιν ἀπηγγέλθαι. W. f Deeſt. g Απαγγέλλουσιν. 1.

Σκιροφοριῶνος] Δεκεμβρίου. 1 Σκιροφοριῶνος] Μαρτίου. 2 Ἀπὸ τοίνυν ζώντης] Ἀπὸ ζώντης ἐν τῷ ις' ᾗ Μαρτίου, ἀφαιρουμένων ε' ἡμερῶν, ἐκκαίδεκα πούτου

[a] Ἀπὸ γὰρ τῆς ἕκτης εἰς [1] ταύτην, πέμπτη ἦν. ὑστέρα τούτ
δεκάτη, ὀγδόη, ταύτῃ ἐγίγνοντο αἱ ἀποδημίαι,
πάντα τὰ πράγματα ἀπολώλει, καὶ τέλος ἦλθε.
τοῦτο δῆλον; τῇ πεμπάδι φθινούσης ἐκκλησιάζετε περὶ ὑμ
τότ' οὐ [c] Πειραεῖ περὶ τῶν ναυτικῶν· [2] ἦκε δὲ Δ
κυλλος ἐκ Καλχίδος, καὶ ἀπήγγειλεν ὑμῖν, ὅτι πάντα
πράγματα ἐσκεχείκασι Θηβαίοις ὁ Φίλιππος, [3] καὶ πέμπ
[d] τῶν ἡμέρων τῇ) ταύτην ἐλογίζετο, ἀφ' ἧς γεγόνασι
ἀποδημίαι. ὀγδόη τοίνυν, ἑβδόμη, ἕκτη, πέμπτη, τετρὰς, [4] α
συμβαίνει, [e] εἰς τετάρτην τῇ) πέμπτην. ἐκεῖνοι τοῖς χρόνοις
ἀπήγγελ

Nam à XVI ad hunc, dies quintus fit: posterior igitur est XXI, XXII, XXIII, hoc factum est fœdus; illic perdita & consummata erant omnia. Unde id perspicitur? XXVII die concionem vos habebatis in Piræeo de navalibus: venit Dercyllus Chalcide, & vobis nuncia Philippum summam rerum co misisse Thebanis; & quint eum esse diem ponebat, ex q fœdus esset factum. Igitur XV XXIV, XXV, XXVI, XXVII, exqui te convenit ad hunc esse qui tum. Itaque temporibus quib reni

a Ἀπὸ γὰρ τῆς ἕκτης] Sic numerabis 16. 17. 18. 19. 20. *W.* b Τῇ τετ δ'.] Ἀπὶ Ω, πὶν σημείω. *W.* c Πειρ.] locus concionum fuit. *W.* d D est. 2. e Decst. 1.

πεῦται οἱ Φωκεῖς. 1 Ταύτην] Εἰκοσιτὴν. 2 Ἦκε γὰρ Δέρκυλλος] Ὁ συμφθεὶς ἀπαγγέλλει περὶ Φιλίππου τὰς παρασκευάς, ἃς ἦκεν ἐν Χαλκίδι πρὸς συμμάχους Φωκεῖσι. 3 Καὶ πέμπτην] 5 Τῇ γὰρ κεʹ ἐγένοντο αἱ σπονδαί. 4 Αὐτὸ συμβαίνει] Αὐτὸ δ' ἀκριβῶς συμβαίνει πέμπτην εἶναι, εἰς ἣν ἡμέραν ἐσπείσαντο καὶ ἀπέλυντο. ἔστιν γὰρ ἔτι ἀριθμεῖσθαι οἱ Ἀθηναῖοι ἕως δ' δεκάτην ἐν ἡμέρᾳ, ἐν 10 ἔχομεν τὴν χρῆσιν ἐν τῷ καὶ Τιμοκράτης, ἐν οἷς λέγει, ἐνδέκατον, καὶ δωδέκατον, ἃ νόμιμον εἰσηγεῖται ὁ Κροίσιν. εἶτα λοιπὸν ἐκεῖ ἐμοὶ ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίαν ἀριθμοῦσιν, οἷον ἔτυχε, τρί- 15 τὴν ἐπὶ δέκα, τετάρτην ἐπὶ δέκα, ἐπὶ πωλοῦσιν ἐκκλησίαν τὰ ὕστερα, ἁπλῶς τὴν εἰκάδος. εἶτα λοιπὸν ἐκ ἐκκλησίας ἐξ εἰκάδος ἐξ ὑστεραίας λέ τὴν ἐκκλησίαν εἰκάδα, δεκάτην, τὴν δευτέραν εἰκάδα, ἑνδεκάτην, τετάρτην εἰκάδα, ὀγδόην, καὶ ὁμοίως ἕως τῆς τριακάδος. ἐπειδὴ, ὡς ἔγωγ καὶ σχεδὸν ἀριθμοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τελευταίαν τῆς φῶτα μεταξὺ φαίνεται. τὸ δ' τῇ ἐπὶ δέκα καὶ τὰς ἄλλας ἕως εἰκάδ Ἀττικῇ συνηθείᾳ λέγουσιν. ὡς δ' ἐκ λέγουσ ἐξ ὑστεραίας, ταύτας καὶ ἐκ τὰς κωλύσει μὴ ἐκ ἀποδιδῶναι τὴν ἡμ ἐκκ

ὑγγελλον, οἷς ἔγεφυρον, πᾶσιν [a] ἐξελέγχονται συνωμοσμένοι
λίππῳ, καὶ συνεῖποι γεγονότες τῆς Φωκέων ἀλέθρου.
καί. [1] Ἐπὶ [b] τοίνυν τῷ μηδεμίαν τῶν πόλεων τῶν ἐν Φωκεῦσιν
ῶναι πολιορκίᾳ, μηδ' ὑπ' ἀνάγκης τινὸς, ἀλλ'
ς [c] συνόντας πάντας [2] ἁρθῆναι ἀπολέσθαι, μέγιστόν ἐστι
μεῖον ἐστί, [3] ἀφ' τούτων πειθόμενοι [4] αὐτοῖς ὡς οὐκ ἐπὶ τῷ Φι-
πῳ σωθήσονται, ἔρωτα παθεῖν· [5] οὐ γὰρ [6] ἐκεῖνόν γε ἠγνόουν. φέρε
δή

unciabant, quibus decerne-
t, omnibus convincitur eos
luſiſſe cum Philippo, & ad-
ores fuiſſe Phocenſium inter-
cionis.

1. Jam quod nulla Phocen-
m urbium expugnata, aut fa-
ſto in eam impetu vi capta eſt,
ſed fœdere funditus omnes per-
ierunt, maximo argumento eſt,
id eis accidiſſe, propterea quod
Æſchini crediderunt, ſe à Phi-
lippo conſervatum iri. Neque
enim illum ignorabant. Age,
profer

Ἐλίχχονται. 1. *b* Deeſt. 1. *c* Σπείσ.] *Sc.* τὰς Φωκίας. *W.* συσ-

ῖ. 1.

λω δὲ πόλεις ἀρχαιοτάτας· οἷον,
ὴν Φλιοντ⊙, καὶ δευτέραν Φλιοντ⊙,
καὶ ἀκολούθως ἀεὶ χρώμενοι τῇ πρόσ-
. ἐπειδὴ, ὡς ἔοικεν, Φλιοῦντα ὥσπερ
θείρας δικέ τις φῶτα. τὴν δὲ
κώδα καλοῦσιν ἴλιον τινὲς νέαν.
Ἐπὶ τοίνυν τῷ μηδεμίαν] Ἀχελ
ων αὐτῷ συνηκολούθησαν ὁ Δημο-
καὶ Φωκίας καφαλεύειν, καὶ τὰς αἰ-
πίστεις παρέχεσθαι, ἀναλῶν δηλαδὴ
ῳρμῶντας ταῖς ἑαυτῶν πίστεσιν, ἵνα
ταχθῶσι τὸ πλεῖον ἐν λόγοις σωθεῖ-
σιν. ἐντεῦθεν δ' ἀφίστανται τοῦ ἐγ-
μιστ⊙ λακεδαιζίων, χωρεῖ δ' ἐπὶ
τὰ ποιότητ⊙ ἐνηθίσεις· ὡς γὰρ Αἰ-
μαδὼν ἐπὶ ἔχοντ⊙ αὐτῶν ἰσχυρὸν,
σθαι δὲ τοὺς Ἀθηναίους κατηδίζοντ-
τὰ ὀργῆς, καὶ παύοντος τοὺς ἀκούον-
καὶ ἀξιοῦντ⊙ μὴ ἐγκλίνειν ὑπὲρ Φω-
μὴ γὰρ συμμάχους εἶχεν βέλ-
ὁ Δημοσθένης, ἐπὶ τῆς ἀντηθείσης
ίων τὰ πεπραγμένα ἐρωτώσης, καὶ

συλαμβάνει τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὴν λύσιν
ἐργάζεται. ὁμοῦ γὰρ καὶ ἐπιλογὴς ἐστι τὸ
γεγονὸς ἴδιον. ἴδιον γὰρ ἐπιλόγων αὔξησις.
αὐξόμεθα γὰρ, ἢ δὲ ποιότης⊙ προσώ-
που, ἢ δὲ ποιότης⊙ πραγμάτων. ὁ
μὲν οὖν Αἰσχίνης καθαιρεῖ τὴν ποιότητα,
ἀλλ' οὐκ ἄνευ συμμαχίας, καὶ πολλὰ τοῦ
πόλεμου ἠδικηκὼς· ὁ γὰρ, σφάλματα τῶν
ἀντιθέσεων, σωίστησι λύσιν τοῦ λόγου
ποιότητ⊙· σύμμαχοι γὰρ πόλεις οἱ Φω-
κεῖς καὶ ὑπῆρχόντες ἡμῖν, φέρε δὴ μοι τὴν
συμμαχικὴν τῶν Φωκέων λέξιν.
2. Ἀρθῆναι] Ἀντὶ τοῦ πυρπολῆσαι, πλὴν τὸ
αἴρειν καὶ λογικώτερον. 3. Διὰ τούτους]
Τὸν Αἰσχίνην καὶ Φιλοκράτη. 4. Αὐτοῖς]
Τοῖς Φωκεῦσι. 5. Οὐ γὰρ ἐκεῖνόν γε
ἠγνόουν] Ἵνα μὴ λέγωσι, διὰ τί δὲ αὐ-
τοῦ ἐπείθοντο οἱ Φωκεῖς; δείκνυσιν ὅτι
ἠθέλησαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἂν ἐβοήθησαν αὐτῷ
εἰ μὴ διὰ τούτους· οὐ γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι,
ἀλλ' οἱ περὶ τὸν Αἰσχίνην, τὰ πάντα
ἀπῶσι. ὁ Ἐκείνων γε] Τὸν Φίλιππον.

δή μοι καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν τῶν Φωκέων, καὶ τὰ δόγμα-
τα, ὑφ' ὧν καθεῖλεν αὐτῶν τὰ τείχη, ἵν' εἰδῆτε οἵων ὑπ-
χόντων αὐτοῖς πρὸς ὑμᾶς, οἵοις ἔτυχον [a]ἀφ' τούτους τ
θεοῖς ἐχθροῖς. Λέγε.

[b]ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ

Α μὲν τοίνυν ὑπῆρχε πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς, ταῦτ' ἐστὶ, φιλί-
συμμαχία, βοήθεια. [1]ὧν δ' ἔτυχον ἀφ' τούτου τ βε-
θῆσαι κωλύσαντα ὑμᾶς, ἀκούσατε. Λέγε.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

[c]Ἀκούετε, ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι; Ὁμολογία Φιλίππου καὶ Φω-
κέων, φησὶν, ὑπὲρ τῶν Θηβαίων καὶ Φωκέων, οὐδὲ Θετταλῶν
Φωκέων, οὐδὲ Λοκρῶν, οὐδὲ ἄλλου [d]τῶν παρόντων οὐδενός·
πάλιν, παραδοῦναι δὲ τὰς πόλεις φησὶ Φωκέας Φιλίππῳ, ὑ
Θηβαίοις, [e]ὑπὲρ Θετταλοῖς, ὑδὲ ἄλλῳ οὐδενί. διατί; ὅτι

λιπ

profer mihi & ſocietatem Phocenſium, & decreta per quæ muros eorum ſubruit; ut ſciatis, qua neceſſitudine vobiſcum conjuncti, qualia pertulerint propter iſtos ſacrilegos. Recita.

SOCIETAS ATHENIENSIUM ET PHOCENSIUM.

Conjuncti igitur fuere vobiſcum, amicitia, ſocietate, auxilio. Quid vero pertulerint propter iſtum, qui vos opem ferre prohibuit, audite. Reci

CONVENTA PHILI PI ET PHOCENSIU

Auditis, Athenienſes? *Con ta Philippi & Phocenſium,* quit, non Thebanorum & P cenſium, nec Theſſalorum Phocenſium, nec Locrenſiu nec aliorum qui adfuerunt, lius: & rurſus, *tradendas* inquit, *urbes Philippo,* non T banis, non Theſſalis, non cuiquam. Quapropter? quia

a Γρ. ἀφ' τούτων τοῖς θεοῖς ἐχθροῖς. b Συμμαχία Φωκέων. 1. c Ακού
τε. 2. d Τῶν πάντων. 1. e Οὐδέ. 1.

1 Ὧν δ' ἔτυχον] Ἵνα μὲν δικῇ συνετείχιζον τοῖς δ' ἀνοσίοις λοξοις, τὸ δ' πόλεως μέρος ἐξέτεμνον· εἶτ' ἐπειδὴ ὡς ἐναντίον στὸς τὴν χρείαν αὐτῷ χάριν τὸ ῥηθὲν, πᾶς ἐν οὖν ἐδοκιμάσαμεν τοῖς συμμάχ ἵνα μὴ δικαίᾳ κωτηγορεῖν τ πόλεως, ζωτήσας εὐθὺς ἄρα τῇ ἐργασίᾳ τ κλημα, εἶπ· ἀφ' τούτου τ βοηθ

πος ἀπηγγέλλετο τοῖς ὑμᾶς ὑπὸ τούτου δεῖ τῇ τ Φωκέων εἰρήνῃ παρελήλυθέναι. [1] τούτῳ δὴ πάντα δεῖ ψευσθῆναι, καὶ τοῖς τοῦτον πάντ' ἐσκόπει, [a] τοῖς τοῦτον ἐποιεῖτο τ εἰρήνην. λέγε τὰ λοιπά, καὶ σκοπεῖτε [b] τί πιστεύσαντες, [c] τί [d] ἔπαθον· ἆρά ὅμοια, ἢ πολλῷ πλείονα, οἷς οὗτος ἀπήγγειλε; Λέγε.

ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.

Τούτων, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδέτερα οὐ γέγονεν, οὐδὲ μείζω πράγματα ἐφ' [e] ἡμῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν· οἶμαι δ' οὐδ' ἐπὶ [f] πρόσθεν χρόνου. τηλικούτων μέντοι, καὶ τοιούτων πραγμάτων κύριος εἷς ἀνὴρ οὐδέποτε γέγονε διὰ τούτους, ὅσους τ Ἀθηναίων πόλεως, ἢ προεστάναι τ Ἑλλήνων [4] πάτριον, [5] καὶ μηδὲν τοιοῦτον περιορᾶν γιγνόμενον.

κβ'. [1] Οὗτος

is iſte renunciabat Philippum propter Phocenſium conſervationem adeſſe. Ei igitur credebant omnia, ad eum omnia referebant; cum eo pacem facient. Age recita reliqua; conſiderate quæ ſperarint, & quæ ſint perpeſſi, numquid ſimilia & conſentanea illis, quæ iſte renunciavit? Recita.

DECRETUM AMPHICTYONUM.

His, Athenienſes, nihil atrocius factum eſt, nec majus, non modo noſtra ætate in Græcia, ſed nec, ut opinor, etiam ſuperiori tempore. Tantarum igitur & talium rerum unus homo Philippus potitus eſt per iſtos, incolumi urbe Athenienſium, cui præeſſe Græcis patrium eſt, & non connivere, ut quicquam tale perpetretur.

22. Quem-

a Γρ. καὶ τοῖς τοῦτον πάντες ἐπείθοντο. b Οἶσθ. 1. πίνα. 1. c Οἶσθ. 1. Ἔπαθον] Excidii Phocenſium deſcriptionem vide apud Diodorum l.16. e Ὑμῶν. 1. f Ἐμνησθεὶς. 1.

λύσαντες. 1 Τούτῳ δὴ] Τῷ Αἰσχίνῃ. Τούτων, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Τῇ δεινοῦ χρώματι, αὔξει τὸ πάθος. κτπῖ καὶ φῦσαι διὰ τῆ πολεμίαν, ἵνα πανσῶσιν ὀργὴ συλλέγηται, διὰ τὸ ποιότητος, 5 διὰ τὸ χρόνου, διὰ τὸ τῆ πολεμίαν αὐξήσεως. εἶτα καὶ ἄλλο δεινώσεως εἶδος, ἐὰν ἔσης τὸ Ἀθηναίων πόλεως, οἷ τῆ Ἑλλήνων διὰπαντὸς πόλεις. ὦ Ἀλλὰ πόλεις; ἀλλὰ τὰς Ἀθηναίων πίστεις, ἵνα διηθῇ τὸ τὸ ὀργῆς γένηται, καὶ ὅτι συζομένης τὸ πόλεως, καὶ ὅτι ἦν σώζειν ἔδει, ζώσην οἱ πίστεις ἀπόλλυον. καὶ ἡ ἀκρίβεια δὲ, ὅτι, ἢ πρεσβείας τῶν Ἑλλήνων πάντων, ἵνα μὲν ἠδικηκότες ὀφλῶσιν οἱ Φωκεῖς, δικῇ πάντων τῇ πόλει καὶ τὸ σώζειν τοὺς ἀδικουμένους. 3 Χρόνου] Γνήσιον δηλονότι. 4 Πάτριον] Ἐφ' σιωπῆς καὶ ἴδιον. 5 Καὶ μηδὲν τοιοῦτον περιορᾶν γιγνόμενον] Τοῦτο πολλοῦ

κβ'. [1] Οὐ μὰ τοίνυν τρόπον οἱ παλαίπαλαι Φωκεῖς ἁπλ
λασιν, ὦ μόνον οὐ τ δογμ τούτων ὄχλ ἰδεῖν, ἀλλὰ κ ὁ
ἔργων ἀ πέπρωκ. [2] θέαμα δεινόν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κ
ἐλεεινόν. [3] ὅτε γὰ νῦν ἐπορευόμεθα εἰς Δέλφους, [4] ἐξ ἀνάγκης
ἡμῖν ὁρᾶν [a] πάντα ταῦτα, [5] οἰκίας κατεσκαμμένας, [6] τείχη π
ῥηγνυμένα, [7] χώραν ἔρημον [8] τ ἐν ἡλικίᾳ· [9] γύναια δὲ κ παιδάρ
ὀλίγ

22. Quemadmodum igitur æ-
rumnoſi Phocenſes interierint,
cum ex his decretis videre eſt,
tum etiam ex ipſis rebus quæ
actæ ſunt: quæ res ſpectaculum,
Athenienſes, crudele ſunt & mi-
ſerabile. Cum enim nuper De
phos proficiſceremur, neceſ
habebamus ea videre omnia,
dificia diruta, mœnia proſtra
regionem juventute deſolata
mulierculas duntaxat & pauc
pu

a Απαντα. I.

ἔχει τὴν ἔμφασιν τῆς ἀτοπίας. τὴν γὰ
κ τ πόλεως βλασφημίαν αὔξει λέ
τάτε, ὅτι δέδωκε λαοῖς Αἰμίλης τοῖς
βυλομένοις κατηγορεῖν κ δήμ, ὡσαύ
ἤδη παροξυσμὸν ἐπὶ τὴν τιμωρίαν τῶν
δικάζοντας· ἐν γὰ εἴδος κ ὠφελεῖν τι
τοιοῦτον, τὸ μὴ τιμωρήσασθ τ αἴτιον·

1 Οὐ μὰ τοίνυν τρόπον] Ἐμίσησε τὸ
πάθ, εἰς τι τὴν δίνωσιν, κ τὴν λέ-
τύπωσιν. ἐξ αὐτ γὰ κ ἰδεῖν κ ἀ τρό-
πε κ παθεῖν, ὅτ᾽ ἤλιν ἄχθ τὸν λόγ
τοῖς συμφοράς. βέλτιον γὰ ἡ λέτύπω-
σις, τὰ καθ᾽ ἕκασιν ὠφελημάζοσ, κ
ἵνα ὁ μεγίσμὸς κατάδηλ ᾖ γίνητ,
ὠφελιμ κίνητ γὰρ κ θρῆνον ἐμ-
ποιοῦσι τοῖς ἀκούσι· ταχέως γὰ
ἀπομίσας, τὸν τόχλον ὠδύρετο. 2 Θέα-
μα δεινόν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Διαπειν
τις ἐπιλογική, ὡς μέρος τὰ τ Φωκέων
αὐξησε πάθ. ἀπὸ τ φόβων γὰ ἄρχεται,
ἵνα εἰκὼν κ παραδείγμα γένητ τ με-
γέθους τ μελλόντ, κ μὴ μόνον ὀδυ-
ρωντ Φωκέας, ἀλλὰ κ ὑπὲρ τ ἄλλων
Ἑλλήνων δεδίωσι. λέτύπωσις δὲ τὸ σχῆ-
μα, ὥσπερ ὅταν λέτυπτοῖ τις κ εἰς
ὄψιν ἄγῃ τὰ πεπραγμένα λέ τ λόγ.
λέφέρει δὲ ἡ λέτύπωσις τ ὠφελ-
σεως, τ, τὴν μὲ λέτύπωσιν, λέ
δὸς π λέγομ· τὴν γὰ ἔκφρασιν, ὅτ
ὐ δηγήμασι εἶναι. 3 Ὅτε γὰ νῦν ἐπ
ρούμεθα εἰς Δελφοὺς] Ἀπόδειξις ἀ
κ πίστις τοῖς λεγομένοις γέγητ. πῶ
γνώσεις; νῦν ἐπορευόμεθα εἰς Δε
φοὺς, ὃ τὰ λεγόμενα ἡ ὄψις πιστ
4 Ἐξ ἀνάγκης ἦν] Ὡσπερ δυσχερ
ὅτι θεατὴς γένητ Ἑλληνικῶν συμφο
λὸ γὰρ γένες ἄρχεται. καὶ γὰ αὐξησ
ὸ γένων, κ ἀπὸ τ εἰδῶν γέγοντ
5 Οἰκίας κατεσκαμμένας] Μετα
κιν ἐπὶ τὰ εἴδη· τὰ γὰ καθ᾽ ἕκασιν
ψυχότερον τ λόγον ἐργάζετ. κ χ
ρει τοῦτο ἡ διατύπωσις. τ οἰκιῶν, φ
κατεσκαμμένων, ἀπολώλασιν οἱ ἔνοι
ἔχει γὰ κ τ ὄψεως τ θαλαμείων ἔμφα
ἡ γὰ καλιὰ σαφῆ, ὠφελιμώτερον εἰδ
συμφορᾶς. 6 Τείχη ὠφελημένα] Δ
μὲ τ οἰκιῶν, τ γὰρ ἤυξησε· λέ δὲ
τειχῶν, τ φόβου. 7 Χώραν ἔρημον
ἐν ἡλικίᾳ] Διαπλᾶν τὸ πάθος· ἐνδεῖ
γὰ ὁμῶ ᾧ φόβ κ ἄλ. τίνες γὰ
ἀνηρημένοι; οἱ ἄνδρες οἱ ἐπὶ τ ἡλικία
ἀπὸ τ ἀψύχων μειδισηι τὸ πάθος ἐ
τὰ ἔμψυχα. 8 Τῶν ἐν ἡλικίᾳ] Νέ
9 Γύναια γὰ καὶ παιδάρια] Ἀγε

α, [1] ἢ πρισβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς. ὅλως δέ, ὑμᾶς ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δυνατὸν τῶν ὑμᾶς κακῶν νῦν ὄν-
. [2] ἀλλὰ μήν, ὅτι τοῖν ὑμετέραν ποτὲ Θηβαίοις ψη-
ἐθηνε [3] ὅτοι καὶ ὑμῖν ὑμεῖς [4] ἀνδραποδισμὸν παρεσκευ-
σαν, [5] ὑμῖν ἔγωγε ἀκούω πάντων. πῖνα [b] ἂν οὖν οἴεσθε,

ὦ Ar-

rulos, & ſenes, homines mi-
ndos. Denique nemo ver-
aſſequi poſſit ea mala, quæ
c illic ſunt. Atqui eos olim contrarium Thebanis pro vobis tuliſſe ſuffragium, cum de urbis excidio ageretur, è vobis ego omnibus audio. Quodnam igitur putatis,

a Προσβεῖσιν. 2. b Deeſt. 1.

τὸ πόλεμον. οὐκ ἀφῆκε μάρτυρα
ἀπὸ τῆς χώρας ἐδίνα, τοῖν συμφορᾶν
ωῦζων. ὁντῶν ἦ ἀθενὴς φύσει ἔ
αγκεῖα φύλα, ἔτι κὴ τῇ ἰωνικομελισικῷ
μᾶν χώματι, ἀσθενέστερον ἐπέδειξεν. 5
παῖδας ἡδέντας εἶπον, ἵνα κἂν παι-
δία ταῖς μητράσι γένηται, ἀλλὰ
λέμια. 1 Καὶ πρισβύτας ἀνθρώ-
οἰκτρούς.] Πρισβύτης μὲν γὰρ αὐτὸς
ἑαυτὸν δεῖται ἔ συμμαχήσαντῶν·
ἔ ἡ οἰκτρότης συμπαθῆσαι παρα-
σίαν ἐ δέδωκε. ὡς μὲν ἂν σὲ τούτοις
ωκείων πάγος εἱρχάσατο, ἔ ὅπως
ούχως ἔκρινεν τῶν ἡλικιῶν ἐπιξηλήλυ-
θέναι μὲν οὐκ τῶν εἱρημένων σωιδεῖν· 15
ἢ μιμεμφῶς κὴ ἕτερα πλείω πρόσ-
σα. ἐξελέγχει μέν τοί ὁ Δημοσθένης
τοῦτος, τοὺς τολμήσαντας εἰπεῖν, ὅτι
κεῖνός ἐστιν ἐλεεινολογήσασθαι. ἐπεὶ δὲ
ἐξώσαν κὴ ἔ τολμήσαντῶν εἶδει, ὁ 20
παροξυσμὸς γένοιτ' ἂν ἐξ ὀργῆς,
λον ἔχρῆν φόβον ἐμποιῆσαι κὴ ἅλωσιν,
ἔ σωτήρασιν, ἐξ ἀμφοτέραν τοῖν εἰ-
ων ἐρασίαν ἀποδιδύς, κὴ τοῖν σωσθῆ-
ναι ἐκάτερα μέρει. 2 Ἀλλὰ μήν, ὅτι 25
θεσταίων] Μετὰ τὴν Πελοποννησια-
πόλεμον, καθαιρεθέντος ἐκμοῦς
Λακεδαιμονίοις τῶν Ἀθηναίων, καθέστη-
ψῆφον καὶ τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἰδίοις
μοῖς, ὥστε ἀπεκτάνθαι ἔκρινεν, τὰ 30
λεται παθεῖν τοὺς Ἀθηναίους. εἶπε

Εὐαθὴς πε Θηβαῖος ἐψηφίσατο, τοῖν
μὲν πόλιν αὐτῶν καπισκαφῆναι, τοῖν δὲ
χώραν μηλόβοτον γενέσθαι, ἵν' ἐπεῖ νέμεν-
ται τοῖς τῶν Βοιωτῶν προβάτοις. οἱ δὲ Φω-
κεῖς ὄντες κὴ αὐτοὶ τότε ὑπὸ τοὺς Λακε-
δαιμονίους, ἀντέλεξαν, συμβουλεύοντες
μὴ ἐτεροφθαλμεῖν τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι,
αἰνιττόμενοι δύο ὀφθαλμοὺς εἶναι τῆς Ἑλ-
λάδος, τήν τε Ἀθηναίων πόλιν, καὶ τοῖν
τῶν Λακεδαιμονίων. ἓ ἔτω πειαθέντες
οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐ κατέσκαψαν λοι-
πὸν τὴν πόλιν. Ἄλλως. Αὐτοὶ γὰρ ἐμεῖς
ἡμῶν ἀντέφησαν, προχειρίμως σκέψιως
τί δεῖ παθεῖν, παραγένεσθαι Θηβαίων
μηλόβοτον ποιῆσαι τοῖν Ἀτθικοῖν. σω-
παῦσαι σωίσησι κὴ ποτὶ εὐεργέτησαν, ὅτι
οὐκ ἦσαν σύμμαχοι, ἵνα εἰ κὴ μὴ ναῦ
ἦσαν σύμμαχοι, φανῶσιν ἄξιοι τῆς ἰσοῤῥό-
που βοηθείας. ὡς ἀλώσεως γὰρ ποτὶ
κινδυνευθείσης τῇ πόλει σωίσησαν, ἐναν-
τιωμένων μὲν Θηβαίων, παρόντων δὲ Λα-
κεδαιμονίων. οὐκοῦν ἔδει κὴ αὐτοὺς, τῆς
αὐτῆς βοηθείας παρ' ἡμῶν τυγχάνειν.
τὸ δὲ τὴν ἐναντίαν ποτὶ Θηβαίοις, πρόσ-
θεις, χαλεπωτέραν τοῖν ὀργοῖν εἰργάσα-
το· εἰ αὐτοὶ μὲν Θηβαίοις ὑπὲρ Α-
θηναίων διηκέσησαν, τῶν δὲ ἀπὸ τοὺς
ωεθέντας ἐπεμέμνησαν. ἔστι δ' ἔτι ἓ
ταῦτα τῶν ἐπιλόγων. 3 Οὗτοι] Οἱ
Φωκεῖς. 4 Ἀνδραποδισμὸν] Τῆς πό-
λεως. 5 Ὑμῶν ἔγωγε ἀκούω] Ὑμῶν

ὁ λό-

ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς προγόνους ὑμῶν, εἰ λάβοιεν αὖθις ψῆφον ἢ γνώμην [a] περὶ τῶν Φωκέων ὀλέθρου αὐτῶν ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, κἂν [1] καταλύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ, καθαροὺς ἔσεσθαι νομίζειν. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δὲ [b] τίς ἐστιν ὑπερβολὴ τούτου, τοὺς σεσωκότας [c] ἡμᾶς τῶν ἐν τῷ σώζεσθαι περὶ ἡμῶν ψῆφον θεμένους, τούτους τῶν ἀγαθῶν πεπυσμένους ἃ τούτοις, [2] καὶ πεποιῆσθαι τοιαῦτα πεποιηκότας, οἷα οὐδένες ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων; τίς οὖν ὁ τούτων αἴτιος; τίς ὁ [d] ταῦτα φενακίσας; οὐχ οὗτος;

κγ'. Πολλὰ [e] μὲν τοίνυν ἄν τις, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φιλίππου εὐδαιμονίσειε τῆς τύχης, εἰκότως τοῦτο μάλιστ' ἂν εὐδαιμονίσειε ἁπάντων, [f] ὃ μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς οὐκ ἔχω λέγειν ἔγωγε ἄλλο ὅστις εὐτύχησεν ἐφ' ἡμῶν. ὃ μὲν γὰρ πόλεις μεγάλας εἰληφὼς καὶ χώρας πολλὴν ὑφ' ἑαυτῷ πεποιηκὼς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ζηλω-

putatis, Athenienſes, majores veſtros, ſi in vitam redirent, ſuffragium aut quam ſententiam laturos de interitu Phocenſium autoribus? Equidem arbitror, tametſi eos ſuis manibus lapidaſſent, nullum ſe commiſiſſe piaculum putaturos. Quî enim turpe non ſit, imo quæ major eſſe turpitudo queat, quam iis, qui nos tum conſervarunt, & ſalutare pro nobis ſuffragium tulerunt, contraria per iſtos accidiſſe; & neglectos eſſe, iis acceptis malis, qualia nulli Græcorum acceperunt? Quis igitur eorum autor? quis impoſturæ artifex an non iſte?

23. Cum autem, Athenienſes, fortuna Philippi multis prædicanda nominibus, tum hoc feliciſſimum ei contigiſſe quod, ita me Dii Deæque omnes ament, haud ſcio an ulli contigerit noſtris temporibus. Nam urbes magnas cepiſſe, & multas nationes ſubegiſſe, & omnia generis omnia prædicanda

a Θείας, περὶ τῶν αἰτίων τῆς τῶν Φωκέων ὀλέθρου. 2. b Εἰ τίς. 1. c Γρ. ὑμᾶς. d Γρ. τοιαῦτα. e Deſunt. 1. f Οὐ μὰ. 1. & ὃ δὲ μὰ. 1.

ὁ λόγος, ὃν Δημοσθένης ἐπλάσατο. 1 Καταλύσαντας] Λιθοβολήσαντας ποιήσαντας. 2 Καὶ πεποιῆσθαι] Τοῦτο Φωκεῖς.

1 Εἰ

μὴ ὄντ, οἶμαι, ἢ λαμπρά· πῶς γὰρ ἔχοι δ' ἄν τις
ῶν πεπραγμένα, ἢ ἑτέροις πολλοῖς. Ἀλλ' [2] ἐκεῖνο ἴδιον, ἢ
ενὶ τ ἁπάντων [b] ἄλλῳ γεγονὸς εὐτύχημα. Ὁ ποῖον; τὸ
δὲ πονηρῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ δέοντα ἄνδρ' [1] ἐδέησε,
ρότερος εὑρεῖν, ἢ ἐβούλετο. πῶς γὰρ οὐχ οὗτοι τοιοῦτοι δικαίως
λήθειεν ἄν, [c] εἴγε [d] ἃ ὑπὲρ ὧν αὐτὸς Φίλιππος [2] τηλικού-
ὄντων αὐτῷ τ διαφόρων, οὐκ ἐτόλμα ψεύσασθαι, [e] ὅτ'
ὀλιγολιὼ χάριν ὀδεμίαν, [f] ἢ δὲ πρεσβυτὴς οὐδεὶς εἶπε
αρ' ἐκείνου, ὅτι ταῦτα οὗτοι μαθόντες ἑαυτὸς ὑμᾶς
πάτων; ἢ ὁ μὲν Ἀντίπατρος, ἢ ὁ Παρμενίων, δεσπότῃ δια-
ῦντες, ἢ ὑ μέλλοντες ὑμῖν μὴ ταῦτα [g] ἐντεύξεσθαι, ὅμως
θ' [h] εὗρον, ὃ μὴ δι' αὐτῶν ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι. [i] οἱ δὲ
ναίων, [3] τ ἐλευθερωτάτης πόλεως πρέσβεις ταχθέντες,
ῖς, οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν, οἷς συζῆν ἀνάγκη τ λοι-
πὸν

iunt, & ſplendida: quis enim
et? Sed eadem, & à multis
s facta recenſeri queant. Illam
em peculiarem, & cum alio
nine omnium communem
et fortunam. Quam? quod,
n improbos homines ad ſuas
conficiendas requireret, im-
biores reperit quam voluiſ-
Quis enim iſtos tales eſſe
n fateatur? ſiquidem quæ nec
e Philippus, cum ejus tanta
ageretur, ementiri audebat,
nec in ullas inſcribere literas, neque legatorum ejus ullus dixit; ad ea iſti locata ſua opera vos deceperunt. Ac Antipater quidem & Parmenio domino inſervientes, neque deinceps collocuturi vobiſcum; tamen id excogitarunt, ne per ſe vos deciperemini. Iſti vero Athenarum, liberrimæ civitatis, legati delecti, vos, quos obvios intueri, cum quibus familiariter vivere reliquo vitæ tempore neceſſe

a Ἐπῖνό γε. 1. b Alio. 3. deeſt. 1. c Οἵ γε ἃ Φίλ. 2. εἴγε ἃ ὑπὲρ αὐτοῦ. 1. d Deeſt. 1. e Οὔτ' ἐπιστολιὼ ἕνεκεν ὐδεμίαν. 1. & ὐ ἐπισ. f Οὔτε. 1. g Ἐντεύξασθαι. 1. h Εὕρον. 1. i Οἱ δ' Ἀθηναῖοι, οἱ. 2.

1 Ἐδέησε] Σαυίδη. 2 Τηλικούτων αὐτῷ τ διαφ.] Πολὺ γὰρ ὑμῶν τὸ μέσον, ἐ μεγάλη τις ὡὸς αὐτὸν ἡμῖν ἡ ἀλλοφυλή. 3 Τῆς ἐλευθερωτάτης

που [a] βίον, ἢ ὃν οἷς εὐθύνας ἤμελλον δώσειν τ̃ πεφαλμέ
τύτους ἐξαπατᾶν ὑπέσηξ. πῶς ἂν ἄνθρωποι κακίους ἢ μᾶ
λον ἐπονειδίστους τύτων γένοιντο;

κδ'. Ινα τοίνυν εἰδῆτε ὅτι ἢ καταράσιτός ἐστιν ὑφ' ὑμ
ἢ ὕβρ' ὅσον ὑμῖν, ὕβρ' εὐσεβές ἐστι τοιαῦτα ἐψευσμένον α
[b] ἀφεῖναι, [c] λέγε τ̃ Αρᾶν, ἢ ἀνάγνωθι λαβὼν τ̃ ὃν ὑ
ταυτιλί.

ΑΡΑ.

Ταῦθ' ὑπὲρ ὑμῶν, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, καθ' ἑκάστην ἐκκλησ
ὁ κῆρυξ εὔχε[ται], νόμῳ πεφρατταλμένα· ἢ ὅταν ἡ βυλὴ κα
παρ' ἐκείνῃ [2] πάλιν. ἢ ταῦτ' ἔνεστιν εἰπεῖν τύτῳ, ὡς ἔνι εὐ
ὑπογραμματεύων τ̃ ὑμῖν, ἢ ὑπηρετῶν τῇ βυλῇ, αὐτὸς ἐξη

cesse habent, & apud quos rationem actorum reddituri erant; vos inquam decipere non dubitarunt. Quo pacto homines ulli improbiores aut profligatiores esse queant?

24. Ut autem sciatis eum à vobis diris etiam imprecationibus esse obligatum, & nefas esse vobis & impium, talia mentitum absolvere; recita Devo-

tionem, & lege; eam cape
hac lege continetur.

DEVOTIO.

Hæc pro vobis, Athenien
in singulis concionibus pr
vota facit, mandata legibus;
cum senatus consedit, apud e
repetit. Neque iste se hæc
norare potest dicere. Cum e
scribæ officio fungeretur, &
natui inserviret, ipse recit

a Χρόνον. 1. b Αφῆναι. 1. c Λαβέ. 1.

θρώπης πόλεως] Οἱ κύριοι ἐπὶ ᾧ πράττειν ὁ βέλοντες, ἐχ ὥσπερ οἱ νῦν δικασταί. διακόσιοι.

1 Λέγε τὴν Αρᾶν] Δείκνυσιν ὅτι ἐνδικος ἡ Αλκμαιωνιδῶν κατάφρησις, ἀλλ' ἀνδρὸς φαύλε ἢ τ̃ τυχόντων ἐνός, ὃν ἂν γραμματεύσα ὑπανεγνώσκειν τὴν ἀρᾶν πάλι. οἱ δὲ δι φησι μηδὲν λοιδόρον ἡ πεπομμένον τὸς θεὸς, φόβον ἐμποιῆσαι αὐτοῖς, ἡ πιεῖν ἡ κρεῖτ μόλιστα ᾗ Αθηναῖοι. βέλεται δὲ λ δότως δεῖμαι ἀνύσαι σπεῦδε Πλα κηδ. ὅτι ὡδὶ ἂν δυνάμεθα πρᾶξ ἐφ' ἡμῖν τῦτο, ἐ δεῖ ἀφίντας ἡμᾶ πράττειν, σχολάζειν παῖς εὐχαῖς. ὑ σι δ' ἐ δυνάμεθα, δεῖ εὔχεσθ, οἷον τυχεῖν, ὑγιαίνειν. 2 Πάλιν] Ε τ̃η.

1 Ε

μον τῦτον τῷ κήρυκι. ὥσ οὖν οὐκ ἄτοπον ἡγῇ ὑμᾶς ταῦτα ποιήσοτες ὑμεῖς εἶνε, εἰ [a] ἄρ' ἃ προσετάξατε, μᾶλλον ἐξῆτε [b] ποιήσαι ὑπὲρ ὑμῶν τοὺς θεούς, ζῶντ' αὐτοὶ κύριοι ἡμιθύοι τήμερον μὴ ποιήσετε. ἀλλ' [c] [d] ὃν [1] ἐκείνοις εὐθὺς ἐξῶλη ποιεῖν αὐτόν, [2] καὶ γένος, καὶ οἰκίαν, τῦτον οὐκ ἐᾶτε αὐθί; [3] μηδαμῶς. ὃς γὰρ [e] ἂν ὑμᾶς [f] λάθῃ, τῦτον ἔτι τοῖς θεοῖς κολάζειν. [g] [h] ὃν δ' αὐθὶ λάβητε, μηκέτ' ἄλλοις τοῦτ' τῦτο προσετάξατε.

25. [4] Εἰς [h] τῦτο τοίνυν ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ἐγὼ ἀκούω, ὥστε πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκβαίνειν, ὧν ἀπήγγει-

coni legis hujus verba præi- An non igitur absurdum dam, & rerum naturæ con- um faceretis, si quæ manda- imo quæ petitis, ut Dii ve- n vicem exequantur; ea hodie in vestrapte manu non facietis: sed quem ab male perdi optatis, ipsum

& genus & familiam ejus, eum ipsi absolvetis? Nequaquam. Nam qui vos latuerit, eum Diis puniendum relinquite: quem vero ipsi deprehenderitis, de eo nihil jam illis mandatote.

25. Eo autem impudentiæ & audaciæ venturum eum esse audio, ut, omnibus actis cedens, quæ

Deest. 1. b Ποιῆν. 3. c Ων. 1. d Αφῆσιν. 1. e Deest. 2. ῥοι. 1. g Γρ. ὅτ' ἄν. h Τῦτον. 1.

τείνοις] Τοῖς θεοῖς. 2 Καὶ γένος] Deest. 3 Μηδαμῶς] Αφῆσιν.

Εἰς τῦτο τοίνυν ἀναιδείας] Ἀρτέας ἀναιδείας ἐπὶ τὸ πεπραγμένον παρὰ Δ ἀντιδότου. μέχρις ὧδε ἡ ἔσεως· ἐντεῦθεν λοιπὸν οἱ ἀγῶνες. Αλλ' Η μετάθεσις δ' αἰτίας κατ' ἀντίφρασιν ἐστὶ μετωνυμικῆς. σημείωσαι δὲ ὅτι μνημονεύει ὁ Ερμογένης Δ μεθόδου ἐν τῷ γ' τόμῳ τῶν εὑρέσεων. λέγει τοίνυν, ὅτι μηδὲ Δημοσθένης ἔφη ποτὲ μὲ αὐτὸ πεῖσαι, ἀλλὰ μετωνυμίᾳ· ὡς γὰρ τῷ πεπραγμένῳ

πεισθείσης δ' ἡμῶν Δ μετωνυμικῶς δ'. Αλλως. Ἰσέον ὅτι πληρώσας τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὄγκου τέλος, ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους αὐτὸν Δ Αἰσχίνου μετέρχεται· αὐξητικὸν δὲ ἔδειξε τὸ σημεῖον τὸ αὐτοῦ εἰς ἐκπληξιν εἶναι ἢ τὸ ἀντιλογόμενον ὑπὸ Δ ἀντιδίκου ἧλιξ λύσει. ὁ γὰρ δεῖ μόνον τὸ ἴδια σαυτοῦ ἐπαινεῖν, ἀλλὰ καὶ σκώπτειν τὸ παρὰ Δ ἀντιδίκου. χωρεῖ δ' ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ Δ Αἰσχίνου ὁμοῦ πρὸς ἄνδρας οἷον τοὺς Λακεδαιμονίους, ἢ Φωκέας, ἢ δὲ Ηγησίππους. καὶ τὸν μὲν Λακεδαιμονίων καὶ Ηγησίππου, μεταπεπτωκὼς ὄντος· τὸν δὲ Φωκέων, ἀπεγκλη-

ἀπήγγειλεν, ὧν ὑπέσχετο, ὧν πεφενάκικε τ πόλιν, ὥσ
ἄλλοις τισὶ κρινόμενον, ἢ ὑμ μ τοῖς πάντ' εἰδόσι,
τον μ Λακεδαιμονίων, εἶτα Φωκέων, εἶθ' Ηγησίππ κα
ρήσειν. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δὲ ἀναιδχυτία δ φή

quæ renunciavit, quæ pollicitus eſt, per quæ rempublicam decepit; tanquam apud alios quoſpiam judicium exerceatur, non apud vos, qui omnia noſtis: primum Lacedæmonios, de Phocenſes, denique Heg pum ſit accuſaturus: quæ dem ridicula ſunt, vel ſun potius ſunt impudentiæ.

ματικλιῶ. Αλλως. Εντεῦθεν τ ἐπιλόγων τ μερικῶν πιπαυμένων, εἰσάγει τὰς ἀντιθέσεις ὡς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· καὶ ἔστιν ἡ μ, μετωτικὴ, ὅταν ἄγῃ ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ Ηγήσιππον τὰς αἰτίας· ἡ δὲ, ἀντεγκληματικὴ. μέμφεται γὰρ τοῖς Φωκεῦσιν ἀξίως παθεῖν. τὴν δὲ τοιαύτην ζήτησιν ὑπερβαλλούσῃ καὶ ἀῤῥήτῳ τέχνῃ. κατεδέχετο γὰρ ὁ Αἰσχίνης λέγ τοῦτο τὸ ἔγκλημα· ὁ γὰρ ἀξίως προφαίνων παθεῖν τοὺς Φωκέας, ἐν τῇ μ ἴσως ὁμολογίᾳ τὴν ἐπιστολὴν ἐλέγχει. ὁ δὲ ῥήτωρ Ηγήσιππος ὡς ἐδόκει τοῖς Φωκεῦσι φρονεῖν, ὃς προξενίας τ Φιλίππου, αὐτὸς ἐζήτει τ ἀπολέσθαι αὐτούς. πολλὰς γ ὁμῶς καὶ διαφόρους ἀντιθέσεις τιθεικὼς, μίαν καὶ πασῶν λύσιν τῶν λόγ τ χρόνῳ προσῆκαν. εἶτα ὡς τ πρὸ ἀντεγκλημαικὰ, τό, τε ἔθος, καὶ τὸ συμφέρον ἀντίθησιν. δεκεῖτω δὲ τῷ μηδὲν ἀναμένειν εἶναι καὶ ἐπιλογὴν ἐν μέσῳ λόγῳ τυγχάνειν· μέθοδος γὰρ τοῖς παλαιοῖς καὶ μάλιστά γε τῇ ῥήτορι, πληρώσαντι μὴ μόνον ἔγκλημα, ἀλλὰ καὶ κεφάλαιον, ἐπιλογίζεσθαι, καὶ σὺν ἐπιλογίζεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ προοιμιάζεσθαι πρὸ δευτέρων, ὡς πολλὰ μ ἔχειν προοίμια τ λόγων, πολλὰς γ ἐπιλόγους καθ' ἕκαστον μέρος τ κεφαλαίων καὶ οἱ ἐπίλογοι δὲ, οἱ μ πιθανῶτατοι πίστεως ἂν εἶεν τ ὑποθέσεως, οἱ δὲ καὶ μέρος ἐκβάσεως τ κεφαλαίων. πληρώσας τοίνυν ἐντεῦθεν τὰς ἀποδείξεις ἐξ ἀρχῆς Φωκέας, ἀπ μ τὴν προδοσίαν καὶ τὴν ἅλωσιν, τὰ συμβεβηκότα. ὅταν δὲ τὴν αἰ εἴπω, τὰς ἐπιλόγους λέγω. καθ στιν ὃν ἐνταῦθα ἐξ Αἰσχίνου ὅτι ἦσαν ἀπολέσθαι Φωκεῖς, ἀπολέσθ τὴν τοσαύτην ἐναντιότητα ἀπαν ῥήτως εἶπεν, εἰς τοῦτο τοίνυν ἀπ καὶ τόλμης αὐτὸν ἧξεν ἀκύρ. ἀπαν ὁ τολμῶν ἐπὶ τ αὐτῶν ἀντιλέγ τὸς ἑαυτῷ, πάλαι ὑποχόνδρ τ Φιλίππου σώσειν Φωκέας· τὴν ἐπίνοιαν εἶπεν ὅτι σωθήσοντ φησὶν εἰκὸς αὐτὸς εἶναι τ ἀπ

1 Πρῶτον μ Λακεδαιμονίων] Δ τὸ Λακεδαιμονίους πλείστας ἐκ ἔχοντες, ἀποδοθήσεσθ τῇ ἑαυτῶν π πόλῃ, Δωριεῦσι λέγω, τὸ ἱερὸν τ ἦν τὸ ἀρχαῖον. ἀλλὰ ἐ τότ πάντησι Φιλίππ. γνόντες γ αὐ παρασκευῇ ὄντα τ ἀλώσεως, ἐ ἐξέκλινεν. Ηγησίππ γ μέμφετ τι Φιλίππῳ πρεσβευομένῳ πρὸ ρίων, ὁ πρῶτ εἰπὼν, ἐ ἀκυ Ηγησίππ ἦν. Φωκέων δὲ κατ διότι καθ' ὃν χρόνον ἐπανῆλθον τοῖς νοις ἦσαν, ἀπίστευσαν Πρόξενο βεβηκέναι οἱ Αθηναῖοι· οἱ δὲ ἐ δέξασθαι, κατέλυσαν τῶν πόλεω πτύσσοντες. ἐντεῦθεν πονηρὸς Φ ἀπάλεσεν· ἀστοῖς δὲ, ὅπ μ τὸ τ

μὼ ἐρῇ περὶ τ̃ Φωκέων, ἢ τ̃ Λακεδαιμονίων, ἢ τ̃ Ηγη-
σιππου, ἢ ὡς Πρόξενον ὐχ ὑπεδέξαντο, ἢ ὡς ἀσεβεῖς
[2] ἢ ὅ, τι ἂν δή ποτε αὐτ̃ κατηγορῇ, πάντα δι᾽ ὑμᾶς
ἦν, τοῦ δ᾽ τὰς πρέσβεις τάττειν δεῦρ᾽ ἥκειν, ἐπέστα-
λκε καὶ ὐκ ἐᾶν ἐμποδὼν τ̃ τὸν Φωκέας σώζεσθαι. [b] ὡς
φησιν; Αἰσχίνης αὐτὸς ὑποσ- δ᾽ ὡς εἰ μὴ ἀφ᾽ Λα-
κεδαιμονίων, ὐδ᾽ ὡς εἰ μὴ Πρόξενον ὐχ [c] ὑπεδέξαντο, ὐδ᾽
εἰ μὴ δι᾽ Ηγήσιππον, ὐδ᾽ ὡς εἰ μὴ ἀφ᾽ ὅ, καὶ τὸ,
πάσαν [d] ἂν ἃ Φωκεῖς, ὐχ ὅπως τότε ἀπήγγειλεν· [1] ἀλ-
λὰ πάντα ταῦθ᾽ ὑπερβὰς, ἀφεῤῥήδην ἥκειν ἔφη πεισει-
ν Φίλιππον, Φωκέας σώζειν, τ̃ [2] Βοιωτίαν οἰκίζειν, ὑμῖν
πράγματα οἰκεῖα ποιεῖν· ταῦτα πεπρᾶχθαι δυοῖν ἢ

n nunc dicet de Phocensi-
aut Lacedæmoniis, aut He-
ppo, aut de Proxeno non
pto ab eis, aut de impieta-
orum, aut quocunque no-
e tandem eos accusabit; ea
e facta fuerant omnia, priusquam legati isti huc veniissent,
ne obstabant, quo minus
censes conservarentur. Quis
dicit? Æschines ipse. Ne-
enim, si absque Lacedæmo-
niis esset, neque si Proxenum non repulissent, neque si per Hegesippum non stetissent, neque si hoc vel illud non impedissent, conservatum iri Phocenses; non ita tum renunciavit: sed his omnibus præteritis, se advenire verbis disertis dixit, ac persuasisse Philippo, ut Phocenses conservaret, ut Bœotiæ urbes instauraret, ut vestræ authoritati negotia committeret; ea statim con-

Καὶ ὡς ὅπ. 2. ἢ ὅπ. 1. & ἢ ὡς ὅ, π. 1. b Γρ. ὅς φησί τις. ὥσπερ τίς, ὡς τέ τις. 1. c Υπεδ.] Sc. οἱ Φωκεῖς. W. ἀπεδέξατο 1. & ὑπεδ. 1.
eest. 1.

μὴ δίκαιος, μελλόντων Αθηναίων
λεῖν τι μυστήρια ἢ τὸ σιώπης, τὰς
ρευδεῖς ἀγγελίας ὧδε ἐδέξατο ἀ-
αὐτὰς Φωκεῖς· ὥθεν αὐτὰς ἢ ἀσε-
ἀνόμασεν. 1 Ἀλλὰ πάντα ζώῦ᾽ 5
ὰς] Πόῤῥωθεν ἤδη προσαναιρεῖ τὸ
μα· ὃ γὰρ ἦν εἰκὸς τ̃ διδάξαντα τὸ

πεῖσαι τῶτον, ὑπὸ δ᾽ διδασκομένε ἢ
πεισομένε ἐξαπατᾶσθαι. 2 Βοιωτίαν
οἰκίζειν] Οὐ λέγει τὴν πᾶσαν, ἀλλὰ πό-
λεις αὐτῆς, ἃς κατέσκαψαν οἱ Θηβαῖοι
μὴ βουλομένας αὐτοῖς ὑπακούειν. φησὶ
δὲ Θεσπιὰς ἢ Πλαταιάς. κατέσκαψαν
δ᾽ αὐτὰς ἰσχύσαντες μ̃ τὸ τὸ Λεύκτρου.

ἢ τελέων ἡμερῶν, ἢ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τὰ χρήματ' ἐσκευ-
σάμενος ἐπιχειρήσειν.

κς'. [1] Μὴ τοίνυν ἃ τῶν ἐκείνου κακῶν ἀπαγγελλομένων τοῖς
ἐπέπρακτο, ἢ Λακεδαιμονίοις, ἢ Φωκεῦσιν, ἀκούετε, μηδ'
ἀνέχεσθε· μηδὲ χαίρειν ἐάτε Φωκέων ὡς [b] πονηρῶν.
τοὺς Λακεδαιμονίους [c] ἀφ' ἧς ἀρετῆς [d] αὐτοῦ ποτε ἕνεκα
οὐδὲ τοὺς καταράτους Εὐβοέας πάντας; οὐδὲ ἄλλους πολ-
λούς· ἀλλ' ὅτι συμφέρειν ἐδοκοῦσι τῇ πόλει, ὥσπερ
καὶ νυνί. καὶ τί τοὺς Φωκέων, ἢ τοὺς Λακεδαιμονίων, ἢ ὑμῶν
ἄλλους τινὰς ἀνθρώπους μὴ τοὺς αὐτοὺς τούτοις λόγους ἐξα-
πατήσας, οὐκ ἀπέβη τοῖς ὑμῖν ὑπὸ τούτου τοῦ ῥήτορος,
ἐρωτᾶτε· ἐγὼ δ' ἐρῶ. [2] πέντε γὰρ γεγόνασιν ἡμέραι μό-
νον, ἐν αἷς οὗτος ἀπήγγειλε τοὺς ψευδῆ, ὑμεῖς ἐπιστεύσατε, οἱ Φω-
[c] ἐπύθοντο, ἐνέδωκαν ἑαυτούς, ἀπώλοντο. ὅθεν οἶμαι, καὶ δηλόν

confectum iri, intra biduum, aut triduum, & propterea se à Thebanis proscriptum, promissa interfectori pecunia.

26. Ne igitur ea quæ ante istius renunciationem vel à Lacedæmoniis facta fuerunt, vel à Phocensibus, audiatis, aut patiamini; neque Phocensium accusare improbitatem sinatis. Neque enim Lacedæmonios olim propter virtutem eorum conservastis, neque execrandos illos Eubœenses, neque alios multos; sed quod eos esse incolum republica erat, ut etiam Phocenses. Et quid Phoce aut Lacedæmonii, aut vos, alii aliqui mortales delique post istius verba, quo m ejus orationem eventus sequ tur, id rogitate: neque e ostendere potest. Nam quin dies duntaxat interceſſerunt quibus iste falsa renunciavit credidistis, Phocenses auc runt, se dediderunt, perier Unde opinor etiam mani

a Deest. 2. b Πονηροί. q. c Μετά. 1. d Deest. 1. e Επ
νω. 1.

1 Μὴ τοίνυν] Ἐπίρρ. μεταποίησις ἔχ αὐτῆ ἐπιχειρήμαν. 2 Πέντε γὰρ γεγόνασιν] Τὰ ἐνδιάμεσα τῆς ἀπαγγελ ἡμέρας ἐπάλειπεν.

ραφῶς, ὅτι πᾶσα ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τὸν Φωκέας ὀλέθρου. Ὅτι μὲν γὰρ χρόνου οὐκ οἷός τ' ἦν ἐλθεῖν ὁ Φίλιππος [a] διὰ τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἦν ἐν παρασκευῇ, [b] τοὺς Λακεδαιμονίους μετεπέμπετο, πάντα τὰ πράγματα ἑτοιμόμους πράξειν ἐκείνοις, ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτοὺς οἱ Φωκεῖς [c] ὑποποιήσωνται. Ἐπειδὴ δὲ ἦκεν εἰς Πύλας, οἱ Λακεδαιμόνιοι δ' αἰσθόμενοι τὴν ἔνεδραν ὑπεχώρησαν, τότου αὖ προκαθῆκεν ἐξαπατᾶν ὑμᾶς, ἵνα μὴ, πάλιν ὑμῶν αἰσθομένων ὅτι Θηβαίοις τὰ πράγματα [d] πράττει, εἰς χεῖρας καὶ πόλεμον καὶ [e] τελεύτην ἔμπέσῃ, τῶν μὲν Φωκέων ἀμυνομένων, ὑμῶν δὲ βοηθούντων· ἀλλ' ἀκονιτὶ πάνθ' ὡς ἑαυτῷ [f] ποιήσῃ, ὅπερ καὶ γέγονε. [2] μὴ οὖν ὅτι καὶ Λακεδαιμονίους καὶ Φωκέας ἐξηπάτησε Φίλιππος, διὰ ταῦτα ὧν ὑμᾶς οὗτος ἐξηπάτησε, μὴ [g] δότω δίκην· οὐ γὰρ δίκαιον.

κζ'. [1] Ad

catet, omnem impoſturam & fraudem fuiſſe inſtructam in Phocenſium interitum. Quo enim tempore Philippus venire non poterat propter pacem, ſed eſſe comparabat, Lacedæmonios accerſebat, ſe facturum eis eſſe omnia pollicitus, ne eos ſibi Phocenſes, vobis interceſſoribus, conciliarent. Poſtquam autem venerat in Pylas, & Lacedæmonii, animadverſis inſidiis, receſſerant; rurſus iſtum remiſit ad vos decipiendos, ne iterum, vobis intelligentibus eum Thebanorum agere negotium, tempus terere, & bellum gerere cogeretur, tum Phocenſibus ſe defendentibus, tum vobis opem illis ferentibus; ſed ut citra pulveris tactum (quod aiunt) omnia conficeret, idque factum eſt. Non igitur quod & Lacedæmonios & Phocenſes decepit Philippus, propterea iſte ſe vobis impune illuſiſſe poſtulet: neque enim æquum eſt.

27. Quod

a Μετὰ. 2. b Τὸς Λακεδ. μετ.] Clam cum Phocenſibus conjunctos fuiſſe Lacedæmonios, tradit Diodorus. W. c Ἀποποιήσωνται. 2. d Πράττω. 1. e Διατριβὴν. 1. f Ποιήσῃ. 1. g Γρ. δίδοτω.

1 Ὑποποιήσωνται] Ἀντὶ τοῦ φίλους ποιήσωνται τὸς Λακεδαιμονίους ὁ ὑμῶν. 2 Μὴ ἂν ὅτι καὶ Λακεδ.] Κατηχεῖ τὸ Φωκέων ὡς ἠπατημένων. Φωκεῖς πανοῦργοι, Φωκεῖς ἀσεβεῖς· εἶπε γὰρ ἐξηπατῆσθαι καὶ Φιλίππου.

1 Ad

κζ. Ἂν τοίνυν ἀντὶ Φωκέων, καὶ Πυλῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀπολωλότων, Χερρόνησος ὡς βελτίστη τῇ πόλει λέγῃ, παρὰ Διὸς

27. Quod si pro Phocenſibus & Pylis, & aliis rebus quæ perierunt, Cherſoneſum ſuperesſe reipublicæ, dixerit; per deos

1 Ἂν τοίνυν ἀντὶ Φωκέων] Ἑτέρα μετάθεσις τῆς αἰτίας κατ' ἀντίθεσιν. ἔστι δὲ ἀντιστατική. Ἀλλως. Τὸ ἀντιστατικὸν ἐστι κεφάλαιον τῆς ἀντιθέσεως. ἔστι δὲ καὶ συνημμένως ἀντιστατικόν. Διαφέρει δὲ, ὅτι ἐν μὲ τῇ ἀντιθέσει, ἐξ αὐτῶ ἀδικήματος ἐστι τὸ εὐεργέτημα. ἐν δὲ τῷ συνημμένῳ, ἄλλο τὸ ἀδίκημα, καὶ ἕτερον τὸ εὐεργέτημα. Ἀλλως. Ἂν τοίνυν] ἀντιστατικὴ τὸ συμφέρον ἐπεισάγουσι ἀφ' ὧν ἠδίκηται. συμίζδυκται δὲ πως τῇ ἀντιπεπλεγμένῃ, ὡς ἔχουσα καὶ αὐτὴ συγγένειαν. ἐν οἷς γὰρ λέγει ὅτι καλῶς καὶ ἀξίως ἀπολώλασιν οἱ Φωκεῖς, ἐπάγει ὅτι ἐγὼ ἄλλα ἔχομεν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων χωρία σωζόμενα. Ἀλλως. Πρῶτον μὲν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχει τίλυς, ὡς ἐν ἀρχῇ ἐξέθητο ὧν ἀπήγγελκε· δεύτερον δὲ, ὧν ἔπεισεν. οὗτοι τὸ, ἔπεισε, φασὶ τὴν τριμερίς. ἐν μὲ, ὅτι ἔπεισε τὴν πόλιν μὴ βοηθεῖν Φωκεῦσιν, εἰπὼν σωθήσεσθαι Φωκέας παρὰ Φιλίππου. δεύτερον, ὅτι ἔπεισε περὶ Θηβαίων, ὡς ἀπολεῖνται Θηβαῖοι. τρίτον, ἔπεισεν, ἡνίκα ἐποιεῖτο τὴν εἰρήνην, Φωκέας μὲν ἐξαλεῖψαι ἐκ ψηφίσματος, πεῖσαι δὲ ἐπιχειροῦντα αὐτὸν πεῖσαι τὸν Φίλιππον. οὗτος οὖν πρὸς τοῦτό ἐστιν ἡ παροῦσα ἀντίθεσις· πῶς ἔπεισας τὴν πόλιν ἄνευ Φωκέων τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι; ὁ δὲ βέλτιστ' εἰπεῖν, τοῦτόν ἐστι, κρυπτόμενον μὲν ὑπὸ ῥήτορος λέγε τὸ χρήσιμον, δεικνύμενον δὲ, λέγε τ' ἐργασίαν· εἰ μὴ τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα, ἄνευ Φιλίππου, ἄνευ Φωκέων, ἐδόκει ἂν σώζειν ἐπὶ Θρᾴκης ἅπαντα λαβεῖν τὴν Χερρόνησον, καὶ διὰ τοῦτο ἀνάγκη λέγειν ὅτι ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ὡς ἐβούλετο Φίλιππος, διότι ἐδεδοίκειμεν ὑπὲρ Χερρονήσου. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀντίθεσις μία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀντιθετικῶν· ἀντιστατικὴ γάρ ἐστι· ζητοῦμεν πόθεν πίστιν; ἔκθεν τὸ μὲν ἔγκλημα ἐστὶ τὸ ἀποδιδόναι τὴν Φωκέας· εἰ δὲ ἀπόδοξεις τοῦτο ποιῆσαι, καὶ πολλὰ τιμήματα ἦν τοίνυν ἐν τοῖς τιμημένοις τὸ ἀποδοθέν ὅτι βελτίω μέρος τῆς πόλεως πῶς ποιησαμένου τὴν εἰρήνην, παρελθὼν Αἰσχίνης ἀπέφηνεν ἄνευ Φωκέων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. ὁ μὲν οὖν Δημοσθένης τοῦτο ἀποδέδωκεν ὡς τιμήσας. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἐπὶ τῇ χρείαν μεθιστὰς τῷ συμφέροντι κέχρηται. ἐρεῖ γὰρ, ὅτι σὺν ὅλῳ ἄλλως πεῖσαι Φίλιππον δέξασθαι τὰς παρὰ τῆς πόλεως πρέσβεις, μὴ τῶν Φωκέων ἐξηρημένων· εἰ βουλόμεθα ἐξελεῖν τὰς Φωκέας, πολεμῶν ἂν ὁ Φίλιππος τῇ πόλει, παρεῖναι Χερρόνησον ἔλαβε. κινδύνῳ ὢν ζωῆς τῇ πόλει σώζεσθαι, παρεῖναι τῷ δήμῳ Φωκέων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἐπεὶ τοίνυν τιμήσεσθαι ἦν τὸ ἀποδοθέν πεῖσαι τὴν πόλιν ἐξελεῖν τὸ ὄρκιον Φωκέας, ἀναγκαίως ἁπάντων ἀπὸ τοῦ Αἰσχίνης, τὴν αἰτίαν λέγῃ, δι' ἣν ἠναγκάσθη τοῦτο ποιῆσαι. ἔστι δὲ ἡ αἰτιατικὴ. ἢν μὲ ἐν δυσχερὴς ἡ λύσις τῆς ῥήτορι τῆ ἀντιθέσεως· δοκεῖ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔχειν τὴν ἀληθείας, ὅτι δεδεκότος τοῦ Χερρονήσου τότε, τὴν εἰρήνην ἐποιήσαντο. ἵνα τοίνυν μὴ συνδραμὼν τῆς ἀληθείας ὁ δικαιοῦς ἀποδέξηται τὸν Αἰσχίνου λόγους, ἀπολαβὼν ὁ Δημοσθένης, συγχεῖ καὶ παρελθὼν τὸ λέγειν, ἀποφαίνει ἐστιῦσθαι ταῖς ἀποδοχαῖς καὶ συνδύζειν· λέγει γὰρ συγκρυπτικῶς, ὡς ἀν Αἰσχίνου λέγοντος, παυόμενος τὴν πόλιν τοὺς συνθήκους ποιοῦσθαι, ἀναμφιβόλως τὴν συντηρίαν τῆς Χερρονήσου τῇ τῶν Φωκέων ἀλώσει, ἵνα τῷ αἰσχρῷ τὸ ἰσχυρὸν

ἀπόλυσ

ῶν, μὴ ἀποδέξησθε, ὦ Ἄνδρες [2] Δικασταί, μηδ' ὑπομείνητε, ὑφ' οἷς ὑμᾶς τῆς πρεσβείας ἠδίκησθε, [1] ἢ ὑμᾶς τῆς ἀπολογίας ὄνειδος [b] περιπεποιῆσθαι τῇ πόλει, ὡς ἄρα ὑμεῖς τὰ ἰδίων κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι, τὴν τῶν συμμάχων σωτηρίαν [c] προήσεσθε. ἃ γὰρ ἐποιήσατε τοῦτο· ἀλλ' ἤδη τῆς εἰρήνης γεγενημένης, τῆς Χερρονήσου σώας ὔσης, τέτταρας μῆνας ὅλους ἐσώζοντο οἱ ἐκεῖνοι τοὺς ὕστερον. ἡ δὲ τούτου ψευδολογία μὴ τοῦθ' ὕστερον τοὺς ἀπώλεσεν, ἐξαπατήσασα ὑμᾶς. [2] εἶτα καὶ νῦν ἐν μείζονι κινδύνῳ τιθὼ Χερρόνησον οὖσαν εὑρήσετε, [3] ἢ τότε. πότερον γὰρ εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε Φίλιππος ἐξαμαρτὼν [4] εἰς αὐτιὼ [5] περὶ [6] τούτων τι τῆς πόλεως [d] προέσθαι, ἢ νυνί; ἐγὼ μὲν οἶμαι τότε πολλῷ. [7] τίς οὖν

s obsecro, judices, ne admitis, neque patiamini, ut ad lionis injurias, etiam ex defione probrum civitati conietur; vos, ut aliquid privati peretis, ſociorum ſalutem glexiſſe: neque enim ita feis; ſed pace jam facta, & erſoneſo incolumi, quatuor os menſes poſt, ſalvi fuere ocenſes. Sed iſtius mendacia, quibus vos in fraudem illexit, eos his actis demum perdiderunt. Deinde Cherſoneſum nunc etiam in majore verſari periculo, quam tum, reperietis. Utrum enim facilius fuiſſet ulciſci Philippum, ſi quid in eam commiſiſſet, antequam horum aliquid reipublicæ præripuiſſet, an nunc? Equidem opinor tum fuiſſe longe facilius. Quæ igitur

Αἰσχίνου. 1. b Παρασκευάσθαι. 1. χρ. περιπεποιῆσθαι. c Προϊέσθαι. 1. d Προσλαβεῖν. 1.

ύσῃ. 1 Καὶ ὑμᾶς τῆς ἀπολογίας ὀνειδος Πολέμωνος τοίνυν Αἰσχίνης ὁ πεζοσων ἐπὶ τῇ φθεγγόμενος. 2 Εἶτα ἐν μείζονι] Τοῦτο εἶπε λέγουσιν, ὅτι ἔχετε τὴν ήσεσιν αὐτὶ Φωκέων. τῇ πρῶτον μὲ λέγων, ὅτι αὐτὶ Φωκέων ἔχομεν ήσεσιν· εἴχομεν γὰρ αὐτὴν τῇ ἤδη συμμάχων. εἶτα τῇ ὅτι νῦν ἐδὲ τὸν Χερρόνησον ἔχομεν ἀσφαλῶς. κινδυνεύσει γὰρ τῇ αὐτὴ ἀπολείας, ἀπολωλότων Φωκέων. 3 Ἢ τότε] Ὅτε φησὶν ἐσώζοντο οἱ Φωκεῖς. 4 Εἰς αὐτὴν] Τὸν Χερρόνησον. 5 Περὶ τούτων τι τῆς πόλεως] Καὶ μᾶλλον μὲν τῇ σωζομένων Φωκέων ἔχομεν ἀσφαλῶς τὴν Χερρόνησον· εἶτα ἐδὲ ἔχειν αὐτὴν νῦν ἀπολωλότων Φωκέων ῥᾳδίως δυνήσεσθε. 6 Τούτων] Τῶν Φωκικῶν πόλεων. 7 Τίς οὖν ἡ τούτης ὠφελεια] Τί ἂν χρησιμεύσει ἡμῖν τὸ σώζεσθαι τὴν Χερρόνησον,

ἡ ταύτης ωφελεια, τ φόβων ἀφῃρημένων, καὶ τ κινδύνων
καὶ βουληθέντος [a] αὐτὴν ἀδικῆσαι;

κη'. [1] Επι τοίνυν, καὶ [b] τοιοῦτόν τι μέλλειν αὐτὸν ἀκούω λ
γειν, ὅτι θαυμάζει, πῶ δήποτε Δημοσθένης [c] μὲν αὐτῆ χρῆτ
ρᾳ, Φωκέων δὲ ἀγνοεῖς. ὡς δὲ τοῦτ' ἔχει, βέλτιον ωσαῦτ
πρὸ ἐμοῦ. Φωκέων τ ὀκτωκοσίων οἱ μὲ, οἶμαι, βέλτιστ
μετοικοῦσι, φυγάδες γεγενημένοι, καὶ τοιαῦτα πεπονθό
σωτηρίαν ἄγουσι, καὶ ἀγνοεῖς ἂν αὐτῆ ἐβελήσειν ὑπὲρ τ κοι

tur eſt utilitas ejus conſervandæ, adempto metu & periculis ei, qui illam ſit affecturus injuria?

28. Jam etiam tale quiddam eum eſſe dicturum audio, mirari ſe, cur à Demoſthene accuſetur, à Phocenſium autem nemine. Quod cujuſmodi ſit, in p
mis ex me audire præſtat. Ph
cenſium optimi quique, & m
deſtiſſimi, extorres facti, &
hunc modum tractati, oti
nimirum agunt; neque q
quam eorum propter rempu

a Αν αὐτ. 1. b Γρ. τοιοῦτό τι. c Deeſt. 1.

Χερρόνησον, ὁπότε ἀφῃρέθησαν οἱ Φῶκοι ἐξ αὐτῆς τῷ Φιλίππῳ βουλομένῳ αὐτὴν ἀδικῆσαι;

1 Ετι τοίνυν ε τοιοῦτόν τι] Αντίθεσις μεταληπτικὴ ἀπὸ προσώπου. Ἀμφίβολος ἡ παραγραφῆς, ἐν τῷ δικεῖν ἑκατέρους ὠφέλειαν τὰς κρίσεις, καὶδ' ἡ μὲ παραγραφὴ παντελῶς ὠφέλει τὸν κρίσιν, ὅτι ἐ δεῖ περὶ τ αὐτῶν ἀγωνίζεσθαι· ἡ δὲ μεταληπτικὴ ἐ πάντως ὠφέλησε τὴν κρίσιν, ἀλλὰ μεταλαμβάνει, ὅτι ἄλλως ἔδει αὐτὴν γενέσθαι. ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα, ὅτι πρόσωπον Δημοσθένους μεταλαμβάνει τὴν κρίσιν, καὶ λέγει, ὅτι ἐ σὺ μὲ ὀφείλεις κατηγορεῖν, ἀλλ' οἱ Φωκεῖς οἱ πεπονθότες. Αλλως. Αλλη μεταληπτικὴ ἀντίθεσις τὸ προσωπον λαμβάνουσα καὶ παραγραφήν· ἐ γὰρ εἶπε περὶ τῆς εἰ σύ· τί σὺ μᾶ κατηγορεῖς, ἀλλὰ καὶ μὴ Φωκεῖς; χρησίμως καὶ ἀπὸ πολλὰς αἰτίας, ταύτῃ τῇ ἀντιθέσει κέχρηται. σεμνοῖ μὲν, ἵνα τὰς Αἰσχίνου μαρτυρίας διασκάλλῃ· ἔπειτα, ἵνα τ λόγοις Αἰσχίνου βεβαιωθῇ τὸ ἔγκλη ἰδοὺ γὰρ ἐ μικρὰν ῥοπὴν μεγαλημόν αὐτοδίκως σοι ὁ περίεργος μάρτυρος κεῖς, ἀρνυμένους ἀπὸ τ Αἰσχίνου ἀπο λόγου, ὑπαγορεύθη ὥσπερ σοι διορθ ζούσῃ χρήσασθαι τῇ αὐτοδίκῳ ταύτ ρεσιν τ ἰσχυρὰν σκέψιν. ἔτι γ μεγάλ κή· μεμισθωδύσθαι γ ἐχ ὡς πρεσβ φορὰν Αἰσχίνου, ἀλλ' ὡς μετ' ἐ Δημο νους ἀπαντῶντ· καὶ τὰς Φωκέως αὐτὸς τῇ οἰκείᾳ φωνῇ κατηγορεῖ φ τὴν πρεσβυτέραν· τ ῥήτορα. καὶ τὴν λύσιν, ἄξιον θαυμάσαι τ ἀ τ μισθόν. ὅπως μὴ δοκῶν ὡς τὸν Αἰσχίνου μάρτυρας διαλύεσθαι, λιλλ σκάλλῃ τὰς μάρτυρας, ὃς Αἰσχίνη ρεῖχεται· ἐπειδὴ γὰρ Αἰσχίνης παρ μάρτυρας Φωκεῖς, οἳ φασι μηδὲ κακῶν αὐτὸν μεγαλῶσαι αὐτοῖς τ Αἰσχίνου, ἀναγκαίως ὁ Δημοσθένης τ ταληπτικῶν ὡς τὴν οἰκείαν κ

φορῶν ἰδίαν ἔχθραν ἀνελέσθαι. [a] οἱ δὲ μηδοπίαν ἄνευ ἀρ-
γύ ποιήσοντες, τ δώσοντα ὐκ ἔχουσιν [b] ἑαυτοῖς. [1] ὃ γὰρ ἔλεγον
ἔδωκα οὐδενὶ οὐδέν, ὥστε μοι παραβοήσαντας [c] οἰμωγοὶ βοᾷν
πεπύσθαισιν. ἡ γὰρ ἀλήθεια, ὃ τὰ πεπραγμένα [d] αὐτὰ
ε. Ἀλλὰ μήν, [e] ὅ,τε δῆμος ὁ τ Φωκέων ὅτι κακῶς ὑπ ἐλεῆ-
σθαι ἄκειται, ὥστε μὴ δεῖ δ [f] καθηγορεῖν ἐκάστῳ [g 2] τὰς Ἀθήνησι
ὑσίας εἰ τ λόγου. [h] Ἀλλ ὃ ἀγαθόν, ὑπὲρ παιδίων καὶ φόβῳ,
τὸς Θηβαίους, ὑπὲρ τὰς Φιλίππου ξένης, ὃς ἀναγκάζονται τρέ-
, διῳκισμένοι κατ κώμας, ὑπὲρ παρῳκημένοι τὰ ὅπλα. [3] μὴ δὴ
ῦτα λέγειν αὐτὸν ἐάτε· ἀλλ ὡς ὐκ ἀπολώλασι Φωκεῖς δέ-
χωμαι,

n privatas ſuſcipere velit ini-
citias. Qui vero nihil ſine pe-
ia facturi ſint, ii præbitorem
n habent. Neque enim ego
quam quicquam dederim, ut
mihi aſſiſtentes clamitarent
lia perpeſſi eſſent. Veritas
m & res ipſa clamat. Cum
bulo autem Phocenſium ad-
male & miſerabiliter agitur,

ut jam eis non laborandum ſit
de accuſandis rationibus Athe-
nis perperam redditis; ſed de
eo, ne ſerviant, & metu emo-
riantur, tum Thebanorum, tum
Philippi militum, quos alere co-
guntur, in vicos redacti, & ar-
mis ſpoliati. Ne igitur iſta eum
dicere ſinite; ſed aut non peri-
iiſſe Phocenſes, oſtendere jube-
te;

a Οἱ ζ ἀτιῶν ἂν ἀργύριον ποιήσαντες. I. & ἀργυρίου. I. & δ' ἀργύριον. I.
ὐτοῖς. 2. c Εἰμῶζω. I. d Αὐτοῖς. 2. e Οἶμ. 3. f Συνηγορεῖν
γ τὰς οὐσίας, εἰπεῖν τ λόγον, ἀλλὰ δ δυλοῦν, ὑπὲρ παιδίων τ φόβῳ λέγ τὰς
. 3. g Περὶ τὰς. I. h Ἀλλὰ ταῦτ δ μὴ δυλοῦν, ὑπὲρ παιδίων τ φόβῳ
παιδίαν, quod tamen pendere poteſt ab ὥστε. W. i Deeſt. 2.

ρεν, ἵνα τὰς ὀφείλω μαρτύρους ἀπο-
ων δοκῇ, ὑπὲρ, εἰ κυροῖτο λόγος παρ'
ήνῳ, μεγαλοπρεπὴς φαίνοιτο ὑπὲρ τῶν
λύων. 1 Οὐ γὰρ ἔγωγ' ἂν ἔδωκα] 5
κτατο Θ. λέγει· Ἀλλὰ τί σὺ μὴ
κνες; ἄρκει μοι ὑπὲρ μόνα βοῆσαι τὰ
γκλα. ὑπὲρ ἀλλὰ δὲ ἀδεῶς διω-
σιν· ἔ γὰρ Αἰσχίνης λέγει Θ., ἐμε-
ετό τινας τῶν Ὀλυνθίων ὥστε μὴ
μαρτυρεῖν, ἀλὰ τῶν Φωκέων ἀπο- 10
δόντα τὴν ὑπόνοιαν. 2 Τὰς Ἀθήνησι
ὐσίας] Ὥστε μὴ εἶναι ἐκείνῳ τ λόγον,
ὅστις Ἀθήνησιν οὐσίας δίδωσιν. εἰ δὲ
ὑπάδακεν ὡς ἐν χάρακι τὰς πτώσεις,
γκλιδὸν ἀντὶ αἰτιατικῆς εἰληφότος, ὑπὲρ
ὐσιῶν εἰπόντος. τὸ δὲ παρῳκημένοι,
ὅτι δ ἀφῳκημένοι. 3 Μὴ δὴ ταῦτα
λέγειν] Ἡ συντάξις ὡδὶ τὸ ὅλον, ὅτι
λέγ τὶ Δημοσθένης μὲ κατηγορεῖ, Φω-
κέων δὲ οὐδὲς, οὐ τοῖς ἄλλοις ἐλεγχο-

κωύσας, ἢ ὡς ὐχ ὑπέσχετο σώσειν αὐτὸς Φίλιππον. [a] τ
γὰρ [b] εἰσὶ πρεσβείας εὐθύναι· τί πέπραχε; τί ἀπήγγειλ
εἰ μὲ ἀληθῆ, σώζε· εἰ δὲ ψευδῆ, δίκαιος δός. [1] εἰ δὲ μὴ πα
Φωκεῖς, τί τοῦτο; ὅτω γὰρ διέθηκας αὐτὸς, οἴμαι, ὃ μέρος [c]
ἄστε μήτε τοῖς φίλοις βοηθεῖν, μήτε τοὺς ἐχθροὺς [d] ἀμύνε
δεινὰ παθεῖν.

[2] Καὶ μὴν, ὅτι χρεὼς ἡ ἄλλης αἰσχύνης καὶ ἀδοξίας
τὰ πεπραγμένα ἔχει, [3] καὶ μεγάλοι κίνδυνοι ἐπεστᾶσι

[a] τὸ

te; aut se non promisisse Philippum eos conservaturum. Nam hæ sunt legationis rationes: quid actum est? quid renunciasti? si vera, absolvitor: sin falsa, dato pœnas. Quod si Phocenses non adsunt, quid

tum? Sic enim tractasti pro tua quidem parte, ut amicis opitulari, nec inimi ulcisci possint.

29. Jam præter dedecus ignominiam, quæ in actis sunt, etiam magna ex his

[a] Αὐτὴ γὰρ. I. [b] Γρ. ἐστὶ. [c] Σὺν. I. [d] Ἀμύνασθ. 4.

1 Εἰ δὲ μὴ παρεσαν Φωκεῖς] Εἰ δὲ Φωκεῖς μὴ παρεῖσιν ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐπὶ τοῦ συνηγορήσοντος μὲ τοῦ Δημοσθένη, ἢ καταμαρτυρήσοντος ἢ Αἰσχίνου.

2 Καὶ μὴν, ὅτι χρεὼς] Εντεῦθεν ἀγωνιᾷ ἀληθῶς σώζειν) ἐκ τὴν λύσιν τ ἀντιστατικὴν αὐτοῦ ἡσίως· τ γὰρ λόγους λεγόντος, μὴ τὴν εὐρεῖαν γλῶτταν τὴν ἄλωσιν, ἀκολούθως ἐζήτησεν ὁ Αἰσχίνης, εἰ τινὰ ἔχοιεν τοὺς Φωκέας ἀποδεδυκέναι, ὡς σὺ φὴς, τὶ Θ· ἕνεκεν δὲ ἐλθόντες αὐτοὶ κατηγοροῦσιν; ἢ μᾶλλον αὐτίθεσις Αἰσχίνου τοῦτο ἐδόκει λέγειν, ὅτι χρησιμώτερον ἡ Χερρόνησος Θ· Φωκέων τῇ πόλει. εὐκαίρως ἐκ τούτου ἀπαντᾷ ὁ Δημοσθένης δίκαιον τὐναντίον, ὅτι χρησιμώτεροι Φωκῆς ἦσαν μᾶλλον τῇ πόλει. εἶτα ἐπιλογίζ ἀντιπαρατίθ ὅτι οὐκ ἀσθενεῖς ἦσαν Φωκεῖς, οὐ τ ἡσίους, ἢ τόπῳ, ἐ τ νέοι συμβοηθήσαν [πολέμων, αὖξει τὴν δυώνυμ. λέγων δ' ἀντὶ μαρτυρ· τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὰ Φωκέων πολέμια, ἐ τὰ κυρίως Πυλῶν Φωκίδος, ἦσαν ἐν Θερμοπύλαις ὑπῆρχεν ὁμῶς, ἢ τὸ μηδέτερον ἂν εἰς Πελοπόννησον, μηδ' εἰς τὴν κὴν Φίλιππον; ὅτω χρησιμώτερον κρεὼς ἦσαν σωζόμενοι. Χερρόνησον τῇ μὲν γὰρ ἴσχυν ὅλη τ δυνάμεως τ Φ συστῆσαι τὴν ὠφέλειαν, μηδὲ μὴν ὠφεληθείσης, οὐκ τ φόσιν τ τόπ τ συμβοηθησάντων τὴν ὠφέλειαν καὶ σωθεῖσι τούτοις τ μέρους, ὅτι γαλαι ὠφέλην τὴν πόλιν σωζόμενοι, ρίχεσθαι θὲ ψηφίσματα, τό, τι Φωκέων, καὶ ὁ ἰδίων αὐτοῖς ἦν ηοῖς ἔρξαιεν Φιλίππῳ τὴν ἐπὶ τὰς λως οὐδὲν τοιοῦτον, καὶ τὸ Καλ νους, καὶ ὁ μὴ τὴν ἄλωσιν ἐποιή γουν οὐκ τ χώρας. 3 Καὶ μεγ κίνδυνοι ἐφεστᾶσιν] Λογισμῷ λα τῷ συμφέροντος φοβεῖ τοὺς Ἀθηνα αὔξων τὰ Φωκέων, ἐ δεινὸς τὴν τ ἐκείνων ναυτικὴν ἀσφάλειαν, ἣν λομέ

ζων τὴν πόλιν, ῥᾴδιον δεῖξαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμᾶς, ἢ τὸν Φωκέων πόλεμον, ἢ τὸν κινεῖσθαι εἰς Πύλας Φωκέας, ἢ τὰ Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν, ἢ ὃ μηδέποτε ἂν ἐλθεῖν Πελοπόννησον, μηδ' εἰς Εὔβοιαν, μηδ' εἰς τὴν Ἀττικὴν [b] μηδὲ Θηβαίους; Τούτων μὲν τοι τὴν ἀπὸ τούτων ἀσφάλειαν ὑπάρχειν τῇ πόλει, ταῖς τῶν ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις πειθόμενοι, [c] προήκασθε ὑμεῖς· πεπληρωμένων ὅπλοις, καὶ πολέμῳ συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλαις συμμάχων ἀνδρῶν, καὶ χώρᾳ πολλῇ, [d] περιείδετε ἀναιρεθεῖσαν. [2] καὶ μάταιαι μὲν αἱ πρότερον βοήθειαι αἱ εἰς Πύλας ἐγένοντο, διὸ μὴ πλειόνων ἢ διακοσίων ταλάντων ἐποιήσασθε, ἐὰν λογίσησθε τὰς ἰδίας δαπάνας [e] τῶν στρατευσαμένων· μάταιαι δὲ καὶ αἱ κατὰ Θηβαίων ἐλπίδες.

λ'. Ὁ δὲ,

reipublicæ pericula, oſtenfacile poteſt. Quis enim veum ignorat, Phocenſi bello, n Phocenſes Pylas tenerent, à Thebanis quicquam vobis ſe metuendum, nec vel in oponneſum, vel in Euboeam, in Atticam venturum fuiſſe lippum, aut Thebanos? Eam ur ſecuritatem, quæ & à loſ& rebus ipſis reipublicæ ſupebat, iſtorum fraudibus & ndaciis circumventi, vos amiſiſtis: atque armis, & bello perpetuo, & magnis urbibus ſociorum hominum, & amplo agro munitam paſſi eſtis everti. Itaque fruſtra priora auxilia in Pylas miſſa ſunt, quæ amplius ducentis talentis vobis conſtiterunt, ſi etiam privatos eorum qui expeditioni interfuerunt, ſumptus ſupputetis: inanis etiam ſpes eſt, quam de ulciſcendis Thebanis conceperatis.

30. Quod

Τύν. 1. b Deeſt. 2. c Προήκασθ'. 3. d Περιείδετε. 1. e Τὰς 2.

ῆς συναπολλύντες καὶ τὰ φρυρεῖν· ἔχει γὰρ ὅπ τὴ ἀπὸ γῆς τὴ ἀπὸ θαλάσσης μισθοῦσι τὴν Ἀτθικὴν ἰσχὺν ὁπλιτικὴν τῇ θαλάττῃ. 1 Ὅπ, τὸν ἐκείνων πόλεμον] Ἴσα σημαίνει τὸ κατὰ γῆν καὶ θάλατταν πόλεμον. 2 Καὶ μάτ-

ταιαι μὲν αἱ πρότερον βοήθειαι] Ἡς μέμνηται ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· καὶ τὰ τριάκοντα στρατεύειν εἰς Πύλας. 3 Μάταιαι δὲ] Ὅπ οὐ μόνον δημόσια χρήματα ἀνάλωσαν τότε, ἀλλὰ καὶ εἰσφορὰς ἐπιβάλλουσι καὶ τὰ ἰδίαν οὐσίαν.

λ'. Ὁ δὲ, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν ὧν οὗτος ὑπηρέτησε
λίππῳ, πλείστην ὕβριν ὡς ἀληθῶς ἔχει τὴν πόλεως, καὶ
πάντων ὑμῶν, τοῦτ' ἀκούσατέ μου· ὅτι τοῖς Θηβαίοις ἐγ
κότος ἐξαρχῆς μὲν Φιλίππου πάνυ [b] ἄτοπ [c] ἐποήσατο πο
οὗτος ἀπαγγείλας ταναντία, καὶ φοβερὸν ὑπολείξας ὑμᾶς [d]
βουλομένους, ὑμῖν μὲν τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς Θηβαίους μείζω,
λίππῳ δὲ τὴν χάριν πεποίηκε. πῶς οὖν οὐκ ὑβριστικώτερον
θρωπος ὑμῖν ἐχρήσατο; λέγε δὴ τὸ ψήφισμα λαβὼν [1] τὸ
Διοφάντου, καὶ τὸ τοῦ Καλλισθένους, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι, ὅτε
τὰ δέοντα ἐποιεῖτε, θυσιῶν καὶ ἐπαίνων ἠξιοῦσθε παρ' [e] ὑμ
αὐτοῖς, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις [f] Ἕλλησιν· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τ
των [g] παρεκρούσθητε, παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῆς ἀχ
[h] μετεκομίζετε, καὶ τὰ Ἡράκλεια οὗτος τείχους ἦγεν ἐ
φίζε

30. Quod autem omnium, cum multa & acerba ea sint in quibus iste Philippo inserviit, & in rempublicam & in vos omnes contumeliosissimum est, id ex me audite. Cum Philippus ab initio constituisset, omnia quæ decreverat, præstare Thebanis, iste, contrario nunciato, vestraque aversatione declarata, & vobis inimicitias Thebanorum auxit, & gratiam Philippo. Quis igitur mortalium insolentiu gere vobiscum potuisset? C decretum Diophanti & C sthenis, & recita, ut sciatis, o officio fungeremini, suppli tiones decretas, & laudatio bus affectos esse vos, & à ci bus vestris & ab aliis Græci postquam autem isti vos de perunt, vos liberos & uxo ex agris in urbem transtulisse, sacra Herculis, cum pax es in

a Deest. 2. b Ἄωρ ποιήσει, ὄντος. 1. & ἀ ποιήσει ποιῆν. 1. c Πε
ρητο] Περαίρεσις illa fuit, belli Phocensis confectio. W. d Οὐχὶ βα
Sc. Φίλιππον τοῖς Θηβαίοις ἀπανθρ ποιῆν. W. e Ημ. 1. f Deest.
g Παρεκρ. 1. h Κατεκ. 1.

1 Τὸ τοῦ Διοφάντου καὶ τὸ τοῦ Καλ.] Οὗτος ὁ Διόφαντος, τῶν συμμαχιν ἀδικουμένων, καὶ ἀπολωλότων ὑπὸ τοῦ Φωκέως Φιλίππου, ἔγραψε χειροτονῆσαι θυσίας θύειν τοῖς θεοῖς. τὸ δὲ τοῦ Καλλισθένους ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐπαινοῦσιν Φωκέων καὶ Φίλιππον κατηγόρουν· πολλῶν, καὶ ἀνθρωπαγωγῶν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, καὶ μυ

ωθε, εἰρλιόης ὕσης. ὃ γ' θαυμάζω, εἰ τ μηδὲ τὺς θεὺς, θ' ὃ πάτριον λῦ, τιμᾶσθαι ποιήσαντα, τῦτον ἀπιμώρητον στετε. Λέγε τὸ ψήφισμα.

[1] ΨΗΦΙΣΜΑ.

ῦται μ [a] τότε ἄξια, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, [b] τ πεφραγμένων φίσασθε. Λέγε δ' ἤ τὰ μ τ ταῦτα.

[2] ΨΗΦΙΣΜΑ.

ῦται τότε ἐψηφίζεσθ' ὑμεῖς ἀφ' τύτων, ὅτ' ὅπ ταύταις ς ἐλπίσιν ὕτε καταρχὰς ποιησάμενοι τ εἰρήνεν γ τ συμχίαν, ὕθ' ὕστερον ἐγγράψαι πειθέντες αὐτὴν καὶ τοῖς ὀκοις· ἀλλ' ὡς [3] θαυμάσια ἡλίκα πφσόμενοι διὰ τύτων ἀγα- γ μὲν, γ μ ταῦτα ὁσάκις [4] πρὸς Πορθμῷ, ἢ πρὸς Μεγάς ἀκόντες δύναμιν Φιλίππυ γ ξένυς, [c] ἐθορυβεῖτε, πάντες ὅπ-

a mœnia facienda decre- e. Id quod miror, ſi eum, quem Deos patrio ritu cole- non licuit, impune dimitte- Recita decretum.

DECRETUM.

ec igitur olim è dignitate re- n geſtarum decreviſtis. Age ita & ea quæ ſequuntur.

DECRETUM.

ec tum vos decreviſtis ab iſtis impulſi, cum ea ſpe initio neque pacem feciſſetis, neque ſocietatem iniſſetis, neque poſt, cum adducti eſtis ut poſteros etiam ſcripto complecteremini : ſed tanquam mirabilia neſcio quæ propter iſtos bona percepturi. Quoties autem etiam poſt, audientes Philippi exercitum ad Porthmum aut ad Megara eſſe, tumultuati ſitis, ſcitis omnes.

Deeſt. 1. *b* Τῶν τότε πεφραγμένων. Lege. 1. *c* Εθορυβεῖσθε. 4. & ὡς ἐθορ.

μένων, ὡς τ πολεμίων ἐπιόντων, α Ηράκλεια εἶναι τ πόλεως τειχῶν, ον ἦν ἔξω τείχους ἄγειν. 1 Ψηφι- Διοφάντυ, οἷον, τὸ θύσαι τοῖς θεοῖς δ διῶξαι Φιλιππον. 2 Ψήφισμα 5 αυδίνυς, οἷον, τὸ σωθῆναι ἐκ τ ἀρχῶν, δι' ἃπερ ἐποίησι Φιλιππος εἰς τὰς Φωκέας. 3 Θαυμάσια] Επὶ καλῶ τίθησι τὸν λέξιν. 4 Πρὸς Πορθμῷ] Πάλαι λέγε Θηλάττης γ λέγε γῆς ὁ Φόβος. Πορθμὸς μ γὰρ τ Εὐβοίας αὐτὴ ἦν νῆσος. τὸ δ Μέγαρα, ἐν ἠπείρω.

1 Οἷόν

omnes. Non igitur hoc ſpectandum eſt, aut ceſſandum, etiamſi nondum Atticam invadat; ſed illud videndum, an per iſtos poteſtas ei data ſit id faciendi quando libitum fuerit, & illa calamitas reſpicienda, & autor & inſtructor illius poteſtatis odio proſequendus & ulciſcendus.

31. Equidem ſcio Æſchines ad accuſationem nihil eſſe ſponſurum: ſed quo vos qu longiſſime à cauſa abducat, co memoraturum quantum univ ſi mortales commodorum ex ee percipiant; contra, qua bello clades; ac denique dationem pacis defenſionis co allaturum. Sunt autem om

a Αὐτῆ. 3. b Παρεσμένων. 3. c Deeſt. 1.

τα κατηγορήματα τούτῳ. εἰ γὰρ ἡ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς αἰ-
τιωτάτη σωτηρία, ἡ [a] τηλικαύτης παρασχοῦσα ἡμῖν αἰ-
τία γέγονε, τί τις ἂν τοῦτο φαίη, πλὴν ὅτι δῶρα λαβόντες
καλὸν σῶγμα φύσει κακῶς διέθηκεν; τί δέ; ἡ πεν-
[c] τακόσιαι, ἡ σκῦλα ἑαυτοῖς, ἡ [c] χίλιαι δ' ὑμῖν ἐλείπετο,
ἐλείπετο διὰ τὴν εἰρήνην; ἴσως ἂν εἴποι. σοὶ [d] δὴ ταῦτα
λεγω ὑμᾶς [e] ὑπολαμβάνειν δεῖ, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πρά-
γματα διὰ τὴν εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα. πολλῷ γὰρ κατασκευαῖς
μᾶλλον, καὶ χώραις, καὶ προσόδοις, αἷς γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγά-
λαις, γεγόνασι δὲ καὶ ἡμῖν τινές· ἢ δέ γε τῶν παρασκευῶν
τῶν τε συμμάχων, [f] δι' ἣν ἢ [f] αὐτοῖς ἢ τοῖς κρείτ-
τοσι

ia cum ejus criminatione
uncta. Nam ſi pax quæ
tot bonorum cauſa eſt, tot
otiorum & tantæ perturba-
is cauſa nobis extitit, quid
lem dici conveniet, niſi iſtos
neribus acceptis, rem ſuapte
ura bonam male corrupiſſe?
d vero? an non triremes
entæ, & armamenta illarum,
ecuniæ vobis ſuperſunt, & ſupererunt propter pacem? fortaſſe dicat. Vobis autem contra ita ſentiendum eſt, etiam Philippi opes ea pace multo auctiores eſſe factas, & apparatu armorum, & provinciis, & reditibus, quos ille nactus eſt ingentes: acceſſerunt & nobis aliqui; ſed tamen rerum gerendarum apparatus, & ſociorum, quo omnes aut ſibimetipſis, aut poten-

a Deeſt. 2. b Δυσι. 3. c Χρήμαθ'. 3. d Δι' οὗτο. 2. e Γρ. ὑπο-
λαμ. f Εσυτ. 1.

λαμβάνοντες ὅτι, τὸ μὲν καλὸν σῶ-
μα φύσει, κακῶς διέθηκεν, ἵνα ἡ μὲν εἰ-
ρήνη κατηγορῆται, τὰ δ' ὅπλα ἐγκλήματα. ἢ πό-
λλω, ὅτι τὸ ἐγκλήμα τὸ περὶ τὴν εἰ-
ρήνην Δημοσθένης ἔδοικεν; οὐ τοῦ σὲ
μὴ διαβλακεῖν λέγω· τοῦτο γὰρ πρῶ-
τον ἅπαντες ἢ τὸ σῶμα ἐγκλήμα, τὸ
εἰρήνην γαῦρος, ἔφησεν, εἰρηνεύ-
ειν μὴ πεποιηκέναι. σὺν ὧν ἐγὼ τὸ ἐξ
ἀμφοτέρων ὠφελοῦν, καὶ σὲ αὐτὸν ἐγὼ
φαίνομαι, καλῶς πεφυκὼς, τὰ δὲ ἔξω-
θεν· ἐπειδὴ γὰρ ψήφισμα παρέσχετο
Δημοσθένης Αἰσχίνῃ λέγειν περὶ τῆς
εἰρήνης λέγοντος, Δι' οὗτος τὰ δύο τε
σωτήρια, ἐπὶ τὴν ἔξοδον ἔστης, ἀναφέ-
ρων ἐπὶ τὴν Ἀρχιδάμου καὶ Νεοπτολέμου
αὐτόν. ι Δι' ἣν] Λέγει τὴν εἰρήνην·
ἢ γὰρ ἑαυτοῖς πεποιῶσι συμμαχικὴν
τὰ ἀγαθὰ, ἢ τοῖς κρείττοσιν αὐτῶν καὶ
δυναμικωτέροις, οἷς καὶ συνάπτοντες Δι'
τὴν εἰρήνην.

ι Ολως

τοσι τὰ ἀγαθὰ πάντες κέκλην), ἡ μὲ ἡμετέρα πραθεῖσα
[a] τύτων, ἀπόλωλε κ γέγονεν ἀσθενής· ἡ δ' [b] ἐκείνυ, φο
κ μείζων πολλῷ. ὑ δὴ δίκαιον ἐκείνῳ μὲ ἀμφότερα κ
ἀφ' τύτυς, κ τὰ τ συμμάχων, κ τὰ τ πρσόδων· [c]
δὲ ἃ κ δικαίως ἂν [d] ὑπῆρχεν ὑκ ἐ εἰρήνης, ταῦτα ἀ
ἀπέδοντο ὅτοι, λογίζεσθε. ὑ γὰ ζῶντ' ἀντ' ἐκείνων γ
ὑδὲ πολλῶ δεῖ· ἀλλὰ ταῦτα μὲ λιὼ ἂν ὁμοίως ἡμῖν, ὁ
δὲ τύτοις ἂν πρσῆν, [e] εἰ μὴ ἀφ' τύτυς.

λϚ'. [1] Ὅλως δέ, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, [f] κ δίκαιον ἦ
φήσαιτ' ἂν εἶ), μήτ' εἰ πολλὰ κ δεινὰ τὰ συμβεβη

potentioribus opes parant, ac tenent, noſter quidem ab iis venditus, periit & debilitatus eſt: illius autem, formidabilis eſt factus, & multo major. Non igitur æquum eſt, illi utraque eſſe aucta per iſtos, & ſocietates, & reditus; nobis ea quæ propter pacem merito tenere-

mus, iſtorum corruptelis
mari. Non enim hæc pro
recepimus; neque multis
bis eſt opus: ſed & hæc eo
modo teneremus; & illa
abſque iſtis eſſet, acceſſiſſe

32. Illud autem, Athenie
omnino aſſentiemini, ne
etiamſi multa & gravia mala
pub

a Τύτυ. 1. b Γρ. ἐκείνων. c Ἀδ' ὑμῶν δικαίως ὑπῆρχεν. 2. d
ξειν. 2. e Εἰ μὴ ἀφ'] Εἰ μὴ ἔτοι ἐμποδὼν ἐγένοντο. W. f Deeſt. 1.

1 Ὅλως ᾗ, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι] Ινα μὴ τὸ σόφισμα αὐτῷ κατάφωρον γένηται, κ δεδικὼς τὸς περὶ τ εἰρήνης λόγυς, ἀνέδραμεν ἐπὶ τ πόλεμον, τὸ ζητούμενον τῷ ζητεμένῳ συκοφαντῶν. σὺ γὰ τῷ πλήθει τ πεπραγμάτων σὺκ ἄν τις ῥᾳδίως φανείσειεν, ὑπὲρ ἃ κ δέδεικεν. ἀμέλει γὰν πολλὰ σωτήρια, εἰς αὐτὸ τὸ ἰσχυρότερον καπέληξεν ἐπὶν εἰρήνη ᾖ, εἰρήνη αὐτὸν τ ὑπὲρ τ εἰρήνης λόγων. ἐπειδὴ δὲ δικεῖ μεγαλοφίνως ψήφισμα περὶ τῆς εἰρήνης, ἀπολογεῖσθος ὑπὲρ τύτυ, ποτὲ μὲ μετριοπαθῶς ἐπὶ τὸς σφᾶς Νικοτέλιμον κ Αρισθένμον τὴν αἰτίαν φέρει, ποτὲ δὲ συμ
λαμβάνει τὴν πόλιν, ποτὲ δὲ τὴν
ἀνάγκης χρείαν σωθῆναι τυ, α
ἤκαζεν ἄρα τὸς πεπεισμένυς πόλ
τὴν πρεσβείαν. καίτοι ὧδε μὲ
δὴ ὡς αὐτὸς φαίνεται κ τὸς πεσ
λίπτε πρέσβεις ἥκοντες τῇ βυλῇ
σίγων, ᾧ ὅλως τῦτο τὸ μέρος δι
μθ· ὑπὲρ ἃ λαμπρῶς σὺ τῷ σῷ
φάνε ἀπολελόγηται, μετριόπαθος
χρῶμαι. Αφετὶ δὲ καίτοι ἐγ
ἀπολελεῖσθαι σῶν τῆς εἰρήνης, ὅ
τῷ σῶν τὰ σφάνε; ὅτι σὺ ζῶντα
τὸς ἔχων σωτηρίαν, κ δυνάμ

τῇ πόλει, μηδενὸς δ' Αἰσχίνης αἴτιος τούτων, εἰς τοῦτον ἐλ-
τ' ὀργήν, μήτ' εἴ τι τῶν δεόντων πέπραχ) δι' ἄλλον τινὰ, τοῦτο
μη τούτου· ἀλλ' ὅσων [a] οὗτος αἴτιος σκοπάμενοι, ἡ χάριν, ἂν
της ἄξιος ᾖ, καὶ τοιαύτην ὀργὴν, ἂν τοιαῦτα φαίνη) πε-
ικὼς, ποιεῖσθε. πῶς οὖν εὑρήσετε ταῦτα δικαίως; ἐὰν μὴ
θ' ἅμα ἐᾶτε τοιαῦτ' εἶναι αὐτὸν, καὶ τῶν στρατηγῶν ἀδικήματα,
πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, τὰ πρὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἀλλ'
γον [b] ἐφ' ἑαυτῷ σκοπεῖτε· ὅτι, λέγω ὑμῖν πόλεμος πρὸς Φί-
ππον, ἦν· οὐχοῦν ἐγκαλεῖ τις Αἰσχίνῃ; βούλεταί τις τοῦτο
τηγορεῖν περὶ τοῦ ὁ τῷ πολέμῳ πραχθέντων; οὐδεὶς
οὐκοῦν περὶ [c] τούτων γε [d] αὐτὸν ἀφεῖτε, καὶ οὐδὲν αὐτὸν
λέγειν· περὶ γὰρ τοῦ ἀμφισβητουμένου, καὶ τοὺς μάρτυρας
ρέχεσθαι, καὶ τεκμήρια δεῖ λέγειν ὧν φεύγουσι, οὐ
ομολογουμένων ἀπολογουμένους ἐξαπατᾶν. [f] ὅπως τοίνυν

[a] τοῦ

licæ acciderint, eorum autem
ius autor sit Æschines, non
justum, ut in eum sæviatur:
si quid per aliquem alium
e gestum est, ut illud eum
tur: sed quarum iste rerum
utor, cogitabitis; eique &
iam, si dignus videbitur, re-
tis; & contra, si commeri-
it, succensebitis. Hæc igi-
quomodo recte deprehen-
s? si eum non omnia simul
miscere patiemini, ducum
era, bellum gestum cum Phi-
lippo, commoda pacis; sed si singula per se considerabitis: quod genus est, Fuit nobis bellum cum Philippo: hic nunquis accusat Æschinem? vult ne aliquis eum postulare de rebus in bello gestis? nemo. Proinde horum eum absolvite, neque ad hæc eum respondere necesse est. Nam in controversiis & testes producendi, & argumenta proferenda sunt reo, non iis defendendis quæ in confesso sunt, facienda impostura. Cave igitur quic-

Deest. 1. [b] Αφ'. 1. [c] Τούτ. 2. [d] Aut αὐτὸν ἀφεῖτε, aut αὐ-
φεῖσθε vel ἄφετε legendum, aut potius, τούτων γε ἀφεῖτε. W. αὐτῶν
τῶν. 1. [e] Παραχεῖσθαι. 1. [f] Οπ.] Pro ὅρα, vel σκόπει ὅπως.

τοῦτο, τὰ συμφέροντα διοικήσασθε, περὶ τούτων κατηγορήσθω, καὶ τὰ αἰτίας λαμπρῶς ἐπ' αὐτὸν φερομένης ἀνάσ-

[a] τὰ περὶ τῆς πολέμου μηδὲν ἐρεῖς· οὐδεὶς γὰρ οὐδὲν αἰτιᾶται περὶ αὐτῆς. μετὰ ταῦτα [b] δ' εἰρήνην τινὲς ἡμᾶς ἔπεισαν [c] πρεσβευσάμενοι· ἐπείσθημεν, πρέσβεις ἐπέμψαμεν, ἤγαγον [d] δή τινες τοὺς ποιησομένους τὴν εἰρήνην. πάλιν οὖν ταῦθ' περὶ [e] τούτου μέμφεταί τις [f] Αἰσχίνην; φησί τις εἰσηγήσασθαι τοῦτον εἰρήνην ἀδικεῖν, ὅτι δεῦρο [g] ἤγαγε τοὺς ποιησομένους; οὐδεὶς ἐρεῖ. οὐκοῦν ὑπὲρ αὐτῆς τοῦ ποιήσασθαι τὴν πόλιν εἰρήνην οὐδὲν ἄτοπον λελέχθαι. οὐ γὰρ ἔστιν ἄτοπον. τί οὖν, ἄνθρωπε, λέγεις, ἐμοῦ ἔφη τὸ μέν, καὶ πόθεν ἄρχῃ κατηγορεῖν; ὅθεν, ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι, βουλευομένων ὑμῶν, οὐ περὶ τοῦ εἰ ποιητέον εἰρήνην μή· ἐδέδοκτο γὰρ ἤδη τοῦτό γε· ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ποίαν τινὰ [h] τοῖς τὰ δίκαια [i] γράφουσιν ἀντειπών, [1] τῷ μισθοῦ γράψαι τι συμβῆναι, δῶρα λαβών· [2] καὶ μετὰ ταῦτα ὅτι τοὺς ὑπ' αὐτοῦ αἱρεθεὶς, ὧν μὲν ὑμεῖς κατεψηφίσασθε, ὠδοποίησε· τὴν

quicquam de bello dicas: nemo enim de eo quicquam te accusat. Postea quidam nobis suaserunt pacem; persuaserunt, legatos misimus; adduxerunt illi huc eos, qui pacem facturi essent: hic iterum, nunquis ea de re culpat Æschinem? asserit aliquis eum pacis autorem, aut deliquisse, qui legatos ea gratia missos huc adduxerit? nemo. Proinde nec de pace facta à republica quicquam est dicendum: neque enim iste autor ejus est. Si quis autem me roget, igitur dicis, homo? & unde mordia capis accusandi? Athenienses, quia, vobis berantibus, non utrum pa cienda esset, nec ne; na quidem jam decretum erat; de eo qualis ea esse deberet, sta decernentibus refrag mercede decernenti suffrag est, largitionibus corru Deinde ad jusjurandum ex dum delectus, nec de man vestris quicquam egit; &

a Deest. 3. b Deest. 3. c Πρεσβεύσαντες. 1. d Αὖτοί. 2. e Τ 2. f Potius Αἰσχίνῃ; φησί τις. W. g Ἤγαγεν. 2. h Τοῖς γὰρ τ ἰ Λέγουσιν. 2.

κωσεν ἀφ' τῆς εἰρήνης ἀφορμὴν τοῦ ποιήσασθαι τὴν ἀπολογίαν. 1 Τῷ μισθῷ] Αἰνίττεται τὸν Φιλοκράτην. 2 Κ τοῦτο] Τέλειον κεφάλαιον τ

τὴ γ πολέμω διασωθέντας ἀπώλεσε τ συμμάχων, ϗ τηλι-
ῦτα [b] ἐψεύσαϲο, ἡλίκα ὑδεὶς ἀνθρώπων [c] ἄλλος πώποτε,
τερον, ὕθ' ὕστερον. [d] ϗ μὲ γὰ ἐξαρχῆς ἄχρι γ λόγω
χεῖν Φίλιππον ὑπὲρ τ εἰρήνης, Κτησιφῶν ϗ Αριϲόδημος τ
ν τ πρώτην ἔφεσιν γ φενακισμῦ. ἐπειδὴ δ' εἰς ὃ πράτ-
ὔδη τὰ πράγματα [e] ἦκε, Φιλοκράτει ϗ [i] τούτῳ παρέδω-
. [f 2] δεξάμενοι δ' ὅτοι [3] πάντ' ἀπώλεϲ. εἶτ' ἐπειδὴ δεῖ
ον αὐτὸν καὶ δίκην [g] ὑπέχειν τ πεπραγμένων, [h] ὢν, οἶμαι,
ῥγος ὅτος, ϗ θεοῖς ἐχθρὸς, ϗ γραμματεὺς, ὡς ὑπὲρ τ εἰ-
ς χρινόμενος ἀπολογήσετ. ὐχ ἵνα πλειόνων, ἢ κατηγορεῖ
αυξ, δῶ λόγον· μανία γὰ τοῦτό γε· ἀλλ' ὁρᾷ τοῦθ', ὅτι ἐν
τοῖς [i] ὑφ' ἑαυτοῦ πεπραγμένοις, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ὄϛιν,
ντα δὲ τἀδικήματα· ἡ δ' ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀπολογία,
εἰ μηδὲν ἄλλο, τοιῶμα [k] γοῦν ἔχει φιλάνθρωπον, ἰῶ
δέδοικα

ς, qui è bello evaſerant, per-
it; & tanta eſt ementitus,
nta nemo alius unquam mor-
um, neque ante, neque poſt.
m ab initio eò uſque dum
miſſum Philippo eſt agere de
is conditionibus, Cteſiphon
Ariſtodemus primum initium
erunt impoſturæ. Poſtquam
em jam eo ventum fuit, ut
gerenda eſſet, eam Philocrati
ſti tradiderunt; qui, ea ſuſ-
ta, omnia perdiderunt. Et
poſtquam rationes actorum re-
ferendæ ſunt, iſte homo, vete-
rator nimirum, & diis inviſus, &
ſcriba, ita ſe defendet ſcilicet,
quaſi de pace agatur: non ut
de pluribus quam accuſatur, re-
ſpondeat; nam ea quidem inſa-
nia eſſet; ſed illud videt, in
ſuis actis non modo nihil eſſe
boni, ſed etiam ſcelera ineſſe
omnia: pacis autem defenſio-
nem, ut nihil aliud, nomen ſal-
tem habere plauſibile; quam
vereor,

Ἐν τῷ πολέμῳ. 3. *b* Καὶ τοιαῦτα ψεύϲῃ. 3. *c* Deeſt. 1. *d* Τὸ μέν. 3.
λόγον. 2. *f* Ἐκδεξ. 3. *g* Γρ. ὑποσχεῖν. *h* Ὡς οἶμαι, ὁ πατὴρ. 2. *i* Ὑπ'
ῦ. 1. *k* Οὖν. 1.

ῆς. 1 Τούτῳ] Αἰσχίνῃ. 2 Δε- Αριϲόδημον. 3 Πάντ' ἀπώλεσαν]
ροι] Ἦγον δεδεξάμενοι τὸν πρεῖ Εἰς τὸ φενακίσαι ὑμᾶς, ἅτε περὶ τὸ

δέδοικα μὴ, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δέδοικα, μὴ λελήθαμεν, ἃ
οἱ δανειζόμενοι, ὅτι [1] πολλῷ ἄγοντες. Ὃ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτ
ἢ ὃ βέβαιον ὅτοι τἀνδρὸς, Φωκέας ἢ Πύλας· ἃ μὴν διὰ [2]
τοῦτ' γε ἐξαρχῆς [b] ἐποιησάμεθα.

λγ'. Ἀλλ' ἄτοπον μὲν ὅτιν' ὃ μέλλω λέγειν, ἀληθὲς δ' ἐ
γε· εἰ γάρ τις ὡς ἀληθῶς χαίρει τῇ εἰρήνῃ, τοῖς στρατηγοῖς,
κατηγορῶσιν ἅπαντες, χάριν [c] εἰδοῖς ἐχέτω. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι ὡς ὑ
ἐβούλεσθε ἐπολέμουν, ὑφ' ὅπερ εἰρήνης ἂν ὑμεῖς ἠνέσχεσθε.
νη μὰ θεὸν δι' ἐκείνους· ὀπικίνδυνος δὲ, ἢ σφαλερὰ, ἢ ἄπιστο
τούτους γέγονε διαφθαρησόμενος. ἔρχεσθε οὖν, ἔρχεσθε αὐτ
ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων· εἰς δὲ τοὺς ὑπὲρ τοῦ πεπραγμένων [d] ἐμ
βάζετε. ἃ γὰρ Αἰσχίνης ὑπὲρ τῆς εἰρήνης χρίνει, ἃ· ἀλλ' ἡ εἰρήν
Αἰσχίνην [e] ἀμφιβέβληται. σημεῖον δὲ· εἰ γὰρ ἡ μὲ εἰρήνη ἐγ
νεν, μηδὲν ὕστερον ἐξηπατήσθε ὑμεῖς, μηδ' ἀπολώλει τ
συμμαχῶν μηδεὶς, τίνα ἀνθρώπων ἐλύπησεν ἂν ἡ εἰρήνη,

vereor, Athenienſes, vereor, ne ſero, ut debitores, magno cum fœnore nos agere intelligamus. Ejus enim ſecuritatem & firmitatem iſti prodiderunt, Phocenſes & Pylas: non tamen propter iſtum eam initio fecimus.

33. Quanquam autem id quod dicam abſurdum, verum tamen omnino eſt: ſi quis re vera pace gaudet, ducibus, quos omnes culpant, gratiam habeat. Nam ſi illi, ut volebatis, bellum adminiſtraſſent, vos nec nomen pacis toleraſſetis. Pax ig
per illos: periculoſa vero
lubrica & infida pax, per i
facta eſt corruptos largitioni
Repellite igitur, repellite e
à diſputatione de pace, & in
putationem de actis compel
Non de pace accuſatur Æſ
nes, ſed pax propter Æſchin
crimen habet. Argumento
lud eſt: quod ſi pax ita facta e
ut vos poſtea in nulla re dec
eſſetis, neq; ſociorum quiſqu
periiſſet, nemini mortalium
mnium pax moleſta fuiſſet,

a Τότε. 1. b Εσπησαίμεθα. 1. ꝛc. ἐποιησαίμεθα τὴν εἰρήνην. c Cod. L
habet αὐτῆς, ſc. τῆ εἰρήνης ἕνεκα χάριν ἐχέτω. d Συμῶν. 1. e Η διαφ. 1.

φυλακίσαι ὑμᾶς. 1 Πολλῷ] Κακῷ ἢ τύχῃ. 2 Ἐξω ἔπεσε γεγονώς] Ο

[a] ἀδόξως γεγενῆσθαι; καί τοι γ' τούτῳ συνωμότης ὢν συνει-
ὼν Φιλοκράτει. ἀλλὰ [1] ἀνήκεστόν γε φόβον ἂν λῦ γεγονός.
λδ'. Νυνὶ δ', οἶμαι, πολλῶν ἄλλων δῆλα κακῶν αἴτιος ὢν
ς. [2] ὅτι μὲ τοίνυν αἰσχρῶς, γ' κακῶς πάντα ζῶντα ὑπὸ τού-
ν ἀπόλωλε γ' διέφθαρται, οἶμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι. [3] ἐγὼ
, ὦ Ἄνδρες Δικασταί, τοσοῦτον ἀπέχω δ' συκοφαντίαν τινὰ τοῖς
άσμασι τούτοις [b] προσαγαγεῖν, ἢ ὑμᾶς ἀξιῶν, [4] ὥστε, εἰ ζῶθ' ὑπ'
ελτηρίας, ἢ δι' εὐήθειαν, ἢ δι' ἄλλην ἄγνοιαν ἡντινοῦν [c] οὕτω
έσχηκε, αὐτός τε ἀφίημι Αἰσχίνου, γ' ὑμῖν ἀφεῖναι συμβου-
λεύω.

inia duntaxat excepta. Etſi tem & ejus culpæ pars in iſto ret, cum ſit Philocrati ſuffra- tus; nihil tamen immedica- le fuiſſet admiſſum.

34. Nunc vero, uti mihi vide- , multorum aliorum malorum m authorem eſſe apparet. turpiter quidem, & flagitio- per iſtos ea eſſe omnia per- dita & corrupta, ſcire omnes vos arbitror. Ego vero, Iudi- ces, tantum abeſt ut quicquam illis rebus adjungere calumniæ velim, aut à vobis id fieri poſtu- lem, ut, ſi illa per væcordiam aut ſimplicitatem acta ſunt, aut quamvis aliam ignorationem; & ipſe miſſum Æſchinem faciam, & vobis miſſum ut faciatis, ſua- deam.

a Ἀδόξως. 2. b Προσαγαγεῖν. 1. c Τούτῳ. 1. οὕτω. 1.

ρείζετο ἡ ἀδοξία, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐ
ς πράγμασιν. 1 Ἀνήκεστον] Λύσις
ρέματος δ' ὡς τὰς ἐπαγγελίας.
2 Ὅτι μὲ τοίνυν αἰσχρῶς] Πολλῶν
ων πεπραγμένων, ὡς ἔφαμεν, γ' τὴν
ήσιν, ἐδεῖτο τούτων ἅπας, ὡς τῆς
κελίας γ' τῆς ὑποκρίσεως διϊσχυεί-
ς ἀναγκαῖον ἦν. σύνοιδα τοίνυν, αὐ-
τι τὸ πεπραγμένον ὡσεπίνει, γ' τὴν
ήσιν τὴν ὡς ἐκ αὐτὸ θεὶς. λύειν
ρεῖται. ὁ μὲν πείθεικεν ἅπας ὅτι δ'
φανῆς, ὡς οὐ ἀντιθήσιως εἶδεν· ἀλ-
τὴν λύσιν εὑρίσκων, τὸ χρῆμα ἐνέφη-
ὡς γὰρ Αἰσχίνης δυνατώτατος λέγειν, ὅτι
δ' ἀσέλγειαν, ἢ δι' εὐήθειαν, ἢ
ἄγνοιαν δ' Φιλίππου πρόπτε ζῶντα
κεν, οὕτω γ' αὐτὸς νομίζων φη-
σιν, ἐὰν ζῶθ' ἅπας ὑπ' ἀσελγείας
φανῆ πεπραγμένα. ὁ γὰρ ἁπλῶς παρα-
δέχεται τ' παρ' Αἰσχίνου λόγον, ἀλλὰ τὸν
λῶ τ' πραγμάτων μόνον ἐπιδείξιν ἐπι-
ζητεῖ· τί γὰρ φησὶν; εἰ ζῶθ' ὑπὸ ἀσελ-
γείας, ἢ δι' εὐήθειαν, ἢ δι' ἄλλην ἄ-
γνοιαν ἡντινοῦν τούτῳ πέπρακται, ἀντὶ τ'
λόγων τὰς πράξεις ἐπιζητῶν, ἐξ ὧν αἱ
ἀποδείξεις εἰσὶν ἰσχυραί. καὶ πάλιν ὀλί-
γον ὡσεληλυθὼς, εἰς τὸν αὐτὸν λύσιν ἐπα-
νάγει· ἀλλ' ὑμεῖς ἄφετε Αἰσχίνη τὰ φθὰς
ζῶντα καὶ ὑπερβάλλοντα, ἂν δι' εὐήθειαν, ἢ δι' ἄλλην ἄγνοιαν λελυμασμέ-
νον φανῇ. 3 Ἐγὼ δ', ὦ Ἄνδρες] Ἐκ-
λείπει ἡ πίστιν ἀπολογία. 4 Ὥστε, εἰ
ζῶθ' ὑπ' ἀσ.] Ἐπὶ τὸ χρῆμα τὸ ἀνε-
λεύθερον ἔρχεται λοιπὸν, ὃ ἐπ ὡσὸς τὰ
σημεῖα

λεύω. καί τοι τῶν σκήψεων τούτων ὐδεμία ὀρθὴ πολιτικὴ, ὐδὲ δ
καμά. ὐδένα γὰρ τὰ κοινὰ πράττειν ὑμεῖς κελεύετε, ὐδ' ἀναγ
ζετε· ἀλλ' ἐπειδάν τις [a] ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι προσέλ
θῃ λαμπρὸν ποιοῦντες ἀνθρώπων χρηστῶν καὶ φιλανθρώπων, εὐνοϊκ
[b] δέχεσθε, καὶ ὐ φθονερῶς· ἀλλὰ καὶ χειροτονεῖτε, καὶ τὰ ὑμέτ
αὐτῶν ἐγχειρίζετε. ἐὰν μὲν οὖν καλῶς τις, [c] τιμηθήσε
ἕξει τοῦτο παρ' ὑμῶν· [1] ἐὰν δ' ἀποτυγχάνῃ, σκήψεις
προφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' ὐ δίκαιον. [2] ὐ γὰρ ἂν ἐξαρκέσαι τοῖς ἀ
λωλόσι συμμάχοις, ὐδὲ τοῖς [d] παισὶν, ὐδὲ ταῖς γυναιξὶν, ὐ
τοῖς ἄλλοις, διὰ τὴν ἀβελτηρίαν τὴν ἐμὴν, ἵνα μὴ τὴν τούτου λέ
τοιαῦτα πεπονθέναι· πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς ἄφ
Αἰσχίνῃ τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ ὑπερβάλλοντα, ἂν δι' εὐήθειαν, ἢ
ἄλλην [e] ἄγνοιαν ἥντινοῦν λελυμασμένος φανῇ. [3] ἂν μέντοι διὰ τ

deam. Quanquam harum excuſationum nulla civilis, aut juſta eſt. Neminem enim vos rempublicam gerere jubetis, aut cogitis: ſed ſiquis ſibi perſuaſit ſe æqualem eſſe rebus gerendis, atque acceſſerit; pro veſtra bonitate & humanitate eum recipitis benigne, & non invide; quin & magiſtratus ei mandatis, & ejus fidei veſtra negotia committitis. Quæ ſi quis probe adminiſtraverit, honorabitur, & eo nomine ſupra

vulgus efferetur: ſin fruſtra fuerit, excuſationes & cauſas feret? æquum non eſt. Neq enim ita ſatisfactum erit eve ſociis, nec liberis eorum, uxoribus, neque cæteris, ſi c eſtet eis, ſe propter meam in tiam, ne iſtius dicam, ea perpeſſos. Multum certe ab Sed tamen vos condonate ſchini atrocia iſta & immenſa per ſimplicitatem, aut quam aliam ignorationem commiſ videbitur. At ſi ex improbi

a Αὐτ. 2. b Προσδέχ. 2. c Τιμήσεται. 1. d Παισὶν αὐτῶν. e Τινὰ ἄγν. 2.

σημεῖα δ' Αἰσχίνῃ, ἃ ἐστιν ἐν οἷς ἀπήγγειλε. ὥσθ' ὑμᾶς τὰ ἤθεσιν ἁμαρτάνει, ὡς ἔθος, σωφρονέστερα ἅπαν ποιῶν. 1 Ἐὰν δ' ἀποτυγ.] Περὶ δὲ μὴ ἔχειν ἀδεισαν αὐτὸν κριτὴν λέγειν, ἵλεώς μοι ἐν οἷς ψηφίζεται. 2 Οὐ γὰρ ἂν ἐξαρ.] Ο λέγει Φωκεῦσι τῶν ἄγνοιαν, καὶ τ τοὺς συμφορᾶς, ὁμολογῶ τῶν ἀδι εἶναι. 3 Αν μὲν τι ἁμαρ. πο.] ὧδε ἐπλήρωσε τὸ ὠφέλιμον συγχωρ

ιαν [1] ἀργύριον λαβὼν καὶ δῶρα, καὶ τοῦτ' ἐξελεγχθῆ σα-
ς ὑπ' αὐτῶν τῶν πεπραγμένων, μάλιστα μὲν, εἰ οἷόν
ἀποκτείνατε· εἰ δὲ μὴ, ζῶντα τοῖς [a] λοιποῖς παράδειγ-
α ποιήσατε.

λέ. [2] Σκοπεῖτε δὴ τὸν ἔλεγχον τὸν ὑπὲρ τούτων, [3] ὡς δίκαιος
ἔσται,

argento accepto & mune-
ius, idque aperte ex ipsis
is demonstrabitur; maxime
dem, si fieri potest, occidite:
sin minus, at in eo vivente cæ-
teris documentum statuite.

35. Considerate autem ipsi vobiscum ejus convincendi ra-
tio

a Πολλοῖς. 1.

τιμᾶν σὺν τοῦτον δὲ δευτέρᾳ. δείξας γὰρ
ὑμῖν τοῦτο ὅτι ἀπώλεσε Φωκέας, καὶ
τῶν ἐκ δὲ χρώματος, ἐμπεσόντος
ζητήματος, ὅτι Ἀλλὰ δῶρα ζῶντος
ησας, τοῦτο μετακλείζεται. 1 Ar-
ων λαβὼν δὲ δῶρα] Ὁρᾶς ὅπως ἀπὸ
ρώματος δεύτερον ἀναφαίνεται ζή-
τὸ τοῦ τῆς δωροδοκίας; ὁ μὲν γὰρ
ὡς ἠπάτηται, ἡμεῖς δὲ ἀποδεικνύο-
ὡς ἐκὼν εἴρηκεν, ἀπατῆσαι Ἀλλὰ τὴν
αρίαν ἐλόμενος.

Σκοπεῖτε δὴ] Εὐτεῦθεν ἀποδεικνύ-
τι ἀπ' ἀρχῆς ἄξιος τίλυς ἄρχεται.
ς δίκαιος ἔσται, μεθ' ὑμῶν.] Ο
ἐστὶν ὅτε, σκοπεῖτε μεθ' ἡμῶν ὡς
ος ἔσται ὁ ἔλεγχος. ἐὰν γὰρ ἡ μεθ'
, μένει ὡς ἔχει τὸ ῥητὸν, ἵνα ᾖ,
λεγχος δίκαιος ἔσται μεθ' ὑμῶν·
ὑμεῖς γὰρ δίκαιοι. εὐτεῦθεν δὲ
σπλέκει καὶ τὸν δεύτερον συλλογισμόν·
δῶρα μὲ λαβὼν φανῇ, φανήσεται ἐ-
ὡς ἐξηπατημένος. ἂν μὲν τοι Ἀλ-
μείαν ἀργύριον λαβὼν καὶ δῶρα, καὶ
ἐξελεγχθῇ σαφῶς ὑπ' αὐτῶν τῶν
πραξάντων. ἐπεὶδὴ γὰρ ὧδε ἔχει μάρτυ-
ἐσὶ αὐτὸς παραχρῆμα τὸ δωροδο-
κέναι, ἀλλοῖ Ἀλλὰ τῶν πεπραγμένων ἐξε-
λεγχθῇ ὡς ὧδε ἠπατῆσθαι. εὐτεῦθεν δὲ
τὰς ἀποδείξεις χωρεῖ λοιπὸν, καὶ τὰς
ρεις δὲ μηδαμῶς Αἰσχίνου ἐξηπατῆσθαι.
μὲν γὰρ πολλάκις, ὅτι πᾶν χρῶμα ὧν
τῷ δὲ ἀκηλίδωτα ἀπατήσαντα λύεται· εἰ
ἐξηπατήθη, ἀναγκαῖον ἦν αὐτὸν μισεῖν
τὸν ἐξηπατηκότα· ἀλλὰ μὴν ὁ μισεῖ τὸν
Φίλιππον, οὐκ ἄρα ἐξηπατήθη. διαι-
ρεῖ γὰρ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄξιος τίλυς εἰς αἰ-
τίας δύο· εἴρηκας Αἰσχίνη, ἢ αὐτὸς
πιστεύσας τῷ Φιλίππῳ πρόπω ὅτι Φω-
κέας σώζει, ἢ Ἀμφικτύονας ἀκούσας τοῦ Φι-
λίππου λέγοντος. εἰ μὲν ὂν ἐκεῖνός σε
ἐξηπάτησε, δίκαιος ὑπὸ σοῦ μισεῖται·
εἰ δ' αὐτὸς ἐξηπατήθης πιστεύσας τῷ Φι-
λίππῳ πρόπῳ, καὶ οὕτω τοῦτο εἰ πολεμεῖν
αὐτῷ δίκαιος. ὁ γὰρ ἐφάνη τοιοῦτος
οἷον καὶ ἠλπίσεις. οὐκοῦν δ' ἀμφότερα
τούτου δίκαιος ἦσθα μισεῖν. ἀλλ' ἐθέλεις
ἀκήκοεν ἐδὲ λόγῳ μισοῦντά σε Φίλιπ-
πον, ἐπεὶ ὁ Ἀλλὰ τοῦ ἔργων τοῦτο ἀπέδει-
ξας· τἀναντίον δὲ καὶ ὑπὲρ ἐκείνου λέγεις.
πῶς οὖν ἐξηπατήθης; ἐκ δὲ χρήματα
λαβὼν, τούτους φοβήκω τοὺς λόγους;
ἄξιον δὲ ζητῆσαι πρὸς ὧν Ἑρμαγόρου
ἐπιχειρολόγησε πρὸς τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄξιος
τίλυς. Ἐὰν μὲ οὖν λόγοις ᾖ, καὶ ῥητὸν καὶ
Ἀλσχίνειαν λύεται· ἐὰν δὲ οὐ πίθησι, συλ-
γισμοῖς· ἐὰν δὲ ἔργοις, θητικῶς.
εὑρήσομεν δὲ ἀπὸ τοῦ οὐ λόγοις ὄντων ὑγι-
ὧν ὃν τὸ θεώρημα. ῥητὸν μὲν γάρ ἐστι
Αἰσχίνην, ὅτι σωθήσονται οἱ Φωκεῖς· τοῦ-
το γὰρ λέγω ὃ ὑπέκειτο. λύσις δὲ, εἰ καὶ
Ἀλσχίνειαν λέγω, ὅτως ἂν εἶπε, σωθήσον-
ται Φωκεῖς. πῶς; ἐξελθόντος τοῦ πόλεως,
καὶ

a ἔσαι, μὴ ὑμῶν. ἀνάγκη δή σω τὺς λόγυς τύτυς Αἰσχίνη
τονὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν τὺς περὶ τ Φωκέων, κ τ b Θεσπιέων,

tio quam æqua futura sit. Omnino est necesse Æschinem ea

verba apud vos fecisse de P
censibus, & Thespiensibus,

a Γρ. ἐσι. b Θεσπίων κ τ Θηβαίων εἴασε. 1.

κ ψηφιζομένης π χρῆσθαι ὑπὲρ τ Φωκέων. αἱ γὰρ λύσις ἦν ῥητῶ κ πεφυλάχθαι ἐμπίπτοντος γένοιτ' ἄν· οἷον, ὡς ἐπ' ἐκείνυ, ξένον μὴ ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ τεῖχος. τύτο ἐσι τὸ ῥητόν. ἡ δὲ λύσις ὀλίγον π πεφυλαγμένη τῇ ῥητῇ, ποιεῖ τὸν ἀφίνοιαν· ξένον μὴ ἀναβαίνειν, λέγει τ κατασκοπήσαντα, τ ἐπὶ βλάβῃ τ πόλεως ἐλθόντα, κ διεργαζόμενον, ἀ μὴν τ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἀναβαίνοντα λέγει. ὁρᾶς ἔτι τῇ ῥητῷ ὡς λείπεται πεφυλαγμένη, λύειν τὸ ῥητὸν δοκεῖ; ἐπὶ σκαφιδίυ πτόλει ζητήσοντος ἐκείνυ, θαρρεῖτε, ὦ δημόται, ὅτι εἰς μοιχρὸν ληθήσεται. τύτό ἐσι τὸ ῥητὸν ἐ δοκεῖ τὸ θάρρημα σώζεσθαι. πεφυλάχθαι γὰρ βραχείᾳ τινὸς δοκεῖ λύειν τὸ ῥητόν. σώζωσι δ' ἐπὶ ἦ κατ' Αἰσχίνη λόγυ σωζόμενον ἐχ ὑφίσαμεν τὸ θάρρημα· ἀλλ' ἔσι σώζωσι τὸ χρῶμα μιαιφονικὸν ὁμῶ, κ συγγνωμονικόν. ἐξαπατηθεὶς γὰρ ὑπὸ Φιλίππυ, λέγει ζῶσαι εἰρηκέναι. σκοπεῖν εἰ μὲν ἐπὶ τ Φιλίππυ μιθίσηται, μιαιφονικόν. εἰ δὲ αὐτὸν συγγνώσεσθαι ἀξιοῖ, ὡς ὑπεπτυμβωθ, συγγνωμονικὸν γίνεται. δεῖ τοίνυν μὴ ἀκριβείας παρεωρᾶσθαι τὰ σὸ τοῖς τέχναις ὥσπερ νενομοθετημένα, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι κ ἀφορᾶν ἄχρι τύτυ ἐξετάζοντας. κἂν εὕρῃς ἐφαρμόττον τὸ θάρρημα, τότε θαρρεῖν κ χρῆσθαι· ἐὰν δὲ ὀλίγος μ ἐφαρμόττῃ, μὴ πᾶσι δὶ, δῆλον ὅτι φανήσεται σκ ἔχων ὑγιῶς. καὶ γὰρ κσ' ἐπὶ τ πλάσματος ἦν ξένε φανήσεται τὸ θάρρημα. πίνης κ πλάσιος ἐχθρὸς τὰ πολιτικά. σὺ συμπάσιν ὤμοσεν ὁ πλάσιος τυραννήσειν· σὺ τὼμοσεν ὁ πίνης τυραννεῖσθαι. εὑρήσεις πικρὸς ἀσκύλευτος ὁ πίνης ἀναχωρῶν λύσ' ἦν δίκην, κ κρίνεται φόνε ὁ πλάσιος. ποῖον γὰρ ἐσι τὸ

πεφυλαγμένον ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλυς; ὅ τυραννήσει ὁ πλάσιος. σκοπεῖν τύτο ῥητῇ κεῖται. ἡ λύσις σὺ τύτῳ ἀφίνοιας, ἀλλὰ συγγνωμονικὴ γίνεται. δεῖ γὰρ μέθοδον εἰρηκέναι φησί. πῶς λέξομεν ἀληθῆ νομοθετεῖν τὸν νόμον. ἵνα δὲ μὴ ἀπιθανίσκεσθαι δοκῶ, λέγω ὅτι τ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλυς ὅσα σὺ λόγοις ἐσί, τὰ μὲ ἔργα τύτοις, κ ἔσι ὡς μαθημάτων δεῖσθαι σοφίας· τὰ δὲ ἔργα ἀρκεῖ, ὥσπερ ἐπὶ τ ὁδὸς φέρειν τὸν ἐζηγησιν. εἷς μ γὰρ τί ἐσι πεφυλάχθαι ὡς ἐλλείπον, ἀλλὰ λύσεται· ὁ δὲ ἁπλῆ παρθένος ἦν ἀφίνοιαν, ζῶσα ἢ μετασχηματίσῃ, γραμμονικῶς ληθήσεται. τῶν ἦ συμμονικῶν ἐσὶ σ ὁ ἔρως, κ ἡ ἀγνοια, ἡ φιλόθεια, κ ἡ ἀσέλγεια, ὧν ἔσι γλύκυς ἐσὶ τύτο. ἡ γὰρ συγγνώμη ἀπαθῶν χαρακτηρίζεται τ ψυχῆς· ἡ δὲ πολλάκις ἀναμιμνῃσκουσα αὐτὸν ζ σκοπεῖν αἱ ἀνηθέσεις ἐν τῷ αὐτὸ ζ μοντι, κ συγγνωμονικὴ, σ μετασχ κὴ, λύει τὰς πρώτας δεῖ χαρακτ τὸ ζήτημα. ἐὰν μὲν γὰρ ἡ συγγνώμη πρώτη, συγγνωμονικὸν ποιεῖ τὸ ζήτ ἐὰν δὲ ἡ μετασχηματικὴ, μετασχημ ἐπί γε εἰς τύχην μεταφέρων ὁ δ θέντης σὺ τῷ πρὸ τεφάνυ τὸ πτάν μεταστατικῶς ἀπολογεῖται· κ ὁ δ τὴν ὑπεύθυνον ἡδονὴς ἡ τύχη, ὃς σὺ ὁ Ἑρμοχθύης. σώζωσι δὲ τὴν ἀ ὡς λύσιν λαβὼν τ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρ λως· ἠγνόησε γὰρ, φησὶ, τὸν Φιλ σόπον, συγγνωμονικῶς λύ. εἰ μ ἠγνόησεν, ἢ ἐξηπατήθη. συγγν ἀξιωθήσῃ. ἐπὶ κ τῷ ἐργάζ σὺ τ Μειδίυ πάθος ἔσαν τ πρὸ τῶν ψ συγγνωμονικῶς ἔλυσιν. εἰ μὲν δ' ὁ

λοίας, εἰ μὴ πεπρακὼς αὐτὸν [a]ἐκεῖ [b]ὑμᾶς ἐξηπάτα, δυοῖν
τερον, ἢ διαῤῥήδην ἀκούσασα [c]ὑποχομένου Φιλίππου, ὅτι ταῦτα
ποιήσει

bœa, si non ultro se vendi- quod aperte audierat Philippum
at, vosque decipiebat, vel pollicentem se illa susceptorum
&

a Deest. 1. b Deest. 1. c Υποχόμενον Φιλίππου. 1.

α πιστίνης Μυδίας, ἐξῆς. ἐπα-
μὲν ἢ ἐπὶ τὸ πεπειράμενον. ὁπωσοῦν ἡ
ς δ' χρώματος εἰσαγγελίαν τοῦ βέλη-
ς πίνα τρόπον; ἂν μὲν οἱ λέγῃ πρε-
αν ἀργύριον λαβόντα καὶ δῶρα, ἐξαπά-
φεις. διότι ὁ παρακρουσθεὶς, οὐκ ἐξαπατηθείς, ἀλλὰ μισθώσας αὐτὸν,
ὧν ἀργύριον, τοῦτο εἴπε ἐξαπατηθείς. ἐλέγχεται ἢ ἀργύριον τοῦ
ι ἐκείνου. ἐλέγχεται ἢ ἀργύριον τοῦ
ν, ὅτι ἤρξατο μὲν καὶ τῆς βελήσεως ὁπωσοῦν
ιφαλαίαν τοῦ δεῖ τοῦ δυνάμεως· τὴν
λείονα ἰσχασίαν ἐτήρησεν ὁπωσοῦν τοῦ δευ-
σχασμοῦ. ἡ μὲν βέλησις γέγονε μι-
τῶν δύο σχασμῶν, λύσασα μὲν τὸ
μα, εἰσάγουσα ἢ τοῦ δεύτερον σχα-
. εἰσάγει ἢ αὖτον δικὸ τοῦ αἰτίας,
ν, ὅτι μισθώσας αὐτὸν καὶ λαβὼν
ργον, ἐξεψεύδισαν ἐκεῖνα. ἡ μὲν αἰτία
ῶσα ζητεῖται. Διὰ τί ὦν Αἰσχίνης
ήθη τὸν δῆμον ἐξαπατῆσαι; τὸ δὲ
ον τοῦ ὁπωσοῦν ἔστι ἡ αἰτία. δεῖ
παπεχῶς βέλησιν ἐξεπίζοντα, τὴν
ν ζητῆν. ὡς ἂν ἐξέλῃς τὴν αἰτίαν
λήσεως, ἄχρηστον καὶ ἀνωφελῆ ποιή-
τὴν βέλησιν. δι' ἣν αἰτίαν ἠβουλήθη
δεῖναι; δι' ἣν αἰτίαν ἠβουλήθη ἐξα-
ῆσαι; ἵνα ἀργύριον λάβῃ, φησίν.
ιπιδὴ ἀντέπραττεν ὁπωσοῦν τοῦ ἰσχασίας,
γεν καιρὸς ὥστε μηνυθῆναι Φιλίπ-
ευκαίρως ἔλυσεν εἰπών· καὶ μὴν
ρὸς ὑμᾶς ἥναγχες Θετταλοί, καὶ
πτε πρέσβεις μετ' αὐτῶν ἀξιοῦν-
ὑμᾶς Φίλιππον Αμφικτύονα εἶναι
ισαν. ὥστε τοσοῦτον ἀπέχεις ἀντει-
, ὥστε καὶ συναναπεισθῆναι προσῆλθε.
μὲν ἐν τούτῳ ἴσῃ τι τῆς βελήσεως,
τε ὅτι τοῦ λύσας δ' χρώματος,
πεπληθὲ δ' περὶ δώρων ζητήσε-

τος. ἐπισημήνασθαι ἄξιον ὁ περὶ τῶν
ἐμπιπτόντων εἰώθασιν οἱ τέχναι λέγειν.
λέγουσι γὰρ ὅτι τὸ χρῶμα ποιεῖ τὸ δύτερον ζήτημα. αὐτὸ γὰρ τὸ χρῶμα ὁδὶ
ἄλλο ἐστὶν, ἢ τὸ εἰσιζόμενον ζήτημα. σκοπεῖσθαι δὲ εὐρίσκεται ἄλλο μὲ τὸ χρῶμα,
ἄλλο ἢ τὸ ἀγωνιζόμενον ζήτημα. χρῶμα
μὲν γάρ ἐστι, ὅτι ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ Φιλίππου, ταῦτα εἴρηκε· ἡ ἢ λύσις, ὅτι
οὐκ ἐξαπατηθεὶς ταῦτα εἴρηκε· εἰ γὰρ
ἐξηπατήθη, τῆ ἐμίσησεν ἂν Φίλιππον·
ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐμίσησεν, οὐκ ἄρα ἐξηπατήθη, δῶρα δὲ λαβὼν εἴρηκας. καὶ
αὕτη εὐρίσκεται ἡ αἰτία, δι' ἣν ἐξηπάτησας. ἡ αἰτία οὖν γέγονεν σκοπεῖσθαι ὁ
δεύτερος σχασμός, εἰ δῶρα εἴληφε, παρεσχε μήνυσιν, ὃ Δημοσθένης τῆ
γέγονεν σκοπεῖσθαι ἐμπίπτον ζήτημα.
εἰ ἢ μὴ σωτηρίᾳ τῆς νῦν τέχνης ὁ ἕ
ῥήτορος λόγος, ἀ τῆς τέχνης δεῖ κεκμηκότος ἡγεῖται τὸ Δημοσθένους λόγου. τὸν
γὰρ ἀρχαίους, νομοθέτας ὑπολαμβάνει
δεῖ, ἀ τὰς παρ' αὐτῶν μικρὰ λαμβάνοντας. δεῖ οὖν ἐπὶ τὸ ῥήτορος καταφύγῃ. τῆ γὰρ σὺ τοῦ ἀστοῦ παρελήμπτο, κωδωνικῶς Ερμογένης ἡμῖν λαμφάνεται, μὴ οἷόν τε ἁπλῶς εἶναι σχασμὸν
ἄνευ ἀγραμμάτων, ὅπερ ἡμῖν Ισοκράτης
ἡμῖν τὸ τοῦ παρὰ εὐθύνοιν παιδευτὰ νενομοθετηκότος. I Δυοῖν ῥήτορε] Οἱ
εἰρημένοι λόγοι, φησὶ, παρὰ σὲ ἐν
τῆς ἀπαγγελίας, δὶ ἑτέρου τῶν δύο
πάντως ἐλέχθησαν. ἢ γὰρ φανερῶς εἰπόντος Φιλίππου, σώσω Φωκέας, καὶ
ὀλῶ Θηβαίους, ἀκούσας καὶ πιστεύσας
ἀπήγγειλας· ἢ πρᾶον αὐτὸν καὶ φιλάνθρωπον ἐν τοῖς ἄλλοις ὁδὸν, ἤλπισας καὶ ζωὸν ποιήσειν αὐτὸν, καὶ χαριεῖσθαι ἔσεσθαι.

& facturum; vel, ſi id non fuit, præſtigiis quibuſdam & fucis humanitatis illius cæteris in rebus deceptum, etiam hæc de illo ſperaſſe: ut verum non ſit horum alterum, fieri non poteſt. Propter hæc autem utraque ei Philippum maximo eſſe odio decet. Cur? quia, quod ad illum attinet, ei acerbiſſima & turpiſſima quæque acciderunt; vos decepit, laborat infamia, dignus interitu judicatur, & ſi ita fieret ut conveniebat, jamdudum p ditionis reus ageretur: nunc tem propter noſtram manſue dinem & ſimplicitatem ra nes reddit, eaſque cum v Eſt vero quiſquam veſtrûm ex Æſchine ullam vocem au rit Philippum accuſante? Q quamne eum redarguentem aliquid dicentem vidit? ne Sed omnes Athenienſes prius cuſant Philippum, & *imo* qu ſemper, quorum utique n

a Δικαίως. 3. b Τί δέ; ἐξελ. 1. c Τίνα. 1. d Οὐδείς. 1. e πρου. 1. f Deeſt. 1.

ε ἠδίκη) δήπου. [1]ἐγὼ δὲ ἐκείνους τοὺς λόγους [2]ἐζήτουν πα-
τοῦτο, εἰ μὴ πεφραικὼς ἑαυτὸν ἦν· Ανδρες Αθηναῖοι,
λοί μ' [b] χρήσασθε ὅ, τι βούλεσθε· ὑπέσχετο, ἐξηπατήθην,
ρτον, ὁμολογῶ, τ' δ' ἄνθρωπον, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, φυλάτ-
σθε, ἄπιστος, γόης, πονηρός· οὐχ ὁρᾶτε οἷα πεποίηκεν ἐμέ;
α ἐξηπάτηκε; τούτων οὐδένα ἀκούω τ' λόγων, οὐδ' ὑμεῖς.
τί; ὅτι, οὐ φοβηθείς, οὐδ' ἐξαπαλῆθείς, ἀλλὰ μισθώ-
ς ἑαυτὸν, καὶ λαβὼν ἀργύριον, ταῦτ' εἶπε· καὶ προύδωκεν ἐκεί-
καὶ γέγονε κακὸς κἀγαθὸς καὶ δίκαιος μισθωτὸς [d] ἐκείνῳ,
σβευτὴς μὲν τοι καὶ πολίτης [e] ὑμῖν, προδότης, καὶ [3] τοῖς
ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος.

λς'. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνων [f] δῆλόν ἐστ' ὅτι χρη-
των ἅπαντα εἶπεν [g] ἐκεῖνα· ἀλλ' ἦκον ὡς ὑμᾶς ἔναγχος
θαλοὶ, καὶ Φιλίππου πρέσβεις μετ' [h] αὐτῶν, ἀξιοῦν-

τες

privatim facta eſt injuria. vero hæc verba ab eo re-erem, ſi ſe non vendidiſſet; quidem, Athenienſes, tra-e, ut vultis: credidi, dece-ſum, erravi, fateor: illum em hominem cave. Athe-nſes; perfidus eſt, impoſtor, robus: nonne videtis quo-do mecum egerit? ut dece-t? Horum verborum ego um audio, neque vos; quam-em? quia non deceptus, ne-que falſus, ſed mercede ultro conductus, atque argento acce-pto, ea dixit; & illi prodidit, ſeque præclarum ac juſtum illi mercenarium præbuit; legatus autem vobis, & civis, proditorem, & ter, non ſemel, mor-te mulctandum.

36. Neque vero ex his ſolum conſtat eum mercede conduc-tum omnia illa dixiſſe; ſed ex eo quod nuper Theſſali & Philippi legati cum eis venerunt poſtu-

Ἐξήτουν. 1. b Χρήσασθε. 1. c Οἷς. 2. d Φιλίππῳ. 2. e Ὑμῖν. 2. f Δῆλός. 2. g Ἐκεῖνα. 1. ἐκεῖνα· ἀλλὰ & ἐξ ἅπαντ. ἦκον ὡς ὑμ. 2. ὑτοῦ. 2.

γομῖν. 1 Ἐγὼ ℨ ἐκ.] Οὕτω καὶ ἀδίκητοὶς οὐδ' οὕτως κατηγορεῖ. μοὶ μ' χρήσασθε] Τῶν ἰσοψήφων ἀναλύει τὴν ἀμφορίαν. τὸ γὰρ ἠδικῆσθαι οὐκ ἐξέλεγε τὴν τ' λέξεως εὐρυθμίαν σώζουσα, 3 Τοῖς] Πολλάκις, ὡς τὸ, τοῖς μέν κε ἔξ-

τες ὑμᾶς Φίλιππον Αμφικτυόνα εἶ) ψηφίσαλ. Ὃ τε
κεν οὖν ἀντειπεῖν τούτοις μάλιςα πάντων ἀνθρώπων; Αἰ
τούτῳ. διὰ τί; ὅτι οἷς ὗτος ἀπήγγειλε τοῖς ὑμᾶς, τούτοις
σιώπια [a] ἐπείησεν ἐκεῖνος. ὗτος μὲ γὰ ἔφη Θεσπιὰς ϗ Πλ
ταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν, ϗ τὺς μὲ Φωκέας οὐκ ἀπολεῖν, τ
Θηβαίων ὕβριν ὑμῖν καθαλύσειν. ὁ δὲ τὺς μὲ Θηβαίους με
ἢ τεθοῖκε, πεπείκε· τὺς δὲ Φωκέας ἅπαλλον ἀπολώλεκ
τὰς μὲ Θεσπιὰς ϗ Πλαταιὰς ὑ τετείχικε, τ δὲ Ορχομενὸν
Κορώνειαν [b] τεθοτξευδραπόδισαι. πῶς [c] ἂν σιωπήσ
τεθόγμαθ' ἑαυτοῖς τότων γένοιτο; ὑ τοίνυν ἀντεῖπεν, ο
δῆρε ὃ τόμα, ὑδ' ἐφθέγξατο σιδηροῦν ὀδέν. ϗ ὑχὶ τοῦτ
δηνὸν, [d] τηλικοῦτον ὂν, ἀλλὰ ϗ [e] σιωπῆσε μόνος τ ἐ τῇ π
πάντων ἀνθρώπων· κἀκεῖνο γε ὑδὲ ὁ Φιλοκράτης ἐπ

postulantes, ut Philippo Amphictyoniam decerneretis. Quem igitur omnium mortalium maxime istis refragari decebat? Æschinem. Cur? quia ejus renunciationi contraria ille fecit. Iste enim dixerat illum Thespias & Platæas muniturum, & cum Phocenses non perditurum, tum Thebanorum in vos insolentiam repressurum. Ille vero & Thebanos majores fecit quam oportebat, & Phocenses funditus delevit; ut nec Thesp
nec Platæas muro circumde
sic Orchomenum & Corone
insuper excîdit. Possunt ne
inter se ullo modo magis
contrariæ? Neque vero re
gatus est, neque os aperuit,
que vocem ullam contrari
emisit. Quod tantum cum
non tamen est grave; sed ill
quòd & solus omnium in
urbe degentium suffragatus
quodque nec Philocrates fac

a Πεπείκει. I. b Potius τεθορυδ. juxta Vet. Cod. c Οὖν. I. &
ἂν. I. d Velim hic loci addas, καίπερ ὢν δεινὸν. Cod. Lut. e Σιω.
τῷ Φίλιππον Αμφικτύονα εἶναι ψηφίσαλ. W.

1 Προσεξ.] Οὐ γὰ μόνον φάσκει μὴ
γεγονέναι ἃ ἀπήγγελτο, ἀλλὰ ϗ τεθοδύ-
κως ἐπιτετάχθαι κακῶν. ἐπὶ μὲν Θηβαίους
εἰπὼν τὸ μείζως, ἢ τεθοῆκε, πα
κιν· ἐπὶ ᾧ Φωκέων, ὅτι παντελῶ
διαφθείραντες· ἐπὶ δὲ Θεσπιέων, ὅ

ε ποιῆσαι ὁ μαρὸς, ἀλλ' Ἀχίλλης ὕτοσί· καὶ θορυβούντων
ν, καὶ οὐκ ἐθελόντων ἀκούειν αὐτῦ, καταβαίνων ἀπὸ τῦ βή-
ος, [1] ὑπεικνύμενος τοῖς πρέσβεσι τοῖς [2] παρὰ Φιλίππυ
ζοι, πολλὺς ἔφη τὺς θορυβῦντας εἶναι, ὀλίγυς δὲ τὺς πρα-
μάτους, ὅταν δέῃ· [2] μέμνησθε γὰρ δήπυ· αὐτὸς ὢν, οἶμαι,
μάσι τε πρωτώτης, ὦ Ζεῦ.

λζ'. [3] Ἐπὶ τοίνυν, εἰ μηδὲ μηδένα ἔχοντα μηδὲν εἰχομεν
ξαι τῶν πρέσβεων, μηδ' [b] ἰδεῖν ὅτε [c] ἰδεῖν ἅπαντας, βα-
σάνυς

ausus impurus ille, id Æ-
nes fecit; ac tumultuantibus
is, & eum audire nolenti-
descendens de ſuggeſto,
is à Philippo legatis ſe ven-
ns; *Multos eſſe*, dicebat, *qui*
ltuarentur, *paucos qui mili-*

tarent, ſi neceſſe eſſet; memini-
ſtis enim utique; cum ipſe, ô
Dii, ſit mirificus bellator.

37. Jam ſi nullum legatum
quicquam accepiſſe oſtendere
poſſemus, neque res ita pateret,
ut palam eſſet univerſis, quæ-
ſtiones

[1] Περί. 1. [b] Εἶδ. 1. [c] Ἰδεῖν] Sc. τὸ πρᾶγμα ἔτω φανερόν. W.

ὲ συμπίδησαν, ἀλλὰ ⸂ Ὀρχομενὸν
μένας ἔτι ⸂ πολεμοπολίσειν. 1 Ει-
ύμφ· τοῖς πρέσ.] Ολην λάπ-
ῶν τὴν ⸂ παίρεσιν ὡς τῶν λόγων.
ίμηθε] Εν ᾗδει τῦτο ἀναγκαι-

Ετι τοίνυν εἰ μὴν μηδ.] Εἰσθάλ-
ς τὴν ⸂ ἐλέγχων ἀπόφησιν. βέλ-
δὴ εἰπεῖν ὅτι, εἰ μὴ ἐῶ τὰ πρέσβεια
ταμαρτυρεῖτε αὐτῦ, βασάνυς
τοιαῦτα ὑπόλοιπον ἐῶ ὑποπτῆν.
. Επὶ τὴν ⸂ ἐλέγχων ἀπόφησιν
ν ⸂ δευτέραν ζητήσεως. ὡς ⸂ γὰρ Αι-
τὲς μάρτυρας ἀπεφήσαντο ⸂ ὕτως
νται, εἰ μηδὲν μηδένα εἴχομεν δεῖ-
⸂ πρέσβειαν ἔχοντα, ⸂ οἱκετῶν ὄδει
οίσεις πολύς. τῆς ⸂ μαρτύρων συσ-
ὲντῶν ἄρχοντες, ⸂ ὡς ἐδὲν ὅλων
. καὶ ζητῶμεν, τί δήπυτε ὠφελῶσι
ν μαρτυρούντων ἀνὴρ ⸂ πρεσβευτὴς
πρεσβειῶν, οὔτε ἐπιλογίσασθε, οὔτε
ημεῖα κατέχησθε, ἀρχόμενος δευ-

τέρας ζητήσεως· ἀλλὰ συνῆψεν ἅπας,
ὥστε δυσδιάκριτον δοκεῖν εἶναι τὴν εἴσο-
δον; καί τοι εἰωθὼς τῦτο ποιεῖν. καὶ
φαμὲν ὅτι ἄνδρα μὲ διήρηται τὰ πράγμα-
τα ἀπὸ ⸂ πραγμάτων, ἐκεῖ μὲν ἐπιλογί-
ζεται ⸂ παρομοιάζεται· ἐνθα δ' συμπλο-
κή τις ἐστί, μὴ ἐκ ἔστιν ἁπλῆ ὑπόθησις, ἐκεῖ
συμπλέκει τὴ τὰ κεφάλαια ⸂ τὰ πράγ-
ματα. ὁ δὲ ⸂ δείκνυσι μὴ ἁπλῶν εἶναι
σφαλμὸν ⸂ παιρόντα λόγον, ὡς τινες ὑπέ-
θησαν. ἐπεὶ γὰρ ὁ ἐμπίπτων ⸂ παρὰ δόξαν
ξιν ⸂ παρέχει λαμβάνοντες, ἀφ' τῦτο
ἐχ ἡγήσατο καιρὸν εἶναι δηλῶν τὴν
ἐκάστε δόξαν τἀναντίον· δ μὴ συνά-
ψας τῦ δευτέρυ τὰ πρότερα. ἡ γὰρ ἐπα-
γωγὴ ⸂ ἐμπίπτοντος ἀπόδειξις γέγονε
⸂ ἡμῖν αὐτὸν ἐξαπατῆσαι. γίνεται δὲ
ἐμπίπτον, διότι μὴ πλείων ἐργασίαν
ἐπεδείξατο δοκῶν ⸂ χρώματος ἀναφύλαξ.
ἀλλ' ἐ πάντας αὐτὸ τὸ χρῶμα γίνῃ δευ-
τέρας ζήτησις. ὅθεν δ τῦ Δημοσθένυς καὶ
⸂ παρ' ἀντιθέτων τιθέναι λύσιν, μὴ μὲν

τοις

σάνους καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπόλοιπον ἂν λιῦ σκοπεῖν.
δὲ Φιλοκράτης μὴ μόνον ὁμολόγει πρὸς ὑμῖν ὁ τῷ δ
πολλάκις, ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυεν ὑμῖν, [1] πυροπωλῶν, οἰκ
μῦν, βαδιεῖσθαι φάσκων κἂν μὴ χειροτονῆτε ὑμεῖς, [2]
ληγῶν, [3] τὸ χρυσίον καταλλαττόμενος φανερῶς ὅτι τ
τραπέζας, ὅτι ἕνι ὅπου τοῦτον εἰπεῖν, ὡς ὅτι εἴλ
ᾧ αὐτὸν ὁμολογοῦντα καὶ δεικνύντα. ἔστιν [b] οὖν ὁ

stiones & ejus generis alia reſtarent. Si vero Philocrates ſe accepiſſe non modo pro concione ſæpe confeſſus eſt, ſed & vobis oſtentavit, vendendo tritico, ædificando, profitendo ſe iturum etiamſi vos non jube tis, vehendis lignis, auro in m fis aperte commutando; profecto habebit iſte quod ill accepiſſe neget, qui ipſe c feſſus eſt & oſtentavit. Eſt

a Philocrates factus dives à Philippo, oſtentabat opes. b Τοίνυν

τὰς ἀντιθέσεις. ὅρα γὰρ πῶς ἄντικρυς λύσις ἐστὶ τῆς ἐλέγχου ἀπαιτήσεως. ὡς γὰρ Αἰσχίνου τὰς μάρτυρας ἀπαιτοῦντος, ἀπιστησεν· εἰ μὲ μηδένα μηδὲν ἔχοντα εἰχρῆν δεῖξαι τῆς πρέσβεως εἰληφότα, τινὰς τῶν εἰπετῶν ὑπόλοιπον ἦν βασανίζειν. ὁ γὰρ ἐξελῶν ἐλεύθερον βασανίζειν τότε, ἀλλ' ἢ δούλης ἢ πόλεως, ἢ οἰκέτης ἰδιωτῶν. εἰ δὲ δέικνυται Φιλοκράτης εἰληφὼς, τοῦτο δὲ φίλος Αἰσχίνης, εἴληφεν ἄρα καὶ μὴ Φιλοκράτους Αἰσχίνης. ἐπειδὴ γὰρ καὶ αὐτὸ τοῦτο σοφισμὸν ἐγένετο ζήτημα, εἰληφότος Φιλοκράτους καὶ Αἰσχίνης εἰληφεν, ἐναλλαττόμενος τῇ μέρει τούτῳ, σωισεῖς οὐκ ἂν πάνυ φιλίας καὶ πολλῆς οἰκειότητος εἰληφέναι τὸν Αἰσχίνην. ἐναλλὰ τοῦτο ἐναντίαν ἐξετάζει. ὁ μόνον γὰρ ἀπὸ τῆς οἰκειότητος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐξὸν ἀναμαρτυρήτου τοιαύτης ὑπονοίας αὐτὸν ἀπολύσαντος, οὐκ ἐποίησε τοῦτο παρελθὼν, καί τοι καλοιοῦτος αὐτὸν ῥήτορος. λέγω γοῦν, ὁ τοίνυν παρελθὼν Αἰσχίνης, ὡσὶ ἔδειξεν αὐτὸν ἵν' ἀπ' ἀρχῆς ἄρχῃ τέλους ῥήσηται τὰ ἀπὸ τῶν πεπραγμένων, ἐ ἀπὸ τῆς παρειμένων, ὅτι σωίσειν ἀεὶ τῷ Φιλοκράτει. καὶ τῶν ἀπὸ τῆς πεπραγμένων. ἀπὸ δὲ τῶν πρ μένων, ὅτι καλύπτου οὐχ ὑπ εἶτ' ἐπειδὴ καὶ τοῦτο κοινὸν λιῦ· ὁ δ ἄλλου ἐδεῖς κατεμαρτύρησε Φιλο τες· τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμ Αἰσχίνου δὲ οὐκ ἀφίησι ἐγκλήμα λίζων, καὶ τῆς μὲν ἄλλων ἐκείνη ὑπο φεύσεως, τούτῳ δὲ, ὑδεὶν τοῦτον. τῷ τῆς μέρει καὶ φανερῶς ἐμπορ Φρυνώνος, ἀμφότερα λαβὼν ἐαυτῆ ρήματος διοικούμενος, καὶ τὸ μὲν σω σαι τισι τῆς πρέσβεων, καὶ τὸ ἐπαγγ ἐκεῖ μὲν σωσαμένη, παροξυνεῖ, καὶ σ σάζεται εἰς λοιδορίαν· ἐ ἀλλ' τ συσκίαν μὴ κατεπονηκέναι τῆ δωρεᾶ αὐτοῖς. ἐὰν δὲ ἐπαγάγηται, ἔξει κ μαρτυροῦντας Αἰσχίνου, ὅπερ καὶ τοῦτο παντὸς διοικεῖται δὲ δευτέρα σχεδ ἐπιμέλει δὲ τῆς καὶ Φιλοκράτους λ βουλόμενος καὶ πλείονα εἴδη τῆς ἐπ ρημάτων, ἐ τῶν σύσεισιν ἐργάσαι δωροδοκίας. 1 Πυροπωλῶν.] Τὸ τον πωλῶν. 2 Ξυληγῶν] Ξύλα γων. 3 Τὸ χρυσίον] Οπερ εἰληφ

ἀνθρώπων ἀνόητος, ἢ κακοδαίμων, [a] ὥστ', ἵνα λαμβάνῃ
μλοκράτης, ἀδοξῇ δὲ αὐτὸς ϗ [b] κινδυνεύῃ, ἐξὸν ἀμφοῖν
μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζειν, τούτοις μὲ πολεμεῖν, [1] πρὸς
κεῖνον ἐλθὼν κρίνειν; [c] βούλει; ἐγὼ μὲ φόβενα [d] οἶμαι·
ἅ ζῶντα πάντα, ἐὰν ὀρθῶς σκοπῆτε, εὑρήσετε μεγάλα, ὧ
ες Ἀθηναῖοι, ϗ σαφῆ σημεῖα ὧν χρήματα τοῦτον ἔχειν.
λή. Ο τοίνυν ὕστατον μὲν γέγονεν, φόβερὸς δ' ἐστὶν ἔλαι-
σημεῖον τοῦ πεπραχέναι τοῦτον ἑαυτὸν Φιλίππῳ, θεά-
δε. ἵστε δήπου πρῴην, ὅτε εἰσήγγειλεν Ὑπερείδης Φιλο-
τίμου, ὅτι παρελθὼν ἐγὼ δυοχεραίνειν ἔφην ἔν τι [e] τῶν εἰσαγ-
γελιῶν, [2] εἰ μόνος Φιλοκράτης τοσούτων ϗ [f] τηλικούτων ἀδικη-
μάτων αἴτιος γέγονεν, οἱ δ' ἐννέα τῶν [g] πρέσβεων μηδενὸς, ϗ ὃν, ἔφην,
ὄντως ἔχω· ὑδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον, εἰ μὴ
[a] τὰς

niſquam mortalium adeo ve-
, aut infelix, ut, dum &
ocrates dona accipiat, &
male audiat ac periclitetur,
ei liceret ſtare ab innocen-
, hos quidem infeſtet, cum
autem conjunctus judicium
re malit? Equidem opinor
neminem: ſed hæc omnia,
ſte conſideretis, invenietis,
enienſes, magna & evidentia
ſigna acceptæ ab iſto pecu-

8. Jam vero quod poſtre-
mo factum eſt, nihilo tamen
minus ſignum iſtum Philippo
ſe vendidiſſe, ſpectate. Procul
dubio noſtis dudum, cum pro-
ditionis reum ageret Hyperides
Philocratem, me progreſſum di-
cere unum quendam in accu-
ſatione mihi reſtare ſcrupulum,
quo pacto ſolus Philocrates tot
& tantorum ſcelerum cauſa fuiſ-
ſet, novem autem legati, nul-
lius; atque id ita ſe habere ne-
gavi: nullam enim ejus per ſe
futuram fuiſſe autoritatem, niſi
adju-

a Οτις. 2. b Κινδυνεύειν. 2. c Βούλεσθε. 2. d Οἴομαι. 2. e Deeſt. 4.
ἑκάστων. 2. g Συμπ. 2.

ιδονίας λάβῃ Φιλίππου ἀντικατήλλα-
ις Ἀττικῷ νομισμάτια, ἵνα ἔχῃ τοῦ-
καλίσκειν εἰς αὐτὰς τὰς Ἀθήνας.
ρὸς σὲ ἐκεῖνον ἐλθών.] Προχωρή-
σας ὑπὸ Φιλοκράτει ϗ μετ' αὐτοῦ με-
γόνως.

2 Εἰ μόνος Φιλ.] Οτι Φιλοκράτης
μόνος ἐστὶν αἴτιος τῶν τοιούτων κακῶν, ἄλ-
λος

[2] τὺς συναγωνιζομένους τούτων τινὰς ἔσχεν. ἵν' οὖν μήτε μήτ' αἰτιάσωμαι μηδένα, ἔφην ἐγώ, ἀλλὰ [b] ὃ τοῦτ' αὐτὸ τὺς μὲν αἰτίους εὑρὴ, τὺς δὲ μὴ μετεσχηκότας ἀναξαὶς ὁ βουλόμενος καὶ παρελθὼν εἰς ὑμᾶς ἀποφήνῃ μὴ μετέχειν, [1] μηδὲ ἀρέσκειν αὐτῷ τὰ ὑπὸ Φιλοκράτους πεπραγμένα, καὶ [c] τοῦτο ποιήσαντα [2] ἀφίημι ἔγωγε ἔφην. Ταῦτα [c] καὶ μνημονεύετε, ὡς ἐγὼ οἶμαι. οὐ γὰρ παρῆλθεν οὐδεὶς, οὐδ' ἔδειξεν ἑαυτόν. καὶ τὴν μὲν ἄλλων ἐκάστῳ τις, [d] ὡς ἔοικε, συμφασις. [3] ὁ μὲν γὰρ ὑπὲρ [e] ἐμοῦ, [4] ὅδ' ἐγὼ παρῆν ἴσως, [5] τῷ δὲ κηδεστὴς ἦν [6] τούτῳ δ' οὐδὲν τούτων, ἀλλ' ὅτου καθάπαξ πέπρακεν ἑαυτὸν, καὶ οὐκ ὀπὶ τοῖς προελομένοις μεμισθάρνηκεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα δῆλός ἐστιν, ἐὰν νῦν ἀφῇ

adjutores illorum aliquos habuisset. Ut igitur, inquam, neque absolvam, neque criminer quenquam, sed res ipsa & noxios inveniat, & criminis expertes absolvat; surgat quicunque volet, & progressus in conspectum vestrum declaret se non esse socium, nec probare acta Philocratis, atque eum qui ita fecerit, absolvo ego, inquam. Hæc meministis, ut ego arbitror. Nemo autem prodiit, nec ostendit se. Ac cæterorum quidem singulis, uti par erat, aliqua ratio fuit. Nam alius rationes suas collerat, alius fortasse non adfuit, alius affinem illic habebat: alius autem causarum illarum nihil erat, sed usque adeo se prostituerat, vendiderat, neque in præsentia tantum suam locarat operam, sed non dissimulet se in posterum etiam, si nunc absolutus fuerit.

a Deest. 1. b Τὰ πεπραγμένα αὐτοῦ. 3. c Γάρ. 3. d Desunt. e Ἐμοῦ. 2.

λος ἦ ἐδεῖς. 1 Μηδὲ ἀρέσκειν αὐτῷ] Διαιτάζει ὡς τὸ μαρτυρῆσαι τὰς πρέσβεις, ἁπλούστερον εἰπών. ἐδεῖν γὰρ μέγα καὶ ἄτοπον λέγειν ὡς οὐκ ἀρέσκει μοι. 2 Ἀφίημι ἔγωγε] Ὀργὴ τοῦ ἀξιώματος τὸ μέγεθος, ἔγωγε αὐτὸς ἀντὶ τῆς πόλεως ἀποφαίνεται. 3 Ὁ μὲ ἐχ ὑπενθ.] Αντὶ ἔγωγε ὁ Δημοσθένης, ἀλλ' ἢ σὺ δῆλον ὁ Φιλοκράτης. 4 Οδ' ἐγὼ παρῆν] Εἰς τὸ πρέσβειαν ὁ Ἱπποκλῆς. 5 κηδεστὴς ἦν σοῖ] Φρύνωνι. πολλὴ μύτης καὶ σωφροσύνη. δ' ὧν μὴ γλοιῶτης, καθάπτεται. τὸ ἱκρίον τῷ αἰσχύνῃ, σωφρονεῖ, χαμαιρὲς εὐφήμως ἀποκαλῶν τὸ Φιλίππου ἦθος. 6 Τούτῳ δ'] Αἰσχίνῃ.

ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνῳ. ὥστε ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ ῥη-
τορήτην Φιλίππῳ, [a] ὑφ' ἁφιέντων [b] ἀφίησιν· ἀλλ' ἀδο-
κρίνεσθαι, πάσχειν ὅπερ αἱρεῖται παρ' [c] ὑμῖν μᾶλλον, ἢ
λίππῳ τι ποιῆσαι μὴ τοῖς ἡδονῇ. καί τοι τίς ἡ κοινω-
τίς ἡ πολλὴ προνοια ὑπὲρ Φιλοκράτους αὐτῇ; [d] ὃς εἰ τὰ
λιζα, καὶ πάντα τὰ συμφέροντα ἐπεπρεσβεύκει, χρήμα-
δ' ὡμολόγει λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας, ὥσπερ ὡμολό-
τοῦτό γε αὐτὸ φυγεῖν καὶ διελαθῆναι τῷ πρε-
πρεσβεύοντι προσῆκε, καὶ [e] ἁμαρτύρατος τὸ καθ'
τόν. ὁ τοίνυν πεποίηκε τοῦτ' Αἰσχίνης. ζῶντ' ὁ φαι-
ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι; [2] ζῶντ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι
ματα εἴληφεν Αἰσχίνης, καὶ πονηρός ἐστιν ἀργυρίῳ συνε-
ὁ δι' ἀβελτηρίαν, οὐδὲ δι' ἄγνοιαν, οὐδὲ [f] ἀποτυχάν-
των;

præsto futurum contra vos.
are, ne quod vel verbulum
lippo non jucundum sibi
idat, eos qui eum missum
unt non dimittit; sed labo-
infamia, accusari, quidvis
d vos perpeti satius esse du-
quam aliquid minus gratum
lippo facere. Quæ vero illa
societas? quæ tanta ista so-
tudo de Philocrate? Qui,
otam legationem præclaris-
e obiisset, & pecuniam ta-
men se propter legationem ac-
cepisse fateretur, ut fatebatur,
illud ipsum fugere & solicite ca-
vere incorruptum legatum con-
veniebat, & testari suam inte-
gritatem. Sed id non fecit Æs-
chines. Hæc nonne perspicua
sunt, Athenienses? Hæc non-
ne clamitant & loquuntur pecu-
niam accepisse Æschinem, &
propter argentum perpetuo esse
improbum, non ex simplicitate,
aut ignoratione, aut per calami-
tatem?

a Οὐδ' ἀφίεντ. ἀφ.] Sc. τὴν κατηγόραν αὐτὸν· ἀφίησι αὐτὸς, τυτίσιν, τὸν κου-
ἄγειν ἰᾷ. W. b Ἀφίεται. 2. c Ὑμῶν. Υ. d Ὃς. 1. e Διαμαρτύρατος. 1.
τοτυγ.] ἀποτυχάνειν absolute positum pro ἀποτυχάνειν τῇ ἐλπίδι. Ald.

οὐδ' ἀφίεντ. ἀφίησιν] Οὕτως ὁ βέ-
ται τὸν Φιλίππου λέγει, ὥστε ζημίαν
ται τὸ μὴ σωφρονεῖν αὐτῷ. καὶ γὰρ
ὡς ἀφῆτε αὐτὸν, ἀπαθῆ ὄντα, φά-
σαντες, μὴ πολιτεύειν, ἀπαλλάττει· ἐὰν
ἀφίητε ὑμῶν. ἡ τ' ἐλεγχος ἀπαιτήσει
κατ' ἀξίωσιν. 2 Ταῦτ' ἐχὶ βοᾷ] Μικρὰ δεῖ καὶ φανερῶ τοῖς πράγμασι
πεδείξεις,

νων; ἐ ἀ πίς μου καταμαρτυρᾷ, φησὶ, δῶρα λαβεῖν; ἀ τ
γὰρ ὄϛι ὃ λαμβρόν. τὰ πεάγματ', Αἰσχίνη, ἄνδρ πὶ
τά ὄϛιν ἁπάντων. ἀ οὐκ ἔνεϛιν εἰπεῖν, ὑπ' αὐτπάσαϛ,
πεπεισμένα, ἢ χαριζόμνά τῳ ὄϛι τοιαῦτα· ἀλλ' οἷά πρ
τά πεπρ ὑς, ἀ ἀληθείας σὺ πεποίηκας, τοιαῦτα ἀξ
ζόμνα φαίνε. πρὸς δὲ τοῖς πράγμασιν αὐτὸς αὐτ κα δ
σαυτ καὶ μαρτύρησ. [3] ἀπόκριναι γὰρ δεῦρο ἀναϛὰς μοι
δὴ δι' ἀπρίαν γε, ὃ φήϛς ἔχειν ὅ, τι εἴποις. [b] [4] ὃς γὰρ ἀγῶνας

tatem? & quis, inquit, teſtificatur me accepiſſe munera? Hæc enim eſt præclara illa defenſio. Res ipſæ, Æſchine, quæ ſunt fide omnium digniſſimæ. Neque dici poteſt, aut prætexi, vel ex perſuaſione alicujus aut gratificandi ſtudio eas eſſe tales; ſed

quales prodendo & corrump
do tu eas effeciſti, tales in ex
rendo apparent: & præter
ipſas jam tute in te dices te
monium. Age huc aſſiſte,
reſponde mihi: neque enim
imperitiam habere te negat
quod dicas. Cum enim no
cu

a Γρ. αὐτῷ. b Ος γὰρ ἀγ.] Alludit ad accuſationem Timarchi, q
æque eſt ἀμφίστομος atque hæc Demoſthenica. W.

πιεμήκει, ἔμψυχον τὸν λόγον ποιῶν. ἢ τὸ, Συνεχῶς ἦ, τὸ πλῆθος τ ἀποδείξεων ἐμφαίνει. 1 Καὶ τίς μοι καταμαρτυρεῖ, φησὶ,] Ἐν βαρύτητι κεῖται ὄντως. ὡς τ ἀποδείξεως ἦ τ διὰ τ πραγμάτων ἐλεγχύσης εἰλημόσης, ἐν ᾗ δεῖ τῷ ἀντιδίκῳ εἰσήγαγε. ἢ τίνων ὄντως δεικνυμένων, φησὶ, τολμᾷ λέγειν, ὃ τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν; ἡ λύσις ἦ τ ἀντιζήτησιν τ πραγμάτων τε ἢ ῥημάτων, τίνα τίνων ἀξιοπιϛίτερα; δῆλον ὅτι τὰ πράγματα. 2 Τοῦτο γὰρ ἐϛι τὸ λαμπρόν.] Ἢ ὅτι τοῦτο ὡς μέγα ἢ λαμπρὸν Αἰσχίνης φησὶν εἶναι, ἢ ὅτι τὸ φανερῶς ϛι πλέον ἐλέγχει, τοῦτό ἐϛιν. 3 Ἀπόκριναι γὰρ δεῦρο.] Ἡ πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἔχει τὴν ἀναφοράν τοῦτο, ὅτι τ ἔλεγχον πίϛεως ἐχόντων ἀποφαίνει, σὺ δὲ μείαν ἔχειν τῷ μὴ ὑπακούειν. ἐπεὶ ἀπόκριναι, ἀλλ' τί ἐχ ὑπήκουσας μ
μῳ; τὸ δὲ, ἀναϛὰς, ἐπειδὴ ἐ
ἕτερον βῆμα ὁ κριτὴρ ἐκ
ἕως ἂν πληρώσῃ τὸν λόγον ἐπὶ τ
βήματος ὁ κατήγορος. ἢ ὡς τὸ
ἀπόκριναι εἰρημένον. ἀπόκριναι ὅτι
πραγμάτων εἰϛι τ μαρτύρων πιϛ
4 Ος γὰρ ἀγῶνας καινὰς] Κλητικ
εἰδ, μέρ πνύματος, ὡς λ
φῶ ἐργαζομένῳ καὶ καταφορᾷ,
κατηγόρησεν Τιμάρχ, γέροντ
δρὸς, ὡς ἠτιμημένου. 5 Καινὰς]
εἰδοξος ὁ τ Τιμάρχ ἀγών ἐπ
χειδὼν μεγεθικότερος αὐτῷ λοιπὸν
ἐτιμήσατο κατηγόρησε, ἐάσας τ
ηλικίαν τῷ ὑποπτον. ἄνω ἦ εἰπὼ
νας ἕνεκα καλύμμ ὅτι Ὑπερίδ
εἰσαγγελίαν ἐποιεῖτο, ἐχ ὑπήκο
ἐπειδήπερ ἀντίπιπτεν. ἐ γὰρ ἐσήμ

ὥσπερ δράματα, καὶ τούτους ἀμαρτύρους τοῖς ἀληθέσι μεμεδηκότα τὴν ἡμέραν [1] αἱρεῖς διώκων, δῆλον ὅτι πάνδεινος εἶ πις.

λθ'. [2] Πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων Αἰσχίνῃ τούτῳ, καὶ πολλοὺ κακίαν ἐχόντων, ὡς καὶ ὑμῖν, οἶμαι, δοκεῖ, οὐδέν ἐστιν ὃ μέλλω λέγειν, ὡς ἐγὼ κρίνω, δεινότερον, ὃ, τι μᾶλλον ἀδωροδοκητὸν αὐτὸν ἐπαυτοφώρῳ, καὶ πεπραχότα πάντ' ἐξελέγξει. ἐπειδὴ γὰρ [b] ἀπεστείλατ' αὐθις αὖ τρίτον τοὺς πρέσβεις ὡς τὸν Φίλιππον ὑπὲρ τῆς καλῆς καὶ μεγάλης ἐλπίσι ταύτας ἃς ὅτος [c] ὑπεσχνεῖτο, ἐξεφοτοίησατε

as tanquam fabulas, eaſque teſtibus ad præfinitam diem ſator vincas, ex eo conſtat ſſe acerrimum.

9. Quanquam autem multa & atrocia ſcelera Æſchinis, magna improbitate referta, obis etiam, niſi fallor, videnullum tamen, meo quijudicio, eſt atrocius aut evidentius corruptelarum ejus argumentum, aut quod magis oſtendat palamque demonſtret eum accepiſſe munera, & vendidiſſe omnia, quam id quod jam dicturus ſum. Cum jam tertiùm legatos miſſuri eſſetis ad Philippum propter præclaras & magnas illas ſpes earum rerum, quas iſte pollicebatur, dele-

a Δοκεῖν. 2. b Ἀπεστείλατ'. 3. c Ὑπέχνετο. 3.

τίμως ἔχω λέγειν τοῦ αἰτίαν ἐξεῦρε πρὸς ἐμαυτόν. Ὃς γὰρ ἀγῶνας καὶ πράξεις ὡς οὐκ ἔστι, καὶ παῦται ἀμάρτυρα ὡς οὐκ ἔστι τοῖς μαρτυρημένοις τοῦ ἡμέραν αἱρεῖς διώκων. τὸ, ὥσπερ δράματα, ἀλλὰ τὸ ὑποκριτὴν εἶναι, οἱονεὶ πλάσματα. ἐν τῇ γὰρ καινῇ ἐπὶ τοῦ σκηνῆς κεῖται. τὸ δὲ, ἃ τούτους ἀμάρτυρα, ἀντὶ τοῦ μηδεμίαν δύνασθαι ἀπόδειξιν ἀκριβεστέραν λαμβάνοντα. Τίμαρχον κατεψηφίσασθε χρήσιμον ὄντα ἐκείνοις τοῖς πράγμασιν. ὁ δὲ γὰρ αὐτὸς παρέχεται μάρτυρα, ἵνα τὸ ὅμοιον τοῦ ὁμοίου παραφέρῃ, τὴν ἴσην ἀξίαν παρὰ τοῖς ἀκούουσιν. τὸ δὲ, ἃ τοῖς ἀμφιμεσημβρίαν τὴν ἡμέραν φησὶν, ὅτι τινὲς τῶν ἀγώνων ἀμφὶ τὸ μεσοῦν ἦμαρ ἤρξαντο τοῦ ἡμέραν, καὶ ὕδωρ τὸ ἐξαρκοῦν. αἱρεῖς δ', ὁ διώκων ἃ ὁ κατηγορῶν. 1 Αἱρεῖς] Ἀντὶ τοῦ νικᾷς, ἢ παροξυτόνως ἀναγνωστέον, πύμαλα, ἀλλὰ ἀφελόμενος.

2 Πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν ὄντων] Ἄλλο ἀπ' ἀρχῆς ἄρχει τέλους, καὶ τοῦτο ἐκ τῶν πεπραγμένων. ἀμαρτάνει δέ τι ἀφελὲ τοῦτο τὸ μέρος ῥητόμορος, οὐκ ἐπισήσας τῷ καιρῷ, καθ' ὃν ἡ πίστις εἶπε γίγνεσθαι. γίνεται γὰρ αὕτη τρίτη πίστις ἀφ' ἧς Φίλιππον ὄντα ἐν Φωκεῦσιν ἤδη συνίστησί τι ἀφ' οὗτος τὸν τε ἐλέγχον τῆς δωροδοκίας, καὶ τὸ πεπεισμένον αὐτό. δι' ὃ γὰρ αἰτίαν οὐκ ἐφῆκαν τοὺς Αἰσχίνου λόγους μὴ τῷ ἔξοδον, συνίστησιν ἐκ τοῦ Αἰσχίνου καταμεῖναι ἐνθεν. 3 Δε-

τε καὶ τῶτον, καὶ ἐμέ, καὶ τ' ἄλλων τὰς πλείστας τῶς αὐτῶς. ἐ
μὲ δὴ παρελθόν[1] ἐξωμοσάμην εὐθέως, καὶ θορυβέντων τινῶν,
[2] κελευόντων βαδίζειν, οὐκ ἂν ἔφην [b] ἀπελθεῖν. οὗτος δ' ὁ
χειροτόνητο. ἐπειδὴ δὲ ἀνέστη μὲν ἡ ἐκκλησία, συνε
θόντες ἐβουλεύοντο ὅτοι τίνα αὐτῶν καταλείψουσιν. ἔπ
φραγμένων ὅπως μετεώρων καὶ τὰ μέλλοντος ἀδήλων, σύλλογ
λόγοι παντοδαποὶ κατ' ἀγορὰν ἐγίγνοντο τότε. ἐφοβοῦντο
[2] μὴ σύγκλητος ἐκκλησία [c] γένοιτο ἐξαίφνης· εἶτα ἀκού
τες ὑμεῖς ἐμοῦ ταῦτ' ἂν [d] ψηφίσασθέ τι τῶν δεόντων ὑπὲρ τῶ
κέων, [3] καὶ τὰ φεύγματα [e] ἐκφύγοι τὸν Φίλιππον. εἰ δὲ ἐγ
φίσα

legiſtis & iſtum, & me, & ex reliquis pleroſque eoſdem. Ego progreſſus ſtatim ejuravi; tumultuantibus autem quibuſdam, & me ire jubentibus, negavi me abiturum. Iſte autem delectus erat. Deinde cum concio ſurrexiſſet, congreſſi iſti conſultabant, quemnam hic relicturi eſſent. Dum enim etiamnum in motu eſſent omnia, incerta futurorum expectatum & congreſſus, & verba turia in foro fiebant. Metueb enim ne ſubito concio indic retur, & vos, audita ex me ritate, aliquid opportuni de Ph cenſibus decerneretis, & Phili pus gerendarum rerum occaſ nem amitteret. Nam ſi dec

a Λεγόντων. 1. b Περιλ. 1. c Γένηται. 1. d Ἐπιψηφίσησθε. 2. e Φύγῃ. 1.

κεῖ] Ἀντὶ τοῦ φαίνεται. 1 Ἐξωμοσάμην εὐθέως] Σοφόκλεα σαφέστερον τὸ εὐθέως· ἐπειδὴ γὰρ καὶ Αἰσχίνης ἐξωμόσατο, τὸ μὲ αὐτῷ δίκαιον εὐλόγως γενέσθαι· τὸν δὲ Αἰσχίνην μὴ τὸ πρᾶγμα κακῶς ἀφιστάμενον. δηλοῖ δ' ἅμα καὶ τὴν εὔνοιαν· οὐ γὰρ φιλόπολιν μὲ ἀναφήνατο. ἐξωμοσία δ' ἀμφίβολον ὑπομοσίας. ἐξωμοσία μὲν γάρ ἐστιν ἡ παντελὴς ἀρνησις μετ' ὅρκου. ὑπομοσία δ', ἡ ἔτι προσῆκε ἀναβολὴν, ὅταν ὀμνύῃ τις, ὅτι πεῖσαι μὲ οὐ δύναμαι ποιῆσαι τάδε, ὕστερον δ' αὐτὸ ποιῆσαι· διομοσία δ', ἡ χειμένη ἐν ταῖς διαιτηταῖς, ὅταν ὀμνύῃ καὶ ὁ κατήγορος καὶ ὁ φεύγων. οὕτω δ' καὶ ἀντωμοσία λέγεται. 2. Μὴ σύγκλητος ἐκκλησία γένοιτο] Τρεῖς ἐκκλησίαι ἦσαν μόνοι ἐγίνοντο κατὰ μῆνα· ἡ δ' σύγκλητος ἢ ἐκ ἀγορᾶς· ἡ δὲ σύγκλητος δ' ἐκκλησία ἐκαλεῖτο, ἐπὶ μὲν τοῖς νομίμοις καὶ συνήθεσι, ἑαυτῷ ὁ δῆμος συνάγειν. ὅταν δ' ἀνάγκης τινὸς σύλλογος γένηται, κείμενα τινὰ ἐφεῖσθαι. 3 Καὶ τὰ φεύγματα ἐκφύγοι τὸν Φιλ.] Οἶδεν, τὰ τασκευάσαι Φιλίππῳ. ἔφη δ' πῶς ἐδίδαξεν ἐπιζητῶν, ὅτι καὶ τὰ σχεδὸν

ταῦθ μόνον, ᾗ μικρὰ [a] ὑπεφήναπε ἐλπίδα ἡτιν ὧν αὐτοῖς,
ἂν. ὃ γὰ ἀθλιῶ, ὅτε ἀθλιῶ, μὴ ᾠχυρωθέντων [b] ὑμῶν,
μεῖναι Φιλίππῳ. [1] ὅτε γὰρ σῖτος [c] ἀθλιῶ ἐν τῇ χώρᾳ
τόρῳ ἀφ' τ πόλεμον γεγονότα, ὅθ' ἡ σιτοπομπεία διωα-
τειρῶν ὄντων ὑμετέρων ἐκεῖ, ᾗ τ θαλάττης κρατούντων·
τε πόλεις πολλὰς ᾗ χαλεπὰς λαβεῖν αἱ τ Φωκέων, [d] μὴ ὃ
χίῳ ᾗ πολιορκίᾳ. εἰ γὰ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ἤρει, δύο ᾗ εἴκοσίν
ν ἀριθμῷ. διὰ δὴ ταῦτα πάντα, ἵνα μηδὲν μεταθῆσθε ὧν
πάσθε, τοῦτον αὖθ κατέλιπον. [e] ἐξομόσασθ μὲ δὴ μὴ
ἀτίας τινὸς δεινοῦ ἕνεκ, καὶ ὑποψίας μεγάλης. [2] τί λέ-
; ὅτι τοσαῦτα καὶ [f] τηλικαῦτα ἀγαθὰ οὐχὶ βαδί-
ἀπαγγείλας, οὐδὲ πρεσβεύεις; ἔδει δὲ μένειν. πῶς
; ἄῤῥωστεῖν προφασίζεται, καὶ λαβὼν Ἐξήκεστον ὁ ἰα-
τρὸν

duntaxat feciſſetis, & ſi nimam in iis ſpem excitaſſe- conſervati eſſent. Non enim iſſet Philippo, niſi vos dece- eſſetis, manere diutius. Ne- enim frumentum erat in is propter bellum incultis, que etiam invehi potuiſſet, tris triremibus ibi præſenti-, & mare obtinentibus; & ocenſium urbes multæ erant expugnatu difficiles, niſi mo- & obſidione. Nam ſi ſingu- lis diebus ſingulas cepiſſet urbes, duæ & viginti fuerunt nume- ro. Propter ea igitur omnia, ne quid eorum mutaretis in qui- bus decepti eratis, iſtum hic re- liquerunt: ſed ejurare, nulla al- lata cauſa, non ferendum erat, & vehementer ſuſpectum. Quid ais? Ad tot & tanta bona quæ nunciaſti non abis, nec legatione fungeris? ſed manendum erat. Quid ſit? morbum ſimulat; & frater ejus, adducto Exceſto me- dico,

Ἀτιφήνατ'. 1. b Αὐτῶν. μεῖναι. 1. & τιμεῖναι 2. c Hn. 1. d Μὴ
ἀθλίων.] αὐτὰ ᾗ, εἰμὶ χρήσιμ. W. e Ἐξομολογήσασθ. 1. f Τοιαῦτα. 1.

ως πεμφθείσης παρὰ τῶν Ἀθηναίων, ἔξωθεν ἐπεκαίξαν, λύων φησὶν, ὅθ' ἡ
πάντα οἱ Φωκεῖς. 1 Οὔτε γὰ τῶν- σιτοπομπεία διωκεῖτ. τὸ ᾗ ἤρει, ἀντὶ δ
ἐλάμβανε καὶ ἐκράτει. ἔστι ᾗ ὡς ἐπὶ δ αἰ-
ρῶ ῥήματος ἀθροισμῷ. 2 Τί λέ-
γεις.] Πλείστης χρείαντος δ ἀσχολίας
ἀντι-

πρὸν ἀδελφὸς αὐτῷ, ἢ παρελθὼν τῇ βουλῇ ἐξωμόσατο
ρωστεῖν τουτονί, καὶ αὐτὸς ἐχειροτονήθη. ἐπειδὴ δὲ ἀπολώ
οἱ Φωκεῖς ὕστερον ἡμέραις πέντε ἢ ἕξ, [1] καὶ τέλος εἶχε ὃ μί
μεα, ὥσπερ ἂν ἄλλό τι τούτῳ, καὶ ὁ Δέρκυλλος ἐκ τῆς Χαλκ
ἦκεν ἀναστρέψας, καὶ ἀπήγγειλεν [2] ὑμῖν ἐκκλησιάζουσιν ἐν Πι
ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασι, καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, [a] ἐθο
ἀκούσαντες εἰκότως καὶ ἐκείνοις συνήχθεσθε, καὶ αὐτοὶ ἐξεπέπ
χθε, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατακομί
ἐψηφίζεσθε, καὶ τὰ φρούρια ἐπισκευάζειν, καὶ τὸν Πειρ
[b] τειχίζειν, καὶ τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν. [3] ἐπειδὴ [c] ἐτα
ἦν, καὶ τοσαύτη ταραχὴ καὶ τοσοῦτος θόρυβος περ
ἐκκλησίᾳ τὴν πόλιν, τίνι καῖται ὁ ἀνὴρ καὶ σοφὸς οὕτως

dico, Curiam ingreſſus, coram ſenatu jurat ægrotare iſtum: & ejus vice ipſe deligitur. Ut autem perierant Phocenſes quinque diebus aut ſex poſt, & ea locatio ab iſto confecta erat, quaſi aliud quiddam conduxiſſet; Dercyllus Chalcide reverſus, vobis concionem in Piræeo habentibus nunciat Phocenſes periiſſe; quo vos Athenienſes audito, & illorum vic
dolebatis, ut par erat, &
perterriti liberos & uxores
agris in urbem transferen
decernebatis, & caſtella inſt
randa, & Piræeum muniend
& Herculana ſacra in urbe
cienda. Cum hæc fierent,
tanta perturbatio, tantuſque
multus urbem invaſiſſet,
iſte vir eloquens & ſapiens
vocat

a Τῶτ. 2. b Επιτειχ. 1. c Τοιαύτη ταραχὴ καί. 1.

ἀπιλέγοντος. ἔστι δ' ἀποστροφὴ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐκ τῶν Ἀθηναίων. τὸ δ' ἔδει δ' μένειν, ὡς ἐκ τοῦ Δημοσθένους. τὸ δ' πῶς ἂν, κατ' ἐρώτησιν. τοῦτο γάρ φησιν ὁ ῥήτωρ· τί ἂν; ὅτι χρεία ἦν παραμεῖναι. 1 Καὶ τέλος εἶχε τὸ μί.] Ὡς μεσηχυίας ἤδη τοῦ Αἰσχίνου, καὶ ὁμολογήσαντος ἃ ἔπαθον Φωκεῖς. 2 Ὑμῖν ἐκκλησιάζουσι] Δηλονότι συνεπειῶτων αὐτῶν ἢ πρὸς τὸ πειρεῖν, ἢ πρὸς ἄλλα τινός. παρατήρη- 10 σις, καὶ] Συνῆψεν ἐστοῦθεν τὸν λ

στιν δ' ἐκ τούτου, ὅτι, ὡς ἤδη ἔγνωμεν, μόνοι οἱ Πυκνὶ ἐκκλησίαζον, πολλάκις δὲ Πφρασεῖ καὶ οἱ ἄλλοι τῆ καὶ λοιπὸν ὅτε συνήγοντο ἐκκλησία λεῖτο· οὐχ ὅτι οἱ τόποι ἐκκλησίαι λῆντο, ἀλλὰ ὅτι συνήγοντο ὁ δῆμος ρᾳ τὸ αὐτὸς ἐκεῖσε ἐκκλησιάσειν. Πνὺξ ἐκαλεῖτο, ἀπὸ δ' πυκνὸς ἐκ δῆμον πληπάζειν. 3 Επειδὴ τ

νος, ὅτε βουλῆς, ὅτε δήμου χειροτονήσαντος αὐτὸν, ὡχέτο πρεσ-
βευων [a] ὡς τ ζωῦτα πεποιηκότα, ὅτε τ ἀρχαιρεσίαν, ἐφ ἣ τότε
ἐσπουδάσατο, ὑπολογισάμενος, ὅτ' ὅπι πρεσβευτὴς ἄλλος ἡρηθ
ἀνὴρ, ὅτ' ὅπι τ τοιούτων ὁ νόμος θάνατον τ ζημίαν τίθη κε-
λευει, ὅτ' ὅπι πάνδεινόν ἐστιν ἀπηγγελκότα ὡς ὑπεκεκηρυχ-
μένα αὐτῷ τὰ Θήβας, ἐπειδὴ Θηβαῖοι πρὸς ῷ τ Βοιω-
τίαν ἅπασαν ἔχοι, καὶ τ τῶν Φωκέων χώρας ἐγκρατεῖς γένοιντο,
ἐλθεῖν εἰς μέσας τὰς Θήβας, καὶ ὃ τ Θηβαίων στρατόπεδον
ἐφύλαττε. ἀλλ' ὥσπερ ἔκφρων ἦν, καὶ [b] ὅλος πρὸς ῷ λήμμασι καὶ ῷ
δωροδοκήμασι, ὥστε [c] πάντα τὰ ἄλλα ἀνελὼν καὶ παρεὶς ὡχέτο.
ια'. [1] Καὶ τοιούτου ὄντος τοῦ φράσμα ὄντος, ἔτι [d] πολλῷ δεινότερά
ἐστιν

lis, nec à ſenatu, nec a populo delectus, legatus abit ad eos qui illa perpetrarat; nulla ſatis ratione vel morbi, quo ſe tempore legationem dudum ejuratam; nec quod alius ipſius loco ſuffectus creatus erat; nec quod ſimilia facinora capite ſancita eſſent; nec quod abſurdiſſimum eſſet, poſtquam renunciarat ſe Thebanis eſſe proſcriptum, cum ii præter Bœotiæ totius imperium, etiam Phocenſis regionis potiti eſſent, tum in medias Thebas, & Thebanorum caſtra vadere: ſed ita erat extra ſe raptus, ita totus in quæſtum & largitionem immerſus, ut ſublatis & deſpectis cæteris rebus omnibus abiret.

40. Quæ res cum talis ſit, multo etiam graviora ſunt ea, quæ

Eis. 1. b Ολως. 1. c Απαντα ταῦτα ἀπολ. 2. d Deeſt. 1.

πιθανὴν ἀπολογίαν. καὶ μὲν δὴ εἰ
ἐν ἰδιωτικῷ διεδικάσθη, ἐκ ἂν
ἐφθονῶς ἀπῆλθεν, ὥστε καταψηφίσα-
σθαι τῶν κατασῆσαι. ἡ λύσις. ἀλλ' ὕπ-
ερφρων ἦν, καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμ-
μασι τῷ δωροδοκήμασι, ὥστε ταῦτα
τὰ ἀπόντα καὶ παρειμένα ὠχέτο. ἀπο-
λιπὼν ταῦτα, ποῖα; τὸ ἀρρωστῆσαι, τὸ
μὴ Θηβαίους· ὅπι ἔλεγεν ἐν τῇ ἀρ-
χῇ ὡς αὐτὸν ἐμίσησαν οἱ Θηβαῖοι,
μήματα κατ' αὐτῶν ἐπικήρυξαν,
τα. ἄξιον δὴ ἰδεῖν ποῖόν ἐστι τὸ
τ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ἐξω-

μόστατο Αἰσχίνης, ἕτερος ἐχειροτονήθη, αὐ-
τὸς πορεύεται μετὰ τῶν πρεσβείαν. τί
τοίνυν ἐρεῖ πρὸς ζῶυτα; ὅπι οὐκ ἐξελή-
λιπτο ἡ χειροτονία, καὶ ἄτοπον ἦν χειρο-
τονηθέντα, ἐπειδὴ ῥᾴδιον ἦν, βαδίζειν
παρὰ τ Φίλιππον. ὁ δ ῥήτωρ, ὡς ἐν
ἐκ ἕτερος ἀντὶ σὺ χειροτονηθείη, ἔδει σε
βαδίζειν τάχιστα· ἐκ ὅτι Φωκίας ἀπολω-
λότος ἐπύθου.

1 Καὶ τοιούτου δ πράγ.] Εἰδὼς ἦν πάντων πέμπειν τῷ Ἀπόλλωνι τὸ τῷ ἀγῶνα τ Πυθίων τὸς θεωρὸς καὶ τὸς Θεσπροπίτας, ἵνα μεῖζον ἡ τὸ ἀξίωμα τ θυσιῶν.

ὅστις δ' ἐκεῖσε ἐλθὼν διεπράξατο. ἀπάντων γὰρ ὑμῶν τῶν
τ' ἄλλων Ἀθηναίων ὅτου δεινὰ καὶ ἀθέτλια ἠγεμόνευσαν τοὺς πα
πώρους πάσχειν Φωκέας, ὥστε μήτε τοὺς ἐκ τῆς βουλῆς θεωρούς,
τε τοὺς Θεσμοθέτας εἰς τὰ Πύθια [2] πέμψαι, ἀλλ' ἀποστῆ
πατρίου θεωρίας, ὅτος εἰς τὰ Ὀλύμπια τὴν παραγιγ καὶ ὃ π
μου, [1] ἀ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον, εἰστιᾶτο ἐλθὼν, καὶ απο
μετεῖχε καὶ εὐχῶν, ἃς ὑπὲ τοῖς τ' συμμάχων τ' ἡμετέρων
χεσι, καὶ [b] χώρας, καὶ ὅπλοις [c] ἀπολωλόσιν, ἥκεθ' ἐκεῖνος· καὶ
στεφανοῦθ, καὶ συνεπαιώνιζε Φιλίππῳ, [2] καὶ φιλοτησίας [d]
πινε. καὶ ταῦτ' οὐκ ἔνεστιν ἐμοὶ μὲν ὧδ' ἔχοντα, τούτῳ δ' ἄλ
πῶς εἰπεῖν· ἀλλ' ὑπὲρ μὲ τ' ἐξωμοσίας ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς
τέρας γράμμασιν ἐν τῷ μητρῴῳ ταῦτ' ἐστὶν, ἐφ' οἷς ὁ

quæ poſtquam illuc venit, perpetravit. Cum enim vos qui adeſtis omnes, & cæteri Athenienſes tam miſere & crudeliter cum miſeris agi Phocenſibus duceretis, ut neque ſenatorios ſpectatores, neque Sexviros ad Pythia mitteretis, ſed patrium ſpectaculum deſereretis; iſte ad triumphales epulas, negotiis & bello confecto, quas Thebani & Philippus in honorem deorum inſtruxerant, acceſſit cum libationum, tum vot fuit particeps, quæ ille ob rum noſtrorum mœnia & & arma perdita nuncupab una coronas geſtavit, & P concinuit cum Philippo, miliariter propinavit. N ego hæc ſic, iſte aliter n poterit: ſed ejuratio inter blica veſtra monimenta in lario, quibus miniſter pub

a Παραπ. 2. b Χώρᾳ 1. c Ἀπολώλασι. 1. d Προὔτίη. 3. e Ἐξ. εἰκότως ἢ δεῖλ. W.

1 Ἀ Θηβαῖοι δὲ Φίλιππος ἔθυον] Θηβαίοις εὐεργέτης τῷ Φιλίππῳ, διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, ὅτι δεινὰ καὶ ὁ Φίλιππος ἠδίκητο. ὅρα δὲ ὅπως ὁ μὲν ἦν ἀναίσθητον, τὸ ἐστιᾶσθαι δὲ ἀπέδειξεν, τοὺς πρέσβεις ὑπεστι μαρτύρεσθαι· τὸ δὲ ἐστεφανῶσθαι καὶ τὸ πατρίδος ὁ ῥήτωρ ἐν δὲ ἀκολούθως, καὶ μὴ εἰκότων τῶν πρέσβεων, κατεσκεύασε.

2 Καὶ φιλοτησίας] Λείπει φιλοφρονεῖσθαι ἐν τοῖς συμποσίοις, τὸ δεξιοῦσθαι λήλους ἐπὶ ποτηρίοις· πολλάκις ζωῦτα ζῷ ποτήρια χαλίζεσθαι τὰ λία, οἷς αὐτοὺς πίνειν, χρυσᾶ ὄντα δὲ ἐν τῷ τὸ αὐτοὺς πίνειν. ζωῦτα δὲ ἐγκλήματα καὶ σημεῖα αὐτοῦ ποιητέα. τὸ δὲ ψήφισμα, ὅπερ

ος τότε; ἡ ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου [a]ὀνόμα-
γέγραπται. ὑπὲρ δὲ ὧν [b]φησὶ διεπράξατο, ἃ [c]συμ-
βάντες καὶ παρόντες [d]καταμαρτυρήσουσιν, οἵπερ ἐμοὶ
ετα διηγοῦντο. ἃ γὰρ ἔγωγε οὐδεὶς συνεπρεσβεύσατο, ἀλλ'
μοσάμην. καί μοι λέγε δὴ τὸ ψήφισμα καὶ τὰ γράμματα,
τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς δὴ εὐχὰς ὑπολαμβάνετε εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς τὸν Φίλιππον,
ἔπεσθαι, ἢ τοὺς Θηβαίους; ἆρ' ἃ περὶ τοῦ πολέμου, καὶ νίκην
οῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι, καὶ τυραννίδα [e]τῶν τῶν
έων; ἐκεῖν' ταῦτα συνήρχετο ὅτου, καὶ κατηρᾶτο τῇ πατρίδι, ἃ
ς κεφαλὴν ὑμᾶς αὐτοῦ δεῖ τρέψαι. [f]ἐκεῖν' οὖν ἦλθε μὲν παρὰ
μων, ὃς θάνατον κελεύει [g]τῶν τὴν ζημίαν εἶναι· ἐλθὼν δὲ ἐκεί-
σε

Quæ igitur vota putatis nuncupasse diis Philippum, cum libaret, aut Thebanos? Nonne ut in bello vim & victoriam ipsis & sociis largirentur, & horum contraria Phocensium fœderatis? Iste porro eadem precabatur & imprecabatur patriæ; quæ nunc vos in ejus caput convertere oportebit. Itaque abiit contra legem, quæ id facinus capitale esse jubet: illuc autem profectum

est, asservatur; & decretum
m de ista re est scriptum.
e autem ibi perpetrarit, col-
i ejus & ii qui adfuerunt te-
onium in eum dicent, qui ii-
hæc mihi retulerunt. Ne-
enim ego una in legatione
sed eam ejuravi. Age, re-
mihi decretum & literas,
stes accerse.

ECRETUM. LITE-
RÆ. TESTES.

Ὀνομ.] &c. [a] Αἰσχίνης ἐξεμίσησεν τὸν πεισθέντα. W. [b] Ἐκεῖσε ἐλθὼν 2. [c] Συμπρεσβεύσαντες. 1. [d] Καταμαρτυρῆσαι. 2. [e] Deest. 2. [f] τῶν] &c. [g] ἔχειν. vel potius κύτῳ, τῷ Αἰσχίνῃ. W.

ο [a] πολιτῶν, ὅτι ἐξεμίσησε ὁ
ης ἐξαιστῶν. φιλοπρωτία, ἡ κύλιξ,
[b] φιλίαν τοῖς φίλοις ἀφθόνως.
ῶν ἔχετο μὲν ἀπορῶ τὸν νόμον] Ἐν-
ἐπιλογίζεται λοιπὸν, καὶ σεμνολο-
γίαν τὴν [c] ἐγκλημάτων, πλημ-
μεις τὸ δίκαιον ζήτημα. σιώπησε γὰρ αὐ-
τοῦ τοῦτο ποιεῖν, μὴ τοὺς δικαδείξεις τοὺς
ἰσχυρότερους ἐπιλογίζεσθαι. ἔστι δὲ δυνατὸν
ον ζητήματος· τὸ πεφιλῆσθαι τοῦτο.

σε ἑτέρων θανάτων ἄξια ποιῶν πέφαγ. τὰ δ' ἔμπροσθ
πραγμένα ἢ πεπρεσβευμένα [a] ὑπὲρ τούτων ἀποκτείν
αὐτὸν δικαίως.

μά. Σκοπεῖτε τοίνυν τί τίμημα ἔσῃ ὁ [b] ταύτην ἔ
ἀξίαν, ὡς τε τοσούτων [c] ἀδικημάτ ἀξιόχρεων φανεῖ. τ
ἂν ἀρχεῖν, ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι, δημοσίᾳ μὲ ἅπαντας [d] ὑμ
ὅλοι τ δῆμον ἅπασι τοῖς πεπραγμένοις ἀπ τ εἰρήνης ὑπ
καὶ μήτε τ ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθέλειν, δυσκόλως τ
καὶ ὑποπτῶς πρὸς τ Φίλιππον, ὡς ἀσεβῶν καὶ δεινῶν ὅλων
πραγμάτων, καὶ ὅτε δικαίων, οὐθ' ὑμῖν συμφερόντων· εἰς δ
καιρὸν εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας
ὅρκον τ ὑπὲρ τ πόλεως ὀμωμοκότας, τ ἁπάντων τοῦ

ctum aliis mortibus luenda designasse constat. Jam ejus acta priora & obitæ propter hæc legationes merito eum interfecerint.

41. Quare considerate quæ litis æstimatio ea magnitudine sit, ut tot sceleribus non minor esse videatur. An non turpe fuerit, Athenienses, cum publice universi vos & totus populus omnia ea quæ pacem consecuta reprehendatis; cum nec phictyonum decretis assen ni, & irascamini Philippo, que suspectum habeatis, quam impia sint & crudeli facta, & neque justa, neque bis utilia: si in curiam in ad rationes de illis redditas dicandas, & jurejurando pr publica dato, malorum om

a Ὑπὲρ τούτ.] Τῶν νῦν λεγομένων ἐν Φωκεῦσιν ἢ Φιλίππᾳ καὶ Θηβαί
b Τοιαύτῃ. 1. c Πραγμάτων. 2. d Deest. 1.

μὲν γὰρ παρειμένων, ἵν' ὡς ἔστιν· ἐὰν πίστ' ἐμποδὼν ᾖ Φιλίππῳ κακῶς, ἐπειδὴ ὡς σωτὴρ ὡς ἐπιστωκότα δυνοῖς ἐώρας· μὴ τῷ ἐπαγγελίαν σὸν ἐμνησικακήσας. ἀπὸ δὲ τ πεπραγμένων, ὅτι Πύθωνος ἀφικνεῖται, καὶ πᾶν ἑτέρων πεῖσθαι, ὅτι μὲν ἀξιούντων Φιλίππου Ἀμφικτύονα ψηφίσασθαι, πάντων ἀντιλεγόντων, μόνος σιωπᾷς. τὸ χρῆμα σιωπ

πταν τούτοις, ὃ ὡς ἐκ ἐμποδὼν πόρον, νυνὶ ᾖ ὡς ἐμποδὼν· ὅτι εὐλαβοῦμαι σιωπᾷν τοῖς πρέσβ μάσιν ᾗ δεῖ τ ῥήτορα καὶ δεινὸν ἐχ ὡς χρῶμα εἰσηγάγου, ἀλλὰ σ πικῶς παροξύνας μᾶλλον, ἢ συν ἀπολογίαν αὐτῷ ὡς ἀγαθῷ. ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅτι Φιλ δωροδόκος εἶναι ὁμολογεῖ, ὅτι

ν, καὶ [d]οὐκ εἰλήφατε ἐπαυξοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τῦ-
ρφείναι; καὶ πῶς ἂν δικαίως [a]ἂν ὑμῖν ἐγκαλέσαι τ ἄλλων
τῶν, μᾶλλον δὲ ἁπάντων τ [b]ἄλλων Ἑλλήνων, ὁρῶν Φι-
λιππον μὲ ὑμᾶς ὀργιζομένους, ὃς οὐκ ἂν πολέμου [c]μὲ ποιήσαιτο τ
ἀργυρίου ἀλλὰ τ [1]πολύτιμα τὰς πρᾶξεις [d]ἐωνεῖτο, πρᾶγμα
καλὸν συγγνώμου ἔχον ἀμαρτάνομενον, τυτονὶ δὲ ἀφιέντας,
καὶ ὑμέτερα ὄντως αὐχρῶς ἀπέδοτο, τ νόμων τὰ ἔσχατα ζη-
μιῶν ὑπομένοντα, ἐάν τις ταῦτα ποιῇ;

μ'. [2] Τάχα τοίνυν ἴσως ἂν τοιῦτος ἄξιόν τις λόγος παρὰ τύτων,

ὡς

rem, & quem in talibus fa-
ribus palam deprehendiſtis,
abſolvetis? Ecquis cætero-
civium, vel potius aliorum
corum omnium, non jure
eprehendet, qui videat vos
Philippo, qui pacem è bello
eret negotia ab iis qui ven-

dere ſolent, mercatus, rem agit
omnino venia dignam; iſtum
autem abſolvere, qui veſtra tam
flagitioſe vendidit, cum legibus
extrema ſupplicia talibus facino-
ribus ſint conſtituta?

42. Fortaſſis etiam talis ab
iſtis ratio adferetur, principium
hoc

a Deeſt. 2. b Deeſt. 3. c Deeſt. 3 d Ωνῆτο. 3.

πι συωλῶ. τέτταρτον, ὅτι εἰσαγεί-
Υπερίδ. Φιλοκράτει, καλεῖ-
Ἀλφιβιάδῃ τὸν βελομένῳ Ἀλ-
ραδ ὅτι μὴ κακηγορήσει, ἀ πα-
Αἰσχίνης. 5
Πωλωύτων] Παρὰ τ συνεργῶν
συναγορευόντων Αἰσχίνῃ.
Τάχα τοίνυν] Ἀντίθεσις ἐπιλογι-
ρημένης ἂν ταύτῃ ἔπλασεν ὁ ῥή-
α δείξει Φίλιππον μίσαν, Ἀλ- 10
ὅτι μᾶλλον αὐτὸν κινῆσαι εἰς
ἐκ τ φίλον αὐτῷ πεμφθησόμε-
Ἀλ τύτῳ κινήσει τὸς δικασ-
ὸ αἰσχίαν μᾶλλον τιμωρήσασθ τ
λω. Ἄλλως. Ἀπὸ συμφερόντος 15
ση ἡ ἀντίθεσις, ζητήσαντων εἰ λυσι-
κατεψηφίσαντο; ἔστι ἂν ἀκόλυθος
αυτὸν ῥηθεῖσιν· εἰπόντ ἂν
δίνες δικαίων εἶναι τ Αἰσχίνῃ π-
ῆσαι, ἀκόλυθον ἦν εἰπεῖν τ Αἰσχί- 20

νῃ, μὴ συμφέρειν τῦτο τοῖς Ἀθηναίοις,
ἵνα μὴ ἐχθρὸς αὐτοῖς Ἀλεξανδρος ὁ Φιλιπ-
που. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἅπαξ οἱ ἐπίλογοι οὐ τ
τελικῶν κεφαλαίων λαμβάνονται, Ἀλ-
τῦτο πολλάκις ὁ τύτων ἐπιλογικά τι-
νες ἐμπίπτουσιν ἀντιθέσεις, ὃ ἔσχασμῷ
καὶ ὀρθῷ. ἤδη δέ τι καὶ ἐπίρρημα τοιοῦ-
τον. ὁ δ' ἐπίσκιψις λοιπὸν ἀφελὲ τ τιμω-
ρίας. Ἀμέλει γάρ, ὡς οὐ πάρ' Αἰσχίνου
ταύτην ἐσήγαγε, ἀλλ' ὡς παρὰ τ συνη-
γόρων, εἰπών, Τάχα τοίνυν καὶ ταῦτ-
ἄξει λόγος παρὰ τύτων δηλονότι τῶν
συνεσκηνότων καὶ συνηγορύντων Αἰσχίνῃ. ἡ
λύσις δ' ἐκ τ ἀντιπαράστασιν. ὡσπερεῖν δὲ
τῷ λύσιν τ ἀντιθέσεως ἐξειργάσατο, ἵνα
τ Αἰσχίνου λόγον, καὶ παραδειγμάτων
τῦτο μὲ, τ καὶ βασιλικὰ καὶ Τιμοκράτους
μηθοδίς· τῦτο δὲ, τ καὶ Θηβαίους καὶ
τὰς πρέσβεις. οἰκεῖα δ' ἄμφω τὰ παρα-
δείγματα. τὸ μὲν ὡσπερεῖν Ἀλεξάνδ-

ἀφ' ἀρχῆ γενησομ) τ πρὸς Φίλιππον ἔχθρας, εἰ τ εἰρ
σάντων τ εἰρήνην καταψηφιεῖσθε. ἐγὼ δ' εἰ τοῦτ' ἔστ
θης, ὃν ἔχω σκοπὸν εὑρεῖν ὅ,τι τούτου μεῖζον κατηγ
[1] εἰ γὰρ ὁ τ εἰρήνης χρήματα ἀναλώσας ὥστε [2] τυχεῖν, οὗτος
νεῦ γέγονε φοβερὸς καὶ μέγας, ὥστε τ ὅρκων καὶ τ δικαίων ἀμ
σαίλας ὑμᾶς, ἤδη τι Φιλίππῳ χαριεῖσθε, σκοπεῖν. τί [b] πο

hoc fore inimicitiarum cum Philippo, si pacis interpretes damnaveritis. Ego vero, id verum si est, quodnam gravius isti crimen impingam, nulla ratione reperio. Si enim is qui pecuniam impendit, ut pacem petraret, adeo nunc factu formidabilis & magnus, ut bis, neglecto jurejurando justitia, videndum sit jam, re gratum Philippo faciatis;

a Τυχεῖν αὐτῆς. 2. b Γρ. τι ποιησόντες.

λει τ Αἰσχίνῃ, ὀργιεῖν ἀποφαίνων Τι-
μαρχίδην τοῦτον· τὸ δ, ὑπαρχει πεπεῖσθ
ῥήτορες δ' ἐκεῖνος τ κζ Φίλιππ. ἃ γὰρ
ἂν εἴποι τις περὶ Φίλιππον, ταῦθ' ὁ
Δημοσθένης λέγει, ἑαυτὸν ἀποστερεῖτε
βέλτιστε. οὐ χρήματα γὰρ τ μὴ ἀντιδίκου
λαβόντα, ἑαυτὸν δ συνίστησι. πιστεῦσαι
δ' ἐστὶ τοῦτο μάλιστα, ὅτι συνεργοῦσιν ἀεὶ
τῇ πόλει τ Ἀθηναίων Φίλιππος, μὴ
ὄντων τ ἀγαθῶν. ἵνα δ οὖν τ λόγου
ἀπολείπωμαι ἐπὶ τοῦ ἔξω ἀνθρώπου ἔλθω,
πόλιν κζ κεφαλὴν ἐμπορεύεσθαι τ τῶν
πέλας ἀποφήνω, ἃς ἐπαίσιόν βδελυ-
ρόν τ πόλεως ἀφεὶς δ ποίαν χρὴ ποιεῖ-
σθαι τοῦ ἐμοῦ, καὶ τ Αἰσχίνου λόγου,
ὧν εἶπε τί τι σωστικώτερον. πάλιν γὰρ
ἀνάγκαμαι ἐπὶ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄλλα πάλιν
ἄνωθεν ποῖα λέγει καὶ οἷα πολιτευόμενος Αἰσχίνης, ὥστ' αἴτιος γέγο-
νεν τῇ πατρίδι. πρὸ ποίου ἀπολεῖται; καὶ
κρατῆτε ἐμοῦ τοῦ ἀστείρου ἡμέρᾳ,
καὶ πεπείσθε ὑμᾶς τ δ συμμάχων δέ-
ξασθαι κινδύνου, ὅτου εἰς τοῦ ὑστεραίου,
τοῦ Φιλοκράτους γνώμου εἶναι ἔπειτα.
ὑμεῖς δὲ νῦν Φιλοκράτους μεταφέρειν ἐπὶ
τοῦτο τὸ ἔγκλημα, ὑμεῖς δ καὶ τοιαῦτα μὴ

σιων, ὅτι σὺν ἰσότιμοι, ὑμεῖ δὲ
δὲς χώραν τῇ ἀξίᾳ ἀντιθέναι. ἀ
οὐ τούτοις ποῖα ἔπειτα Αἰσχίνης τ
ψηφίσεσθε, βουλόμενον περὶ τ
χρὴ ποιήσασθαι τοῦ εἰρήνου, κατ
πολέμου τ φρατηλῶν κεχρημένον, ἃ
οἵους δὲ εἶπεν Φίλων λέγειν ὑπὲρ τ
Θετίων πόλεως, οἵους δ Αἰσχίνης ὑπ
Ἀθηναίων, ἀναγκαίως ἐπὶ τοῦ ἀ
σιν ἔλθη, οὐ δ φησὶ μὴ εἶναι δίκαι
τῳ ποιήσασθαι τοῦ εἰρήνου ἢ Δη
νης ἀξίᾳ, κζ λέγε τοῦ μαρτυρίου
τιδίκου τ βελτίονα λέξιν αὐτὸν
τειν. εἰ γὰρ ὁ δ ἀξίου βουλεύ
τοῦ εἰρήνου, κζ μαρτυρῶν Αἰσχίνης
νεται, Αἰσχίνης δ' ἀδικοῦντος, ὑπ
ἑαυτῶ λέγε τ μαρτυρίαν τοιάδε πα
ρόντων, Αἰσχίνη δ' ὁ τὸν τοιοῦτο
πτει ψήφῳ. ἐπὶ δὲ τοῦτο μέγα τ
ζόντος. τὸ μὲν γὰρ αὐτὸς ἐχρὴ ὑπο
ρήτορος· τὸ δ ὁμολογοῦσιν, ὅτι Δη
ἀξίᾳ τοῦ εἰρήνου χρῆναι ζ. τοῦτ
οἱ φρατηλῶν κακῶς ἐχόντων τῇ πό
ἡ λύσις δ αὐτῆς λόγου τ δικαιοδοσίας
τῷ δευτέρᾳ κζ τ δυοῖν τοῖν κακοῖν
τοῖν. 1 Εἰ γὰρ ὁ τ ἀρ.] Λύσ

ἀν ἃ τούτων ἅπαντα τοῦ πεφασκέναι δίκαιον δεδιωκότες
; [1] ὁ μὲν, ἀλλ' ὅτι καὶ φιλίας ἀρχὴ συμφερούσης [2] ὑμῖν
λλον ἐκ τῶν εἰκότων γένοιτ' ἄν), ἃ τοῦτ' οἶμαι δεῖξαι. εὖ γὰρ εἰδέ-
χρὴ τοῦθ', ὅτι ὁ καλαφρὼν Φίλιππος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τ
λεως τὴν ὑμετέραν, ὡς ἀχρηστοτέρας νομίσας ὑμᾶς Θηβαίων,
ώτας εἵλετ' ἀεὶ δ' ὑμῶν· ἀλλ' ὑπὸ τούτων ἐδιδάχθη, καὶ ταῦτ'
σιν, ἄνδρ' ἃ πρότερόν ποτ' [2] εἶπον ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς οὐ φ
μι, καὶ τούτων οὐδεὶς ἀντεῖπεν· ὡς ὁ μὲν δῆμός ἐστιν ὄχλος,
αθμητὸν πρᾶγμα τὴν ἀπάντων καὶ [b] ἀσυνετώτατον, ὥσπερ ἐν
λάττῃ [c] κῦμα ἀκατάστατον, [3] ὡς ἂν τύχοι κινούμενον, [4] ὁ μὲ
ται, ὁ δ' ἀπῆλθε· μέλει δ' οὐδενὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέ-
ν). δεῖ δὲ πίστιν φίλους ὑπάρχειν τοὺς ἔσεσθαι πρέσβεις
ὑμῖν αὐτῷ, καὶ διοικήσοντας [e] οἷς [f] ἂν αὐτῷ δοκῇ· καὶ ὧν
ῷ τοῦτο [g] καλασκευασθῇ, πᾶν ὅ,τι ἂν βούλῃ παρ' ὑμῶν ῥᾳ-
δίως

plicio afficiendi erunt ejus autores, ut dignas dent pœ- ? verum enimvero eam rem icitiæ vobis utilioris etiam ncipium futurum esse, quan- n conjectura licet assequi, id que me ostensurum opinor. c certo tenendum vobis est, lippum, Athenienses, non temnere vestram urbem, ne- eo quod vos inutiliores pu- t quam Thebanos, vobis il- prætulisse; sed ab istis edo- m esse & audivisse, id quod prius etiam publice vobis exposui, nemine istorum refragante: *populum esse turbam, rem omnium inconstantissimam & stolidissimam, ut in mari undam fluctuantem, quæ fortuito agitetur; alium accedere, alium abire, rempubl. autem curæ esse memini, ac quid actum sit, ne meminisse quidem: habendos autem aliquos amicas qui ei apud vos singula conficiant, atque ejus arbitratu gubernent; quod si in primis sit consecutus, eum a vobis facile, quicquid libitum*

[a] Ὑμῖν ἔτω μάλ. 3. [b] Ἀσυνθετώτατον. 1. ἀσύνετον. 2. [c] Πνεῦμα 3. [d] ὑμῖν ἔτω [e] διοικήσοντας ὅ,τι ἄν. 1. [f] Οἷος ποτὲ δοκῇ. 1. [g] Deest. 1. καρασκευασθῇ. 1.

εἶδος [2] βιαίως. 1 Οὐ μὰν, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἐφ' οἷς εἶπον. 3 Ὡς ἂν τύχοι] Ἀπὸ [3] τοῦ ὁ σωτηρίου ἐστὶν ἐκτὸς κεῖται. 4 Ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπ.] Οὐ-

τω

δίως διαπράξεσθ. εἰ μὲ οὖν [1] ἦκουσεν, οἶμαι, τοὺς τότε τα
πρὸς αὐτὸν εἰπόντας [2] πρᾶγμα ὡς δεῦρ' ἐπανῆλθον ἐπ
τετυμπανισμένους, ἐποίησεν ἂν ταὐτὸ τῷ βασιλεῖ. τί δ' ἐκ
ἐκεῖνος ἐποίησεν; ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ Τιμαγόρου, καὶ τετ
ἐγκοντα τάλαντα, ὡς λέγεται, δεδωκὼς αὐτῷ, ἐπειδὴ π
[b] ὑμῖν ἐπύθετο αὐτὸν πεθνεῶτα, καὶ ὅτι [c] ὃ ζῆν ὄντα κιν
ἑαυτῷ βεβαιῶσαι, μή τι γ' ἃ ἐκείνῳ τότε ὑπέσχετο πρᾶξ
ἔγνω τιμὴν ἐκ τῶν πεπραγμάτων δεδωκώς. κ
γάρ τοι πρῶτον μὲ Ἀμφίπολιν [d] πόλιν ἡμετέραν δῄλην κα
σησεν, εἶτ' τότε σύμμαχον αὖ καὶ φίλιον [e] ἔγραψεν· εἶτ'
δενὶ πώποτε ἔδωκε χρήματα πλὴν ποτ. ταὐτὸ τοίνυν τ
ἂν ἐποίησεν ὁ Φίλιππος, [f] εἴ τινα τούτων εἶδε δίκην διδόν
νῦν, ἂν [g] ἴδῃ, ποιήσει. ἐπειδὰν δὲ [h] ἀκούσῃ λέγοντας, εὐδο
μυρίας ἐν ὑμῖν, ἑτέρους κρίνοντας, τί μὴ ποιῆσαι [i] ζητοίη; πλ

bitum fuerit, impetraturum. Si igitur eos, qui tum illa ad eum dixerunt, ſtatim ac huc redierant, in crucem actos audiviſſet, feciſſet idem quod rex Perſarum. Quid autem fuit quod ille fecit? Deceptus à Timagora, cui quadraginta, ut ferunt, talenta dederat; ut audivit eum à vobis interfectum, ac ne ſuam quidem tueri vitam, nedum quæ pollicitus fuerat, præſtare potuiſſe; animadvertit ſe pecuniam non ei numeraſſe penes quem ſumma eſſet autorit
Proinde primum Amphipoli
urbem noſtro imperio ſubjec
quam hactenus ſociam ſuam
amicam eſſe ſcripſerat: dein
nemini unquam poſtea pec
niam dedit. Idem igitur
Philippus feciſſet, ſi horum
quem pœnas dare vidiſſet:
que etiam nunc, ſi viderit,
cturus eſt. Sed cum audiat
conciones habere, florere gl
ria apud vos, aliis creare peric
la; quid facere conetur?

a Καὶ παρ. 1. b Ὑμῶν. 1. c Τῷ. 2. d Πάλιν. 2. e Ὑπῆρχ. 2. f
g Γρ. εἰδῇ. h Ἀκούῃ. 1. i Ζητεῖ. 3. ζητῇ. 1.

τῶν τινὸς· ἄλλῃ τις ἀλλαχθῆναι αὐτῷ, ὁ δὲ ἀπῆλθεν οὐκ ἀναμείνας ἀκοῦ
1 Ἤκουσεν] Ο Φίλιππος.

ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττῳ· ἢ πάντας θεραπεύειν [a] βούλησθαι, ἢ τοὺς ἐξόν; μηνοῖλο μὴν τ' ἄν. οὐδὲ γὰρ ἢ τῶν Θηβαίων πόλιν εἰλέσθαι δημοσίᾳ ποιεῖν ὁ Φίλιππος εὖ, πολλοῦ γε δεῖ· ἀλλ' ἐκεῖνο τῶν πρέσβεων ἐπείσθη, οἱ δὲ πρόπον φράσω τοῖς ὑμᾶς [b] ἐγώ.

μγ'. [c] Ἦλθον πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐκ Θηβῶν, ὅτε περὶ τῆς ὑμῶν ἡμεῖς ἦμεν ἐκεῖ· τούτοις χρήματα ἐκεῖνος ἠβούλετο δοῦναι, καὶ πάνυ γε, [1] ὡς ἔφασαν, πολλά· οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦτα [2] οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις. μετὰ ταῦτα δὲ θυσίαν τινὰ θύειν πίνων καὶ φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτοὺς ὁ Φίλιππος, ἄλλά τε δὴ πολλὰ, οἷα αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τελευτῶν ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ [d] πρότεινεν αὐτοῖς. ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι [e] διεωθοῦντο, καὶ ὀλιγωρίᾳ προῆντο ἑαυτούς. τελευτῶν δὲ Φίλων εἷς τῶν πρέσβεων εἶπεν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγον,

n impendat, cum liceat pau-
ra? an omnes colere velit,
n duos aut tres liceat? infa-
et profecto. Neque enim
ebanorum urbi Philippus be-
actum publice voluiſſet; mul-
n certe abeſt: ſed à legatis
ei perſuaſum; quo autem
to dicam ego vobis.

3. Venerunt Thebis ad eum
ati, cum & nos à vobis miſſi
c eſſemus: iis pecuniam ille
e voluit, eamque, ut aiebant,
omnino magnam: non admiſe-
runt, nec acceperunt eam The-
banorum legati. Poſt in ſacri-
ficio quodam & cœna potans
cum eis Philippus & humanum
erga illos ſe præbens, cum alia
multa, ut captivos & ejus gene-
ris alia, tum pocula tandem ar-
gentea & aurea eis offerebat. Ea
illi omnia repudiabant, nec uſ-
quam ſui oblivíſcebantur. Po-
ſtremo Philon unus legatorum
habuit orationem, Athenienſes,
quam

[a] Βούλ. 2. & βούλητ. 1. & βούλοιτο. 3. [b] Deeſt. 1. [c] Ἦκον ὡς αὐτ. 1. Πρότειν. 4. [e] Διωθ. 2.

[1] Ὡς ἔφασαν, πολλά.] Οὐκ ἀνίχα- θοῦ καὶ συθδοσίας καὶ ἀμφοδεκίας ἀξιῶν οἰκείῳ χρῆσθαι συσσίτῳ, ἀλλ' ὡς ἑτέρων ἀκύσεως λήψ. [2] Οἱ τῶν Θηβαίων πρέσ.] Βαρέως ἀναγνωστέον. οἱ τὸν Φίλιππον κατδεξάμενοι, καὶ ἄφθονα θύματα καταστήσαντες, Θηβαῖοι μὲν ἀττικίζοντες, Ἀθηναῖοι δὲ τῷ Θηβαίων νοσήσαντες.

[1] Οὐκ

ηαν, οὐ [1] οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρήν
ἔφη χρ. τ Φίλιππον ὁρῶν μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως
τα πρὸς αὐτὸν, ἥδεσθαι καὶ χαίρειν· αὐτοὶ μὲν ὃν ὑπάρχη
[2] φίλοι καὶ ξένοι καὶ ἄνευ τ δώρων τούτων. εἰς δὲ τὰ τ πόλεως
γματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τ [2] φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίουν
[b] προθεῖναι, ἄξιόν τι καὶ [c] αὑτῷ καὶ τ Θηβαίων πρᾶξαι· καὶ ὅλως
τ πόλιν ὅπως καὶ σφᾶς ὁμολογεῖν ὑπάρξει αὐτῷ. καὶ γάρ τοι
ψασθε τί τοῖς Θηβαίοις γέγονεν ἐκ τούτων, καὶ τί [d] ὑμῖν συμ
βαινε· καὶ ἡσθήσεσθε ἐπ' αὐτῇ τ ἀληθείᾳ, ἡλίκον ὅσον μὲν
λεῶν καὶ τ πόλεως πράγματα. πρῶτον μὲν τοίνυν εἰρήνη γ
νευ αὐτοῖς πονοῦσι, καὶ παλαιπωρημένοις ἤδη μὲν πολέμῳ, καὶ
μοῖς· εἶτα τοὺς ἐχθροὺς Φωκέων ἀρδὴν ὀλεθρον, καὶ
τοὺς τειχῶν καὶ τοὺς πόλεων ἀναίρεσις. ἆρα καὶ μόνα ταῦτα
μὰ Δί', ἀλλ' ἔτι πρὸς τούτοις Ὀρχομενός, Κορώνεια, Κο

quam non pro Thebanis, ſed pro vobis habitum eſſe oportuit: aiebat enim; *Se, cum Philippum videret magno & humano in ipſos eſſe animo, delectari & gaudere: ſed ſe jam antea ipſius eſſe hoſpites, & amicos, etiam ſine illis muneribus. Petere autem, ut ad negotia urbis quæ tum illa ageret, ea humanitate converſa, aliquid & ſeipſo dignum & Thebanis præſtaret: ita polliceri & ſe & totam urbem ei fore addictam.* Jam

ſpectate quid hoc pacto Th
ni conſecuti ſint, & quid v
acciderit; & vere æſtim
quanti ſit non vendere ne
civitatis. Primum pace p
ſunt laborantes, & afflicti
bello, & ſuccumbentes: d
de hoſtes Phocenſes ad inte
cionem deleti, eorumque
nia & oppida ſublata è me
Nunquid ſola hæc? non me
fidius: ſed acceſſerunt etiam
chomenus, Coronea, Cor

a Φιλίαν. 1. b Γρ. προθ. c Σαυτῷ. 2. d Deeſt. 2.

1 Οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν] Ὃ μὲ εἰπὼν, Θηβαῖος· ὁ δὲ λόγος, ὑπὲρ Ἀθηναίων. ταῦτα γὰρ ἦν, ἃ συνεῖπε ῥᾳδ Αἰσχίνης. ἐπήνεσε τὸν πόλεμον, τὸ πρέσβυτον δίκαιον εἰπών, ἵν' ὅλον τ τιθῇ λογισμόν. 2 Φίλοι καὶ ξ Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.

1

ιλφωναῖον, ἢ τ' Φωκέων χώρας ὅσην ἐβούλοντο. τοῖς μὲν δὴ
αίοις ταῦτα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ὧν οὐδ' ἂν εὔξαιντο μι-
μείζονα. τοῖς δὲ περὶ θεσβιεῖσι τοῖς τῶν Θηβαίων, τί; οὐδέν,
λὰ τὰ τούτων αὐτοῖς γεγενῆσθαι τῇ πατρίδι. τοῦτο δὲ κα-
ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης,
ῦτοι χρημάτων ἀπέδοντο.

μὸ'. Ἀντιθῶμεν δὴ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως γέγονεν
ὲ εἰρήνης, καὶ τί τοῖς περὶθεσβιεῖσι τοῖς τῶν Ἀθηναίων, καὶ θεωρεῖ-
ὰ παρὰ πλήσια τῇ πόλει, καὶ τούτοις αὐτοῖς. τῇ πόλει μὲν τοί-
ἀφεστηκέναι μὲ ἅπαντων καὶ τῶν κτημάτων, καὶ τῶν συμμάχων· ὁμοι-
έναι δὲ Φιλίππῳ, καὶ ἄλλος τις εἴη ποτ' ἐπ' αὐτὰ βουλό-
ος σώζειν, ὑμᾶς κωλύσειν· καὶ τὰ μὲν ὑμῖν βουλόμενον παραδοῦναι,
οὶ [b] νήσους καὶ πολέμιον· τὰ δὲ ἀπεστερηκότα, σύμμαχον καὶ
ον. Ταῦτα γάρ ἐστιν ἃ συνεῖπε μὲν Αἰσχίνης οὗτοσί, εἴρηκε δὲ καὶ
γ συνεργὸς Φιλοκράτης. καὶ κρατοῦντος ἐμοῦ τὴν προτέραν ἡμέραν,

hoſſæum, Phocenſis agri
ntum voluerunt. Thebani
ur hæc è pace conſecuti ſunt,
us utique majora ne quidem
rint. Thebanorum autem
ti quid? nihil, niſi quod eo-
opera hæc patriæ contige-
. Id vero præclarum eſt,
enienſes, & egregium, ſi
utis & gloriæ ratio habeatur,
s res iſti pecunia vendide-
t.

4. Conferamus jam quid A-
nienſium reſpublica è pace
ſecuta ſit, & quid legati

Athenienſium; & conſideremus ſimilia reſpublica & iſti ipſi. Reſpublica igitur, ut ceſſerit omnibus & poſſeſſionibus, & ſociis; ut jurarit Philippo, ſi quis alius illas invaſerit vobis ut reſtituat, vos prohibituros; & qui vobis eas tradere voluerit, eum pro inimico & hoſte habituros; eum vero qui ripuit, pro ſocio & amico. Hæc enim ſunt quæ & Æſchines iſte defenderit, & adjutor ejus Philocrates decreto ſanxerit. Item cum ego p idie ſuperior vobis perſuaſiſſem, ut ſo-

a Cap. 1. b Hydriæ. 1.

[Αντιθῶμεν δὴ] Ταῦτα ἐστιν ἃ λέγει ὁ Αἰσχίνης κακῶς ἀπῆχθαι εἶναι, ὃν

ὑ πεπεικότος ὑμᾶς ὃ τ' συμμάχων δόγμα κυρῶσαι, ὑ κ
σαι τὰς πρέσβεις [a] τὰς τ' Φιλίππου, ἐκκρύσας τ' τος εἰς τ
ραίαν, ἢ τ' τ' Φιλοκράτους γνώμην ἔπεισεν ὑμᾶς ἐλέ
ἢ ὑ ταῦτα ὑ πολλὰ ἄλλα ἐπ τούτων δεινότερ' ὄντ γεγ
μμένα. τῇ μ δὴ πόλει ταῦτα οὐκ τ εἰρήνης γέγονεν, ὧν
εὑρεῖν αἰσχίω ῥάδιον. τοῖς δ πρέσβεσι τί [b] τοῖς ταῦτα πρά
τα μ ἄλλα σιωπῶ πάνθ' ὅσα ἑωράκατε ὑμεῖς, οἰκίας,
λα, [c] πυρούς· [d] ἀλλ' οὐ τῇ τ ἀπολωλότων συμμάχων χ
κτήματα, καὶ γεωργίαι [e] παμπληθεῖς, Φιλοκράτει μὲν
λαντον ἔχουσαι προσοδον, τούτῳ δ' Αἰσχίνῃ [z] τελέοντα μ
κύντοι πῶς οὐ δεινόν, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, ὑ σχέτλιον, τὰς τ
τέρων συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς πρέσβεσι τοῖς
τέροις γεγενῆσθ, ὑ τ' αὐτὴν εἰρήνην τῇ μ ἐκπεμψάσῃ τῇ πό
τ μὴ συμμάχων ὄλεθρον, τ δὲ κλῆσιν ἀπόστασιν, αὐτ

ſociorum decretum confirmaretis, & legatos Philippi accerſeretis; iſte, re fraude in poſterum diem dilata, perſuaſit, ut in Philocratis ſententiam iretis, in qua & hæc & alia multo his graviora continentur. Ac reip. quidem hæc ex pace contigerunt, quibus flagitioſiora nec inveniri facile poſſunt. Legatis autem quid horum autoribus? Cætera omnia taceo quæ ipſi vidiſtis, ædes, ligna, frumentum: ſed in ciorum qui perierunt regio poſſeſſiones, & fundi plur quæ Philocrati talentum, ſchini tricenas minas penſit Nonne vero grave eſt, Ath nienſes, & miſerabile, ſocior veſtrorum calamitates red legatis veſtris eſſe factas; e demque pacem urbi, à qua m fuerunt, & ſociorum interit & poſſeſſionum jacturam, &

a Deeſt. 2. b Deeſt. 1. c Πύργους. 1. d Ἀλλ' ἀ σὺ. 2. e Πα
Sc. ἐλαττον. W. f Τάλαντα. 1.

τῷ ἰδίῳ λόγῳ. 1 Ξύλα, πυρὸς.] Τοῦτο Φιλοκράτους ἔχοντα ἡδέως ἂν πάντες. ἐσφηκατσκοράπας ὃ τὸν στυπηγείαν, ἐδώσατο δεῖξαι ὡς ὁ Αἰσχίνου ἐν κοπωνίᾳ. 2 Τεμενῶν] Τὸ ἥμισυ ἐξαίρετον τοῦ Φιλοκρ

ῆς αἰχμῆς γεγενῆσθαι· τοῖς δὲ πρέσβεσι τοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως
τα πρᾶξαι, πρόσοδος, εὐπορίας, χρήματα, πλοῦτον, ἀντὶ
ράτων ἀπορίαν, [a] ἐπιορκίαν; ἀλλὰ μὴν, ὅτι ταῦτ' ἀλη-
λέγω, καλεῖ μοι τούτων τοὺς [b] Ὀλυνθίους μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

μὲ. Οὐ τοίνυν θαυμάσομαι ἂν, εἰ καὶ τοῦτό τις τολμήσῃ λέ-
ν, [1] ὡς ὑπὲρ [c] καλῆς, ὑπ' οἰκίας ἠξίουν ἐγὼ [2] εἰρήνην ποιήσασθαι,
κὰς ἐν πολέμῳ τὴν [d] σωτηρίαν κεχρημένους. ἐὰν δὲ ταῦτα λέ-
, πρὸς θεῶν ἐρωτήσατε αὐτοὺς μεμνημένοι, [2] πότερον ἐξ ἑτέρας
ος ἦλθε πρεσβεύων πόλεως, ἢ [e] ταύτης τῆς αὐτῆς; εἰ
ὶ γὰρ ἐξ ἑτέρας, ἵνα κεκρατηκέναι [f] τῷ πολέμῳ φήσῃ,
χρησὸς ἔχειν τοὺς στρατηγοὺς, εἰκότως χρήματα εἰλη-
ὶ δ' ἐκ [g] ταύτης αὐτῆς, πίνος ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πόλις

oria dedecus attuliſſe: legatis
tem qui rempublicam viola-
nt, reditus, opes, poſſeſſio-
s, divitias, pro extrema in-
ia peperiſſe? Et hæc vere à
e dici ut conſtet, voca mihi
ſtes harum rerum Olynthios.

TESTES.

5. Neq; vero mirabor, ſi etiam
e aliquid dicere audebit, non
uiſſe præclaram, neque qua-

sem ego poſtularim, facere pa-
cem, cum duces male rem bel-
licam adminiſtraſſent. Quod ſi
dixerit, obteſtor vos, ut memi-
neritis eum interrogare, utrum
ex alia urbe legatus abierit, an
ex hac eadem? Nam ſi ex alia,
quam bello ſuperiorem fuiſſe di-
cet, ac bonos duces habuiſſe,
merito pecuniam accepit: ſin
ex hac ipſa, qua gratia propter
quæ

a Καθίσταις. 1. b Ολυνθ.] Quid Olynthiis extorribus cum Pho-
nſi agro? Puto legendum Φωκίας, eth Æſchines meminit Olynthii
jusdam, quem Demoſthenes corrumpere non potuerit, ut pro teſti-
onio mentiretur. W. Ολυνθίων. 1. c Καλὰ. 1. d Ἐκ ἑαυτῆς; 1.
ἐκ ταύτης; εἰ. 1. e Τι. 3. f Καλὰς. 1. g Τῆς αὐτῆς. 1.

1 Ὡς οὐκ ἂν καλὰ, ἀλλ' οἰκίας ἠξ.]
ταστικὴ ἀντίθεσις ἐπὶ τοὺς στρατηγοὺς
τυφίρουσι τῶν αἰτίων. ποιεῖ δ' αὐτὴν
ολογοῦντα, ὡς ἦ εἰρήνη καλὴ· ὥστε
γκλητικῶς ἄτοπ. λέγ. τὴν αὐτὴ διαφοδικίαν
ηθετο κακὴ, ἢ λέγ. τοὺς στρατηγοὺς, ὡς
αὐτῶν τῆς. 2 Πότερον δὲ ἐν.] οἷον
νικητὰς ἢ ταύτης, οἷον, ἐ πληρώνε.

quæ urbs à qua missus erat, suis bonis celsit, ob ea ipse accepisse dona cernitur? Eadem enim & urbi mittenti tribuenda fuerunt, & missis ex ea legatis, si quid recte factum esset. Jam & illud considerate, Athenienses, plusne putetis à Phocensibus Thebanos, an à Philippo vos bello superatos? Equidem compertum habeo, à Phocensibus Thebanos. Tenebant enim illi [illegible] chomenum, & Coroneam, Tilphossæum, & suos qui Nicibus fuerant, receperant, septuaginta & ducentos occiderant ad Hedyleum, & tropæa erexerant, & equestri pr superiores erant, & malo Ilias Thebanos circunded

a Δεκάτῃ. 1. b Νεάσιναι vel ἐν Νεωσινεῖς. & mox Cod. Lut. c Δι
d Τριτῃ. 1.

ἐν τοιαύτῃ λοιμικῇ [illegible] αἰτίαν ἔσχεν ἡ πόλις, ἐπήγετο. καὶ ἦν ἡ πόλις, ὃ τοῦτο ἐποίησεν. ἐπὶ δὲ τοῖς πρώτοις ἐκείνοις ἐπὶ τοῦ Δημοσθένους. 1 Ἐπὶ τοίνυν κἀκείνου] Δευτέρου ἐπιτήδευμα εἰς τὸ αὐτό. [illegible] δευτέρου, ὅτι οὔτε τὸ ἐπιβάδας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκεῖ πάσας ἐχούσης τῆς Φιλίππου πόλεως ἐκεῖνος Θηβαίας, ἀλλ' ἡ εὐφυΐα τῶν πλείστων. [illegible] γὰρ ὅπ, εἰ μὴ σεσώσαμεν ἡμᾶς ἡ πάλαι τῆς πόλεως, ὡς καὶ Θηβαίους τῶν Φωκέων, ἐδεῖ τὸν ἐκείνου καθεῖναι τὰ πράγματα ἡ πόλεως, μὴ αὐθηγήσαι Θηβαίων. ἡ δὲ ἀρετὴ καὶ Θηβαίων τῆς πα-

αἴτιον ἔσχεν Θηβαίοις. καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγετο Θηβαίοις τοῖς ἡγεμόσι τὸ Φιλίππου τὸν κίνδυνον, ἐπὶ τοῦ πράγματος ἡ Θηβαίων τῆς.. 2 Ἀπιὼν.] Πολιορκημένου [illegible] τῶν Θηβαίων οἱ Φωκεῖς τοῦ [illegible] 3 Ἐπὶ τοῦ Ἡδ.] Ἡδύλειον ἐστιν, [illegible] τοῦ Βοιωτικοῦ. Ἴλιας. Ἡδύλειον, [illegible] Βοιωτίας ὄρη τινά. [illegible] τειχῶν. τὸ μὲν σωτήριον ἡ τοῦ Ἡδυλείου τοῦ ἡ Θρεμμένου, Ἀπόλλων ὁ υἱὸς τοῦ Θρεμμένου καὶ Φοίβου. Ἰλιάς] Ἀπὸ τῆς τοῦ Τρωικοῦ πολέμου. ἡ δὲ Ἰλιὰς ἐν τῷ πρώτῳ, ἐπὶ τοῦ καὶ Θηβαίων

δὲ τοῦτο μὴ ἐπ' ἦν, ὅτε γένοιτο τοιοῦτον. τοῦτο δ' ἦν ὃ
πάσχειν ἐφοβεῖσθε πρὸς Φίλιππον πολεμοῦντες, ὑφ' ἑτέρων κακῶς,
ἃ ἐβούλεσθε, ποιεῖν ἐκεῖνον· ἃ δὲ μὴ [b] πάσχειν ἐπὶ μεγάλοις πα-
ρέδωκεν ἤγετε. τί τοίνυν ἐστὶν ἐκ τῆς αὐτῆς εἰρήνης, τοῖς μὲν Θη-
βαίοις τοῖς [c] ποσῶν κεκακωμένοις τῷ πολέμῳ, καὶ τὰ ἑαυτῶν
βλάψαι, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν προσλαβεῖν [d] ἐξενέγκαι· τοῖς δὲ
πράσασιν ὑμῖν, καὶ ἃ τῷ πολέμῳ διεσώζετο, ταῦτ' ἀπὸ τῆς εἰ-
ρήνης ἀπολωλεκέναι; ὅτι καὶ μὲν ἐκείνων οὐκ ἀπέδοντο οἱ
πρόξεις, τὰ δ' ὑμέτερα οὗτοι πεπράκασιν.

μς'. Ἀλλὰ νὴ Δία τὰς συμμαχίας ἀπειρηκέναι φησὶ δεῖν πό-

is autem nec tale quicquam
derat, & abfit ut accidat in
erum. Sed illud erat in Phi-
ico bello graviſſimum, quod
um volebatis, nocere non
eratis: ne vero noceretur
is, minime timebatis. Quî
um eſt igitur, ut per eam
pacem Thebanis, qui bel-
ſque adeo inferiores erant,
& ſua recipiendi, & hoſtium
opes adjungendi poteſtas data
ſit; vobis autem Athenienſibus,
etiam ea quæ bello defendeban-
tur, pace facta, perierint? quod
illorum legati opes eorum non
vendebant, veſtras iſti vendide-
runt.

46. At dicet hercule ſocios
fuiſſe bello defatigatos. Nam
hæc

[b] Πάσχειν τι αὐτ. 1. [c] Ποσῶν. 3.

Εἰ δὲ τὰ προειρημένα ἐπιδείξει, ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀφορμὴ τοῖς Φιλιππίζουσι τὸ τοὺς
πρεσβεῖς λέγειν, οὗτοι δ' ἤρξαν φανεῖς
δεκαπλάσια ἀδικήσαντες· τὸ δ' ὅτι οὗτοι τοὺς λέγοντας
κατέπεισαν τοιαῦτα λέγειν. τὸ δ' ὑπεσχῆσθαι
παρ' ἑκάστου ἀπολήψεσθαι ἀργύριον τοσοῦ-
τοι δ' ἐπράττοντο, λοιπὸν ἤδη σαφῶς ἐφαί-
νοντο, ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία, καὶ πάντα. Δεῖ
τοίνυν ἐμὲ πρῶτον λέγειν εἰς ὑμᾶς τὰ ἀμ-
φισβητούμενα· τὰ δ' αὐτὰ καὶ πρὸς ἐκεῖνα ἀπο-
κρινεῖσθαι. ἐγὼ δὲ μόνον ἀπολογήσομαι τοῦτο
τὸ Θρᾴκιος, οὐδὲν ἄλλο ποιήσας οὐδὲ

πολέμῳ. [1]ὅπ γὰρ ταῦτα ὕπα πέπρακται, [2]καὶ ὁ
[a]ὑπολοίπων ἔτι μᾶλλον εἰσεσθε. ἐπειδὴ γὰρ ἡ εἰρήνη
εἶχεν αὐτὴ ἡ τῦ Φιλοκράτυς, ἣ συνεῖπεν ὅτ Θ,
πρέσβεις [3]ἀπήρκεσαν ὁ δ Φιλίππυ, λαβόντις τὺς
καὶ μέχρι τύτυ γε ὧδέν ἀνήκεστον ἐῶ τὸ πεπραγμ

haec ita fuisse acta, ex iis etiam quae sequuntur magis intelligetis. Ut enim pax ista Philocratis facta autoritate, confecta fuit, cui iste suffragatus est, & Pi pi legati discesserant, exact rejurando: & hactenus qu nihil actum erat immedic

a Ὑπολ. 1.

τ αὐτῆς Αἰσχίνῃ, ὡς ἠκόντι πρεσβεύσ ὁ αὐτῷ ἢ τ Κερσοβλέπτῳ. 1 Ὅτι γὰρ ταῦτα ἔτω] Τῦτο πλείστην ἀκολουθίαν ἔχ πρὸς τὴν ἀντίθησιν· ἐπειδὴ γὰρ βυλόμενος τ πόλεως πρὸ ὅ ποιεῖν δεῖ χρείας τῷ εἰρήνῃ, ἢ ἐπὶ τίσι, ὁ Δημοσθένης ἐγκαλεῖ τῷ Αἰσχίνῃ, ὡς παρελθόντι καὶ πείσαντι ἄνδ Φωκέων ποιήσασ· ἢ πάλιν Αἰσχίνης ἐγκαλεῖ τῷ Δημοσθένει, ὡς πείσαντι ἄνδ Κερσοβλέπτῃ ποιήσασ· ἀπέδειξας ὃ σ τοῖς προκειμένοις λύσεσιν, ὅτι ὁ Αἰσ τὸ πλῶσ τὴν πόλιν ἠναγκάσθαι τιμᾶσθαι τῷ εἰρήνῃ Αἰσχίνῃ, ἀπολογεῖτ τὴν πάλιν ἐπιθῆναι, ὡς ὁ δ' αὐτὸν ἀπώλετο Κερσοβλέπτης, χρήσασθαι μὴ ἀναμένειν τὰς περὶ ἐκείνου σπουδάς· ἀλλὰ δ' Αἰσχίνῃ βραδύναντα, καὶ μὴ κατάσαντα εἰς τὰς τόπυς, ἔνθα ἐπύθετο εἶναι Φίλιππον, ὡς ἡ Δημοσθένης ἐγχράφῃ. ὡς εἶναι τῷ ἀντίθησιν ἀντίκλησιν· ὃ μόνον ἔφασαν ὑμᾶς Αἰσχίνης τῷ εἰρήνῃ ἄνδ Φωκέων ποιήσασθαι· ἀλλὰ σὺ ἔφασας ὑμᾶς, ὦ Δημόσθενες, ἄνδ Κερσοβλέπτῃ ποιήσασ. ἀντίκλησιν λῦσιν οὖν ἀλλήλοις δεῖ ὧν ἔφασαν. ὁ μὲν Δημοσθένης Αἰσχίνῃ ὅτι ἄνδ Φωκέων· ὁ δ Αἰσχίνης πάλιν τῷ μήτοει, ὅτι ἄνδ Κερσοβλέπτυ. Διὸ τῦτο συνήσως ὁ Δημοσθένης ὅτι ὁ κωλῦσ ἄνευ Φωκέων, συνήσειν ἐσπεῦδεν ὅτι κωλῦσ ἄνδ Κερσοβλέπτυ, ἐπὶ τῷ τότε παρόντ χαιρῶ ῥᾴδιον γὰρ ἦν σῶσαι τὸν Κερσοβλ πλεύσαντας ἐπὶ τὴν Θρᾴκην τὰς σοῦς. ἔθος δ τῷ Δημοσθένει π πάντατε, ἃ μὲ δίδωκε συλύσαν τῶν ἐπιόντων πολλάκις αὐτὸ ποιῶντι, τοῦτο, τὰς πρὸ τ κων σπουδάς. σπένδεσθαι δ τ ἐ τῦτο ἐπήγαγε. ἐνέσεσθαι τοίνυ ἐξήγαγεν, ὡς αὐτὸν σώσ τ Κ βλέπτῃ. τοῦτον δ βραδύνοντα ἐλέσθαι, ἵνα αὐτὸν σῴσει, λιν ἐξῇ. καὶ μὴν ὅτι τ Φιλίπ Ελλησπόντῳ κατελάμβανε. ἐνθυ ἐκ ἐκδικουμένου ποιήσασθ τὴν εἰρήνην ἐπὶ τῷ σώζειν Κερσοβλέπ καὶ ἡ μαρτυρία δ ᾗ Εὐκλείδ αὐ το φανῆναι. Διὸ γὰρ τῷ βραδ τ σπέσθαι, ἵνα σῴσει Εὐκλείδ λιπτ ἀγνοῆσαι τ καιρὸν τ εἰρ Διὸ τῦτο χρήσασθαι τ Κερσοβλ ὥστε τοῦτ τὸ μέρος λῦσιν σῴζ Δημοσθένης ἐσκλημάτων, καὶ ἀπ μος κατ' Αἰσχίνε, ὡς ἐκόντας σῴ τ Κερσοβλέπτῳ. σῴζεσθαι δ μος ᾧ Κερσοβλέπτῃ, καὶ τῶν σῴ μνήμην, τῷ Θρᾴκην αὖτ ἐκπε βαίνειν), τῇ μείζονι τὸ ἔλαττον συ λαμβάνων, καὶ πλείω, καὶ μείζω ἐγ ἢ ἐγκαλεῖ τῳ. 2 Καὶ ὁπ τ ἐπιλ Τῶν Θρᾳκῶν λέγ. ἔτως οἴδεν ἐκ κλήματα σθηναίοις, ἀλλ' ὡς λοιπὸν τ λυσιν. 3 Ἀπήρ

πρε

ἀρχεῖ μὲ ἡ εἰρήνη καὶ ἀναξία τ πόλεως, ἀντὶ δὲ τ
[a] τὰ θαυμάσια ἔμελλεν ἡμῖν ἀγαθὰ ἔσεσθαι· [1] ἠξίουν
ς ἐγὼ, καὶ τούτοις ἔλεγον. πλεῖν τ ταχίστην ἐφ' Ελλησπόν-
[2] καὶ μὴ τοῦ ἑάσαι καλαρχεῖν Φίλιππον μη-
ὶ ᾧ μέλαξυ χείρω τ ὑπ' ἐκείνων. ἦδειν γὰρ ἀκρι-
ὅτι πάνθ' ὅσα ἂν ἐκ πολέμου [b] γιγνομένης εἰρήνης προεθῇ,
τα τοῖς [c] ἀμελήσασιν ἀπόλλυ). ὑμεῖς γὰρ πώποτε ὑπὲρ
ων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγαθὴν, ὑπὲρ τ [d] ἐγκαλαλειφθέντων ἐξαρχῆς
ησε πολεμεῖν· ἀλλὰ ταῦθ' οἱ προλαβόντες ἔχουσι. χρεὼν

urpis pax erat & aliena di-
te reip., loco autem dede-
hujus admiranda illa bona
epturi eramus: à vobis ego
labam, & istis dicebam, ut
o quoq; tempore in Helle-
tum navigarent, neve quic-
n negligerent, aut Philip-
occupare quicquam inter-
tempore paterentur ex lo-
cis illius regionis. Compertum
enim habebam, quæcunque bel-
lo in pacem converso projecta
fuerint, ea eis qui neglexerint,
periisse. Nemo enim unquam,
cui persuasum fuit de totius im-
perii statu pacem inire, pro iis
quæ ab initio neglecta fuerunt,
bellum gerere voluit; sed ea te-
nent ii qui occuparunt. Ad hæc,

si

a Δὴπ. 4. b Γίνομ. 1. c Μελήσασι. 1. d Ἐγκαλαλειφθ. 2.

ούσιος, ἀπὸ δ ἀπαίρω. 1 Η-
μᾶς ἐγὼ, καὶ τούτοις ἔλεγον πλεῖν
ταχ.] Ἡ γὰρ ταχυτὴς καὶ ἡ αὐτὴ
ιν ἐγὼ τ Δημοσθένης κινδυνώσας
πείσειν αὐτὸν σῶσαι τ Κερσοβλέ-
, ἵνα παρὰ τ μέλλοντα καὶ τ βρα-
ὶ ἀσθενείαν γένηται. 2 Καὶ
θιάζ, μηδ' ἐᾶσαι] Δείκνυσιν ὅτι
ὰ τὸ μὴ ἀναμεῖναι τὸν Κερσοβλέ-
σωτῆρας, ἀπώλεσαν ὁ Κερσοβλέ-
ἀλλὰ διὰ τοῦτο βραδύτητα
σθείας σύντονον πίφηνεν. εἶτα
ὡς ἀντέπραττεν, ἀλλ' ἄμεινον εἰ
ζωτα κατεπολέμει Φίλιππος· ἐμέ-
λου λύσιν, ζῶται εἰσὶν, φησὶ, ἀλλ'
εἰ καὶ ἀσφαλῶς, ἀπαίρω. 1 Ἡμᾶς ἐγὼ, καὶ τούτοις ἔλεγον πλεῖν τ ταχίστην] Ἡ γὰρ ταχυτὴς καὶ ἡ αὐτὴ τ Δημοσθένους κινδυνώσας πείσειν αὐτὸν σῶσαι τ Κερσοβλέπτην, ἵνα παρὰ τ μέλλοντα καὶ τ βραδεῖαν αὐτοῦ σύνεσιν ἀσθενείᾳ γένηται. 2 Καὶ μὴ ἐᾶσαι] Δείκνυσιν ὅτι διὰ τὸ μὴ ἀναμεῖναι τοὺς Κερσοβλέπτου σωτῆρας, ἀπώλεσαν οἱ Κερσοβλέπται. διὰ τοῦτο βραδύτητα σύνεσιν πίφηνεν. εἶτα ὡς ἀντέπραττεν, ἀλλ' ἄμεινον εἰ ἐζῶντο κατεπολέμει Φίλιππος· ἐμέλου λύσιν, ζῶται εἰσὶν, φησὶ, ἀλλ'

δὲ τούτων, δυοῖν χρημάτοιν ὑ διαμαρτόντοιν τ πόλιν ἡγ
πλουτοῦσιν ἡμεῖς· ἢ γὰ παρόντων ἡ τ ὃ ψήφισμα α
ἐξορκωσάντων, ἃ μ εἰλήφει [a] τ τ πόλεως, ἀποδώσοι, τ
λοιπῶν ἀφέξεσθ· ἢ μὲν πυθόμεθ [b] τούτω ταῦτα, ἀπαγ
ἡμᾶς εὐθὺς δεῦρο, ὡς ἐ ἐκείνοις τοῖς πόρρω ἡ ἐλάττ
πλεονεξίαν καὶ τ ἀπιστίαν [c] εἰδότας ὑμᾶς, περὶ τούτ τ
καὶ τ μειζόνων, λέγω δὴ Φωκέων καὶ Πυλῶν, ὑ σκήπτ
σκολαζόντας δ' ἐκείνω ταῦτα, μηδ' ὑμᾶς ἐξαπατῆ
ἅπαντ' ἂ ἀσφαλῶς τὰ πράγματ' [d] ὑμῖν ἔσται, καὶ
εἰκότως ὑπάρξειν αὐτ τὰ δίκαια. καὶ ταῦτ' εἰκότως ἔτως ἡ
λάμβανον ἔχειν. εἰ γὰ ἦ, ὡς ἦ τότε, οἱ Φωκεῖς σῶοι, καὶ
λας εἶχον, ἐκεῖνος μ οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀναίτιαν φόβ
δ' ὃ τ δικαίων ἄν τι παρεῖδετε. ὅτε γὰ χτ' ἐμοῦ παρελθὼ
ταυσὶ κρατήσας, εἰς τ Ἀττικὴν ἦξεν ἐμέλλεν· ὑμεῖς δ' ἐ
πρᾶγμα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιοῖν, κλείσειν τὰ ἐμ

si navigassemus, duplici bono auctum iri putabam rempublicam. Aut enim, si adessemus, & ex decreto jusjurandum ab eo exegissemus; tum ea quæ reipublicæ nostræ præripuisset, redditurum, tum reliqua non invasurum; aut, nisi ille hæc faceret, nos statim huc renunciaturos; ut vos in remotis illis & minoribus cognita hominis avaritia & perfidia, de his finitimis & majoribus, Phocensibus inquam & Pylis retinendis, cogitaretis: quod si ille hæc non occupasset, neque vos decepe
setis, in tuto vobis essent om
& quæ æqua sunt ille vobi
trò præstaret. Neque hæc
re ita fore putabam. Si e
essent Phocenses, uti tum e
incolumes, & Pylas tenere
le nullum vobis incutere t
rem potuisset, quo percul
aliquod vestrum neglexi
Neque enim aditu terra p
cto, neque navali præli
ctor, in Atticam venturus
vos autem illi statim, si ju
lassent, mercatus claudere p

a Decst. 4. b Ἐκεῖνο πᾶσιν ἀπαγγέλλειν ὡς ὑμᾶς. 3. c Μή
d Decst. 1.

1 Ἀνοῖσαι] Ἀπολέσαι.

, ἡ χρημᾶ γ' οὐ σαίνει, ἡ τ' ἄλλων ὧν πολιορκίᾳ παλιν
τὸν καταφήσῃ. ὥστε ἐκεῖνος ὁ [a] δυλδῶσιν ἐμελλεν ἔσεσθαι
ἀπὸ τ εἰρήνης λυσιτελῦσιν, ἢ χ ὑμεῖς. ἡ ταῦθ' ὅπως σῶ
τοῖς συμβεβηκόσι νυνὶ πλάττομαι, ἡ σοφαδοῦμαι, ἀλλὰ
[b] εὐθὺς ἐγνώκειν ἡ σοφεωρώμενο ὑπὲρ ὑμῶν, ἡ τ τότοις ἔλε-
ἐκεῖθεν εἶσεσθε. ἐπειδὴ γὰρ ἐκκλησία μ ἢ ἔτ' ἐῶ ὑπόλοι-
ἀδεμία διὰ δ' [1] σροχειλακεχρῆσ, ὅτι δ' ἢ ἀπῆες, ἀλλ'
δίτελεσον, γράφω ψήφισμα βυλεύων, τ βυλῆ ποήσειν
ἡ δήμῳ κυρίᾳ, ἀπέναι τὰς σρέσβεις τ ταχίστη, [2] τ δὲ
ληνὸν Πρόξενον κομίζειν αὐτὰς ὅπῃ τὰς τάπρας, οὐ οἷς ἂν ὄν-
φίλιππον πυνθάνη. γράψας, [c] ὥσπερ νῦν λέγω, τοῖς ῥήμα-
ἄπιφρες ὕστερος. κἀμοὶ λέγε τῦτο τὸ ψήφισμα λαβών.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ζ. Ἐνθένδε μ τοίνυν αὐτὰς ἐξήγαγον, ὅπως [d] ἀκούσαι, ὡς κα-
ὡς οἷς μ ἔφυτο ἐποίουν, εἶσεσθε. ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμεθα εἰς Ω-

ρεον,

, & ad pecuniæ penuriam, ceterarum rerum iterum vel-
bſidionem redigere: quare ſerviturus fuit pacis commo-
ibus, non vos. Et hæc non
c à me fingi ex eventu, &
lari; ſed tum ſtatim & ſen-
& prævidiſſe me in ve-
n utilitatem, & iſtis indicaſ-
de cognoſcetis. Cum enim
nulla concio reſtaret; eò
d omnis habita fuit; & iſti
dum abiiſſent, ſed hîc tem-
tererent; ſenator decretum
facio, populi autoritate ſenatui permiſſa, ut, *primo quoque tempore legati abirent, & ut Proxenus dux eos in illa loca deportaret, in quibus verſari Philippum cognoviſſet*: iis verbis, quæ nunc refero, aperte in decreto poſitis. Age cape id decretum, & recita.

DECRETUM.

47. Hinc igitur eos eduxi perquam invitos, ut ex iis quæ poſtea fecerunt, liquido cognoſcetis. Ut autem Oreum pervenimus, & cum

Δυλδῶν. 1. b Εὐθὺς. 4. c Οἷσπερ νῦν λέγω τοῖς ῥήμασιν αὐτοῖς.
1. d Γρ. ἀκούσεσθε. ἀκούσεσθε. 1.

τὸ ἀσκοταχιζῆδας] Διδασκαλίας. 2 Τὰ δὲ χρήματα Πρόξενον] Τῦτο

ρεὸν, καὶ [a 2 1] συνεμίξαμεν τῷ Περξίνθῳ, ἀμελήσαντες ἓξ
πλεῖν, καὶ τὰ προστεταγμένα ποιῆσαι, ἐπορεύοντο κύκ
ἡ πρὶν εἰς Μακεδονίαν ἐλθεῖν, [2] τρεῖς ἢ εἴκοσιν ἡμέρας
λώσαμεν· τοὺς δὲ ἄλλους ἁπάσας [b] καθήμεθα ὁ Πέλλ
Φίλιππον ἐλθεῖν, οὓς ἐπορεύθημεν, ὁμοῦ πεντήκοντ' [c]
[3] οἱ δὲ τοῦτον, Δορίσκον, Θρᾴκιον, [4] τὰ ὑπὲρ τειχῶν, ἱερὸν
πάντα τὰ θράσματα ὁ εἰρήνη ἢ ἀσπονδὶ οἷς ἤρε, καὶ διῳκεῖτο
λιππος, [5] πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ καὶ θρυλλοῦντος ἀεί· ὅ μ πρῶτο
ἂν εἰς [d] κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένῳ· μετὰ ταῦτα δὲ, ὡς ἀγ

cum Proxeno congressi sumus; isti, navigatione neglecta, & executione mandatorum, passim oberrabant, & priusquam in Macedoniam veniremus, dies tres & viginti consumpsimus: reliquos vero omnes Pellæ desedimus, ante Philippi reditum, iis qui dum iter fecimus abierunt additis, quinquaginta totos. terea Doriscum, Thraciam, ros, Sacrum montem, om denique pacis tempore & derum capiebat, & procu Philippus; crebro dictitante & clamitante: primum, i qui in commune senten proferrem; deinde, ut qui

a Γρ. σύμπεμψ, καὶ συνεπίξαμεν. b Γρ. ἐκαθ. c Ολαις. 3. d Κοιν

λέγει, ἵνα μὴ προφασιζόντων φόβον, ἢ κίνδυνον. 1 Συνεμίξαμεν τῷ Περξίνθῳ] Ἵνα μὴ εἴπῃ, σὺ μὲν ἔγραψας λαβεῖν πρεσβ Προξένου ἡμᾶς πεμφθῆναι, ὅτι ἠδυνήθημεν δὲ εὑρεῖν αὐτόν· ἀλλὰ τοῦτο ἐπόλ 5 γῃ, ἐπορεύοντο κύκλῳ, καμπὰς πινὰς ἔ ὅτι ὀρθὴν ποιούμενοι. 2 Τρεῖς ἐ εἴκοσιν ἡμέρας] Λύσιν προλέγει τῶ ἀντιπίπτοντος. ἐπειδὴ γὰρ ἠδύνατο Αἰσχίνης ἀνυποφόρητος, ἀλλ' ὅτι ἦν ῥᾴδιον τὸν ἐλα- 10 χίστῳ χρόνῳ εἰς τ Φίλιππον ἐλθεῖν, λύσ ὀπίσω, ὅτι μᾶλλον μ ἔδει πλεῖν. εἰ δὲ ὅλως μὴ ἐβούλοντο, ἱκανὸς ἦν ὁ χρόνος, ὥστε τῇ γὰρ ὑμῶν προθυμίᾳ συνεμίξαμ Φιλίππῳ. Πέλλαν δὲ ἡ πατρὶς Φιλιπ- 15 πῳ ἐκλήθη, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ βοὸς εὑρεθὲν τῷ προσηγορίαν Πέλλας τὸ χρῶμα, ὃ ἐστι πυῤῥοῦς καὶ τῷ Μακεδόνων φ ἢ παρὰ τὰς πέλας τὰς λίθους καὶ Μακεδόνων φωνήν. 3 Εν δὲ τούτ εἰσιον] Εδειξε δ' ἢν αἰτίαν ἀπ Κιρσοβλέπτης καὶ Θρᾴκη. καὶ τὰ μ κλημάτων, ἐπὶ Φίλιππον μετὰ τὰ δὲ, εἰς τὰς πρεσβείας. 4 Τὰ τειχῶν] Εν Θρᾴκῃ δηλονότι χωρί φρούρια. σκόπει δὲ ὅτι ἄνω μὲ, ἐπ το, εἶπεν, ἑαυτὸν καὶ ἐγκλήματος ξαφῶν. ὕστερον δὲ ἑαυτὸν συγκα ξεν. ὁ μὲν τῷ ἀναγκαῖα ἀπο 5 Πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ] Ἵνα μὴ ἀφοσίωσιν ὥσπερ εἰρηκέναι δοκῇ. ἦκα τοῦ κοινῇ τι καὶ φανερῶς τος· ὡς εὐδιαλύτως καὶ σωθῆναι στελλίπτῳ. αἰ δ' ποικίλαι δημη

διδάσκοντος· τελευτῶντος δὲ, ὡς ἂν τοὺς πεπραγότας τὰς κ' ἀνοσιωτάτας ἀνθρώπους ὁδὲν ὑποστελλομένους. [1] ὁ τούτοις ἀντιλέγων φανερῶς, καὶ ἅπασιν ἀδυπώμενος ὧν οἷς ἔλεγον μέ ἐγὼ, [a] ἐψήφισο δὲ ὑφ' ὑμῶν, οὗτος ἦν. εἰ δὲ κ' πᾶσιν ἔκειτο τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς, αὐτίκα εἴσεσθε. ἐγὼ μὲν ὁδὲν πω λέγω περὶ ὁδενός, οὐδ' αἰτιῶμαι, οὐδ' ἀναγκάζω αὐτῶν ὁδένα δεῖ δοκεῖν χρηστὸν εἶ τὴμεσον· ἀλλὰ αὐτὸν, καὶ ὃ μὴ κεκοινωνηκέναι τῶν ἀδικημάτων. ὅτι μὲν αἰσχρὰ καὶ δεινὰ, καὶ ὑ προῖκα τὰ πεπραγμένα, πάντες ὑμεῖς ἑωράκατε· [2] οἵ τινες δ' ἂν τούτων μετεσχηκότες, τὰ δηλώσει. [3] ἀλλὰ νὴ Δία οὐ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὰς ὅρκους

ἔλαβον

em ignaros; poſtremo, ut quicquam de ullo dico, neque
os qui ſe vendidiſſent impu- queror; neque ullum eorum coa-
mos homines ſine ulla diſſi- ctum hodie videri bonum virum
ratione inveherer. Qui autem oportet: ſed ultro & ob vitan-
perte refragaretur, & omni- dam ſcelerum ſocietatem. Nam
tam dictis meis quam decre- ea eſſe turpia & atrocia, & non
eſtris adverſaretur, iſte fuit. admiſſa gratis, omnes vos vidi-
vero eadem cæteris etiam ſtis: quorum qui ſocii fuerint,
tis omnibus placuerint, ſta- res ipſa oſtendet. At hercule
ſcietis. Ego enim nondum num eo tempore jusjurandum à
ſociis

a Επιψήφισο. 1.

νομῶλαι, καὶ παρανίσιος, & ὡς τὸν κατ' Αἰσχίνου. 2 Οἵ τινες δ' οἱ τούτων μετεσχηκότες] Πολλὴ γε ἡ δεινότης· ἐγκαλύμματος γὰρ τοσοῦτον ἀπέχει καθ' ἑαυτὸν δεινοῦ λαβεῖν, ὥστε κ' ὡς ἐπὶ αὐτῶν ἐγκαλῶν φαίνεται. τὸ γ, ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους, ἡ λέξις αὕτη δηλοῖ τὸ φιλέπολιν. πῶς γὰρ οὐκ αἰσθοίσατο ὡς ἐδεδόκτης τὸν γλῶ, οὐ ἦ ὡς τοῦτον εἶδεν τὸ ἦλιον; 3 Ἀλλὰ νὴ Δία, οὐ τούτῳ τῷ χρόνῳ] Ἐν τῷ χρόνῳ, οὐ ὤμνυτο οὐ Πείθη τὸ Φιλίππου ἀναμίγνυντες. δυνῶσιν γ ἐκκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐξῆς τὸ ἀδίκημα, καὶ σύγκρισιν δεῖται τῷ διαφορᾶ κήματι. ὅτε γὰρ ἐπανιόντες τὰς ὅρκους ἔλαβον, καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῆς τὸ Μακεδονίας,

ἔλαβον φθὰς τ συμμάχοις, ἢ τἄλλ' ἃ πεφυκεν, ἐπὶ
πολλῷ γε χ δεῖ· ἀλλὰ τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημήσαντες,
χιλίας δραχμὰς λαβόντες ἐφόδιον παρ' ὑμῶν, [a] ὅσα παρ' ἑ
μιᾶς πόλεως, οὐθ' ὅτι ἀκεῖσε ἐπορεύοντο, οὐθ' ὅτ' ἀκεῖθεν ἀπ
τοὺς ὅρκους ἔλαβον· ἀλλ' ἐν τῷ παιδικείῳ τῷ πρὸς τῷ Διοσκ
εἰπεῖν ὑμῖν εἰς Φερὰς ἀφῖχθαι, οἶδεν ὁ [b] ἐγὼ λέγω. ἐνταῦθα
γοντο οἱ ὅρκοι, [1] ὅτε δεῦρο ἦλθε τὸ πρᾶτευμα ἄγων ἐβάδιζε
λιππος, αἰσχρῶς, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀναξίως ὑμῶν. κ
που τοῦθ' ὁ Φίλιππος ἁπάντων ἂν ἐπιμήσατο πλείστου
τον τ τρόπον πεφαχθῆναι. [c] πλὴν τε γὰρ εἰρήνην ἄχρι [d]
νηθέντων, ὡς ἐπιχειρεῖ ἔστι τὸ πρῶτον, πλὴν Ἀλέων

sociis exegerunt, aut alia quæ decuissent egerunt? Multum certe abest: sed tribus mensibus peregre absumptis, & mille drachmis in viaticum à vobis acceptis, quantum à nulla civitate numerari solet; neque cum illò proficiscerentur, neque cum illinc huc redirent, jusjurandum exegerunt: sed in caupona quæ est ante Castoris & Pollucis; si quis vestrûm Pheris fuit, inte
git quid dicam; ibi jusjuranda
dabatur, cum jam cum exer
Philippus huc proficisceret
turpiter, Athenienses, & n
è vestra dignitate. Ut autem
la eo modo fierent, id Phil
pus omnium maximi æstima
Nam si nec pacem ita, uti in
tuerant isti primum, decern
potuissent, *exceptis Alensibu*

a Οσα ἐδὲ παρὰ μιᾶς ἄλλης. 2. & ὅσην. 1. b Deest. 2. c Τὴν πρ
& εἰρήνην τὴν τῶν συμμαχίαν. 3. d Δωνιδ.] Sc. Τ πρέσβεων. W.

νίας, ἐσὶ τὸ μέσον τ στρατοπέδου, ἐσὶ τὸ
ιερῶ· ἀλλ' ἐν παιδικείῳ τῷ πρὸς τῷ Διὶ, τῷ
τῶν ἐπόντων. τὸ δῆλον ὅτι ἀμφοτέρωθεν
ἐρχιλάτερον βούλεται τοὺς ὀμνύοντας
ὁμῶς οἱ ἐδὲν ἧττον τῷ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕ
ἀπολύσιαζ. ἵνα δὲ μὴ εἴπωσιν, ὅτι ἐσὶ
σῶν ἱερὸν, ἀπτέζητησε τὸν τόπον. ὅτι
τῷ ἱερῷ παρακειμένῳ, ἐν παιδικείῳ οἱ
ὅρκοι ἐγίνοντο, ἐν βιβλίῳ τόπῳ τῷ φαύ-
λῳ. ἐν τούτῳ ἱερῷ πλησίον ὄντος διοσκο-
ρείου. ἐν ἀμφοτέροις τὸν ἐν μέρτυρας τὸν
συμβόλων ἢ τόπον ἐπικαλέσαντ. π
ζωλο δὲ πρὸς τὰς ὄχθας ἐν ἀγορᾷ
ἀλλ' ἵνα σημεῖον σημείῳ τῷ τοῦτο γ
ἡ μὲν γὰρ βεβαιοτὰς σημεῖόν ἐσι τ
κίας, καὶ ἐν ἐφέτοις παρεδώκαν
Θεμίκην. ἡ ἢ πρὸς τὰς ὄχθας μ
δείξαντι μήτε ἐν καιρῷ γεγονέναι, μ
ἐν τόπῳ τοσούτῳ, παρόντα τὸ σ
ἐν δημοσίοις. 1 Οτι δεῦρο ἦλθε τ
πυρ

ἐων, γράψαι· ἀλλ' ἀναγκαθέντος ὑφ' ὑμῶν τοῦ Φιλοκράτους ταῦ-
τα ἀπαλεῖψαι, γράψαι δ' ἀντικρυς [a] Ἀθηναίους, καὶ τοὺς Ἀθη-
ναίων συμμάχους, οὐκ ἐβούλετο τοῦτον ὁμωμοκέναι τὸν ὅρκον ὑδένα
αὐτῷ συμμάχων. οὐ γὰρ αὐτῷ συστρατεύσειν ἐφ' ἃ νῦν ἔχει τοῦ
πέρνω ἔμελλον, ἀλλ' ἔξειν πρόφασιν τοῦ ὅρκου, ὅτε μάρτυρας
ἕξει τῶν ὑποχέσεων ἐφ' αἷς εὑρίσκετο τὴν εἰρήνην, ὑδὲ τοῦτο ἠξίουν
πᾶσιν, [d] ὅτι οὐκ ἄρα ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηναίων ἥττητο τῷ πολέμῳ,
ἀλλὰ Φιλίππου ὄντος ὁ τὴν εἰρήνην ὑπεμένοντος, καὶ ὃς πολλὰ [e] ὑπισχνου-
μένος τοῖς Ἀθηναίοις [f] ὥστε τυχεῖν τῆς εἰρήνης. ἵνα δὴ μὴ γένηται ταῦθ'
οὕτω φανερὰ, διὰ ταῦτα [g] ἔφη δεῖν αὐτοὺς μηδαμοῦ βαδίζειν.
οἱ δ' ἐχαρίζοντο πάντα ὑποκινούμενοι καὶ ὑποκολακεύοντες ἐκεῖ-
νον· ταῦθ' ὅταν ἐξελέγχωμεν πάντα, τοὺς χρόνους ἀναλωκότες,
καὶ Θρᾴκην [h] περιέμενοι, μηδὲν ὧν ἐψηφίσασθε πεποιηκό-
τες, μηδ' ὧν συμφέρον ἦν, τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγελκότες,

πῶς

censibus; sed coactus esset à
is Philocrates id delere, ac
picue ponere *Athenienses &*
enienſium ſocios; noluisset id
urandum ab ullo sociorum
rum dari. Neque enim ea
nunc vobis erepta tenet,
ugnatum illi iviſſent, sed jus-
ndum excusassent; neque
conscios esse voluisset pol-
tationum quibus pacem im-
raſſet; neque id ostendi pa-
omnibus, non civitatem A-
nienſium succubuisse bello,

sed Philippum esse qui pacem
expeteret, & ab Athenienſibus
pacem multis pollicitationibus
impetraret. Ne igitur hæc quæ
dico palam fierent, propterea
censuit eis nusquam esse abeun-
dum. Isti autem ei omnia gra-
tificabantur cum ostentatione &
insigni assentatione. Verum si
horum omnium convincentur,
consumpsisse tempus, neglexis-
se Thraciam, nihil ex decretis
egisse vestris, aut ex utilitate re-
publicæ, falsa huc renunciasse;
qui

Ἀθηναίους, καὶ τοῖς Ἀθηναίων συμμάχοις. 1. b Εὐτυχ. 1. c Γρ. ὑπο-
χέν. 1. e Ὑποχόμενος. 1. f Ἀντυχεῖν. 2. g Οὐδαμοῦ ᾤετο δεῖν τυ-
βαδίζειν. 1. h Προείμ. 1.

] Βέλτιον μὲν ἐς Φωκέας ἐπεῖν, ἀσφάλειαν δὲ Ἀθηναίων ἦσαν οἱ Φωκεῖς
ὡ δ' οὖν κατεσκεύασεν, ὡς τεῖχος καὶ σῳζόμενοι. Διὸ ἦ τῷ δοκεῖσθαι ἐκεῖνον
ἀπῳγεν

τῶς ἔνεστι πρὸς εὖ φρονοῦσι δικασταῖς καὶ βουλομένοις εὐορκεῖν,
τοῖς σώζεσθαι; ἀλλὰ μὴν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέξει σοι
μὲν τὸ ψήφισμα, ὡς ὀρκῶν ποιησόμενον ὑμῖν· [1] εἶτα τὴν ἐπιστολὴν
τὴν Φιλίππου, εἶτα τὸ Φιλοκράτους ψήφισμα, [b] εἶτα δὴ δὴ
ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. [c] ΨΗΦΙΣΜΑ
[2] Καὶ μοι, ὅπως τὸν Φίλιππον ὁ Ἑλλήσποντον κατειλήφαμεν
εἰπὲ ἐπείδετό μοι, καὶ τὰ ποιητέα γράμματα ὑφ' ὑμῶν ἐποίησε
τὰ ψηφίσματα, κάλει τοὺς ἐκεῖ παρόντας μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

[3] Λέγε δὴ καὶ τοῦτον [d] ἕτερον μαρτυρίαν, ἃ τοῖς Εὐκλείδου
ὕστερον ἐλθόντα τούτοις ἀπεκρίνατο Φιλίππῳ.

MA

quî possunt isti à cordatis judicibus & religiosis conservari? Quæ ut à me vere dici constet, recita primum decretum, quo pacto vobis fuerit exigendum jusjurandum; deinde literas Philippi; post, Philocratis decretum; mox plebiscitum.

DECRETUM. LITERÆ. DECRETA.

Jam ut appareat nos pos
Philippum in Hellesponto
prehendere, si quis mihi pa
set, & vestra mandata exec
esset ex decretis; voca teste
illic adfuerunt.

TESTES.

Recita & alterum testimoni
quid huic Euclidi post prof
Philippus responderit.

a Τάτῳ. 1. τούτους & τοῦτον. 2. b Καί. 1. c Ψήφισμα. 1. d
τέρων. 1.

ἀπήγαγε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸν Ἀττικὸν ὁδὸν.
1 Εἶτα τὸν ἐπιστολὴν τὸν τοῦ Φιλίπ-
που] Ἦν ἀνέγνωκεν ὁ τοῦ δήμου γραμματεύς, ὅπερ εἶπεν, ἐγὼ ζῶντα παρέσχηκα ἀκούοντων Ἀθηναίων. τὸ δὲ γε ψήφισμα τοῦ Φιλοκράτους, ὃν ἐγὼ ἔγραψεν, ἑκατέρους ἔχειν ἃ ἔχουσι. τὸν γὰρ δῆμον, ἐπεὶ διωμολόγηντο, ἔκρινεν ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ. 2 Καὶ μοι, ὅτι τὸν Φιλίππου] Ἐπιμένει τῇς ἀποδείξεσι. τὸ γὰρ ἔγκλημα πᾶσιν ἦν δῆλον ἅπασι, ὡς ἀπόντων σωθείσης ὅτι ὁ δὲ αὐτὸν ἀπώλετο Κερσοβλέπτης. 3 Λέγε δὴ καὶ τὸν ἕτερον μαρτυρίαν] Ἀ
σταται ἡ πόλις ἀπολωλέναι τὸν Κυ
πτον, ἀπέφηνεν ὕστερον Εὐκλείδου
πασάμενον Φιλίππου. ἃ δὲ τὸ Θ
γορεύθη. ὁ γὰρ ἀπεκρίνατο μηδὲν ἐ
τηκέναι. ὀψὲ γάρ ποτε συντηκῆ
σῃσόμενον, ἢ τοὺς ὅρκους λυθῆναι
σκόπει γὰρ τὰς λέξεις, ἃ ἐποίησε, π
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, τὸ ἀπήγορευ
πῶς γὰρ ἐπὶ τοῖς μεμπτοῖς, ἢ λῦσι
ὕστερον, πρὶν ἑαυτὸν ποιῆσαι. καὶ τὸ, ἐὰ
μείναντα τὰ κηρύκια, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπι
1

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

μή. [1] Οπ τοίνυν ὑσ' ἄρτησίς ἐστιν αὐτοῖς, [2] ὃ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ
πω φράζειν, [b] τοῦτο ἀκούσατέ μου. ὅτε γὰρ ἡ πρεσβεία
ήραμεν παρὰ Φίλιππον καὶ τὴν εἰρήνης, κήρυκα ὑμεῖς προα-
λατε ὅστις ὑμῖν ἀπαντήσει. τότε μὲν τοίνυν ὡς τάχιστα εἰς Ωρεὸν
ν, οὐκ ἀνέμενον τὸν κήρυκα, οὐδὲ [d] ἐποίησε τὸν χρόνον οὐδένα·
δὲ πολιορκουμένου διέπλευσε εἰς τοῦτον, καὶ πάλιν ἀντεῦθεν
Παρμενίωνα τὸν πολιορκοῦντα ἐξελθόντες, ἀπῆραν διὰ τῶν πο-
ύν στρατεύματα εἰς [c] Παγασάς, καὶ παρελθόντες ἀπήντων ἐν
λίσῃ τῷ κήρυκι· τοσαύτη σπουδὴ καὶ προθυμία τότ' ἐχώ-
ν. ἐπειδὴ δὲ εἰρήνη μὲν ἦν, ἄπασα δὲ ἀσφάλεια ἦναι, καὶ
ράγματα πρὸς ὑμᾶς ἀπεῖδεν, τὰνικαῦτα οὔτ' ἐπείγεσθαι
δίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆει. τί δήποτε; ὅτι τότε
τὰ τὴν εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι, τοῦτ' ἦν ὑπὲρ
Φιλίπ-

TESTIMONIUM.

. Eos igitur nec inficias ire
, quin illa pro Philippo
int, ex me audite. Cum
re legatione profecti ſumus
ace facienda, vos caduceа-
m præmiſiſtis ad impetran-
fidem publicam. Tum igi-
t primum Oreum venerunt,
expectarunt caduceatorem,
ne ullam moram fecerunt;
quamvis Alus obſideretur,
n eo trajecerunt, & rurſus
inde ad Parmenionem qui op-
pidum obſidebat egreſſi, per hoſ-
tilem exercitum Pagaſas abie-
runt; & progreſſi caduceatori
Lariſſæ occurrerunt: tanto ſtu-
dio & alacritate tum proficiſce-
bantur. Cum autem pax eſſet,
& ſine omni periculo ire liceret,
& à vobis properandi mandatum
haberent; tum nec iter accele-
rare, nec navigare in mentem
eis venit. Cur tandem? quia
tum è re Philippi erat pacem
quam-

Τὸ. 1. *b* Deeſt. 1. *c* Απηρώμεθα. 1. *d* Γρ. ἀνήλωσαν, ἤγαγεν ἑαυτῷ
e Πήγασας. 1. & πηγάς. 1. *f* Βαδίζουσιν. 1.

Οπ τοίνυν ὑσ' ἄρτησίς ἐστιν] Ἀ-
ντιμοῦμαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ συκο-
σας ὅτι ὑ δι' αὐτὸν ἀπώλετο Κερσοβλέ-
πτης, φεύγων ἄρχοντα καὶ δικαίζων τὸν
κατ'

Φιλίππου· νυνὶ δὲ, τὸ ὡς πλεῖστον ἐν μεταξὺ χρόνον ποιῆσαι, περὶ τοῦ ὅρκους ἀπολαβεῖν. Ἀλλὰ μὴν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, [b] λέγε μοι καὶ ταυτὶ τὰ μαρτυρ

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

[a] Ἔστιν οὖν ὅπως ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι πάντ' ὑπὲρ Φιλ προφάσεις ἐξελεγχθεῖεν, ἢ [c] αἱ τηνικαῦτα ὁδὸν, ἡνί ἐπεύδειν ὑμῶν ἔδει, καθήμενον ὅτε δ' ὑβ πεισθῆναι, πρὶν ἐλθεῖν τὸν κήρυκα, ἐπειγόμενοι;

μθ'. Οὐκοῦν χρόνον ἦμεν ἐκεῖ καὶ καθήμε Πέλλῃ, [2] σκέψασθε τί προφάσεως ἕκαστος ἡμῶν προ ἐγὼ μὲν τοίνυν τοὺς αἰχμαλώτους ἀνασώζειν καὶ ζητεῖν, καὶ

quamprimum fieri: nunc vero, moram quam longissimam interponi, priusquam jusjurandum exigeretur. Sed ut & hæc vere à me dici constet, etiam hoc mihi lege testimonium.

TESTIMONIUM.

An igitur fieri potest, ut ulli homines magis convinci possint se omnia pro Philippo agere, quam

qui in eodem itinere, cum vobis festinandum esset, de runt; cum vero non em esset ante caduceatoris red festinarunt?

49. Quo igitur tempore fuimus & Pellæ desedimus, fiderate quid quisq; nostrûm re instituerit. Ego quidem, vos redimere & quærere;

a Διατριφθῆναι. 4. b Λάβε. 2. c Deest. 2.

πατρὸς Αἰσχίνου, σωτηρίας δὲ αὐτὸν ἀπολαβεῖν τῶν Θρᾳκῶν. 1 Ἐστιν οὖν ὅπως ἂν] Ἐνθύμημα ἐπὶ τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄγει σύλλ, ᾗ δεδείχθαι οὐ φησὶν ὅπως ἐν συλλόγοις τῷ λόγῳ τῷ Αἰσχίνου ἀπολαβεῖν τὸν Κερσοβλέπτου.

2 Σκέψασθε τί προφάσεως ἕκαστος] Εὐκαίρως βούλεται φιλοτιμίαν ἑαυτῷ περιποιῆσαι τὴν τῶν αἰχμαλώτων ἢ τὴν ἀπεδδὴ αὐτῷ δηλοῖ· οἷον, πῶς πλανᾶται πολίτης ἐμός; πῶς δυσχεῖ τις αὐτόχθων αἰχμάλωτος; ἀφαιρεῖται ἢ τοὺς αἰχμαλώτους τούτου τοῦ μέρους, ἵνα ἀναιρῆται ἱερὰ τῆς πατρίδος. τίς γὰρ ἂν ἤλεγχος

περὶ τῶν πολεμίων λαβεῖν, τὴν ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων, ἢ τί πλεῖ μενος; ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ μη ξενίαν δυνάστου· ἀπέπλευσε, ὅπως κρατησάμενος ἐπίσχοι, ὁμολογουμένως κατηγόρησεν τοῖς ἰδίοις Φίλιππος, ὡς φησι. ἢ τοὺς ἐλέγχους τῆς ἀδροδοκίας καὶ τοῦ μέρους, ἵνα τὰ κοινὰ ἑαυτὸν ἀπο ἐπειδὴ γὰρ ἀναίρεσιν καὶ τῆς ἐκφο δυνάστα Κερσοβλέπτου ἐπὶ χρή αὐτὸν προδεδωκέναι ἀναγκαίως ἐξήτησε, τίς ἐστι δὲ χρήματα ἐλήφ γὰρ μὴ ξένια ἐλόμενος παρὰ Φιλίππ

ωτῦ χρήματ' ἀναλίσκειν, καὶ Φίλιππον [a] ἀξιεῖν, ὃν ἡμῖν
γ ξενίαν, τοῦτον λύσαι. [b] αὐτὸς δέ, αὐτίκα ἀκήκοεθ'
τοιῶν διετέλεσεν. τί οὖν ἐκεῖ τοῦτο; ὃ κοινῇ τ' Φίλιππον
μαθ' ἡμῶν διδόναι. ἵνα γὰρ μηδὲ τοῦτο ἀγνοῆτε, ἐκεῖθ'
ς [c] διακοσίοις ἅπαντες, ἐγὼ δ' ὀκτὼ μόνα πρόπολοι ὠφθησόμε-
ἰδίᾳ, ἢ πολίταις, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίδους χρυσίον. [d] ὡς
ἐπετύγχανεν ὁτῳοῦν· ὁ γὰρ ἐμὲ γε εἰπεῖν ἐμαυτὸν δεῖ,
ὰ τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ δηλώσει· τὰ κοινῇ
ῆλα ἅπασιν, ἡγεῖτο [e] εὐθέως λήψεσθαι· ἀσφάλειαν
ἔσεσθαι τοῖς ἰδίᾳ πωλοῦσιν ἑαυτούς, εἰ μὴ κατὰ μι-
τοῦ κοινῇ λαβεῖν πάντες μεταχειρεῖν. [f] ἀφ' ταύτ' ἐδίδου

pecuniam insumere, & à
ippo petere, ut hospitalium
erum vice quæ nobis offe-
, illos missos faceret. Iste
m quid perpetuo fecerit, sta-
audietis. Quid igitur illud
? ut Philippus communiter
niam nobis largiretur. Ut
m nec illud ignoretis, ille
periclitatus est omnes, ad
los quodammodo privatim
missitans, & multum sane auri
offerens. Ut autem frustra ex-
periebatur quemcunque; neque
enim de meipso mihi dicendum
est, sed facta & res ipsæ declare-
bunt; communiter datam pecu-
niam universos putabat temere
acceptures; eos igitur in tuto fo-
re qui se privatim vendidissent, si
vel minimum communiter data
pecuniæ accepissemus. Eo da-
batur;

Ηζίων. 2. b Οὗτος. 1. c Διακοσίαις ἀπασαις. ἅπαντες, ἐγὼ δὲ, ἐκεῖθεν
ν. & πρόπολοι. 4. d Εὐθέως εὐήθως. 1. e Διαπίπτ. 1. f Εἰδὲ. 1.

ἀλλὰ μισθοῦτες καὶ ἀντεραῖρεις, τὰ
ἄλλοις ἀπεῖπον μὴ λαμβάνειν, δῆλός
σοὶ εἶ. τί γὰρ ἂν ἐκωλύθη σοῦ-
μᾶλλον πεῖσαι μηδὲν; ὁ δὲ χρῆ-
σθαι τοῖς παρὰ Φιλίππου πρὸς ἀν-
θρώπους ἐστὶ σοφίσματος· αὐτὸς γὰρ
σοῦ. τοῦτο ἦν πεποιηκὼς Αἰσχίνης. ὁ
μὲν ἄρα ὁ Καρυστόλλου ἀπώλετο.
πολλοῦ ἀπωλόμην] Ἐδωροδόκουν,
μεν· ἀλλ' μετωνόμασε δ' κάνθαρος ὁ
γεν νύκτωρ οἱ φύλακες, ἀπὸ τοῦ

μάθοιμι ἐτιμωρήσαντο οἱ περὶ τὰς Πύλας
φυλάττοντες. 2 Ὡς οὐδ' ἀπιτύγχανεν] Εὐθαῦτα τὴν ἑαυτοῦ βύλησιν κατασκευάζει τὴν περὶ Καρυστολίττου, ὅτι οὐκὲ
ἂν αὐτὸν μᾶλλον σοφίσειεν· ἢ μηδὲ ξένια λαβεῖν ἐλοιμην, ἢ τὴν ἴσην σοφίσμασι χρῆσθαι τοῖς αἰχμαλώτοις· ἢ λάθρα παρὰ Φιλίππου ξένια λαβεῖν; 3 Εὐήθως λήψεσθαι] Ἁπλῶς μὲν λαβεῖν ὡς ἐ δηλοῖ διορθοῦται.

τὸ· ξένια δ' ἰὼ ἡ πρόφασις. ἐπειδὴ δ' ἐκώλυσα ἐγώ, πα
πρόσθεν μέμαμβ ὅτι. Φ Φιλίππῳ δ' ἐπειδὴ ταῦτ' εἰς
αἰχμαλώτους ἠξίουν αὐτὸν ἀναλίσκειν ἐγώ, ὅτε [a] κατεπεῖν
των ἔχε καλῶς, ὅτ' εἰπεῖν ὅτι, ἀλλ' ἔχουσιν ἃ δεῖνα· ἡ ὁ δ
ὅτε φυγεῖν ὃ ἀνάλωμα· ὁμολόγησε [b] μ δή, διεκρούσα δ
τὰ Παναθήναια φήσας ἀποπέμψειν. λέγε δὴ τ μαρτυ
τ Ἀπολλοφάνους, εἶτα τ τ ἄλλων τ παρόντων.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ι'. Φέρε δὴ κ ὅσους αὐτὸς ἐλυσάμην τ αἰχμαλώτων
θρους ὑμᾶς. ὃ ὅσῳ χδὲν μᾶλλον παρόντος πω Φιλίππου δι
μεν ἐν Πέλλῃ, ἔνιοι τ ἑκατοντάκις ὅσοι τῶν ἡμῖν ἐξηγγυημένων, ἐ
σχόντες, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ δυνήσεσθαι μὴ ταῦτα [c] πεῖσαι τ Φιλ

batur: hospitalia autem munera prætexebantur. Ut autem ego prohibui, rursus isti de integro inter se partiti sunt. Cum autem à Philippo peterem ut eam pecuniam in captivos impenderet, nec ille quippiam his contra honeste dicere poterat, nec respondere, *At hic & ille jam habent*, nec vitare eam impensam: confessus est quidem; sed elusit, se ad Panathenæa illos dimissurum pollicitus. Re igitur testimonium Apollo nis; deinde aliorum qui ad runt.

TESTIMONIUM

50. Age vobis exponam e quot ipse captivos redeme Dum enim ante reditum Phili Pellæ commorabamur, nonn captivorum qui vades deden diffidentes, ut mihi videtur, post à Philippo id impetratu

a Κατειπεῖν. 1. b Ομ. 1. c Σπεῖσαι.

1 Φέρε δὴ κ ὅσους αὐτὸς] Δυοῖν ἐστὶν ἐν τούτῳ σύγκρισις, ᾧ τε αὐτὸν μὴ δεδοκέναι χαλκοῦσθαι, κ ᾧ μόνον τ πεισθῆναι εἶναι φιλόπολιν. ἐπειδὴ γὰρ τὸ ἐγκλημα εἰς ἄπαντας ἦκεν· ἅπαντες γὰρ ἐδόκει λαμπρύνεσθαι κ τὴν Μακεδονίαν· τῇ διαφορᾷ τὸ ἰδιάζον λύει. Οὔτοι μὲν πλείονας ἐλῆγεν· ἐγὼ δ' ὑπὲρ τ πόλεως κ τ αἰχμαλώτων τὴν ἀναίρεσιν ἐποιησάμην. 2 Ἀπιστοῦντες, ὡς ἐμοὶ λ Μεγάλῳ ἀποφαίνει τὴν διαπόν κ τὰς αἰχμαλώτους ἀδυνάτου ποι ποεῖσθαι τὴν ἄφεσιν χρείας. τὸ γ ζοντο, δοκεῖ μὲ ὑποπτικὸν εἶναι· αὐτ δὲ τὴν διαπόνην βουλόμενοι, ὅτι κ τ τόκον ἀφῆκα, κ τὸ κεφάλ

ἑαυτὸς ἔφαϛ βέλεαϛ λύσαιϛ, ϗ μηδεμίαν χάριν τύ-
ἔχῃ Φιλίππῳ· ϗ ἐδανείζοντο, ὁ μὲ πρεῖς μνᾶς, ὁ δὲ πέντε,
ὅπως συνέβαινεν ἑκάστῳ τὰ λύτρα. ἐπειδὴ τοίνυν τὸς
τὸς ὡμολόγησεν ὁ Φίλιππος λύσαιϛ, συγκαλέσας ἐγὼ
τας, [1] οἷς αὐτὸς [2] ἔχρησα ὃ ἀργύριον, καὶ τὰ πεπραγμέ-
ἐξομνήσας, ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν ἐπιχθέντες,
ὐκ τῆϛ ἰδίαν λελυτρῶσθαι πέντε ἀνθρώποι, [3] τ' ἄλ-
τὸ δ' Φιλίππῳ προσδοκωμένην ἀφεθήσεσθαι, ἔδωκα
καὶ τὰ λύτρα. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγω καὶ τὰϛ
τυρίας ταύτας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

μὲν τοίνυν ἀφῆκα χρήματα [3] καὶ δωρεὰν ἔδωκα τοῖς
χήσασι τῆ πολιτῆ, ταῦτ' ἐστίν.

ια'. Ὅταν

erunt ſe velle ſemetipſos re-
ere, neque id beneficium ac-
tum Philippo relaturos; &
uo ſumpſerunt, alius tres
as, alius quinque, alius prout
ue conditiones erant pro-
tæ. Poſtquam autem Philip-
pollicitus fuit ſe cæteros
os facturum, ego convoca-
is quibus mutuam pecuniam
dederam, & actorum com-
nefactis, ne ſuam ſibi feſtina-

tionem fraudi fuiſſe putarent,
neve ſuis ſumptibus redimerentur tenues homines, cum ſpes eſſet fore ut cæteri à Philippo dimitterentur; dono dedi pretium redemptionis. Quæ ut vere à me dici conſtet, recita & hæc teſtimonia.

TESTIMONIA.

Quam igitur remiſi pecuniam & dono dedi calamitoſis civibus, hæc eſt.

51. Quod

a Γρ. ἐχρήσατο ἀργύρια. τὰ ἀργύρια. 1.

ς αὐτὸς ἔχρησα τὸ ἀρ[.] Ἐπειδὴ ἐκα-
το ὁ τόκος, ὑπέμνησε μὲ ἐξ ἀρχῆς,
ὃ ὀνόματι τῆ, ἔχρησα, σαφήνειαν
τοπεν. 2 Τῶν ἄλλων τοῦτο δ' Φι-
ππ] Αἰνίττεται ὅτι πέντας ἀφῆ-
ὰ μὴ προλαβὼν ὑπέσχετο αὐτὸς
ὰϛ τὸ τόκον εἰς δυώδεκα. ἀφῆκα ὃ

λείψῃ, τὰ δεδόμενα παρὰ Φιλίππε αὐτῆ
εἰς λόγον ξενίων. τὸ δὲ, δεδωκὼς δωρεὰν, ἀσαφῶς ἐχαρίσατο τοῖς αἰχμαλώτοις.
3 Καὶ δωρεὰν ἔδωκα τοῖς ατ.] Συλλογίζεται τὸ κεφάλαιον, μὴ τῷ τόκον, ἵνα φαίνηται αὐτὸς τὸ φιλοτιμίας ὀφλῆσον.

να'. Οταν δὲ ὗτος αὐτικὰ δὴ λέγῃ πρὸς ὑμᾶς, τί
ποτε, ὡς φὴς, ὦ Δημόσθενες, ἀπὸ σοῦ συνειπὼν ἐμὲ Φιλοκ
γνοὺς σιγᾷς ἡμᾶς προάγοντος, ἢ μὴ ζῶντα πρεσβεύ
ὅτι τὰς ἀρχὰς συμπρέσβευσας πάλιν, καὶ ὑπ' ἐξωμόσου; ἐ
τα μέμνησθε, ὅτι τούτοις ὡμολογήκειν ἥξειν ὡς ἐλυσάμην,
κομεῖν τὰ λύτρα, καὶ [a] σώσειν εἰς δυνατόν. [1] δεινὸν οὖν
φοῦσθαι, καὶ πρέσθαι δυνηχῶντας, ἀνθρώπους πολί
[2] ἰδίᾳ δ' ἐξωμοσάμενον [b] ὑπὲ πάνυ καλοῦ, ὑπ' ἀσφαλεί
ἀκεῖσε πλεῖν. ἐπεὶ εἰ μὴ ἦλθ' ὃ τούτους βούλεσθ' σ
[3] ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ πρώλης, εἰ [c] καὶ πρεσβεύ
ἂν ἀργύριον πάνυ πολὺ, μὴ τούτων ἐπρέσβευσα. σημεῖ
ὅτι γὰρ πολὺ πείθω πρεσβείαν δὶς μὲ χειροτονοῦ

51. Quod si mox iste ad vos dicet, cur tandem, Demosthenes, ex mea, ut ais, Philocratis defensione cum intellexisses nos sani nihil agere, posteriori legationi ad jusjurandum exigendum missæ interfuisti, & eam non ejurasti? hoc mementote, me promisisse iis quos redemeram, & allaturum pecuniam, & eos, quantum in me esset, conservaturum. Non committendum igitur erat ut mentirer, & fererem calamitosos cives. Neque etiam admodum honestum aut tutum erat detrectata legatione privatim illic obem Nam nisi illos servare vol fem, dii me omnes perdant eradicent, si magnam me pecuniam voluissem, ut istor in legatione collega essem. jus rei signum hoc est; quòd tertiam legationem bis dele

a Σώζειν. 2. b Οὔτ' αὖ καλόν. 1. c Deest. 2.

1 Δεινὸν οὖν ἦν ψεύδ.] Ἐμοὶ μὲ δεινὸν ἐπὶ ὀλίγοις ψεύσασθαι. Αἰσχύνης ἦ πᾶσιν ἄλλοις τ' πόλεως ἐψεύσατο. εἰ δ' ἦν πρὸς ὀλίγους ψεύσασθαι καὶ πᾶσιν δυσχεῖλας, δεινότερον πρὸς ὅλον δῆμον καὶ ζῶντα τ' Ἀθηναίων, ἀπιστεῖται ἦ λύει, ἵνα μή τις εἴπῃ, ἀλλ' ἐν ᾧ ἐν τῇ ἀλη τέρᾳ πεισθεῖς ἐξομόσασθαι, ὡς τι μὴ ἀπολῆται μὴ τῶν πρέσβεων, ἀλλ' ἐπαίρῃ ἐν, ἀλλ' ὅτι ἦν μοι ἀσφαλ ἰδίᾳ ἀπολῆται καὶ πλεῖσθαι ἐμέ, ἔχειν τὰ ἀσφαλὲς τὰ ὑπ' τῶν σῶ

2 Ἰδίᾳ δ' ἐξωμ.] Οὐκ ἦν λέγω, ἴχ τινὶ ἀσφαλεῖ πρὸς τὴν Α πρεσβεύειν· μᾶλλον ἦ πρέπον καὶ λω πρὸς τὸν Φιλοκράτην. 3 Ε

ῶν, δὶς ἐξωμοσάμενον· καὶ [a] πρὸς ταύτῃ † ἀποδημίᾳ πάντα ταὐτομάτα ἐναντίον τούτοις. ὧν μὲ τοίνυν ἀδικεῖτε· καὶ † τὴν πρεσβείαν, τοῦτον ἔχε † πρόφασιν ὑμῖν· ἃ δ' οὗτοι ἄνδρες ὄντες οἰκίων, ἅπαντ' ἀπώλεσε. καί τοι καὶ τἆλλα πάντα ἀκολούθως ἂν τούτοις ἐπέπραχτο, εἴ τις ἐπείθετό μοι. ἐγὼ γὰρ ὅτου ἄθλιος, ὃς δ' ἄφρων ἦν, ὅς τε χρήματα μὲ λαμβάνοντας, ὁρῶν ἑτέρους, ὑπὲρ † τοῦ ὑμᾶς φιλοπρ ἃ δ' ἄνδρ μὲ δαπάνης οἷά τε ἦν τοσαχθῆναι, πολλῷ μείζονας ὠφελείας ἦγε πάσῃ τῇ πόλει, τοῦτ' οὐκ ἐβουλόγίγνεσθαι· καὶ σφόδρα γε, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Ἀλλ', μ, τοιοῦτον ὅτοί μοι.

νδ. Φέρε δή, τί τούτῳ πέπραχται [b] πρὸς ταῦτα, καὶ τί φιλοκράτει, θεάσασθε. [1] παράλληλα γὰρ ἔσται φανερώτερα. οὗτοι μὲ τοίνυν Φωκεῖς ἐκκαιδεκάτης καὶ Ἀλεὶς ἀπέφηναν, ὁ συνεβούλευεν, [c] καὶ πρὸς τὸ ψήφισμα, ἃ [d] πρὸς τὰ τοῦ ὑμᾶς

bis, bis jurejurando recusa- & in illa profectione illis omnia fui adversatus. Quæ r in legatione mei arbitrii unt, hoc se modo vobis ha- runt: in quibus autem isti, lures, vincebant, ea omnia erunt. Quin & cætera omnia venienter his acta essent, si mihi paruissèt. Neque n ego ita infelix aut væcors ut pecuniam darem, cum accipere viderem, pro vestri studio; quæ autem & sine impensis confici potuissent, & universæ civitati longe plus profuissent, ea fieri noluissem: imo quid maluissem, Athenienses? At isti credo in ea re me superaverunt.

52. Agitè verò, quid inter hæc iste egerit, & quid Philocrates, spectate. Hæc enim inter se collata clariora erunt. Primum igitur Phocenses & Alenses fœdere excluserunt & Cersobleptem, tum contra decretum, tum contra ea quæ ad vos

a Παρ' αὐτήν. 1. b Περί. 1. c Deest. 1. d Deest. 1.

ἐξάλλης λέγεται ὁ ἀνὴρ ὁ ἐκ τῆς πατρίδος. ἐξάλλης δὲ ὁ ἐκ τῆς ἰδιωτείας τελευτῶν.

1 Παράλληλα] Παράλληλα ἀντὶ τοῦ παρα-

ὑμᾶς εἰρημένα. εἶτα τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησε κινεῖν ἢ μετα
ἐφ' ᾧ παρεσόμενοι ἤκομεν. εἶτα Καρδιανὸς Φιλίππῳ σ
μάχης [a] συνέγραψεν, ἣν τὴν μὲ γραφεῖσ' ὑπομολιὼ ὑπ' ἐμοῦ σ
ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν, αὐτοὶ δ' ἀδοπεῖν ὑγιὲς γ
ψάμενοι [b] ἔπεμψαν. [1] εἶθ' ὁ γενναῖος οὗτοσὶ ἐμὲ μὲν τὸν δῆμο
τὸν ὑμέτερον [2] καταλύσειν ἐπιβεβλῆσθαι Φιλίππῳ, [3] ὅτι τὰ
ἐπέπλητον, ἃ μόνον αἰσχρὰ νομίζων, ἀλλὰ καὶ δεδιὼς μὴ σ
συμπολεμῇ [c] ἀφ' τούτων. αὐτὸς δὲ ἰδίᾳ πάντα τὸν χρ
ἀτυχαίνων ἀδοπεῖν ἐπαύσατο Φιλίππῳ, καὶ τὰ μὲν ἄλ
σιωπῶ. [4] Δερκύλλου δ' αὐτὸν ὁ Φεραῖος τὴν νύκτα ἐ
λαβεν, οὐκ ἐγώ, τὸν παῖδα ἔχων τὸν ἐμὸν τουτονί· καὶ

vos relata erant. Deinde loco movere atque immutare decretum, quo legati veniebamus, ſunt aggreſſi. Poſtea Cardianos Philippo ſocios inſcripſerunt, & ſcriptas à me literas ad vos non mittendas cenſuerunt; ipſi autem væcordes ſuas literas miſerunt: & tamen præclarus iſte vir me pollicitum eſſe Philippo dixit, me rempublicam veſtram

abrogaturum, quod illis re
hendebam, quas non modo
pes exiſtimabam, ſed & vere
ne inſons ego meo interitu
pam illorum luerem. Æſchi
vero nunquam deſtitit priva
congredi cum Philippo; ac
tera quidem taceo. Dercy
autem Pheris eum nocte q
dam obſervavit, non ego,
hibito puero hoc meo: eo

a Ανίσχ. 3. b Γρ. ἀπέπεμψαν. c Μετὰ τούτων. 1.

παραπλήμματα παρ' ἀλλήλοις καὶ συγκυκήσαι. 1 Εἶθ' ὁ γενναῖος οὗτοσὶ] Τῇ ὑστεροβολῇ τὸ ἐγκλημάτων τὸ κατὰ Θρᾳκὴν ἐγκλημα λύει. ὅταν γὰρ παρὰ τὸν ἀξίαν τὸν ὑπόνοιαν μείζονά τις ἐγκαλεῖ τὰ ἐλάττω ἠμφισβητήσῃ, τὸ πιθανὸν τῇ ὑστεροβολῇ ἀπιστεῖν ἐοίκασιν οἱ ἀκούοντες. 2 Καταλύσειν ἐπιγ.] Καὶ τοῦτο ἀπίθανον· δεῖ γὰρ μεμάθηκε τῶν ἐγκλημάτων. τίς γὰρ ἂν πιστεύσειν ὅλον τὸν Ἀθηναίων τὸν δῆμον κατασκευάζειν ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς τῶν Μακεδόνων. 3 Ὅτι τὰ ἐπιπλήττον] Τοῦτο ἡ λύσις. ἐπιπλήττοντες τοῖς δωροδόκοις, τ ἔδει πειθοῦς ποιεῖν. καὶ ἄλλη ἡ δεδιὼς μὴ συμπαραπόλωμαι. τὸ κατασκευὴ τούτους μισθῷ ὧν συνεπίλ 4 Δερκύλλος δ' αὐτὸν] Ἵνα μὴ ὡς ἐχθρὸς λέγῃ, ἄλλως κατεσκεύασ καιρὸς ἦ τ νυκτὸς ὑποψίαν ἐχεῖ ἐκεῖσε δὲ κατὰ τῆς Θρᾳκικῆς ἵνα μὴ ὦσιν ἴδιον ἐχθρικὸν τὸ ἔ ἀλλὰ τ ὅλης δωροδοκίας. ἐπειδὴ κώλυσιν τῇ Δημοσθένει κατασκευ

ἐξιόντα ὅτι ἡ Φιλίππου σκηνῆς, ἐμοὶ τὸ παῖδα ἐκέλευ-
ε ἀπαγγέλλειν, καὶ αὐτὸν μεμνῆσθαι· καὶ ὃ τελευταῖον ὁ
λυσὸς οὗτος καὶ ἀναιδὴς νύκτα καὶ ἡμέραν, ἀπιόντων ἡμῶν,
λείφθη παρὰ Φιλίππου. [1] καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέγω,
ῦτον μὲ αὐτὸς ἐγὼ συγγραψάμενος, καὶ καταστήσας ἐμαυτὸν
ῆγον μαρτυρήσω· εἶτα τῶν ἄλλων πρέσβεων ἕκαστον καλῶ,
δοῖν θάτερον, ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι ἀναγκάσω. ἐὰν δ'
ώμοσιν, ἐπιορκοῦντας ἐλέγξω πρὸ ὑμῶν [b] φανερῶς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

νγ'. [21] Οἵοις

ehenſo è tabernaculo Phi-
exeunte, puerum mihi re-
iare juſſit, & ipſum id me-
ſſe. Denique nefarius iſte,
npudens noctem & diem,
ſſis nobis, remanſit apud
ppum. Et hæc vere à me
ut appareat, primum ego
ipſe in tabellas referam, & meo
periculo teſtificabor: deinde cæ-
terorum legatorum ſingulos ci-
tabo, & omnino aut teſtificari,
aut ejurare cogam. Quod ſi
ejurarint, perjurii eos manifeſte
in conſpectu veſtro convincam.

TESTIMONIUM.

53. Qui-

a Επιγρ. 2. *b* Προφανῶς. 2.

λίπτων, ἀφ' οὗ ἐφύλαξε τὰς
ξεις τῆς δωροδοκίας καὶ τοῦτο τοῦ
1 Καὶ ζώντα ὅτι ἀληθῆ λέγω]
πτηρῶν μαρτυρεῖν ἐπιχειρήσει);
ὡς ἐν ἄλλοις, καὶ σὺν ἐν οἷς ἐγ-
; ἔστι γὰρ τὸ ἐξελέγχειν καταμαρτυ-
λλον ἐπικίνδυνον. ἐπεὶ δὲ ἄτοπον
αὐτὸν κατηγορεῖν καὶ μαρτυρεῖν,
ἡμῖν μεθόδους, πρόθυμος ἐγὼ ἐ-
συγγραψάμενος. ὁ γὰρ καὶ συγ-
μαρτυρῶν, ἑαυτὸν ὑπεύθυνον κα-
ἐκ παιδὸς ἦσθα. ἔπειθ' ὅτι εὐθὺς
ῶν, ἐὰν παράδοξον ἢ βέλτιστε
ρεῖν συγγραψάμενος. ἔπειτα δ'
χρήσιμον τοῦτο ποιήσει, ἵνα
ὧν προχείρισιν ζωὸν ποιῆσαι,
παράδειγμα τοῖς ἄλλοις πρεσ-
χὼν, καὶ πρόθυμον ἐκείνοις τὸν μαρ-
τυρίαν, ἃ αὐτὸς ὢν νῦν ἀφίστημι· κατη-
γορεῖ μὲ γὰρ ἀσεβείας Φωκέων καὶ δωρο-
δοκίας ἐγκαλῶν, ὅτι νύκτα ἐξ ἡμέραν ἔμεινα
παρὰ Φιλίππου Αἰσχίνης. πρὸς δὴ ἀλ-
φορὰ μαρτυρίας καὶ μάρτυρος. ὁ μὲν γὰρ
μάρτυς αὐτὸ πρόσωπον ἐστὶν ἐμμαρτύ-
ρει, καὶ σὺν ἐν τοῖς ὑπόδικος· ὁ μὲν τοί γε
μαρτυρίαν συγγραψάμενος, ἐδίδου
ἑαυτὸν ὑπεύθυνον τοῦ καταμαρτυρηθέντ
καὶ εἰς τὸ μὴ ταῦτα χρόνου. προῖδὼν δὲ
τὸν τῷ πρὸς ὧν ἀπέχθεσθαι, χρησίμως
ἐπὶ τῶν μαρτυρίαν αὐτὸς καλεῖ. ἐν γὰρ
μαρτυρήσωσιν παρέξουσι ὁ βέλτιστε, ἢ
ὀναστιάμενοι δείξουσιν ὡς ἐν ζωὸν ὀφεί-
νην ἐπιστῆσαι. τοῦτο δ' ἐστὶν ὃ μάλιστα
συνῆσαι βέλτιστε.

1 Οἵοις

νγ'. [a] Οἵοις μὲν τοίνυν κακοῖς καὶ πράγμασι κατὰ τὴν
δημίαν ἅπασαν [b] συνεχόμενον, εἴωρᾶτε. τί γὰρ αὐτὸν
αὐτὸν ποιεῖν ἐκεῖ ἐγκύς [c] ὄντας καὶ διδόντος, ὦθ', ὑμῶν ὁρᾶν
καὶ τιμῶσαι κυρίων ὄντων, καὶ τοιοῦτον κολάσαι, τοι
ποιῶσι; [2] συλλογίσασθαι δὲ βούλομαι τὰ κεφαλαιωδέστατα [d] τῶν
γῆς, ἵνα ὅσα ὑμῖν ὑπεχόμενον ἀρχόμενος τοῦ λόγου, [e]
[f] πεποιηκώς. [f] ἐπίδειξα δ' ὅτι ἀληθῆ ἀπήγγελκότα, Σ
φενακίσαντα ὑμᾶς, μάρτυσι τοῖς γεγενημένοις αὐτοῖς, ὑ

53. Quibus igitur malis & negotiis in toto itinere fim conflictatus, vidiſtis. Quid enim eos illic feciſſe putatis, dum prope largitorem eſſent, cum videntibus vobis qui honoris conferendi, contraq; irrogandæ mulctæ poteſtate valetis, iſta deſignent? *Ad ſummã* igitur capita accuſati ab initio colligam, ut ea me ſtitiſſe demonſtrem quæ in cipio orationis me vobis ſurum eſſe ſum pollicitus, monſtravi eum nihil renun veri, ſed fucum feciſſe vobis rum rerum, non verborum ſtim

a Οἵοις] Apparet legatos aſpere Demoſtheni reſpondiſſe. b Συνεχόμεν. 3. c Ὄντος. 1. d Ἐξαρχῆς, ἵνα ἀ. 1. e Πεπειρώμ. f Ἀπόδ. 1.

1 Οἵοις μὲν τοίνυν] Κλεψίππης οἱ πρέσβεις, ὅτε ἐβάλοντο μαρτυρῆν· διὰ χιλιάζειν τοῦτο λέγω. κινδυνείσης δὲ ὅτι τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἦκεν πόλις ἀπαθίστους καθ' ἃ ἔδοξεν Αἰσχίνης πεπεικέναι τὸ δῆμον ἀνὰ Φωκέων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἀντεῖπεν ἑτέρα ἀντίθεσις ἀντικλημμα τική· καὶ μὴν σὺ δεύτερα ἔπεσας, ὦ Δημόσθενες, καίτοι σ[ι]ώπας τὴν πόλιν ποιήσασθαι χάριτας τοὺς σωθέντας, πρὶν ἀφικέσθαι τοὺς παρὰ Κερσοβλέπτου συνέδρους καὶ τοῦτον τὸ τρίτον αὐτὸς δοκολόγησας Κερσοβλέπτην. διὰ τοῦτο τοίνυν ἠναγκάσθη ὁ Δημοσθένης, μὴ μόνον τὸ τῶν Φωκέων συσπᾶσαι ἐκβόδειον χαλεπὸν, ἀλλὰ καὶ ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς μὴ δοκολαλιηκότος τὸν Κερσοβλέπτην· καὶ ἀπαγγελίαν Αἰσχίνου ὅτι τὸ αὐτοῦ ἀκλεοδίας, ὡς τὸ τοῦ Κερσοβλέπτου, ἐ ὁ Θρᾴκης πεπεικὼς συνεπὶ ρους αὐτὸν καὶ τὰς εἰσηγήσεις, καὶ δυτῶς πεπεικέναι τὸν χρόνον ζήτημα τοῦτο εἶναι, ἀλλὰ δοκίμ σιν τῆς ἀδροδοκίας, ὅτι οὐδὲ ἀπ' εἶπεν Αἰσχίνης, ὅτι εἰσηγήσατ λαβεῖν χρήματα· ἀλλ' ἐπὶ δώ εἰσηγήσεις πεῖσαι. 2 Συλλογ δὲ βούλομαι τὰ κεφάλαια.] Ἀπο λαμβάνειν πεποίηται τὴν εἰρήνην, ὄντων, ἵνα μὴ ἐπιλάβωνται. ἐπεσημειώσατο καὶ Δημο ἤκουσε δέ, ἵνα μᾶλλον τὰς ἀκοὰς ὀργῆς ἐγκαλίσητε. αὐτὸν χαδείξεις, ἀλλὰ αὐξήσεις πεποίη ᾗ αὐξήσας παῖδες οἷοι κινηταὶ σάρθρου· συναγωνίζεσθαι οὐ τοῦτ

χρώμενος. ἐπέδειξα αἴτιον γεγενημένον τοῦ μὴ θέλειν ὑμᾶς ἐμοῦ τἀληθῆ, ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς [a] καλαληφθέντας τότε, πάντα ταῦτα συμβουλεύσαντι ἔδει, καὶ τῇ μὲν συμμάχων ἀντεπιπέμπειν εἰρήνῃ, τῇ δὲ Φιλίππου συναγορεύσαντα, τὰς χεῖρας κατατρέψαντα, [b] βούλεσθε, δύνασθε ἐλθεῖν εἰς Φωκέας, καὶ ἄλλα τοιαῦτ' ἀποδημίας πολλὰς καὶ δεινὰ εἰργασμένον, τριακοσίους, πεντακοσίους, δῶρα ἔχοντα, οὐδὲν ἐλλελοιπότα μαιμακτήριον. ἐγὼν ταῦτα ὑπεχόμην ἐν ἀρχῇ, ταῦτα [c] ἐπέδειξα. νυνὶ δ'. Ὁρᾶτε τοίνυν τὰ μὲν ταῦτα· ἁπλοῦς γάρ ἐστιν ὁ μέλλων λόγος [d] ἔτι πρὸς ὑμᾶς ἔσεσθαι. ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι κατὰ νόμους, καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, καὶ τὰ βουλῆς τὰ πεντακοσίων. φαίνεται δ' ὑμῖν πάντα ταῦτα τοῖς νόμοις, τοῖς ψηφίσμασι, τοῖς δικαίοις πεπρεσβεικώς. ἐγὼν [e] ἐναντία πεποίηκ

oniis uſus. Demonſtravi in cauſa fuiſſe, ne vos vera ne audire velletis, tum iſtius niſſis & pollicitationibus pati, cum is omnia contra n oportuit ſuaſiſſet; & ſo- um refragatum eſſe paci, ocraticæ ſuffragatum; tem- contriviſſe, ut nec ſi velle- poſſetis educere copias in cidem; & alia multa & atro- in itinere commiſiſſe, pro- ſſe omnia, vendidiſſe, acce- piſſe munera, nullum præteriiſſe improbitatis genus. Hæc igitur in principio promiſi, hæc demonſtravi.

54. Jam quid reliquum ſit videre. Simplex enim eſt, quæ mihi jam vobiſcum erit oratio. Juraſtis vos pronunciaturos ex legibus & plebiſcitis, & decretis ſenatus quingentorum. Conſtat autem iſtum omnia contraria legibus, decretis, inſtitutis, in legatione feciſſe. Eum igitur con-

a Πρεσβ. 2. b Εὐβούλιδι. 1. c Ἀπολ. 2. d Deeſt. 1. e Ἡλιοκ. 2.

ρίας. ἐ συναγαγεῖν εἰς ὀργήν. Ἀλλ' ἀναλογίζεται λοιπόν, ἵνα ἀνακεφαλαιώσῃ τὰ συκοφαντήματα πάλιν, ἵνα δείξῃ τὸ μέρος ἕν τῶν συκοφαντημάτων, ἐν αὐτὸ καθ' αὑτὸ ὑπόλογον ζήτημα· ὁ γὰρ κριτὴς ἐπίλογος τῶν τῆς παραπρεσβείας κεφαλαίων ἀμφίστομον.

προσήκει τῷδέ γε νῦν ἔχουσι δικαίως· εἰ γὰρ ἄλλο μ
ἠδίκει, δύο τ' πεπραγμένων ἔοθ' ἱκανὰ αὐτὸν ἀποκτεῖναι
γὰρ μόνον Φωκέας, ἀλλὰ καὶ Θρᾴκην προδέδωκε Φιλίπ
καί τοι δύο χρησιμωτέρους τόπους τῆς οἰκουμένης οὐδ' ἂ
[a]ἅπαντ' εἰπεῖν τῇ πόλει, τῇ μὲν γῇ, Πυλῶν, ἐκ θαλάττης δ
Ἑλλησπόντου· ἃ συναμφότερα ὅτοι πεπράκασιν αἰσχρῶ
καθ' ὑμῶν ἐκκεχωρήκασι Φιλίππῳ. τοῦτο τοίνυν αὐτὸ
τἄλλων ἥλικον ὄφλειν ἀδίκημα, ὃ Θρᾴκην καὶ τὰ τείχη
σθαι; μωρία [b]ἂν εἴη λέγειν, καὶ ὅσοι ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολ
σι παρ' ὑμῖν. ἃ δὲ [c]ὅτι χρήματοι πάμπολλα ὠφλήκ
ὑ χαλεπὸν δεῖξαι, Ἐργόφιλος, Τιμόμαχος, Κηφισόδοτ
παλαιόν ποτε Ἐργοκλῆς, Διονύσιος, ἄλλοι, ὧς ὀλίγου δεῖν

condemnari convenit à cordatis judicibus: nam si nihil aliud commisissent, duo tamen ejus facinora morte mulctanda essent: neque enim Phocenses tantum, sed & Thraciam prodidit Philippo: at duo loca utiliora reipublicæ in orbe terrarum nemo possit ostendere; in terra, Pylis; Hellesponto, in mari; quæ utraque isti flagitiose vendiderunt, & vestro malo Philippo tradiderunt. Illud ipsum igitur pr
cætera quantum scelus est, T
ciam & muros prodidisse?
finita dici possent, quam m
propter talia facinora etiam
terfecti sint apud vos: alio
tem magna esse pecunia mu
tos, ostensu non est diffi
ut Ergophilum, Timomach
Cephisodotum; ut olim aliq
do Ergoclem, Dionysium,
quos universos parum abest

a Απαντ. 1. b Δ' ἂν 1. c Deest. 1.

1 Οὐ γὰρ μόνον Φωκέας] Εντεῦθέν τινες συγκεκινηκέναι ὑμῖν ἀπεφήναντο εἶναι τὸ λόγον τοῦτον ὀρθῶς. ὁ γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ὡσθ' οὗτοις ἀγῶσι τοῦτο ποιήσεις φανερὸν· ἀλλ' ὕστερον ὡς τὸ ἐπιλογεῖς αὔξων τὴν δωροδοκίαν. ἔστι δ' ἐμπίπτον. τινὲς δ' οὐδὲν ἔφασαν συγκεκινηκέναι τοῦτον τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸ ἅπαξ δύο ἐγκλήματα εἶναι, ὡς ὅτε Θρᾴκην, καὶ τὰ κατὰ Φωκέας. ἡμεῖς δὲ γράμμα ὅτι τοῦτον ἀπὸ ἑνὸς ῥήματος διὰ τοῦ ἐξαπατεῖζειν πᾶσαν σχεδὸν, ἀλλὰ τὸ πλείονων. εἰ γὰρ μὴ συγκεκινηκέναι γέ, ἀλλὰ τί μὴ ἔπαξε τὰ κατὰ Θ μήτε τὸ τῇ διηγήσει, μήτε τὸ τοῖς σι; λέγομεν γοῦν, ὅτι οἷς σημεῖοι μ ὡσεδόσιας λέγει τὰ κατὰ Θρᾴκην,

ζω, εἰπεῖν ἐλάττω τ̀ πόλιν βεβλαφέναι τότε. ἀλλ' ἔτι γὰρ
, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, ὐκ λογισμῷ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε
ς ἢ προεωρᾶτε· νῦν δ' ὅτι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ὑμᾶς
χλῇ ἢ παρὰ λυπῇ, παρορᾶτε. ἔπειτα πῶς ἄλλως οἰζύσεσθε
ίζεσθε, ἀποδέναι δὲ καὶ Κερσοβλέπτην τ̀ Φίλιππον τὰς
ς, μὴ μετέχειν δὲ τ̀ ὰ Αμφικτύοσιν, ἐπανορθώσασθαι δὲ τ̀
όν. [1] καίτοι τούτων ὁδενὸς ἂν τ̀ ψηφισμάτων ἔδει, εἰ
ν [a] ὅτος ἤθελε καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν. νῦν δ' ἃ μὲ ἦν
ύσασι σῶσαι, βαδίζειν κελεύων ἀπολώλεκεν [b] ὅτος· ἃ
πῆσι τἀληθῆ, ψευδόμενος.

ε. [2] Αγανακτήσῃ τοίνυν αὐτίκα δή μάλα, ὡς ἐγὼ πυν-
μαι, εἰ μόν@ τῶ ὰ τῷ δήμῳ λεγόντων λόγων εὐθύ-
ύφέξῃ. ἐγὼ δ' ὅτι μὲ πάντες εἰκότως ἂν ὧν λέγουσι δί-

χην

m minus quam istum no-
ereipublicæ. Nam eo tem-
, Athenienses, pericula vos
nnum consilio cavebatis &
piciebatis: nunc, nisi quod
quotidie vexat & præsenti
stia afficit, negligitis. Post-
ustra hic decernitis, &
bleptæ à *Philippo dandum*
sjurandum, & Philippo non
um esse locum inter Amphi-
es, & pacem esse corrigen-

dam: quorum decretorum nul-
lo fuisset opus, si navigare iste
& officio fungi voluisset. Nunc
quæ navigando conservare po-
tuissent, ea dum ire jubet, iste
perdidit: quæ dicenda veritate,
dum mentitur.

55. Indignabitur autem sta-
tim, ut ego audio, si soli sibi po-
pularium oratorum verborum
ratio reddenda sit. Ego vero
æquum esse ut omnes eorum
quæ

a Αὐτός. 2. *b* Deest. 3.

ἄλλων σημείων ἰμνήσθη. 1 Καίτων ὐδενὸς] Μετὰ τὴν ἀπώλειαν χὴ τ̀ Φωκέων, ἐψηφίσατο, ζοντες αὐτὸν ἀφεῖναι τ̀ Κερσοτῶν, & τ̀ Αμφικτυονίας ἀποστῆναι, καίτοι τούτων ὐδενὸς ἄν. ὁ γὰρ χρωσάμενος τ̀ Κερσοβλέπτην πῶ@, εἰ πλεῖν ἤθελεν Αἰσχίνης· ἐσώζοντο γὰρ ἂν Φωκεῖς, χὴ ὁ καπηφόνος τ̀ πόλεως ὁ Φίλιππ@.

2 Αγανακτήσῃ τοίνυν] Ανπληπτικὴ ἡ ἀντίθεσις. ἐξῶ γὰρ λέγῃ, φησί, χὴ τὸ ἀπαγγέλλειν ἀσύζυγον. λύει δὲ καὶ ἀναίρεσιν, ὅτι πάντως λόγων δεῖ παρέχεσθαι εὐθύνας. ἔστι δὲ τ̀ σημείων & ὡσπερεὶ ζητήματ@. τὸ δὲ παραλειπτικὸν εἰσῆκται βαρέως.

κλιν [a] ὑποσχόμεν, ἐπὰν ἐπ' ἀργυρίῳ τι λέγωσιν, τοῦ
φῶ· ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ λέγω, εἰ μὴ Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπ
ρηστό τι καὶ διήμαρτε, μὴ σφόδρα [b] ἀκριβολογήσησθε,
ἐάσατε, συγγνώμην ἔχετε. εἰ δὲ πρεσβυτὴς ὢν ὅλ
μασιν ἐξεπίτηδες ἐξηπάτηκεν ὑμᾶς, μὴ ἀφῆτε, μηδ'
χηθε [c] λέγοντος, ὡς ὑμᾶς δίκην οὐ δεῖ παρεχεῖν. πῶ
ἄλλῳ δὲ δίκην τοῦτό πρέσβεων, ἢ λόγων ἀπαιτεῖν;
γὰρ ⓐ πρέσβεις ὑ πεμπον, [d] οὐδὲ τόπων, οὐδὲ ἀπλ
ὧν' ἀπροπόλεως κύριοι· οὐδεὶς γὰρ πρέσβεσι ταῦτα ἐγ
εἶχεν· ἀλλὰ λόγων καὶ χρείων. τὸν μὲν οὖν χρείων
μὴ παρῳκοδόμηκε τ πόλεως, οὐκ ἀδικεῖ· εἰ δ' ἀνεῖλεν, ἠ
κε. τὸν δὲ λόγον εἰ μὲ ἀληθῆς ἀπήγγελκεν, ἢ συμφ
ρον, ἀπορευγέτω· εἰ δὲ καὶ ψευδῆς, ἢ μωρὸς, ἢ ἀσυμφ

quæ dicant, si propter argentum dicunt, rationem reddant, prætermittam: sed illud dico; Si Æschines, ut homo rerum imperitus, deliravit alicubi & frustratus est; ne severius inquirite: sed missum facite, veniam date. Sin legationem obiens accepta pecunia de industria vos fefellit, ne absolvite; neque tolerate eum dicentem, *pœnas verborum non esse dandas*. Cujus

enim alterius rei, quam ve
rum ratio à legatis repoſc
est? neque enim legatis c
mittuntur triremes, aut
aut legiones, aut arces; n
hæc legatis tradit; sed ver
tempora. Quod si reipub
tempora non præripuit, non
liquit: sin præripuit, deli
Verba autem si vera renu
vit, aut utilia, absolvatur
& falsa, & corruptus, & inu

a Γρ. ὑπόσχοιν. 4. b Ἀκριβῶς λογίσασθε. 2. c Deest. 4. d Desun

βαρίως. τὸ δ' ἀκαιρεστάτου, σημαίνει τ
τρέσβεων μὴ ἀναγράφειν τὰ ὀνόματα. 5
καλῶς δ' ἐφ' ἅπασι τοῖς ἐπ' ἐξουσίᾳ ἀεὶ
τέλος τιθέντας, ἵνα μηδεμιᾷ ἐξῇ πρὸς
τὴν ἀπολογίαν ἐπικεφάλαιον. πάλιν γὰρ εἰ
σηγέρθρῳ. ταῦτα τῷ Φιλοκράτει κα
λύοντες τὰς Ἑλλήνων κοινωνήσεις & συμ
δείν· πείσαντες τὸν πάλιν ἀπὸ Φωκίων
πυνθανομένῳ τὴν εἰρήνην· μὴ συγχω
τι καὶ τ δικαίων μηδενὶ λόγον π
σθαι τ Ἀμφιπόλεως λέγω δ' τ Θ
ἐξαπατήσαντα ἀπολλῦν ὧν τῆς αὐ
σθαι τ δήμου· εἶτα ψηφισαμένου
τῷ ἀπολλύναι· ἀπολεῖσθαι Θ
συζοντας. πῶς ἂν δυνηστὴ κα
ἐπὶ τὸ ἐξεῖναι λέγειν; Αἶσχ. Τὸ

πέσθω. οὐδὲν γὰρ ἔσθ' ὅ, τι μεῖζον ἂν ὑμᾶς ἀδικήσαι
ἢ ψευδῆ λέγων. οἷς γάρ ἐστιν ἡ πολιτεία ἐν λόγοις,
ς, ἂν ὦσι μὴ ἀληθεῖς ὄντες, ἀσφαλῶς [a]ἔστι πολιτεύε-
ιν; ἐὰν δὲ δὴ [b]καὶ πρὸς ἃ τοῖς ἐχθροῖς συμφέρει, δῶ-
τε λαμβάνων λέγῃ, πῶς οὐχὶ καὶ [c]κινδυνεύσετε; οὐδὲ
τοὺς χρόνους ἴσον ἐς ἀδίκημα ὀλιγαρχίας ἢ τυραννίδος
ρελέσθαι, καὶ ὑμῖν δ' ὀλίγου γε δεῖ. ἐν ἐκείναις [d]δὲ,
ν, ταῖς πολιτείαις πάντα ἐξ ὑπαγμάτος ὀξέως [e]ἔχει·
ὑμῖν δὲ πρῶτον μὲν περὶ πάντων τὴν βουλὴν ἀκοῦσαι χ
βουλεῦσαι δεῖ, [f]ἢ τοῦθ' ὅταν ἡ κήρυξι καὶ πρεσβείαις
προγεγραμμένον, οὐκ ἀεί· εἶτ' ἐκκλησίαν ποιῆσαι, χ ταύτην
ν ἐκ τῶν νόμων [g]καθήκει· εἶτα κρατῆσαι καὶ ψηφίσα
τὰς τὰ βέλτιστα λέγοντας τῇ ἢ δι' ἄγνοιαν, ἢ διὰ μοχθηρίαν
λεγόντων. ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις, ἐπιδεῖ χ δεδεσμένον ἦ, χ

συμ-

eatur. Nulla enim re popu-
lædi gravius poteſt, quam
iendis mendaciis. Quorum
m in verbis ſita eſt reſpubli-
quo pacto, ſi ea vera non
, tuto geri poteſt reſpublica?
od ſi quis inſuper ea quæ ho-
is conducant, accepta mer-
e dicat: an non etiam in ma-
periculo eritis? Neque
m eadem injuria eſt tyranno
oligarchiæ præripere tem-
a, quæ vobis: neque parum
reſt. In illis enim imperiis

omnia ex edicto celeriter fiunt:
apud vos autem in primis ad ſe-
natum omnia referenda & ab eo
decernenda ſunt; idque dunta-
xat, cum præconibus & legatio-
nibus proſcriptum fuerit, non
ſemper: deinde indicenda con-
cio, eaque tempore legibus con-
ſtituto: poſt vincendi & ſuper-
randi ſunt ab iis qui rectiſſime
conſulunt illi qui ex inſcitia, aut
ex improbitate adverſantur. Poſt
hæc autem omnia, cum jam &
decretum aliquid fuerit, & jam

con-

Ενεστ. 4. ſc. ἔστ' ἐστι. b Deeſt. 1. c Κινδυνεύσετε. 1. d Ἀναβάλ-
. 1. e Μεν χρ. 1. f Deeſt. 5. g Προσηγ. 3. h Καθ.] Αντι τ
κηκε. W.

πάντων τῆς ἀπολειφθείσης Αἰσχίνῃ τοῦτο
ν κεφάλαιον. 1 Καὶ τοῦθ' ὅταν ἡ κήρυξι] Πρόκειμαι ἐστὶ τὸ προτηγόρευ-
σθαι τὴν ἐκκλησίαν, ὅτε βουλεύσεσθαι, ἢ
πρὸς

συμφέρειν ἤδη φαίνηται, χρόνον ἀξ δοθῆναι τῇ τοῦ πολ
ἀδυναμίᾳ, ἐν ᾧ καὶ πολιοῦνται ταῦθ' ὧν ἂν δέωνται, ὅπ
ἂν τὰ δόξαντα καὶ δυνηθῶσι ποιῆσαι. ὁ δὴ τὸς χρό
τούτους ἀναιρῶν τ[ὴν] [2]οἴας περὶ ὑμῖν ὀρθὴ πολιτείας, οὐ χρ
νὸς ἀνήρηκεν ὅτου, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἁπλῶς ἀφεί
νε. [2] Εἰ τοίνυν τὶς πρόχειρος λόγος πᾶσι τοῖς ἐξα
τῶν ὑμᾶς βουλομένοις, εἰ παράπλουτες τὴν πόλιν, οἱ διακωλύ
τες Φίλιππον εὖ ποιῆσαι τὴν πόλιν· πρὸς ὃς ἐγὼ λόγον μ
δένα ἐρῶ, [3]τὰς δὲ ἐπιστολὰς ὑμῖν ἀναγνώσομαι τὰς ὅ
λίππου, καὶ τοὺς καιρούς, ἐφ' οἷς ἔκαστα ἐξηπάτησθε, ὑπ

conducibile esse videtur, spatium dandum est multitudinis tenuitati, in quo ea comparent quorum indigent, ut decreta etiam exequi possint. Qui igitur ea tempora sustulit in tali, qualis apud vos est, republica; is non tempora sustulit, non: sed ipsas actiones plane vobis eripuit.

56. Etsi autem in promptu quædam iis qui vos decipere lunt omnibus oratio: *illi qu vitatem turbant, qui Philipp reipublicæ benefacere probib* iis tamen ego nihil respond sed literas vobis Philippi le & tempora singula quibus de pti estis redigam vobis in me

a Οἵα. 1.

περὶ δὲ πίμπλαμεν πρέσβεις, ἢ πρέσβεων ἥκοντων, μαθεῖν ὅ, τι λέγουσι. 1 Τῇ τοῦ πολλῶν αἰδ.] Τῇ τοῦ πάντων διοικήσαι. δεῖ γὰρ χρόνον εἶναι αὐτοῖς, ἵνα τὰ οἰκεῖα διοικήσωνται.

2 Εἰ τοίνυν τὶς πρόχειρος λόγος] Ἀντίθεσις ἐπιλογικὴ ἐκ ἀκόλουθος τῇ πρώτερᾳ· ἡ μὲν γὰρ, δέχομαι ἔχθρας λέγει γίνεσθαι· ἡ δὲ νῦν, ὅτι οὐκ ἐῶσιν εὖ ποιεῖν τὸν Φίλιππον. ἐκείνη μὲν ἔλεγεν ὅτι ἀρχὴ γενήσεται τοῦ πρὸς Φίλιππον ἔχθρας· σώζω δὲ ἀκόλουθος, ὅτι ἐὰν εὐεργετήσει. ἐὰν γὰρ οἷον τε τὸν ἔχθιστον εὐεργέτιν χρὴ εἶναι τοῦ πολεμίου. σκοπῶ περὶ τοῦ εἰρήνης ἢν, σώζομαι περὶ τοῦ εὐεργεσίας, καὶ ὅτι οὐκ εὖ ποιοῦσι δοκοῦμεν, εἰ καταψηφιούμεθα τῶν πρέσβεων. ἡ δὲ λύσις ἐξ ἀτόπων παρέρχεται γὰρ καὶ τὰ ἐξῆς, ὥσπερ

3 Τὰς δὲ ἐπιστολὰς ὑμῖν ἀναγ

χιων πίστεων. παρέρχεται γὰρ λέγ
ἐπιστολὰς ἐν αἷς πλεῖστα πολλάκις
χόμενον, ἐάν τι τῶν πόλει πρ
φαίνηται. Ἄλλως. Πεπληρωμένων
κεφαλαίων ἤδη καὶ τοῦ ἀποδείξειν,
τελήλυθεν ἐπὶ τὴν ἀντίθεσιν ταύ
ἐπιλόγου χρείαν πληροῦσαν. ἔχ
ἀκολουθίαν πλείστην ἐκ συγγένειαν
τῶν φιλιππικῶν ἤδη ἐπιλογικὴν
ρον ἀντίθεσιν. ἐν ἐκείνῃ μὲν γὰρ ἐλέγ
ὅτι ἀρχὴ γενήσεται τῆς πρὸς Φίλιπ
ἔχθρας. ἐνδέχομαι δὲ ἀκόλουθος, ὅτι
εὐεργετήσῃ, καὶ ὅτι οὐκ εὖ ποιήσῃ
τοῦ δήμου, εἰ καταψηφιούμεθα τῶν
σέων. ἡ δὲ λύσις ἐξ ἀτόπων πα
παρέρχεται γὰρ καὶ τὰ ἐξῆς, ὥσπερ

τω· ἵνα εἰδῆθ' [1]ὅπ ὁ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχει κό-
παρελήλυθ' ὀκεῖνο, φενακίζων ὑμᾶς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ζ. [2]Οὕτω τοίνυν αἰσχρὰ κ πολλὰ, κ πάντα καθ' ὑμῶν
ρεσβυκῶς ὠφλῶν λέγῃ, τί δ' ἂν εἴποι τις περὶ Δημοσθέ-
ὸς τ συμπρέσβεων κατηγορῇ; νὴ Δία, εἴτε βούλομαί γε, εἴ-
ν, παρ' ὅλην μ τ ἀποδημίαν ὑπὸ σοῦ τοιαῦτα [a]ὑπεβεβου-
μένος· δυοῖν δὲ [b]αἱρέσεως ὔσης μοι νυνὶ, ἢ τοιούτων τ πε-
αγμένων ὄντων, δοκεῖν κοινωνεῖν ὑμῖν, ἢ κατηγορεῖν. ἐγὼ
δ'

; ut ſciatis illum frigidum nomen vobis decipiendis ftidium uſque repetiiſſe.
TERÆ PHILIPPI.
. Cum igitur tam turpia multa, omnia denique con-os in legatione commiſerit, m dictitat, *quid de Demo-ſthene eſt dicendum, qui collegatos accuſet?* Mehercule ſive velim, ſive nolim, cum ſim & tot à te in toto itinere inſidiis appetitus; & duarum nunc mihi rerum detur optio, aut ut talium actorum veſtrorum ſocius eſſe videar, aut ut accuſem. Ego vero

a Ἐπιβεβουλεύμθ. 1. b Αἱρέσεων ὔσῶν. 2.

ποιεῖν ἐπαγγελλόμενος, ἀδίν ἤγα-
πίσας. 1 Οπ τὸ ψυχρὸν τοῦτο
Η τοὺς ἀλαζονείας μέμον· ψυχροὺς
ς ἀλαζόνας λέγουσιν, ἐν οἷς ἄνω κ
βοῦς εὐεργατήσειν τοὺς Αθηναίους. 5
λήλυθεν ἄχθι κόρε ἀπατῶν· ἐκφρέ-
τ ἀπάτης. ἢ ὡς τινες, ψυχρὸν
πλὸς· κ παροιμιῶδες, τὸ ἄχει κό-

Οὕτω φοίνυν αἰσχρά] Περοίμιον 10
λὴ τ παρεκβάσεως. λότ ἧ ἔ οἰκείᾳ
ὸξάμθ πρᾶξιν τὴν οἰκείαν
ὑπόληψιν, φιλοσόφῳ μᾶλλον πρᾶ-
ἢ ῥήτορος ἀπεργασάμθ. ἔ μ
πρ συμφέρον ἐσί, τὸ τὰ ἐμπι- 15
ζειν· ἔ ἧ φιλοσόφῳ, φροντίζειν
ἅπαντα τ βίον ὑπολήψεώς τε
ἐλήφειν ἐν τῷ σοφίσαι λότ τ
λόγων. Δημοσθενικὴς γὰς τῦτο

μιδοδε, τὸ μὴ λότ ἔ οἰκείᾳ σοφισπκ
εἰσάγειν ἢ ψόγου ἀναίρεσιν, ἢ οἰκείων
ἐπαίνων σύςασιν, ἀλλὰ καπί τινα ἀνάγ-
κην κ χρείαν. ὡς ἔν Αἰσχίνῃ βλασφή-
μους σοφεῖ αὐτῷ πεποιημθε λόγους, ὕ-
τῶς ἀναγκάζεται τῷ ἀπολογίᾳ ποιεῖ-
σθαι. εἶτ' εὐαφόρμως μέτεισιν λότ ἔ οἰ-
κείᾳ ἤθους ἐπὶ τὴν ἀντιξέτασιν ἔ ἤθους
Αἰσχίνου· κ γίνεται τὸ ἴδιον τ παρεκβά-
σεως κ τὴν ἀντιπαρεξέτασιν, ὡς εἶναι
παρόμοιον τῷ σοφεῖ ἐν τῷ σφάνῳ μέρῃ.
ὀκεῖ μ γὰ βίον ὅλον ὅλῳ ἀντιξέτασε βίῳ·
ἐνθαῦθα ἧ τὴν λότ τ πρεσβείας ὑπαρχου-
σαν ὑπόληψιν ἐνώτιρεις· τίς μ παρὰ
τοῖς ἀνθρώποις Δημοσθένης εἶναι δοκεῖ;
τίς δ' Αἰσχίνης ὑπείληπται; κ ὅτι Δη-
μοσθένης κ σώφρων τ βίον, κ ὅτι ἀκό-
λαθον ἦθος παρέχεται τῇ πολιτείᾳ, κ
ὅτι οὐχὶ φιλαπχθήμων, οὐ σοφεῖ φίλους

ἀγνώ-

δ' οὐδὲ συμπεπρεσβεύκεναι φημί σοι· πρεσβεύειν μὲν γὰρ
μὲ πολλὰ καὶ δεινά, ἐμαυτὸν δ' ὑπὲρ τούτων τὰ βέλτ
ἀλλὰ Φιλοκράτης σοι συμπεπρέσβευκε, καὶ εἰκότως σὺ
Φρυνῶν. ὑμεῖς γὰρ [a] ταὐτὰ ἐπράττετε, καὶ [b] ταὐτὰ ἅπασιν
ἤρεσκε. ποῦ δ' ἄλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; π
τα γὰρ τραγῳδεῖ Φείδων, ὥσπερ ἐγὼ τοὺς ἀδικοῦντας τ
ὀνῶμαι, προδότας, ἀλλὰ τοὺς τὰ δίκαια ποιοῦντας. [c] ἐγ
οἶσθ' ὅτι πάντες οἱ Πρυτάνεις θύσιν ἐκέλευον [d] κοινῇ καὶ συ
πεῦσιν ἀλλήλοις, καὶ συσπένδεσι, καὶ ἅμα [e] τοῦτο οἱ χ
τοὺς πονηροὺς μιμοῦνται· ἀλλ' ἐὰν ἀδικοῦντα λάβωσί τινα
τοῦτ', τῇ βουλῇ καὶ [f] τῷ δήμῳ δηλοῦσι. καὶ ἡ βουλὴ τὰ αὐτὰ
τα [g] εἰσιτήρια ἔθυσε, συνεστιᾶτο, σπονδῶν ἱερῶν ὑποσπ
στρατηγοί· ἔχεθον, ὡς εἰπεῖν, αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι. ἆρ' οὖν

vero tuum me collegam fuisse nego, & te in legatione multa & non ferenda designasse, & ea me fecisse dico, quæ essent reipublicæ utilissima: Philocrates quidem collega tuus fuit, & tu illius, & Phrynon. Vos enim eadem agitabatis, & eadem vobis omnibus probabantur. *Ubi autem sal? ubi mensa? ubi libationes?* Hoc enim passim tragice declamitat, quasi non homines injurii rerum illarum sint proditores, sed ii qui officio funguntur. Ego vero scio eos omnes qui mæ rerum præsunt, semper divinam facere communite concœnare inter se, & un bare; neq; tamen propter ni malos imitantur: sed si suorum in facinore depreh rint, apud senatum & pop deferunt. Senatus item munia sacra habet auspicio communia convivia; un bant, una sacrificant duces rum abest, quin magistratu cam omnes. Nunquid pro

a Ταῦτα. 2. b Ταῦτα. 2. c Ὑμῖν πᾶσιν. 1. d Καὶ πᾶσι κοι
e Ταῦτα. 2. f Deest. 1.

ἠρήμωσαν, ἢ σοὶ ἄλας καὶ τράπεζαν εἰσῆσαν. ὁ γ' ὅτι σοὶ τῶν πόλει ἀδικοῦσιν, ὅτι ἀνήλωσας, ὅτι ἐσώφρων· ἃ γὰρ οἶσθα τοῦτ' ἐστὶ σοὶ ζῶντα ἀνήλωσεν, διαπορεύ- γίνεσθε ὑμεῖς. 1 Ἐγὼ δ' οἶμαι] ὑπο τις] Διὰ σπουδῆς γράφεται ἡ 2 Εἰσιτ.] Προεισιτήσεις γὰρ, ἐπὶ βουλῆς, ἢ τοῖς θυσίαις συμβαίνει.

τα τοῖς ἀδικοῦσι [a] αὐτῷ ἔδοσθαι ἄδειαν; πολλοῦ γε δεῖ. Λέων Τιμαγόραν κατηγόρει, [1] συμπρεσβευκὼς μετ' ἐκείνου. Εὔβουλος Θάρρηκα, καὶ Σμικύθην, συσσιτητὴν Κόνων ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, Ἀδειμάντου, συστρατιώτης. ἐπὶ οὖν τοὺς ἄλλους, καὶ τὰς συνηθείας παρέλαμνον, Αἰσχίνην, οἱ παρῃτοῦντο, καὶ συμπρεσβεύοντες, καὶ οἱ δωροδοκοῦντες ἢ οἱ καταπορνεύοντες; οἱ ἀδικοῦντες ὅλοις τοῖς πατρίοις συνηθείαις, ὥσπερ σύ, καὶ οὐ μόνον τὰς ἰδίας.

58. Ἵνα τοίνυν εἰδῆτε ὅτι οὐ μόνον τοῦ δημοσίᾳ [b] πολιτευσαμένου ὡς Φίλιππον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδίᾳ, καὶ πάντων οὗτοι φαυλότατοι καὶ πονηρότατοι γεγόνασι μικρὸν ἀκούσατέ μου ἔξω τῆς [c] πρεσβείας ταύτης. [2] ἐπεὶ γὰρ ἑάλω Ὄλυνθον Φίλιππος, [3] Ὀλύμπια ἐποίησε

[1] εἰς

ollegis delinquentibus dant unitatem? Minime vero. Timagoram accuſavit, cum driennium in legatione cum uiſſet: Eubulus Tharrecem, micythum, cum quibus com- em menſam habuit: Conon quus ille, Adimantum, im- militaris ſocium. Utri igi- Æſchine, ſalem & libatio- negligebant; ii ne qui pro- nt, & legationem ementie- ur, & largitionibus cor- pebantur: an ii qui accu- ſabant? ii nimirum, qui to- tius patriæ libations viola- bant, ut tu, & non ſolum pri- vatas.

58. Ut autem ſciatis iſtos non eorum modo qui publice unquam, ſed eorum etiam qui privatim ad Philippum vene- runt, atque adeo mortalium omnium nequiſſimos & impro- biſſimos extitiſſe; pauca ex me audite, quæ ad hanc legationem nihil attinent. Olyntho capta, Philippus Olympia celebrabat: ad

a Ἑαυτῶν. 1. b Πόλεσι ἰλθόντων. 1. c Παρασχ. 2.

μαινησιδήμου πίστεως ἕνεκα] Τῷ δὲ χρόνῳ τοῦ ἀπολογίαν ἐπιτίθησι, ἐπιδὴ τοῦ πατρίδων ἐτῶν συμπέπτωκεν. Ἐπιδὴ γὰρ εἵλεν Ολ.] Τιμώμενος ὑπὸ συμφορᾶς τὰς ἀκουούσας. ἀλλὰ ἐπὶ τοῖς Ολυνθίοις, ὡς μέγιστος ἂν κωλύσειε Φίλιππον ἰλθεῖν ἐπὶ τοὺς Ελλήνας. 3 Ολύμπια ἐπ.] Ἐκ τοῦ παιγνιῶνος τὸ πεῖδος τοῦ ἀκούοντος ἐπὶ μᾶλλον ἡνέχθησαν. οἱ γὰρ ὑπερφυίαν τοῦ πολλοὶ λυπῶσι τοὺς ἀγαθούς. ὁ μὲν οὖν παρήνουν διοικεῖσθαι ἐπὶ νίκῃ καὶ συμφο-

[1] εἰς δὲ τ̃ θυσίαν ταύτην καὶ τ̃ πανήγυριν, πάν[τας] τοὺς
χείτας συνήγαγεν· ἑστιῶν δ' αὐτοὺς, καὶ στεφανῶν τοὺς νικ[ῶν]
τας, ἤρετο Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν, [2] τί
μόνος οὐδὲν ἐπαγγέλλε[ται]; ἢ τίνα σὸ αὐτῷ μικροψυχίαν, ἢ τ[ὸν]
αὐτὸν ἀνδρίαν [b] ὀνηρακῶς εἶη; εἰπεῖν δὲ φασι τ̃ Σάτυρον,
ὧν μὲ οἱ ἄλλοι δέον[ται], οὐδενὸς ὧν σὺ χρείαν τυγχάνει· ἃ δ[ὲ]
[c] αὐτὸς ἐπαγγείλαιτο ἡδέως, ῥᾴδια μὲν ὅτι Φιλίππῳ δο[ῦ]
ναι καὶ χαρίσασθαι πάντων· [3] δεδοικέναι δὲ μὴ ἁμαρτὴ. κε[λ]
σαντος δ' ἐκεῖνον λέγειν, [4] καί τι καὶ νεανιευσαμένου τοιῦτο,

ad id autem ſacrificium & celebritatem, omnes artifices congregarat; quos cum exciperet epulis, & victores coronis ornaret, interrogabat Satyrum, comicum hiſtrionem, *cur tandem ſolus nihil poſtularet? num in ſe aliquas ſordes, aut aliquam animi erga ipſum offenſionem perſpexiſſet?* Reſpondiſſe aiun[t] tyrum; *Quæ alii requirere[nt] rum ſibi nihil eſſe opus: quæ ipſe libenter poſtularet, ea lippo quidem datu eſſe omnia cillima, & donatu: ſed vere[r] ne repudiaretur.* Cum au[s] ille dicere juſſiſſet, & juven[em] aliquid hujuſmodi addidiſſe

a Δήπουτ. 1. b Εωρ. 1. c Αὐτός. 1.

ρᾶς τῶν Ἑλλήνων· ἡ μὲν πόλις πλημμέλησε τοῖς συμπεπομφόσιν, ἔστιν ἃ τοῖς συμφοραῖς. τὴ δὲ Ὀλύμπια δὲ ἐποίησε Ἀρχέλαος ὁ Διὸς τ̃ Μακεδονίας κατέδειξεν. ἦλθε δ' ἐπ' ἐσθῆτα, ὡς φασιν, ἡμέρας, ἐσελήλυθε τῆς Μούσης. στεφάνωσε μὲν τὸν τῶν Ὀλυμπίων, ἵνα δοκῇ παύσηται ἐπὶ τῇ τ̃ Ἑλλήνων αἰδοῖ, καὶ σωτηρίαν καὶ ὁ Αἰσχίνης, οἶον, ἐγὼ μὲν ἐθρύλουν, Φιλίππ[ῳ] δὲ ἐτίμει μᾶλλον Αἰσχίνου πανήγυρις. [1] Εἰς δὲ τὴν θυσίαν ταύ[την] ἦν δὲ τῇ πρώτῃ συμποσίῳ. ἐν δὲ τοῖς θεοῖς ἔθυε, ἐν πανήγυρις συνεκρότησε τὸ τεχνίτας δὲ, τὰς ὑποκρίσεις ἔτω καλεῖ κωμικὰς τε καὶ τραγικάς. τῶν δὲ ἄλλων ἐμφανῶν ὧν ἐπῆσε τῷ Σατύρῳ, ἐδέξε Δημοσθένους τ̃ λόγε. τὸ μὲν σιγᾶν καὶ μὴ φθέγγεσθαι, σημεῖον τῆ στέφε καὶ ἀνιᾶσθαι τοῖς συμποσιάρχοις γέ[λω]τα. [2] Τί δὴ μόνος οὐδὲν ἐπ.] Τὸ μὲ[ν] γέλωτα, αἰτίαν σημαίνει. ὅπ ἦ ἐ[ν] Φιλίππῳ Δημοσθένους ἐν συμποσί[ῳ] σησι, ἐ τῶν ἐγκωμίων ἐπαινῆ δ[ὲ] πάντος. μικροψυχίαν δ' ἀνόμασ[ε] δὲ τὰ χρήματα φειδώ· ἡ δὲ π[ρὸ]ς συμπίσει τὸ ἦθος ἐμφανίζει, ὅπ[ως] μάτων κρείττων ὁ Σάτυρ[ος], καὶ τιχίτης ὢν, καὶ σωνήθειαν ἔχων δ[ι]δάσκειν. καὶ ἡ πολλὴ δ' παρέκλησ[ις] μᾶ δ' δεῖς λόγες, καὶ τὸ μὴ ἐπιδ[έ]ξυδς τῆς αἰτήσεως, μεγάλης μὲ ἐμφ[α]τῆς αἰτήσεως, εὐνοίαν δὲ τὴ αὐτ[οῦ] [3] Δεδοικέναι δ' μὴ ἁμαρ.] Δί[α] λαβεῖσθαι σφαλεῖτα, πλὴν [ἐ]δύνει πιροξύνει τ̃ Φιλίππου. [4] π καὶ νεανιευσαμένου τι.] Τὸ ἀλα[ζ]

ἐν ὅ,τι ἂν ποιήσῃ· εἰπεῖν αὐτὸν φασιν, ὅτι ἰδοὺ ἀπὸ Ἀπολ-
λοφάνης ὁ [a] Πυδναῖος, ξένος καὶ φίλος. ἐπειδὴ δὲ δολοφο-
νηθεὶς ἐτελεύτησεν ὑπ' ἐκείνου, φοβηθέντες μὴ συγγενεῖς αὐτοῦ
ἐξέθεντο τὰς θυγατέρας παιδία ὄσας εἰς Ὄλυνθον. αὐτὰς
φησιν, ἡ πόλεως ἅλωσις, [1] ἀχμαλώτους γεγόνασι, καὶ εἰσὶ
δὲ καὶ σοὶ, ἡλικίαν ἔχουσαι γάμου. ἔχω τὰς αὐτῶν σε, καὶ δέ-
δοσμοι. [2] βούλομαι δέ σε ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν, εἴ σοι δώ-
σω δωρεὰν, ἐὰν ἄρα [b] δῶς· ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μὲν [c] οὐδέν,
δώσω δὲ προθεὶς ἀπολύσω, καὶ οὐ προϊέμενα παθούσας ἀ-
νάξιον, οὔθ' ἡμᾶς, οὔτε σὸν πατέρα. ὡς δὲ ἀκοῦσαι τὰς παρού-
σας ἐν τῷ συμποσίῳ, [3] τοσοῦτον κρότον, καὶ ἔπαινον, καὶ θόρυβον
ἁπάντων γενέσθαι, ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι, καὶ δοῦναι· [5] καί τοι

l non esse facturum: respon-
c illum ferunt, *Apollophanem*
naeum sibi fuisse hospitem &
cum: quo per insidias occiso,
gnatis ejus metu perterritis fi-
as ejus puellulas Olynthum, quo
ores essent, esse missas. Eas
c, inquit, *expugnata urbe, ca-*
penes te sunt, aetate jam nu-
Eas à te peto, & quaeso, ut
i des. Quas si mihi dederis,
quale munus daturus sis, audire
& cognoscere te velim: quo ego
lucri nihil faciam, sed eas dote
data elocabo; neque committam
ut aliquid indignum vel nobis, vel
patre patiantur. Quod ut con-
vivae audiverunt, tantus plausus,
tanta collaudatio, tantus tumul-
tus excitatus est ab omnibus, ut
Philippus humanitate motus
concederet; quanquam ex inter-

a Πυκν. 2. b Δῶς τοιαύτης, ἀφ'. 1. c Οὐδὲν ἐὰν λάβω. 2.

ὁ αὐτὸς Ἀριστόλαος· ἐμφαίνει δὲ
λους, ὅτι καὶ Φωκίας ἐξήτησε Φίλιπ-
Αἰχίνης, οὐκ ἂν ἀπέτυχεν. 1 Αἰ-
λωτοι γεγ.] Οὐδὲν ἁμαρτησόμενοι
τοιχείας μετοχήσασι τύχης. 2 Βέ-
μαι δὲ σε ἀκ.] Ἵνα μὴ ἄλλο τι ὑπο-
ση ὁ Φίλιππος, ἀλλάσσει αὐτὸν τὴν
ὁ αἰτήματος, δηλονότι, ἵνα καὶ
αὐτὰς ἑαυτῶν, ἅτε παῖδες, οὔθ'
κάζιον παθεῖν· ἄρχειν γάμου γὰρ
ἔχουσαι, μὴ ἀλλὰ τῶν δορυάλων τὴν ἀναι-
καίων περιούσιον. 3 Τοσοῦτον κρότον]
Τὸ ἴδιον τῆς εὐημερίας τῆς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ
ἐσθοῦσιν ὁ ῥήτωρ. 4 Ὡς τι τὸν Φί-
λιππον πα.] Τὰς ἀνθρωπίνας ἡδονὰς
τύχας, ἃ πέπονθέ τι ἀνθρώπινον. 5 Καί
τοι τῶν δεκαετεπάντων] Ὅσον εὐκαιρο-
ποίητος ἰσχύει, δηλονότι· δι' ὧν ἐπι-
λάβηται τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς εὐνοίας ὁ Φι-
λιππος.

τ' ἀπεκτφάντων ἦν Αλέξανδρον ⟨ϕ⟩ ἀδελφὸν τοῦ Φιλίππου ἦτος ὁ Απολλοφάνης.

νϑ'. [1] Εξεπάσωμεν δὴ πρὸς τὸ τοῦ Σατύρου [2] τοῦτο συμπόσιον ἕτερον συμπόσιον [b] τῶν τότων ἐν Μακεδονίᾳ γενόμενον, ἢ ϑεάσασθε, εἰ ϕαῦλον πλήσιον τούτῳ ἢ ἄμεινον. κληθέντες γάρ ὑπὸ Ξενόφρονα [2] ⟨ϕ⟩ υἱὸν [c] τοῦ Φαιδίμου, τῶν τ' τυραννούντων μιᾶς, ἤλθομεν· [3] ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπορεύθην· [4] ἐπειδὴ δὲ ἦκεν τὸ πίνειν, [5] εἰσάγει παλὴν Ολυνθίαν γυναῖκα, εὐπρεπῆ μὲν

[1] ἐλ

terfectoribus Alexandri fratris Philippi fuerat is Apollophanes.

59. Agite, conferamus cum hoc Satyri convivio aliud convivium iſtorum in Macedonia celebratum; ut ſpectetis, an æquale huic & ſimile videatur. Invitati iſti ad Xenophron Phædimi Filium, unius è trib ta tyrannis, propere abier Ego vero non abii. Ut aut ad pocula ventum eſt, introc cit is mulierem quandam Ol thiam, formoſam quidem illa

a Τούτ. 3. b Τοσοῦτο σύ. 1. c Τόν. 1.

1 Εξεπάσωμεν δή] Εἰρωνείας δέουσι τοῦ Αἰσχίνου δέχεσθαι. Αἰσχίνης γὰρ κληθέντες ὑπὸ Φαιδίμου, δηλοῖ ὅτι αὐτὸς ἐκέκλητο· ἤδει γὰρ ὅτι οὐκ ἐπορεύσομαι. Αἰσχίνης δὲ, οὐκ ἐπορεύθην, μεῖζον αἰνίττεται, ὡς οὐ κληθεὶς οὐκ ἀπῆλθον. δηλοῖ δὲ ὅτι ὁ Δημοσθένης πατὴς οὐκ ἠγάπησε Δημοχάρην τὸν ὑὸν τὴν δύναμιν τῇ πόλει· καλεῖ γὰρ Αἰσχίνην, καὶ Φιλοκράτην, καὶ Φρυνώνα. ἕτους ἤδη τοὺς ἐμοίους συγκροτῆν εἰς συμπόσιον. 2 Τὸν υἱὸν τοῦ Φαι.] Απὸ δὲ πατρὸς χαρακτηρίζει τὸ πρᾶγμα. ὑπέμνησε δὲ καὶ τὴν συμβεβηκότων τῇ πόλει δηλονότι, ὅτι ἰδέπαυε περὶ παιδὸς δὲ λυμηνάμενοι τότε τῶν δημοκρατίαν. εἰκὸς δὲ ἦν τεθραμμένον ἐν ὕβρει τιμῶντι συγκροτῆν συμπόσια μεγαλομανέσι τῇ φρονεῖ. καὶ τὸ ὄχαντο, πλείστην ἐμφαίνει τῶν ἡδονῶν· μόνον γὰρ ἦσαν ὑπόπτεροι φθάσασιν τῇ παρουσίᾳ τῶν κλήσεν. 3 Εγὼ δὲ οὐκ ἐπ.] Εμφασιν μὲ ἔχει δὲ αὐτὸν μὲ κληθέντα μὴ ἀπελθῶν. καὶ μισοῦσιν τῇ μὴ κληθῆναι. κληθέντες ὅτι, ὅτι ὁ Αἰσχίνης κατηρᾶτο οὐκ ἐκλήθη αὐτὸς, δείκνυσιν· ἐγκώμιον τῶν λυπησάντων παῖδας τῶν 4 Επειδὴ δὲ ἦκεν εἰς τὸ πί.] Παυσ νοι τὸ ἐσθίειν, ἔπινον μόνον, καὶ ἐμηδύσκοντο δὲ παρόντων. τὸ δὲ μὴ δεῖ ἦκεν εἰς φιλοποσίαν, ἱκανὸν εἰς κατ εἶναι ἀνδρὸς πεισθοῦτε καὶ ῥήτορος. δηλοῦσιν δὲ σωφροσύνῃ ἐξελέγχει δ ἀκρατῆ ϖρὸς μέθην. 5 Εἰσαγ τ Ινα ἡ εἴσοδος δ' γυναικὸς καιρὸν τ ποτὰ λαῖν, πίνουσιν αὐτοῖς καὶ μ εἰσαγ. δείκνυσι δὲ συγχύσεως τ πασίαν, ὅτι ὁ μὲ Φίλιππος μετ' Ολ ἀλῶσιν ἤγαγε συμπόσιον· ἀ δὲ Ξενό συνακρότῃ συμπόσιον ἐπὶ τοῖς λαφ δὲ ἰδοῖς αἰχμαλώτοις τῶ Ολυνθίων. ἰδ ϑέρων δὲ καὶ σώφρονα εἰπὼν, τὸ οὐ

ἀθῆραν δὲ ἡ σώφρονα, ὡς ὃ [2] τέλος ἐδήλωσε. Ταύτην ὃ μὲ
ῶτον [2] ὑποσὶ πίνειν ἡσυχῇ, ἡ τρώγειν ἠάγκαζον ὕστι, μοι
ων, [3] ὡς διηγεῖτο Ἰατροκλῆς ἐμοὶ τῇ ὑστεραίᾳ. [4] ὡς δὲ προήϊ ὃ
ῖσμα, ἡ διεθερμαίνοντο, κατακλίνεσθ, [b 5] καί τι ἡ ἀδὴν ἐκέ-
σον. [6] ἀδημονούσης δὲ τ ἀνθρώπε, [7] ἡ ὅτε ἐβελόσης, ὅτε ὀπι-
θήσης, [8] ὕβριν ὃ τοιοῦτον ἔφασαν ὑποσὶ καὶ ὁ Φρυνίων,

[1] ἡ

ingenuam & modeſtam, ut
is declaravit. Eam primum
re paulatim cogebant, atque
e, niſi fallor, iſti, ut mihi
idie Iatrocles narrabat. Ut
m res procedebat, & mero
incaleſcebant animi, aſſidere, at-
que etiam aliquid canere jube-
bant. Æſtuante vero muliere,
ut quæ neque vellet, neque ſci-
ret; contumeliam id factum in-
terpretantur iſte & Phrynon,
&

a Ἐρχον. 5. b Καί τοι. 1.

ἡ ἦν εἶχεν ὑπόληψιν τοῖς Ὀλυν- σης.] Οὐκ ἀβρόως ἐξήγγειλε τὴν ἀκολα-
πιομαίνετο. 1 Ἐλεύθεραν ἡ σίαν· ἐ γὰρ πιθανὸν, ἀδὲ ῥητορικὸν λίαν
.] Καὶ μὴν τῷ ἄλλοσιν ἐ διέφθει- ἐὐθὺς ἀπιθάνως ἐπιβαλεῖν τῷ πράγμα-
τῃ τ τρόπον· οὐκ ἤμειψεν ἡ δυ- τι, ἡ τῆς ἀκμῆς γλιχέσθαι τ ἔλεγχον,
γνώμην. ἵνα ἦ περιέχυμη τὰς ἀ- ἵνα ἡ ἀνάγκη τὴν φύσιν ἐξελέγχῃ ἡ τὴν
, τ αἰχμαλώτε γυναικὸς ἐμνημό- προαίρεσιν. ἐ γὰρ λίαν ἀπλοῦς παρὰ τὴν
ἵνα ἦ ἀφέλητον τὴν Αἰσχίνε δόξαν, τυράννῳ εἰς ὕβριν γυναῖκα αἰχμάλωτον
ησιαν ἡ ἀκολασίαν ἐδικαιολόγη- γλιοσθ. Ἰσέον ἦ ὅτι ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ
ἦ πιθανότητα ὁ λόγος λαβῶν, ὡς ἀνέτηκαν οἱ δικασταὶ ἡ εἶασαν τ ῥήτορα
ὡς ἴδιε συνέπλασε τὸ δίκην- λίσχοντα· τῶ Εὐθύλε συμπροϊόντ@ μὲν τῷ Αἰσχίνῃ, μισοῦντ@ ἦ τ ῥήτορα, εἰπόντ@ αὐτοῖς, τοιούτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λίσχοντ@ Δημοσθένες; 5 Καί
ῷ τῇ ἀδὴν ἀπ.] Μίμησις ἀκριβὴς τῶν ἀκροατῶς ἐχόντων. προαιρῶν) γὰρ εἶναι ἡ μισοῦσι. τ ἦ αὐτῆς ἀπολογίας; ἡ τὸ ἀδὲν κελεύειν, ἐ τὸ κατακλίναθ. ὁ Ἀδημονήσης ἦ τ ἀνθ.] Εἶδε ἐπεῖν βοώσης ἐ ἐπικαλεμένης τὸς βοηθήσοντας, ἐκ ἀδημονούσης· ἀλλὰ τῆς φύσεως τῷ ἀσθενεῖ λόγῳ τ λίχνον ἀπόφησιν. οὕτως οἶδεν οἰκείως χρῆσθ ἐνόμοις, σημαίνων ἐπικειμένην πρᾶγμάτων τὰς φύσεις.
ἡ γλώσσης ἔρχον ἡδυπαθ· τὸ ἦ, μὴ ἐπιχειμένης, τ ἀγωγῆς ἡ ζ βίε. ἡ γὰρ ἥττον ἀλῷ τούτων. 8 Ὕβριν τὸ πρᾶγμα ἐφ.]

[1] κ᾽ ὄχ᾽ ἀνεκτὸν εἶ) τ᾽ θεοῖς ἐχθρῶν τε, κ᾽ ἀλιτηρίων Ολιν
αὐχμαλώτοιν ὄφ, πυφᾶν· [2] κ᾽ κέλ᾽ παῖδα, κ᾽ ἰμάντα τ᾽ φ
που. [3] ἦκεν οἰκέτης ἔχων [3] ῥυτῆρα· κ᾽ πεπωκότων, οἶμαι, κ᾽ [b] μ
ρῶν ὄντων τ᾽ παροξυνόντων, [4] εἰπύσης τι, κ᾽ [c] δακρυσάσης ε
νης, [5] ἐκπηδήξας τ᾽ χειρίσκον ὁ οἰκέτης, [6] ξαίνῃ κ᾽ τ᾽ γ᾽ ν
πολλάς. [7] ἔξω δ᾽ αὐτῆς ὅσα ὑπὸ τ᾽ κακῶ κ᾽ τ᾽ [d] φάλμα
χνὴ, ἀναπηδήσασα προσέπιπ᾽ πρὸς τὰ γόνατα τ᾽ Ιαζοκλ
τ᾽ πέπτωκαν ἀναξέπ᾽· κ᾽ εἰ μὴ ἐκεῖνος ἀφείλετ᾽ αὐτὴν, ἀπά

& *non ferendam esse* dictitant, *ut captiva ex diis invisis & nefariis Olynthiis, delicias faceret. Age, voca servum*, inquit, *& lorum aliquis afferat.* Venit servus scuticam gestans: cùm autem potassent scilicet, & isti sceleſti ira accensi essent, ut aliquid illa dixerat, & illachrymarat, cerata & direpta tunica, ſer crebras plagas tergo inge Tum amens animi præ dol & terrore mulier, ſubſilien genua Iatrocli accidit, & m ſam ſubvertit: & niſi is eam puisset, interfecta esset in

a Ηλθεν. 3. b Μικρῶν. 2. c Διακρυσάσης. 1. d Τραύματος. 1. est. 3.

ἴφ.] Οταν δέ δὴ Αἰσχίνην εἰς Θερμοδοκίαν, Φιλοκράτης συνάπτωσι· ὅτι ὃ εἰς ἀκολασίαν κ᾽ ἀκρασίαν, τότε Φρύνων Αἰσχ᾽ τῶ ἀδελ᾽ τ᾽ ὑὸν πρᾶξιν. ὁ δὲ Ιῶ ἀπὸς τ᾽ πρεσβύτ᾽ τῶ ὥραν ᾧ παιδὸς, τοῦτον εἰς γυναῖκα ἀκολουθίαν ὑπ᾽ελίζεν. 1 Καὶ οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι τῶν θεοῖς ἐχ.] Ενίοτε λαμπρᾶς ἦν ἔχουσι δυσμένειαν πρὸς τῶ δημοκρατίαν ἐξήλεγξεν· τοῦτο χαίρ, φησι, τ᾽ πολεμίοις, ἦν ἔχουσι πρὸς τ᾽ δῆμόν, ἐστι τιμωρία. τὸ ξ, τρυφᾶν, οἷον τὸ ἐξουσίᾳ εἶναι ᾧ πράττειν ὅ, τι βούλεται. 2 Καὶ κέλει] Μιμεῖται ὥσπερ τὸ δράματα τ᾽ τρόπον ἐξεστηκότων ἀνδρῶν μέθη, κ᾽ ὕπνῳ πεπλησμένων. 3 Ρυτῆρα] Μάστιγα κυρίως ᾗ λέγεται ῥυτὴρ ὁ χαλινὸς, παρὸ τὸ ῥύεσθαι κ᾽ ἕλκειν ὑπὸ τ᾽ ἱππέων. 4 Εἰπύσης τι, κ᾽ δακ.] Καλῶς εἰσήγαγε, τὰ ὑπ᾽ ἐκείνης ῥηθέντα, ἵνα ὁ ἀκροατὴς οἰκτίρῃ τὴν αἰσχρολογοῦσαν αὐτῶν ἐπιμελῶς Αθηναίων πόλιν· τὸ, τι γὰρ εἰπὼν φασιν ἔχει, ὅτι ἐπὶ τῶν πόλιν ἀνθρώπων ἐλπίσιν ὑπονοήσουσι, καὶ φάσκουσι, Παρὰ τ᾽ Αθηναίων γὰρ; ἆρα μὴ σὺ Σκύθης εἶμι; ὑπὸ φιλαθρωποτάτης πρεσβεῖς πόλεως τὸ, ἐδίκρυσε ᾗ, ὅτι ἐξ ὧν ἤλπισεν ἔσεσθαι, παρὰ τούτων ὠφελίζετο. 5 ἐμπήξας τ᾽ χειρ.] Καὶ τὸ ἦκεν καὶ σύχρὸν σημαίνει τ᾽ γνώμης. ἐγὼμι σῶμα· διὸ πρὸς ἡδονὴν ἥδιστ᾽ γίγνεται τοῖς ῥωμένοις. 6 Ξαίνει κ᾽ τὰ πολλάς.] Τὸ ἄμετρον τ᾽ πληγῆς πρὸς τὴν πόλιν βιάζεσθαι δυνάμενον. 7 Εξω δ᾽ αὐτῆς ὅσα] Εμφρονεστάτην γυναικὸς τὴν σωφροσύνην. ὁ γὰρ φόβος ἐπὶ τ᾽ σωτηρίαν τῆς ὑγείας. εἰδὼς γὰρ πάντως αὐτὴν ἐπὶ γεγονυίαις ἀπειλούμενον· ὅθεν αὐτὴν

παροινουμένη. [1] καὶ γὰρ ἡ παροινία τοῦ καθάρματος τούτου δεινή. καὶ [2] σοὶ ζώντης τῆς ἀνθρώπου καὶ ὁ Ἀρκὰς λόγος ἦν ἐν τοῖς μυρίοις· [2] καὶ Διόφαντος ὁ τὸν ἀπάγχειλεν, ἃ νῦν αὐτὸν μαρτυρεῖν ἀναγκάσω· καὶ τὰ Θετταλίαν πολὺς λόγος, καὶ πανταχοῦ. καὶ τοιαῦτα σεαυτῷ πεπραγμένα ὁ [b] ἀκάθαρτος οὗτοσί, τολμᾷ βλέπειν εἰς ὑμᾶς; καὶ τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον τίνα δὴ μέλλει ἐρᾷ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ; ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀπορῶ. οὐκ ἴσασιν οὗτοι, τὸ μὲν ἐξαρχῆς τὰς βίβλους ἀναγινώσκοντά σε τῇ μητρὶ τελούσῃ, [3] καὶ παῖδα ὄντα

ietatis insania. Temulentia que gentium. Et tamen talium
m istius impuri crudelis est. sibi conscius facinorum impurus
de hac muliere & in Arcadia iste, vos audebit intueri? &
no fuit percelebris inter de- actam à se vitam clara statim vo-
n illa virorum millia; & ce prædicabit? quæ res mihi
phantus apud vos renuncia- spiritum intercludit. Num hi
quem mox dicere cogam nescíunt, te à primordio ætatis
imonium: pervulgatus ru- lectitasse libros matri initianti,
fuit & in Thessalia, & ubi- & puerum etiamnum in cœti-
bus

a Γρ. παρά. b Καπίρατος. 1.

ἡ διηγήμενον αὐτῷ τὴν ὑστεραίαν τὰ
μένα. ὁ κὴ σεσαίρισεν ἢ ἀναπήδησε
πεζάπιζεν. τοῦτο ἢ ὡς σοῦς τὸ ὑπ'
ος εἰρημένον κὴ ῥήτορος· ποῦ σὺ
; πῦ πεζάπιζες; ἰδὲ γὰ, ἃ αὐτὸς
πω, πεποίηκεν. 1 Καὶ γὰ ἡ παρ.]
ῶς ἀνόμασεν ἐπὶ ζωύτοις ἔργοις κὰ
ος, τ' Αἰχίνου. αὐτῷ γὰρ ἐστι κὰ
ος τὸ καθαιρόμενον, κὴ ὁ ἂν ἐκποσί-
ης. ἵνα δὲ μὴ μικρὰν ἡγήσωνται 10
ιοντες τὸ γιγνόμενον, ἤνεγκεν αὐτὸ
ρτυρίας τ' Θετταλῶν κὴ τ' Ἀρκά-
βίοις Ἑλληνικοῖς κὴ ἀπτικειμένοις
άλει. λυπεῖ ἢ τὰς ἀκοὰς, ὅταν
παρ' αὐτοῖς συμβαίνοντα ἡδονὴν κὴ 15
τα κωπιῶσιν ἄζη τοῖς ἐναντίοις.
γὰρ καὶ Ἀρκάδες καὶ Θετταλοί.

2 Καὶ Διόφαντος σὲ ὑμῖν] Οὐκ ὀκ τ' Δημοσθένους μόνης κατηγορίας φαίνεται δεινὸν τὸ γεγονὸς, ἀλλὰ κὴ ὀκ τ' Διοφάντου κατασοήσεως. ὅτι μὲν τοι γε ἔβιω ἔνεκα ἔ Αἰχίνου κὴ τ' ὑπολήψεως ἐρρίζη σύμπαντα, δῆλον ὀκ τῶν ἐπιγεγραμμένων. τί γὰ, φησίν; κὴ τοιαῦτα σεαυτῷ πεπραγμένα καὶ ἐξῆς ἔτως. ἆρα ἐφαίνετο ὁ Δημοσθένης ἀνιώμενος ἐπὶ τῇ ὑπολήψει καὶ τῇ δόξῃ, ἧς ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἀξίων Αἰχίνης. ἀνιᾶσι γὰ τὸ φρόνημα τ' ἐλαθέρων οἱ παρ' ἀξίαν τῶ πρώτοντες, κὴ ἐπιμαρτυρεῖ τῷ ἤθους μάτι κὴ Ἰσοκράτης σὸ τῷ παιητορικῷ, τοῖς βαρβάροις ἀξιῶν φθονεῖν παρὰ τῶν ἀξίων πολλῶν κυρίοις καθεσηκόσι. 3 Καὶ παῖδα ὄντα σὲ διάσεις] Ἀναμιξὰς τῶν ἡλι-

ὄντα σὲ φάσοις, ἢ μεθύσοντ ἀνθρώποις καλινδούμενον; ζῶντα δὲ ταῖς ἀρχαῖς ἐπωγραμματεύοντα, [a] καὶ δυοῖν τελῶν δραχμοῖν πονηρὸν ὄντα; [b] τὰ τελευταῖα δὲ, ἐναλλαγὴν χρηγίοις ἄλλοτε ἄλλοις ὅτι δὴ τελαγωνιστεῖν ἀγαπητῶς ἐφόρθμευον; ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν ἂν βεβίωκας; ἐπεὶ ὁ γε δαίμων σοι τοῦτος [c] ὢν φαίνεται. Ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας τοῦτος ἄλλον ἔκρινε πρὸ ὑμῶν ὅτι πορνείας. Ἀλλὰ μή πω ταῦτα, ἀλλὰ τὰς μαρτυρίας μοι λέγε τουτουσί.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ξ'. Τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων ὄντων, ὦ Ἄνδρες Δικασταί, ὧν ἔχων ὑμᾶς ἐξελήλεγκται· ἐν οἷς τί [d] κακὸν οὐκ ἔνι; δωροδόκος, κόλαξ, ταῖς ἀρταῖς ἔνοχος, ψευστης, τῶν φίλων προδότης, πάντα τὰ [e] δυσχερῆ ἔχων· τοῦτον ἐν ὑμῖν τις ἀπολογήσεται, ὃς ἐξ ἁπάντων τούτων ἀπολελυμένος ἢ ἀπλῶς εἰπεῖν ἀπολογίαν ἔχει. ἃ δ' ἐγὼ πρὸς

bus Liberi patris, & inter ebrioſos homines eſſe volutatum? Poſt autem ſcriptioni apud magiſtratus dediſſe operam, & propter binas aut ternas drachmas fuiſſe ſceleratum? Poſtremo, non ita olim alienis ſumptibus ad tertias partes actitandas, cum benè tecum agi putares, victitaſſe? quam igitur vitam referes, quam non vixiſti? nam eam quidem quam vixiſti, talem eſſe conſtat. Sed ô licentiam! Iſte apud vos alium impudicitiæ reum egit. Verum non hæc: ſed teſtimonia mihi iſta recita.

TESTIMONIA.

60. Cum igitur ea quæ in commiſiſſe convictus eſt, tanta ſint, Judices; in quid mali non ineſt? corru aſſentator, diris obligatus, dax, amicorum proditor; o inſunt atrociſſima; nihil h defendet, neque quicquam qui aut boni reſpondere po Quæ autem ego eum reſpo

a Καὶ. 1. b Deeſt. 1. c Deeſt. 3. d Κακῶν. 1. e Ἀνήρη

ἀλιτήριον, τὸν ἀλιτόλεθρον ὑπάρχοντα. δοκεῖ δ' ζῶντα εἶναι μυστήρια δημοσιεῖν ἢ κρυπτά, ἢ ἃ πάντα σεμνά. 1 Καὶ δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν] Ἐοίκασι γὰρ λαμβάνοντες τοῖς γραμματεῖσι ἀργυρίδιον ἐπίσημον γίνεσθαι, ὡσὲ τὸ χρήσιμον τῶν σεμνῶν, τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα.

I

μέλλειν αὐτὸν λέγειν, ὅτι μὲ [1] ἐξυπτίτατα μειδίας· ἢ μήν, [illegible] ἔχοντι λέγειν ἄλλο εἰπεῖν, ἀνάγκη παῦλα μηδ. [2] ἐκεῖνα γὰρ αὐτὸν ἐρεῖν, ὡς ἔρα ἐγὼ [3] πάντων ὧν [2] κατηγορῶ, κοπιανὸς γέγονα, καὶ συκοφαντῆσαι ζητῶ μέ, καὶ συνεσοφιστὴν [illegible] ἐπῆλθε ἐξαίφνης μελαγχολήσαι καὶ καινηγορῆσαι. ἔστι δὲ ὑπὲρ [illegible] πεπραγμένων ὅτε δικαία, ὅτε συμφέρουσα ἡ ταὐτὸν [illegible] λογία, [4] ἐμοὶ μὲν τοι πάς [b] καινηγορία· [5] ἐγὼ μὲ γὰρ εἰ ταῦτα [illegible] ποίηκα, φαῦλος εἰμὶ ἄνθρωπος, τὰ δὲ πράγματα οὐδὲν [illegible] λπίω ἀφ' τοῦτο, οὐδὲ πολλῷ δεῖ, ἢ μιᾷ· ἀλλ' ἔγωγε οἶ- [illegible] μοι συμφέρειν ἀμφότερα ὑμῖν ἐπιδεῖξαι, καὶ ὅτι ψεύ- [illegible] ται, ταῦτα ἐὰν λέγῃ, καὶ τἀληθὲς δικαίου ἢ πῆς [c] ἐστὶν ἀπο- [illegible] λία, φαίνεται. ἢ μὲ τοίνυν δικαίως καὶ ἁπλῆ, ἢ ὡς ἢ πε- [illegible] γκλήμα τὰ [d] κατηγορημένα, δεῖξαι· ἢ ὡς πεπραγμένα συμ- [illegible] φέρει

esse audio, sunt illa quidem niæ proxima: sed ei qui nul- justam habet excusationem, dvis necesse est comminisci. turum audio, eorum me quæ usem, socium sibi fuisse, & robatorem & adjutorem o- ium; ac deinde repente mu- im, accusare. Quanquam em actorum illa neque justa defensio, neque conveniens, mei quædam accusatio; ego enim, ista si feci, nequam homo sum, res autem propterea nihilo sunt meliores, neque multis verbis est opus; minime quidem; tamen officii mei esse puto utrunque vobis ut ostendam, & mentiturum eum, si talia dicet, & legitimam defensionem declinaturum. Quæ quidem fuerit justa & simplex, si aut non fecisse se quæ accusentur, ostenderet; aut acta quæ sint, profuisse

a Κατηγορεῖ. 1. b Κατηγορεῖ. 1. c Ἐστὶ. 1. d Κατηγορήμενα. 2.

] Ἐξυπτίτατα μειδίας] Τὸ ψιλῶ λόγῳ ἐπιδείκνυσθαι τὴν φιλοπολιτείαν. [illegible] ἐκεῖνα γὰρ αὐτὸν] Ἕως ὧδε ἐπλήρωσε τὴν κατηγορίας Αἰσχίνου. ἐντεῦθεν ἤδη ἄρχεται καὶ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ ἀπολογήσασθαι 5 [illegible] αὐτὸν κατηγόρησεν Αἰσχίνης. καλῶς [illegible] ποίησεν, ὅτι οὐ ἐν ταῖς ἐπιλόγοις ἔταξε τοῦτο καὶ οὐκ οὐ τοῖς ἀγῶσιν· ἢ γὰρ ἂν ἐδύνατο ἑαυτὸν κατηγορεῖν. 3 Πάντων ὧν κατ.] Τῇ ὑπερβολῇ διὰ τοῦ, πάντων, εἰσάγει ἐμφαίνει τὸ ἄτοπον, καὶ ὅτι ψεύδεται. 4 Ἐμοὶ μὲν τοι πᾶς κατ.] Οὐ γὰρ εἰ Δημοσθένης μισοῖ, ἤμεσψεν ἡ φύσις τὰ πεπραγμένα. 5 Ἐγὼ μὲ γὰρ εἰ ταῦτα]

φέρει τῇ πόλει. τούτων δ' οὐδέτερον [a] δυνατ' ἂν ὄντος τ
σαι. οὔτε γὰρ ὡς συμφέρει δήπου Φωκέας ἀπολωλέναι, ἢ Φ
Φίλιππον ἔχειν, καὶ Θηβαίους ἰσχύειν, καὶ τὰ Εὐβοίας πρά
τας εἶ), καὶ Μεγαρέων ἐπιβουλεύειν, καὶ ἀνώμοτον εἶναι
εἰρηνεύειν, λέγειν αὐτῷ ἔνεστιν οἷς τότε τἀναντία ἀπήγγ
τοῖς ὑμᾶς, ὡς συμφέροντα [b] καὶ γενησόμενα. οὔτε ὡς ὁ πέ
κ) ταῦτα, δυνήσετ) πεῖραν τῶν ἀλλοτρίων ἑωρακότας ὑμᾶς
εὖ εἰδόσας. [1] οὐκοῦν ὡς ὑ κεκοινώνηκε τούτοις μηδενὸς, λα
μοι δεῖξαι.

ξα'. Βούλεσθε οὖν ὑμῖν, πάντα τὰ ἄλλα ἀφεὶς, ἃ
ὑμῖν ἀντεῖπον, ἃ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ πεπρεσβευκὼν, ὡς ἄπ
τὸν χρόνον ἠναισθόμην, [c] αὐτοὺς ὑμῖν ἐπιδείξω μάρτυρας τ
σι, [d] ὡς πάντα τἀναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται,
χρήματα ὅτι μὲν ἔχουσιν [e] ἐφ' ὑμῖν, ἐγὼ δ' οὐκ ἠδέ

fuiſſe reipublicæ. Quorum iſte neutrum facere poterit. Neque enim profecto dicere poterit, expedire ut Phocenſes perierint, ut Pylas Philippus teneat, ut Thebani ſint potentes, ut milites in Eubœa verſentur, ut Megaris inſidiæ fiant, ut pax nullo ſit jurejurando confirmata: quibus tum contraria vobis nunciavit, ut quæ & utilia eſſent, & futura eſſent: neque illa non eſſe facta, perſuadere vobis poterit, qui vidiſtis ipſi, & c
perta habetis. Reliquum
nihil iſtorum omnium ad m
tinere ut oſtendam.

61. Vultis igitur me, cæ
omnibus omiſſis, ut ſcilicet
vos in eos ſim invectus, u
itinere eos offenderim, ut
omni tempore ſim adverſa
iſtos ipſos producere te
omnia inter me & illos con
ria eſſe facta; iſtos pecun
contra vos accepiſſe, me r

a Δύνατον ἐπεῖν. I. b Deeſt. I. c Οπως αὐτ. I. d Οπ. I. e
tius ἐφ' ὑμῶς, τυπτεῖν, ἐπὶ τῇ βλάβῃ ὑμῶν. ἐφ' ὑμῖν vero ſignificat ἐν τῇ ἐ
ὑμῶν. W. ὑφ'. I.

Συντείχει πρότον τῇ ἀντιπαραστάσει χώρῳ. θαρρεῖ γὰρ αὐτὸς τῇ ποιότητι.

1 Οὐκοῦν ὡς ὁ κτλ.] Ἐπεύθην ἐ
σις.

a D

ρεῖν; θεάσασθε δὴ, τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσαιτ' ἂν βδελυ-
ατον εἶναι, καὶ πλείστης ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας μεστόν;
ὃς ὑμῶν ἂν ἁμαρτὼν ὑμῶν ἄλλον εἶδ' οἶδ' ὅτι φήσειεν ἄν, ἢ
κεφάτιν. τίνα δὲ φθονεῖσθαι μάλιστον ἁπάντων, καὶ σα-
τ' ἂν εἰπεῖν ὅ, τι βούλοιτο [a] λαμπρᾷ τῇ φωνῇ; Αἰ-
ν οἶδ' ὅτι τουτονί. τίνα δ' ὕστατα μὲν ἄτολμον, καὶ δειλὸν
ς τὰς [b] ὄχλους φασὶν [c] εἶναι, ἐγὼ δ' εὐλαβῆ; ἐμέ. ὑδὶ
ώποτ' ὄντ' ἀνώχλησα, ὥστε μὴ βουλομένους ὑμᾶς [d] βεβία-
. ὑκῶν ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις, ὁσάκις λόγος γέγονε
τούτων, καὶ κατηγορῶντος ἀκούετέ μου, καὶ ἐλέγχοντος ἀεὶ
ους, καὶ λέγοντος ἄντικρυς, ὅτι χρήματα εἰλήφασι, καὶ πάντα
πεφράκασι τῆς πόλεως· καὶ τούτων οὐδεὶς
ποτ' ἀκούων ἔφυγε, οὐδὲ εἶπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, ὑφ' ἑαυ-
ἑαυτόν. τί ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι ⓐ βδελυρώτατοι
ων ἐν τῇ πόλει καὶ μέγιστον φθεγγόμενοι, καὶ ἀπολ-
ύτων πάντων ἐμοῦ, καὶ [e] οὐδενὸς μεῖζον φθεγγομένου, τοσοῦτον
ἠπόρουν);

? Videte igitur; quemnam vitare fateamini esse vecordium, & temeritatis atque dentiæ refertissimum? nem vestrûm vel per errorem scio dicturum, quam Phitem. Quem autem omnium otissimum, & quælibet cerima clara voce pronunem? hunc Æschinem nim. Quem autem isti caredacia, & timidum esse ad s dicunt, ego autem verem? me. Neque enim un- vobis molestus fui, aut coegi invitos. Atqui in omnibus concionibus, quoties de his mentio facta est, & accusantem me audistis, & semper istos redarguentem, & palam dicentem eos accepisse pecuniam, & omnia vendidisse negotia civitatis. Quæ isti cum audirent, nemo unquam eorum ivit inficias, non os aperuit, non se ostendit. Quæ igitur causa est, ut omnium vecordissimi in civitate, & voce amplissima præditi, à me omnium timidissimo, & nemine loquendo superiori tantum supe-

a Deest. 3. b Οχλους. 1. c Deest. 3. d Εβιασάμην. 3. e Οὐδέν. 1.

ἀπῆσαν; ἆρα παλαιὰ ἰσχυρὰ ἐστὶ, καὶ τὴν ἀναισχυντίαν ἐθισθέν-
σαν πεπαρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ παράγματα, τοῦτο πρ-
ρεῖται τὴν θρασύτητα τὴν τούτων, τοῦτο ἀπαφέρει
γλῶτταν, ἐμφράττει δ' ἅπαντα, ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ. ὃ τῶν
πλουτούντων, ἴστε δήπου καὶ σφόδρα οἱ Πειραεῖς, [1] ὅτ' αὐτὸν ἐκ-
πεπλεύκει, βοῶντες εἰς εἰσαγγελίας με, καὶ γράψειν, καὶ ἰδεῖν
ἔφασκον μὲν ὅτι μακρῶν καὶ πολλῶν ἀγώνων καὶ λόγων ἀρχὴ
ἦν δὲ ἁπλᾶ, καὶ δι' ὀλίγα τεῖα ἴσως ῥήματα, [2] ἃ κἂν ἐχθὲς
μὴν ἄνθρωπος εἰπεῖν [a] δυνηθείη. Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ
πρᾶγμα παντὸς μᾶλλόν ἐστιν ἐπαισχυντηρὸς ἔμοιγε. ὧν οὐ
κοινωνὸς γέγονε, καὶ χρήματα εἰληφέναι φασὶν ἐμὲ, αὐτὸς
φῶς, [3] ἢ μετέλαβεν. τύπτων μὲ τούτων οὐδὲν εἶπεν, οὐδ' ἐ-
ξῆτο, οὐδ' ἤκουσεν ἐμοῦ οὐδείς· ἀλλὰ δὴ ἠπείλει.

superentur? Quia veritas eſt potens, & contrarium infirmum. Conſcientia prodigionum eripit eis audaciam, ea linguam reprimit, obturat os, angit, ſilentium imponit. Poſtremum autem illud profecto noſtis, cum nuper in Piræeo, cum legatum ire non fineretis, clamitaſſe, diem ſe mihi dicturum apud ſenatum, & accuſaturum, & heu, heu. Atqui illa ſunt longorum & multorum certaminum atque orationum exordia: hæc ſimplicia, & duo aut tria circa verba, quæ vel heri emmancipium proferre poſſet: *thenienſes, negotium hoc dignum eſt: ipſe me earum re accuſat, quarum ipſe ſcius & pecuniam accepiſſe me cum ipſe acceperit, aut in po venerit.* Horum quidem dixit, nec locutus eſt, no eo quiſquam veſtrûm audi ſed alia minitabatur. Quam

a Ηδυνήθη. 2.

1 Οτ' αὐτὸν ἐκπεπλεύκει] Βιαίμενον γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὴν τριήρη ἐξελθεῖν περιεῖδεν, ὃν ὡς νοσοῦντα παρητήσατο, ὅτε οὗτοι ἐξελθεῖν· καὶ ἐκέλευεν μὲ ἡ πόλις, κατηγόρουν οἱ ἐγώ. καὶ ἔστι μὲν ὡς δυσχεραίνοντος τὸ ῥήματος, ἴσως δὲ καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὴν ναυ-
κρατίαν. 2 Ἃ κἂν ἐχθὲς ἐπιμελείας, οὐδὲ σοφιστικῆς, οὐδὲ πανουργίας ἔδει. ἀλλὰ ἐχθὲς ὀλίγα βαρύτερα ἦν. 3 Ἢ μετέλαβεν.] Τὸ μέρος μετὰ λαβόν, ἵνα τῶν ὁμολογήσῃ εἰληφέναι Αἰσχίνης.

ὅτι ταῦτα μὲν αὐτῷ συνήδει πεπραγμένα, καὶ οὐδεὶς
τῶν ῥημάτων τούτων. ὑχοῦν προσῆκεν πρὸς ταῦθ' ἡ διά-
λυσις ἀνεδόθη. [a] ἐπελαμβάνετο δὲ αὐτῆς τὸ συνειδὸς
λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἄττα οὐδεὶς ἐκώλυεν αὐτὸν, οὐδὲ
καθημεῖν.

ξϛ'. Ὁ τοίνυν μέγιστον ἁπάντων, καὶ ὁ λόγος ἀλλ' ἔργον
βουλομένῳ γὰ ἐμοὶ τὸ [b] δίκαιον, ὥσπερ ἐπρέσβευσα δὶς,
ὁ λόγον ὑμῖν δοῦναι δὶς, προσελθὼν Αἰσχίνης ὑτοσὶ τοῖς
νομεῦσι, [2] ἔχων μάρτυρας πολλοὺς, ἀπηξίωσε μὴ καλεῖν
εἰς ὃ δικαστήριον, ὡς δεδωκότα εὐθύνας, καὶ οὐκ ὄντος
εὐθύνου. [3] καὶ ὃ πρᾶγμα ἦν γελοιότατον. τί οὖν ἦν
τοῦτο; ἡ πρώτης ἐκείνης πρεσβείας, ἧς ὑδεὶς κατηγό-
λογον ἦν, οὐκ ἐτ' ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης εἰσιέναι,
ὧν εἰσῆρχε), ἐν ᾗ πάντα τὰ ἀδικήματα ἐνῆν· ἃ δὲ ὑ

δὶς

? Quod ea à ſe eſſe facta conſcius erat, & hæc verba iliter reformidabat. Non r eo accedebat animus, ſed iebat: conſcientia enim eum ipuit. Sed alia quædam con- ri nemo eum prohibebat, & dicere.

. Quod autem eſt maxi- n omnium, & non verba ſed res ipſa: cum ego vel- quod æquum erat, ut bis tus ieram, ſic bis reddere vo- bis rationem; hicce Æſchines, multis teſtibus adductis, ad rationum magiſtros acceſſit, meque vocari in prætorium vetuit, ut qui rationem reddidiſſem, nec poſtulari poſſem. Et res fuit perquam ridicula. Quæ igitur illa fuit? cum de priore legatione rationem reddidiſſet, quam nemo accuſabat, nolebat denuo in jus venire de hac, qua nunc reus agitur, in qua omnes injuriæ ineſſent. Quod autem ego me

Ἐπίλοιπα. 2. δὲ αὐτῆς τό. 3. vel potius juxta *Wolf.* αὐτοῦ. ſo. nini. b *Wolf.* leg. conſet, δίκαια ποιεῖτε vel ποιεῖν: ni ſit ἀλλα ν, καὶ τὰ δίκαια.

Λογισῶν] Λογισμοὶ ἐπιδεικνῦτε οἱ ντες οὐ τοῦ δήμου τὸν ὑπεύθυνον δὶς μὴ αὖτα ἃ ἦν λογισῶν. 2 Ἐχων μάρτυρας] Τὸν ἀνεύθυνον εἶναι ἐκ μυρίων λόγων πολλῶν. 3 Καὶ ὃ πρᾶγμα ἦν γελοιότατον] Ἐγὼ μὲν οὖν ἔφευ

δὶς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη ἦν εἰπεῖν καὶ τοῦτο πάλιν εἰσ
ἀφ' [a] ταῦτα γὰρ εἶα καλεῖν. καί τοι τοῦτο ὃ ἔργον, ὦ
δρες Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρ' ὑμῖν ὅτι δείκνυσι σαφῶς, καὶ κα
κότα ἑαυτῷ τοῦτον, ὥστε μηδενὶ νοῦν ὑμῶν εὐσεβῶς ἔχοντ
φίσασθαι αὐτῷ, καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἐρεῖν περὶ ἐμοῦ. εἰ γὰρ ἦν
ἂν καὶ λέγων, καὶ κατηγορῶν ἐξηπάτα, οὐ μὰ Δία γὰρ ἀπη
καλεῖν. ὡς τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοὶ τοὺς
μάρτυρας. [b] ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ξγ'. Ἀλλὰ μήν, ἐάν γέ τι ἔξω τῆς πρεσβείας βλασφ
περὶ ἐμοῦ, κἂν πολλὰ οὐκ ἂν εἰκότως ἀκούοιτε αὐτοῦ. ὑ
ἐγὼ κρίνομαι τηνικαῦτα, [1] ὑ δ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦτ' ὕδωρ
ἐμοί. τί οὖν ὄντ' ταῦτα, πλὴν δικαίων λόγων ἔκπτωσις; τί
ἂν κατηγορεῖν ἔλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσε
τοίνυν καὶ ἐκεῖνο σκοπεῖτε, ὦ Ἄνδρες Δικασταί, εἰ ἐκρινόμην μ
κατηγόρει δὲ Αἰσχίνης ὅτου, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων,

me bis ſiſtebam, ex eoque & ipſi neceſſitas incidit ſe denuo ſiſtendi; propterea citari me non ſinebat. Id autem factum, Athenienſes, utrunque vobis oſtendit aperte, tum iſtum ſemetipſum damnaſſe, ut jam nemo veſtrûm eum ſine impietate poſſit abſolvere, tum nihil de me veri dicturum. Si enim habuiſſet, ibi & dicendo & accuſando protuliſſet; non medius fidius citari vetuiſſet. Hoc à me vere dici ut conſtet, voca mihi hujus rei teſtes.

TESTES.

63. Jam ſi quæ in me conv
extra legationem dixerit, mu
nominibus eum audire non
bebitis. Non enim ego ſum
die reus, neque deinceps
hi quiſquam infundet aqu
Quid igitur aliud illa ſi
quàm juſtarum rationum inop
Quis enim accuſare velit,
reus agitur, ſi, quo ſe defen
ret, haberet? Illud etiam c
ſiderate, Judices, ſi ego ipſe
eſſem, & Æſchines accuſa
Philippus autem eſſet judex,

a Τοῦτο. 1. b Deeſt. 2.

ἔφυγον τὰς εὐθύνας, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκάλυπτεν.
1 Οὐ σὺ ἐγχεῖ μοι ζωῦ' ὕδωρ] Τοῦτ' ἔστι, οὐδεὶς μοι λόγου μὴ ζῶντι δίδωσιν, ἀλλ' ἀπολογίαν· ἦγον οὖν ἐξίστη μοι ζῶντι περὶ τῶν ἐμοὶ κατηγορημένων λεγεῖν. 2. Ἔτι τοίνυν χαλεπῶν

μηδὲν ἔχων εἰπεῖν ὡς οὐκ ἀδικῶ, κακῶς ἔλεγον τοῦτον, προσπλακίζειν ἐπεχείρουν· οὐκ ἂν οἴεσθε χαλεπῶς αὐτὸν ἀγανακτῆσαι τὸν Φίλιππον, εἰ πρὸς ἐκείνῳ τοὺς ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς [a] λέγοι; μὴ τοίνυν ὑμεῖς χείρους γένησθε Φιλίππου, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεσθε, περὶ τούτων ἀναγκάζετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. Λέγε μοι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ξδ'. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν μηδὲν ἐμαυτῷ [b] συνειδυίας δεινὸν, λόγον διδοίην, καὶ πάντα τὰ ὑπὲρ τῶν νόμων ὑπέχειν ᾠόμην δεῖν·

ego non negare posſem me quiſſe, ſed iſti maledicerem, um exagitare inſtituerem: e putatis illud ipſum ægre um Philippum, ſi quis apud hominibus de ipſo bene- is malediceret? Ne igitur leteriores ſitis Philippo; ſed ad ea reſpondere eum cogite, quorum accuſatur. Recita teſtimonium.

TESTIMONIUM.

64. Ego igitur integritatis meæ conſcientia fretus, & rationem reddendam, & quæ legibus jubentur, præſtanda omnia du-

a Λέγοι. 1. b Συνειδυίας τῷ λόγῳ ἄγγελος διδοίην. 1.

Πληρώσας τὸν οἰκεῖον γνώμην, πιστὸν τὸν δικαζόντων ὑπολογισμὸν, καὶ ἧς ἔχουσι σωφρονίσεως ὑπὸ τοῦ νόμου, καὶ ἵνα δόξειεν αὐτῶν τοῖς Ἕλλησι, εἰ κακῶς κείμενον τὸν ἀγῶνα. ἔχοντος δὲ κατόπιν τὸν πόλιν Αἰσχίνου οὐ φαύλως, ἐδὲ ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸν Τίμαρχον ἔκρινε, τὴν δόξαν ἀπωθεῖσθαι Δημοσθένης δρᾷ, ἐ δεῖξαι τὸν βίον ἐ συμφέρον τῇ δόξῃ, κατέβαινε δύο συμπόσια ὁμοίως παρατιθείς. τόπος μὲν γὰρ ὁ τοῦ συμποσίου κατάκειται ἡ Μακεδονικὴ ἢ σωφρονικὴ ὄμμια. κατακειμένου παγχρηστίας Αἰσχίνης· κατακειμένης Σάτυρος. φιλοτησίαι ἐν ἀμφοτέροις τοῦ δεῖπνου ἀφροδισίαι ἀκράτου μέθης. σκώπτων ὁ μὲν Σάτυρος παρῆν ἐχούσης γάμου αἰτίαν, λέγων σωφροσύνην ἐκ ἡμέρας τὸν ὥρας, ἀλλὰ σώζων τοῦς ὥρας τὰς ὥρας. ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ Αθηναῖος γυναῖκα σωφρονοῦσαν ἀνδρὶ λαοῦν, ἡδέατο τοῦ ὄψους, καὶ μεθύων διεθερμαίνετο· καὶ ἐπειδὴ τὸ λεγόμενον ἔπεσε μεθύων, ἐδέησε τοῦ δράματος τόπον τὴν δὲ Τροφῆνα ζητῆσαι, δεῖ τὸ τελέσκοπον. ἐδεῖ γὰρ παρὰ ἀνδρὶ ἀστῷ συσκροτηθῆναι συμπόσιον· καὶ ἵνα ὁ λόγος τὴν πρὸ τοῦ σωσθλαῦσι, πότος μὲν τὸ δεῖπνον σωίζεται· καὶ ὁ μὲν, τὰς γυναῖκας δὲ λυπήσαντος τοῦ Φιλίππου σώζειν αἰρεῖται. τοῦ γὰρ ἀπίκτονος τὸν ἀδελφὸν δὲ Φιλίππου Αλέξανδρον, εἰς ὃν Απολλοφάνης· ὁ δὲ, τοῦ συμμάχου τοῦ τοῖς Αθηναίοις Ολυνθίων, γυναῖκα ἐ αἰχμάλωτον ὑφεῖλετο· καὶ ἦν ἐδεῖ ἐλεῖν, πανταχοῦ ἠχίζετο. 1 Εἰ περὶ ἐκείνων τὰς ἐκείνου τὰς εὐεργέτας] Φανερὰς μὲν εὐεργέτας Φιλίππου

ducebam: iste vero contra. Quare quî fieri potest, ut ego & iste eadem fecerimus? Aut qui convenit isti nunc apud vos ea dicere, quorum me antea nunquam insimulavit? nequaquam certe: sed tamen dicet, nec mehercule injuria. Scitis enim utique hoc, ex quo nati sunt homines, & judicia exercentur, neminem unquam, qui crimen fateretur, esse condemnatum; sed frontem perfricant, negant, mentiuntur, causas comminiscuntur, omnia faciunt ne pœnas luant: qu rerum nulla vos oportet decipi, sed ex vestrâ pte scientia de causâ judicare, meis aut istius credere nibus aut testibus, quos ratos habebit ad quidvis ficandum, Philippo pr utens; videbitis autem, pro eo sint expedite dict stimonium; neque illud vos moveat, si vox illius magna est, mea vero te Neque enim de oratorib

a Ταῦτα πως. 4. b Ηλίκην πώπ. 1. c Οἷς ἅπασι ἐγ. 1. & ἐπ
d Φλίγξιτε. 2. e Φαῦλ©. 1.

λίπτω τ' Αἰσχίνην ἁρπαι, βαρὺ τὸ πρᾶγμα ποιῶν, ἑαυτὸν ἡ πόλεως ἐλάττω. λέγε τὸ φορτικῶς, καὶ τὸ ἐ τιμήσητε ἴσον ἀπαρτῶν©.

1 Μηδ' εἰ φαῦλον ἐγώ.] Πῶς λόγ ἐ μέγα, φαῦλον ἐπιγρᾷ, ἐ τὸ κακῶς, ἡ τὸ εὐτελές.

ων χρίσιν ὑμᾶς τήμεσιν, εἴπερ εὖ φρονεῖτε, πρόσχημ' ποιεῖν· ὑπὲρ πρᾶγμ' αἰσχρᾶς καὶ δεινῶς ἀπολωλότων, τ' ὑπάρ- χ' αἰχμάλωτα εἰς τὰς αἰτίας ἀπόσταλθ', τὰ πεπραγμένα, [a] ἃ ντες ὄψεσθε, ἐξελάσαντες. τίνα οὖν ἐστὶ ταῦτα; ἃ ῖς ἴστε, καὶ δι' ἡμῶν ὑμᾶς ἀκοῦσαι δεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα, ὅσα πέρεθ' ὑμῖν, ἐκ τ' εἰρήνης γέγονε, καὶ τοσαύτης ἀνθρωπίας, καὶ ίας ὑμεῖς ὁμολογεῖτε εἶναι μεσοι, ὥστε μήτε σὺν τῇ χώρᾳ τ' λεμίων ὄντων, μήτε ἐκ θαλάττης πολιορκήσθαι, μήτε σὺν λῳ μηδενὶ δήμῳ τ' πόλεως ὄσης, ἀλλὰ καὶ σῖτον εὔωνον ὠνεῖσθαι, καὶ τἆλλα σάδ' ἔχειν πράττοντες, ἢ νῦν πρεσβεύοντες πραγματικόντες [c] πρὸς τούτων, καὶ τὰς συμμαχίας ἀπολυ- θείσας, καὶ Θηβαίους ἰσχυροὺς [d] γενησομένους, καὶ τὰ ὑπὸ Θρᾴκης λιπτον ληψόμενον, καὶ τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμε- ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πάντα, ἃ πέπρακται, γενησόμενα, εἶτα ρίων ἐποίησασθε ἀγαπητῶς· ἀπεψηφίσασθε Αἰσχίνῃ, καὶ μὴ ς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ὠμοῖς [e] πρόσκτησασθε. σάδ' ἔστι

γὰ

tionibus, si sapitis, judicium lie facietis; sed ignominiam pter res flagitiose & scelerate ditas susceptam in autores orquebitis, negotiis, quæ o- es nostis, examinatis. Quæ ur illa sunt? quæ vos scitis: que opus est ea vos è nobis ire. Nam si ea quæ vobis licitus est omnia pacem se- a sunt, tantaque ignavia & iditate vos esse refertos fate- ni, ut; cum in agro nostro li hostes versarentur, cum que mari oppugnaremur, ne- que ulla alia calamitas reipubli- cæ accidisset; sed & annona par- vi emeretur, & nihilo pejus quam nunc vobiscum ageretur; etsi præscissetis, atque ex istis prius audissetis, & socios peri- turos, & Thebanos potentes fo- re, & Thraciam Philippum oc- cupaturum, & in Eubœa castel- la extructum iri ad vos oppu- gnandos, & omnia quæ facta sunt, futura esse, tamen cupide facturi pacem fueritis; absolvite Æschinem, nec cum tot flagitiis perjurium conjungite. Neque enim

a Απαντες & ἐξανδραποδισασθε. 3. b Ὑπέχειν. 1. c Πρεσβ. 1. d Γενησομένους. 1. ρησασθε. 1.

γὰρ ὑμᾶς ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι καὶ τετύφωμαι κατηγορῶν αὐτῶ. εἰ δ' ἅπαντα τἀναντία τούτων, καὶ πολλὰ καὶ φιλάνθρωπα εἰπόντες, Φίλιππον φιλεῖν τὸν Φωκέας σώσαι, Θηβαίους παύσαι τῆς ὕβρεως, ἐπὶ θρᾴττης μείζονα, ἢ κατ' Ἀμφίπολιν, εὖ ποιήσαι ὑμᾶς, ἀν τῆς εἰρήνης, Εὐβοιαν, Ὠρωπὸν ἀποδώσειν· εἰ ταῦτ' ἀπατῆσαι καὶ ὑποχόμενοι πάντα ἐξηπατήκασι, καὶ πέφυκασι, καὶ μόνον τὸν Ἀθηναίων ὑμῶν ἐξηρήκατε, καταφίσασθε, καὶ μὴ θρᾴττης τοῖς ἄλλοις, οἷς ὕβριζε· οὐ γὰρ ἐγὼ οἶδ' ὅ, τι χρὴ λέγειν ἄλλο· καὶ καθάπερ ὧν ὅτοι δ' εὐδοκιμήκασιν, ὑμεῖς τὸν ἀρχὴν καὶ τὸν ἀπορκίσμον αὐτῶν [a] ἀπενέγκασθε.

ξε'. Ἐπὶ τούτων κἀκεῖνο σκοπεῖτε, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τίνος ἕνεκα ἐγὼ, μηδὲν ἠδικηκότων τούτων, κατηγορῶν ὀφείλομαι· ἃ γὰρ εὑρήσετε. [b] ἠδὺ πολλοῖς ἐχθροῖς ἔχειν· [c] ἅδ' αὖ ἀσφαλές. Ἀλλ' ὑπῆρχέ μοι θρᾴττης τούτοις ἀ

enim vobis injuriam facit, ſed ego inſanio & ſum attonitus qui eum nunc accuſem. Sin omnia horum contraria, & multa & benigna locuti, *Philippum bene velle reipublicæ, Phocenſes conſervaturum, Thebanorum inſolentiam repreſſurum, quin ultra hæc majora in vos quam quæ cum Amphipoli conferenda ſint, collaturum, ſi pacem impetraſſet, Eubœam, Oropum redditurum*; ſi hæc inquam locuti & polliciti omnia fefellerunt, ſi fucum vobis fecerunt, ſi vobis tantum non Atticam eripuerunt, condem-
te, neque ad alias factas
bis contumelias; neque e
ego ſcio quo illa nomine
appellanda ſint; propter iſto
corruptelas, vos diras & pe
rium domum reportate.

65. Jam illud etiam con
randum, Athenienſes, quan
ego de cauſa iſtos, inſontes
ſent, accuſare inſtituiſſem?
lam enim reperietis. Num
ve eſt multos habere inimic
imo ne tutum quidem. At
iſto aliqua mihi ſimultas in
co

a Εἰσην. 1. b Εἰ δεῖ πολ. 1. c Οὐδέ γε ἀσφ. 2.

ebat? nulla. Quid igitur? *e ipſe pertimueras, & propter um hoc tibi ſaluti fore puta-*: hoc enim eum dicere au-. At nihil erat periculi Æ-ine, nihil peccatum erat, ut is. Nam ſi hæc dicet, con-rate, Judices, ſi acta ejuſmo-uerunt, ut ego prorſus inſons erem, ne propter iſtos mihi eundum eſſet; quo pacto eos ctari conveniat, qui ipſi deli-erunt? Verum non propter , ſed cur te accuſo? Per ca-niam nimirum, ut à te num-mos extorqueam? utrum autem præſtabilius mihi fuiſſet, à Philippo accipere multum largiente, & nemine iſtorum minus, & amicum etiam illum habere, & iſtos: (eſſent enim, eſſent amici mihi, ſi in earundem rerum ſocietatem veniſſem. Neque enim nunc paternas inimicitias exercent mecum, ſed propter actorum communitatem recuſatam) an ab iſtis aliquid de acceptis emendicare, ac tum illius, tum iſtorum ſuſcipere inimicitias? cum captivos privatis ſumptibus

τοσούτων χρημάτ[ων] [2] λύσασθαι, μικρὰ δ' ἀξιῶν παρὰ τούτων αὐτ[ὸν] μεθ' ἑκόντας λαμβάνειν; οὐκ ἔστι ταῦτα. ἀλλ' ἀπήγγειλα μὲν ἀλη[θῆ], καὶ ἀπειρόμην δ' λαβεῖν δ' δικαίᾳ καὶ τ' ἀληθείᾳ ἔπειτα δ' λοιπὸν βίον, νομίζων, ὥσπερ ἄλλοι τινὲς πρὸ ὑμῶν, καὶ αὐτὸς ὀπτικὴς τιμηθήσεσθαι, [b] καὶ πλέον ἕξειν τ' πολλῶν κτ' τοῦτ[ο] οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τ' περὶ ὑμᾶς φιλοτιμίαν ὀδ[ὸν] κερδῶν. μισῶ δὲ τούτους, ὅτι μοχθηρὸς καὶ θεοῖς ἐχθρὸς εἶδο[ν] τῇ προσευχῇ, καὶ ἀπεστέρημαι καὶ τ' ἰδίαν φιλοτιμιῶν διὰ τ[ὴν] τῶν δωροδοκίαν, περὶ ὅλου δυσχερῶς ὑμῖν πρεσβεύσ[α]σθαι. κατηγορῶ δὲ νυνὶ, καὶ ὅτι τοὺς εὐθύνας ἦκω δ μάλ[ι]στα προσῳόμενος, καὶ βουλόμενος ἀγῶνι καὶ δικαστηρίῳ μοι διαιτᾶσθ[αι] ὑμῖν, ὅτι ταὐτομάτια ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται. καὶ δέδοικα, δέδ[οι]κα εἰρήσεται· καὶ, ὦ Ἄνδρες Δικασταί, πάντα ἃ φρονῶ πρὸς ὑμᾶς· μὴ τ[ὸν] μὲ τούτοις [1] συνεπιπαίσωσθέ με τ' μηδοπῶν ἀδικοῦντα. [2] νῦν δ' ἐ[γὼ]

ptibus tanti redemerim, pauca turpiter ab iſtis velle capere & per ſimultatem? Non ita ſunt hæc. Sed & vera renunciavi, & à corruptelis abſtinui propter juſtitiam & veritatem & vitam reliquam, exiſtimans fore, ut mihi, quemadmodum & aliis quibuſdam apud vos, ſi bonus vir eſſem, honos haberetur; & me propter hoc ſupra vulgus evectum iri, neq; commutandum eſſe mihi veſtri ſtudium ullo emolumento. Iſtos autem odi, quod improbos eſſe & ſacrilegos in legatione animadverti; & [illegible] iſtorum corruptelas etiam pri[illegible] to meo honore ſum ſpoliatus, vos toti legationi ſuccenſere[illegible] Accuſo autem nunc, & re[illegible] nem reddi poſtulo propter [illegible] ram rerum futurarum, & [illegible] judicioque declarari volo a[illegible] vos, ea quæ à me & ab iſti[illegible] cta ſint inter ſe pugnare om[illegible] Et vereor, vereor; dicam en[illegible] Judices, quicquid ſentio, a[illegible] vos; ne tum me quoque eod[illegible] cum iſtis reti implicetis cri[illegible] nis omnis expertem: nunc [illegible]

a Λύσαζ. 3. b In pleriſque codd. deeſt hæc clauſula.

1 Συνεπιπαίσωσθέ με] Συπλκύσητε, συγκρατήσητε. 2 Νῦν δ' ἐ[γὼ]

πεπωκότες ἦτε. παντὶ πασι γὰρ, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὀκλε-
ζομαι δοκεῖτε, ἢ παθεῖν ἀναμένειν τὰ δίκαι· ἑτέρους δὲ
ργας, ὁρῶντες δ' [a] φυλάττεσθε, δὲ φροντίζετε τῆ [b] πόλεως
ας χρὴ τὰς πολλὰς καὶ δεινὰς πρόπυς [c] ἀδικημένης. οὐκ
τε δεινὸν εἶ) καὶ ὑποφυές; καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾷν ἐγνώκειν, νῦν
ν ἐξάγομαι· ἦσε δήπυ Πυθοκλέα τυτονὶ τὸν Πυθοδώρυ, τὸν
πάνυ φιλανθρώπως ἐκεχρήμην ἐγὼ, [2] καὶ ἀπὸς ἐμοὶ καὶ τὸ
ήγονεν εἰς τὴμέραν ταύτην οὐδέν. ὗτος ὑπεκπέπεται μὲ
ἀπαντῆσ, ἀφ' ὗ πρὸς Φίλιππον ἀφῖκ), κἂν ἀναγκασθῇ
συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως, μή τις αὐτὸν ἴδῃ λαλῦν-
μοί· [3] μετὰ δὲ Αἰσχίνυ περέρχε) τὴν ἀγορὰν κύκλῳ, καὶ βυ-
ται, καὶ σκοπᾷ. σκῆν δεινὸν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ χέ-
τλιον,

nimium ſitis negligentes & i. Prorſus enim, Atheni-, diſſoluti mihi eſſe vide-, & eo uſque differre ſeve-m, dum in mala incidatis; us dum alios conflictari vi-, non cavetis, neque mo-ni, tametſi reſpublica mul-mdiu, & diris modis læ-. Annon grave ac pœne dibile videtur eſſe vobis? enim aliquid reticere ſta-m, nunc tamen facere non m quin eloquar) noſtis uti-

que Pythoclem iſtum Pythodori filium, cum eo ego conjunctiſſime vixi, neque ulla inter me & illum in hunc uſque diem extitit offenſio. Is nunc devitat occurſum meum, ex quo ad Philippum profectus fuit; & ſicubi mecum congredi neceſſe habet, reſilit ſtatim, ne ſe quis mecum videat colloquentem: cum Æſchine autem circumquaque obit forum, & deliberat, & meditatur. Peracerbum profecto eſt, Athenienſes, & indignum,

a Φυλάττεσθε, & φροντίζειν. 3. b Πόλεως. πόλεως δὲ καὶ τῆ &c. 2. c Διαμένης. 3. & διέφθαρμαι. 1.

πως ἦτε] Οἷον ὕπνῳ καὶ μεθύοντι ἐοικότες ἦτε καὶ ὀρθοὶ καὶ νήφοντες. 1 Νῦν ἐξάγομαι.] Μανίας γὰρ ἐνέπλησεν ὑποκρισεῖς ὅτου, ὥστε καὶ ἃ κρύπτειν ἐναγκαῖον ἦν βοᾷν. 2 Καὶ ἐμοὶ δὲ τούτῳ λέγειν] Ἵνα μὴ ἀντεῖπῃ τί ἂν; εἰ τῶν φιλίαν ἔλυσας αὐτὸς, πῶς χρὴ αὐτὸν φαναι; φησὶν ἀφ' οὗ πρὸς Φίλιππον ἀφῖκται καὶ τὰ Φιλίππε φρονεῖ, κἂν ἡ τύχη συνάψῃ μὲ αὐτῷ, ἀναγκασθῆναί με συντυχεῖν, καὶ περίεισιν ἀμύητον ἅπαντα ἀπεκδῶν. 3 Μετὰ δὲ Αἰσχίνυ περέρχεται] Ἵνα μή τις ὑπολάβῃ ὅτι ἄχρεῖός ἐστι καὶ σκαιὸς

τὸν

τλιοι, τοῖς μὲ τὰ Φιλίππου πεφάσματα ἡρημένοις θερα
ὄντας ἀκριβῶ τ' περὶ ἐκείνου πρὸς ἑκάτερα αἰσθησιν ὑπάρ
ὥστε ἕκαστοι, ὥσπερ αὐτὴ εἰ παρεστηκότος αὐτῷ, μηδ' ὧν αὐτὸ
πράξῃ μηδὲν ὑγιὲς λήσειν, ἀλλὰ καὶ φίλους νομίζειν, ὃ
ἐκείνῳ δοκῇ, καὶ μὴ φίλους ὡσαύτως· τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς
καὶ [a] τ' περὶ ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ πεφθεδωκόσι
τίμων, τοσαύτην καφότητα καὶ τοσοῦτο σκότος περὶ ὑμῶν ἀπ
τᾶν, ὥστε τοῖς ἀλιτηρίοις τούτοις ἐξίσου νῦν ἐμὲ ἀγωνίζε
ταῦτα παρ' ὑμῖν τοῖς ἅπαντα εἰδόσι.

ξς'. Βούλεσθε οὖν εἰδέναι καὶ ἀκοῦσαι τὸ τοῦτον α
ἐγὼ δὴ φράσω· ἀξιῶ δὲ μηδεὶς [b] ἀχθεσθαί μοι λέγοντι
λησθῆ· ὅτι ἐκεῖνος μὲ ἐν, οἶμαι, σῶμα ἔχων καὶ ψυχὴν μ
παντὶ θυμῷ καὶ φιλῶ τοὺς ἑαυτὸν εὖ ποιοῦντας, καὶ μισῶ
τἀναντία. ὑμῶν δ' ἕκαστος, σκοπῶν μὲ ὅτε ⟨Ⓦ⟩ εὖ ποιοῦ
τὴν πόλιν, αὐτὸν εὖ ποιεῖν ἡγεῖται, ὅτε ⟨Ⓦ⟩ κακῶς,

gnum, in eos qui colere Philippum inſtituerunt, adeo excitatos ejus in utramque partem eſſe ſenſus, ut quiſque putet, tanquam eo ſemper aſſiſtente, ne ullum quidem ſuum hîc factum clam fore; ſed & amicos exiſtiment, qui illi placuerint, & inimicos ſimiliter: iis autem qui ad nutum veſtrum vivunt, & honorem à vobis expetunt, eumque commutatum nolunt, tantum ſurditatis & tantum tenebrarum à vobis occurrere, ut ego nunc ex æquo cum ne iſtis dimicem, idque apud quibus nota ſunt omnia.

66. Vultis igitur noſſe & re hujus rei cauſam? Dicam dem. (Peto autem, ne qui centi mihi verum ſuccenſe Ille unum habet corpus, & animum, toto pectore & bene de ſe merentes, & adverſarios. Veſtrum auten guli, primum nec bene me tes de republica, bene de ſe reri putant, nec male mere

a Τοῖς τ'. 1. b Ἀχθεσθῆναι. 1. c Deeſt. 3.

τ' σόπον, ἀφ' τοῦτό σε ἀποφύγῃ, ἐπάγῃ, ὅτι μετ' Αἰσχίνου πρεσβεύσατο τὴν πόλιν.

ἀλλ' ἕτερά ἐστιν ἑκάστῳ τοσαυτὰ παρεμπίπτοντα, ὑφ' ὧν τοῦτο πολλάκις, ἔλεος, φθόνος, ὀργή, χαρίσασθαι τὸν ἔνοχον, ἄλλα μυρία. εἰ γὰρ ἅπαντά τις ἐκφύγοι τὰ λοιπά, τοὺς γε δεινὰ βουλομένους εἶναι τοιοῦτον οὐ λήσεται. ἡ δ' ἐφ' ἑκάστου τούτων ἁμαρτία κατὰ μικρὸν παρρέουσα ἀθρόως τῇ πόλει γίνεται βλάβη. ὧν μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάθητε τήμερον, μηδ' [b] ἀνέχησθε ὃς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκηκε. καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔστιν λόγος πρὸς ὑμᾶς, εἰ τοῦτον [c] ἀφήσετε; [2] Ἀθήναζε πρεσβεύσαί τινες ὡς Φίλιππον τυτονί, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Φρυνών, Δημοσθένης. τί οὖν; ὁ μὲν, πρὸς τῷ μηδὲν ἐκ τῆς πρεσβείας λαβεῖν, τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο· ὁ δὲ, ὧν παρὰ τῆς πόλεως πεφάγμασιν χρημάτων ἀπέδοτο, τούτων πόρνας ἠγόρασε καὶ ἰχθῦς πρείων.

sed alia singulis majori sunt, per quæ sæpe abduci ab officio, ut misericordia, invidia, iracundia, supplicium, gratificando, aliis rebus in. Nam ut alia effugias, nunquam tamen eos effugies qui neminem talem esse At singulatim ita commissa delicta paulatim progressa tandem cedunt in reipublicæ detrimentum. Quale hodie vobis committendum est, Athenienses, nec dimittendus is qui tantis vos affecit injuriis. Quæso enim vos, qui de vobis sermones erunt, si istum absolvetis? Athenis legati ad Philippum iverunt quidam, Philocrates, Æschines, Phrynon, Demosthenes. Quid tum? Hic præterquam quod nihil ex legatione accepit, captivos privatis sumptibus redemit: ille, qua pecunia vendiderat negotia civitatis, ea passim scorta emit, &

a Ἀποῤῥ. 2. b Ἀφῆπ. 5. c Ἀφῆπ. 2.

εἰς μὲ δεῖνα βουλομένους] Ἡ λέξις τοῖς ὕσοις ἀγαθοῖς, ἢ λέξις τὸ δεῖν εἶναί τινα μείζονα ἐν τῇ πόλει. ἐνίοτε ἐπιτίθεσθαί τινι] Σκόπει τὴν μίξοδον, ὅτι πλείονων ὄντων στίσσοιεν, τοὺς μὲν ἄλλους ἀφιέναι· τοὺς δὲ τριῶν τοὺς ἐπισημοτάτους ἐπὶ κακίᾳ ἀνόμαστεν, ἑαυτὸν μόνον ὡς οὐκ ἀντιπρᾶξις.

1 Περὶ

φειών· καὶ ὁ μὲν Φρύνων υἱὸν ἔπεμψε Φιλίππῳ [1] σὺν ἄνδρας ἐγγράψαι, ὁ μιαρὸς Φρυνίων· ὁ δ' οὐδὲν ἀπάξιον τε τῆς πόλεως, ὅτε αὐτοῦ διεφθείρατο. καὶ ὁ μὲν, ῥητόρων, καὶ στρατηγῶν, ἔτι καὶ νῦν ὤετο δεῖν ἐγκαλ ἀναλίσκειν, [a] λύεσθαι τοὺς αἰχμαλώτους, [b] μηδένα ὑπ φορᾷ τῆς πολιτικῆς δι' ἔνδειαν φθείρειν· ὁ δὲ, τοσούτ τῶν ὑπαρχόντων τινὰ [c] αἰχμάλωτον σῶσαι, ὥσθ' ὅλο που, καὶ πλείους ἢ μυρίους μὲν ὁπλίτας, ὁμοῦ δὲ πλ ἢ χιλίους ἱππέας τῆς ὑπαρχόντων συμμάχων ὅπως αἰχ λωτοι γένωνται Φιλίππῳ, συμπαρεσκεύασε. τί οὖν ζῶντα; Ἀθηναῖοι λαβόντες ἤδεσαν μὲν γὰρ πάλαι τὰς μὲν χρήματα εἰληφότας καὶ δῶρα, καὶ καταγν ζας ἑαυτοὺς, [d] τῇ πόλει, τοὺς ἑαυτῆς παῖδας, [e] ἀφ καὶ νῦν ἔχειν ἠρῶντο, καὶ τῇ πόλει [f] εὐθηνεῖσθαι

& piſces: & ſceleratus ille Phrynon filium ad Philippum miſit, antequam in album virorum inſcriberetur: Demoſthenes nihil vel republica, vel ſe indignum fecit. Atque idem, cum & ædilitates obiret, & triremes inſtrueret, etiam hos ſumptus ultro faciendos exiſtimavit, ut captivos redimeret, neque ullum civium propter egeſtatem in ærumna eſſe pateretur: ille, tantum abfuit ut ullum de ſuo captivum redimeret, ut totam provinciam & amplius decie milites probe inſtructos, mul plures mille equitibus ſtris ſociis, ut captivi fierent, adjutor fuerit. Qu tur ſecutum eſt? Athen cum is eſſet in judicium ctus, olim norant. Quid Eos qui pecuniam acce & munera, qui probris rant ſemetipſos, rempu ſuos liberos, dimiſerunt; tum ſapere, tum bene a cum republica putarunt.

a Λύεσθαι. 1. b Καὶ μηδ. 1. c Αἰχμαλώτων. 3. d Τῇ. e Αφῆκαν. 4. f Εὐθην. 2.

1 Περὶ εἰς ἄνδρας ἐγγράψαι] τὴν ὑπατείαν αἰσχρὸν ποιῆ ἡ ἡλικ

ατορ αὐτὸν, τί; ἐμβεβαιοῦσθαι, καὶ πόλιν ἀγιοεῖν, ἔχειν ὅπου τὰ ἑαυτοῦ ῥίπτοι. καὶ τίς, ὦ Αἰσχίνη Ἀθηναῖοι ὁ τοιοῦτος ὑπόδειγμα, δίκαιον αὐτὸν τοιοῦτον εἶναι; τίς τοιοῦτος ἀρετοῦσθαι, εἰ μήτε λαβεῖν, μήτε εὐληπτῶν ἀξιοπιστοτέρων ἀργύριον εἰς δοκεῖν, ὑπάρ-χοντι ὑμῖν κελεύετε τιμωρεῖν τούτοις, ἀλλὰ καὶ τούτοις πιθέσθε εἰς ἅπαντα τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον, ὑπὲρ χρημάτων ἐλαχίστων τοσούτων ἐχθρῶν ἀρετοῦσθαι καὶ, τοιοῦτος, ἢ τοιοῦτος ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα ἀδικοῦντας. Ἀλλὰ μὴν τοῦ μὲν τ' ἄλλων, σάφεις τοιοῦτος μαρτύρους· ὡς δὲ καὶ μοι ἐτιμωρεῖτο ὁ Φιλιππος, καὶ τοῦτον τὸν μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τοῦ μὲν τοίνυν ἕνεκ' ἐκρινεν Αἰσχίνης, ὅτι καὶ αὐτὸς πρὸς

atore autem quid? esse atum, ignoture ingenium ci-, non habere quò suos nos abjiciat. Ecquis, Aenses, in hoc exemplum ns, jultum se præbere voquis gratis agere legatum, accipere, nec quam il qui erint, plus apud vos invedei, licebit? quare non judicium de illis hodie non; sed & legem sancitis istis in omne ævum, utrum propter pecuniam flagitiose legati omnes hostium mulieribus servire debeant, an gratuito & sine corruptelis agere quæ vobis sunt utilissima. Ac de cæteris nullo teste vobis est opus: a Phrynone autem missum esse illum ut contet, voca mihi hujus rei testes. TESTES.

Hunc igitur non oculavit Æschines, quòd suum filium ad pro-

a Rinth. 1. & Basil. 2.

b Ὑπάρξαι. 2. c Deest. 2.

probrum misit ad Philippum: sed si quis adolescens aliis forma præstantior, non cavens illam ex facie nasci solitam suspicionem, liberius postea vixit, eum impudicitiæ accusavit.

67. Age igitur jam de convivio & decreto dicam. Nam parum abfuit quin, ea pri gationis acta, quæ me imp vobis referre oportet, pra sem. Ego cum senatuic tum scriberem, ac rursus populum (cum quidem ii cionibus, in quibus de pa liberaturi eratis, nihil dum

a Επ' 3. b Γε. μικρῷ γδ. quam lect. malit W. c Μ. ἴδια. 2. sic leg. παρῆλθεν. τ' τοιαύτης ἐκείνης πρεσβείας γραφ. &c. e Εν τοις.

πω. δι' ἀκριβ. σχεσθῆναι κατηγορησαι, ἐπιπροσγενομ. ἤδη τ' μέσην τ' ἡλικίας τ' ἐγκλημα. 1 Εἰ δέ τις ἀν ἐφ' ἡλικίαις] Ἀπολογεῖται δημοσθένης ὑπὲρ τιμαρχ. ἐλαττίον αὐτῷ κακὸν μαρτυρήσας, ἢ ἀφ' τούτου δ' μείζονος· ἢ χαλεπωτέρα μέλλουσι ἀπαλλάξας ἐγκλήματος. ἐπιμελέστερον γὰρ ἐκεῖνον καὶ ἐφ' τῷ μὴ ζῆν τὸν βίον, σπουδάσαι τὸ θρασὺ, & ἀπήλλαξεν αὐτὸν ἐκκρεμῆ τ' αἰσχύνης τὸν τε ἐπιμελῶς βίον ἔσχον, & πλεῖον ἐν τῇ εὐτυχίᾳ δόξαν. ὑπεῖδεν γὰρ καὶ κείνου φιλίαν πλὴν ἡδέως τ' ἀληθοῦς, ὃν οὐ τ' ἔχων, καὶ ὃν τ' βουλόμενον. κρίνας γὰρ ἡμῖν δίδωσιν ὁ ῥητωρ, ὅτι ἐν ταις ὑπὲρ τ' φευλοπίτων ἀπολογίαις, ἀφιλίαν δεῖ τι μικρὸν καὶ δίκαιον. δεῖ γ' τὸ μεῖζον ἀπαιτεῖν· καὶ γὰρ πάντες ἐσμὲν ὁ λόγος, ἀ τὸ πᾶν ὁμολογοῦντα ἀλλ' ἀπὸ τ' παρούσης ἀλγούμενα μάτων.

2. Φέρε δὴ καὶ τ' τοῦτον λαμπρῶς ἐκφεύγει ἐκ τῆ τοῦ γλαυκίππου ἀπολογίαν. ἐν ἐγκλήμασι & τ' ῥητορ, ὅτι ὁ ὡς δεῖξαι ὄντες μὲν τ' ἐγκωμίων τὸ ψῆφισμα τ' δὲ Πρυτανείου καὶ τ' σιτ των ἐγκώμιον τ' φεύγειν ἴστερα δὲ, ὅτι αὐτὸς μὲν τ' πρὸς Φιλίππου σχέσεις, ἢ ἀρχαιότατα αὐτοῖς μίσος Φοινικίδας ὑπῆρχεν, & ὁμ γων ἐξαπίνης μετὲκ Εὐρίπ Χαλκίδος. καὶ μ' γ' τ' ἐπιστ σώσουσιν, ἐπὶ ὅτοις ἐπῆν τὸν

πω τῶν τότε, ὅτ' ἀδικήματος ὄντος φανερᾶς, [b] τὸ νόμιμον ἦλθε ποιῆσαι, καὶ ἐπήνεσα τούτους, καὶ εἰς ὅ Πρυτανεῖον ἐκάλεσα· καὶ νὴ Δί' ἔγωγε καὶ τοὺς τῶν Φιλίππου παῖδας ἐξέπεμψα, καὶ πάνυ γε, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λαμπρῶς. ἃ δ' ἑώρων αὐτοὺς ἐν ὑπὸ τοῖς τοιούτοις ὄντας συμπεπωκότας, καὶ ἀμόνας καὶ λαμπρούς, εὐθὺς ἠγάμην ἐν τούτοις τοῖς τόποις [c] δεῖν αὐτοὺς, καὶ μεγαλοψυχότερος φαίνεσθαι. ξενίαν [d] παρέξειν νεωστὶ τοὺς λέγων, ὡς αὐτὸς ἐπήνεσεν ἡμᾶς, καὶ ὡς εἰσία τοὺς πρέσβεις. ὃ πότε δ' [f] διορίζων. ἔστι δὲ ταῦτα ἃ τὴν πόλιν ἠδικηκότα τι, καὶ φανερὰς τούτους πεπρακότας ἐς χαλεπά, ἅτε ἄρτι μὲν ἥκοντας οἱ πρέσβεις ὁ τοῦτον, καὶ δὴ

ionibus istorum, neq; de inconstaret) juxta morem solem & legitimum eos & laudi in Curiam invitavi. Ac ercule & Philippi legatos io excepi, idque, Athenienmnino splendide. Nam viderem eos illic etiam eam gloriæ sibi ducere, ut beasplendidis, statim duxi me m eis superiorem esse o-

portere, & magnificentia ante, cellere. Ea igitur iste nunc afferet & recensebit: *ipse*, inquiet, *laudavit nos, & ipse legatos convivio excepit*; neque tempus illius facti distinguet. Facta autem illa sunt antequam respublica quicquam detrimenti cepisset, antequam palam factum esset istos se vendidisse; cum legati primum recens advenissent, & po-

[b] τὸ κοινὸν ἦλθε ποιεῖν. 3. [c] Δεῖ. 1. 3. [f] Προσδιορ. 1.

τηκεν ἀγῶνα κατὰ χρησιμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐξενίσαι, καὶ εἰκότως, ὅτι τὴν εὐπρεπεστέραν, καὶ ἐν τοῖς παρ' αὐτοῖς νομιζομένοις εὐδαιμονίαις τὰς Μακεδόνας καταγελῶν, ἐν δὲ τοῖς συμποσίοις δεῖζοντας τὸν εὐδαιμονίαν. ἔτι γὰρ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἦσθα, ἔτι δ' ἐν τῷ ἱματίῳ ἐρραμμένων, ἔτι ἄλλα ἐθνῶν ἐπιμανθάνων, φοβηθεὶς ὀχυρώτερον δι' αὐτῶν τὸν αὐτοκράτορα ἐποιήσατο. ἐδόκει γὰρ λύειν σύμπαντα τὸν τε συνθηκῶν τὸν τ' ἀμπελ-

δὲ ἀκοῦσαι τ̃ ἄλλων τί λέγοντων. ὅσῳ δὲ τοῦτο δεινότερον ἦν, ὑμῖν μὲν δῆλον ἐκ τῶν ἔργων ἐστὶ, Φιλοκράτει δ' ὅτ' ἐκεῖνος τοιαῦτα ἐπολιτεύετο· ἐγὼ δὲ νῦν ταῦτα λέγων μέμνημαι τῶν χθές, ὅτι τ̃ ἀδίκων εἰσὶ καὶ χαλεπώτεροι· μετὰ ταῦτα δὲ οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς τούτους καινὸν, οὐδὲ καινὸν γέγονε. λέγε τ̃ μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

ξη'. Ἴσως τοίνυν ἀδελφὸς ἀνὴρ συνήγορος Φιλοκράτους, πρὸς ὃς ἀμφισβητήσεις ὑμῖν πολλὰ καὶ δίκαια ἐρεῖν

populo audiendum esset quid dicerent; cum nondum vel istum patrocinari Philocrati, vel illum talia esse decreturum constaret. Si igitur talia dixerit, memento te temporum, quæ injuriis anteceserunt; post autem nulla mihi cum istis familiaritas aut so interceſſit. Recita teſtimon

TESTIMONIU

68. Fortaſſis autem frat patrocinabitur Philochares Aphobetus, quorum u multa & æqua reſpondere

MVSEVM BRITANNICVM

τ̃ καὶ τ̃ τοῦδε συμπολίτου ὑμῶν. ἀφ' ὧν ἐκεῖνοι μὲν αὐτοὺς συμπονηροὺς ἔ μεγαλοπράγμονας, ἴσως ἀποφήσει, πάντα μᾶλ τ̃ οἰκείας μεγαλοπραγίας, ἔ ἀπ πεποίηκε.

I Ἴσως τοίνυν ἀδελφὸς] Ἐκφολὶς τ̃ συνηγόρων ὡς ἐν τοῖς ἐπιλογοις. ἐν δὲ τοῖς λέξεσιν ἐκκλίνει, ἴσως, ἐπιὼν, ὡς ἢ τ̃ ἀδελφῶν αἰσχυνόμενοι αὐτοῦ βοηθῆσου λᾶ τῶν ἀδικημάτων. ἐπειδὴ ἦ ἐραστὴς εἷς τ̃ ἀδελφῶν Αἰσχίνη λόγῳ, ἢ λαμπρὸς ἐστιν ἐν τῇ πόλει, τ ἐραστὴς ἀφέλιμος, ἢ τ̃ ἐμπορευθῆναι δυσχεραι βίου, τῶν εὐδοκίμων ἐν ἔχοντι, ἀπήνκε τῇ τ̃ ἀπειθῶν τ̃ λόγου ᾧ χλύκι. ἔ τ̃ ἄλλης αἰσχύνης πεφροντικοί. εἶτα συνάπτ τ̃ μὴ ἐραστηγήσαντα τῷ ἐρασθῆναι, ἵνα τῶν κοινῶν παθόντων τ̃ πολιτῶν λαῶν· ἐπειδὴ χαίρ ἐνθυμοῦνται αἱ δικαίαι αἰτίαι πολλάκις ἔ ἀδ τὸ εὐπετέστερον εἶναι. καὶ διὰ χαίρος, καθυφαιροῦσαι ταῖς κρινομέναις τὰς ψήφους· ἐξιφαίρεται τῶν πολεμίων

τύχῃ. ἐξετάσεως τῶν ἄλλων αἰτ χάριν. ἔδωκε δ' ἐμοὶ ἡ πόρνη τ ζητεῖν πῶς τοιοῦτόν ἐσμεν, ἃς μαρ φαῦλοι, ἀλλ' οὐδένες. ἐπειδὴ δὲ χάριτος ζητοῦμεν ἢ τ̃ Ζεύξι, ἢ λῶν, ἢ Εὐφρονίσκου, ἢ τινὰ τ̃ καλ των, καὶ ἀκούειν βελομένους αὐτῶν τ χῶν, ἀλαζονεστέρους ἂν τυμπάνω φέα καὶ ἀκρατεῖς φησὶν, λέγ ἐπὶ τ̃ ἐλαττον κατασταθέντα τ ἐπ μῳ, ἢ ἀξιούσαν τῇ πεπονθότι λους. Παμφίλην] αὐτῇ τὴν τ̃ πο σους. τὰ ᾧ τ̃ ἐπιλόγων τῶν ἐν τ σεπεῦχθαι ἀξιοῦσιν· ἴσως ᾧ ἐν τέτα λόγων. τὸ τὰς συνηγόρους κλοῦ παιεῖ πεῖν. κοινωνεῖ ᾧ ἐπίλογος τ ρικοῦσι τοῦ σχολαίου τῆ μιτροῦ φοτέρους, ἢ ἀξιοῦσιν ἐργασθῆ γεσθαι ἡδέως ἐν βίᾳ τ̃ σκοπουμέν φιζει ᾧ, τῷ τὸν μὲ πεφεικέναι ἐ κεκομιδὴν βίᾳ τῶν ἐξέτασιν ἐχ λὰ τ̃ ἐν τῷ ἄλλο χρόνῳ βεβιωκ

ζην δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, Ἀθηναίους μὴ παῤῥησίας ἀγαλεχθῆναι, οὐδὲ [a] ὑποκρινόμενον ἡμᾶς, Ἀφόβητε, καὶ σὺ Φιλόχαρες ἐγνωμεν σε μὲν τὰς ἀλαζονικὰς γράφοντα, καὶ τὰ τύμπανα· τοὺς δ' ὑπογραμματέας, καὶ τοὺς τυχόντας, ἀνθρώπους οὐδενὸς κακίας τοιούτους, ἀλλ' οὐδὲ γε χρηστότητος ἄξια, πρεσβειῶν, στρατηγιῶν, καὶ μείζονι τιμῶν ἠξιώσαμεν. εἰ δέ τις ὑμῶν μηδὲν ὑμῖν ἠδίκει μηδεὶς, οὐχ ἡμεῖς χάριν ὑμῖν ὠφλον, ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῖν δικαίως ἂν ἔχοιτε τὴν χάριν. πολλῷ γὰρ μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι παρέντες, ἡμεῖς ὑμᾶς ἐτιμήσαμεν. εἰ δὲ δή τις καὶ ὧν αὐτοῖς, οἷς ἐτιμήθητε, ἠδικήκει τις ὑμῶν,

s. Neceſſe autem eſt, Athenienſes, libere loqui, nihilque ſimulare. Nos, Aphobete, & Philochares, ſcimus te quidem caſtrothecas pingere ſolitum, tympana: iſtos vero notarios vulgares fuiſſe homines; (quæ ab omni ſunt improbitate remota, ſic neque imperii digni-em merentur;) legationibus, imperiis, maximis honoribus vos ornavimus. Quod ſi nemo veſtrûm quicquam delinqueret, non nos merito vobis ullo nomine, ſed vos nobis de his jure gratiam haberetis. Multis enim quam vos honore dignioribus præteritis, vos extulimus. Sed ſi quis veſtrûm in illis ipſis, quibus ornati fuiſtis, honoribus deliquit,

a Γρ. ὑποστελλόμενον.

ληψιν αὐτῶν τὴν κεκαμένου ἀξίωσιν γνῶ, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς ἐμοὶ μελήσουσαν. 1 Ἴσμεν σε μὲν τὰς ἀλαζονικὰς] Τῶν λακωνίων τὰ μὲν ἐγγλυφὰς, ἀλλὰ λείαν, τὰς κίστας καὶ ἐζωγράφουν δὲ αὐτὰς, ἵνα τὰς ἀγαθὰς ἐλεαίζωντες. ἔοικε δὲ καὶ αὐτὸν φάσκειν ζωγράφον, ἀλλὰ σύτατον. ἤτοι γὰρ ἐν ἱματιοπώλαις ζωγράφον. 2 Τοὺς δὲ ὑπογραμματέας] λέγει τὸν Αἰσχίνην. εἶτα ἐπήγαγεν ἀνυπόστατον αὐτὸν τῶν τῶν πολιτικὸν· πάντες γὰρ χρόνου σύμπαντες, ἢ οἱ πλείους ἀνήρ-

a Γρ. ὑποστελλόμενον.

κεν ἄπιον, καὶ ἀδικίας κακίας τοιούτους, ἀλλ' οὐδὲ χρηστότητος ἄξια. καὶ ἴσως μὲν τὸ ἀξιώματος θ' ἁπλῶς τις ἐστὶν ἀνύσαι χάριν ὁμολογεῖν ἐπὶ τῷ ἀξιώματι· ὁμοίως δὲ πρέπειν ἐστὶν ἀξιώματος τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐπὶ τῷ κρατεῖν Μειδίου. τὸ γὰρ ἴσα μὴ δυνάμενον κακοῖς ἀξιώμασιν ὁ Μειδίας, εἰς τὸ δίκην χάριν αὐτὸν ὁμολογεῖν ἐπὶ τῷ ἀξιώματι τι τῇ πόλει ἀδικεῖν. ἀδικεῖν δ' ὅτε καὶ ἄξιος τιμωρίας ὁ παρ' ἀξίαν τυχὼν ἀξιώματος, κατηγορίων καὶ τὸ ἀξίωμα, ἐξ ὧν τηλικούτων ἠξιωκότα δῆμον.

a Γρ.

ὑμῶν, καὶ ταῦτα τοιαῦτα, [a] πόσῳ μᾶλλον ἂν μισοῖθε ἢ
κρίσεως, ἢ σώζοισθε; ἐγὼ μὲν οἶμαι πολλῷ. βιάσονται τοὺς
ἴσους, μεγαλόφωνοι καὶ ἀναιδεῖς ὄντες, καὶ δ' [b] συγγνώμης
ἀδελφῷ βοηθεῖν, προσῆκόν ἐστι. ὑμεῖς δὲ μὴ πεισθῆτε, δέ-
το σκοπούμενοι, ὅτι τούτοις [c] μὲν τοῦτο προσήκει φεύγ
ὑμῖν δὲ τοὺς νόμους, καὶ ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πρ
τα, τοὺς ὅρκους, οὓς ἅπαντες ὀμωμοκότες. καὶ γὰρ
πῶν δεδίωται τοῦτον σώζειν, πότερ' ἂν μηδὲν ἀδικῶν φ
νηται τὴν πόλιν, ἢ καὶ ἀδικῶν, σκοπεῖτε. εἰ μὲν γ
μὴ ἀδικῶν, καὶ γὼ φημὶ δεῖν· εἰ δ' ὅλως καὶ ὁπῶν, θ
ορκεῖν δεδόκηται. ὃ γὰρ εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, λ
σῆ τοὺς θεούς· ἀλλὰ καὶ τοῦτο καὶ πάντων ἄριστα ὁ πθ
τὸν νόμον εἶδε, τὸ κρύβδην ψηφίζεσθαι. λέγε τί; ὅτι τ
των μὲν οὐδεὶς εἴσεται τ' ἑαυτῷ κεχαρισμένον ὑμῶν· ὧ
δὲ εἴσονται, καὶ τὸ δαιμόνιον, τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισ
μέν

deliquit, idque tanta in re; quanto magis odio quam conſervatione digni eſtis? multo equidem opinor. Vim autem fortaſſe facient, ut homines vocales & impudentes, atque illa re freti; *non vitio vertendum, fratri opitulari.* Vos autem nolite ſuccumbere, illud cogitantes, convenire illis, ut iſtum curent; vobis, ut leges & totam rempublicam, & præter omnia jusjurandum, quo dato ad judicandum ſedetis. Quod ſi rogarint veſtrûm aliquos, ut illum ſervaretis, illud conſiderate; trum ita rogarint, ſi inſons periretur, an, ſi in rempublic injurius? Si inſons, & ego ce ſeo: ſin omnino quicquid t dem deliquiſſet; id rogarunt, nullum perjurium recuſare Non enim ſi occulta ſuffra ſunt, latebunt deos: ſed & h vidit, & omnium rectiſſime p vidit legiſlator, ut clam ſuffra ferrentur. Cur? ut nemo re rum ſciret, quis veſtrûm ei e gratificatus: ſed dii ſcirent, numen, eum qui iniqua pron ciaſſ

a Γρ. πῶς ἀ. b Συγγ.]] ſc. τίναγ. συγγώμην. 2. c Μὲν καὶ. 2.

μον. παρ' ὧν κρεῖττόν ἐστιν ἐχάσω, τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας
ῖς παρὰ καὶ ἑαυτῷ τὰ δίκαια γένοιτο καὶ τὰ προσήκοντα,
ἐποιήσασθαι, ἢ τ' ἀφορμὴν ἂν ἄλλην λάβειν τούτοις κατα-
σθαι, καὶ ἀφεῖναι τοῦτον, ὃς αὐτὸς ἑαυτῷ καταμεμαρτύρη-
πίνα γὰρ, Αἰσχίνη, μάρτυρα μείζω σοὶ ἐξαίφνης ἂν πολλὰ
δεινὰ πεπρεσβεῦσθαί σοι, ἢ σὲ καθ' ἑαυτοῦ; ὃς γὰρ οἴη-
σ χρῆναι καὶ φανερόν τι ποιῆσαι βεληθέντα τὰ σοὶ [2] πε-
σβευμένων, τηλικαύτην καὶ τοιαύτην συμφορὰν ἀξιοῖ λα-
ῖν, δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι παθεῖν αὐτὸν ἤλπιζες, εἰ πύ-
θοιτο τὰ πεπραγμένα σοι.

ξθ'. Τοῦτο τοίνυν, ἄνδρες ὑμεῖς εὖ φρονῆτε, καθ' αὑτοῦ
μήσεται τούτῳ πεπρεσβεῦσθαι, ὃ μόνον καθ' αὑτόν, ὅτι παμ-
ηθὲς σημεῖόν ἐστι τὰ πεπρεσβευμένων, ἀλλ' ὅτι καὶ καλῶς
ῶν ἐκείνους τοὺς λόγους εἶπεν, οἱ κατ' αὐτὸν νῦν ὑπάρ-
σιν. [1] ἃ γὰρ ἀξίωσε σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκεινες,

[2] αὐτὰ

sset. A quibus præstantius est gulos spem bonam sibi & libe- justa pronunciantes & quæ oportet, comparare, quam curam & incertam gratiam ru captare, & absolvere istú, in se ipse dixit testimonium. o enim alio majore teste pro- m, Æschine, te multa & non enda in legatione designasse, m te teste contra teipsum? od enim eum, qui aliquid um quæ in legatione egisti am facere voluit, in tantam & talem calamitatem conjiciendum esse censuisti; ex eo constat, pessime tecum actum iri te putasse, si tua facinora judices comperissent.

69. Illud igitur in ejus fraudem, si sapitis, esse factum intelligetis, non eò duntaxat, quod manifestum signum est, qua ratione legationem obierit, sed quod in accusando ea verba protulit, quæ nunc in eum possint retorqueri. Quod enim jus accusando Timarcho constituisti,

[a] Παραπρεσβ. 1.

[1] ἃ γὰρ ἀξίωσε σὺ δίκαια] Ἐπειδὴ ὑπέδειξεν τὸ ἀδοξοδικίας, λαμβάνει τὸ κατὰ Τιμάρχου, ἀκόντως ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός, ἵνα σωφρονιστῇ αὐτὸ

[a] αὐτὰ δὴ πᾶν ταῦτα ἔχει· οὐ προσοίκῃ τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. ἐ
γὰ τοίνυν τότε πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι ἀπολογήσει δ' Δη
σθένης ὥσπερ δίκην, ἣ κατηγορήσω ἐμοὶ [b] πεπρεσβευμέν
τα ἐὰν ὑμᾶς ἀπαγάγῃ τοῦ λόγου, νεανιεύσεται, καὶ πολλὰ ἐρεῖ π
τὴ; τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς καθεδρίσεως, ὠχόμην
πρᾶγμα αὐτῶν ὠφελούμενος. μὴ δῆτα γε· ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀδικ
ὑπὲρ τούτων ἀπολογοῦ. τότε δὲ νίκᾳ ἐκεῖνος ἐκρίνεις, ἐξὸν σοὶ
τηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ, τι ἐβούλου. ἀλλὰ μὴν καὶ [c] ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἐ
σεις, [d] ὃς ἕνα μάρτυρα ἔχων, ἐφ' οἷς [d] ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον, παρὸν

sti, idem etiam ab aliis usurpatum in te valere debebit. Tum autem dicebat ad judices; *Defendet eum Demosthenes, & meam legationem accusabit: & si vos à causa abduxerit, strenuè declamitabit, & passim jactabit: quomodò? quid? Abduxit à causa judices, & surrepto eis negotio*

abiit. Nequaquam vero: sed bus de rebus controversia est, eas respondeto. Tum igitur illum accusares, criminari ti dicere licebat, quodcunque luisti. Quin & ad judices d bas, cum nullū exhibere po teste earū rerū quārū ipse nem accusabas:

a Ταῦτα. 3. b Πεπρεσβευμένων. 2. φίλων πρεσβείας. sic legere malit *Wolf.* & meo quidem judicio datius: quia Æschines loco testium famæ innixus est.

τὰ ἀπιμίας ἄφιστον· εἰ γὰρ πᾶσι ταῦτα ἀεὶ, καὶ κατὰ μέρος πεῖδε τῶν πέλας; ἔστι ὅτε, καιροῦ χρομένης, καὶ τὰ ἐπιτιμία δικαίως ψηφίσασθαι τὴν ἐπιτιμίαν αὐτῷ. συμπλέκει δὲ τὸ κατὰ Τιμοκράτου χρηστηριάτερον λέξει δεινότητα· ἐπειδὴ γὰρ Αἰσχίνης ἀμφότερον εἶπεν ἀγῶνα προσδεχόμενος, ἔδοξεν αὐτῷ ἐπιτίθεσθαι, βεβαίῳ δ' ὁμοίων τυγχάνειν τὰ αὐτὰ ἐπὶ δ πατρὸς ἀγῶνος, δ' ἀρχὴν προσδεγμένοις ἐπιμνησθῆναι καὶ τὰ συμπεπτωκότα δ' λόγου τὸ κατὰ Τιμοκράτου κατηγορίας λεχθὲν, τοῖς αὐτοῖς καὶ κατ' Αἰσχίνου κέχρηται, οἷς εἰ μὴ ἀκολουθήσουσιν οἱ δικάζοντες, ὀρθῶς νενίκηκεν Αἰσχίνης· εἰ δ μὴ πεποίηκεν, ἐκ ὀρθῶς. εἰ γὰρ ὁ Αἰσχίνης ἀφ' ἑαυτῶν νενίκηκεν, ὁ δὲ Δημοσθένης τοῖς αὐτοῖς χρώμενος, ἐ νικήσῃ, ἐ τὰ αὐτὰ τοῖς προσδεχομένοις ἀφθήσονται. ὅτι δὲ τῷ κατηγορεῖν μόνῳ ἀφεστάλθαι, καὶ τῷ κατηγορίαν δικαίαν Δημοσθένους μεταμιᾶ πῶς; πῇ;] Πῇ γὰρ, ἐξὸν δ' δίκαιος ἠξίου ἐαυτὸν οἱ φίλοι ὦ Δημόσθενες ἐγὼ τὸ κεφάλαιον; γοντι; εἶτα διαπειράσεται αὐτοῖς μῶν αὐτὸς ἀπαιτήσας τὸ λόγον· ἐκ' αὐτὸς τὸ ῥήτορος· πῶς ὑμῖν ἔ τί κατώρθωται; εἶτα ἐπιτρέψει τοῖς μὲ λόγοις δ ῥήτορος· πῶς ὑμῖν ἔ τοῖς ἄ ἀπ' ἄλλων, εἶτα σκέψει τὰ δόσιν, τί κατώρθωται; καὶ ἐπαν ἐξῆς. Ἰστέον ὅτι τῷ μὲ κατηγόρῳ, καταγορεῖν ὁ βούλεται· τῷ δ' λόγῳ μόνον τὰ κατηγορηθέντα τῶν λύσιν. 2 Οὐδένα μάρτυρα

Φήμη δ' ὅτις πάμπαν ἀπόλλυ, ἥν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζωσι. θεός νύ τις ἔστι καὶ αὐτή.

ἔχων, Αἰσχίνη, καὶ σὲ πάντες ὅτοι χρήματα φασὶν ἐκ τ
πρεσβείας εἰληφέναι· ὥστε κἂν σοὶ δόκῃ,

Φήμη δ' ὅτις πάμπαν ἀπόλλυται, λαὸν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζωσι. θεός νύ τις ἔστι καὶ αὐτή.

σῳ γὰρ αὖ σε πλείους ἢ ἐκεῖνον αἰτιῶνται, θεώρησον ὡς
ρεν. τὸν μὲν Τίμαρχον οὐδ' ὁ βούλεται πάντες ἐγίγνω-
σαι· ὑμᾶς δὲ τοὺς πρέσβεις οὐδεὶς Ἑλλήνων οὐδὲ Βαρβά-
ρων ἔοιδ', ὅστις οὐ φησὶ χρήματα ἐκ τῆς πρεσβείας εἰληφέναι.
ὡς' εἰ ὄντως ἐστὶν ἀληθὴς ἡ φήμη, καὶ καθ' ὑμῶν ἐστὶν ἡ πα-
τῶν πολλῶν, λαὸν ὅτι πιστὴν εἶναι δεῖ, καὶ θεός νύ τις ἔστι
καὶ αὐτή. καὶ ὅτι σοφὸς λαὸν ὁ ποιητὴς ὁ ταῦτα ποιήσας, σὺ
ρεύσας αὐτός.

ο'. Επὶ τούτοις ἰαμβεῖα δήπου συλλέξας ἐπέραινεν, ὧν,

Οφις

quam populi ſermo creber ciet,
irrita nunquam
ama cadit penitus: quædam
dea cum ſit & ipſa.
qui & te hi omnes, Æſchine,
unt ex legatione accepiſſe pe-
niam. Itaque in te quoque
d profecto valet:
quam populi ſermo creber ciet,
irrita nunquam
ama cadit penitus: dea quæ-
dam cum ſit & ipſa.
m quod te longe plures quam
m criminantur, id cujuſmodi

ſit, conſidera. Timarchum ne finitimi quidem omnes norant. Vos autem legatos nemo vel Græcorum vel Barbarorum eſt, qui pecuniam accepiſſe ex legatione non dicat. Quare ſi fama verax eſt, contra vos etiam valet vulgaris ille rumor, cui fidem haberi oportet, *dea quædam cum ſit & ipſa.* Et, ſapientem fuiſſe poetam verſuum autorem, tu ipſe definiiſti.

70. Præterea collegit iambos, & prolixe recitavit, veluti:

Si

ίνα μάρτυρα δυνάμενος παρασχέσθαι τούτοις, ἐφ' οἷς Τίμαρχον ἔκρινεν· ὡς δ' δηλονότι· πάνυ τι Ησιόδῳ ἔπη.

1 Ως' ὥσπερ ἐστὶν ἀληθὴς] Οὐ διστάζων εἶπεν, ἀλλ' ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἐπείπερ, ὡς καὶ σὺ τῷ καὶ Αριστοκράτης. εἴπερ ἦν Ελλην ὁ παιδών.

Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
Οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
Τοιοῦτός [a] ἐστιν, οἷς τοῦ ἥδεται ξυνών.

Εἶτα τ' [b] εἰς τοὺς ὄρνεις εἰσιόντα, καὶ μὴ Πιττάλακον βαδίζοντα, καὶ τοιαῦτ' εἰπόντα, ἀγνοεῖτ', ἔφη, ποῖόν τινα ἡγεῖσθαι δεῖν ὀκνῶ, Αἰσχίνη, καὶ κατὰ σὲ τὰ ἰαμβεῖα ταῦτ' ἁρμόττει μοι, κἂν ἐγὼ λέγω πρὸς τούτους, ὀρθῶς ἂν προσκόντας ἐμοί. Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται, καὶ ταὐτὰ πρεσβεύων Φιλοκράτει οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι ἀργύριον εἴληφεν ὥσπερ Φιλοκράτης ὁ ὁμολογῶν. λογογράφους τοίνυν καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους, καὶ ὑβρίζειν πειρώμενος, καὶ τοὺς ἐξελεγχθήσεται τούτοις ὢν ἔνοχος. ταῦτα μὲν γὰρ τὰ ἰαμβεῖα οὐκ Φοίνισσός ἐστιν Εὐριπίδου· τοῦτο δὲ ὃ ἐφθέγξατο, οὐδὲ πώποτε, οὔτε Θεόδωρος, οὔτε Αἰσχύλος ὑπεκρίνατο, οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσεν· ἀλλὰ Μόλων ὑπεκρίνετο, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν παλαιῶν ὑπο-

Si quis malorũ paſcitur conſortio,
Inquirere ultra parco, compertum hoc habens
Talem eſſe quemquam, quali amicitia utitur.

Eum igitur qui ad gallos gallinaceos ingreditur, & cum Pittalaco obambulat, & ejus generis alia cum dixiſſet; *ignoratis*, inquit, *qualem haberi oportet?* Proinde & in te iambi iſti mihi nunc erunt opportuni, Æſchine, quos ſi ad judices dicam, recte convenienterque dicam; cui conſuetudo placet Philocratis, & eadem obeundæ l
gationis ratio, de eo nihil rog
pecuniam æque eum accepi
ſciens, ac Philocratem qui co
fitetur. Cum autem oration
ſcriptores & ſophiſtas alios c
gnominet atque exagitare ſt
deat, eum ipſum talem eſſe co
ſtabit. Hi enim iambi è Pho
nice ſunt Euripidis, quam fab
lam nunquam vel Theodor
vel Ariſtodemus egit, apud qu
iſte tertias partes actitavit; ſ
Molon repræſentavit, & qu
piam fortaſſis alius veterum
ſtrionu

a Εστιν ὅπως οἷοιπερ. 1. b Ως τὰς. 2.

ῶν. Αντιγόνῃ δὲ Σοφοκλέους πολλάκις μὲ Θεόδωρος, πολλά-
ς δὲ Αριστόδημος [a] ὑποκέκρι), ἐν ᾗ πεποιημένα ἰαμβεῖα
καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πολλάκις [b] οὗτος εἰρηκὼς, καὶ ἀκρι-
βῶς [c] ἐξεπίσταμενος, [d] παρέλιπεν. ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι ἐν
τοῖσι δράμασι τοῖς τραγικοῖς, [1] ἐξαίρετόν ἐστιν ὥσπερ γέρας τι
τοῖς τελαγωνισταῖς, ὃ τοὺς τυράννους, καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχον-
τας, εἰσένεγκ. [e] ταῦτα τοίνυν ἐν τῷ δράματι τούτῳ σκέψα-
σθε, [2] ὁ Κρέων Αἰσχίνης οἷα λέγων [3] πεποίηται τῷ ποιητῇ· ἃ
τε πρὸς αὐτὸν οὗτος ὑπὲρ τῆς πρεσβείας διελέχθη, οὔτε πρὸς
τοὺς δικαστὰς εἶπε. Λέγε.

ΙΑΜΒΕΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Αμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
Ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν

Ar-

ionum. Antigonam autem
phoclis sæpe Theodorus, sæ-
Aristodemus egit, in qua fa-
os iambos præclare & vobis
iliter, quos sæpe iste recitavit,
in promptu habet, prætermi-
Nostis enim hoc scilicet, in
nnibus fabulis Tragicis, exi-
ium veluti præmium virturis
c esse tertianis actoribus, ut
rannorum habitu induti, & sce-
a gerentes, in scenam ingre-

diantur. Eos igitur iambos in ea fabula considerate, quales poeta Æschini Creonti recitandos tribuerit, quos iste nec sibi ipsi dixit in legatione, neque judicibus recitavit. Recita.

IAMBI SOPHOCLIS, EX ANTIGONA.

Difficillimum est cujusvis viri
perdiscere
Indolemque & animum & sententiam, priusquam

Ma-

a Υπεκείναντο. 2. b Καὶ αὐτός. 1. c Επις. 1. d Υπερῖδεν. 3. e Εν
σων τῷ. 1.

1 Εξαίρετόν ἐστιν ὥσπερ γέρας] Ινα ἐστι παληπκὸ καὶ ὑπέροχον. 2 Ο Κρέων Αἰσχίνης] Ἦγουν ὁ τὸν Κρέοντα ὑποκρινόμενος Αἰσχίνης. 3 Πεποίηται τῷ ποιητῇ] Ινα ἀποπαύσῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν φιλοτιμίαν. ἐ γὰρ ἦν αὐτὸς ὁ ποιήσας.

Ἀρχῆς τε καὶ νόμοισιν ἐντεθὴς φαίη·
Ἐμοὶ γάρ, ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν,
Μὴ τῶν ἀείστων ἄπιστα βουλευμάτων,
Ἀλλ' ἐκ φόβου τ' γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
Καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τοῦ αὐτῷ πάτρας
Φίλον νομίζει, τοῦτον ὐδαμῶς λέγω.
Ἐγὼ γοῦν· ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί·
Οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τἀπὶ ἄτῃ ὁρῶν
Στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τοῦ σωτηρίας,
Οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
Θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων, ὅτι
Ἦ δ' ὄστις ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
Πλέοντες ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα.

οα'. Τοῦτον Αἰσχίνης ὠδὶν εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ πρεσβ
ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ πόλεως, τοῦ Φιλίππου ξενίαν, καὶ τοῦ φιλίαν πολ
μεί

Magiſtratu tritus verſatuſque *legibus appareat:*
Mihi enim vix ille, *qui totam gubernans civitatem*
Non optimis adhæret conſiliis,
Sed ex timore quovis linguam clauſam habet,
Peſſimus eſſe & nunc & olim videtur:
Et potiorem quicunque patria ſua
Amicum judicat, iſtum nullo in loco pono.
Ego enim (teſtis ſit Jupiter qui omnia cernit ſemper)
Neque agerem ſilentium, da num ſi viderem
Ingruere civibus loco ſalutis;
Neque amicum unquam illu qui ſit hoſtis patriæ,
Sumpſerim mihi ipſi, hoc nem *cognoſcens,* patriam
Eſſe hanc, quæ ſervat omn *cumque in hac*
Navigamus ſalva, amicos re *facimus.*

71. Horum nihil ſibi propoſ
Æſchines in legatione; ſed
publica neglecta, Philippi hoſ
tium & amicitiam longe plu

a τῦ. 2

ζονα ἡγήσατο αὐτῷ, καὶ λυσιτελεστέρου, [1] ἐρρῶσθαι πολλὰ
σας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. τὴν δὲ ἄτην ὁρῶν συνέχουσαν
τ' ὄπι Φωκέας [a] φρατείαν, ἣν ἔπεμψεν, οὐδὲ [b] προεξήγ-
εν· ἀλλὰ τὸν ναὸν συνέκρυψε, καὶ συνέπεσεν, [2] καὶ τοὺς
ομένους εἰπεῖν διεκώλυσεν· οὐκ ἀναμνησθεὶς ὅτι, ἣ δ' ὃς ἦν
ζουσα, καὶ [3] ταύτης ἔτι τελοῦσα μὴ ἡ μήτηρ αὐτῷ καὶ
αίρουσα, καὶ χαιρομένη τοῖς τῶν [c] χρωμένων οἰκίαις, ἐξέ-
ε [d] τοσούτους τραφῆναι· διδάσκων δ' ὁ πατὴρ γεφύ-
α, [4] ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω, τοὺς [e] τοῦ τοῦ
Θ τοῦ ἰατροῦ, ὅπως ἠδύναντο, ἀλλ' οὖν οὐ ταύτῃ γε
ὐγραμματοδιδάσκοντες δὲ ἅτοι καὶ ὑπηρετοῦντες ἁπά-
σαις

navit, ſibique utiliora fore
nit, nihil motus omnino ſa-
is poetæ Sophoclis autori-
Et cum noxam una cum
ditione in Phocenſes per-
videret, non prædixit, non
denunciavit; ſed contra
tavit, & adjuvit, & dictu-
ſtitit; non recordatus, hanc
ortum ſalutis, & in ea ma-
trem ſuam initiantem & luſtrantem, & fruentem eorum, qui ejus opera uterentur, opibus, iſtos tantos viros educaſſe; & patrem ſuum (ut ego è natu majoribus audio) ad Herois medici fanum docentem literas, ut potuerit quidem, ſed tamen in hac urbe vixiſſe: ſe vero & ſuos ſcripturæ operam dantes, & omnibus

a Φρατείαν. 1. b Εξήγ. 2. c Χρωμάτων. 1. d Deeſt. 1. e Τὸ
1. & ἥρω τοῦ ἰατροῦ. 1.

ρρῶσθαι πολλὰ φράσας] Αντὶ τοῦ
σα. Τὸ διφορούμενον δὲ ἡ λέξις, ὃ
ρεῖ λέγεται. τὸ δὲ συνέχουσαν ὁμοῦ,
ἐγγύς. 2 Καὶ τὸν βιαιοθά-
τὸν] Εαυτὸν δηλοῖ ἀνεπαχθῶς. 5
τας ἐπὶ πλεῖστα] Τινὲς σοφώτατον
ζειν εἶναι, οὐκ ἔστι δὲ· ἀλλὰ τὸ
ωφελιμώτατον πρὸς τὸ ζῆν τοῦτο, καὶ τὸ
καθ' ἑαυτὸν, ἵνα ᾖ, ἐπὶ τούτοις
ν. ἤδη δὲ ἔγνωμεν ὅτι ἐπῳδὸς ἦν ἡ 10
Αἰχίνου, καὶ τὸ Δημοσθένους λόγου,
θαίρουσα τὸν μέλοντος μνεῖσθαι.

4 Ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω] Μέμνηται τοῦ πράγματος Αἰσχίνης· ὅσῳ γὰρ ἂν οἰκ φαυλοτέρων καὶ ταπεινοτέρων ἐπιδείξει γενόμενον, τοσούτῳ μᾶλλον ἀφαιρεθήσεται τὴν τῆς ὑπολήψεως αἰδῶ, καὶ ἄχρει τὰ ἀσυλγείας. δύο δὲ μέρη τοῦ ἐπιλόγου εἰργάσατο· ἓν μὲν, τὸ καὶ τὸ γένος ἕτερον ἦν, τὸ καὶ τὰς λογὰς, οἷς Αἰσχίνης ἐχρήσατο εἰς τὸν καὶ Τιμαρχον. ἐστὶ δὲ τέλειον ἐκ μέρους λοιπὸν, ὃ πρὸς τὰς ἀκούοντας ἐστὶν, ἐπφοβοῦντος ἤδη, καὶ παρεμπίπτοντος ἐφ' οἷς ἅπασιν αἱ πόλεις μεγάλ-

σαις ταῖς ἀρχαῖς, ἀργύριον εἰλήφεσαν· καὶ τὸ τελευτ
ὑφ' ὑμῶν γραμματεῖς χειροτονηθέντες, δύο ἔτη δι
φησιν ἐν τῇ Θόλῳ τρεφόμενοι δ' ἀπέφαλτο τῶ
ἃ ταύτης [b] αὐτῆς. τούτων οὐδὲν ἐσκέψατο, οὐδ'
ὀρθῆ πλεύσεται, ἐφρόντιζεν· ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατ
σε, καὶ τὸ καθ' αὑτὸν, ὅπως ὅτι τοῖς ἐχθροῖς ἔσαι, π
σκεύασεν. [1] εἶτ' ὦ σὺ σοφιστὴς, καὶ πονηρὸς γε; οὐ σὺ
γραφῶ, καὶ θεοῖς ἐχθρός; ὃς ἃ μὲ πολλάκις ἠκ
καὶ ἀκριβῶς ἐξήτασας, ὑφρέβης· ἃ δὲ σὺ πρὸ τ
τῷ βίῳ ὑποκρινῶ, ταῦτα ζητήσας ὅτι τῷ τῶ
τῶν βλάψαι ποτ', εἰς μέσον ἤνεγκες.

66. [1]

nnibus magiſtratibus inſervientes, nummos accepiſſe: denique ſcribas à vobis delectos, biennium in Tholo eſſe enutritos; & nunc ſe ex hac urbe legatum eſſe miſſum. Horum nihil conſideravit, neque ut reipublicæ proſper ventus aſpiraret, procuravit; ſed eum evertit & demerſit, & quantum in ſe fuit, operam dedit, ut in hoſtium poteſtatem redigere Nonne tu igitur ſophiſta e improbus? nonne tu ſcri orationum, & diis inviſus? quæ in ſcena ſæpe recitat memoria probe tenebas, terieris: quæ vero in tu nunquam repræſentaras, e quiſita ad lædendum c quendam in medium a ris.

72. A

a Αὐτός. 1. b Deeſt. 2. c Λογοτρόφω. 1.

χρὴ πεφευγότων εἶναι, φόβον ἐγκαίειν τοῖς ἀκούειν βουλόμενοι, ὡς ὁ μισοῦς φρονεῖν δεῖ τοῖς παροῦσι πρὸς τὰς ὑπερβαλλούσας ὀλιγαρχίας. οὐ μὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ζελείτην ἐξήτασεν· ἢ ὅτε οἱ πατέρες καὶ οἱ πεφευγότων πολλοὺς ἐψηφίσατο. πρόσθησι γὰρ ὅτε ἐπὶ τοῖς πατρίοις ἀλλήλους ἐψηφίσατο καὶ πεφευγότων· οὐ μὴν πάλιν μόνον ὁ Λίων ὁ Τιμοχάρους, καὶ οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν, ἀλλ' ὑπὲρ Ἀνταλκίδου χαρμόμενοι, ἐξεπαιδόμενοι φαίνονται. ὁ δὲ ἑκατὸς, Ἡρως, ἐλέγετο πρὸ τοῦ Ἀθηναίοις· ὀνόμη γὰρ Ἡρως, ἀλλὰ γένος δὲ σύμμαχος, τὸ δὲ πρῶτον αὐτῷ Λεπτίνης. ὁ γὰρ Θόλος, ἐν ᾧ ἔθρεψε ἐστρεφόμενοι οἱ δημοσίων μισθοῦς, ἢ χρέους ἀπολήψεις ὀνόμη ὁ Θόλος, ἀλλὰ τὸ γλαυκὸν προσῴκουν ἔχει τὰ χρήματα. Ἀλλὰ λῶ, νὴ Δία, ἐν ᾧ ἐθρέψατο οἱ πόνοι. 1 Εἶτ' ὦ σὺ σοφιστὴς, ὁ ρός γε; Προσῆκεν λέγειν τὸ οἰκεῖ στως ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ῥοπῶν δ ἵνα τὸ χαίρειν ᾖ, καὶ μὴ τὸ πάχος τ πληρῆται.

ϛ'. Φέρε δή, ὦ ἄνδρες, περὶ τοῦ Σόλωνος εἴπωμεν λόγον, σκέψασθε. ἔφη γὰρ τὴν Σόλωνα ἀναξιαν τοῦ τότε δημιουργήσασθαι σωφροσύνης ὑπόδειγμα, [b] εἰστὼ τὰς χεῖρας ἔχοντα ἀναπεπταμένας, ὑπερπλήθειάν τινα, καὶ λοιδορούμενον τῇ τοῦ Τιμάρχου πετεία. καίτοι τὴν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον ὕστερον πεντακόσια ἔτη φασὶν ἀναξιαν Σαλαμίνιοι. ἀπὸ Σόλωνος δὲ ἑξακόσιά ἐστιν ἔτη, καὶ πεντήκοντα εἰς τοῦτο [c] νεωστὶ γεγονός. ὥστε ὁ δημιουργὸς ὁ τοῦτο πλάσας τὸ σχῆμα, οὐ μόνος αὐτὸς ἦν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁ πάππος αὐτοῦ. τοῦτο μὲν τοίνυν εἶπε τοῖς δικασταῖς, καὶ ἐμιμήσατο. τὸ δὲ σχήματος ἦν τούτου πολλῷ τῇ πόλει λυσιτελέστερον, ὃ τὸν νοῦν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν, καὶ τὴν διάνοιαν, οὕτω δὲ οὐκ ἐμιμήσατο,

Agite vero, & de Solone dixerit, conſiderate. Dilonem dedicatum eſſe in plum modeſtiæ oratorum, m intra veſtem tenentem; eprehendit & exagitat Tii petulantiam. At iſtam m nondum ante annos uaginta fuiſſe dedicatam t Salaminii. A Solone autem omnino ducenti ſunt anni, & quadraginta ad hanc ætatem. Quare artifex, qui eum geſtum effinxit, non ipſe ſolum eo tempore non fuit, ſed nec avus ejus. Hoc igitur dixit judicibus, & imitatus eſt. Id autem quod geſtu illo multo eſſet reipublicæ utilius, ut animus Solonis inſpiceretur, & mens, id non eſt imitatus,

τοῦτο. 1. b Εἰστὼ τὼ] Αντὶ τοῦ, εἰστὼ τὰ ἀναβολῆς τοῦ ἱματίου. W. c Νεωστὶ γεγονός. 2.

ἔφη δὲ, &c. τὸν Σόλωνα.] Σημείωσαι ὅτι τὸν Σόλωνα, ὅτι ἀμφισβητήσεως Μεγαρέων καὶ Ἀθηναίων περὶ Σαλαμῖνος, ὁ Σόλων ὁ τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν δόξαν ἐποιήσατο, ἔχων πεντηκοντόρους. Αἴας δὲ ὁ τοῦ Σαλαμῖνος ἄρχων δυοκαίδεκα ἦγε νῆας. Εἶτα ἀποβὰς τὸν τεῖχος. Στῆσε δὲ ἄγαν, ἵν' ἐν ἴσῳ τοῦ φάλαγγος. τοῦτον πλάτος τείχους, οἰκεῖον ἐν τῇ δίκῃ τοὺς ἰδιώτας. ἔδειξε γὰρ ὅτι Ἀθηναίων ἦν ἡ Σαλαμὶς ὁπλαῖς. σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ἐλλιπὲς τοῦτο. τὸ μὲν ἀποβὰς, Ἰόμβῳ εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενος ἀφῖκτο νήσου, Ἰμβριὸς χαλεπὸν ἄρχοντα ἀπωσάμενος. τὸ δὲ δεύτερον. Ἡμιτέρα δὲ πόλις κῦμα Διὸς ἔφυγε ὀλοῆσιν Αἴσῃσι, καὶ μαχίμων ἀνδρῶν φρένας ἀφαιρεῖται. Τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ἐσεμάσσατο. Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει. Αὐτὰρ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδέσσιν Ἀστὶ βουλεύσῃ κρήμνασι πειθόμενος.

a Ἀξιόν

σατο, ἀλλὰ πᾶν τἐναντίον. ἐκεῖνος μὲν γε ἀφεσηκυῖα
λαμῖνος Ἀθηναίων, καὶ θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων,
εἰπὴ κομίζεσθαι, τὸ ἴδιον κίνδυνον ὑποθεὶς, ἐλεγεῖα πο
ἦδε, καὶ τὴν μὲ χώραν ἔσωσε τῇ πόλει· τὴν δ' ὑπάρχ
ἀρχαίων ἀπήλλαξεν. οὗτος δὲ, ὧν ὁ βασιλεὺς καὶ πάν
Ἕλληνες ὑμετέραν ἔγνωσαν, Ἀμφίπολιν, ταύτην ἐξέδω
ἀπέδοτο, καὶ τῷ ταῦτα γράφοντι συνεῖπε Φιλοκράτει·
γε. καὶ δὴ καὶ Σόλωνος αὐτοῦ μεμνῆσθε. καὶ δ' μόνον οὐ
ταῦτ' ἐποίησεν, [b] ἀλλὰ καὶ κεῖσε ἐλθὼν, ἐδὲ τὴν [c] ἐφ
τοῦ τῆς χώρας, ὑπὲρ ἧς ἐπρέσβευσε· καὶ ταῦτα αὐτὸς
γειλε πρὸς ὑμᾶς. μέμνησθε γὰρ δήπου λέγοντ' αὐτὸν, ὅτι
Ἀμφιπόλεως εἶχον μὲ καὶγὼ λέγω· ἵνα δ' ἐγγένηται Δημο
σθένει αὐτῆς εἰπεῖν, παρέλιπον. ἐγὼ δὲ παρελθὼν, ἐδὲν
[d] τοῦτον, ὧν ἐβούλετο εἰπεῖν πρὸς Φίλιππον, ἐμοὶ πρ
πεῖν. θᾶττον γὰρ ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου, μεταδοῦναί τι. Δι

tatus, ſed omnia potiùs contra fecit. Nam ille, cum Salamis deſciviſſet ab Athenienſibus, & capite ſancitum eſſet, ne quis eam recuperandam eſſe ſuaderet, privatim periculum ſibi depoposcit, & elegiacos verſus quos fecerat, cecinit, & provinciam reipublicæ reſtituit, & ſuſceptum dedecus abolevit. Iſte autem, quam rex Perſarum & omnes Græci veſtram eſſe decreverunt, Amphipolim, eam tradidit & vendidit; & ejus ſenatuſconſulti autorem defendit Philocratem: præclare ſane. Neque enim ei Solonis rec
vacabat: neque id hîc ſolu
cit; ſed & illuc cum ve
one mentionem quidem fec
regionis, propter quam le
abierat: idque ipſe vobis re
ciavit. Meminiſtis enim
fecto eum dicere, *De Am
li & ego verba facere potui
ſed ut Demoſtheni de ea d
eſſet locus, ideo præterii.*
vero progreſſus dicebam,
*nihil eorum quæ ad Phil
dicere voluiſſet, mihi reli
Facilius enim ſanguine, qua
cendi loco cuiquam cedere: ſ*

a Ἀξιόν γε ἦν Σόλωνος μεμν. 1. & μνησθῆναι. 1. b Ἀλλ' ἐκεῖσε. 1.
ξατο. 1. d Τοῦτον. 1. & fortaſſe melius.

ῃ τ χρήματ᾽ [a]εἰληφότι, ὃν ἐμὲ ἀντιλέγειν τοῖς Φίλιππον, τ ὑπὲρ τούτου ἐδεδικότι, ὅπως ἐκείνῃ μὴ ἀποδῷ. Λέδή μοι λαβὼν καὶ τὰ τοῦ Σόλωνος ἐλεγεῖα ταυτί, ἵν᾽ εἰδῆτε, ῃ ὁ Σόλων ἐμίσει τοὺς, οἵους οὗτος, ἀνθρώπους. [b]δ᾽ λέγω εἰ τ χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνη, δῆ, δ᾽ ἀλλὰ τοιαδευέτι εἴσω τ χεῖρα ἔχοντα. σὺ δ᾽ ὀκὴ τοσαυτείνας, καὶ ἐπιορκῶν, καὶ καταμώας τούτους, ὑθαλὲ συμμολογῇ; καὶ λογεῖα δύσμια μελέσας καὶ φανασκήσας, ὃν οἴει δίκαιον δοῦναι τηλικούτων καὶ τοτων ἀδικημάτ, [c]καὶ πιλίδιον λαβὼν ὀπὶ τ κεφαλῇ, ειοσῆς, καὶ ἐμοὶ λοιδορῇ; Λέγε σύ.

ΕΛΕΓΕΙΑ ΣΟΛΩΝΟΣ.

Ημετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲ Διὸς ἔκποτ᾽ ὀλεῖται
Αἶσαν, καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων.

Τοίη

…e, accepta pecunia, non adver-
…i Philippo licere, qui pecuniam
… de causa largitus esset, ne id
…idum redderet. Age cape Solonis elegiam illam, & recita, sciatis etiam Soloni homines us similes fuisse invisos. Non ncio habenda est, Æschine, nu in sinu condita, sed obeunlegatio manu in sinu con-. Tu vero, cum eum il- porrexeris, & exhibueris, & s contumelia affeceris, hic eris magnifice? & propter miseras sententiolas, quas meditatus es, & vocis exercitationem, te pœnas esse daturum non putas, tot & tantorum scelerum; etsi pileolo capiti impositio obambularis, & in me convicia dixeris? Recita tu.

ELEGIACI VERSUS SOLONIS.

At non hostili, sic dii voluere Jovisque
Fata ferunt, urbs hæc corruet ista manu.

Usque

a Λαβόντα. 1. b Οὐ μόνον. 2. c Περὶ. 3.

ξῃ πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν] ὅπ τ Οἰνήμεον ὑπεκνυόμδρ. ἐ κρυπτῶν ἐπλήγη, καὶ ἐτραυματίσθη, καὶ ἐδέδετο τὴν κεφαλήν· ἐ φεύξη σὺ τὸ μὴ δοῦναι δίκην καὶ πιλίδιον φορῆς.

Τοίνυν δ μεγάθυμος ὀπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει.
Αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
Ἀφροὶ βύλοι), χρήμασι πειθόμενοι.
Δήμῳ δ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἑτοῖμον
Υβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν.
Οὐ γὰρ ὀπίσσαν) κατέχειν κόρον, οὐδὲ παρούσας
Εὐφροσύνας κοσμεῖ δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.
Χρήματα δ' ἰμείρουσιν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι,
Πλουτοῦσι δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι.

* * * * * *

Οὔθ' ἱερῶν κτεάνων, ὅτε τι δημοσίων
Φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλο,
Οὐδὲ φυλάσσον) σεμνὰ δίκης θέμεθλα.
Ἡσυχῶσα σιωπᾷ τὰ γιγνόμενα, πρόσθ' ἐόντα,
Τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἐπόπισαμένη.
Ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἕρχε) ἕλκος ἄφυκτον·
Εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυθε δουλοσύνην.

Usque suis adeo, quas condidit, arcibus ipsa
Præsenti Pallas numine spondet opem.
At cives (quid non malesuada pecunia possit?)
Ipsi urbem stolida perdere fraude volunt.
Mens injusta ducum populi est; quibus assolet acres
Ærumnas vitiis conciliare suis.
Ignorant quantum satis est, placidaque quiete
Ne quisquam gratas scit celebrare dapes.
Insano nummi studio ducuntur, iniquum
Ut quæstum faciant, t
quod usque, patrant.
* * * * *
Publica nec dubitant nec
lare sacra.
Multiplici prodit forma fa
que rapina;
Justitiæ leges nec cohib
valent.
Illa tacet veterum memor,
præsentia cernens,
Sæva sed ad pœnas post
tura graves.
Urbibus hinc ulcus venit im
dicabile cunctis,
Ut juga servitii mox od
ferant.

Ἢ φάσιν ἔμφυλοι, πολέμου θ' εὕδουτ' ἐπεγκίρει,
Ὃς πολλῶν ἑρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην.
Ἐκ δὲ δυσηνεμέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
Τρύχεται οἰ συμόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλοις.
Ταῦτα μὲν οἰ δήμῳ τρέφεται κακά· τὰ δὲ πενιχρῶν
Ἰκνεῖται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπὴν
Πραθέντες, δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες.
* * * * * *
Οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ,
Αὐλειοὶ δὲ τ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύρας·
Ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν· εὗρε δὲ πάντως,
Εἴ γέ τις ἢ φεύγων [a] οἰ μυχῷ, ἢ θαλάμῳ.
Ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίης με κελεύει,
Ὡς κακὰ πλέξαι πόλει δυσνομία πέλει.
Εὐνομία δ' εὔκοσμα, καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας.

Tra-

editione oritur, ſopitave bella moventur,
Bella quibus pubes læta perire ſolet:
Urbs etenim quæ nulla tenet ſocialia jura,
Eſt ſubito hoſtili diſperitura manu.
Hæc agitant populum mala: ſed paupercula turba
Venditur, & peregre vincula dura gerit.
Nec ſunt expertes cladis quos ampla beat res,
Et ſua divitibus pœna luenda venit.
Publica ſic intrant privatos damna penates,
Excludi foribus nec mala tanta queunt.
Tranſiliunt muros altos; fuga nulla tuetur,
Sive petas thalamum, ſive ſub antra ruas.
His ego Palladios monitis pius inſtruo cives,
Ut ſapiant, vigilent, nil petulanter agant.
Invehit heu quantas legum violatio clades?
At juſtæ leges commoda quanta ferunt?
Compedibus ſtringunt ſceleratos, ordinis æqui
Conſervatrices, nil niſi recta ſinunt. Aſpe-

[a] Ἐν μυχῷ.] Pro ἐὰς μυχὸν ἢ θάλαμον, Attice. *W.*

[a] Τραχέα λειαίνει, παύει κότον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
[b] Αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα·
Εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς, ὑπερήφανά τ' ἔργα
Πραΰνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης.
Παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον· ἔπι δ' ὑπ' αὐτῆς
Πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά.

ογ'. Ακούετε, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων οἷα Σόλων λέγει, καὶ περὶ τῶν θεῶν, [c] ὡς φησι τὴν πόλιν σώζειν; ἐγὼ δ' [d] ἀεὶ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον τοῦτον ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὡς ἄρα οἱ θεοὶ σώζουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν· πρόπον δέ τινα [e] ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα πάντα ὑπὸ τῆς [f] εὐθύνας [g] ταυτασὶ, Δαιμονίας τινὸς εὐνοίας [h] ἐνδεγμένης τῇ πόλει γεγενῆσθαι. σκοπεῖτε γάρ· ἄνθρωπος πολλὰ καὶ δεινὰ προσβούσας, καὶ χώρας ἐκδεδωκὼς, οἱ αἷς τοὺς θεοὺς

Aspera complanant, sedant fastidia, frænant
Indomitos, abigunt semina quæque mali.
Jura regunt, mansuefaciunt turgentia corda,
Compescunt miseræ seditionis opus.
Jurgia litis acerba premunt, ac denique justa
Norma & prudenter quæque gerenda jubent.

73. Auditis, Athenienses, de isto genere hominum Solon quid dicat, & de diis, à quibus urbes conservari asserit? Ego vero semper hanc orationem veram esse puto & opto, conservari urbem nostram divinitus: & quodammodo existimo, & accipio ea quæ nunc acciderunt omnia in accusatione hac, divinæ cujusdam erga rempublicam benevolentiæ signum extitisse. Idque sic considerate. Homo qui multa in legatione, & atrocia scelera designavit, qui provincias tradidit, in quibus de

[a] Τραχέα] vel ἤθη vel τὰ ἀτυχήματα. W. [b] Αὐαίνει δ' ἄτης —] Vox nustissima metaphora. Noxæ flores nascentes æquitas arefacit. W. [c] Ως. 1. [d] Εἶναι. 1. [e] Ηγοῦμαι καὶ βούλ.] Hæc duo verba videntur scholio huc irrepsisse. [f] Αθλίων. 1. [g] Deest. 1. [h] Γρ. ἐνδιαγίγνεσθαι

μῶν ἡ τ συμμάχων τιμᾶλδ προσῆκεν, ἠτίμωσεν [a] ὑπα-
κτά τινα αὐδ κατήγορον. Ἀλλὰ τί; ἵνα μήτε ἐλέῳ, μή-
γνώμης ἐφ' οἷς αὐτὸς ἠδίκησε, τύχῃ. ἀλλὰ ἡ κατηγο-
κείνῳ, κακῶς λέγειν προείλετο ἐμέ· ἡ πάλιν εἰ τῷ δήμῳ
ὰς [b] ἀποίσειν, καὶ τοιαῦτα ἠπείλει. Ἀλλὰ τί; ἵνα ὡς μὴ
ης συγγνώμης παρ' [c] ὑμῶν, ὁ τὰ τοῦτ' πονηρεύματα
δέσθαι εἰδὼς ἐγὼ, ἡ παρηκολουθηκὼς ἅπασι, κατηγο-
ἀλλὰ καὶ [e] Διακρούομενος πάντα τ' ἔμπροσθεν χρόνον
θεῖν, εἰς τοῦτον ὑπόκλαιν χωρεῖν, εἰ ᾧ τ' ὀλίγων ἕνεκα,
δενὸς ἄλλου, οὐχ οἵόντε, οὐδ' ἀσφαλὲς ὑμῖν δεδωροδοκη-
τοῦτον ἀθῶον ἐᾶσαι· ἀεὶ μὲν γάρ, ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι,
κὴ μισεῖν, καὶ κολάζειν τοὺς προδόντας καὶ δωροδόκους·
ρα δὲ νῦν ὅτι χωρὶς τοῦτο γένοιτ' ἂν, καὶ πάντας,
ήσειεν ἀνθρώπους κοινῇ. νόσημα γάρ, ὦ Ἀνδρες Ἀθη-
ναῖοι,

is & à ſociis coli decebat, rem. Quin etiam, cum omni
inia notavit quendam, qui ſuperiori tempore judicia eluſe-
ccuſatorem ſe profiteri non rit, in id conjecit ſeſe tempus,
vit. Cur? ne ipſe deli- in quo ſi non ob aliud, vel pro-
n ſuorum veniam, aut ul- pter imminentia pericula, nec
iſericordiam conſequere- licitum, nec tutum vobis eſt
ed & illo accuſando in me iſtum largitionibus corruptum
inſtituit; & rurſus pro abſolvere. Semper enim, Athe-
one accuſationem mihi nienſes, odio proſequendi ſunt,
tus eſt, & ejus generis & puniendi proditores & homi-
cit. Quamobrem? ut opti- nes corrupti; tum vero nunc id
um venia apud vos ego, cum primis tempeſtive fiat, & in
lera iſtius optime novi, & communem omnium utilitatem
comperta habeo, accuſa- ceſſerit. Morbus enim, Athenien-
ſes,

ναι.] Τὸ, ὑπακούσαντα, videtur ſignificare, Timarchum à popu-
ſtum accuſatorem Æſchinis paruiſſe; quod, ut verum non ſit,
etat à Demoſthene, cauſæ ut ſerviret, confictum eſſe? *W.* ὑπα-
κούσαντα τῶν. 1. *b* Ἀποίσειν] Sc. ὡς ἐγὼ τ' ἄρχοντα ἢ τὰς θεσμοθέτας κατ' ἐμοῦ.
Γρ. ὑμῖν. *d* Ἀκροῶσθαι. 4. *e* Διακρουόμενος ἐπιλήθειν] Ἀντὶ τοῦ διακρου-
σάμενος ἐπιλήθειν εἰς τὸ δικαστήριον. *W.*

1 Καὶ

γαῖοι, δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τ Ἑλλάδα, καὶ χαλεπὸν, καὶ
λῆς τινὸς εὐτυχίας, καὶ τ παρ' ὑμῶν ὀπιμελείας δεόμενον.
γὰρ οἱ ταῖς πόλεσι γνωριμώτατοι, καὶ πεφεσαναι τὴν
ἀξιώματοι, τ αὐτῶν προδιδόντες ἐλευθερείαν, οἱ δυσυχῆ
θαίρετοι αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν,
φιλίαν, καὶ ἑταιρείαν, καὶ τὰ τοιαῦθ' ὑπωπτοκοιζόμενοι
λοιποὶ, καὶ τὰ κοινὰ, ἅπαξ ποτ' ὄφλιν οὐ ἐκφεύγειν τ πόλιν
ἔδει τούτους κολάζειν, καὶ πρόχρημα [b] ἀποκτινύναι, τοι
ἀπέχθοι ὄντοιν τοιοῦτόν τι ποιῶν, ὥστε θαυμάζοιεν, καὶ ζηλοῦ
βούλοιτ' ἂν αὐτὸς ἕκαστος τοιοῦτος εἶναι.

οδ'. Καίτοι τοῦτ' ὄν πρᾶγμα, καὶ τὰ τοιαῦτα ζηλ
τα Θετταλοῖς ἐστί, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέχρι δ [c] ἐχθ
πρώτου, τ ἡγεμονίας, καὶ ὃ κοινὸν ἀξίωμα ἀπολωλεκ

ses, gravis in Græciam invaſit, & difficilis, quique magnam & felicitatem & curam veſtram poſtulat. Qui enim ſunt in urbibus nobiliſſimi, & in quos collata eſt reipublicæ autoritas; hi ſuæ proditores libertatis, infelices ultro in ſervitutem ſe conjiciunt, dum Philippi hoſpitium, & familiaritatem, & amicitiam, atque alia minuendi cauſa criminis in ore habent. Cæteri autem, & magiſtratus ſin rum urbium quicunque illi à quibus illos coerceri op bat, & ſtatim occidi, tantum ut ii tale aliquid agant, ut e mirentur, & fortunatos jud & ſinguli ſe tales eſſe opte

74. Atqui ea res & ejus æmulationes Theſſalorum thenienſes, nuper adeo p patum & communem aut tem perdiderunt; nunc

a Φιλίππου. 2. b Ἀποδεικνύναι. 1. c Χθὲς ἢ πρ. 1.

1 Καὶ τὰ τοιαῦθ' ὑποπτοκοιζόμενοι] Τὸ ὑποπτοκοιζεσθαι, ἔστι κυνείων, τὸ τοῖς ποσὶ σφὲς ψυχαγωγέαν λέγειν τινὲ ἐνόμενα, οἷον, ὡς Διονυσός ἐστιν, ὡς βασιλεὺς, καὶ τὰ τοιαῦτα. καταχρηστικῶς ὄ, καὶ τὸ εὐφήμοις ὀνόμασι κλέπτειν τὴν ἀτοπίαν.

2 Τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸ κοινὸν ἀξίωμα, τὴν ἐλευθερίαν τ Ἑλλήνων φησὶν ὁ ῥ Ἑλλάδος τὴν ἡγεμονίαν. ὁ δὲ εἶχον τῶν Θετταλοί· ἀλλ' ἢ τ Ἀμφικτυονικὴν εἰκείαν πόλιν τὴν δεχθῆναι, ἢ τὸ ἀξίωμα τ αὐτῶν δεχθ

ν ἡ τ' ἐλευθερίαν παραιρεῖ. τὰς γὰρ ἀκροπόλεις αὐτῶν Μακεδόνες φρουροῦσιν. εἰς Πελοπόννησον δὲ εἰσελθὼν [1] τὰς λιδι σφαγὰς πεποίηκε, καὶ τοσαύτης παρανομίας καὶ [a] ἡ παροινίας ἐπέπλησε τὴν Θαλαμπώρων ἐκείνης, ὥστ', λήλων ἄρχωσι, καὶ Φιλίππῳ χαίρειν, τὴν συγγενῆς αὐ- καὶ πολίτας μιαίνουσιν. καὶ γὰρ οἰκαδ' ἔρχεται· ἀλλ' εἰς δόμους εἰσελθόν, πάντ' ἄνω καὶ κάτω ταὐκεῖ πεποίηκε· καὶ ρκάδων πολλοί, δεδοῦκον αὐτοῖς ἐπ' ἐλευθερίᾳ μέγιστον ὁμοίως ὑμῖν· μόνοι γὰρ τῶν ἁπάντων [b] ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε, ῆνοι· Φίλιππον θαυμάζουσι, καὶ χαλκοῦν ἱστᾶσι, καὶ στεφανοῦ- καὶ ὃ τελευταῖον, ἂν εἰς Πελοπόννησον ᾖ, δέχεσθαι τοῖς σιν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. ταὐτὰ δὲ ταῦθ' [c] Ἀργεῖοι. ταῦτα Δήμητρα, εἰ δεῖ μὴ [d] λῆρον, εὐλαβείας καὶ μικρᾶς δεῖ- ὡς βαδίζων γε κύκλῳ, καὶ δεῦρο εἰσελήλυθεν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι,

etiam libertatem eis eri- Nam quorundam ex eis Macedones præfidiis oc- : in Peloponneſum au- greſſa, cædes illas Elide avit, & ea iniquitate & & petulantia miſeros il- plevit, ut, quo alii aliis ent, & Philippo gratifi-, cognatorum ſuorum & cæde ſe polluant. Ac quidem res ſtetit: ſed iam ingreſſa, omnia illic deorſumque vertit: & nunc Arcadum multi, cum eos libertatem facere maximi oporteat, æque ac vos; ſoli enim vos ex omnibus ut illi, eſtis indigenæ; Philippum admirantur, & æreas ei ſtatuas erigunt, & coronas decernunt: denique ſi in Peloponneſum ierit, eum oppidis recipere decreverunt. Eadem & Argivorum ratio eſt. Hæc mediuſ-fidius, ſi ſerio agendum eſt, non parvam prudentiam poſtulant. Paſſim enim pervagata lues illa, etiam huc in-

ἡ παρ.] Deſunt. 1. *b* Υμεῖς] &c. Ἀθηναῖοι καὶ Ἀρκάδες juxta *Wolf.* nc locum potius ſic legendum cenſet, ἐστ' κἀκεῖνοι Φιλ. &c. *c* Εἰ- . 1. *d* Λοιδορεῖν. 1.

ας τ' Πυλαίας, ἢ ἁπλῶς τ' ἐλεω- ὡς προεῖπομεν. 1 Τὰς δὲ Ηλι- ρας] Ἐξαίφνης ἐπὶ ἀλλήλους οἱ Ηλεῖοι, οἱ μὲν τὰ Φιλίππου φρονοῦντες, οἱ δ' παλαιστὶν βεβλάβθαι. εἶτα ἀπέφα- ξαν ἀλλήλους, τῶν φιλιππιζόντων ἐπικρα- τησάν-

Ἀθηναῖοι, τὸ νόσημα τοῦτο. ἕως οὖν ἔστ' ἐν ἀσφαλεῖ, φ
ξασθε· καὶ τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε.
μή, σκοπεῖτε ὅπως μὴ τἀληθῆ ταῦτα εὖ λέγειν δόξῃ τα
εἰρημένα, ὅτε δεῖ, ὃ, τι χρὴ ποιεῖν, ἔξετε.

οε'. Οὐχ ὁρᾶτε ὡς σαφεῖς, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
πρόδηλόν ἐστιν οἱ παλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλυνθίοι; οἳ πρ
δὲν ὅτως, ὡς [a] τὸ ταῦτα τοιαῦτα ποιεῖν, ἀπολώλασιν· οἱ δ'
ἔχοιτε δ' ἂν ἐξετάσαι καθαρῶς ἃ τῷ συμβεβηκότων
ἐκεῖνοι γάρ, ἡνίκα μὲν τετρακοσίους ἱππέας ἐκέκτητο
νον, καὶ σύμπαντες σὺδὲν ἦσαν πλείους τῶν [b] πεντακισχιλ
ἀριθμὸν, ὅπου Χαλκιδέων πάντων εἰς ἓν συνῳκισμένων
κεδαιμονίων [c] ἐπ' αὐτοὺς ἐλθόντων πολλῇ ναυτικῇ καὶ
δυνάμει· ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι γῆς καὶ θαλάττης ἧ
ἔπος εἰπεῖν, Λακεδαιμόνιοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους
ὅμως τηλικαύτης ἐπ' αὐτοὺς ἐλθούσης δυνάμεως, ὥστε τ

ingreſſa eſt, Athenienſes. Dum igitur in tuto eſtis, cavete; & eos qui illam primi introduxerunt, in ordinem cogite. Quod ſi neglexeritis, videte, ne tum ea quæ nunc dico, recte dicta eſſe videantur, cum quid fieri oportet non reperietis.

75. Non cernitis, Athenienſes, quam evidens & illuſtre exemplum ſit in miſeros Olynthios editum? qui nulla alia re magis, quam iſtiuſmodi factis, miſeri perierunt. Idq; ex iis quæ ipſis evenerunt cognoſci cue poteſt. Qui cum qu gentos duntaxat equites rent, & univerſi non plu mero quinque millium antequam Chalcidenſes in locum conveniſſent, à La moniis petiti magnis & ſtribus & navalibus copiis ſtis enim hoc haud dubie marique, ut paucis dicam temporibus imperitaſſe La monios) tamen tantis opp ti copiis, neque urbem

a Τὸ παῦτα. 1. b Τετρακ. 2. c Αὐτοῖς ἐπελθ. 1.

τετρώτων. 1 Καὶ τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε.] Ἀντὶ τοῦ φησὶ τοὺς πρώτους ὁ Φιλοκράτης τῷ νοσήματι τούτῳ, & Αἰσχίνης αὐτός. & μὴ βουλομέ νίωσιν. ἢ γὰρ ἀφ' ἑαυτῶν εἰσῆλθ λὰ μὴ βουλόμενον εἰσήγαγ.

ρρέον ὑδὼρ ἀπώλεσε, ἀλλὰ καὶ μάχας πολλὰς ἐκράτησε, καὶ τοὺς τῶν πολεμάρχων ἀπέκτεινε, καὶ ὃ τελευταῖον, ὅπως ἠδύνατο, ὅπως τὸν πόλεμον κατέλυσε. ἐπειδὴ δὲ δωροδοκεῖν ἤρξαντο, καὶ δι' ἀβελτηρίαν οἱ πολλοὶ, μᾶλλον δὲ διὰ δυσχέρειαν, ὅσοι πιστότερον ἡγήσαντο τὰ ὑπὲρ αὐτῶν λεγόμενα, καὶ Λασθένης [a 2] ἤνεγκε τὸν οἶκον τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις, καὶ Εὐκράτης δὲ βοῦς ἔπεφε πολλὰς τιμὴν ὑδνὶ δοὺς, ἕτερος ἵππον ἔχων ἐπέβατον, ἄλλος δέ τις ἵππους, οἱ δὲ [b] πολλοὶ, ἀφ' ὧν ζῶντα ἐλήγετο, [3] οὐχ ὅπως ὠργίζοντο, ἢ κολάζειν τοὺς ζῶντα ποιοῦντας, [4] ἀλλ' ἀπέβλεπον, ἐζήλουν, ἐτίμων, ἐθαύμαζον. [c] ἐπειδὴ ζῶντ' ὄντα τρέφειν, καὶ ὃ δωροδοκεῖν ἐκάλουν, χιλίους μὲν ἱππέας κεκτημένοι, πλείους δὲ ὄντες ἢ μύριοι, καὶ τοὺς περιχώρους ἔχοντες συμμάχους, μυρίοις δὲ ξένοις,

castellum ullum amiserunt; & victorias multas reportavit, & tres imperatores occidit, & pacem denique ex animi sententia fecerunt. Postea vero quidam acceptare pecuniam cœperint, & ex simplicitate ac potius calamitate, illos plures existimaret populus bonos patriæ studiosos & defensores; cum Lasthenes ædes suas onustas ligno dono allatis è Bottiæa, & Euthycrates boves multos aleret, pretio nemini numerato, & alius aliquis oves adveheret, alius equos; cum populus, in cujus fraudem illa omnia facta fuerunt, non modo non iratus esset aut id genus hominum puniendum postularet, sed suspiceret, prædicaret, venerari, viros putaret: cum ea ita crescerent, & largitiones invalescerent, quamvis equites mille haberent, & plures essent decem millibus & cum finitimis omnibus societate conjuncti; quamvis vos, cum eis decies mille con-

a Ἐζήλωσε. 1. b Ἅπαντες. 1. c Ἐπεὶ δὲ. 1. potius γῆν vel πίνειν. W.

Καὶ τοὺς τῶν πολεμάρχων ἀπέκτεινε. Ὁμοίως ἴδιον τῶν ἀρχόντων. ἐστὶ γὰρ Τιλφούσης Ἀγησιλάου ἀδελφὸς, αὐτὸν Ἀγησίπολις τρίτον. Πολυβίου δὲ τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ Ὀλύνθιοι ἐπαινοῦντος. 2 Ἤνεγκε] Ἐνέπτωκε τὸ ῥῆμα αὐτῷ, ὃ καὶ ἐρέφω. 3 Οὐχ ὅπως] Οὐ μόνον. 4 Ἀλλ' ἀπέβλεπον] Ὥσπερ ὠφελιμάζοντες αὐτούς.

ξένοις, καὶ τριήρεσι πεντήκοντα ὑμῶν βοηθησάντων αὐτοῖς,
ἐπὶ τ̃ πολιτ̃ν τετρακισχιλίοις, οὐδὲν αὐτοὺς τούτων ἠδυ
σῶσαι· ἀλλὰ πρὶν μὲ ἐξελθεῖν ἐνιαυτὸν ὅ πολέμου, πάσ
λεις ἁπάσας ἀπολωλέκεσαν τὰς ἐν τῇ Χαλκιδικῇ οἱ π
διδόντες· καὶ Φίλιππος οὐκ ἔτ' εἶχεν ὑπακούειν τοῖς π
δοῦσιν, οὐδ' εἶχεν ὅ,τι πρῶτον λάβῃ· πεντακοσίους δ' ἱπ
προδοθείσας ὑπ' αὐτ̃ τ̃ ἡγεμόνων ἔλαβεν αὐτὸς ὅπ
ὁ Φίλιππος, ὅσους οὐδεὶς πώποτε ἄλλος ἀνθρώπων.
ὅτε ἥλιον ἠρχύοντο ἃ ταῦτα ποιοῦντες, ὅτε τὰ
πατρίδα ὅσαν, ἐφ' ἧς ἔζασαν, ὅτε ἱερὰ, ὅτε τάφους,
τὰ μετὰ ταῦτα γενησομένα αἰσχύνῃ ὑπὲρ τοῖς πρ
ἔργοις. ὅτων ἔκφρονας, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, καὶ προδο
δωροδοκεῖν ποιᾷ. ὑμᾶς δ', ὑμᾶς εὖ φρονεῖν δεῖ τοὺς πολλ
μὴ ὑπερπέπειν τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ κολάζειν δημοσίᾳ. καὶ
καὶ σώφρονες εἶη, εἰ κατὰ μὲ τ̃ Ολυνθίων προδόντων πολλὰ
ἐψηφίσασθε, τοὺς δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀδικοῦντας, μὴ κολ
τες φαίνοισθε. λέγε δ' ὅ ψήφισμά μοι ὅ περὶ τ̃ Ολυν

conductitiis, & quinquaginta triremibus opem tuliſſetis, & quater mille præterea civibus, nihil horum eis ſaluti eſſe potuit: ſed priuſquam belli annus exiret, oppida omnia Chalcidicæ ditionis proditores perdiderunt: nec Philippus jam ad nutum proditorum præſto eſſe potuit; neque ſcivit, quid primum occuparet: ſed quingentos equites ab ipſis ducibus proditos cum ipſis armis cepit, quod nemini mortalium unquam contigit. Neque illi ſolem reverebantur, qui id agebant, neque terram patriam, in qua ſtabant, n
fana, neque monimenta n
rum, nec dedecus ea fac
ſecuturum. Uſque adeo v
des, Athenienſes, & atto
reddunt largitiones. Vos i
vos inquam cives, & ſaper
ad talia facinora non conni
ſed ea publice punire op
Nihil enim fieri queat abſu
quam committere, cum in
ditores Olynthiorum mul
atrocia decreveritis, ut eos
apud voſmetipſos deliqu
non puniatis. Age recita
decretum de Olynthiis fa

ΨΗΦΙΣΜΑ.

τα ὑμεῖς, ὦ Ανδρες Δικασταί, ὀρθῶς καὶ καλῶς πᾶσιν Ελ-
ήνε, καὶ βαρβάροις δοκεῖτε [a] ἐψηφίσθαι κατ' ἀνδρῶν προ-
ῶν, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν.

ος'. Επειδὴ τοίνυν τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τῶν τὰ τοι-
α ποιεῖν ὅσι, καὶ δι' ἐκεῖνο καὶ τάδε πράττουσι τινές· ὅτι
ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, δωροδοκοῦντα ἴδητε, τοῦτον καὶ προ-
ῶν εἰ) νομίζετε. εἰ δὲ ὁ μὲν, κλέπτης, ὁ δὲ πράγματα, ὁ
ραπώδας πρόδιδωσιν, ὧν ἂν ἕκαστος [b] αὐτῶν, οἶμαι, κύ-
[c] γίνηται, [d] ταῦτα διαφθείρει· μισεῖν δὲ [e] ὁμοίως τοὺς τοιού-
ἅπαντας προσήκει. ἔστι δ' ὑμῖν, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, πε-
ῶτον μόνοις πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἰκείοις χρῆσθαι
ροδείγμασι, καὶ τοὺς προγόνους, οὓς ἐπαινεῖτε δικαίως, ἔργῳ
ιμᾶν. [f] καὶ γὰρ, εἰ μὴ τὰς μάχας, μηδὲ τὰς στρατείας, μηδὲ
κινδύνους, ἐν οἷς ἦσαν ἐκεῖνοι λαμπροὶ, [g] συμβαίνειν κρεῖττον,
εἴδετε ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν ᾧ παρόντι, ἀλλὰ τόδε εὖ φρονεῖν αὐ-

τῶν

DECRETUM.

c vos, Judices, recte præcla-
e omnium & Græcorum
ensu & barbarorum de-
istis in proditores, & ho-
es diis inimicos.

6. Cum igitur acceptatio
erum talia facinora præce-
& propter illa etiam hæc
am admittant; quemcun-
Athenienses, acceptare mu-
videritis, eum etiam pro-
rem esse existimate. Quod
ius occasiones, alius negotia, alius milites prodit; quicquid singulis commissum fuerit, ut opinor, id utique perdunt: æque autem tales omnes odio sunt digni. Vos autem, Athenienses, in ea re ex omnibus aliis soli exemplis uti domesticis potestis, & majores quos jure laudatis, ipsa re imitari. Quod si etenim prælia & expeditiones, & discrimina, in quibus illi fuerunt splendidi, hoc tempore non incidunt, cum otium nunc vos agatis; at prudentiam eorum

ψηφίσαζ. 1. *b* Υμῶν. 3. *c* Γίνηται. 1. *d* Ταῦτα καὶ προδίδωσι C
δείκει. 1. *e* Ομως. 1. *f* Desunt. 2. *g* Γρ. ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει
ῖαζ καιροῖς.

τῶν μιμεῖσθε· τοῦτο γὰρ πάντα χρὴ χρεία· καὶ οὐδὲν ὅτι τῶ
γματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον ὃ καλῶς φρονῆν ἔχει
ἀλλ' ἐν ἴσῳ χρόνῳ νυνὶ καθήμενος ὑμῶν ἕκαστος, ἂν μ
χρὴ, γιγνώσκῃ περὶ τῶν πραγμάτων καὶ ψηφίζηται, βελτίω
κοινὰ ποιήσῃ τῇ πόλει, καὶ ἄξια τῶν προγόνων πράξῃ· ἂν δ'
μὴ δεῖ, φαυλότερα καὶ ἀνάξια τῶν προγόνων ποιήσῃ. πότερ
νοι περὶ τούτων ἐφρόνουν; ταυτὶ λαβὼν ἀνάγνωθι γραμμα
δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅπως ὅτι τοῖς τοιούτοις ἔργοις ῥαθυμεῖτε,
θάνατον κατεγνώκασιν ὑμῶν οἱ πρόγονοι. λέγε ταῦτα.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ [a] ΕΚ ΣΤΗΛΗΣ

Ακούετε, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, τῶν γραμμάτων λεγόντων, Αρθ
Πυθώνακτος τὸν Ζελεῖτην, ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον τοῦ δ
τοῦ Αθηναίων, καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος ἅπ
Διὰ τί; ὅτι χρυσὸν [b] ἐκ τῶν Βαρβάρων εἰς τοὺς Ε
λληνας ἤγαγεν. Οὗτος οὖν ἐστὶν, ὡς ἔοικεν, ἐκ τούτων ὧ
ὅτι οἱ πρόγονοι μὲν ὑμῶν, ὅπως μηδὲν ἄλλο ἀνθρώ

rum imitamini, qua ubivis eſt opus: neque operoſius eſt, aut moleſtius ſapere quam deſipere: ſed pari ſpatio temporis nunc ſedens veſtrûm quiſque, ſi quæ oportet de rebus ſtatuerit & decreverit, reipublicæ commodis conſulet, & à dignitate majorum non degenerabit: ſin quæ dedecent, ſtatum rerum communium deteriorem reddet, & majoribus indignum. Ut igitur illi in iſtos fuerunt animati? Hæc cape ſcriba, & lege. Cognoſcendum enim vobis eſt, vo
iis rebus eſſe ſegnes, pro
quas fontes capitis damna
majores. Recita has.

LITERÆ E COLUMN

Auditis, Athenienſes, ex hoc
pto eſſe manifeſtum, Arthmi
Pythonactis filium Zelitam,
micum eſſe & hoſtem popul
thenienſis & ſociorum, ip
& univerſum ejus genus. C
Quod aurum à Barbaris in G
ciam invexit. Hinc apparet
mirum, & majoribus veſtris,

a Ἐκλογῆς. 3. b Τὸν ὀκ. 2.

δεὶς ὅτι χρήμασιν μηδὲν ἐργάσηται κακὸν τὴν Ἑλλάδα, ἐφρόνησεν. ὑμεῖς δὲ, ὃς δὲ τὴν πόλιν αὐτὴν ὅπως μηδεὶς τῶν πολιτῶν ἀδικήσῃ, προορᾶσθε. νὴ Δί', ἀλλ' ὅπως ἔτυχε, ταῦτα τὰ χρήματα ἔφηκεν; [a] ἀλλ' ὅλης ὕσης ἱερᾶς τῆς ἀκροπόλεως ταύτης πολλὴν εὐρυχωρίαν ἐχούσης, ᾗ δὲ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἐν δεξιᾷ ἔφηκεν· ἦν ἀριστεῖον ἡ πόλις τῶν περὶ τὰς Μήδων πολέμους, δόντων τῶν Ἑλλήνων τὰ χρήματα ταῦτα, ἔφηκε. τότε μὲν οὖν οὕτω σεμνὸν ἦν τὸ δίκαιον, καὶ τὸ κολάζειν τοὺς τοιαῦτα ποιοῦντας ἔντιμον, ὥστε τῆς αὐτῆς ἠξιοῦτο χάριτος τὸ ἀρίστειον τῇ θεῷ, καὶ αἰ τῶν τὰ τοιαῦτα ἀδικούντων τιμωρίαι· νῦν δὲ, [b] γέλως, ἄδεια, αἰσχύνη, εἰμὴ τις ἄρα ταύτην ἀσκεῖσθαι σχήσετε νῦν ὑμεῖς.

77. Νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ καθ' ἓν μόνον τοὺς προγόνους μιμουμένους ὀρθῶς ἂν ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἐκεῖνοι τοίνυν, ὡς

quam mortalium propter uniam cladem importaret ciæ, fuisse curæ. Vos au- nec illud cavetis, ne ve- um civium aliquis reipubli- njuriam faciat. At hercule nonimentum utcunque col- tum est? imo cum hæc tota sit sacrosancta, & amplum ium occupet, juxta æream n & magnam Minervam ad ram situm est: quam in vi- iæ memoriam Barbarici bel- data pecunia illa à Græcis, respublica consecravit. Ac tum quidem tanti fuit justitia, & talia perpetrantes punire tanto in honore habitum fuit, ut eadem statio & deæ præmio, & talium scelerum supplicio tribueretur: nunc autem risus, impunitas, dedecus, nisi vos effrænatam istam licentiam nunc reprimetis.

77. Existimo autem recte vos esse facturos, si non una tantum in re majores, sed ex æquo in omnibus ea imitemini, quæ illi deinceps fecerunt. Illi igitur, quod

a Οὐ μὰ Δία, ἀλλ'. 1. b γέλως] Sc. τὸ τὰ τοιαῦτα ἀδικεῖν. W.

Ἀλλ' ὅλης ὕσης ἱερᾶς τῆς ἀκροπόλεως] Ὡς λάβῃ τὸ παρεσταλκὸς ἡ αὔξησις γέγονεν.

a Τῆ-

ὡς ἅπαντες εὖ οἶδ' ὅτι τ λόγον τοῦτον ἀκηκόατε, Καλλίαν Ἱππονίκου τ ταύτην τ νῦν πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην σ
σθεύσαντα, ἵππου μ δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνῃ
τ θάλατταν βασιλέα, οὗτος δὲ Χελιδονέων καὶ Κυανέων πλ
μακρῷ μὴ πλεῖν, ὅτι δῶρα λαβεῖν ἔδοξε πρεσβεύσας, μ
μὴν ἀπέκτειναι· οὐ δὲ τοῖς δυσὶν πεντήκοντα τάλα
ἐπράξαντο. καί τοι καλλίω ταύτης εἰρήνην ὅτε πρότ
ὕστερον, οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι πεποιημένην τ πόλιν.
ὃ τοῦτο ἐσκόπουν. τοῦτο μ γὰρ ἡγοῦντο τ ἑαυτῶν ἀρετήν,
τ πόλεως δόξαν, αἰτίαν εἶ· ὃ δὲ προῖκα, ἢ μή, τ πρόσ
πρεσβευτῶν. [a] τοῦτον ὃν δίκαιον ἀξίαν παρέχεσθ καὶ ἀδωροδό
τον, τ προσιόντα τοῖς κοινοῖς. ἐκεῖνοι μ ὃν ὅτως ἐχθρὸν ἡγοῦ
δωροδοκεῖν, καὶ ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, ὥστε μήτ' ὀπὶ πράξεως
δημίας, μήτε ἐπ' ἀνδρὸς ἐᾶν γίνεσθ. ὑμεῖς δὲ, ὦ Ἀνδρες Α
ναῖοι, τ αὐτὴν εἰρήνην ἑωρακότες, τὰ μ τ συμμαχῶν τ ὑμ

quod vos omnes audiviſſe compertum habeo, Calliam Hipponici Filium qui legatus celebratam illam pacem fecit, ut *nec intra ſpatium, quantum curſu equi uno die confici poſſet, Rex Perſarum cum exercitu ad mare deſcenderet, nec ad Chelidoneas & Cyaneas longa nave accederet*; quod in legatione munera accepiſſe viſus fuit, parum abfuit quin occidiſſent; in referendis certe rationibus quinquaginta talenta ab eo exegerunt. Atqui pulchriorem ea pacem neque poſt, neque prius ullam à civitate noſtra eſſe factam, quiſquis dicet. Verum non illud ſpectabant. Id enim ſuæ virtuti reipublicæ autoritati accepta referebant; an vero gratis ret, nec ne, legati ingenio. eo igitur qui ad rempublic eſſet acceſſurus, ut vitæ in ger ſit & incorruptus, poſtu bant. Illi igitur adeo inim ducebant largitiones, & reipu cæ perniciosas, ut nec in ad ne ulla, nec viro locum hab paterentur. Sed vos, Atheni ſes, cum videritis eandem cem & mœnia veſtrorum ſoc

a Τοῦτον] Sc. τ πρόπον. *W.*

μὴ καθηρηκῆαι, τὰς δὲ τῶ πρέσβεων οἰκίας οἰκοδομῆς, καὶ τὰ τῆ πόλεως κλήματα ἀφῃρημένην, τούτοις δ' ἃ μηδὲ ὄναρ ἤλπισε πώποτε, κλῆσαμένην. ὑμᾶς αὐτοὶ τούτους [a] ἀπεκλείσατε, ἀλλὰ καὶ ἠγόρευε προσδεῖσθε, καὶ λόγῳ κρίνεσθε, ὧν ἔργῳ τὰ ἀδικήματα πάντες ὁρῶσιν. καὶ τοίνυν τὰ παλαιὰ ἄν τις ἔχοι μόνον εἰπεῖν, ἃ τούτων τὰ παραδείγματ' ὑμᾶς ἐποίει μισωρίαν παρακαλέσαι· ἐφ' ὑμῖν τοίνυν τὰ ἐπὶ ζώντων ἀνθρώπων πολλοὶ δίκην δεδώκασιν, ὧν ἐγὼ τοὺς μὲν ἄλλους παραλείψω, τὸν δ' ἐκ πρεσβείας, ὃν ἀπολοῦτις ἐλάτταν [b] κατὰ τὴν πόλιν εἰργάσατο, θανάτῳ ζημιωθέντων, ἑνὸς ἢ δυοῖν ἐπιμνησθήσομαι. καί μοι λέγε τοῦτο τὸ ψήφισμα λαβών.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Περὶ τούτου τὸ ψήφισμα, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πρέσβεων ὑμεῖς θάνατον [c] κατεγνώκατε, [1] ὧν εἷς ἦν Ἐπικράτης, ὃν ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω, σπουδαῖος, καὶ πολλὰ

diruisse, & legatorum ædes uxisse, & reipublicæ opes uisse; istis autem ea quæ per somnium unquam spe- nt, contulisse: non ipsi eos distis, sed accusatore indi- , & verbis disceptatis cau- eorum, quorum injurias re omnes vident? Neque ve- etera duntaxat referri pos- , & per ista exempla vos ad nem incitari: sed vestra æ- qui adhuc vivitis, multi

pœnas dederunt, quorum ego alios præteribo; eorum autem qui propter legationem, hac multo minus nocentem reipublicæ, capite mulctati sunt, unius atq; alterius mentionem faciam. Age cape hoc decretum, & recita. *DECRETUM.*

Ex hoc decreto, Athenienses, legatos illos vos capitis condemnastis, quorum unus fuit Epicrates, homo, ut ego è natu majoribus audio, frugi & admodum

a Ἀποκτιννῦτι. 2. b Κακῶ. 1. c Κατέγνωτι. 2. d Εὐθυκρ. 1.

1 Ὧν εἷς ἦν Ἐπικράτης] Πολλῶν ἐμνημόνευσιν, ἵνα φανῶσιν μηδὲ τῶν εὐεργετῶν φειδόμενοι.

a Γενό-

λὰ χρήσιμος [a] τῇ πόλει, [b] καὶ τ' ὀκ Πειραιῶς καταγα
των τ' δῆμον, κ' ἄλλως δημοτικός. Ἀλλ' ὅμως οὐδὲν αὐ
ὠφέλησε τύτων· δικαίως. ὁ γὰρ [c] ἐφ' ἡμισείᾳ χρηςὸν εἶ
ⓐ τὰ τηλικαῦτα διοικεῖν ἀξιοῦντα, οὐδὲ τὸ πιςευθὲ
προσλαβόντα πᾶν ὑμῶν, εἰς ὃ μείζω δυνάσθαι κακῶς
καὶ χρῆσθαι· ἀλλ' ἁπλῶς μηδὲν ὑμᾶς ἀδικεῖν ἐκόντα.

οη'. Εἰ δέ τινω τι τύτων ἀφεκτὸν ὅτι τύτοις, ἐφ'
ἐκείνων θάνατος κατέγνωςαι, ἐμὲ ἀποκτείνατε ἤδη. σκο
τε γάρ· ἐπειδὴ προῖκ τὰ γράμματά, φησιν, ἐπρέσβε
ἐκῆνοι, κ' ὃ ψήφισμα· κ' τῦθ' ἔστ' ἐγκλημ' ὃ προῖκτοι.
τοι δὲ ὁ προῖκ τὰ γράμματα; ὁ ὃ μὲ ψήφισμα Ἀθηναί
κ' τῖς Ἀθηναίων συμμάχοις εἰς κελεύῃ τ' εἰρήνην, ἤτοι δὲ
κέας ἐκαπόνδυς ἀπέφηναν; ὁ ὃ μὲ ψήφισμα τὺς ἄρχο
ὁρκοῦν τὺς ἐν ταῖς πόλεσιν, ἤτοι δὲ ὃς ὁ Φίλιππος α
προσέπεμψε, τύτυς [d] ὤρκιζ'; ὁ ὃ μὲ ψήφισμα ὑδαμῦ μ

modum utilis reipublicæ, & ex eorum numero qui populum è Piræeo reduxerunt, & alioqui popularis; ſed tamen nihil ei horum profuit: merito. Neque enim ex ſemiſſe bonum oportet eſſe eum qui tanta negotia ſuſcipit, nec ſi fides ei adhibeatur à vobis, ea abuti ad majorum ſcelerum licentiam: ſed plane vos nulla injuria de induſtria afficere.

78. Si quid igitur eorum iſti non perpetrarunt, propter quæ illi capitis ſunt damnati, me jam occidite. Rem autem ita c
fiderate: *cum contra literas*,
quit, *legationem obierint illi*,
decretum: atque hoc prim
crimen eſt. An vero iſti
contra literas? Nonne de
tum jubet pacem *ad Athenie*
& ad Athenienſium ſocios pe
nere, iſti autem Phocenſes
dere excluſerunt? Nonne
cretum, *jurejurando adigi*
bium magiſtratus; iſti aut
quos Philippus ad ipſos miſe
jurejurando adegerunt? No
decretum, *nuſquam ſolos*

a Γενόμθ' τῇ leg. malit *W.* b Καὶ] Sc. εἰς *Ψ.* c Ἐφ' ἡμισείᾳ] μειζόν. Sed *W.* malit ἐξ ἡμισείας. d Ὠρκωσαν. I.

συγχάιειν Φιλίππῳ, ὅτοι δ' οὐδὲν ἐπαύσαντο ἰδίᾳ χρη-
πίζοντες; καὶ ἠλέγχθησάν τινες αὐτῶν οἱ τῇ βουλῇ οὐ
λῆθη ἀπαγγέλλοντες· ὅτοι δέ γε ὑφ' ὅμιλου, καὶ τοῦ
(τοῦτο γὰρ ἦν ὃ λαμπρὸν) ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμά-
των ἀπήχθησαν ὅτοι, πάντα δίκην γέγονε τἀναντία. 2 ὑ-
πολειπόμενοι, φησὶ, τὰ ἀληθῆ. ὑμῶν γὰρ ὅτοι καὶ κατα-
γνόμενοι τὰ συμμάχων, καὶ δῶρα λαμβάνοντες. αὐτὰ μὲν γὰρ
ψευδῆ κατεψεύδοντο, παντελῶς ἀπολωλεκότες· πολλῷ δὲ
πρότερον τοῦ ψευδῆ κατεψεύσασθαι ἀπολωλεκότες. 3 Ἀλλὰ μὴν, ὑπὲρ
τῶν δώρων εἰληφέναι, εἰ μὴ ἠρνοῦντο, ἐξελέγχειν ὅλως οὐκ ἂν
ἐπεδίδου· δὲ ὁμολογοῦσιν, ἀπάγειν δίκην προσήκει.

4 Τί οὖν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι; τούτων οὕτως ἐχόντων,
τοῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὄντες, οἳ δὲ καὶ τῶν αὐτοῖς ἔτι ζῶν-
των, συμφέρετε τῷ μὴ εὐεργέτην τοῦ δήμου, καὶ τοῦ ὑπὲρ Πει-

ραιῶς

ilippo colloqui; isti autem pri-
im cum eo agere nunquam
ftiterunt? Quidam eorum
senatu falsæ renunciationis
nt convicti; at isti apud popu-
m, & à quo? (id enim illu-
e est) à rebus ipsis. Nam eo-
m renunciationi evenerunt
nnia sane contraria. *Nec ve-*
, inquit, *scripserunt*; at nec
i: *& in socios*, inquit, *menti-*
sunt, & munera acceperunt:
i vero non in eos mentiti sunt,
sed funditus eos perdiderunt:
id quod multo est mendaciis
acerbius. Iam de largitionibus,
si se accepisse munera negarent,
restaret, ut convincerentur. Cum
vero falsi sint, nimirum ad sup-
plicium par est ut rapiantur.

79. Quid igitur, Athenienses? cum hæc ita sint, cum vos illis viris prognati, partim etiam ex illorum numero sitis superstites, committetis, ut de republica bene meritus, & populi ex Piræeo redu-

a Προοίμ. 3.

1 Καὶ ἠλέγχθησάν τινες] Τοῦτο πάλιν τῶν τῶσδε ψηφισμάτων ἐλήφθη. ἀλλ' εἰ μὲν ἐπὶ τῆς βουλῆς μόνης ἐγίνοντο· ἅτοι ἦν ἐπὶ τοῦ δήμου. 2 Οὐδὲ πολλοὶ ἐπιλειπόμενοι, φησὶ, πολλῶν] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἠλέγχθησαν. 3 Ἀλλὰ μὴν, ὑπὲρ τῶν δώρων] Τῷ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου κίνδυνον ἐπιχειρήματι, φάσκων ἄτοπον εἶναι τοὺς μὴ εὐεργέτας καὶ τοὺς εὐεργετῶν παῖδας ἀπατεῶνας δ' ἁμαρτήματι μικρῷ καὶ φαύλῳ.

ραῖος Ἐπικράτη, ἀπεστεῖν καὶ κολασθῆναι, καὶ πά
πεφήνῳ Θρασυβούλου ἐκεῖνον, τὸν Θρασυβούλου δ δήμου
κοῦ υἱόν, τὸν ἀπὸ φυλῆς καταγαγόντος τὸν δῆμον, τ
λαντα δίκα ὠφληκέναι, καὶ τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου, καὶ Ἀ
γορίτους, καὶ τὰ μέγιστα ἀγαθὰ εἰργασμένων ὑμ
ὡς νόμῳ ἀφ' ὧν τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς ἐν ἅ
σι ταῖς ἑορταῖς, ὅτε τοῖς θεοῖς, στεφάνων καὶ παρατήρη
νανδρους πεποίησθε, καὶ φοιτᾶτε καὶ τιμᾶτε ἐξίσου τοῖς ἥρω
τοῖς θεοῖς, τούτους μὲν πάντας τὸν ὅλον τῶν νόμων δίκην ὑπεχ
ναι, καὶ μήτε συγγνώμην, μήτε ἔλεον, μήτε παιδία κλαί
τα ὀμώνυμα τῶν εὐεργετῶν, μήτ' ἄλλο μηδὲν αὐτοὺς ὠφελ
κέναι· τὸν δὲ Ἀτρομήτου δὲ γραμματοῦ, καὶ Γλαυκοθέας
τῶν θιάσους συναγώσης, ἐφ' οἷς ἑτέρα τέθνηκεν ἱέρεια, τῶ

reductor Epicrates, urbe pulsus, quos celebratis & colitis p
pœnas dederit: cum rursus dudum Thrasybulus ille, Thrasybuli hominis popularis filius, ejus qui populum è Phyle reduxit, talentis decem sit mulctatus; cum quidam ex Harmodii & Aristogitonis posteris, & eorum qui maxima in vos beneficia contulerunt, quos lege ob beneficentiam erga vos in omnibus fanis, in sacrificiis, libationum & poculorum participes effeciſtis, cum Heroibus honore, & di
cum igitur hi quidem om
pœnas legibus dederint; c
neque venia neque misericor
neque plorantes pueri, nomi
eorum qui bene de republi
sunt meriti, referentes, neq
quicquam aliud eis profuer
Atrometi literatoris & Glauc
theæ, cœtus bacchantium
ctantis filium, ob quod factu
alia sacrificula occisa est, cu

a Γρ. εἰεργασμ. b Τῶν ὑμῶν. 1. c Κλαίοντα. 1.

Φαῦλον τὸν Ἀτρομήτου δὲ μὴ ἐκποιεῖν. ἐν ᾧ καὶ τὸν ἔλεον ἐκβάλλει, ὑπομνήσας καὶ τὸν λόγων, οὓς ὑπὲρ Τιμοφύλου τοῦ ἐλέου εἰρήκει.

1 Καὶ τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου, καὶ Ἀριστογείτονος] Τὸν Περίξενον λέγει τὸν στρατηγόν. ἐκείθεν γὰρ ἦν. 2 Παιδία ὀμώνυμα] Εἰκὸς γὰρ ἦν τὸν Πρόξενον τοῦ Ἁρμοδίου μετὰ χρόνους ἐπὶ πολὺ ἀπ. 3 Ἐφ' οἷς ἑτέρα τέθνηκεν ἱέρεια] Ἐφ' οἷς φησὶ καὶ ἄλλη ἱέρεια τέθνηκε. λέγει δὲ 5 Νῖκον λεγόμενον. κατηγόρησε δὲ τοῦ Μενεκλῆς, ὡς φίλτρα πεποίηκε τοῖς ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· οἱ Ἀθηναῖοι

ᾶς [a] λαβόντες τ' τοιῦτον, ἢ οὐδὲ καθ' ἓν χρήσιμον τῇ πόλει, οὐκ αὐτὸν, ὦ πατέρες, οὐκ ἄλλον οὐδένα τ' τούτου, μήσετε; ποῖος γὰρ ἵππος, ποία τριήρης, ποία στρατία, ποία ναυμαχία, τίς [b] χορὸς, τίς λειτουργία, τίς εἰσφορά, τίς ἐπιδοσις, τίνος κίνδυνος, τί [d] τούτων ἀπαίρεσιν οὐ παντὶ μᾶλλον χρόνῳ γένοιτο ἂν [e] τούτων τῇ πόλει; καίτοι καὶ εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρχεν, ἀλλὰ μὴ σωθῶσιν, ὃ, δικάζειν καὶ σωθῆναι περιβαλέσθαι, ἀναλαλέναι δ' ὅπου σωθῶσιν [f] αὖθις. εἰ δὲ μήτε ταῦτα, μήτε ἐκεῖνα, ὦ τιμωρήσεσθε; οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, ὧν ὑμᾶς χαριζόμενος ἔλεγε Τιμάρχου; "ὡς οὐδέν ἐστιν ὄφελος πόλεως, ἥτις μὴ νεῦρα ἔχει τοὺς ἀδικοῦντας, ἔχῃ δὲ πολιτείας, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραίτησις τ' νόμων [g] μεῖζον ἰσχύουσιν. οὐδὲ ἐλεεῖν ὑμᾶς χρὴ τ' μητέρα [h] δεῖν τ' Τιμάρχου, γραῦν γυναῖκα, ὑπὲρ παιδία, ὑπὲρ ἄλλου οὐδενός. ἀλλ' ἐκεῖνο ὁρᾶν, ὅτι εἰ φονεύσεσθε

nacti talibus prognatum nullum ex parte reipubl. utilem, non filium, non patrem, non alium necessarium ejus necessarium, dimittetis? Quis enim equitatus? quæ classis? quæ expeditio? quæ militaris? qui cætus? quod munus? quod tributum? quæ benevolentia? quod periculum? quid horum omnium unquam temporis præstitum est ab istis reipublicæ? Atqui si illa præstitissent omnia, neque tamen recte & gratuito legationis obitæ laus accederet; interfici eum utique deceret. Quod si neque hæc, neque illa, non punietis? non reminiscemini quid in accusando Timarcho dixerit? *istam civitatem ad nullam rem utilem esse, quæ nervos contra facinorosos non habeat; & rempublicam in qua venia & deprecatio plus valeant legibus: neque vos misericordia moveri oportere matris Timarchi, senis mulieris, nec puerorum, nec denique cujusquam: sed illud spectandum, si legum & rei-*

a Λαβόντες ἀφέντες, τὸν. 1. b Χόρηγος. 2. c Τίς. 1. d Τῶν. 1. e Τούτων. 1. f Γρ. αὐτόν. g Πλέον ἰσχύει. 1. h Δεῖ. 2.

λωτε εἶναι, καὶ ὕστερον κρίνετε ὄντας τιμωρεῖν, τὸ τελεύταιον ζῶντα νομίζοντες τιμῶ ἱερεῖον ἀπέκτειναν. μὴ τοῦτο, ὃ ὑμῖν χρήσιμος ἐστὶν ἡμῖν δοκεῖ. τὴν Αἰ-

« σεσθε τοὺς τῶν νόμων, καὶ τὰ τῆς πολιτείας, ὑφ' ὑμῶν
« τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλέησοντας. ἀλλ' ὁ μὲν ταλαίπωρος ἀθλι-
πος ἠτύχηται, ὅτι τοιούτοις εἰδὼς ἀδικοῦντας, τούτῳ δ' ἀφ-
δώκατε δίκην; ἆρα νή; τί γὰρ ἂν εἰς ἑαυτοὺς ἐξ-
μαρτάνοντας τηλικαῦτα ἠξίωσε δικεῖν Αἰσχίνης λαβεῖν·
ἐκ τοίνυν εἰς τὰ τῆς πόλεως τηλικαῦτα ἡμαρτηκότων,
εἰς ὑστάτους ἂν ἐξελέγχῃ, τηλίκων ὑμᾶς τοιούτων λαβεῖν,
ἀμαυροκόπους, ἢ δικάζοντας; [3] νὴ Δί'· οἱ νέοι γὰρ ὑμῶν δ' ἄμει-
νον τὰ ἀγῶνα ἴσουσι βεβήκασι. ὑκοῦν ἐκ τούτου δὲ ὧν πι-
στευόμενοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύει τῇ πόλει· [2] τοιγαρ-
δὲ καὶ τούτων φροντίζειν.

reipublicæ suram abjeceritis, qui vestri misereatur, inventuros esse neminem. Ille igitur infelix homo ignominia notatus est, quod istius scelera vidit; isti autem impunitatem concedetis? Cur? Nam si ab iis qui in se ipsi deliquerunt, tantas pœnas expetiit Æschines; quid in eos qui tantis in rebus reipublicæ nocuerunt, quorum istum unum esse constat, à vobis juratis judicibus erit statuendum? Hercule adolescentes propter lud judicium vobis erunt mel res? propter hoc autem ii versantur in republica, per qu in summum civitas discrim adducitur. Est autem & hon habenda ratio.

80.

a Προσήκει τοίνυν καὶ. 1.

χίνην μηδεμίαν ἐπιτρέψαι. 1 Ὅτι τοῦτον εἰδὼν ἀδικοῦντα] Ἐπειδὴ ἀφ' σωφροσύνην ἐνόμιζετο ὁ Τιμάρχῳ κατηγορῆσαι, ἐπετίθησαν ἀκλεῶς αἰτίαν, ἀναιρεῖ τοῦ καλοῦ. 2 Εἰ γὰρ παρὰ τῶν εἰς ἑαυτοὺς ἐξημαρτηκότων] Οἱ γὰρ πρ- νεύοντες ἑαυτοὺς ἀθετίζουσι. κρίνεται τοίνυν δὲ τῆς ὑπαλήψεως, κρίναιρῶν αὐτήν. 3 Νὴ Δί'· οἱ νέοι γάρ] Ἀνθυποφορὰν ἔθηκεν ἐπιλογικὴν ὡς τοῦ Αἰσχίνου πιθάνου τοῦ ἀπὸ τῆς ἡρμοσίας ἀνακυψάσης. ἀλλὰ χρήσιμός ἐστι τῇ πόλει σωφρονίζων ἀφ' ὧν βίᾳ τοὺς παῖδας. ἔστι δ' ὅτι ἐξ- πίτηδες αὐτὸς ἑαυτὸν κινεῖ τοὺς ἰδιωτεύοντας ἐκ τοιούτων, ἵνα πλείονας ἐπιχειρήσ- εὐπορίας σύλλογος. ἐπαυρεῖ μὲν ἀναγκαῖα τῆς παιδὸς ἀφ' ὧν λύπας. βάλλει δὲ τὸν Αἰσχίνην, ὅτι ἀδίκως ἐφ' ὧν ἐκεῖνος τῇ πόλει· ὃ πίνες ἐκ- τηγόρησε Τιμάρχου, σιωπᾷ τοῦτο, ἐ- ὕνες, φησὶν, ὦ ὑμεῖς, καὶ Φιλί- πολέμου. τοῦτο δὲ βούλεται Αἰσχίνης, ἢν κατηγόρησε Τιμάρχου, ἀφ' ὧν χρήμασι μόνον ἐπλεξεν, ἐπειδὴ σω- δὲ ἅπαν ἔχρηται· ὁ δὲ ἀκροατὴς ἑαυτῷ βασανίζων τὸν λόγον, μείζονα αὐτῷ λαμβάνει τοῦ ἐγκλήματος ἐπίπληξιν, ὃ φανερῶς ὠνείδισε.

1 Π

π'. Ινα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι ὑ τοῦτον ἀπώλεσε † Τίμαρχον, ὑ Δία ὑχὶ τ' ὑμετέρων παίδων, ὅπως ἔστ' σώφρονες, φροντῶν. γὰρ, ὦ Ανδρες Αθηναῖοι, καὶ νῦν σώφρονες· μὴ γὰρ ὄντω γένοιτο ὡς τῇ πόλει, ὥστε Αφοβήτου ὑ Αἰσχίνου σωφρονιστῶν δεηθῆναι νεανίσκων. Αλλ' ὅτι βουλόμενον ἔγραψεν, ἄκουε· ὡς Φίλιππον ἄλλων ἄλλῳ, ἢ σκευὴ τοιαύτη, θανάτου τὴν ζημίαν. σκόπει δὲ· [1] πόσον γὰρ ἐδημηγόρει χρόνον Τίμαρχος; πολύν. ὑκοῦν ἐν ἅπασι Αἰσχίνης ἦν ἐν τῇ πόλει, ὑδεπώποτε ἠγανάκτησεν, ὐδ' ἄχθος ἡγήσατο εἶναι τὸ σῶμα, εἰ ὁ οὗτος λέγοι, ἕως εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν, ἑαυτὸν ἐμίσθωσε Φιλίππῳ. Λέγε δή μοι τὸ ψήφισμα λαβὼν αὐτὸ τοῦτο Τιμάρχου.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

α'. Ο μὴ τοίνυν ὑπὲρ ὑμῶν γράψας, μὴ ἄγειν ἐν ᾧ πολέμῳ Φιλίππου ὅπλα, εἰ δὲ μή, θανάτῳ [2] ζημιοῦσθαι, [2] ἀπολωλε

Ut autem ſciatis, ab iſto n hunc Timarchum ever- eſſe, non ita me dii ament beris veſtris, quo illi eſſent eſti, ſolicito, (ſunt enim, nienſes, jam nunc modeſti: ut eo loci reſpublica redi-, ut Aphobeto & Æſchine oribus indigeant juvenes) uod ille ſenator ſcripſit, ſi convincatur arma vexiſſe hilippum, aut armamen- remium, morte mulctan- Cujus rei hoc ſignum eſt: quamdiu concionatus fuit Timarchus? diu. Eo igitur omni tempore in republica fuit Æſchines, & nunquam ægre tulit, aut grave eſſe duxit, ſi homo illis moribus conciones haberet, donec in Macedoniam profectus, ſeipſum Philippo mercede locavit. Age ipſum Timarchi decretum cape & recita.

DECRETUM.

81. Qui igitur pro vobis decrevit, *ne belli tempore ad Philippum arma ferrentur, ſin quis feciſſet, capitale fore*; periit & con-

[1] πόσον γὰρ ἐδημηγόρει χρόνον Τίμαρχος; πολύν. ὑκοῦν ἐν ἅπασι Αἰσχίνης ἦν ἐν τῇ πόλει, ὑδεπώποτε ἠγανάκτησεν, ὐδ' ἄχθος ἡγήσατο εἶναι τὸ σῶμα, εἰ ὁ οὗτος λέγοι, ἕως εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν, ἑαυτὸν ἐμίσθωσε Φιλίππῳ.

[2] ζημιοῦσθαι, ἀπολωλε

[1] πόσον γὰρ ἐδημηγόρει χρόνον Τίμαρχος; πολύν. ὑκοῦν ἐν ἅπασι Αἰσχίνης ἦν ἐν τῇ πόλει, ὑδεπώποτε ἠγανάκτησεν, ὐδ' ἄχθος ἡγήσατο εἶναι τὸ σῶμα, εἰ ὁ οὗτος λέγοι, ἕως εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν, ἑαυτὸν ἐμίσθωσε Φιλίππῳ. ὧν ὁ σὺ τὴν πόλιν, εἶπον, ἵνα μὴ λίγῃ ὅτι δέκατος ἐλάθησεν.

[2] Απόλωλε καὶ ὕβρισται] Τὸ δίκαιον ἐφύλαττεν, τὸ μέτριον καὶ ἀδίκως δέκα λαλείσας

λε κ' ὕβρεως; τὰ δὲ κ' πὰ τ' ὑμετέρων συμμάχων ὅπλα ἐκ
ωδελφὸς ἔταιρι, κατηγόρει, κ' περὶ πορνείας ἔλεγεν, ὧ γῆ
θεοὶ, δυοῖν μὲν κηδεστῆν παρεστηκότοιν, ὃς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς κ
κέλοιτε, Νικίᾳ τῷ βδέλυρῷ, [1] ὃς ἑαυτὸν ἐμίσθωσεν εἰς
γυπτον Χαβρίᾳ, [2] κ' τὸν καταρατὸν Κηρυβίωνος, ὃς ἐν ταῖς π
πᾶς ἄνθρ' ἔστ' αἰσχύνεται. [a] καὶ τί ταῦτα; ἀλλ
ἀδελφὸν ἄρχων Ἀφόβητον. [3] ἀλλὰ δῆτα ἄνω ποταμῶν ἐκλ
ἡμέρᾳ πάντες [b] ὅσοι οἱ περὶ πορνείας ἐρρύπης λόγοι. κ' μὴν εἰς
αἰρχύνην κ' ἀτιμίαν τ' πόλιν ὑμῶν ἡ τούτου πονηρία, κ' ψευδ
γία καταστήσασα ἔχει, πάντα τὰ ἄλλα ἀφεὶς, [c] ὃ πάντες ὑ
ἴστε, ἐρῶ.

πό. Π

contumelia eſt affectus: iſte autem, qui & veſtrorum ſociorum arma illi tradidit, accuſat, & de ſtupro diſſerit, proh divum atque hominum fidem, duobus ſuis affinibus aſſiſtentibus, quibus conſpectis vos exclamaretis, Nicia illo væcordi, qui ſe in Ægypto mercede locavit Chabriæ, & homine execrando Cerybione, qui in feſtis abſque perſona comeſſatur. Sed quid hæc d
atqui fratrem ejus videat A
betum. Sed illa die pro
omnes de impudicitia orati
adverſo, quod aiunt, amni
xerunt. Verum quanta igno
nia rempublicam veſtram i
improbitas & mendacitas
cerit, omnibus relictis cæ
quod noſtis omnes vos, l
cam.

82. O

a Καὶ τί ταῦτα; ἀλλὰ] ἀποδιωξις κ' ἀποσιώπησις, quaſi præ indigna
flagitia Aphobeti commemorare non poſſit. W. b Deeſt. 1. c

λωλίνεις δηλοῖ. κηδεστὰς δ' εἰώθασι καλεῖ, τοὺς ἀδελφοὺς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. 1 Ος ἑαυτὸν ἐμίσθωσε Χαβρίᾳ] Αἰγύπτιόν τινά φασιν ὄντα καλεῖσθαι. ἐμίσθωσε δὲ, ἐπ' αἰσχύνῃ. 2 Καὶ τὸν καταράτου Κηρυβίωνος] Τὸ μὲν ὄνομα, Ἑστιαφείτης· τὸ δ' Κηρυβίωνος, σκωπτικῶς. λέγει δ', τὸ κάθαρμα κ' ἐνύπνιλες. κηρύβια γὰρ τὰ λάπακα βάρβαρα θύουσιν λέγουσι. τὸ ἀναίσχυντον δ' αὐτοῦ βυλόμενος δηλῶσαι, εἶπεν ἄνθρ' ἔστ' αἰσχύνεται. οἱ γὰρ τὰς ἑορτὰς ταύτας βαλλάντιον σκάπτοντες, ἐφόρουν αἰσχυντήρια, ἵνα μὴ γνῶσιν. ἐπεὶ δ' ὅτι οἱ πάντες αὐτὸ αἰσχυντήριον· τὸ δὲ τῆς πορνείας βιβλίοις ὑφίστατο· τὸ δὲ λέξει δ' εἰς παρανομίαν αὐτοῦ ἡ δὲ λέξις ἀριμύθητος. 3 Ἀλλὰ δῆτα ἄνω ποταμῶν] Εὐαλλάξ κ' ἀπὸ παροιμίας ἔχει. οἷον, Αἰσχίνης κατὰ πορνείας, ὅλλῳ τινὶ ἐπὶ παροιμίᾳ μισεῖν. ἡ παροιμία δὲ λέγεται ἑαυτοὺς φρονοῦντας. τὸ δ' ἐρρύπης παροιμιῶν λέγων, σαίνειν τῇ σκω

πό. Πότερον μὴ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί πρὸ ὑμῶν ἐστὶ
, τοῦτ' ἐπιτήρησι οἱ ἄλλοι πάντες Ἕλληνες. [2] νῦν [a] δὲ δὴ
ρχόμεθα ἡμεῖς, τί δόξομεν τοῖς ἄλλοις σκοποῦντες, καὶ ὡτα-
ῦντες; [b] τί ποιεῖ Ἀρκὰς ὁ δεῖνα; τί ποιεῖ Ἀμφικτύονες; ποῖ
πει Φίλιππος; ζῇ, ἢ τέθνηκεν; [c] ἂν τοιαῦτα ποιῶμεν;
δὲ ἂν δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ· [3] ἀλλ' ἐὰν πόλεως τέ-
ς, ὃ τοὺς ἀδικοῦντας μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι, ὀδὲ φοβοῦμαι
πος, ἂν ποιῶμεν ὑμῖν ὑγιαίνειν· ἀλλ' εἰ παρ' ὑμῖν ἄδεια
ῖ τοῖς πρὸ ἐκείνου μισθαρνεῖν βουλομένοις, [4] καὶ συνεροῦσί τι-
ύτοις τοῖς [d] ὑφ' ὑμῶν πεπιστευμένοις, καὶ πάντα τὰ ἐμποδὼν
ον ἀριθμοῖ μὴ θορύβειν ὑπὲρ Φιλίππου, νῦν ἀναβήσονται.

Olim, Athenienſes, quid
is decretum eſſet obſerva-
lii Græci omnes. Nunc
bulamus nos, quid viſum
ſpeculantes, atque auſcul-
; quid Arcades? quid Am-
ones? quo proficiſcatur
pus? vivat ne, an obierit?
e ita facimus? Ego vero
vereor, an vivat Philip-
illud vereor, ne reipubli-
cæ odium in facinoroſos & vin-
dicta obierit. Neque mihi ter-
rori eſt Philippus, ſi vos ſani fi-
tis: ſed ſi à vobis impunitas
concedetur iis qui illi mercede
ſervire non recuſant, ſi eorum
quidam patrocinium ſuſcipient,
quibus vos fidem habetis, ſi ii
qui omni ſuperiori tempore ne-
garunt ſe cauſam Philippi agere,
nunc ſuggeſtum conſcendent:
hæc

a Νῦν δὴ. 1. b Τί ποιεῖ. 1. c Εἰ ποιοῦμεν. 1. d Παρ' ὑμῖν. 3.

ν ἐπιτήρησιν] Ὡσεὶ τι θεῖον ἐπι-
ῆς τὸ μὴ λυπῆσαι τὸ κύριον.
δὴ σκοπούμεθ' ἡμεῖς] Ὡς τὸ
συμφορᾶς οὔσης εἰ λυπήσομεῖ τις
ῶν, ἵνα συμβουλῆς ἀκούσῃ πα-
ῖς ἄλλοις ἀεὶ γιγνόμενος σύμ-
3 Ἀλλ' ἐὰν τὰ πόλεως πάθηται]
πλήμμυρον, ἴσι δ' εὐρεθῆναι τὸ ἦ
σκοπεῖ ἴσως. 4 Καὶ συνεροῦσί
τοις] Μετέθηκε τὸ ἐπ' ἄλλον συνῆ-
ῶλλον πρὸ καὶ ἀδοκίμου, ἀλλὰ τὸ
πόλιν ἀναλημμένων οὐ πολλοῖς·
ἀλλ' ἀναφερόμενον τὸ πρᾶγμα, καὶ δοκοῦντα
ὑπὲρ τῆς πόλεως εἶναι, εὔδηλον, τὸ λέ-
γειν ἔχοντα τὴν πολιτείαν. τοῦτον γὰρ δέδοικε,
καὶ μὴ παρ' αὐτῷ ῥοπὴν, καὶ πρόσθηκήν. λείπει γάρ τινες δι' αὐτῶν τὸ Αἰσχίνου
σωθῆναι. εἰς ἀπορίαν δὲ κατέστησεν Εὔδηλον φιλιππίσαι πρᾶγμα, τοῖς περὶ
τὸν Αἰσχίνην· καὶ ὅσῳ γε μείζονα καὶ πλείω πόλιν ἔχοντα δοκεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον ἐπι-
φοβεῖ τὸ δῆμον τῇ ἀδεείᾳ τὸ δυνατεῖσθαι, εἰς ἀδειᾶσαι κακοποιίας δεινὸς
αὐτὸν κατηγορῶν. ἐπιδὴ γὰρ ἐπιτη-

μάτων

ταῦτα φοβῇ με. τί γὰρ ἄλλο ποτε Εὔβουλε, Ἡγησίλεῳ μὲν
μόνῳ, ὃς ἀνεψιός ἐστί σοι, καὶ Θρασυβούλῳ τροφίμῳ τῷ σῷ
ἑαυτῷ, θείῳ, ὅτε μὲν [a] δεφότης ψήφου, ὑπὲρ ὑπακούσας
λιμμὸς ἤθελησας, εἰς τὸ [b] πίμπλημι ἀναβὰς, ὑπὲρ μὲν
γων ὑπὲρ ὁτῳοῦν ἔλεγες, ἐδίου δὲ τῶν δικαστῶν συγγνώμην
σοι· εἶτα ὑπὲρ μὲν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων ἀνθρώπων
ἀναβαίνεις, ὑπὲρ Αἰσχίνου δὲ ἀναβήσῃ; ὃς, νίκα ἐκεῖνος
τροφῶν Φιλόνεικον, καὶ δι' ἐκείνου τῷ σοι πεφιλημένῳ
γόρει, [d] συγκατηγόρει μετ' ἐκείνου σου, καὶ τῶν ἐχθρῶν
σων εἰς ἐξηπάζετο. ἐπειδὴ δὲ σὺ μὲν [e] τουτουσὶ

hæc mihi terrori ſunt. Nam cur tandem Eubule, Hegeſileo reo, qui conſobrinus tuus eſt, & Thraſybulo dudum Nicerati filio avunculo tuo, cum prima ſuffragia ferrentur, advocatus eſſe, cum citarêre, noluiſti; & ad litis æſtimationem progreſſus, nec pro illorum defenſione dixiſti quicquam; & judices precatus es, ut veniam tibi d
itane, cum hominibus co
& neceſſariis non patroc
Æſchini patrocinaberis?
cum Ariſtophon reum
Philonicum, & per illu
acta accuſaret: una cum
accuſabat, & in inimic
tuorum ſubſelliis ver
Poſtquam autem iis adhib

a Πρότης ψήφ.] cum (ut conjicio) teneaturne reus, pronunti
δυτέρα ψῆφος, cum lis æſtimatur & mulcta dicitur. *W.* b Π
c Τυτουσὶ] Αἰσχίνου ἢ Φιλοκράτη· ἢ τὸν αὐτὸν τ Αἰσχίνου. d Συνδικ
ἐς δίκης κρίσιν. 1. Ἀγωνίζ. 2.

μητέτ' ἂν δυνηθεὶς ἐν τῇ τότε πόλει ὁ Εὔβουλος, πλείστης ἰδεῖν τ' ἀντιβήσεως, καὶ τ' αὐτὸν ἀγῶνα. ἀντιβῆναι δ' ἂν καὶ χρησμὸς ἦν ἐμμετέτως, δεινὸς εἰς λογισμῶν ἀεὶ πίστιν μηδὲν τοῖς τοιούτοις καθ' ἑαυτῶν ἐνδιδόναι, ἔτι δ' καὶ λόγῳ τῶν πολιτευμένων αὐτῶν, ἐπιχείρησιν διαβάλλειν τ' Εὔβουλον. 1 Ἡγησίλεῳ μὲν κρεμμύῳ] Οὗτος εἰς Εὔβουλον ἐπεχρωτήγησεν, ὅτι τῷ Πλειστάρχῳ τῷ βοηθείαν ἔπεμψεν Ἀθηναῖος· ὡς εἶπεν ὁ Φιλιππικῆς. ἐπειδὴ δὲ ὡς στυγνα-

πιστήσας τῷ Πλειστάρχῳ τ' ἀδελφὸν ἐπιτειχίσαι τὴν Ἐλευθερὰν, καὶ ἐκβαλεῖν τὸν Φιλιππίδην. καὶ ἐπεμψε τὸν Ἡγησίλεων. 2 Τῷ Θρασυβούλῳ τῷ σῷ θείῳ] Ἀλλοι παρὰ Δημοσθένους, ὡς ὁ δὲ ἄλλος συμβαίνειν, ἢ καὶ φρενήσας τοῦτο. 3 Καλῶν ἵνα μὴ ἄπῃ, ὁ γὰρ ἐδίδου μὲν ὅπως καλῶν· ἀλλ' ἀνέπεισε ἦν ὁ βούλεται μετ' ἐκείνου σου] Οὗτος τοῖς συγγενέσι μὴ βοηθήσας. τῷ

καὶ φήσας καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ δεῖν ἤδη, καὶ χρήμα εἰσφέρειν, καὶ τὸ θεωρικὸ στρατιωτικὰ ποιεῖν, ἢ χειροτονῶν, ἃ συνεῖπε μὲν οὗτος, ἔγραψε δὲ ὁ βδελυρὸς Φιλοκράτης, ἀντὶ χαλκῆς αἰχρὰν συνέβη γενέσθαι τὴν εἰρήνην. οὗτοι δ' ἐπειδὴ τοῖς μετὰ ταῦτα ἀδικήμασι πάντα ἀπολωλέκασι, τί καὶ ταῦτα διήλλαξας; καὶ σὲ μὲν τῷ δήμῳ [b] κατηγοροῦν φιλίππου καὶ πάντων ἅμενος, ἢ μιᾷ ἀπολωλέναι φιλίππου, ἂν [c] βούλησθε· νυνὶ δὲ βοηθήσας τούτῳ; πῶς οὖν ἀπολεῖται, ὅταν τοὺς παρ' ἐκείνου διαφθειρομένους σὺ σώζῃς; τί γὰρ δήποτε Μυροκλέα μὲν [d] ἔφριττες, εἰ τῶν ἑνὸς τὰ πάντα ἐπιπλήττων εἴκοσιν ἤλεγξε δραχμὰς παρ' ἑκάστου, καὶ Κηφισοφῶντα γραφὴν ἱερῶν χρημάτων ἐδίωκες, εἰ σοὶ ὕστερον ἡμέραις ὀλίγαις τὴν τράπεζαν ἔθηκεν ἑπτὰ μνᾶς· οἱ δὲ ἔχοντες, ὁμολογοῦντες, ἐλεγχόμενοι ἐπαυτοφώρῳ,

lasti, aut jam in Piræum eſ-
eſcendendum, & pecuniam
ferendam, & theatralem in
itarem convertendam; aut
enda quæ & iſte defenderat,
efarius Philocrates decreve-
unde factum eſt ut pro ho-
a pax turpis fieret: poſtquam
ur iſti perpetratis poſtea ſce-
ous omnia perdiderunt, tum
um in gratiam rediiſti? cum
concione Philippum inſe-
eris, & per liberos tuos jura-

res, haud dubie periturum Phi-
lippum, ſi populus velit; nunc
iſti opitulaberis? Quî peribit
igitur, ſi eos quos ille corrumpit
largitionibus, tu ſervaris? Nam
cur tandem Myroclem accuſa-
bas, quod à ſingulis eorum, qui
metalla redemerant, vicenas dra-
chmas exegiſſet? Cur Cephiſo-
phontem ſacrilegii reum agebas,
quod triduo poſt ſtatam diem
ſeptem minas numeraſſet? eos
verò qui habent, fatentur, con-
victi

Deeſt. 2. [b] Κατηγορῶν ἢ κατηγῶν Φιλίππου. 1. [c] Βούλῃ. 2. [d] Ε-
ς. 2.

συμπεπάτων, δέξειν ἂν μὴ λάβῃ τὴν παρὰ τούτου πειθοῦσαν. εἰ δὲ δήποτε Μυροκλέα.] Ἐν τοῖς ἄλλοις παρεδείσμασιν, ὅτι ὁ φιλάνθρωπος ἐδικάζε· πῶς γὰρ ὁ τοῖς ἐπιτηδείοις μὴ βοηθῶν; νῦν δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὀλίγαις ἡμέραις τηκόσιος

ρφ, ὅτι τῷ τ̃ συμμάχων ὀλέθρῳ ζῶντα πεπωκόζα, τ
τους ὐ κελεύεις, ἀλλὰ κ̀ σώζειν κελεύεις;

πγ. Καὶ μὴν, ὅτι ζῶντα μὲν ὄντι φοβερά, κ̀ σεμ
κ̀ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ' οἷς δὲ ἐκείνους σὺ ἔχ
γέλως, ἐκεῖθεν ὄψεσθε. ἦ γὰρ οἱ Ηλιδι κλέπτοντες τὰ κ
πινές; καὶ μάλα εἰκός γε. ἔστιν οὖν ὅστις μετέσχεν αὐτόθι
τύπων τ̃ καταλῦσαι τ̃ δῆμον; οὐδὲ εἷς. [a] τί δε; ἦσαν ὅτ
Ολωσθος, τοιοῦτοί τινες ἄλλοι; ἐγὼ μ̀ οἶμαι. ἆρ' οὖν διὰ
τους ἀπώλετο Ολωσθος; ὐ. [b] τί οὖν; Μεγαρεὺς ὐκ οἴεσθ' ἄ
πια κλέπτειν κ̀ παρεκλέγοντα τὰ κοινά; ἀνάγκη, κ̀ πά
τις ἦν ἄπιος αὐτόθι νῦν τύπων τ̃ συμβεβηκότων θραῦμ;
εἷς. ἀλλὰ ποῖοι, κ̀ τίνες εἰσὶν οἱ τὰ τηλικαῦτα κ̀ τοιαῦτα
κῶντες; οἱ νομίζοντες ἑαυτοὺς ἀξιόχρεως εἶ ὧ Φιλίππῳ

victi sunt, palamque deprehensi feciſſe illa in ſociorum perniciem; eos non modo non accuſas, ſed & ſervari jubes?

83. Atqui hæc eſſe formidabilia, & magnam requirere prudentiam & cautionem; ea vero quorum tu illos accuſaſti, ridicula, inde perſpicietis. Fuerunt ne Elide quidam ærarii depeculatores? omnino veriſimile eſt. An vero quiſquam eorum autor adjutorve fuit abrogandi ſtatus popularis? Nullus. Quid vero? Fueruntne Olyntho incol
alii quidam tales? Equidc
opinor. Nunquid per iſtos
riit Olynthus? non. Quid
tur? Megaris nonne putatis
quem fuiſſe peculatorem, &
ærario ſurripientem? Non
ter fieri poteſt, palamque fac
eſt. Quis igitur ibi autor fuit
rum, quæ nunc illic acciderı
Nemo horum. Quales igi
& qui ſunt, qui tanta & talia
cinora deſignent? Qui ſe dig
eſſe putant, qui Philippi ho

a Τί δε; οὐκ ἦσαν οἱ Ολιώθῳ, ὅτι ἦν Ολωσθος. 1. b Τί δ' οὐ
γάρεις. 3.

τηκόζως φαίνεται κείνων, ἵνα μήτις λέξῃ, ἀλλ' ὅτι γάρ ἐσι ὃ κατηγορεῖν, κ̀ διὰ τοῦτο φείδεται ὃ Δημόνου.

1 Ξένοι καὶ φίλοι σφόδρα γεγόνα
Τοῦτο εἰρηκεν, ἐπειδὴ ὡς ἄρχει ὀνόμ
τῶν φιλίαν οἴδεν οὖσαν τῶν πρε
ἐχ

φίλοι προσαγορεύεσθαι, οἱ στρατηγῶν τε καὶ [a] προεδρίας ἄριστοι, οἱ μείζους τῶν πολλῶν ὀλόμβροι δεῖν εἰ). ὁ Περίλαος ἥκετο ἔναγχος ἐν τοῖς Μεγαρεῦσιν ἐν τοῖς τελευταίοις, ὅτι ἐς Φίλιππον ἀφίκετο, καὶ παρελθὼν Πτοιόδωρος αὐτὸν ἐτίμησατο, [1] καὶ πλούτῳ καὶ γένει, καὶ δόξῃ πρῶτος ὢν Μεγαρέων, καὶ πάλιν ὡς Φίλιππον ἐξέπεμψε; καὶ μὴ ζῶντα ἄλλῳ ἦκεν ἄγων τὸν ξένους, ὃν ἔνδον [2] ἐτύρβε τοιαῦτα. ὃ δ' ἐστὶν, οὐκ ἔστιν ὅ, τι τῶν πάντων μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, μείζω τινὰ τῶν πολλῶν ἐᾶν γίγνεσθαι. μή μοι σωζέσθω, μηδ' ἀπολλύσθω μηδείς, [b] ὃν ἐὰν ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα βούληται, ἀλλ' ὃν ἂν τὰ πράγματα σώζῃ· καὶ τοὐναντίον [c] τύχῃ τῆς προσηκούσης ψήφου παρ' ὑμῶν ἐπαρχέτω τυγχάνειν. τοῦτο γὰρ ἐστὶ δημοτικόν. ἔπι τοίνυν, πολλοὶ πρὸ ὑμῶν ἐπὶ χρόνων γεγόνασιν ἰσχυροί, Καλλίστρατος ἐκεῖνος, αὖθις Αει-

& amici appellentur, qui exercitus & ſumma rerum mittuntur, qui præ ſe po- um deſpiciunt. Nonne Me- s Perilaus nuper apud tre- os cauſam dixit, quod ad ippum veniſſet; Proeodorus m progreſſus pro eo depre- s eſt, & genere & opibus & oritate princeps Megaren- , eumque ad Philippum re- t? Poſt, ille conductitios tes adduxit, alter intus ta- ſtruxit. Non enim eſt, non quicquam eſt rerum omnium quod magis ſit cavendum, quam ne quem populo majorem fieri patiamini. Ne mihi ſit incolumis, neque vero pereat quiſquam, hujus vel illius arbitratu; ſed is quem facta ſua tuentur: contraque, ut jus & æquum eſt, in iſtum ſententia feratur. Hoc enim populare eſt. Jam ſæpe accidit, ut pro ratione temporum, quidam apud vos multum potuerint, ut Calliſtratus ille, ut Ariſtophon, Diophantus, alii his

a Gr. προεδρείαν. b Deeſt. 1. c Τύτω] Τῷ Αἰσχίνῃ.

ν. 1 Καὶ πλούτῳ καὶ γένει, καὶ] Ἵνα μὴ δόξῃ ὁ Εὔβουλος, ὡς ἐνεργὸς καὶ πλούσιος, μὴ λέγεσθαι εἶναι προστατικὸν αὐτῷ τὸν Πτοιόδωρον. ὅρα τὸν Πτοιόδωρον φησὶ, καὶ φυλάττει τὸν Εὔβουλον. 2 Ἐτύρβε] Καταστρώννυε, ἐμηχανᾶτο, μεταφορὰ ἀπὸ τῆς γαλακτος συνταραχθέντος. 3 Ἐπὶ καιρῶν γεγόνασι] Πάν-

Ἀριστοφῶν, Διόφαντος, τούτων ἕτεροι πρότερον· ἀλλὰ τοῦ τί
ἕκαστος ἐπρώτευεν; ἐν μὲν δήμῳ· ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις, οὐδ
πω μέχρι τοῦδε τοῦ μέρους ἡμέρας ὑμῖν, οὐδὲ τῶν νόμων, οὐδὲ τῶν ὅρκ
χρείττων γέγονε. μὴ τοίνυν μηδὲ νῦν τοῦτον ἐάσητε. ὅπως γὰρ
ταῦτα φυλάξουσιν ἂν εἰκότως μᾶλλον ὑμεῖς, ἢ τούτοις πιστεύσ
θεῶν ὑμῖν μαντείαν ἀναγνώσομαι, οἳ νῦν ἀεὶ σώζουσι τὴν πό
πολλῷ τῶν πολιτικῶν μᾶλλον. Λέγε τοὺς μαντείας.

MANTEIAI.

Ἀκούετε, ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν θεῶν ἃ ὑμῖν προλέγουσι;
μὴ τοίνυν πολεμούντων ὑμῶν ταῦτ' ἀνηρήκατε, τοὺς στρατηγοὺς
γοῦσι φυλάττεσθε· πολέμου γάρ εἰσιν ἡγεμόνες οἱ στρατηγοί· ἃ
πεποιημένων εἰρήνην, τοὺς ὅπως τὴν πολιτείαν ἐρείσουσι. ὅπ
ἡγῆσθε, τούτοις πείθεσθε ὑμεῖς, ὑπὸ τούτων δεῖ ὅτι μὴ παραχ
σθῆτε. καὶ τὴν πόλιν δεῖν συνέχειν φησὶν ἡ μαντεία, ὅπως ἂν μ
γνώμην ἔχωσιν ἅπαντες, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιῶσι.

his antiquiores: ſed ubi horum ſinguli principatum tenuerunt? apud populum. In judiciis autem, ad hodiernum uſque diem nemo vel vobis vel legibus vel jurejurando plus valuit. Itaque nec iſtum nunc ſinatis. Hanc enim rem vobis magis eſſe cavendam, quam iſtis fidendum, ut ſciatis, reſponſa deorum vobis recitabo, qui ſemper multo magis rempublicam tuentur, quam ipſi magiſtratus. Recita oracula.

ORACULA.

Auditis, Athenienſes, qualia vobis prædicunt? Qui ſi tempore vobis hæc reſponſent, imperatores cavendos vobis, monuiſſent: (bello præſunt imperatores:) ſin facta, reipublicæ præfectos. enim duces ſunt, his vos p tis; ab his periculum eſt ne cipiamini. *Urbem porro ut cum conveniat*, oraculum mo *ut omnes conſentiant, neve ſtibus voluptatem præbeant.*

νυ ψηφισεῖσθαι ἐπιχειρήσει, οὐ πάντη τὰς ἰσχυρὰς ἀπωλέσαν· καὶ σπουδὴν ὠφελεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τοὺς πόλεις· δὲ καὶ τοῦτο καὶ ἓν τρόπῳ ἀλλ

ῳ οὖν οἴεσθ', ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ⸀ τοσαῦτα κακὰ εἰρ-
γασμένον, σωθέντα, ἢ δίκην δόντα, ἡδέως ἂν Φιλίππῳ πειθ-
ῆναι; ἐγὼ μὲν οἶμαι σωθέντα. φησὶ δέ γε ἡ μαντεία ἀεὶ δεῖν,
ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν ⸀ οἱ ἐχθροί, πιθέσθαι. ἅπασι τοίνυν [a] μὲν
οὖν (μὴ βοηθεῖν) κολάζειν τοὺς ὑπηρετικότας τοῖς
θεοῖς, ὦ Ζεῦς, ἡ Δίκη, πάντες οἱ θεοί. [b 2] ἔξωθεν οἱ ἐπιβου-
λεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες. τοὺς μὲν οὖν ἐπιβουλεύον-
τας μὲν ἔργον, ὃ δίδωμι· τοὺς συμπραττόντων δὲ, τὸ λαμβάνειν,
τοὺς εἰληφότας σώζειν.

⸀ πδ'. Ἔτι τοίνυν καὶ ἀπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ τοῦτο ἴδοι
τις ὅτι πάντων ἐχθρότατον καὶ φοβερώτατον [c] ὂν τὸ πεφυκὸς
ἐξ οἰκείου γίγνεσθαι, τοῖς μὴ τοῖς αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι τῷ
κρατοῦντι. πόσι γὰρ τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς γέγονε Φίλιπ-
πος ἁπάντων, καὶ πόσα τὰ μέγιστα κατείργασται τῶν πεπρα-
γμένων, σκέψασθε. ᾧ τοῖς τῶν πολιόντων τὰς πράξεις ὠνεῖ-
σθαι,

n igitur putatis, Athenienſes, munus eſt, largiri: adjutorum
n qui tot ſcelera perpetravit, autem, accipere, & eos qui ac-
ſervatum, an mulctatum, ceperint, tueri.
uptatem Philippo præbitu- 84. Jam igitur humana etiam
? Equidem opinor conſer- prudentia perſpici poteſt, o-
m. Aſſerit autem oraculum, mnium inimiciſſimum eſſe, &
per eſſe curandum, ne hoſtes maxime periculoſum, ſi prin-
leant. Omnes igitur horta- ceps civitatis iis familiaris fiat,
uno animo, ut de iis pœnas quorum animi à populi ſtudiis
ant, qui aliquid officii hoſti- abhorrent. Quibus enim rebus
præſtiterunt, Jupiter, Dio- Philippus omnes ſubegerit, qua
omnes dii. Foris ſunt qui ratione maxima quæque confe-
ientur, intus vero eorum cerit, ſpectate: emendis actio-
tores. Proinde inſidiatorum nibus ab iis qui vendebant; eorum-

a Τιμῶν μὲν οὖν. 2. b Ἐχθροὶ δ' ἔξωθεν μὲν οἱ. 1. c Ἐστὶ τὸ. 1.

ους ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροί] Οὕτως ἐχθρῶν οἱ μὲν ἔξωθεν ἐπιβουλεύουσιν, οἱ ἔνδοθεν συμπράττουσιν. 2 Ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες] Τοῦτο δοκεῖ μοι εἶναι καθ' ἑαυτό.

ὀθαι, τῷ τὰς πολιορκίας ἐν ταῖς πόλεσι ἀφαιρεῖσθαι, καὶ ἐπαίρειν τούτους. [1] Ταῦτα τοίνυν ἐφ' ὑμῖν ἐστὶν ἀμφότερα, ἐὰν βούλησθε, ἀχρεῖα ποιῆσαι τῇ μισθοῦ, ἐὰν τῷ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τῶν τοιούτοις συνηγορούντων, ἀλλ' ὑπολαβεῖν ἀκύρους ὄντας [a] ὑμῶν· νῦν γὰρ φασιν ἔνιοι τὴν δύναμιν ἔχοντα ἑαυτὴν κολάσητε, καὶ [b] τοῦτον [c] ἅπαντες ἴδωσι. τί μὴν γὰρ εἰκότως ἂν ὀργισθείητε, ὦ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα πεποιηκόσι, καὶ προδεδωκόσι συμμάχους, καὶ ἀλλοις, καὶ χαρισαμένοις, μεθ' ὧν ἢ καλῶς, ἢ κακῶς ἐκάστοις ἔχειν πάντα· οὐ μὴν, οὐδενὶ μᾶλλον, οὐδὲ δικαιότερον, ἢ τούτῳ. [2] ὃς γὰρ ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστούντων εἶναι Φιλίππῳ, μόνος καὶ πρῶτος ἰδὼν, ὅτι κοινὸς ἐκεῖνός ἐστιν ἐχθρὸς ἅπ

rumpendis civitatum principibus, iisque extollendis. Hæc autem utraque in vestra potestate est hodie, si vultis, irrita facere; si & audire istos nolueritis, qui hujusmodi hominibus patrocinantur, sed ostenderitis nullam eorum esse apud vos autoritatem: (nunc enim vos in sua potestate esse dicunt:) & eum qui seipsum vendidit punieritis, idque in conspectu omnium. Cum uni enim cuique jure

a Ὑμῖν. 3. κε. σὺ ὑμῖν. b Τοῦτ'. 1. τοῦτα. 1. c Κυκλασθμόν legendum censet *Wolf.*

τὸ. ἔχεται ἢ τὰ ἄνω, ἔνθα φησὶ, καὶ τὴν πόλιν ἀδύνατον εὐτυχῆσαι, ὅπως ἐν μιᾷ γένηται γνώμῃ.

1 Ταῦτα τοίνυν ἐφ' ὑμῖν ἐστιν] Φρονίμως πάνυ μὴ τὴν αὔξησιν τῶν τοιούτων κακίας καὶ τὴν δυναστείας, μείζονα καὶ ἰσχυροτέραν δείκνυσι τὸ δικαστήριον ἵνα μὴ φοβῶνται αὐτὸν, ἀλλὰ κολάζωσιν. 2 Ος γὰρ ἑαυτὸν τάξας] Ἀνακινδυνεύσαντα ἰδεῖν τὸν Φίλιππον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντα, καὶ ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν, καὶ μόνον ἐκεῖνον ἐχθρὸν τῆς Ἑλλάδος ἀποφήνασθαι, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιδείξασθαι. ἐπεὶ γὰρ πολλοὶ τῶν ῥητόρων καὶ στρατηγῶν ἐν τοῖς τῶν Ἑλλήνων πράγμασι γεγενημένοι, καὶ τὰ τοῦ Φιλίππου ἐπιτηδεύματα ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντος τῇ Ἑλλάδι καὶ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκ μικρᾶς καὶ ἀσθενοῦς ἐπὶ μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν ἐπιδοῦσαν, ἐθεάσαντο, καὶ ἐπιστάμενοι ἐκ τῶν ἔργων ἐφ' ἑκάστοις ἐπιβουλεύοντα τὸν Φίλιππον, οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἐναντίος αὐτῷ γενέσθαι, καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖνον ἐπιφέρειν τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλ' ἕκαστος ἐπειρᾶτο τὸν πλησίον ἐκείνῳ ποιεῖν τὸν πόλεμον, καὶ τὸν κίνδυνον ἐκφέρειν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος· ὁ δὲ Δημοσθένης μόνος ἐκεῖνον ἐχθρὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπεφήνατο, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιδείξατο πάντων, μηδὲν παραλείπων ὡς εὐσύνοπτον γενέσθαι τὴν τοῦ ἀνδρὸς διάνοιαν. ἐπειδὴ γὰρ πολλὴ περὶ εἰρήνης, καὶ πολυμερὴς ὁ λόγος καὶ πλοκὴν ἔχει ποικίλην πολλαὶ αἱ αὔξησις ἐξ ὧν ἡ τῶν πραγμάτων πολλάκις συνίσῃ ἀφέλεια·

τῶν Ελλήνων, ἠτιμόλησε καὶ προεῖδε καὶ ἔλεγεν ἐξ-
ης ὥσπερ Φιλίππου· πῶς οὐ πολλάκις ἔδοξε τοῦτος ἄξιος
λωλέναι; ἀλλὰ μήν, ὅτι ζῶντα ὕστερ ἔχει, αὐτὸς οὐχ οἷός
ὑντεπεῖν ἔσαι. τίς γάρ ἐστιν ὁ τὸν Ισχανδρον προσάγων ὑμῖν ὃς
αρχάς, ὃν παρὰ τοῦ ἐν Αρκαδίᾳ φίλου τῇ πόλει δεῦρο ἥκειν ἔφη;
ὁ συσκευάζεσθαι τὴν Ελλάδα καὶ Πελοπόννησον Φίλιππον βοῶν,
ς δὲ καθεύδειν; [1] τίς ὁ τὰς καλὰς καὶ μακρὰς καὶ πολλὰς
ὰς ἐκείνας δημηγορῶν, [2] ἃς ὅ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους ψή-
φισμα

m omnium, transfugit ad
es, & ſtationem deſeruit, &
o factus eſt Philippi defen-
nonne is multiplici dignus
nteritu? Hæc autem eſſe
nec ipſe poterit ire infi-
Quis enim eſt, qui Iſchan-
primum ad vos adduxerit,
quem amicum reipublicæ ex Ar-
cadia huc venire dicebat? Quis
compilari Græciam & Peloponneſum à Philippo clamitabat,
vos autem dormitare? Quis eſt,
qui præclaras & prolixas & mul-
tas illas orationes declamitaret,
& Miltiadis & Themiſtoclis de-
cretum

μνησθῆναι πάλιν αὐτῶν τῆς ἀναξ-
ίων ἐπιμεληθῆναι. ἄρχεται δὲ
ὡς γὰρ ἑαυτὸν πείθας· τοῦτο γὰρ
ἶσι σκεῖνη τῇ ἐπιβολῇ τὸ κατα-
· ἴσι τοίνυν ἐτέρῳ πρώτῳ Αθη-
αίδόμβρῳ Φιλίππου, καὶ τοῖς ἑξῆς.
ι καὶ παρεμβέβληται τοιοῦτον σκ-
ίλεις ἐνίκα, ὥσπερ τοῖς κατ' Ατρεσί-
τὰ γυῖα, καὶ τὰ παιδάρια, ἢ
ι τὸ αὐξήσιος ἐχομένων, ὠδὶ ἀπο-
σώνης γὰρ τὸ ῥήτορι καὶ τοῖς
τοῖς ἐμπίπτουσι, χρῆται τοῖς
ις τύποις. 1 Τίς ὁ τὰς καλὰς
ὰς καὶ πολλὰς λόγους] Αποσκώ-
ύτου δὲ εἰς μῆκος λόγων· σεσιώπηκε
ὸ Μιλτιάδου, καὶ τὸ Θεμιστοκλέους
μα ἀναγνῶς, ὅτι μισοφίλιππον
ίης τὸ σεσιώπηκεν. εἰ γὰρ ἤκουσε τοῦ
μιστοκλέους ἀφεστηκότα, καὶ τὸ
μάτων ὧν ἔγραφον ἐκεῖνοι σεσι-
τρεπόμενοι τῇ πόλει ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους, εὔδηλος ἦν τοῦτον ἀφαιρούμενος τὸ τρόπον. ἐπαινεῖ γάρ, ἵνα μαρτυρήσῃ τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' ἵνα ἀφέλῃ τὸ μαρτυρίας ταύτης, φανερώτερον εἴληφεν αὐτόν. τὸ γὰρ σεσιωπῆσθαι τούτων πολιτευόμενον, τίς οὐκ ἂν μισήσειεν ὡς δωροδόκον; ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρκον τὸ ἐφήβων ἐν τῷ τοῦ Αγραύλου Αἰσχίνῃ ἀναγινώσκειν φησίν· ἧς Πάνδροσος, καὶ Ερση, ἀδελφαί. ἱέρεια γάρ γέγονεν ἡ Αγραυλος Αθηναίων ὡς φησι Φιλόχορος. 2 Καὶ τὸ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους] Επιόντων τῶν Μήδων, ἐξαρχῆς καὶ ὁ Μιλτιάδης δραμεῖν εὐθὺς ἐπὶ τὸ Μαραθῶνα ἐψηφίσατο, καὶ μὴ ἀναμεῖναι ἕως συμμαχῶσιν οἱ συμμαχήσοντες· διὸ καὶ νενίκηκε μόνος. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς καὶ γλίσχρως ἔπορε βλέπων τὰ πράγματα, συνεβούλευσεν μὲν ἀφεῖναι τὴν πόλιν, εἰς Σαλαμῖνα δὲ μετοικιδῶσαι. ὁ γοῦν Αἰσχίνης παροξύνων καὶ τὸ Μακεδόνος αὐτὸς, ἐκεῖνα σεσω-

φισμα ἀναγινώσκων, [1] καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς [2] Ἀγραύλου τῶν
ὅρκον; οὐχ οὗτος; τίς ὁ πείσας ὑμᾶς μίσον οὐχ
τιλὺ ἐρυθρᾶν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν, ὡς [b] ὑπόβολ
μύθης μὴν ὑπὸ Φιλίππου τῆς Ἑλλάδος, ὑμῖν δὲ πρ
κον προφορᾶν ταῦτα, καὶ μὴ προῖεσθαι τὰ τῶν Ἑλλή
[2] οὐχ ὁ μὲν γράφων τὸ ψήφισμα Εὐβουλίδης, ὁ δὲ π
βεύων εἰς Πελοπόννησον, Αἰσχίνης οὑτοσί; ἐλθὼν δὲ ἐκ
ἄτλα μὴν [c] ποτε διελέχθη καὶ ἐδημηγόρησεν, αὐτὸς ἂν εἰ
ἃ δ' ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς [d] οἶδ' ὅτι μέμνησθε πά
Βάρβαρόν τε καὶ πολλάκις καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἔφασκε
ἐδημηγόρει, καὶ τὸς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν ὡς ἔχαρ
προσ

cretum recitaret, & illud in Agrauli ſacello adoleſcentum jusjurandum? nonne iſte? Quis autor fuit, tantum non ad mare rubrum mittendi legatos, tanquam & inſidiæ fierent Græciæ à Philippo, & vos deceret id proſpicere, & non deſerere Græciæ libertatem? Nonne decreti autor Eubulus fuit, legatus autem in Peloponneſum iſte Æſchines? Quo cum perve ſet, quid differuerit, & pro cione dixerit, ipſe novit. vero renunciarit, vos ſcio miniſſe omnes. Ita enim cionabatur, ut Barbarum ſtem ſæpe Philippum nom ret; & nunciabat, quanta tia Arcades afficerentur, ſi

a Alii leg. Αγλαύρου. b Ἐπιβουλευσαμ. 2. c Τότε διελ. 1. οἶδ'. 1.

προφέρει. 1 Καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου] Ἐπὶ μὲν μία τῶν Κέκροπος φυλετήρων ἡ Ἀγραυλος. ἐν δὲ τῷ πρυτανείῳ αὐτῆς οἱ ἐξιόντες εἰς τὰς ἐφήβους ἐκ παίδων, μὴ πανοπλιῶν ἄμυνον ὑπερμαχεῖν ἄχρι θανάτου τῆς θρεψαμένης. ἡ δὲ ἱστορία αὐτη. Ἀγραυλος, καὶ Ἕρση, καὶ Πάνδροσος, θυγατέρες Κέκροπος, ὡς φησιν ὁ Φιλόχορος. λέγουσι δ' ὅτι πολέμου συμφάντος παρ' Ἀθηναίοις, ὅτε Εὐμολπος ἐστράτευσε καὶ Ἐρεχθέως, καὶ μαντευομένοις τότε, ἔλεγεν ὁ Ἀπόλλων ἁπαλλαγήσεσθαι, ἐὰν τις ἀνέλῃ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως. νων Ἀγραυλος, ἐκόσα αὐτὼ ἐξ εἰς θάνατον. ἔρριψε δὲ ἑαυτὴν ἀπ χους. εἶτα ἁπαλλαγέντες δὲ πολέμ ρὰν ὑπὲρ τούτε ἐστήσαντο αὐτῇ π προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως. καὶ ὠμνυον οἱ ἔφηβοι μέλλοντες ἐξιέναι λεμον. 2 Οὐχ ὁ μὲν γράφων τὸ σμα] Ἐμεμέλητο φησὶ τὴν κατ προσοδολίαι Αἰσχίνης καὶ Εὐβου μὲν, ψηφίσματα γράφων, ὁ δὲ πρε εἰς Πελοπόννησον· ἵνα τῇ κοινῇ

ρεσχει τοῖς πραγμασιν ἤδη, ι ἢ ἐγκύρει ἡ τ Αθηναίων πό-
. ὁ δὲ πάλιν μέλλοις ἀγανακτῆσαι ἔφη. 2 συντυχεῖν δ
ιὼν Ατρεστίδα παρὰ Φιλίππου παραλυομένῳ, καὶ μετὰ αὐτῆς
ύσαμα καὶ παιδιὰς ὡς τεμάκοντα βαδίζειν· αὐτὸς δὲ θαυ-
λασας, ἐρέσθαι τινὰ τ ὁδοιπόρων, 4 τίς ὁ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ τίς ὁ
λος ὁ μετ' αὐτῆς; ἐπειδὴ δὲ ἀκοῦσαι ὅτι Ατρεστίδας παῖδα
λίππου τοῦ Ολυνθίων αἰχμάλωτα δωρεὰν ἐξεῖπε λαβὼν
πρᾶτο, δακρύσαι αὐτὸν ἐπὶ δόξαι, καὶ δακρύσαι, καὶ ἀδύρα-
αι τὴν Ελλάδα, ὡς κακῶς διοικεῖται, ἢ τοιαῦτα παθὼν
ιορᾷ γνόφθαι· καὶ συνεβούλευσεν αὐτοῖς πέμπειν πινὰς εἰς
ιδίαν, οἵ τινες κατηγορήσουσι τ 5 τοῦ Φιλίππου πραξάν-
των.

am ſuſcepiſſet rerum, & ex-
recta eſſet urbs Athenien-
m. Quod vero ſibi omnium
viſſimum accidiſſet, id eſſe
ebat, quod in reditu in Atre-
am à Philippo abeuntem in-
iſſet, qui ſecum mulierculas
uerulos proficiſcentes habe-
circiter triginta; ſe vero mi-
um, ex viatore quodam quæ-
, quiſnam homo ille eſſet,
& quæ turba iſta cum eo? poſt-
quam autem audiſſet Atreſtidam
dono acceptis illis Olynthiorum
captivis à Philippo abire, indi-
gnium facinus ſibi eſſe viſum, &
illachrymaſſe, & deploraſſe Græ-
ciam utpote male adminiſtra-
tam, quæ in hujuſmodi injuriis
conniveret; vobiſque ſuaſit, ut
mitteretis aliquos in Arcadiam,
qui Philippi ſtudioſos accuſa-
rent.

Αἰχμ.] Sc. αἰχμῶντα, ἢ ἀνδράποδα. aut pro τύτους αἰχμαλώτους. πρ. Ἀγλ. I. c Υπέρ. I.

ωτικῶν ὀλιγαρχίαν ἐγείσκειν. I Καὶ ἐκπεσεῖν ἡ τῶν Αθηναίων πόλις] Η καθεύδουσα. 2 Συντυχεῖν δὲ τὸν Ατρεστίδα] Χαριεντίζεται γὰρ ὁ μάντις ἢ τὴν Ατρεστίδαν, οὐ Δία τὸν τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ φαίνεται Δία τοῦτο Αἰχίνης συναλλάττων τοῖς περὶ Δημοσθένην & τοὺς Φιλίππου λόγους, καὶ ὅτι εἰς τὸ ἴσα καὶ ὁμοῦ Δία καὶ ὅλως ὑμᾶς ἀποδύναι πόλις, ἵνα τοιαῦτα πάθητε Αἰχίνης Δία δὲ εἰρήνην αἰτεῖ-

σθαι λέγων τοὺς ἐμοὶ τοῖς ἄμοις τοῖς ἐμοῖσις ἀνθέλθαι. εἰ γὰρ Ατρεστίδας ἦλθεν αἰχμάλωτος, καὶ δὶ Ατρεστίδαν ἀδύρετο τὴν Ελλάδα, ἀδύρετο ἂν τις καὶ Δία τὸν Αἰχίνου φοβούμενος· οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως Ατρεστίδας & Φιλοκράτης. 3 Γύναια καὶ παιδάρια ὡς τεμάκοντα] Ὡς γαμετὴν ὁμόρους ἔσαν ἀφίξεις τὸν ἀριθμὸν, ἵνα τὰπολαύσωσι καὶ γυναῖκας τεμάκοντα, καὶ παιδίσκας τεμάκοντα. 4 Τίς ὁ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ τίς ὁ ὄχλος]

των. [1] ἀκήκοεν γὰρ ἔφη τῶν φίλων, ὡς ἐὰν ὑπισχνῆται ἢ τ
ποιήσῃ, καὶ πρέσβεις πέμψῃ, δίκην ὑμεῖς δώσουσι
πρό. Ταῦτα μὲν τοίνυν τότε, καὶ μάλα, ὦ Ἄνδρες Ἀθη
καλῶς, καὶ τῆς πόλεως ἀξίως ἐδημηγόρει. ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο
Μακεδονίαν, καὶ ὃν ἐχθρὸν εἶδε καὶ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν Ελ
κῶν, καὶ Φίλιππον ἆρά γε ὅμοια, ἢ παραπλήσια τού
πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλὰ μήτε τῶν προγόνων μεμνῆ
[2] μήτε πρόσφατα λέγειν, [3] μήτε βοηθεῖν μηδενί, τῶν π
λευόντων μὴ τῶν Ελλήνων πρὸς τῆς πρὸς Φίλιππον ὑ
νης βλαβέσθαι, θαυμάζειν ἔφη, εἰ πρὸς τῶν ὑμετέρων ἰδ
ἄλλον τινὰ δεῖ πειθῆναι, [4] εἶναί τε καὶ Φίλιππον αὐ
Ἡράκλεις, Ελληνικώτατον ἀνθρώπων, [5] δεινότατον λέγειν, φι

rent. Se enim ex amicis audiſſe dicebat, ſi reipublicæ noſtræ curæ eſſet, ſique legatos mitteret, pœnas illos daturos eſſe.

85. Hæc igitur tum, Athenienſes, & quidem præclara, & è dignitate noſtræ urbis pro concione dicebat. Ut autem in Macedoniam venit, & hoſtem vidit, tum ſuum, tum Græcorum omnium, Philippum: nunquid his ſimilia aut affinia? Minime

gentium: ſed neq; majorum recordandum, neque triump prædicandos, neque cuiqu opem ferendam; ſeque eos, de ſententia Græcorum de cienda cum Philippo pace d berari juberent, demirari aie ſi in veſtris privatis negotiis terius vobis aſſenſu eſſet op eſſeque Philippum ipſum, ô omnium ſtudioſiſſimum Græ rum, eloquentiſſimum, A

Ἄρα μὲν τύραννος; ἆρα μὲν στρατηγὸς τῶν Φιλίππου λόγων καθίζει τινά; 1 Ἀκήκοεν γὰρ ἔφη τῶν φίλων] Διέδωσιν αὐτοῦ τότε καὶ φίλους, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν εὔνους. ἐπιστροφὴν δὲ ἢ τιμωρίαν καὶ τῶν ἀπόντων, ἢ μεταβολὴν καὶ τροπὴν ἀπὸ μαθημάτων εἰς ἀπαιδίαν.

2 Μήτε πρόσφατα λέγειν] Ὅρα πῶς οὐκ εἶπε μάχας, οὐδὲ κινδύνους, ἀλλὰ πρόσφατα, τὸ ἡδὺ καὶ σημεῖον ἐνδοξίου σὺν εὐηθείᾳ αἰδοῖος. 3 Μήτε βοηθεῖν μηδενί] Τὸ καθόλου, καὶ οὐκ ἄτοπον μηδ' ἀ κεῖος ἦ, μηδ' ὧν πάμπολλα ἡμᾶς, μηδ' ἀ πιποιηκὼς ἀφύτερον ἡμᾶ, μηδ' ἂν ἀ ἀφεστάτως, καὶ Ἀθηναῖα συ[illegible]χωρῇ. 4 καί τε τὸν Φίλιππον αὐτὸν, Ἡρακλ Σημεῖον δὲ δεινότητος τὸ Ἡρακλῆς. δεινικώτατον ἦ, κωφοτάτατον, εἰλικ ρινέστατον, ὃ ὡς οἱ Βάρβαροι ἀρρύπτω το διεφθαρτὴν ὁ τρόπος αὐτοῦ. 5 νότατον λέγειν] Καὶ τοῦτο δὲ Ελλη τὸ δύνασθαι λέγειν, ὡς εἶναι καὶ τῆ

μωμότατον· ὅτε δὲ ἀτόπους παῖς οὐ τῇ πόλει χ' δυσχερεῖς
θρώπους ἔτι, ὥστε οὐκ αἰσχύνεσθαι λοιδορουμένους αὐτοῖς, καὶ
βαρον αὐτὸν ἀποκαλοῦντας.

πε'. [1] Ἐστιν οὖν ὅπως ἂν [2] ταῦτ', ἐκεῖνα προειρηκὼς, ὁ
τος ἀνὴρ μὴ ἀλαζονεύσεται, ἐτόλμησεν εἰπεῖν; [b] τίς δ' ὄδ',
τις ἂν τ' Ατρεστίδην τότε μισήσας ἀφ' τοὺς τῶν Ολυνθίων
δας, καὶ τὰ χύματα, ταῦτα Φιλοκράτει [c] νεῖν προσθεῖναι
έμενεν; ὃς τὰς γυναῖκας ἐλευθέρας τῶν Ολυνθίων [2] ἤγα-
δεῦρο ἐφ' ὕβρει· καὶ ὅτως ὑπὸ τῷ βδελυρῶς βεβιωκέναι
ώσκεται, ὥστε μηδὲν ἐμὲ αἰσχρὸν εἰπεῖν νεῖ περὶ αὐτοῦ
μηδὲ δυσχερές· ἀλλὰ τοσοῦτον εἰπόντα μόνον, ὅτι Φι-
κράτης γυναῖκας ἤγαγε, πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, καὶ τοὺς
εστηκότας τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐλεεῖν εὖ οἶδ' ὅτι τὰς
υχεῖς καὶ ταλαιπώρους ἀνθρώπους, ἃς οὐκ ἠλέησεν Αἰ-
σχίνης,

nfium amantiſſimum: cæte-
n adeo perverſos eſſe quoſ-
n & moroſos in urbe homi-
, ut non erubeſcerent ei con-
a dicere, & Barbarum eum
itare.

36. Poteſtne igitur fieri, ut
iſta prius dixiſſet, idem
c dicere auderet, niſi cor-
tus eſſet largitionibus? Quis
o eſt, qui cum Atreſtidam
Olynthiorum puerulos &
ierculas tum odiſſet; nunc
Philocratis adjutor eſſe vellet? qui mulieres Olynthias ingenuas ad libidinem huc adduxit; qui ob vitæ petulantiam ſic innotuit, ut mihi nulla jam ejus flagitia commemoranda ſint, aut facinora; ſed ſi tantum dixero, Philocratem huc duxiſſe mulieres, omnes vos & eos qui circunſtant, cætera noſſe ſciam; & dolere pro certo habeam vicem infelicium & ærumnoſarum mulierum, quarum Æſchines non miſe-

a Τότ' ἐκεῖνα favet. *W.* b τίς δδ'; ἐστιν. 3. c Συμπρᾶξαι. 1.

τῇ γλώττῃ τὸν Φίλιππον Ελλησι. ἐναντία, οἱ μὴ προσδιέφθαρτο. ὅρα δ' αὐτὸν καὶ τὸ ἦθος Αἰσχίνης μιμησάμενον, οἷς ὑπέμνησεν Αἰσχίνης δημηγορίαν εἰπών.
Ἐστιν ὅπως ἂν ταῦτ', ἐκεῖνα] Συ- 2 Ἤγαγε δεῦρο ἐφ' ὕβρει] Βαρέως εἰς
νῆ τ' πίστεως. ΕΔΩΚΕ. ἠδυώπει, φησιν, ὄψιν
ἐκεῖνα προειρηκὼς, ταῦτα εἰπεῖν ὕστα

ἀγνοῆς, ὃς ἐθάκρυσεν ὅτι τούτοις τ' Ἕλλησι, εἰ τῷ[illegible] συμμάχοις [illegible] τὴν τ' παρασκευὴν ὑβρίζουσ'; [1] ἀλλ' ὑπὲρ αὐτ[illegible] [a] κλαύσῃ, τῷ τὰ τοιαῦτα πεφροντικότ[illegible], ἢ τὰ παι[illegible] ἴσως νομίζει καὶ [b] ἀναβιβάσει. ὑμᾶς δὲ εἰσῆμεν δεῖ, ὦ Ἀ[illegible] ἄνδρες Δικασταί, τοὺς μὲν τούτου παῖδας, ὅτι πολλῶν συ[illegible] μάχων ὑμετέρων καὶ φίλων παῖδές εἰσιν, [2] καὶ πλησίον κεῖ[illegible] κασιν, δεινὰ πεπονθότες ὑφὸ τούτου, ὡς ἐλεεῖν πολλῷ μᾶλ[illegible] [c] ὑμῶν ἄξιον, [d] ἢ τοὺς τῷ τοσαῦτα ἠδικηκότος, [3] καὶ φρον[illegible] [e] πατρός· καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέρους παῖδας ὄντι, καὶ τοῖς ὀπ[illegible] νοις, τοσοῦτον [f] τὴν εὐμένειαν, καὶ τὴν ἐλπίδα ἀπο[illegible] ρήκασι· τοὺς δὲ τοῦ αὐτοῦ τούτου δάκρυα, ὅτι νῦν ἔχει αὐτ[illegible] που, ὃς εἰς Ἀρκαδίαν ἐκέλευσεν ὑπὸ τοὺς [illegible] τῶν Φιλίππ[illegible] τοὺς φοιτῶντας, πέμπειν τοὺς κατηγορήσοντας.

πζ'. N[illegible]

miseretur, nec in eas intuens Græciam deplorat, etsi illæ apud socios à legatis contumelia afficiantur: suas quidem fortunas deplorabit, cum ita se in legatione gesserit, & puerulos fortassis accerset, & producet. Vos autem considerate, Judices, quoad liberos ejus, multorum sociorum vestrorum & amicorum liberos errare, & mendicos circumire, gravia passos propter istum; quorum vos miser[illegible] multo est æquius, quam nator[illegible] ita facinorosi & proditoris pat[illegible] & vestros liberos ab istis qui[illegible] cem ad posteros quoque ext[illegible] derunt, etiam spe fortunæ [illegible] lioris esse spoliatos; ipsius [illegible] tem lachrymas intuentes, [illegible] nunc habere hominem, [illegible] vos jussit mittere in Arcadi[illegible] qui Philippi studiosos accu[illegible] rent.

87. Nu[illegible]

a Κλαύσῃ. 1. κλαύσεται. 1. b Ἀναβιβάσει. 2. c Ὑμῶν pot. juxta d Ἢ τὴν τοσαῦτα ἠδικηκότος. 1. e Πατρὸς.] Sc. παῖδας. Alii leg. τοῦ πατρὸς παῖδας, ὡς ὄντι, καὶ τοῖς ὀπ. f Τὴν εὐμένειαν. 1.

ὄψιν τ' Ἀθηναίων αἱ γυναῖκες ὑφορίζονται. 1 Ἀλλὰ ὑπὲρ αὐτοῦ κλαύσῃ;] Ἵνα μὴ εἴπῃ, ὅτι ὁ πίφυκα δακρύει, ἐξ ἀλλοτρίου τοῦτο ὀδυνᾶται, ἐπάγει, ὅτι ὑπὲρ αὐτοῦ μὲν κλαύσῃ, ἐκείνους δ' οὐκ ἐλέησε. 2 Καὶ πλησίον κείμενοι] Ἐπλήσιασαν θρέμμα τὴν οἰκουμένην πλευσάμενοι, ἐπειδὴ δ' ἐστὶν ἀλλαξ, τυπίσι πλανᾶσθαι, [illegible] ἐστρέφεται, ἢ ἐμπεσόντες ἵνα τὴν συ[illegible] ρὰν ἐμφήνῃ, τὸ πτωχοί, ὡσπ[illegible] 3 Καὶ τοσοῦτον πατρός.] Πρὸς [illegible] χρεῖαν ὀνομάσας, λέγω δὲ πατρὸς, τ[illegible] χρὸν, τὸ δ' ὡσοῦτον.

πᾶς. Νῦν τοίνυν ὑμᾶς ἦκε εἰς Πελοπόννησον δεῖ πρεσβείαν πέμψαι, οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδὲ ἐφόδια ἀναλίσκειν, ἃ ἄχει γ' [a] βήματος οἰκαδοῖ προσελθόντα ἕκαστον ὑμῶν, ἡνίκα ἡ δικαία ταύτην ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θήσῃ κατ' ἐκεῖνος, ὃς, ὦ γῆ καὶ θεοί, ἐκεῖνα, ἃ διεξῆλθον οὐ ἀρχῇ, διηγορηκώς, τὴν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμῖνα, τὰς μάχας, τροπαῖα, ἐξαίφνης, ὡς ἐπέβη Μακεδονίας, πάντα ταῦτα τούτοις ἔλεγε, μὴ προγόνων μεμνῆσθαι, μὴ τροπαῖα λέγειν, μὴ βοηθεῖν μηδενὶ, μὴ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων βουλεύεσθαι, μὴ καθελεῖν τὰ τείχη· καὶ ὅτι τούτων αἰτίαι λόγοι ὑμῖν εἰσὶ παντὶ τῷ χρόνῳ γεγόνασι πρὸς ὑμᾶς. [2] τίς γάρ ἐστιν Ἕλλην ἢ βάρβαρος οὕτω σκαιὸς, ἢ ἀνόητος, ἢ σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν ὑμῶν, ὅστις, εἴ τις ἔροιτο, εἰπέ μοι, τὴν νῦν οὖσαν Ἑλλάδος ταύτῃσι

γ. Nunc igitur nihil eſt ne- legatos mittere in Pelo- neſum, aut longinquum iter pere, aut viaticum impen- ; ſed illud duntaxat, ut unuſ- que veſtrûm uſque ad tribu- progreſſus, ſanctum & æ- m hoc ſuffragium ferat pro ia, contra hominem, qui, ô mmortales, cum illas de qui- initio dixi, conciones ha- it, de Marathone, de Sala- e, de præliis, de triumphis, m ut Macedoniam attigit, omnia his contraria dixit, *non recordandum eſſe majorum, non triumphos narrandos, nemini opem ferendam, non communiter cum Græcis conſultandum, tantum non diruendos eſſe muros*; quibus orationes nullo unquam tempore apud vos habitæ ſunt fœdiores. Quis eſt enim Græcorum & Barbarorum ita væcors, aut imperitus rerum, aut uſque adeo noſtræ urbi inimicus, qui, ſi quis roget, Age dic mihi, ejus Græciæ quæ nunc eſt,

a Βήμ.] Sc. Ἀρχοντος. *W.*

Ὡς ἐπέβη Μακεδονίας] Τὰς Ἀθήναις ἐπιτιμήσεις. ἐπεὶ ἦγεν τὴν Φίλιππος πολεμίαν Αἰσχίνης. πολεμιώτερος γάρ. πρίν ἐκεῖνα καὶ πρεσβεύεται μὴ λέγειτε τὰ Ἀθηναίων τὰ ἀνδραγαθήματα. ἢ ὅτε πόλεσι τὰς ἐσχατιὰς οἴκουν, ἢ ἀνόητος ἦμεσον ἔχει τὴν αἰτιαμένης

τησι γ' οἰκιμώτης, ἔοθ' ὅ, τι ταύτῃ ἀν τ' προσηκεία ἢ ἀφικεῖτο ἐπὶ τ' νῦν ἐχόντων Ἑλλήνων, εἰ μὴ τὰς ἀρετὰς αὐτῶν ἐκείνας [1] ἐν Μαραθῶνι γ' Σαλαμῖνι πρὸ ἔχοντο οἱ ἱεροὶ πρόγονοι; ὑθ' ἂν εἰς εὖ οἶδ' ὅτι φήσειε, ἀλλὰ ταῦτα τὰ ἐπὶ τῶν Βαρβάρων ἂν ἑαλωκέναι. [a 2] εἶθ', ὡς μηδὲ ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τούτων τ' ἐγκωμίων γ' τ' ἐπαίνων ἀποστερῆ τούτων Αἰσχίνης ὑμᾶς οὐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι, τὰς ἐξ ἐκείνων, αὐτὸς ἀργύριον λάβῃ. γ' μὴν τ' μ' ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέ τοῖς τεθνεῶσιν· οἱ δ' ὅτι τοῖς καλῶς πεπραχθεῖσιν ἔπαινοι, τ πὼ τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμά εἰσιν· οὐδὲ γὰ ὁ φθόνος ἐπὶ τιμωρεῖται σαυτῷ· ὧν ἀποστερῶν ἐκείνους ὅτ, αὐτὸ τ' ὀφειλομίας δικαίως ἂν νῦν στερηθείη, γ' ταύτῃ ἐπὲρ τ' γόνων ὑμεῖς δίκην [b] λάβητε πρ' αὐτ.

πη'. T

est, atque incolitur, est ne ulla pars, quæ nomen ſuum retineret, atque incoleretur ab iis qui nunc eam obtinent Græcis, niſi in Marathone & ad Salaminem majores noſtri pro eis tanta virtute dimicaſſent? Nemo id quidem, ſatis ſcio, dixerit; ſed illud fuiſſe futurum, ut à Barbaris hæc omnia caperentur. Quibus igitur laudibus & ornamentis illos vel hoſtium nemo ſpoliarit, eorum vos Æſchines

meminiſſe non ſinit, illorum ſteros, ut ipſe nummos accip Ac alia quidem bona nihil nent ad defunctos; at re præclare geſtarum laudes, rum qui ſic mortem oppeti propria ſunt poſſeſſio: (ne enim eis invidia poſt obi adverſatur) quibus eos iſte defraudat, ipſe merito nunc gnitate privetur; & hanc majoribus veſtris poenam de ſumatis.

88. T

a Συνίδη εἶθ'. 1. b Λάβοιτε. 2.

νης οἰκῶν, ἢ ἐχθρὸς ὑπάρχῃ τ πόλεως γ' μισῶν, κρύπτειν πειρᾶται. ὅθεν ὧν τῶν τελῶν τὸν Αἰσχίνου ἀποστῆναι, μὴ συντιθέμενον τῇ δόξῃ τ πόλεως. 1 Ἐν Μαραθῶνι] Τὸ Μαραθῶνι, ὅπου μόνοις ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι. 2 Εἶθ', ὡς μηδὲ τ ἐχθρῶν] Τὰ κοινὰ τὰ τῶν Σαλα νι, ἴδια πεποίηκεν ὅτις· ἀποστερῆ ἐπαίνων δηλονότι. καλῶς γ τὸ ἀπο ἐπὶδὴ δ κτῆμα αὐτῶν ἴφησι τὸν ἐ εἶναι. τοιοῦτον γὰρ ἐστι καὶ, τὸ στερ ἐξῆς· στερίσκεται γάρ τις ἂν ἔχῃ.

κή. Τοιούτοις μὲν τοι λόγοις, ὦ κακὴ κεφαλή, σὺ τὰ
πεπραγμένα ἔργα συλήσας, καὶ διαφύσεις τῷ λόγῳ,
τὰ πράγματα ἀπώλεσας· εἶτα γεωργεῖς ὀκ τὰ
καὶ σεμνὸς γέγονας. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο, πρὸ μὲν τῶν
τὰ κακὰ εἰργάσθαι τὴν πόλιν, ὡμολόγει γεγραμ-
μένα, [1] καὶ χάριν ὑμῖν ἔχειν τῆς χειροτονήσεως, [2] καὶ
μὴν παρεῖχεν ἑαυτόν. ἐπειδὴ δὲ μυρία εἴργασται κακά,
τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε· [4] κἄν, ὁ γεγραμματευκὼς Αἰσχίνης,
πις, εὐθέως ἐχθὲς καὶ κακῶς φησὶ κακηκοέναι, καὶ διὰ
ἀγορᾶς πορεύεται, βαδίσματι καὶ βαδίσει τῆς σφυρῶν,
βαίνων Πυθοκλῆς, τὰς γνάθους φυσῶν, τῆς Φιλίππου
καὶ φίλων εἷς ἔστιν ὑμῖν ἤδη, τῆς ἀπαλλαγῆναι τῆς
δήμου

Talibus verbis, ô impro-
caput, tu res geſtas majo-
deprædatus, & calumnia-
omnia negotia perdidiſti:
a iſtis dictis & factis præ-
s nobis & magnificus exti-
Nam illud, antequam rem-
cam omnigenis malis affe-
fatebatur, ſe fuiſſe ſcribam,
iam habere vobis de cre-
magiſtratibus, & modera-
tum ſe præbebat. Poſteaquam autem infinita ſcelera deſignavit, ſupercilium erigit; ac ſi quis dicat: *Æſchines qui ſcriba fuit*, ſtatim hoſtis eſt, ſtatim male audiſſe ſe dicit, & per forum ambulat, veſte ad talos uſque demiſſa, pari cum Pythocle gradu incedens, buccas inflans, Philippi hoſpitum & amicorum vobis jam unus eſt, qui à populo rece-

βαίνων Πυθ.] Hunc ſupra Æſchinis amicum eſſe dixit. Qui ſorte procerus homo eſſet, Æſchines puſillus homuncio, æquè præ indignatione eſſe ſtuduit. *W.*

μη ἢ τὰ ἀλλότρια. σὺ δὲ ἀναιδῶς τοῖς πράγμασι, πλέον τῶν
τὰς αἰδημόνως αὐτούς.

Καὶ χάριν ὑμῖν ἔχειν] Ἤδει χαίρ-
ζοντες, ἢ καθ' αὐτόν, ἔτυχεν. ὁ δὲ
μῆς, ἧς ἄξιος ἦσθ, σὺκ ἔχεις χά-
δίνει· ἀλλ' ὁ πρὸ ἀξίων λαβών.

2 Καὶ μέτρων παρεῖχεν ἑαυτόν.] Οὐκ
ὢν δηλονότι, ἀλλ' ὑποκρινόμενος. 3 Τὰς
ὀφρῦς ἀνέσπακε] Ἵνα μὴ αὐτομάτως,
ἢ ὡς φύσεως χάριτι, αὐτὰς ἀναπτᾷ,
φησὶ, σὺν τῷ καιρὸν σχηματιζόμενος.
4 Κἄν, ὁ γεγραμματευκὼς Αἰσχίνης] Ἐὰν
πλημμύρῃ τις ὅλως ἐκπίῃ, ἐκ ὁ πῶ γεγραμ-
μματὼς

δήμου βουλομένων, καὶ κλύδωνα καὶ μανίαν τὰ κ
κότα πράγματα ἡγουμένων, [a] ὁ τέως ἐπὶ [b] πρασσομένω
Θάλων.

πθ'. [1] Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν ὅλη κεφαλαίων ἐπ
οἱ τρόποι ὑμᾶς καπεπολιτεύσαντο Φίλιππος, πρῶτ
τούτους τοὺς ἡμᾶς ἐχθρούς· πάνυ δὲ ἄξιον ἐξετάσαι κ
σαθαι τὴν ἁπάντων ὅλεθρον. τὸ μὲν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
εἰρήνης ὑπῆρχεν, [d] διαφορουμένης αὐτῆς τῆς χώρας
πλῶν λῃστῶν, καὶ κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων, [c] ὥστ
τον ἐκεῖνον ἀπολαύειν) πλῶν ἀγαθῶν, [3] τοὺς τὰ φιλ
πα λέγοντας ἐκείνους ἀπέκειλε ὑπὲρ αὐτῶν, Ⓐ Νικ
μον, Ⓐ Αἰσχύνην, Ⓐ Κτησιφῶντα. ἐπειδὴ δὲ ἅ

recedere volunt, & tempestatem atque insaniam receptum statum interpretantur; qui non ita pridem Tholum adhuc adorabat.

89. Libet autem vobis summatim percurrere, quibus calliditatibus vos Philippus, ascitis istis nefariis adjutoribus, circumvenerit. Omnino autem operæ pretium est, perpendere & ctare fraudem universam. initio cum pacem expecte tronibus ejus regnum diri bus, claufisque mercatib nullis omnino fuis bon posset, mihi huc qui h ipsius verba renunciaren ptolemum, Aristodemum siphontem. Ut autem no

a Ο πρόλω. 1. b Προσκυνῶν τὸν Θό.] Significat, illi optatiſ fuisse scriptionis illud vile munus. Curia quædam Athenien lus dicta fuit. W. c Γρ. ἐκκεκλῃῶν. d Διαφωνουμένης. 2. e Δι τον ἐκεῖν.] Οὐχ οἷόντ' εἶναι ἅπασ ἡ λοπλαύειν ἢ ἀγαθῶν. vid. β'. Ο

ριοντὸς Αἰσχίνης, ἀλλ' ὅπου ἡγοῦμ[illegible]ο, ἐχθρὸς ἂν εἴθισας, ἢ τάλλα. κρατοῦντα τὴν πόλιν τῇ δίκῃ.

1 Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν ἐπὶ κεφαλ. ἐπιλθεῖν] Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ὑπ' 5 δεροδοκίας κακῶν, ὧν ἐπολιτεύσαντο Φίλιππος. ὁ γὰρ ῥᾴστος ἅπασι εἶναι ὑμῖν, ἀλλ' ὧν ἡ πολιτεία νενίκηκεν. ἐδημηγόρει παρ' ὑμῖν, τοῖς ὡ λέγων ἃ βούλεται. 2 Διαφορουμ τῆς χώρας] Πορθουμένης, λη νης. οἷον ἃ τοὺς λῃστὰς μὲν φίλ Φωκέας ἀνήρπασεν. 3 Τοὺς τὰ θρωπα λέγοντας.] Ἐν λόγοις γὰρ

αὐτὸν [1] ἡμεῖς οἱ πρέσβεις, [2] ἐμιαίνετο μὲν τῷ τὸν ἀδικοῦντα, ὡς σωτῆρα, καὶ συναγωνιεῖσθαι τῷ μιαρῷ Φιλοκράτει, καὶ τὰ μέγιστα βουλομένων ἡμῶν πρᾶξαι βέλτιστα. συνέγραψε δὲ καὶ ἀσυλίαν ὑμᾶς, [2] ἣν μάλιστα ἂν ᾤετο τὴν εἰρήνης τυχεῖν· ἦν δὲ σφόδρα μᾶλλον μέγα ἀμφὶ καθ' [c] ὑμᾶς, ὅσῳ ὕστερα πρᾶξαι, εἰ μὴ Φωκέας ἀπολῇ. τοῦτο δὲ οὐκ ἦν εὐπορεῖν. συνῆκτο γὰρ ἀμφὶ τοῖς πράγμασιν ὥσπερ ἐκ τύχης εἰς καιρὸν αὐτοῖς, ὥστε ἢ μηδὲν ὧν ἐβούλετο, εἶναι λαμβάνεσθαι, ἢ ἀνάγκην εἶναι ψεύσασθαι καὶ ἐπιορκῆσαι, καὶ μάρτυρας τοὺς αὐτοῦ κακίας πάντας Ἕλληνας καὶ Βαρβάρους ποιήσασθαι. εἰ μὲν γὰρ προσεδέξαντο Φωκέας συμμάχους, ἦν μετ' ὀλίγων τοὺς ὅρκους αὐτοῖς ἐπόδοσιν, τοὺς πρὸς Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους ὅρκους ἐπιβαίνειν εὐθὺς ἀναγκαῖον ἦν· τοῖς μὲν, τὴν Βοιωτίαν συνεξαρπάσειν ὁμωμόκει, τοῖς δὲ, τὰς Πύλας [d] συνκαταστήσειν. εἰ δὲ μὴ προσδέχοιτο, ὥσπερ

eum venimus, ſtatim iſtum duxit, ut defenderet, & adret nefarium Philocratem, os qui bona fide res agere ituerem⁹, ſuperaret. Scri- & epiſtolam ad vos, qua ſe in primis pacem imperratun putavit: nihil autem gras etiam ſic contra vos ei geicebat, niſi Phocenſes perſſet. Id vero haud facile fieotuit. Contractæ enim ejus erant tanquam fato quodam, eo anguſtiarum, ut aut nihil eorum quæ vellet, poſſet conſequi; aut neceſſe haberet mentiri, pejerare, & teſtes ſuæ improbitatis facere omnes Græcos & Barbaros. Si enim Phocenſes ſocios recepiſſet, & vobiſcum eis juſjurandum dediſſet, Thebanis & Theſſalis datum juſjurandum ſtatim violare coactus eſſet; quorum, illis ſe Bœotiam ſubacturum, his Pylæam redditurum juraverat. Sin eos non recepiſſet, ſicut

γρ. δ' ἧς. b Δ' ἐδόκει μᾶλλον ἐδόκει μέγα. I. c Ὑμῶν κοινῶν. I. d Συνκαταστήσειν malit W.

ἐν ἔργῳ ἡ φιλανθρωπία. 1 Ἡμεῖς ἡ ἀσέβεια. 2 Ἐμιαίνετο μὲν τῷ τὸν ἀδικοῦντα] Τὸ ἀσυλον αὐτῷ

ὐ προσήκετο, οὐκ ἐάσειν ὑμᾶς αὐτὸν πρελθεῖν ἡγεῖτο, ἀ
λὰ βοηθήσειν εἰς Πύλας· ὅπερ, εἰ μὴ προεξεύθητε, ἐπ
σατε ἄν. εἰ δὲ τοῦθ' γένοιτο, οὐκ ἐᾶν παρελθεῖν ἐλογίζε
[a] τοῦτο ὐ πρ' ἄλλων αὐτὸν ἔδει πυθέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὑπ
χε μάρτυς ἑαυτῷ ὐ πραγμάτων. ὅτε γὰρ ὁ πρῶτον φ
κέας [b] ἐκρούσησεν ὁ Φίλιππος, ὐ διέφθειρε τοὺς ξένους αὐτ
ὐ τ ἡγεμόνα, ὐ στρατηγοῦντα Ονόμαρχον, τότε τ ὄντων ἀπ
των ἀνθρώπων σόδενὸς ἧττον Ἑλλήνων, ἢ τε Βαρβάρω
κεῦσι βοηθήσαντος πλεῖω ἡμῖν, ὐχ ὅπως παρῆλθεν, ἢ
πρόξατο ὧν ἠβουλήθη π παρελθών, ἀλλ' σὲ πρὸς
ἐγγὺς ἠλθεῖν. ἤδει δὲ σαφῶς, οἶμαι, τοῦτο, ὅτι νεῖ, λί
[c] ἐξετάζε μὲν αὐτῷ τοὶ τῶν Θετταλῶν, καὶ Φεραῖοι πρῶ
οὐ συνεκολούθουν, ἐκρατοῦντο δὲ Θηβαῖοι, ὐ μάχη ἡτ
το, ὐ τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἱστήκει, οὐκ ἔνεστι [d] παρελθεῖν,

sicut non admittebat, non permissuros vos sibi, ut progrederetur, putabat, sed auxilia missuros ad Pylas: idque, nisi decepti essetis, fecissetis. Quod si fieret, satis videbat sibi aditum esse intercluſum: neque id ei erat ex aliis cognoscendum, sed ipsemet ejus rei sibi testis erat. Ut enim primum Phocenses subegerat Philippus, & eorum milites exteros occiderat, ac ducem atque imperatorem Onomarchum; tum si mortalium omnium nemo neque Græcus, neque B
barus opem tulisset Phoce
bus, præter vos; non modo n
penetrasset, aut ingressus eo
quæ voluit perpetrasset q
quam, sed nec prope acced
potuisset. Satis autem illud
rat, opinor, se tum, quando
cum Thessalis non optime c
veniret, & Pheræi primum
litiam detrectarent, & Theb
succubuissent, prælioque v
essent, & tropæum de eis e
ctum, non penetrare posse,

a Τοῦτο. 2. b Ἐκτήσατο. 1. c Ἐξετασάζετο. 2. d Παρελ.] Sc. Πυλῶν. W.

αὐτῷ καὶ εὔδηλον δείκνυσι τὸ, εὐθέως. 1 Οὔτε Ἕλλησι, ἔτε Βαρβάρῳ] Οὐκῦν ὐ ὧν ἠδυνάτο ὐ μόνη ῥώσασθ τὴς ἡ πολιτεία, ἡ μηδὲ τότε παρ' ἑ

πηθήσετ' ὑμεῖς, ὅσα δ' ἂν ἐπιχειρῇ τοῖς ὅπλοις, δυνήσεσθ', εἰ
τι πρὸς τύχην συμβαίνοι. πῶς οὖν μήτε ψεύσομαι φα-
νερῶς, μήτε ἀπιστεῖν λόξας, πάνθ' ὅσα βούλομαι, πράξω;
πῶς; ἔστιν· ἂν Ἀθηναίων τινὰς εὕρω τοὺς Ἀθηναίους
ἀπατήσοντας. ταύτης γὰρ οὔπω ἔτ' ἐγὼ τὴν αἰσχύνην λη-
ψομαι. ἐντεῦθεν ἡ μὲν παρ' ἐκείνου πρέσβεις ἀφῆλεγον
εἶναι, ὅτι Φωκέας οὐ προσδέχεται Φίλιππος συμμάχους. οὓς
δὲ ἐκδεχόμενοι, ταῦτα ἐμεμηχάνηντο, ὡς φανερῶς μὲν οὐκ
καλῶς ἔχει τῷ Φιλίππῳ προσδέξασθαι τοὺς Φωκέας συμμά-
χους, ἀφεῖναι τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς Θετταλούς· ἐὰν δὲ γένη-
ται τοῦτο ἐκ πολέμου κύριος, καὶ τὴν εἰρήνην τύχῃ, ἐφ' ἅπερ ἂν σπουδάσθαι
παρ' αὐτῶν ἀξιώσαιμεν αὐτὸν, ταῦτα ποιήσειν τότε.

4. Τὴν μὲν οὖν εἰρήνην ταύταις τε ἐλπίσι καὶ τοῖς παρασκευαῖς
τε καὶ ἐπαγωγαῖς εὗρον παρ' ὑμῶν ἄνευ Φωκέων. τὸ δὲ βοηθεῖν

ἔδει

s opem ferretis; nec, si ar-
s conaretur, quicquam per-
turum, nisi dolus accessisset.
uo pacto igitur nec aperte
entiar, & sine perjurii infamia,
nnia quæ volo, consequar?
omodo? Sic: si aliquos A-
enienses invenero, qui Athe-
enses decipiant: id enim mihi
n probrum non erit. Inde
ctum est, ut ejus legati vobis
re dicerent, *Phocenses à Phi-
po in societatem non recipi.*

Isti autem succedere, atque ita
concionati sunt; *palam non sa-
ne commodum esse Philippo in so-
cietatem recipere Phocenses, pro-
pter Thebanos & Thessalos: sed
si summa rerum potiretur, & pa-
cem impetraret, quæ nunc eum
pacisci postulemus, tum factu-
rum.*

90. Pacem igitur his pollicita-
tionibus & dolis & illecebris a
vobis sine Phocensibus impetra-
runt. Post ea prohibendum erat,
ne

συμμαχίας. 1 Πῶς; ἔστιν;] ἐπιζητοῦντος. τὸ δ' οὕτως, ὡς λοιπὸν μοχθηρότατον; ἆρα δυνατὸν ὀφθῆναί μοι, ἵνα παρ' ἐκείνοις ῥᾳδίως ψεύσωμαι; ἔστιν· ἂν Ἀθηναίων τινὰς εὕρω τοὺς Ἀθηναίους ἀπατήσοντας. ταύτης γὰρ οὔπω ἔτ' ἐγὼ τὴν αἰσχύνην λήψομαι. 2 Ἀφῆλεγον] Τί

ἔδει κωλύσαι μὴ ταῦτα τὴν εἰς τὰς Πύλας, ἐφ' οἷς αἱ π
τήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφώρμουν, ἵν', εἰ παρέλοιτο Φίλιππ
κωλύοιτε ὑμεῖς. πῶς οὖν; τίς τέχνη πάλιν αὖ γένοιτ' ἂ
εἰ ταῦτ' ἐς; [a] ἔδει τινὰ χρόνον ὑμᾶς ἀφελέσθαι, ἐν ὅτῳ
τὰ πράγματα ἀλλοίους ἄφω, ἵνα μηδ' ἂν βούλησθε, [b] δ
νήσεσθε ἐξελθεῖν. δείκνυσι [c] ταῦθ' ὅτι πρέξαντες φαί
ἐγὼ δ', ὥσπερ ἀκηκόατε πολλάκις, οὐχὶ δυνηθεὶς πρ
πελθεῖν, ἀλλὰ καὶ μισθοσάμενος πλοῖον, κατακωλύθ
ἐκπλεῦσαι. ἀλλὰ χρὴ πεῖσαι Φωκέας ἔδει Φιλίππῳ,
ἔχοντας ἑαυτοὺς [d] ὑπάρξαι, ἵνα μηδεὶς χρόν
τοῖς πράγμασι, [e] μηδ' ἐσόμενον ἔλθῃ ψήφισμα παρ' ὑμ
μηδέν. δείκνυσι δὲ μὴ οἱ Φωκεῖς σωθήσονται, πρὶν τ Ἀ
ταῦτα πρέσβεις ἀπαγγελθῆναι. [f] ὥστε χρὴ εἴπερ ἐμοὶ πιστ
τοῖς πεπεῖσθαι, ἑαυτὰ εὐχειρίᾳ. τὸν δὲ Ἀθηναίων

μετ

ne ad Pylas auxilia mitterentur, cujus rei gratia quinquaginta triremes in propinquo in anchoris ſtabant, ut, ſi proficiſceretur Philippus, vos prohiberetis. Quid igitur? quæ iterum fraus hîc excogitabitur? Tempora vobis eripi oportet, & eos ſubito ingruentes negotia ita gerere, ut vos, nec ſi velletis, poſſetis egredi. Ita igitur iſtos feciſſe conſtat. Ego vero, ut jam ſæpius audiſtis, non prius abire potui; ſed & nave conducta q
minus enavigarem impedi
fui. Iam opus erat ut etiam
dem haberent Philippo Phoce
ſes, ſeque ultro dederent, ne
differretur, neve contrarium
vobis ſenatuſconſultum ede
tur. Proinde ab Athenienſi
legatis nunciandum fuit, Ph
cenſes conſervatum iri; ut
metſi aliquis mihi diffidat, il
rum promiſſis fretus, ſe mi
tradat. Athenienſes autem ip
acc

a Vocem ἔδει hîc loci inſerendam putat *Wolf.* etſi in omn. co
deſit. b Δύνηθῆ. 1. c Τοῦθ'. & πρόπλοντες. 1. d Exd. 2. e Ὡς
εἰ μὴ &c.] Verba Philippi ſunt μυκτηρῶν. *W.*

ἡλικιῶν, φησιν, οὐδὲν ἔστιν ἐμοὶ λογισμὸς
ἢ τῶν λόγων, ἕως ἂν κυκᾶσθαι δοκῶ τῶν ἔργων; Ἡρκεῖ μοι τοῦτο τὸν ἀνδρα τὸν ψήφισ
ἀνδρα φρονοῦντα, ἐφοβοῦντο δὲ τὸ δόγμα
Ἀθηναίων ὁ Φίλιππος.

1 Μηδ' ἐσόμενον ἔλθῃ ψήφισμα] 1 A

απεμψόμεθ' ἡμεῖς, ἵνα πάντα, ὅσα ἂν βούλωνται, νομί-
ντες [2] ὑπάρχειν σφίσι, μηδὲν ἐναντίον ψηφίσωνται. Ὅτοι δὲ
ῦτα ἀπαγγελοῦσι παρ' ἡμῶν ἃ προσήκοντα, ἐξ ὧν, μηδ'
πουῦν ἧ, κινηθήσονται.

μά. Τοῦτον τ τρόπον, καὶ τοιαύταις τέχναις, ἐκ τοῦ τύλου
άκιζα ἀπολωμένων ἀνθρώπων, πάντα τὰ πράγματα ἀπω-
. καὶ γάρ τοι καὶ χρῆμα, [1] ἀντὶ μὲν Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς
οικιζομένας, Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν ἠκούσατε ἠνδραποδισμέ-
ἀντὶ δὲ τῆς Θήβας ταπεινὰς γενέσθαι, [2] καὶ ἐπιμεθῆναι
ειν καὶ ὀφρύωμα αὐτῶν, τὰ τ συμμάχων τ ὑμετέρων φω-
τείχη κατεσκάπτειν, [3] Θηβαῖοι δὲ ἧς οἱ κατασκάπτοντες,
διωκισθέντες [4] ἐκ Αἰσχίνου τοῦ λόγου. ἀντὶ δὲ τῆς, τ Εὐ-
ας ἀντ' Ἀμφιπόλεως ἡμῖν παραδοθῆναι, ὁρμητήρια ἐφ' ἡμᾶς

σὲ

flemus nos, ut omnia quæ
nt, sibi parata esse existi-
es, nihil contrarium decer-
Illi autem à nobis talia nun-
int & promittent, ut quic-
tandem fiat, non commo-
tur.

. Ad hunc modum & hu-
odi dolis, ab istis hominis
urpissime perituris, omnes
int perditæ. Itaque statim
Thespias & Platæas instau-
rari vidistis, ut decebat, sed Co-
roneam & Orchomenum eversas esse audivistis: non Thebas
depressas, nec insolentiam The-
banorum & ferociam cohibi-
tam, sed Phocensium, sociorum
vestrorum, mœnia diruta, eaque
diruta à Thebanis, quorum ur-
bem Æschinis verba in pagos
redegerunt. Non vobis Eubœa
tradita est pro Amphipoli, sed
Philippus in Eubœa præsidia
muni-

a Ὑπάρξειν. 1.

Ἀντὶ μὲν Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς] Εἶπε, φησὶ, πόλεις Ἑλληνίδας ἰδίᾳ φθάσας, καὶ ἀνδραποδισθείσας ἀνηκέστως. 2 Καὶ ἐπιμεθῆναι τοῦ ὕβρεως] καὶ φρόνου δικῆ λέγει, τὸ ἐπιμεθῆναι, οἷον ἐξ ὀρθοῦ μετὰ ἐξετάσεως τοῦ ὕβρεως, ἵνα δικῆ λέγῃ. 3 Θηβαῖοι δὲ ὅτου οἱ κατασκάπτοντες] Διπλοῦν ἐρωτᾶται πτῶσις, ἐκβὰς διδοκὼς τὸν αὐτόχθονας. 4 Ὑπ' Αἰσχίνου τοῦ λόγου] Εἶπε ὅτι Φωκίας εἶδον σωθείσας, καὶ τὰς Θηβαίους διωκισθείσας τοῦ ἔργου. ἐπεὶ δὲ, ἐς ἓξ ἡμέρας ἔσπευσε, ἔφθασαν τοῖς πρέσβεσιν, ἐς ἓξ διώκισας τοῦ λόγου, ὅτου τὰς Φωκίας αὐτόχθονας κατέσκαψαν τοῦ ἔργου.

a Προ-

ὲν Εὐβοίᾳ Φίλιππος [a] προκατεσκεύάζετο, καὶ [b] Γερασῷ καὶ Μεγάροις ἐπιβουλεύων ἐφαίνετο. ἀντὶ δὲ τούτων ὑμῖν Ὠρωπὸν ἀπεδόθη, περὶ Δρύμου καὶ τῆς [c] πρὸς Παναίκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, ὃ τίνος, ἕως ἦν οἱ Φωκεῖς σῶοι, οὐδέποτε ἐπράξαμεν. ἀντὶ δὲ ὧν, τὰ πάτρια ὲν τῷ ἱερῷ [d] κατεσκεύασται, καὶ χρήματα εἰσπεπράχθαι τῷ Θεῷ, οἱ μὲν ὄντες Ἀμφικτύονες φόβῳ καὶ ἐξελήλανται, καὶ ἀνάστατος αὐτῶν ἡ χώρα γέγονεν· οἱ δ' οὐδέποτε ὲν τῷ [e] πρόσθεν χρόνῳ γενόμενοι, Μακεδόνες καὶ Βάρβαροι νῦν Ἀμφικτύονες εἶναι βιάζονται· ἐὰν δέ τις περὶ τῶν ἱερῶν [f] χρημάτων μνησθῇ, κατακρημνίζεται· ἡ πόλις δὲ τὸ παράπαν ἀφῄρηται, καὶ γέγονε τὰ πράγματα πάντα ὥσπερ αἴνιγμα πόλει. ὁ μὲν γὰρ ἔδωκεν ἔψευσται, καὶ πάντα, ὅσα ἐβουλήθη πεποίηται· ὑμεῖς δὲ ἂν ἐξαίφνης ἐλπίσατε τἀναντία τούτων ἐσομένα γιγνόμενα, καὶ δοκεῖτε μὲν ἐμ-

munivit ad bellum vobis inde inferendum; & Geraſto & Megaris inſidiari non deſiſtit. Non vobis Oropus reſtituitur, ſed de Drymo, & agro ad Panactum, armis dimicamus, quod ſalvis Phocenſibus nunquam fecimus. Non patrii ritus in templo Delphico obſervantur, non pro Apolline pecunia exigitur, ſed germani Amphictyones exulant & exterminantur, eorumque regio vaſta jacet: qui vero ante nunquam fuerunt Amphictyones, Macedones & Barbari, ii nunc vi Amphictyones ſe volunt. Quod ſi quis de pecunia mentionem fecerit ſaxo dejicitur; & urbi no oraculi conſulendi prærog eſt erepta, & totum nego reipublicæ noſtræ ænigmat ſtat factum eſt. Ille & mentitus eſt, & quæ voluit fecit omnia: vos, cum ea, bus optari meliora nequ ſperaveritis, eorum con fieri vidiſtis, & cum pace

a Προκατασκευάζεται leg. *W.* b Γερασῷ] Plinius Geraſtum Eu promontorium eſſe ſcribit ad Atticam vergens. c Παναίκτῳ] ctum Atticæ caſtellum eſſe tradit Stephanus, cui fortaſſe δρύμοι non meminit, vicina fuit. *W.* d Ἀπεσκευάσθαι malit *Wolf.* e γεγενῆσθαι Μακεδόνες Βάρβαροι. f Χρημάτων] Quæ direpta à Phocen renumeranda erat à Thebanis, qui Phocidis pleraque loca oc bant. *W.*

, πόθ' ἥξατε δὲ δεινότερα, ἢ πολεμοῦντες. ὅτι δὲ χρή-
α ἔχουσιν ὅπη τούτοις, ἡ μέχει ἂν τιμωρῶν ἡμέρας δί-
ἃ δεδώκασιν.

6. Οτι [a] δὲ ζῶθ' ἁπλῶς δεδωροδόκηνται, καὶ τιμιώ-
πν ἁπάντων τούτων ὅτοι, πολλαχόθεν μὲν ἔγωγ' οἶμαι
ὑμῖν εἰ) πάλαι· καὶ δέδοικα μὴ τυγχάνῃ [b] οὐ βού-
μ, [c] ποιήσω, σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος,
οχλῶ πάλαι τοῦτο αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδόσας. ὅμως δ'
π καὶ τόδε ἀκούσατε μου. [d] ἔστιν ὅτι τινα ὑμεῖς, ὦ Αν-
Δικασταί, τῶν πρέσβεων, ὧν ἔπεμψε Φίλιππος, χαλ-
κήσαιτ' ἂν ἐν ἀγορᾷ; τί δέ; δοίητ' ἂν ἐν Πρυτα-
σίοισιν, ἢ ἄλλιόν τινα δωρεάν, οἷς πώποτε τοὺς εὐεργέ-
ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. διὰ τί; ὅτι γὰρ ὑμεῖς γε ἀχάρι-
τε, ὅτι ἄδικοι ἄνθρωποι, ὅτι κακοί· ἀλλ' ὅτι πάνθ' ὑπὲρ

Φι-

mini, acerbiora perpeſſi quam ſi bellum gereretis. is iſtis pecunia ſuppetit, & nc uſque diem pœnas non unt.

Hæc autem omnino con- eſſe largitionibus, & pre- eorum omnium habere jamdudum vobis multifa- declaratum eſſe arbitror: reor, ne quod facere nolim iam, ſcilicet ne dum id ac- iſſime conor oſtendere, vo- bis moleſtus ſim qui rem jam- dudum comperiſtis. Sed tamen & hoc à me audite. Eſt ne lega- torum aliquis, quos Philippus huc miſerit, cui vos æream in foro ſtatuam decerneretis? quid vero? an victum in Prytaneo daretis, aut aliquod aliud præ- mium, quo bene meritos hono- ratis? Equidem non opinor. Cur? neque enim vos ingrati eſtis, neque homines injurii, ne- que mali; ſed eò vos facturos nega-

a Τρ. γάρ. b ἢ. c Ποιήσω καὶ σφόδρα mal. W. d Διοχλῶ. 2.

ἔστιν ὅτι τινα ὑμεῖς] Τὰ μέρη τῶ- ν τοιαῦτα ἐργασαμένους, μνημο- νεύειν ὅπλον καὶ ἐν δευτέρᾳ ἐν τῆς ἀκριβείας, καὶ ἀρχέτω λοιπὸν σπουδὴν καὶ τὴν δωροδοκίαν ἐπιλόγῳ, φάσκων; ὅτι ἐκ ἂν ὁ Φίλιππος ἔδωκεν· εἰδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς ἐκεῖνα δοίητε, εἰδὲ σίτησιν, εἰδὲ τἄλλα πάντων εἰδέν, ἃ μὴ ὑπὲρ ὑμῶν πολιτεύ-

Φιλίππου καὶ ὑδατοιῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐπορεύθη, [a] εἶπεν καὶ ἀληθῆ καὶ δίκαια ἂν εἴποιτε. εἶτα οἴεσθε ὑμᾶς μὲν γιγνώσκειν, Φ δὲ Φίλιππον οὐχ οὕτως; ἀλλὰ τούτοις καὶ τηλικαύτας καὶ τοσαύτας δωρεὰς, διότι ὑπὲρ ὑμῶν καλῶς καὶ δικαίως ἐπρεσβευσαν; οὐκ ἔστι ταῦτα. Φ γὰρ σιππον ὁρᾶτε, καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ πρεσβεις ὅπως ἐδέξατο, ἄλλα σιωπῶ· [1] ἀλλὰ [b] Ξενοκλείδην τουτονὶ τὸν ποιητὴν κήρυξιν, ὅτι αὐτοὺς ὑπεδέξατο, πολίτας ὄντας. τοῦ γὰρ ὑπὲρ ὑμῶν λέγουσι δικαίως, ὅσα ἂν φρονῶσι, τὸ τέλος προσφέρεται· τοῖς δὲ πεπραγόσιν ἑαυτοῖς τοὐναντίον. ταῦτ' οὖν μαρτύρων, ταῦτ' οὖν ἐλέγχων τινῶν δεῖται μείζονα; ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν;

ιγ'. Εἶπε δέ μοι [2] τίς ἄρτι προσελθὼν πρὸ ὀλίγου ῥῆμα φαῦλον ἀπεφήνατο πάντων, Χάρητος καταγορεύσαντος αὐτοῦ [c] σκευά-

negaretis, idque quod res est & quæ oportet diceretis, quod pro Philippo omnia, pro vobis nihil prorsus egissent. Censetis igitur sic vos, aliter autem Philippum esse animatum? atque istis tot & tanta largiri munera propterea, quod pro vobis legationem honeste & uti par erat, obierint? fieri non potest. Hegesippum enim, & collegatos ejus videtis ut acceperit: cætera taceo. Sed Xenoclidem poetam egit in exilium, quod eos, cives hospitio exceperat. Sic cum agit, qui vere & ex animo sam vestram agunt: cum e ro qui seipsos vendiderun istis. Hæc igitur testes, hæ qua validiora argumenta r runt? Hæc quisquam vob torquebit?

93. Dudum autem ant riam quidam venit, & mih dixit omnium absurdissima stituisse eum Charetem a

a Εἶπεσιν ἂν καὶ ἀληθῆ & δίκαια. εἶτα. 4. b Γρ. καὶ Ξεν. c Ἐξεκήρυξεν κηρύξαντος· ἐπέλαβεν ἀπογραφὰς τῶν Μακεδόνας. W.

τούσαντο. 1 Ἀλλὰ Ξενοκλείδην τουτονὶ] Οὗτος ποιητὴς ἦν Ἀθηναῖος, διατρίβων ἐν τῇ Μακεδονίᾳ· ὃς ὑπεδέξατο πολίτην ὄντα & ἀπημπόλωσαν τὸν Ἡγήσιππον. εἶτα μεθ' ὧν ὁ Φίλιππος ἀπεμήνυσεν αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν.

2 Τίς ἄρτι προσελθὼν ἀπὸ τῆς στοᾶς] Ἴσως μὲν δεῖ ἐπιμεμφῆ

λάζ, καὶ ἀφ' τούτῳ ὃ τρόπος, ἢ ἀφ' τούτων τ' λόγων,
απατήσειν ὑμᾶς ἐλπίζειν. [1] ἐγὼ δ' ὅτι μὲ πάντα τρόπον
όμενος Χάρης, εὑρεθήσεται πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς, ὅσον [a] ἐπ'
είνῳ, σῳζόντων ὑπὲρ ὑμῶν. ἀφ' δὲ τοὺς ὀπὶ χρήμασι
χθέντας τοῖς πράγμασι [b] πολλῶν ὑστερῶν, ἃ [c] πάνυ δίκαι-
ίζομαι. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι. ἔστω γὰρ πάντα
λῶς [d] λέξειν περὶ αὐτῆς τούτου· καὶ ὅτω τοίνυν κομιδῇ
ως ὀξὺ κατηγορεῖν ἐκείνου τούτου. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνῃ ὑ-
ς αἰτιῶμαι τῶν ὑπὲρ τοῦ πολέμου πεπραγμένων· τούτου γὰρ
ἅπαντες οἱ στρατηγοὶ ὑπόδικοι· οὐδὲ ὃ ποιήσασθαι [e] τὴν
ην εἰρήνην, ἀλλ' ἄχει τούτῳ πάντα ἀφίημι. τί οὖν λέ-
καὶ πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν; ποῦ ποιησάμενος τὸ πό-

λεως

atque isto modo & iis verbis quæ Æschines de eo dicturus est, esse vera: etiam sic tamen res erit perquam ridicula, eum ab isto accusari. Ego enim nihil quod in bello commissum fuit, Æschini imputo (istius rei enim ratio à ducibus requirenda est) neque pacem à republica factam, sed hactenus omnia condono. Quid igitur dico? unde accusare incipio? Quod, dum pacem respu-

Γρ. σῷ. b Πολλῷ. 2. c Γρ. σφόδρα ἰσχυ. d Λέγειν. 1. e Γρ. τὴν

τὴν δ' Κάρητος, ὥσπερ κἂν τῇ πρὸ Μειδίου πεποίηκε. συγχρῆσθαι τοῖς ἄλλοις ἱστορίαις Μειδίας. κρίνεσθαι τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐγκλημα φαίνεται ἡμῖν ἐπιδείκνυσι. ποῖον τοῦτο; συγχρῆσθαι βούλεται Χάρητι τῷ Αἰσχίνῃ, ὁμοῦ μὲν εὐνοικῶς ἑαυτῷ παρακαλοῦσι. ἅμα δὲ σοβεῖ ἀκόπως ἀπειλοῦμενος, ἵνα ὥσπερ ὁ Φωκίων πεποίηκε μὴ τὸν αὐτοδικοῦντα τῇ μητρὶ, ὃ-

λεως εἰρήνην, Φιλοκράτει συνειπεῖν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τὰ βέλ-
τιστα γεγράφασι· καὶ δῶρα εἰληφέναι· δ' μὴ ταῦτα [a]ὑπὲρ
[b]ὑστέρας πρεσβείας τὰς χεῖρας κατατείψαι, καὶ μηδὲν
ὠφελοντάξατε ὑμεῖς, ποιήσαι· δ' φενακίσαι τὴν πόλιν, καὶ ὧν
ἔφασαν ταῖς ἐλπίδας, ὡς, ὅσα βουλώμεθα ἡμεῖς, Φίλιππος
πράξει, πάντα ἀπολωλεκέναι· τὸ μὴ ταῦτα ἑτέρων τοῖς
λεγόντων φυλάττεσθαι ⊕ τοσαῦτα ἠδικηκότα, τοῦτον οὐ δεῖ
νῦν σιωπηρεῖν. ταῦτα κατηγορῶ· ταῦτα μέμνησθε. εἰ μὲν
εἰ δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσην ἑώρων, καὶ μηδὲν πεπραγότας
ἀνθρώπους, μηδὲ ψευσαμένους ὕστερον, κἂν ἐπῄνουν, καὶ τῇ
γνώμῃ ἐκέλευον. κρατήσας δ' εἴτις ἠδίκηκεν ὑμᾶς, ἀλλὰ
νικᾷ ταῖς νίκαις εὐθύνας. ποῖος γὰρ κρατήσας Ἄλον; τίς
Φωκέας ἀπολώλεκε; τίς δὲ Δορίσκον; τίς δὲ Κερσοβλέπτην;
τίς δὲ ἱερὸν ὄρος; τίς δὲ Πύλας; τίς δὲ πεπ

respublica conficeret, Philocrati suffragatus est, non iis qui optima suadebant: quod munera accepit: quod deinde in posteriore legatione tempora consumpsit, & nihil eorum, quæ à vobis in mandatis acceperat, perfecit: quod fucum fecit reipublicæ; & excitata spe, quæ nobis cunque libitum est, Philippum esse facturum, omnia perdidit: quod postea, cum alii præmonerent, cavendum esse ab eo, qui vos tot injuriis affecisset, ipse eum defendit. Hæc cuso, hæc memineritis. N si pacem justam esse & æqu comperissem, ac homines incorruptæ fidei, & post mentitos; eos etiam laudas & corona donari jussissem. quis autem vos dux affecit riis, id ad hanc reddendæ nis causam nihil attinet. enim dux Alum? quis Phoc ses perdidit? quis Dorisc quis Cersobleptem? quis Sac montem? quis Pylas? quis

a Ὑπέρ. b Ὑμετέρας. 2. c Ἐπὶ δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσην ἐμὲ μηδ. &c.

τῶν φαύλων καὶ χάριν αὐτῷ σωτηρίαν γράψας. ἐλαμπρύνετο ἐν ἀπολογίᾳ ὑπὲρ ᾧ ἁλώκει. ἐπειδὴ ἡ ἀπόθεσις εἶχεν

Αἰσχύνη δὲ τοῖς ἀσυνειδήτοις, ἀλλ' οἷον τι λίθῳ ποιήσειας τὴν εἰρήνην, ἠξίου Δημοσθένης, καλῶς ἔ κρατήσ

ἄχει τ' Ἀθηνῆς ὁδὸν ἀφ' συμμάχων ἢ φίλων εἰ) Φι-
πῳ; τίς δὲ Κορώνειαν; τίς Ὀρχομενόν; τίς Εὔβοιαν ἀλλο-
ίδη; τίς Μέγαρα παρέλυσε πόλιν; τίς Θηβαίους ἰσχυρούς;
ταν γὰρ ὁδὸν τοσούτων καὶ τηλικούτων ὄντων, ἀφ' τοὺς
τηγοὺς ἀπώλεσε, [a] ὁδὸν ἐν τῇ εἰρήνῃ συγχωρηθέν, [b] πεισθέν-
ὑμῶν, ἔχει Φίλιππος· ἀλλὰ ἀφ' τούτους ἀπόλωλε, ἢ τ
ταν διαφθορόσιν.

ιδ'. Ἂν τοίνυν ταῦτα μὲ φεύγῃ, πολλοὶ δὲ, ἢ πάντα
λοι [c] λέγῃ, ἐκείνους αὐτὸν δίκαθε· οὐ στρατηγῷ δικάζο-
, ἢ ἐκεῖ τοῦτον κελεύῃ, μὴ λέγε ἐπὶ αὐτῷ ὅτι ἢ ἄλλος δ'
ρεκέων ὀλέθριος· ἀλλ' ὡς ἢ σὺ σωτήριος εἶ, σκόπει. τί οὖν
Δημοσθένης [d] ἠδίκηκε, νῦν λέγε, ἀλλ' οὐχ ὅτε τὰς εὐθύνας
ε, καλῶς; διὰ αὐτὸ γὰρ ἐστὶ τοῦτο ἀπολωλέναι δίκαιος. μὴ
ε ὡς καλὸν ἡ εἰρήνη, μηδὲ ὡς συμφέρον· οὐδεὶς γὰρ ἀπάλαι σε δ'
ποίησαν

t, ut per ſocios & amicos
ue ad Atticam Philippo via
eret? quis Coroneam? quis
homenum? quis Euboeam
navit? quis Megara paulo
e? quis Thebanos confirma-
? Quæ quanquam tot tanta-
ſunt, nihil tamen eorum
pa ducum periit, nihil veſtro
ſenſu in pace conceſſum te-
Philippus: ſed ea per iſtos
ierunt, eorumque corrupte-
. Quod ſi hæc fugerit, &

errarit, & quidvis potius dixe-
rit, ſic ei occurrite; Non de
duce judicium facimus; non ho-
rum criminum reus es; ne dic,
etiam alium quempiam in cauſa
fuiſſe quod Phocenſes perirent:
ſed te inſontem eſſe oſtendito.
Quid igitur, ſi quid deliquit De-
moſthenes, nunc narras; & non,
cum rationem redderet, accuſa-
bas? Propter hoc ipſum enim ex-
itio dignus es. Ne dic, quam pul-
chra res ſit pax atque utilis. (Ne-
mo enim pacis à republica factæ
auto-

a Οὐδὲ ἐν τῇ. & ὁδὸν τῇ. 2. b Οὐδὲ πάλ. 2. c Λέγῃ ἐκεῖνος, αὐτ. 3.
. ἠδίκηκε.

ιδῶν τῷ πολέμῳ· φαίνεται ἀπελ-
ῶν τὸ στρατηγὸν τὸ τοιούτης βλάσφη-
, καταλιπὼν τὸ στρατηγὸν τῷ βλασ-

φημοῦντι Αἰσχίνῃ, ἵν' Αἰσχίνης φαίνηται τὸν
φίλων κατηγορῶν.

autorem te esse dicit:) sed non turpiter & flagitiose, & multis in rebus postea nos esse deceptos, & non omnia periisse, hæc dicito. Horum enim omnium te esse autorem, id nobis est ostensum. Cur vero hactenus eum, qui talia designavit, laudas? Si sic ab eo vobis cautum fuerit, nihil habebit quod respondeat, sed frustra vocem hîc attollet & exercitabit.

95. Sed & de voce fort
dicere necesse habeat. Ea e
magnopere istum quoq; fret
esse accipio, quasi actionis ve
mentia vos devicturum. Fa
ri autem estis, uti mihi vide
omnium ineptissime, si, qu
Thyestis & Trojani belli m
repræsentantem ejecistis, &
sibilastis è theatris, & tant
non lapidibus obruistis, usq; a
donec à tertiarum actione

a Εκπεπείδηκας, & ὡς ὁ πολλὰ, &c. 2. b Πεπονηκότα. 2. c Λέγῃ. 1. d Φωνῇ

1 Καίτοι & ἀεὶ τ φωνῆς ἴσως ἐστὶν ἀνάγκη.] Ἐπ' ἄλλο τι μεταβαίνῃ μέρος τ λυκούντων λύσεων. ἔστι γὰρ εὐφωνότατος Αἰσχίνης, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ πολλάκις ὁ Δημοσθένης. ἐπειδὴ ἂν πολλάκις συμβαίνῃ τὰς ἀκούσας καταπεπτύλαχ τῇ ποίᾳ φωνῇ & ὑποκρίσει· διὰ τοῦτο ἐνίοτε & τοῦτο, ὡς ἐν τ λυκούντων, θεραπεῦσαι βούλεται. μέγα γὰρ εὐφωνία πρὸς ὑποκρίσεις εἰς ἀγῶνι καὶ λόγων, καὶ μάλιστα σφόδρα τε καιρὸν ἔχει καὶ τ ἑαυτοῦ πολιτῶν ἰδιώτας κρίνεις ὅταν γίγνηται. ἐπειδὴ νυν αὐτὸς ἐλαττοῦται τούτῳ τῷ μέρει, πίθηται τῇ εὐφωνίᾳ, τῷ ἑαυτοῦ γνώ & σφαίρισιν, βούλομαι & ἠρεῦσαι ἀκούοντας εἰς τ σφὶ αὐτῶν χείρους κ νοίας, ἣν πολλάκις ἐπιδείξατο ἐν τοῖς νοῖς. ὅταν γὰρ μὴ ἔχωμεν ὁμοίους ἀντιθῆναι, τὸ πλωτικαῖον ἐᾶν καλ ἕτερα πλεονεκτήματα λέγειν. & διὰ τε καιρὸν ἔχει & τ ἑαυτοῦ πολιτῶν

dimoviſtis; eum, poſtquam in ſcena, ſed in republica aximis negotiis civitatis in- ſcelera perpetravit, tum um ut ornate perorantem te audieritis. Minime vero: à vobis deſipere: ſed re- e veſtra intereſſe, cum præ- obis eſt approbandus, an ſit lis, ſpectare: legatum au- & eum qui reipublicæ cu- ibi tradendam poſtulat, tum n eſſe honeſtum, tum ma- imum pro vobis & æquum erga vos ſe præſtare oportet. Sicut ego Philippum non ſum admiratus, ſed captivos admiratus ſervavi, neque quicquam diſſimulavi. Iſte vero & ante illum procidebat, & Pæanas cantabat, & vos deſpiciebat.

96. Ad hæc, ſive eloquentia, ſive ſuavitate vocis, ſive alio quopiam commodo virum bonum & veſtri ſtudioſum præditum videritis; congratulari omnes & excolere debetis. (Id enim bonum vobis omnibus ſit com-

Γρ. καλῶς. b Γρ. εὔφωνον σκοπῖν. c Δίκαιον εἶναι χρὴ κ. malit *W.*

πω. 4.

ωμῶσαι, κ λύσων αἰχμαλώτων, ῶν εὐεργετηκότων, ἵνα λέ τύ- εὐοίσω τὸς ἀκούοντας ἐκκαλέσῃ).

1 Οὗτος δ' οὐκέτι μ σχεδιολαβεῖτο] Ὡς ἀνεφάπτοδν δραπετεῦσα. λέ δὲ ἑαυτῶν μῖσ κατασκοπίζει Αἰσχίν. επι-

commune:) ſin hominem corruptum & improbum, quique omni lucello vincitur; excludere, & acerbe atque hoſtiliter adverſari. Prava enim facultatis exercitatio apud vos opinionem adepta, reipublicæ pernicioſa eſt. Videte quibus laudibus iſte ornatur, eæ laudes in quæ negotia rempublicam conjecerint? Ac cæteræ quidem facultates ſuis ipſæ viribus nituntur; ſed eloquentia, ſi auditorum ſtudiis deſtituatur, intercidit. Sic tur audite iſtum ut improb ut corruptum, ut nihil ver ecturum.

97. Jam non propter cæ duntaxat negotia, ſed pro illa ipſa etiam, quæ cum Ph po vobis intercedunt, om eſſe utile ut condemnetur, ctate. Sive enim aliquand neceſſitatem veniet præſt aliquid reipublicæ quod de mutabit ingenium (nunc

a Εὐρεμ. 2.

ἐπειδὴ δὲ ῥήτορες ἄμφω, ἐνωλήθη τὸ ἐξισάζον ἀμφορᾶς λῦσαι· δεικνὺς ὅτι, ἐ τ ἴσης τιμῆς, ἀδὲ τ ἀξίας ἀμφότεροι, εἰ ὡς ὁ μὲ ὑπὲρ τ πατρίδος· ὁ ζ, ὑπὲρ Φιλίππ πολιτεύται.

1 Οτι δ' ὐ μόνον κ τὰ ἄλλα] βάσης εἰπὼν, τί μᾶ ἀσπάσεται αὐτ ζῶς δικάσει, κ τ μὴ κατέκλινε τοις λοιπὸν τὴν ὑπόθεσιν.

ημήται τὺς πολλὺς ἐξαπατῆσ, ὀλίγους θεραπεύειν. ἂν
τύτυς ἀπολωλότας πύθηται, ὑμῖν τοῖς πολλοῖς, καὶ
πων κυρίοις, τὰ λοιπὰ ποιῆν βυλήσεται. [a] εἶτ' ὀβὶ τῆς
ῆς, ἥπερ νῦν, ἐξυσίας καὶ ἀσελγείας μᾶλλ, τὺς ὁπῶν
κείνω [b] ποιήσονζας, ἀνηρηκότες ὀκ τῆς πολεως ἔσεσθε, ἂν
ὺς ἀνέληλε. [c] εἰ γὰρ οἰόμενοι δίκλιν ὑφέξειν τοιαῦζα ἔθρα-
τύτυς, ἐὰν ζὰ παρ' ὑμῶν ἀφεθῆ αὖθις, τί οἴεσθε ποιή-
ποιον Εὐθυκράτην, ποῖον Λαθένλιν, τίν' ὀχ ὑπερ-
φθαι προδότην; τίνα δ' ὃ πάντων τῶν ἄλλων χεί-
κολίτλιν ὑπάρξειν, ὁρῶνται τοῖς μὲν ἄπαντα πεπρα-
χρήματα, δόξαν, [d] ἀφορμὴν, τὸ Φιλίππυ ξενίαν πε-
αν· τοῖς δὲ δικαίυς τε παρέχυσιν ἑαυτύς, καὶ πρυσ-
ωκόσι χρήματα, πράγματα, ἀπεχθείας, φθόνυς πε-
α παρ' ἑνίων; μηδαμῶς. ὅτε γὰρ πρὸς δόξαν, ὅτε
ς εὐσέβειαν, ὅτε πρὸς ἀσφάλειαν, ὅτε πρὸς ἄλλο
ὁντιν

uit populum decipere, & os colere: at ſi eos periiſſe erit, in veſtram populique atem, penes quos ſumma n eſt, cætera præſtare vo- Sin eandem, qua nunc r, licentiam & petulantiam ebit; eos è civitate, qui ad m illi parati eſſent, iſtis tis, ſuſtuleritis. Si enim, putarent ſe pœnas daturos, commiſerunt; eos, ſublato i metu, quid facturos puta- Quem Euthycratem? quem Laſthenem? quem proditorem non ſuperaturos? Quem reliquorum civium non deteriorem fore, qui videat iis qui vendiderunt omnia, pecuniam, autoritatem, opes, Philippi hoſpitium ſuppetere: iis autem qui ſe honeſtos exhibuerunt, & inſuper etiam ſumptus fecerunt, moleſtias, inimicitias, invidiam ſupereſſe apud nonnullos? Abſit hoc, abſit: neq; enim ad gloriam, neq; ad pietatem, neq; ad ſecuritatem, neq; ad ullam deniq; rem

Εἶθ' ἐπί. b Ποιήσαντας. 1. c Γρ. οἱ γὰρ. d Αφορ.] Τιμήν, ἀσφά-
W.

a Τιμ.]

οὐδὲν ὑμῖν συμφέρει, τοῦτον ἀφεῖναι· ἀλλὰ [a] τιμωρησάμενος τοὺς ὠδικηκότας ποιῆσαι πᾶσι, καὶ τοῖς πολίταις, καὶ ἄλλοις Ἕλλησιν.

rem aliam vobis prodeſt, iſtum emplum omnium & civium ut abſolvatis: ſed ut eum in ex- aliorum Græcorum puniari

[a] Τιμ.] Τιμωρησάμενος malit *Wolf.* Sc. ὑμῖν συμφέρει.

Τοῦ Δημοσθένους περὶ παραπρεσβείας λόγος

ΤΕΛΟΣ.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ
Ο
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΣ.

ÆSCHINIS
DE FALSA LEGATIONE
ORATIO.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΥ, ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν ὑπὸ Ἀ σοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφῶντος εἰρήνην πρὸς αὐτὸν π σασθαι. καὶ ἔπεμψαν δύο πρεσβείας· τὴν μὲν πρώτην, περὶ τ γης· τὴν δευτέραν δ', ἣν ἐπολιτογράφησε τὸς ὅρκους· ἐν αἷς ἀμφοτέραις ἦσαν σ βευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς δὲν ἐπανῆκον ἐκ τ ὑστέρας πρεσβείας τ τὸς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρ τὴν μὲν ὃν Τίμαρχον, πρὸ τ παραπρεσβείας ἀγῶνος, γραψάμενος Αἰσχ ἐπαιρήσεως ἠτίμωσε· πρὸς δ' Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἔνιοι μὲν ὑ γεγραφέναι μὲν τὸς λόγους ἀμφοτέρους, ἃ μὴν τοιχᾶ εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρ φασι, καὶ κεκινδυνευκέναι τ Αἰσχίνην πρὸ ἑκόντα ψήφοις ἁλῶναι· ὅμως μ τοι ἀπαφυγεῖν, Εὐβούλου αὐτῷ τ δημαγωγοῦ συναγωνισαμένου· ἃ μὴν τοι παρὰ

ARGUMENTUM IN ÆSCHINIS ORATIONEM DE FALSA LEGATIONE,

Incerto Autore.

GESTO bello cum Philippo, Aristodemus tandem, Neoptolemus & Ctesipho, autores fuerunt Athenienſibus pacis cum eo faciendæ. Itaque bis legatos miſerunt, principio propter pacem, deinde ad exigendum juſjurandum: inter quos utroque tempore Demoſthenes & Æſchines fuerunt. Ut igitur ex poſteriore legatione ad juſjurandum exigendum miſſa reverſi fuerunt, Æſchinem Demoſthenes & Timarchus perperam obitæ legationis accuſarunt. Ac Timarchu quidem, antequam in judici veniret ea cauſa, Æſchines pro tutæ pudicitiæ convictum, in dinem coëgit: contra Demoſth nem autem ſe defendit. Su qui dicant, utrumque has orati nes ſcripſiſſe, ſed non habuiſ ſunt qui etiam habitas eſſe affi ment, & Æſchinem triginta du taxat calculorum præſidio evaſ ſe, atque abſolutum eſſe, Eubu opera, viri in republica magnæ a toritatis: non tamen ab omn

λογωδῆναι αὐτῷ τὸ φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ πρεσβευτικῷ παραδιη-
γ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ
ἀρχὴν εἰς εὔνοιαν παρακαλεῖ τοὺς δικαστάς, τὸν ἀντίδικον καὶ τὴν κα-
είαν ἀβάλλων, καὶ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος, καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντῶν-
ἐν ᾧ τῷ δευτέρῳ νοήματι, πρᾶγμα εἰρηνικὸν ἐν τῇ κατηγορίᾳ ἀβε-
ει, καὶ πιστοῦται ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῇ εἰδόσιν ὅτι ψεῦδός ἐστι. καὶ
λοιπὰ εἰς ἀβολὴν τοῦ ἀντιδίκου· καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως εἰς εὔνοιαν ἑαυτῷ, καὶ
βολὴν τοῦ ἀντιδίκου.

liberatum ea ſuſpicione, qua-
um Philippo faceret: ut & ipſe
exordio innuit, & Demoſthe-
in oratione de corona. In
ni exordii initio benevolen-
n captat judicum, adverſario
ccuſatione criminanda, & ma-
udine periculi ac falſitate ca-
niæ conquerenda. In altera
ſententia, partem quandam accu-
ſationis perſtringit: & magna gra-
vitate confirmat, eam ipſa etiam
judicum conſcientia eſſe falſam,
quod & ipſum ad criminationem
adverſarii pertinet. Referuntur
& cætera deinceps, tum ad bene-
volentiam ipſi comparandam, tum
ad odium adverſario conflandum.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΛΟΓΟΣ.

α. ΔΕΟΜΑΙ ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐβελῆσαι μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ἐπιλογιζομένους τό, τε μέγεθος τοῦ κινδύνου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν πρὸς ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς καταδρομὰς τοῦ κατηγόρου, καὶ τὴν ὠμότητα· [b] ἐτόλμησε γὰρ προελθόντα τοὺς ἀνδρας ὁμωμοκότας τοῖς ἀντιδίκοις ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι, τὴν τοῦ δικαίου

δικαίου

ÆSCHINIS

DE FALSA LEGATIONE

ORATIO.

1. ORO vos, Athenienſes, ut me dicentem benevole audire velitis, conſiderata & periculi magnitudine, & multitudine criminum quæ refutanda mihi ſunt, & accuſatoris tibus, inſidiis atque crudelit qui non dubitarit eos viros hortari, qui ſacramento ad ſunt ſe æquis animis utrum ad

a Γρ. ὦ Ἄνδρες Ἀθ. b Vide Dem. orat. cap. 26 & 27.

1 ΚΑΙ τὰς τέχνας] Ἡ ὡς τὰ μετ' αὐξήσεως συνεφαντήμησε· ὅτι ἐδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν. Εὐθύνη συνηγορισμένη ὑπὸ Δημοσθένους

τὸ τοῦ ποιῆσαι τὸν δικαστὰς ἀναγνῶναι Δημοσθένους λέγοντος, ἔγγραφον ὂν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνίδου δὲ σκοπεῖν τὸ πυκτίδος ὕστερον δία τὸ

υεύοντος φανλὸν μὴ ὑπομένειν. [1] καὶ ταῦτ' εἶπεν, ὃ δ' ὀρ-
ὼ. [2] ὑδεὶς γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως ἀγαβαλλομένοις
ίζῃ. ὑδ' οἱ τοιλήθη λέγοντες κωλύουσι λόγῳ τυχεῖν τ
ήγοντα. ὑ γὰρ πρότερον [a] κατηγορία ἰσχύει πρὸς τοὺς ἀπόγ-
τειν ἀν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχών. [b] ἀδυνατήσῃ τὰς
εφημμένας αἰτίας ἀπολύσασθαι· ἀλλ' οὗτος Δημοσθένης
χαίρει δικαίοις λόγοις, ὑδ' ὅτι παρεσκεύασεν, ἀλλὰ τοῦ
τέρων ὀργὴν ἀκμαλέσασθαι [c] βεβούλται, καὶ κατηγό-

ρησε

versarium audituros, ut rei ne
cem quidem tolerent. Idque
it non per iracundiam (ne-
enim mentiens iis iraſcitur,
iniquo crimine petuntur: &
vera dicunt, ii dicendæ cau-
poteſtatem reo non adimunt.
eque enim accuſatio prius

apud auditores valet, quam reus,
defenſionis facultate conceſſa,
objecta crimina refellere non
potuerit) ſed illud in cauſa eſt,
quod Demoſthenes veris oratio-
nibus non delectatur, neque ita
ſe comparavit: ſed veſtram ira-
cundiam inflammare voluit, neque

a Γρ. ἡ κατηγ. b Π. ἀδυνατήσῃ. ἢ, ἀδυνατήσῃ, ἄνευ τοῦ ἄν. c Βεβούλευται. 2.

ψηφίσματα τῶν Κτησιφῶν-
τος τοῦ Δημοσθένους, ὡς παρεσκε-
ὴ ἀξίωσιν τὸ αὐτόπιμον, ἐὰν μὴ
ὑτὸς παρῇ μόνον, ἀπολέλυται,
τὸ μὴ δυνατὸν κωλύσαλον τὸν
λεῖν, ἢν αὐτὸς ἄρχειν, φυγῇ ζημι-
ῶν, ὡς τοῦτο ἐγκαλῶν τοῦ ὑπὲρ
ου. φυγὼν δὲ τὸν πατρίδα, τοῦ θα-
ος ἀπελθεῖν ὡς Αλέξανδρον, μὴ
τότε πλουτοῦντ, τοῦ τὸν παραλαβεῖν τὸ
ρα ἀφιδέσθαι, εἰς Ρόδον ἐπλεύσατ, ἢ
ῶν διδασκαλεῖον συνέστησε, καὶ
ῶν τὰ ἔτη τοὺς νέους τοῦ τοὺς πεπαι-
ἀναγιγνώσκων δὲ τὸν λόγον, ὃν εἶπε
τοῦ Δημοσθένους, ἢ ἐπιτιμᾶσθαι τοῦ
ῶν παρ' αὐτοῖς ἀπὸ τούτων, ἢ ἐρυθ-
ῶν παρ' αὐτοῖς, ὡς ὃν ἐπὶ πα-
ὁνος ἦν πάντα; ἀπολωλεκότες ἐπαιρεῖ-
πῶς ἔτλαιεν, ἀφὸν οὐκ ἀκούσαι
ὃν ἐπεῖνον ἀφεῖσαν. ἐπεῖνον γὰρ αὐτὸν
λει, ἀλλὰ τὸ δεινὸν τοῦ πρόσωπον ἢ ἀπει-

λεῖμεν. λέγεται ὃ ὅτι ἢ τῶν λιχνευμένων
μελλόντων τοῦ πλάσματι τοῦ ζητημάτων
αὐτὸς πρῶτος εὗρεν οἰκεῖα τὰ τοῦ σχολά-
ζειν· ὅτι μαθηταὶ ἐγένοντο, ὡς μὲ Δημή-
τριος ὁ Φαληρεὺς, Σωκράτους τοῦ φιλο-
σόφου, εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος· ὡς ὃ Καικί-
λιος καὶ Ἑρμιππος, οὐκ
ἤκουσε τοῦ ἀνδρῶν μαθήσεως χαίρειν. φασὶ
γὰρ, ὡς ἐδόκει τοῦ χαρακτὴρ τοῦ Πλατω-
νικὸς σώζει, ἔστι τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν,
ἀπέριττον, τοῦ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχλευῆσα
πως ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, τοῦ ἄπτιχνος
μὲ τοῦ σκοπιὰς, τοῦ εὐχαρὲς ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν·
εἰρωνεῖας καὶ ἀσεμνοπρεπῆ ῥήτορι ἐξαγριάμε-
ἔχουσι δὲ τι καὶ ἐυφυὲς, καὶ εὐάγωγον,
τοῦ εἰ ὧν ἐθέλοιτο τινι τὸν φύσιν καὶ μεταλ-
της ἐφεσεῖς. 1 Καὶ ταῦτ' εἶπεν] Ταῦ-
τα λέγω, ὅτι συνειδὼς ἑαυτῷ ψευδολογίαν
οὐ δύναται ὀργίζεσθαι· τοῦτο γάρ τις ὀργί-
ζεται, ὅταν ἀδικήται παρὰ ἀξίαν.
2 Οὐδεὶς γὰρ τῶν ψευδ.] Αντὶ τοῦ, εἰ τι
τοιλήθη

ρηκε δωροδοκίας, [1] ἀπίθανος ἂν εἰς τ' ἐμὴν χρηστ
τ' δ' ὅτι ταῖς δωροδοκίαις τὰς δικαίας προτερεπόμενον ὀρ
ζεσθ', αὐτὸν χρὴ τ' τοιοῦτον ἔργων πολὺ ἀφεστάναι.

β'. Ἐμοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβέβηκε τ Δημοσθ
ἀκούοντι κατηγορίας, μήτε δεῖσαι πώποθ' ὅπως ὡς οὐ τ
τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νυνί, μήτ' εἰς
βουλὴν ὁμοίως ἠσθάνην. ἐφοβήθην μὲν γὰρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν πλ
ἐμοῦ, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με, [2] ψυχαγωγηθέντες τοῖς ὑ
βεβλαμμένοις καὶ κακοήθεσι τούτοις [a] ἀντιθέτοις. ἐξέτη
ἐμαυτῷ, καὶ τὴν αἰτίαν βαρέως ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παρ
νίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν καὶ ὃ γένος Ὀλυνθίαν κατ
γόρει μου. ἤχθην δὲ ὅτ' αὐτὸν ὅτι τῆς αἰτίας ὄντα β

que acceptorum munerum accusavit, homo ad eam suspicionem inferendam ineptus. Nam qui judices hortatur ut largitionum corruptelis iracantur, eum oportet ipsum ab ejusmodi factis plurimum abhorrere.

2. Sic autem accidit, Athenienses, ut audita Demosthenis accusatione, neque unquam sic ut hoc die pertimuerim, nec magis indignatus sim quam nunc, neque etiam pari læti exultarim. Timui enim, ido nunc etiam me turbat, ne vestrum me ignorent, déli insidiosis istis & malitiosis a thetis: & extra meipsum ptus sum, crimenque gravi tuli, quum me contumeliæ protervitatis in mulierem in nuam & genere Olynthiam missæ accusaret. Delectatus tem sum, quum eum id crim tract

a V. D. c. 43 & 44.

τελῆ λέγοντες, ὃν δ' εἰ τὰ ψεύδη. ἴσασι γὰρ εἴτε ἀληθῆ εἴτε ψευδῆ λεγε σιν, ὡς ἡδὺν αὐτοῖς ἀκοῦσαι ὄφελ

1 Ἀπίθανος ἂν] Οὐ πιστὸς ἂν, μὴ δυ νάμενος πεῖσαι. τὐναντίον ἢ βούλεται λέγειν, ὅτι γνώσεσθε ἂν ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ, ἃ ὁμολογουμένως δωροδόκος ἦν ἄντος. Ἀπίθανος τοιαύτῃ τοιαύτῃ ἐμοὶ ἐπιφέρων οἰκεῖα ψευδολογίαν, καὶ δὲ τὰ πράγματα γενόμενα ψεύδεται φύσιν.

2 Ψυχαγωγηθ.] Τοῦτ' ἐστὶ τῇ αὐτῇ ἡδονῇ παραπεισθέντες, ᾗ τοῖς ἀντικειμένοις λεχθεῖσιν. ἀπίθανο λέγει τὸ ὃν παρεισθῆναι δικαίᾳ ἐξ ἀντι μένων. οἷον, τοὺς φίλους μὲ λυπῶν, τ ἐχθροὺς εὐεργετῶν· ἐπὶ γὰρ τοῦτο δίκα ἀντικείμενον. ἡδονὴν δ' ἔχει τὸ ἀπί χῆ

ἐξεβάλετε· καὶ τ σεσωφρονημένων ὀ πρ βίῳ μοι χά-
ἀπειλημένα νομίζω.

γ'. Ὑμᾶς μ οὖν ἐπαινῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, ὅτι πρ
μᾶλλον πρ τ κρινομένων πιστεύετε ἢ ταῖς πρὸς τ ἐχθρῶν
αις· αὐτὸς δ' οὐκ ἂν ἀποφαίμι τ περὶ ζωῆ ἀπολο-
, εἰ γάρ τις ἢ τῶν ἔξωθεν πεπεισμένων πέπεισμαι· ἡδὺ
ὃ πλείοσι τῶν πολιτῶν πάρεισιν· ἢ τῶν δικαζόντων
ν, ὡς ἐγὼ τοιοῦτό τι διαπέπραγμαι μὴ μόνον εἰς ἐλεύ-
ν σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅ τυχόν, ἀβίωτον εἶναί μοι καὶ λοι-
βίον νομίζω. κἂν μὴ προσῇσθε τ ἀπολογίᾳ [a]ἐλέγξω
πρὸς αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ, καὶ τ τολμήσαντ' εἰπεῖν [b]ἀνό-
καὶ συκοφάντῃ, κἂν τἆλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαί-
μ, θανάτῳ [b]τιμῶμαι.

δ'. Παράδοξός δέ μοι καὶκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη, καὶ δεινῶς
ἄδικος,

antem ejeciſtis, quo facto modeſte actæ gratiam mihi olutam eſſe exiſtimo.

Vos igitur laudo & ſingumore proſequor, qui vitæ im magis credatis, quam inationibus inimicorum: tamen hac defenſione non m. Nam ſive foris circumis coronæ (fere autem maspars civium adeſt) ſive vequi pro tribunali ſedetis am perſuaſum eſt, me tale aliquid commiſiſſe, non tantum in mulierem ingenuam, ſed vel in quamlibet, reliquum vitæ mihi tempus acerbum puto. Quod niſi in defenſionis progreſſu & crimen illud eſſe falſum demonſtraro, & qui id afferre auſus fuit, nefarium calumniatorem, etſi quoad cætera omni crimine vacaro, mori non recuſo.

4. Admirabilis illa etiam mihi viſa eſt oratio, & ſupra modum

a Γρ. ἐξελέγξω. b Τιμῶμαι] Sc. ἐμαυτὸν. W.

οἶν, ἐδίδαξας γράμματα· ἐγὼ
ων. 1 Ἐξεβάλετε] Οὐλπιανὸς
ῶδίνης ἐξηγητὴς, σύτῳδε φησὶν,
μὴ ἀπίστησαν.

2 Ἀνόσιον] Τὸν μὴ ἃ ἐπιτέτραπται
ποιοῦντα. ὅσιον γὰρ τὸ σὺν τ νόμων ἐπι-
τετραμμένον.

1 Εἰ

ἄδικος, ὃν ὑμᾶς ἐπηρώτα, [1] εἰ οἷόντ' ἐστὶν ὁ τῇ αὐτῇ π
Φιλοκράτης μὴ θάνατον καταψηφίσασθαι, ὅτι καταγνὺς ἑ
κεῖνι ἑαυτῷ τὴν κρίσιν οὐχ ὑπέμεινεν· ἐμοῦ δ' ἀπογνῶναι. ἐγὼ
ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δικαίως ἂν μᾶλλον λαμβάνω μαλίστα σωθῆνα
εἰ γὰρ ὁ καταγνὺς ἑαυτοῦ καὶ μὴ παρὼν ἀδικεῖ, ὁ δὴ [2] σ
γνοὺς καὶ τὸ σῶμα τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδοὺς,
ἀδικεῖ.

ε'. Περὶ δὲ τῆς ἄλλης κατηγορίας δέομαι ὑμῶν, ὦ Ἀθ
ἐάν τι παραλίπω, καὶ μὴ μνησθῶ, ἐπερωτᾶν με, καὶ δηλῶσ
ἐὰν ποθῆτέ μου ἀκοῦσαι, μηδὲν παρακατηγορηκότες ὡς ἀλ
ἀλλ' ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντες. ἀπορῶ δ' ὁπόθεν χρὴ
τον ἄρξασθαι, πρὸς τὴν [a] ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας
ψασθε δ' ἂν ὑμῖν εἰκός τι παράσχειν δόξαι.
μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ περὶ τοῦ σώματ

dum injusta, quum vos percontaretur, *num fieri posset ut in eadem civitate Philocrates capitis condemnaretur, quod facinorum conscientia perterritus, judicio se non stitisset; ego vero absolverer.* Ego vero ob id ipsum maxime me conservandum esse arbitror. Nam si is qui ipse sese condemnavit, atque è medio excessit, peccat: is nimirum qui sese absolvit, & corpus suum legibus & civibus tradit, non peccat.

5. De reliqua accusatione
oro, Athenienses, siquid
termisero & silentio præter
ut me scisciteminí & signifi
quid ex me audire velitis,
que sine præjudicio ullius
cti, sed pari benevolentia a
tis. Dubito autem unde
primum sit ordiendum ob
cusationis confusionem,
dubitationis an causam hab
sic considerate. Ego nunc i
pitis discrimen sum adduc

a Ἀνωμαλίαν] Ὁμαλὴ, κατηγορία est, cum nihil à causa alienum miscetur, & certa serie fit progressio. Ἀνωμαλία, ubi fit contrarium

1 Εἰ οἷόντ' ἐστὶν] Τοῦτο οἱ περὶ τὸν Μαρκελλῖνον παρηκολουθηκυῖαν φασιν. ἔστι γὰρ τέλειον παρήκμασεν. ζητεῖ φησιν εἰρηκέναι Δημοσθένην, ἃ ἀπαιτητέον ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Δημοσθενικοῦ. πολλὰ γὰρ εἰκὸς εἰπεῖ τὸν ἐν τῷ ἀγῶνι, καὶ παραλιπεῖν λόγῳ ἀποδεικνύοντα, ὡς περιττὰ πραγμάτων] Ὁ μὴ καθ' ὑπόθεσιν ζητῶν

κὴ κατηγορίας τῶν πλείστων πεποίηται Φιλοκράτης καὶ
ώνΘ', καὶ τ' ἄλλων συμπροδόσεων, καὶ Φιλίππου, καὶ τ
ώνος, καὶ τ' Εὐβούλου πολιτευμῶν· ἐν ἅπασι δὲ τούτοις
πάταλμα. μόνΘ δ' ἐν τῷ λόγῳ φαύλετάτῳ κηδεμών τ
λεως Δημοσθένης. Ⓐ δ' ἄλλοι, πωθοῦσαι. Ἀφικτεπ-
ὸ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοιδορίας ψιλὰς οὐκ ἐμοὶ
οι λοιδορούμενος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὅτ δ' ὅτως ἀπιμά-
πάλιν ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τύχῃ, ὥσπερ Ἀλκιβιάδου ἢ
μοχλῆ χρίναν, οἱ πλεῖστοι τὴν Ἑλλάδα δόξῃ διηνεγκό-
πέναν μὲ ἀπῆται· μὲ τὰς ἐν Φωκεῦσι πόλεις, ἀκπλλο-
ώτέναν δ' ἀφ' ὑμῶν τ' ὅτι Θρᾴκης τόπον, ἐκβεβληκέναν δ' ἐ
τῆς ἀρχῆς Κερσοβλεπτέλιν, ἄνδρα φίλον καὶ συμμαχον
πόλεως. ἐπεχείρησε δ' ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ, τῷ γε-
ῶν τῆς Σικελίας, τυράννῳ·

καὶ μετὰ ταῦτα ὑμᾶς καὶ κρατή-

teros. Quæ vero hoc deprimit, rursus imitata sententia, cum ad eam modo fieri possit, quasi Alcibiadem aut Themistoclem accusarat, quærum summa fuit inter Græcos autoritas) criminatur, iis qui & Phocenses urbes everterim, & Thraciæ locum à vobis alienarim, & Cersebleptem regno ejecerim, virum amicum & civitatis socium. Quin & Dionysio Siciliæ tyranno me comparare instituit: & bellua vos magna se-

senis autem maxima pars sumpta est criminando Phrynone, & reliquis Philippi item & pacis, Eubuli actis, atque iis omnibus ego sum insertus. Solum in tota oratione de repudio sollicitum esse apparet Demosthenem: cæteri omnes sunt adulatores. Nunquam enim probris afficere delicti, & maledicta jacere, non ut deduntaxat, sed etiam in de-

ver-

Εὐβούλ] Δημηγοροῦσι ὅτως ἐνδ-
τὰς περὶ Δημοσθένη γεγενη-

νους. ὃ χαλεπώτατος περὶ τὰς ὑπὲρ τῶν
πόλεων ἐξαμαρτάνοντας ἢ ἐξ ἀλλοτρίας
ἐπὶ τῇ πόλει ὁ Αἰσχίνης αὐτὸν ποιεῖται
σκοπιὰν αὐτὸς ὢν οἰκειότατος μέχρι.

χῆς πολλῆς παρεκελεύσατ' ὑμῖν ὃ σημεῖον φυλάξασθαι, ὃ δ' ἱερείας ὑπνιον ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο. ὕστερον δ' ὁ θρᾶγμα ἐκάρα, [a] ἐφθόνησέ μου ταῖς ἀληθείαις, τὰς πίστεις ἀναπηδῆσαι τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ ὅπλοις [b] τοῖς Φιλίππου.

ς'. Πρὸς δὲ τοσαύτην τόλμαν καὶ τερατείαν ἀνθρώπου λελεπτυσμένου καὶ ἀμνημονεύσαι τὰ λεχθέντα καθ' ἕκαστα, λέγειν μὲν χαλεπὸν πρὸς ἀπροσδοκήτους ἀληθείας, ὅμως σαφῆ τοῖς μὲν τοὺς λόγους ἔσεσθαι, καὶ γνώσεσθαι ὑμῖν καὶ δικαίους, ἐντεῦθεν ἄρξομαι. ἀπὸ τοῦ περὶ τῆς εἰρήνης λόγου, καὶ τῆς [c] αἰρέσεως τῆς πρεσβείας. οὗπερ καὶ μάλιστα καὶ μεμνήσομαι καὶ δυήσομαι ἐκεῖνον, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε.

ζ'. ΑΠΑ

veritate & clamore multo est hortata, ut vobis caveretis, & Siculæ sacrificulæ somnium recitavit. Quum autem rem tantopere exaggerasset, invidit meis criminationibus, & causam rerum gestarum adscripsit non meis verbis, sed Philippi armis.

6. Contra igitur tantam audaciam & præstigias hominis, difficile est vel meminisse singula quæ dicta sunt, & cum culo dicere contra inexpect calumnias: sed tamen qua tione meam orationem di dissimam, vobisque notam quam fore arbitror, inde cabor: videlicet ab oratio pace, & delectu legationis enim ego maxime & mem ro, & dicere potero, & vo cognoscetis.

7.

a Ἐφθόνησέ μου τοῖς ἀληθείαις] Arguit inconstantiam accusatoris, levatur autoritas: qui ejusdem facinoris & Æschinem & Philip criminetur. Si igitur arma Philippi Phocenses deleverunt: Æsch non delevit. Hoc argumentum quam futile sit, apparet. Potue enim Æschinis orationes & arma Philippi mutuas operas tradere. b Τοῖς τῦ Scal. c Αἱρέσεως τῆς πρεσβείας.] Οτι οἱ δέκα πρέσβεις ἐγέν postea dicit. W.

1 Καὶ τὸ τ' ἱερείας] Περὶ τῶν χαρῶν ἐμέμνητο). δεῖ γὰρ μεμνῆσθαι ἡμᾶς. Τιμᾶται γὰρ ὁ τῇ ἑκτῃ ἱστορῇ γινώσκοντα ἡμεραίαν τὸ ἧμισυ ἰδίᾳ ἕκαστον αὐτῶν εἰς τ' ἀγαθὸν θεὸς τῶν θεῶν οἰκοῦσιν ἰδίᾳ καὶ τ' Δία καθιζόμενον ἐπὶ ὑφ' ἑ ἰδίᾳ πυρὸς τῶν ἀνθρώπων

Ι. ΑΠΑΝΤΑΣ δ' ἂν ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο γε αὐτὸ μνημονεύειν, ὅθ' οἱ πρέσβεις οἱ τῶν Εὐβοέων, ἐπειδὴ ἐδεῖ τὸν δῆμον διαλέχθηναι, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιππος αὐτοῖς ἐκελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βούλεται [b] Διαλῦσαι τὸν πρὸς ὑμᾶς καὶ τὴν εἰρήνην ἄγειν. ὑστερον δὲ πολλῷ χρόνῳ ἐγὼ μὲν ὁ Ραμνούσιος ἐάλων ὑπὸ λῃστῶν ἐν ταῖς [1] Σπονδαῖς τοῖς Ολυμπικοῖς, ὡς αὐτὸς ἠπιστάμην· ἐπειδὴ δ' ἐπανῆλθ' ἐλευθερωθείς, ἐδεήθην ὑμῶν πρεσβεῦσαι αὐτὸν πρὸς Φίλιππον ἐλέσθαι, ἵν' εἴ πως δύναιτο, ἀπολάβοι τὰ λύτρα. πειθόμενοι δ' ὑμεῖς παρεσκευάσασθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆκε δεῦρ' ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμφθη· καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι φαίη

Vos omnes illud ipſum
miſſe arbitror, legatos Eu-
ſium, quum de pace à ſeſe
populo facienda egiſſent,
ſe, etiam Philippum nun-
juſſiſſe vobis ſe velle tranſi-
vobiſcum & pacem agere.
multo autem poſt, Phry-
em Rhamnuſium à prædo-
s eſſe captum in Olympicis
induciis, ut ipſe querebatur:
eumque, quum huc rediiſſet re-
demptus, oraſſe vos ut ſe lega-
tum ad Philippum decerneretis,
ut ſi forte poſſet, pecuniam ſuam
recuperaret. Vos obſecuti, le-
gatum ei adjunxiſtis Creſphon-
tem: is huc à legatione rever-
ſus, ea vobis renuntiavit ob quæ
fuerat miſſus, præterea que dixiſ-
ſe

[a] εἶμεν. Scal. [b] Διαλύσασθ'] Sc. τὸν πόλεμον & τὸν περὶ Αμφιπόλεως. W. [1] Scal. ταῖς περὶ τὸν Φίλιππον σπονδαῖς. 2. ad Προικλεῖδ. 1.

νου τοὺς ἐν τῇ ἀθλήσει τῶν γυμνικῶν μηδενὸς τοῦτο ἐξεργάσασθαι.

1 Σπονδαῖς] Οἱ κατὰ συλλογὴν τῶν ἀγώνων καλούμενοι ἀγῶνες. καὶ ὁ χρόνος ὀλυμπιάς, καθ' ὃν ἄγοντες οἱ ἀγῶνες, ἀγωνάδες, διὰ τὸ τοῖς θεοῖς τότε γίνεσθαι ἀγωνάδες ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. τὸ ὑπ. οὐ ταῖς ἀγωνάδεσιν Ολυμπικαῖς, οὐ τῷ χρόνῳ, ἀλλὰ τοῖς Ολυμπικοῖς. Αλλως. Ἐν ταῖς ὑπὲρ σπονδαῖς

φεμη Φίλιππος, ἄνευ μὲν πολεμῶν πρὸς ὑμᾶς, βούλε
νῦν ἀπαλλαγῆναι δ' πολέμου. εἰπόντος δὲ ταῦτα Κτησιφῶ
καὶ πολλὴν τινα ἐξαγγείλαντος πρὸς πάντας φιλανθρωπίαν,
δῆμον σφόδρα ἀποδεξαμένου, καὶ τ Κτησιφῶντα ἐπαινέσαν
ἀντιφάντος δ' ἀδελτοῦ, οὐ ταῦτα πάλαι δίδωσι ψήφισμα Φι
κράτης ὁ Ἀγνούσιος, ᾧ ὁ δῆμος ἅπας ἐμφρονεσθαι ἐχυ
νησεν, ἐξεῖναι δοῦναι Φιλίππῳ κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμ
ὑπὲρ εἰρήνης. προῆκτο μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ τοῦτ' ὀκνοῦ
τῶν τινων, οἷς ἦν τοῦτ' ὠφελεῖν, εἰς αὐτὸ ὃ πρᾶγμα
ξεν. γράφοντος δ' ὕστερον τοῦ ψηφίσματος, [a] Λυκίνου
τ γραφὴν ἐγγεγραμμένου, καὶ τιμῆμα ἐπιθέντος ἑκατὸν
λάντου· ἐὰν μὴ ταῦτ' ἀρέσῃ ἡ γραφὴ εἰς ὃ δικαστήριον.
στὰς δ' ἔχων ὁ Φιλοκράτης ἐκάλεσεν αὐτῷ συνήγορον τ
μοσθένην, ἀλλ' οὐκ ἐμέ. παρελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος

sa Philippum, se & invitum vobiscum gessisse bellum, & nunc eo velle liberari. Quæ quum dixisset Ctesipho, & magnopere insuper iis humanitatem regis prædicasset: populus item eam rem valde probasset, ac Ctesiphontem collaudasset, nemo autem adversatus esset: ibi demum decretum facit Philocrates Hagnusius, & populus uno animo decernit, licere Philippo caduceatores huc mittere & legatos de pace. Prius enim id ip etiam à nonnullis prohib tur, quibus ea res studio ut res ipsa declaravit. Illi tem id decretum ut contrà l factum accusant, Lycino fatore inscripto, & mulct tum talentis æstimata: de causa in foro agebatur. Ph crates, quum advers valetu laboraret, Demosthenem patronum advocavit, non Progressus iste, qui Philipp ex

[a] Λυκίνου —] Nomine Lycini accusationem inscripserunt. Ly nomen suum duntaxat illis commodavit, cum ipsi causam agerent

σήμους ἑορτὰς ἐπιτελοῦντι τοῖς Ἕλλησι, πρὸς ἑκάστην ἡμέραν ἡμῶν πλείονας. ἐστὶ δὲ χρόνος ἑορτῆς. 1 Ἐγγεγραμμένου] Ante Ἐγγε-

χειρίσωσιν ἢ ἐπιτελέσωσι, ἵνα
ποιησάμενος.

1 I

σθένης καὶ πάσης τῆς ἡμέρας ὅλης διαλεγόμενος· ἡ δὲ τε-
ταρταῖον διαφθείρει ὁ Φιλοκράτης· ὁ δὲ γραφόμενος δὲ πέμ-
πτου μέρους τὸ ἥμισυ ἐκφεύγει, καὶ ταῦτ' ὑμεῖς ἅπαν-
τες ἴστε.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ὄλυνθος ἥλω, καὶ πολλοὶ
τῶν ἀστῶν ἐξωστρακίσθησαν πολιτῶν, ὧν ἦν Στρατοκλῆς ὁ
Εὐχάρους ἀδελφός, καὶ Εὔκρατος ὁ Στρομβίχου· ὑφ' οὗ δὴ
καὶ μετεπέμφθησαν οἱ οἰκεῖοι, ἐδέοντο ὑμῶν θεραπείας
τινὸς. παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνήγορον Φιλοκράτην καὶ Δη-
μοσθένη, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνην. καὶ πέμπουσι πρεσβευτὴν Ἀριστό-
δημον τὸν ὑποκριτὴν πρὸς Φίλιππον, διὰ τὴν γνῶσιν καὶ φιλανθρω-
πίαν τὴν τέχνης, ὡς δ' ἐπῄνουν ὑπὲρ τῆς πρεσβείας ὁ Ἀριστό-
δημος, διὰ πᾶσας ἀσχολίας οὐ προσῄει πρὸς τὴν βουλήν, ἀλλ' ἔφθασεν
αὐτοὺς Στρατοκλῆς ἐλθὼν ἐκ Μακεδονίας, ἀφεθεὶς ὑπὸ Φιλίππου

ἄνευ

fus eſt, Demoſthenes, in
enſione totum diem contri-
Denique Philocrates abſol-
r: accuſator autem quintam
giorum partem non acce-
Etiam hæc vos omnes ſcitis.
Sub eadem tempora Olyn-
capta eſt, in eaque multi no-
um civium ſunt compre-
i: quorum fuit Stratocles
ocharis frater, & Eucratus
mmichi filius. Horum cog-
vos rogarunt ſupplices, ut

curam eorum ſuſciperetis. Pro-
greſſi autem iis Demoſthenes
& Philocrates patrocinati ſunt,
non Æſchines: & legatum
ad Philippum mittunt Arifto-
demum hiſtrionem, ob noti-
tiam & artis gratiam. Ut au-
tem a legatione reverſus Ari-
ſtodemus, propter occupatio-
nes quaſdam non accedebat ſe-
natum, Stratocles eum antever-
tit, profectus ex Macedonia,
ubi captivus fuerat, & ſine pre-

Λύτοὶ στωγνὸς ἐγένετο. ὁ δὲ Παρ. ὡς Ἰατροκλῆς, καὶ ὀλίγῳ ὕστερον, Ἰατροκλείδης.
Στρατοκλῆς δὲ ἐκ μεταφορᾶς εἴρηκεν.

Ἰατρείαν] Ἰατρεῖα ἐστὶν ἡ ὑπὲρ τῆς δίκης γενομένη. ἔστω δ' ἐγένετο ἡ
ἐκεῖνος. μάταιον δηλαδὴ σῖτα ἔχειν κα-

1 Παρὰ

ἄνευ λύπης, γενόμενος αἰχμάλωτος. ὅτ' οὖν ἦλθεν ἀπὸ τῆς πρεσβείας ἡ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀριστόδημος, τὰς αὐτὰς λόγους ἀκούοντες ἅ Στρατοκλῆς ἐν τῷ τοῦ Φιλίππου. πλησίον δ' εἰς τὸ βουλεῖον εἰσελθὼν Δημοκράτης ὁ Ἀφιδναῖος ἐκέλευσε τὸ βουλεῖον ἀναμνησθῆναι τὸ Ἀριστόδημον· εἰς δὲ τὸ βουλεῖον τῶν υἱῶν Δημοσθένης, ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δ' Ἀριστόδημος πολλοῦ τινα εἶπεν ἀπήγγειλε τοῦ Φιλίππου περὶ τῆς εἰρήνης, ἐν ᾧ προσέθηκεν ὅτι καὶ σύμμαχος βούλοιτο τῇ πόλει γενέσθαι· καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν τῇ βουλῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ δήμῳ. περὶ ταῦθ' οὐδὲν ἀντεῖπε Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ συμφώνησεν τῷ δόγματι ἔγραψε.

θ'. Ῥηθέντων δὲ τούτων ἐν τῷ δήμῳ, ψήφισμα ἔγραψε Φιλοκράτης, ἐλέσθαι πρέσβεις ὑμᾶς τοὺς Φιλίππου φίλους δέκα, οἵτινες διαλέξουσι Φιλίππῳ περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ τῶν ξυμφερόντων Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. χειροτονηθέντων δὲ δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δι-

tio dimissus à Philippo. Ibi multi indignabantur, quod Aristodemus legationem non renunciasset: quum eadem de Philippo à Stratocle referri audirent. Postremo senatum ingressus Democrates Aphidnæus, senatui autor est Aristodemi revocandi: fuit autem tum senator Demosthenes, accusator meus. Progressus Aristodemus magnopere prædicavit Philippi benevolentiam, quam erga nostram urbem haberet: & adjecit Philippum etiam societatem cum repub coire velle: neque in Curia taxat hæc, sed & pro conci dixit. Atque ibi nihil co dixit Demosthenes, sed & ronam Aristodemo decrevi

9. His apud populum d decrevit Philocrates, decem gatos à vobis esse creandos, cum Philippo de pace ager & iis rebus quæ ex æquo A nientium & Philippi interes Decretis decem legatis, ego signatus sum à Nausicle, De

a Παρὰ τὸ Φι.] Sc. ἀπηγγειλμένα. Ηρ.

ης δ' [2] ὑπὸ τοῦ Φιλοκράτους, ὁ νυνὶ Φιλοκράτης κατη-
ῶν. ἵνα δ' ἐμὲ τοσοῦτον ὠφελήσῃ εἰς τὰ πράγματα, ὅτι ἐν
βουλῇ γεγράφει, ἵνα ἀζημίῳ ὦ ἐν ἡμῖν συμπρεσβεύσῃ ὁ
ρόδημος· ἐλόμενοι πρέσβεις ὅτι ταῖς πόλεις, ἐν αἷς ἐδή-
Λεισθένην ἀδικεῖσθαι οἵτινες [a] κατὰ αὐτοὺς παραγιτ-
γνοιτο τὰς ζημίας· καὶ ἔτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, λαβεῖν μοι
ψήφισμα τοιοῦτον, καὶ τὴν [1] ἐκμαρτυρίαν ἀναγνῶναι τὴν Ἀρι-
μου, [b] καὶ παλιν τοὺς ὃς [c] ἐξεμαρτύρησεν· ἵν' εἰδῶσιν
δικάσαι τὰς τῶν Φιλοκράτους ἑταίρους· [d] καὶ τὸν ὑπὲρ
τῶν Λεισθένους χρημάτων πρᾶξαι δύνασθαι ἄν ἡμῖν.

ΨΗ-

es à Philocrate, quem nunc
ſat. Ea porro ſi acrita rem
ndam ſuſcepit, ut in ſenatu
eret, quo citra ſuum detri-
um nobiſcum iret Ariſto-
us, legatos creandos eſſe in
ibes, in quibus Ariſtode-
certandum eſſet, qui mul-
pro eo deprecarentur. Quæ
ut vera eſſe conſtet, ſume de-
creta, & ſcriptum Ariſtodemi
teſtimonium recita: & eos voca,
qui hoc eum teſtificantem
audierunt: ut ſciant judices quis
fuerit Philocratis amicus, quis
item qui polliceretur ſe mune-
ra Ariſtodemo à populo impe-
traturum eſſe.

DE-

[1] ἐν αὐτῷ. [b] Καὶ πάλιν] Sc. ὑπηρέτα ἢ γραμματεῦ. [c] Ἐξεμαρτύρησεν.] Sc. ὁ Λεισθένης. [d] Καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν Λεισθένους χρημάτων πρᾶξαι δύνασθαι ἄν ἡμῖν.] Μαρτυρία δὲν ἐστὶ ἀναγνῶναι τὴν ἐκμαρτυρίαν παρόντι τινί. ἐκμαρτυρία δέ, ὅταν ἀποθνήσκοντός τινος ἕτερος λάβῃ παρ' αὐτοῦ μαρτυρίαν, ὅτι ταῦτα ἔλεγε τότε. καὶ λοιπὸν ἐκεῖνος εἶπεν, ἃ ἐδέησεν ἐκεῖνον ὑπὲρ αὐτοῦ μαρτυρῆσαι. Φιλοκράτους δὲ ἑταῖρος ἦν, ὃν ἀμφισβητοῦντες οἱ δικασταὶ ἐκέλευσαν τὸν Λεισθένην ἀναγνῶναι τὴν ἐκμαρτυρίαν. [2] Ὑπὸ τοῦ Φιλοκράτους] Ὑπέρκειται δὲ, ἃ μὲν αἱ πόλεις συγχωροῦσιν τοῖς ζημίαις Λεισθένην, ὀφλὼν ἔχειν. ἐὰν δὲ μὴ, τὸν δῆμον πεῖσαι δωρεὰς αὐτῷ δοῦναι, ἃς λάβοιεν ἀλλαχόθεν.

a Vide

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

DECRETUM, ET ALIENA FIDE RECITATA TESTIMONIA.

Prima igitur totius rei indignatio, non à me, ſed à Demoſthene & Philocrate eſt profecta.

10. In legatione porro menſa eadem nobiſcum uti ſtudium: idque non à me obtinuit, ſed ab Aglaocreonte Tenedio (quem è ſociis delegeratis) & ab Iatrocle. Jam in itinere ait me ſibi autorem fuiſſe belluæ commu-

a Vide Dem. c. 6. b Γρ. παραπλησίως. c Μέντοι videtur ad dum. W. d Γρ. ἤμην.

πρεσβεων, καὶ [a] Κίνωνος εἰπόντος ὅτι φοβοῖτο μὴ διχομολογήσαιτο ὠφελημένοις ἡμῶν ὁ Φίλιππος, πηγὰς δὲ δή λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπιστέλλετο, καὶ ὠδὶ τ̃ δικῶν τ̃ ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ τ̃ ἀρχῆς τ̃ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε [b] ἀπερράδιον ἐ ὁ Φιλίππου στόμα [1] ὁλοχρίνῳ ἀβρόχῳ, καὶ πείσειν Ἀθηναίους μὴ καταδίξασθαι [2] Λεωσθένη, Φίλιππον δ' Ἀθηναίοις ἀμφίπολιν ἀποδῶναι.

ια'. Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ τὰ τούτου διεξιὼν ὑβρισμένα, ὡς τάχιστα ἥκομεν εἰς Μακεδονίαν, συνεστάξαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅταν προσίωμεν Φιλίππῳ, τοὺς πρεσβυτάτους πρώτους λέγειν, καὶ τοὺς λοιποὺς κατ' ἡλικίαν. ἐτύγχανε δ' ὢν νεώτατος ὢν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης. ἐπειδὴ δὲ [d] εἰσεκλήθημεν.

m esset, & Cimon dixisset vereri ne Philippus jure suo dedendo nos superaret: iste se tes eloquentiæ uberrimos ere pollicebatur, ac de jure phipolis bellique principio dicturum dicebat, ut os lippi grandi siccoque junco fueret: ac persuasurum, ut Athenienses Leosthenem rerent, & Philippus Amphipolim Athenienſibus reſtitueret.

11. Ne vero prolixus ſim iſtius arrogantia recenſenda, quum primum in Macedoniam veniſſemus, inter noſmet conſtituimus, quum Philippum acceſſuri eſſemus, ut natu maximi primi verba facerent, & reliqui pro ætate. Erat autem noſtrûm natu minimus (ut aiebat) Demoſthenes. Ut autem intro vocati

a Γρ. Κίμωνος. b Ἀπορράψειν τὸ Φιλ.] Αντὶ τ̃ φημῶν καὶ ἐκτυφλίζειν. W. c τὸ δ̃. d Μετὰ τὸ, εἰσεκλήθημεν, πολὺς τὸ τ̃ παραλήψεως σημεῖον πλήθουσιν, ἕως ἐκύπτετο. ex quo apparet Æſchinem & metu & ira æſtuantem, turbatæ compoſitionem. W.

1 Ὁλοχρίνῳ] Τὸ ὁλόχρινον φυτόν ἐστιν, ὃ καὶ βλίτον καλοῦσιν. ἄβροχον δ' εἶπεν ἀντὶ τ̃ ἐν βρόχῳ ἔτι ἐν τῷ ὕδατι, ἵνα μᾶλλον ὁμοῦ τὴν ὕβριν γένηται εἰς τὸν τ̃ πλοκῆς. Ἄλλως. τοῦτό πού λέγεται ἐπὶ τ̃ ἀπλήστων καὶ ἀκορέστων φυσᾶν ἐθέλειν ἐδύνη δῆλον ποιῶν τὸν ἀκόρεστον καὶ τὸ τ̃ ἐρράφθαι. 2 Λεωσθένη] Ὁ Λεωσθένης Ἀθηναῖος ἦν. ἐπὶ τ̃ ἐφυσᾶδοῦν Ἀθήνηθεν ὡς φιλιππίζων, καὶ ἦν παρὰ Φιλίππῳ, ἐς τὸ μείζονα πέμψαι πρεσβείαν; ἀπὸ τ̃ ἀπὸ τ̃ ἐ ἀναπτύς.

θημῶν. ἢ τὰ τοῖς ἤδη σφέδρα μοι δοκεῖτε καὶ νομὸ
πεῦθεν γὰρ κατάψεσθε ἀνθρώπου φθόνου ὑπερβάλλοντα,
δεινὴν δειλίαν [a] ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ὑπ
ὑλὰς κατ' ἀνδρῶν συνόντων καὶ συμπρέσβεων, ἃς [b] οὐ
κτ' ἂν ἐχθίστων τις εἰκῆ ποιήσαιτο. τὰς γὰρ τῆς πόλεως ἄλλ
τ' δημοσίαν τράπεζαν δεῖ πλείστου δεῖ [c] φησι παιδιᾶς, ὑπ
ὀπιχώριος, εἰρήσεται γάρ, ὑπ' [1] ἐγγενὴς ἡμῖν· ἡμεῖς δέ, οἷς
ρὰ καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πατρίδι, ἢ λ
τελευτᾶν καὶ συνῆφθαι μεθ' ὑμῶν [d] ἐλευθέροις, καὶ γάμοι κ
τὰς νόμους, καὶ κηδεσταὶ καὶ τέκνα, Ἀθήνησι μᾶλλον ἢ ὑμῖν ἄξι
ὑμετέρας πίστεως· ἢ γὰρ ἂν ποτε ἡμᾶς ἔλεσθε· ἐλθόν
δ' εἰς Μακεδονίαν, ἐξαίφνης ἐγενόμεθα προδόται. ὁ
[2] ἁδὲν [e] ἄπρατον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, ὑφ' ὅτῳ τ

cati ſumus. Hæc diligenter velim vos animadvertere: hinc enim hominis invidiam perſpicietis immanem, & timiditatem ſimul ingentem & malitiam, & tales inſidias contra ejuſdem & menſæ & legationis ſocios, quales non facile quiſquam vel contra inimiciſſimos compararet. Salem enimvero civitatis & menſam publicam maximi ſe facere dicit, etſi non ſit ex noſtro ſolo; dicetur enim; neque noſtri generis: nos vero, qui facra monumenta majorum haben in patria, & commercia at familiaritates vobiſcum lib les, & legitima connubia, & fines & liberos, Athenis dem fuimus digni, quibus à vobis haberetur (alioqui nim nos non legaſſetis) in cedoniam autem profecti, to facti ſumus proditores. vero, cujus nulla pars corp vendita non eſt, ne ea qui

a Γρ. ἄμα δέ. b Οὐδὲ ἂν ἐ... c Φησι] Δε. Δημοσθένης. Significat ſchines. Demoſthenem quanquam barbarum, tamen loqui human cum immaniter faciat, & vita ejus cum oratione pugnet. W. d ἐλευθέροις. e Πρ. γρ. ἄπρατον. ὑτὰς τὸ τοῦ κῆ Τιμοκρ. πρᾶξιν ἀντὶ

1 Ἐγγενὴς ἡμῖν] Διὸ καὶ λέγεται, ὡς ὁ τῶν πυτεὸς Σκύθης ἄν, ἀσὶς ἐξ ἀσπὸς. 2 Οὐδὲν ἄπρατον] Διὸ καὶ λέγεται γὰρ ἰσπυ... μισθῷ λόγους γεράφειν... ἐξ ἀμφοῖν

πιλὼ πεῖσται, ὡς ὢν Αἰσχίνης ὁ τὰς φόρους ταξας τοῖς
λλησιν, ὁ δίκαιος ὀνομαλύμενος, διαφεύγει καὶ καταπλήσ
ρεδοκίας.

ιβ'. Ἀκούσατε δὴ τῶν τε ἡμετέρων λόγων, ὧν εἴπομεν
τερ ὑμῶν, καὶ πάλιν ὧν τὸ [a] μέγα ὄφελος τῇ πόλεως εἴρηκε
ημοσθένης· ἵν' ἐφεξῆς καὶ κατὰ μικρὸν πρὸς ἕκαστα τῶν κατη-
ρημένων ἀπολογήσωμαι. ἐπαγγέλλομαι δ' εἰς ὑποβολιμαῖον πάν-
τας, [b] ὦ Ἄνδρες, ὅτι σιγῇ καὶ δικαίως ἡμῶν ἀκούετε· ὥστε
ν μὴ λύσω τῶν [c] κατηγορημένων, οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' ἐμαυτὸν
πάσομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρεσβύτεροι τῆς ἡλικίας ὑπὲρ τῆς
σβείας εἰρήκεσαν, [d] οὐ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος· οὐ τοί μὲ
θ' ἕκαστα τῶν ὀλιγῳρηθέντων ὑπ' ἐμοῦ, οὐ τοὺς πρὸς ζῶντα
χθέντας, ὑπὸ Φιλίππου λόγους, ὃν δ' ἡμῖν σαφῶς ἀπήγ-
λα πρὸς ἅπαντας Ἀθηναίους· νυνὶ δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἀνα-
λαίων ὑμᾶς ὑπομνήσειν.

ιγ'. Πρῶτον

de vocem emittit (quaſi Ari-
es eſſet qui tributa Græcis
inavit, & juſtus cognomina-
) averſatur & deteſtatur lar-
ones.

2. Audite igitur eas oratio-
quas nos pro vobis habui-
, ac viciſſim eas quas ma-
m reipublicæ munimentum
moſthenes recitavit: ut or-
e ac pedetentim ſingula ca-
accuſationis diſſolvam. Lau-
autem ſupra modum omnes
, Judices, quod cum ſilentio
& ut æquum eſt, nos auditis. Itaque ſi quod crimen non refellero, me ipſum non vos culpabo. Quum igitur natu majores pro legatione verba feciſſent, ad nos pervenit ſeries orationis. Ea porro ſingula quæ illic à me dicta ſunt, & viciſſim quæ à Philippo ſunt reſponſa, pro concione perſpicue renuntiavi apud univerſos Athenienſes: nunc vero per capita duntaxat vobis in memoriam ea revocare conabor.

13. Pri-

a Μέγα ὄφελ.] Εἰρωνεία ἐστί. W. b Ω Ἄνδρες Δικασταὶ γρ. c Γρ. κατηγορημένων. d Τὸ, οὐ, malim abeſſe. Alioqui erit ἀναπαπόδοτον. W.

ιγ'. Πρῶτον μὲν γὰρ, πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρῴαν
νοιαν, καὶ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑμεῖς [1] ὑπήρξατε [2] Ἀμύντᾳ, τῷ
λίππου πατρί· οὐδὲν παρελείπων, ἀλλ' ἐφεξῆς ἅπαντα ὑπ
μιμνήσκων. Δεύτερον δὲ, ὧν αὐτὸς ἦν μάρτυς εὖ παθών. Ἀμύ
τᾳ γὰρ νεωστὶ τελευτηκότος, καὶ [3] Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου
ἀδελφῶν, Περδίκκᾳ δὲ καὶ Φιλίππῳ, παισὶν οὔσιν· Εὐρυδίκη
τὴ μητρὸς αὐτῶν προδιδομένης ὑπὸ τοῦ δουλεύοντος αὐτῇ εἰ
λων· [4] Παυσανίᾳ δ' ὅτι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν καταλύοντος, φυγάδος
ὄντος, [5] ᾧ χαίρων δ' ἰσχύοντος, πολλῶν δ' ἄνωθεν συμπολιτ
των, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰλημμένος δὲ [6] Ἀνθεμοῦντ
Θέρμαν καὶ Σκίψαν καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία, Μακεδόνων δὲ καὶ χ

13. Primum apud eum commemoravi paternam benevolentiam, & beneficia quæ in Amyntam patrem Philippi contulissetis; nihil prætermittens, sed ordine omnia commemorans. Ea deinde merita, quorum ipse testis erat. Nam Amynta recens defuncto, & Alexandro fratrum natu maximo, Perdicca & Philippo pueris, Eurydice autem matre eorum, ab iis q amicos sibi esse putabat defi ta, & Pausania in imperium rum invadente: qui quam exul, tamen propter temp multum poterat, ut qui & m torum studia haberet, & Gra copiis munitus esset: & Ant muntem, Thermam, Strep & alia quædam oppida cepis Macedonibus non consenti

a Αὐτῆς. 2.

1 Ὑπήρξατε] Ἀντὶ τοῦ ἀπεκρατήσατε τὸ πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, καὶ εὐεργεσίας. 2 Ἀμύντᾳ] Ἐκβληθέντα γάρ ποτε τὸν Ἀμύνταν ἐκ τῆς βασιλείας ὑπὸ Θετταλῶν, Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι κατήγαγον πάλιν ἐπὶ τὴν βασιλείαν. Ἀμύντᾳ δὲ τῷ Φιλίππου πατρὶ υἱοὶ ἐγένοντο τρεῖς ἐξ Εὐρυδίκης, Ἀλέξανδρος, Περδίκκας, καὶ Φίλιππος. Παυσανίας δὲ συγγενὴς τοῦ περὶ Φίλιππον ἐφυλαδόλη. Ἀμύντας καὶ Εὐρυδίκη, Ἀλέξανδρος, Περδίκκας, Φίλιππος. ὁ ἐπικαλούμενος Ἀλωρείτης ὁ γήμας τὴν Εὐρυδίκην, ἐπιστρατεύσας τοῖς Περδίκκου καὶ Φιλίππου, παῖδας ὄντας ἐξεβάλετο ἐκ τῆς πάντα, ἀποθνήσκει ὑπὸ Ἰλλυριῶν, Περδίκκου αὐτῷ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ στόματος. 3 Ἀλεξάνδρου] Τοῦτον ἔκτανεν Πτολεμαῖος. 4 Παυσανίας] Οὗτος ἦν τοῦ βασιλικοῦ γένους, καὶ ἀρχῆς ἠμφισβήτει. 5 ὯΙ χαίρων] τὶ τῷ τῆ εὐκαιρίᾳ χαίροντος, καὶ νέων τὴν ἡλικίαν ἐπιχειρεῖ τοῦ τὸν Φίλιππον. 6 Ἀνθεμοῦντα] Τοῦτο κιδονίας χωρία ἰσχυρά.

ωῦτον, ἀλλὰ τ̃ πλείστων τὰ Παυσανίᾳ φερόντων. ὅτι τ̃
ρῶν τύτων ἐχειροτόνησ̃ στρατηγὸν Ἀθηναῖοι ἐπ' Ἀμφίπολιν
χράτιν, Ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν ἐχόντων τ̃ πόλιν, ἢ τ̃ χώραν
τε καρπυομένων. ἀφικομένῳ δ' εἰς τ̀ τόπους Ἰφικράτης
τ' ὀλίγων τὸ σωθ̃ναι τεῶν, ὅτι κατασκαπ̃ῆ μᾶλλον τ̃ὴ
σωμάτων ἢ πολιορκίᾳ τ̃ης πόλεως, ἀπέχων, ἔφευγε ἐκ,
πεμψατο αὐτὸν [a] Εὐρυδίκη ἡ [b] μήτηρ ἡμῶν, ὡς γε δὴ
γουσιν ⓐ παρόντες πάντες, Περδίκκᾳ μ̀ ⓑ ἀδελφὸν τ̀
καταχήσασα εἰς τὰς χεῖρας τὰς Ἰφικράτους, σὲ δὲ εἰς
γόνατα τὰ ἐκείνῳ θεῖσα παιδίον ὄντα, εἶπεν ὅτι Ἀμύντας
πατὴρ τ̃ παίδων τύτων, ὅτ' ἔζη, μοι ἐποίησατό σε, τ̃ῇ δὲ
ναίων πολὺ οἰκείως ἐχρήσατο· ὥστε συμβαίνῃ σοι ἢ ἰδίᾳ τ̃
ίων τύτων γενεσθ̃ ἀδελφῷ, ἢ δημοσίᾳ φίλον ἡμῖν εἶ.
ζῶντα ἤδη δέησιν ἱκετεύων ἐποιεῖτο ἢ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ
ὑπὲρ αὐτ̃ς, καὶ ὑπὲρ τ̃ ἀρχ̃ς, καὶ ὅλως ὑπὲρ τ̃ σω-
τηρίας.

s, sed plerisque Pausaniæ fa-
ibus: his equidem tempori-
Athenienses Iphicratem ad
phipolim misisse cum impe-
quum ipsi Amphipolitæ ur-
tenerent, & agri fructus
iperent. Quum igitur in ea
venisset Iphicrates princi-
um paucis navibus, explo-
arum rerum causa magis
obsidendæ urbis: tum (in-
n) eum accersivit mater tua,
ut ii dicunt qui affuerunt
omnes) Perdicca fratre tuo in
manus Iphicratis tradito: te au-
tem, qui puer esses adhuc, in
genua illius impositio, dixit, *A-
myntæ pater horum puerorum,
dum vixit, & te adoptavit, &
urbe Athenienſium familiariter
usus est. Unde fit ut & privatim
horum puerorum sis frater, &
publice nobis amicus.* His dictis,
vehementer eum obtestata est,
tum pro vobis, tum pro se, tum
pro regno, denique pro incolu-
mitate.

[a] Εὐρυδίκη] Mulier fuit crudelissima, insidiata genero & marito,
em Alexandrum & Perdiccam filios per insidias interficiendos
it. *W.* [b] Γρ. μητρός. [c] Σι] *Scil.* Ἰφικράτη.

1 Ari-

τηείας. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰφικράτης ἐξέλασε Παυσανίαν Μακεδονίας, ὑμῖν τ' ἀναστήσας ὑμῖν ἔσωσε.

ιδ'. Καὶ μὴν ταῦτα εἶπον περὶ Πτολεμαίου, ὃς ἦν ὑπ[ερ]πης καθεστηκὼς τοῦ πράγματος, ὡς ἀχάριστον καὶ δεινὰ ὑ[πο]διεπράξατο· διδάσκων ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ Ἀμφιπόλ[εως] αὐτὸς πρὸς τὴν πόλιν, καὶ πρὸς Θηβαίους ἀφεστημ[ένους] Ἀθηναίων συμμαχίαν ἐποιήσατο· καὶ πάλιν ὡς Περδίκ[κας] εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολέμ[ει] τῇ πόλει· καὶ τὴν ὑμετέραν ἀδικημάτων ὄντως φιλανθρωπ[ίαν] λέγων, διεξῆλθον ὅτι κρατοῦντες τῷ πολέμῳ Περδίκκαν, Κ[αλ]λισθένους Ἀθηναίων ἡγουμένου, ἀνοχὰς πρὸς αὐτοὺς ἐπ[οι]σαθε, ἀεί πως προσδοκῶντες τοῦ δικαίου τεύξεσθ[αι]· τὴν μὲν ἀβουλίαν ταύτην ἐπειρώμην ἀφαιρεῖσθαι, διδάσκων ὅτι Κ[αλ]λισθένη ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν, οὐ διὰ τὰς πρὸς Περδίκ[κου] ἀνοχὰς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας αἰτίας· καὶ πάλιν ὑπὲρ ὧν ἔγνων καὶ [ἐ]λέ[γον]

mitate. Quibus Iphicrates auditis, Pauſaniam Macedonia expulit, & vobis imperium conſervavit.

14. Poſt hæc loquutus ſum de Ptolemæo, cujus autoritati ſumma rerum commiſſa fuerat, quam is ingrate & improbe ſe geſſiſſet: docens, primam eum de Amphipoli noſtræ urbi adverſatum fuiſſe, & cum Thebanis Athenienſium hoſtibus fœdus iciſſe: ac rurſus, ut Perdiccas, ſuſcepto regno, de Amphipoli cum noſtra urbe bellum geſſiſſet: & veſtram, etiam [li]ga eos qui injuriis ſunt af[fe]humanitatem narrans, com[me]morabam, ut, quamvis Perd[ic]bello ſuperiores, Calliſthen[e]thenienſium duce, inducia[s] men cum eo feciſſetis, ſub[ſp]ſperantes vos tandem æqui[ta]quid impetraturos: & [il]mniam illam refellere ſtude[ba]docens, Calliſthenem à p[o]lo non propter inducias f[uiſſe] interfectum cum Perdicc[a]ctas, ſed ob alias cauſas: rurſus contra eum dicere

1 Ἀνοχὰς] Ἀνοχαὶ, αἱ ποὺς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀπειρήσας, ὡς

ων, Φιλίππῳ ὑπεμίμνῃσκε, ὅτι τοῦ [1] ἐκείνου ἐπολέμησαν
ους τὴν πόλιν τοῦ πολέμου· καὶ πάντων ὧν ἂν ἐπιστο-
μάρτυρας τοὺς ἐκείνων ὑπογραμμέους παρεῖχόμεθα, καὶ τὰ
ψίσματα ἃ δήμου, καὶ τὰς Καλλισθένους ἀποχάς. περὶ
ῶν τὴν ἐξ ἀρχῆς κτίσεως τῆς χώρας, καὶ τῶν κα-
ούντων [3] Ἐννέα Ὁδῶν, καὶ ὡς τοῦ [4] Θησέως παίδων, ὧν
ἡμᾶς λέγειν φερόντων ὑπὲρ τῆς γυναικὸς λαβεῖν τὴν χώραν
ὴν, τότε μὲν ἤρκεσε λέγειν, καὶ ἐρρέθη [b] ὡς ἐνεδέχετο ἀκρι-
βέστατα·

itabam, Philippum increpare, quod belli contra urbem eorum gerendi successor extitisset: atque omnium eorum testes proferebam, literas ejus, & plebiscita, & Callisthenis inducias. Ac de prima regionis illius acquisitione, & Novemviarum (ut vocabantur) & de Thesei filiis, quorum Acamas dotis nomine accepisse ferretur eam provinciam: hæc & tunc dici conveniebat, & dicta sunt quam fieri potuit, accuratissime:

a Ταύτην. 2. b Ὡς ἐνεδέχ.] Ἀντὶ δὲ ὡς οἷόν τε ἦν. W.

λίδης ἀπικομένοις, πρὸς τὸ ἀνέχειν
ς ἐλθεῖν ἀναπαύσεως. 1 Ἐκείνου]
λαβεῖν. διεδέξατο γὰρ ἀδελφὸν
ὸς ἡμᾶς πόλεμον ὃν Ἀμφισσ-
2 Ψηφίσματα] Οἱ μὲν ὠθοῦν-
τῶν ἀεὶ ἐχόντων πολεμεῖν, ἡμεῖς δὲ
ρόμεθα αὐτοῖς ἀντέχεσθαι. 3 Ἐν-
δῶν] Ἠύχοντο Ἀθηναῖοι ἐννέα κρή-
νας ἐπὶ κελεμβόας Ὁδοὺς, ὅς ἐστι
ὸ Θρᾴκης, ἡ πρὸ κελεμβῶν Κερ-
ἐτύγχανον δὲ διὰ τῆς Φυλαΐδ-
ὴ Δημοφῶντ· ἐφυλάττοντο, καὶ
ῶτον αὐτὸν ἐπανιόντα ἀπεστεί-
ὡς αὐτοὺς σωθῆναι, ἐξε-
ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐλθεῖν, ὡς ἐχ ἥκει,
ήσαντα τοῖς Ἀθηναίοις, ταυτῶν
ται ὡς τὸ τεῖχος. τὰ δὲ ἀπογράμματα
ῦτα· ὡς ὧδε μὲν Λυσιφάνης ὁ Αν-
ου καὶ Κεφισίνου τριακοσίων ἐπὶ
τῷ ἐπὶ Στρυμόνι. διαβῆναι τὸν
ὶ Θρᾳκῶν ἐλαφίους Ἠιόνα ἐπὶ Ἀρ-
Ἀθηναι Φαιδίπος. δεύτερον εἰ μα-
τὰ Λιμναῖα κληροῦχοι ἐπὶ Ἀνσιμερίτου
τρίτον οἱ μὲν Εὐκλεῖδες καὶ Θουκυδίδου.
πέμπτον οἱ μὲν Κλέωνος ἐπὶ Ἀρχιππ-
Αλκαίου. πέμπτον οἱ ἰνοιχῆται ἐπ'
Ἠιόνα Ἀθηναῖοι ἐξηλάθησαν. ἕκτον οἱ
μὲν Συμβολίχου στρατηγοῦντος διαβῆναι.
ἐσθμὸν ὅτε Πρωτόμαχος ἀπέτυχεν. ἕβδομον
ὸν ἐπεμφθεῖς ὑπὸ τοῦ Τιμοθέους Αλ-
μαχ· ἀπέτυχεν, αὐτὸ παρεδόντ·
αὐτὸν Θρᾳξὶ ἐπὶ Τιμοκρίτου Ἀθηναίοι
Ἀρχιππ·. ὄγδοον Τιμοθ· ἐπὶ τοῦτο
τοῦτο ὑπὸ τὴν ἐπὶ Καλλισίου Ἀρχιπ-
τὰς δὲ Ἐννέα Ὁδοὺς Ἀγνων στενοχω-
κίσας Ἀθηναῖ· Ἀμφίπολιν ἐκάλεσαν
ἐπὶ Ἀρχιππου Ἀθηναίοις Εὐρυμέδων. τὸν
Φυλαΐδα οἱ μὲν Φυλαΐδα οἱ δὲ Βίωνα ὀνο-
μάζουσι, καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ οἱ μὲν Φί-
λαιον φασιν οἱ δὲ Μίσιον. 4 Θησέως παί-
δων] Θησέως παῖδες Δημοφῶν καὶ Ἀκά-
μας. τοῦτον Δημοφῶντα λέγεται δεηθῆναι
Ἀθηναίων τὰς Ἐννέα Ὁδοὺς ἔτι κληρεύ-
σαντ· ἔστ· δὲ παρὰ τὸν ἰσθμὸν Ἀκάν-
θου

δέξαιτο· νυνὶ δ' ἴσως ἀνάγκη σπευτέμενῳ τὰς λόγους. ἃ δὲ
σημεῖον οὐκ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μύθοις, ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημέ
τούτων [a] ἐπεμιμνήσθην. συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλ
λων Ἑλλήνων συνελθούσης, εἰς ὧν τούτων Ἀμύντας ὁ Φιλίππου
πατὴρ, καὶ πέμπων συνέδρου, καὶ τὸ καθ' ἑαυτὸν ψῆφον κύριος
ἐψηφίσατο Ἀμφίπολιν [b] τὴν Ἀθηναίων συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλ
λων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις· καὶ τοῦτο τὸ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλλ
καὶ τὰς ψηφισαμένους, οὐκ ἐκ δημοσίων γραμμάτων μάρτυρας
ποιούμην. ὧν δὲ Ἀμύντας ἀπέστη ὁ Φιλίππου πατὴρ σύμπα
Ἑλλήνων ἁπάντων, οὐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τούτων
ἐγὼ, σὲ ᾗ ἐξ ἐκείνου γεγενημένον οὐκ ἔστι δίκαιον ἀντιπο
εἰ δ' ἀντιποιῇ, κατὰ πόλεμον λαβών, εἰκότως ἔχειν, ἐ
ὡς ἡμᾶς πολεμήσας, δορυάλωτον τὴν πόλιν ἔλες, κ
ἔχεις, τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ κτησάμενος. εἰ δ' Ἀμφι

ratissime: nunc autem fortassis opus est ad compendium verba conferre. Quæ vero signa non in antiquis fabulis posita erant, sed nostra ætate facta, eorum mentionem faciebam. Referebam, ut conflata Lacedæmoniorum cæterorumque Græcorum societate, eorum unus Amyntas pater Philippi, misso assessore, suique suffragii jure præditus decrevisset, Amphipolim Atheniensium urbem esse Athenienſibus reliquorum Græcorum auxiliis expugnandam & restituendam. Et hoc commune
corum decretum, eosque qu
crevissent, è publicis moni
tis testata proferebam. Jam
bus rebus Amyntas tuus
coram Græcis omnibus
non oratione duntaxat, s
tiam suffragio; eas, aieba
ex illo natum tibi vendicare
est æquum. Sin ut bello ca
tibi vendices, jure te habe
xi: siquidem bello adversu
gesto vi cepisses urbem, sine
troversia eam teneres, q
jure belli partam: sed si A

a Επεμνησθήσεσθαι. 3. b Τὴν Ἀθην.] Scil. ἴσασι. W.

μασι φησὶ δεῖσθαι ὁ Δημοφῶντ, ὐχ ὡς μάθοι ἄν τι παρὰ τοῦ Φιλίππου πρὸς ... μου, ἀλλ' ὡς παλαιοῦ πρὸς ... ὄντα.

ἀφείλου τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ἢ τὰ ἐκείνων ἔχεις, ἀλ-
τὴν Ἀθηναίων χώραν.

ιε'. Ῥηθέντων δὲ τούτων καὶ ἑτέρων λόγων, ἤδη κατῄει εἰς
μοσθένην ἡ τῆς πρεσβείας μέρος· καὶ πάντες προσεῖχον, ὡς
σβολάς τινας δυνάμεως ἀκουσόμενοι λόγων. ὁ γὰρ πρὸς
τὸν Φίλιππον, ὡς ἂν ὕστερον ἀκούσει, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους
ἐξηγγέλθη καὶ τῆς ἐπαγγελίας ὑπόνοια. οὕτω δὲ ἀπαν-
κεισμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγεται ὁ θηρίον
τὸ πρόσωπον στοτεινόν τε καὶ πάνικος δειλίας καὶ μικρὸν
γαγὼν ἄνω κάτω [b] πραγμάτων, ἐξάφνης ἐσίγησε καὶ δι-
πήθη· τελευτῶν δὲ ἀπέπιπτε τοῦ λόγου. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ
μπος ὡς διέκειτο, παρῆν τε παρεκελεύετο, καὶ μὴ [c] νομίζειν,
περ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι· ἀλλ' ἡσυ-
καὶ μικρὸν ἀναμνήσκεσθαι, καὶ λέγειν ὡς πρόκειτο. ὁ δ'

ὡς

tis urbem Athenienſium eri-
ti, non ea quæ illorum fue-
, habes, ſed regionem Athe-
nſium.

ς. His & aliis orationibus
tis, legationis vices jam De-
thenis erant: atque omnes
nti ora tenebant, ut invi-
excellentis eloquentiæ vim
turi. Nam & ipſi Philippo
poſt audire licuit) & ami-
jus enuntiata fuerat pollici-
num ejus exuperantia. Sic
m omnibus ad audiendum

paratis, profert bellua iſta exor-
dium tenebricoſum & præ metu
exanime, & quum in rerum
commemoratione paulum pro-
ceſſiſſet, ſubito obticuit, inops
conſilii: tandem excidit ora-
tione. Philippus autem quum
vidiſſet ut affectus eſſet, eum &
bono animo eſſe juſſit, & non
exiſtimare, ut in theatris, ſic ſi-
bi propterea mali aliquid accidiſ-
ſe: ſed per otium ac paulatim
redire in memoriam, & pro ſuo
inſtituto verba facere. At iſte

ut

Δι. Scal. b Πραγμάτων τὸν λόγον. 1. c Γ. πλεονάζειν τὸ νομίζειν ἢ τὸ οἴεσθαι.

Σκηπτιών.] Ἡ ἀσπὶς ἢ οὐδημιᾶς
ῥώτητος ἐχόμενον, ἐκ ἄκρου τῆς ἡσι-
ς πόλεως, ἀλλὰ πεπηγὸς φρουρίου
πθηκὸς ἦν, ὅτι ἔξω, ὑδὲν φανερὸν
ἔχον, ἀλλ' ἀφανὲς, ἐκ μεταφορᾶς τῶν πεθνη-
κότων, καὶ τεθαμμένων. 2 Προγγυμότων] Οὐκ ἀρχαίμβρος ἀπὸ τῶν κυρίων προσρημά-
των. 3 Τι πεπονθέναι] Οἱονεὶ συμβε-
βη-

ὡς ἅπαξ ἐταράχθη, ἢ τὴν γεγραμμένων διεσφάλη, ἀ
ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν ἠδυνήθη. Ἀλλὰ γὰ πάλιν λέγειν ἐπιχειρ
ἑαυτὸν ἔπαυσεν.

ιϛ'. Ὡς δὲ ἦν σιωπὴ, μεταπέμπεται ἡμᾶς ὁ κήρυξ ἐκέλευ
ἐπηλθε δ' ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἰκτος συμπρέσβεις ἐγελῶμεν, σφόδρα
νυ σκυθρωπάσας ὁ χρηστὸς ὅτος Δημοσθένης, ἐπολυωλεχέναι
ἔφη τὴν πόλιν ἢ τοὺς συμμάχους. ἐκπλαγέντος δὲ ἐμοῦ μὴ
Ἀλλὰ γὰ τῶν συμπρεσβέων ἁπάντων, ἢ τὰ αὐτὰ πυθομένων
ἦν ταῦτ' εἶπεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Ἀθήνησι πραγμάτων ἐπιλέλησμαι
τὸ δῆμον καταπεπονημένον, ἢ σφόδρα ἐπιθυμοῦντα τὴν εἰρήνης ἀ
μέμνημαι, ἢ μάλα φροντίδος ἔφη, ἐπὶ τῶν ἐψηφισμένων μὴ πεντή
κοντα ναυσὶν, ἐκκλησίαν δὲ πληρωθησομένης; ἔτι γὰρ ἱερήνης
λιπτον, ἢ τοιαῦτα εἰρηκὼς, ὡς οὐκ ἂν εἰρήνη γένοιτ' ἂν ἐκ πο
μὴ, ἀλλ' ὡς εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυκτος. ἀρχομένου δέ μου
ταῦτα ἀνελέξθαι, ἐκάλει ἡμᾶς οἱ ὑπηρέται οἱ τοῦ Φιλίππου. ὡς δ'

ut ſemel fuerat conturbatus, & à ſcriptis aberrarat, ad ſeſe redire non potuit: ſed & rurſus dicere aggreſſo idem accidit.

16. Silentio autem facto, ſecedere nos præco juſſit. Deinde quum nos legati ſoli eſſemus, bonus iſte Demoſthenes, vultu admodum tetrico, perdidiſſe me urbem & ſocios aiebat. Perculſo autem non me tantum, ſed & cæteris legatis omnibus, ac cauſam ſciſcitantibus, cur id dixiſſet, me rogabat, an oblitus eſſem ut ſe res Athenis habere & ut populus eſſet defatigat & quantopere pacem expete annon meminiſſem. *An* animos (inquit) *tibi parant* quaginta triremes, *decretæ* quidem, *ſed nunquam* comp dæ? *Sic enim irritaſti* Ph pum, *& ea feciſti verba,* non bellum in pacem mutetur, pax in bellum infeſtiſſimum. cipiente autem me hæc refut accerſebant nos miniſtri lippi. Ut autem venimus

τὴν, ἢ τοιοῦτόν τι παίζειν. λελησθότως ἢ διασύρει τὸν δημοκρατίαν, ὡς οὐ καὶτῇ τοιαῦτα πολιτεύεται. 1 Τῶν γεγραμμένων] Οἱ γὰ μὲν διαιρέσεις δὲ

μοίρας ἀπῆν, γεγράφθαι πολλάκις ἀ
λυσι λέγειν, ἢ ὡς σπανιώτερον
λέγειν, ἢ ἐπειδὴ ἔγραφεν τὸ ψήφισμ
αὐτοῦ τινος ἢ τινες ἄλλοι λέγειν. 2
σφό

μὴν ἐκαθεζόμθα, ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἕκαστον τ εἰρημένων ἀνειχέ-
τι λέγειν ὁ Φίλιππος. πλείστη δὲ εἰκότως ἐποιήσατο λόγ-
ον τῶν ἐμὲ λόγων. ἴσως γὰρ οὐδὲν [a] τ ἐκείνων εἰπεῖν,
γε οἶμαι, προέλιπον· καὶ πολλάκις μὲν τύπτομαι ἐν τοῖς λόγοις
ὁμαζε. πρὸς δὲ Δημοσθένη τ ὑπὸ καλαγελάστου [b] ἀπαλλά-
γητα, [c] ὑπὲρ ἐκείνου, οἶμαι, διελέχθη. τοῦτο δὲ ἄρα μὴ ἀγχό-
μὴ λύπη τύπτῳ. ἐπεὶδὴ δὲ καὶ ἐπέφερεν εἰς φιλανθρωπίαν τὸς
γους Φίλιππος, καὶ ὃ συκοφάντημα, ὃ προσῆκε καθ' ἐμοῦ πρὸς
ὡς συμπρέσβεις ὄντος, ὡς ἐσομένου πολέμου καὶ διαφορᾶς αὐτῷ,
πίπτειν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς ἐξεφάνθη αὐτοῦ κα-
φανὴς ἦν· ὥστε καὶ κληθέντων ἡμῶν ὑπ' ξενίᾳ, δεινῶς ἀσχημονεῖν.
ζ. [1] Ἀφορμώντων δ' ἡμῶν οἴκαδε ἐκ τ πρεσβείας, ἐξ-
ρμης κατὰ τὴν ὁδὸν [2] παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς

nuo conſedimus, Philippus ab
tio exorſus ad ſingula quæ di-
fuerant reſpondere aliquid
abat. Neque vero mirum fuit
m in mea oratione diutiſſime
ſe immoratum. Fortaſſis e-
m nihil quod dici poterat (ut
itror) prætermiſeram, & ſæ-
nominatim me inter loquen-
m compellavit. Contra De-
ſthenem autem, qui tam ri-
ule diſceſſerat, ne ulla qui-
m de re ut memini diſſeruit:
ſumma iſti crux & moleſtia

fuit. Ut autem Philippi oratio
tandem in fine ad humanitatem
converſa eſt, & calumnia, qua
me prius apud collegas oneraſſet,
quaſi belli & diſſidii autor futu-
rus eſſem, ei excediſſet; ibi
etiam ſatis conſtabat, eum nec
animi jam eſſe compotem: adeo
ut ad hoſpitium nobis invitatis,
ineptiſſime ſe gereret.

27. Quum autem à legatione
jam nos ad reditum pararemus,
ſubito in itinere, præter opinio-
nem noſtram, humaniter cum
ſingu-

τῶν εὐ.] Τῶν εὐδοκιμούντων ἢ δυναμένων λέγειν ὡς τῶν πρεσβευτῶν. W.
ἀπαλλάξαντα] Ante ἀπαλλαγῆναι add. ἐκ λέγη. W. c Οὐκ ὑπὲρ ἐκείνου] A-
Plutarchus, ὁ Φίλιππον μὴ πλείστης ἐπιμελείας ἀντιποιεῖν αὐτὸς ὁ Δημο-
λόγων. W.

λη] Γρ. παραφάλη. ἐπελαβόμην. τῶν. παρασημειωτέον, ὅτι ἐπὶ ὁ χρ
Ἀφορμώντων] Ante ἀπαχθέντων γῆν, οὐδὲ εἰρηται ἡ λέξις. 2 Παραδό-

ἕκαστον διελέγετο. ὅ, τι μὲν οὖν ἦν πρὸ[1] ὁ κέρκωψ, ἢ καλύμμνον[2] παμπάλημα, ἢ ὅ[3] παλίμβολον, ἢ τὰ τοιαῦτ ῥήματα, οὐκ ἠδειν πρότερον· νυνὶ δ' ἐξηγητοῦ τοῦ τῶν λ βῶν τῆς πάσης κακοηθείας, μεμάθηκα. Προλαμβάνων ἕκαστον ἡμῶν κατὰ μέρος, τῷ μὲν [a] ἔρημον αὐχήσειν ἐπηγγέλ λετο, καὶ βοηθήσειν [b] τοῖς ἰδίοις· ᾧ δὲ εἰς στρατηγίαν κ ταχήσειν. ἐμοὶ δὲ προσκολουθοῦντι, καὶ τὴν φύσιν μακρ ζοντι, καὶ τοὺς λόγους, οὓς εἶπον, ἐκκωμάζοντι, πολὺς ἦ ἐπαύροις καὶ ἐπαχθής.

ιη'. Συνδειπνούντων δ' ἡμῶν ἁπάντων ἐν Λαρίσῃ, εἰς α τὸν μὲ ἔσκωπτε, καὶ τ ἀπορίαν τ ἐν ᾧ λόγῳ συμβᾶς ἑαυτῷ· τ

φίλ

singulis colloquebatur. Quid igitur esset Cercops, aut Vertumnus, aut Chamæleon, aut si quid aliud est ejusmodi nominum, prius ignorabam: nunc ritum totius malitiæ nactus interpretem, didici. Nam unoquoque nostrum seducto, alii collectam se collaturum pollicebatur, & de suo laturum esse

opem: alium ad imperium e fecturum. Me vero affectans, ingenii mei felicitatem pra cans, atque habitam oratione celebrans, multus erat me l dando & molestus.

18. Quum autem nos om Lariſſæ concœnaremus, seipſ illudebat, & hæsitantiam qua inter dicendum acciderat: P

a Ἔρημον εἰσιόντι. ἢ συνεισιόντι.

ξας] Οἰηθεὶς παρὰ τὴν φύσιν τὴν ἑαυτοῦ καὶ ἀρχὰς ἐκ φύσεως, καὶ ἀγνοεῖ τὸ φιλάνθρωπον. 1 Ὁ κέρκωψ] Οἱ κέρκωπες, γένος πιθήκων λεγόντων καὶ πανοῦργον περὶ τὴν Λιβύην, ὡς ἱστορήσατο Ἡρακλῆς ἀφὸ τὴν κλοπὴν τ βοῶν Γηρυόνου. ἦσαν δὲ δύο. 2 Παμπάλημον] Παίπαλοι οἱ τραχεῖς. τ δὲ μὴ εὐγενῆ μηδ' ἁπλῆ ὥστ τὸ τρισυλλάβως. Ἄλλως. Τὸν μὴ εὐθεῖς ταῖς γνώμαις, ἀλλὰ πλαγίους καὶ ποικίλους ὥστε σφάλλειν. μετῆκται δ' ἀπὸ τ ὁδῶν. τὰς γὰ μὴ εὐθείας, ἀλλὰ πολλὰς ἐχούσας σκαζοπούς παμπάλους σφάλλειν. Ἄλλως. Οἷον εὐείτεμμον ἀ τὸ λειόρριζον ἀεὶ σὺ τῇ σεσηθείᾳ ὡς πανοῦργόν τινος. κυρίως δ παμπάλ λίζεσθαι τὸ λιπτὸν τέμνειν ἢ ἀλ

b Τοῖς ἰδίοις] Sc. εἰς ἢ idem.

3 Παλίμβολον] Παλίμβολον οἱον μεταβόλητον παρὰ τὸ πάλιν μεβά θεῖ, οἷον εἰς τοὐπίσω καὶ ἐξ ἀνορ ὡς ὁ ποιητής, παλίντονα τόξα τιθ

4 Ἔρανον συγκαλῶ] Ἔρανον συγκαλ σιν, ἀντὶ τοῦ, ὥστε τρίφασ λαπὲ τ δ σίων χρημάτων. Ἄλλως. ὥστε ἐκφ αὐτὰ ὁ ἔναγ σφᾶς χρῆσαι δρέψει. χρ ὁ πολλοὶ διδάσκει εἰς χρῆσιν, ἵ

λιπτον τὸν ὑπὸ ἥλιον ἀνθρώπων ἔφη πάντων εἶ δέ-
αλον. σιωπησάντων δὲ καὶ μὴ τι τοῦτον, ὡς μνημονικῶς
τοὺς τὰ πρὸ ἡμῶν ῥηθέντα. Κτησιφῶντα δὲ, ὅσπερ
ἡμῶν πρεσβύτατον, ἐπιβολή τινα ἑαυτοῦ παλαιό-
τητα καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντα, καὶ παρθέντα, ὡς
τοσούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ ὑπὸ πόπου ὕπνος ἥδιον οὐδ' ἐπα-
δίτον ἄνθρωπον ἑωρακώς εἴη· ἀνακρουσάμενος [1] ὁ Σίσυφος
τὰς χεῖρας, "Ταῦτα μέντοι, ἔφη, ὦ Κτησιφῶν ὅτ' ἂν σὺ
πρὸς τὸν δῆμον εἴπῃς, ὅτ' ἂν ὅτος, ἐμὲ δὴ λέγων, τολ-
μήσειεν εἰπεῖν πρὸς Αθηναίους, ὡς ἰδοὺ ὁ Φίλιππος δεινὸς
εἰπεῖν καὶ μνημονικός. [2] ἀναμαθόντας δὲ ἡμᾶς ἐλέγχειν, καὶ
ὑποβολὴν οὐ προσδοκῶντας, ἰδοὺ αὐτίκα ἀκούσεσθε,
συμβήσεσθαι τινὰ ἡμᾶς κατέκλεισεν ὑπὲρ τοῦ ταῦτ' ἐρεῖν
πρὸς ὑμᾶς. ἐμοῦ δὲ καὶ δεήσειν τινὰ ἰσχυρὰν ἐδεήθη μὴ πα-
ρεγλιπεῖν,

um autem omnium infra
m habitantium eloquentiſſi-
m eſſe aſſerebat. Ut autem
ego tale aliquid pronuntia-
, quam memoriter noſtris
tionibus reſpondiſſet : &
ſipho, qui noſtrûm erat na-
maximus, inſignem ſenectu-
ſuam & annorum multitu-
em narraſſet, atque adjeciſ-
ſe tanto temporis ſpatio
um unquam hominem adeo
em & feſtivum vidiſſe : Si-
ſyphus iſte cum plauſu manuum, *Hæc quidem* (inquit) *Cteſipho, neque tu ad populum dicas, neque iſte* (me autem intelligebat) *dicere audeat, fuiſſe Philippum eloquentem, & memoria valuiſſe.* Nos autem, qui illa non intelligeremus, neque inſidias proſpiceremus, quas ſtatim audietis; pactione quadam nos concluſit, ut apud populum hæc omnes diceremus : me vero vehementer etiam obteſtatus eſt, ne

Ἀναμαθόντας δ' ἡμ.] Οὐκ εἰδόσι μὲν οὐδὲ καταλαβοῦσιν τὴν ἀξίωσιν τοῦ αὐτὸ λεχθῆναι. W.

1 Ο Σίσυφος] Καὶ γὰρ Σίσυφος ὁ Αἰόλου παῤῥησίας ἐνομίσθη· ὡς καὶ παῤῥησίας μὲν ὕστερον ἐλέγετο, ἐπὶ δὲ τῇ παῤῥησ

ρελιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ὡς ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως π καὶ Δημο
νης εἶπεν. μέχρι μὲν οὖν τούτων οἱ συμπρέσβεις εἰσί μοι μ
τυρες, ὡς προσπλακίζων ὑτῶ, καὶ ἀλλοέλλων ἐπ τ
σημεία ἀφαιτέλεκε. τὸ δ' ὅπι ἐ βήματο[ρ] πρ
λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε· ὥστε οὐκ ἐλέγχει μοι ψευδ[ό]μ.

ιθ'. Δέομαι δὲ ὑμῶν προσυπακοῦσαι ἀκόντως καὶ τ
πλὴν διηγήσιν. ὅπ[ως] μὲ γὰρ ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ περὶ Κερσ
πλην ἀκήκοεν, καὶ τὰς περὶ Φωκέων αἰτίας, σαφῶς οἶδα, καὶ π
ζῶντα ἀπούδω. ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸ τούτων ἀκούσηλε, οὐδ' ἐκ
ὁμοίως παρακολουθήσετε. ἐὰν δ' ἐμοὶ φ κινδυνεύονλι εἰπεῖν δοκ
βούλομαι, καὶ σῶσά με, εἰ μηδὲν ἀδικῶ, [b] δοκήσατε, ἱκανὰς ἀ
φότες ἀφορμὰς, καὶ [c] ψηφισαμ[ε]ν ἐκ τ ὁμολογουμένων καὶ τὰ ἀπ
γόμενα. ὡς γὰρ ἐδῶρ ἤλθομεν, καὶ πρὸς τ βουλὴν ὅπι [2] κεφαλ
τ πρεσβείαν ἀπηγγείλαμεν, καὶ τ [3] ὀθωνελλὴν ἀπέδομεν τ π

Φιλ

ne prætermitterem, quin dicerem etiam Demosthenem aliquid de Amphipoli dixisse. Hactenus igitur testes mihi sunt legationis collegæ, quos per totam orationem calumniari & exagitare non destitit. Orationes autem, quæ pro suggestu apud vos habitæ sunt, ipsi audivistis: quare mihi mentiri non licebit.

19. Oro autem vos ut id etiam laboris sustineatis, ut & reliquam audiatis narrationem. Nam quemque vestrûm de Cer-

soblepte & Phocensi crim
audiendi cupidum esse satis
& ad illa festino. Verum,
ea quæ antecedunt, audiver
illa etiam minus accipietis:
periclitanti mihi arbitratu
dicendi potestatem dederitis
conservare me nullius crim
manifestum, poteritis, satis
cti; & ex iis quæ in cons
sunt, etiam controversa per
cere. Ut enim huc reverti
senatum capita legationis ex
suimus, & literas Philippi re
dim

a Τ. δ. παρ' ὑμῖν. ἡμῶν Scal. b Γρ. δωνήσεσθε & δοκήσεσθε Scal. c
σεσθε. ὡς εἶπε, δωνήσεσθε. 2.

πέργυ & παντ[ε]λῶς μισῶ χρῶν) τῷ ὀνόμ
ματι. 1 Θιάσεσθε] Τὸ γὰρ ἀφικέσθαι εἰς
τῷ φανερῷ ταχέως ἐχθ τῶν διηγήσεων.

2 Κεφαλαίων] Ἀντὶ τ, σεντόμως
τὰ τῶ κεφαλαίων λέγοντες. 3 Ε
λὴν] Ἐπισολὴν φησι τὸν ἀδείξ

…πατῶ, ἐπαινέτης καὶ σύμβουλος Δημοσθένης τοῖς τῶν βου-
…λῆς, καὶ τὴν Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν, συνηδέ-
…τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας ὑπὲρ τῆς πρεσβείας ἐξέ-
…ψεν, οἵ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῇ πίστει λέγοντες ἄξιοι
…τῆς πόλεως. ὧν περ ἐμοῦ δὲ εἶπέ τι ποιῆσαι, ὡς ἐψευ-
…σθαι τοὺς τὴν ἐλομένους με ὑπὲρ τῆς πρεσβείας ἐλπί-
…τέλος δὲ πάντων, ἔγραψεν, [b] ἡμᾶς στεφανῶσαι [c] θαλ-
…στεφάνῳ ἑκάστῳ, εὐσεβείας ἕνεκα τῆς εἰς [d] τὸν δῆμον, καὶ κα-
…ὅτι δεῖπνον εἰς τὸ Πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ' ἐγὼ
…ψευδῆ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μου καὶ τὸ ψήφισμα
…γραμματεύς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίας ἀναγνώτω.

ΨΗΦΙΣΜΑ βουλῆς, ὃ Δημοσθένης εἶπε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ τῶν συμπρέσβεων περὶ τῶν εἰρημένων.

κα. Ἐπειδὴ τοίνυν ἀπήγγελκα τὴν πρεσβείαν ἐν τῷ δή-

μῳ,

…us, noſtrûm laudator fuit
…moſthenes apud ſenatores, &
…Aram Curialem juravit, ſe
…ulari civitati, quæ tales lega-
…miſiſſet, qui & eloquentia &
…ſe republica dignos peroran-
…præſtitiſſent. De me autem
…ſmodi quippiam dixit, me
…n eorum qui me legatum
…ſſent non fefelliſſe. Poſtre-
…omnium ſcripſit, noſtrûm
…nquemque ſacræ oleæ co-
…ornandum eſſe, ob bene-
volentiam erga populum, & ad
cœnam in Curiam in craſtinum
invitandum. Ut autem conſtet
me nihil falſi dixiſſe apud vos,
capiat ſcriba decretum, & col-
legarum teſtimonia recitet.

SENATUSCONSULTUM in ſententiam Demoſthenis factum.

TESTIMONIA collegarum de his quæ dicta ſunt.

20. Poſtquam igitur legationis acta apud populum expoſuimus,

a Καὶ πρόθυμός τις ἦν λέγοντα. b Ἡμᾶς, ἵνα φαίνηται πρὸς τὸ ἔπαινον. ἢ φέρων ὑμᾶς. c Θαλλῷ στεφ.] Corona de Sacra Minervæ oleâ, qui …os Athenis inſignis habebatur. *W.* d Ἐπὶ τὸν Σκιάδ.

…ἐρήνης καὶ ἐπαγγελμάτων πολλὰ …ποιοῦσι τοὺς Ἀθηναίους ἐὰν χρήσ…
…βουλαίαν] Καὶ τὴν Ἑστίαν ἐπώμο… …σι τὴν βουλαίαν. τὸν βωμὸν αὐτῆς λέγ… …Διὸς ἔστα ἐν τῇ βουλῇ· ἄμεινον ἦν ἐ… …παρὰ βουλευτήριον. ἡ Ἑστία βουλαία λέ… …τὴν

μεν, εἶπε παρελθὼν πρῶτος ἡμῶν Τῆλε τὴν ἡλικίαν Κτησ
ἄλλως τε πολλὰς λόγους, καὶ τοὺς περὶ Δημοσθένους αὐτῷ συν
μνήμης [a] ὑμῖν ἐρεῖν, εἰ δέοι τι τὴν ὁμιλίαν τοῦ Φιλίππου, κ
ἰδέαν αὐτῷ, καὶ τὴν ἐν τοῖς [b] πότοις ἐπιδεξιότητος. καὶ μὴ
τον Φιλοκράτους εἰπόντος μικρὰ καὶ Δερκύλλου, παρὰ
ἐγώ. ἐπειδὴ δὲ τὰ ἄλλα διεξῆλθον πρεσβεία, ἀπήντ
καὶ περὶ τοῦ λόγου οὗ ἐν τοῖς συμπρέσβεσι διωμολογη
μην, εἰπὼν ὅτι μνημονικῶς καὶ δυνατῶς ὁ Φίλιππος ἐ
καὶ τὴν δόκησιν οὐκ ἐπελαθόμην τὴν Δημοσθένους, ὅτι
χθεὶς λέγοι, ἐάν τι παραλίπωμεν ἡμεῖς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλ
ἐφ' ἅπασι δ' ἡμῖν ἀναστὰς τελευταῖος Δημοσθένης, καὶ
ρα τευσάμενος, ὥσπερ εἴωθε, τῷ σχήματι, καὶ τελέσας τ
κεφαλήν, ὁρῶν [c] ὑποπεμφιόμενον τὸν δῆμον, καὶ [d] δεδιὼ
τοὺς παρ' ἐμοῦ λόγους, "ἀμφοτέρων ἔφη θαυμάζειν, καὶ
ἀκηόη

mus, Ctesipho primus inter nos propter ætatem, cum alia dixit, tum ea quæ se vobis dicturum esse ipse cum Demosthene convenerat: item de affabilitate Philippi, & forma ejus, & in compotationibus dexteritate. Post hunc quum Philocrates & Dercyllus pauca dixissent, ego prodii. Recitatis autem cæteris legationis actis, ad ejus rei etiam commemorationem, quæ cum collegis mihi convenerat, quum accessissem, dixi, Phi pum memoriter & eloque respondisse. Neque oblitus cum Demosthenis adjeci, ei tes dicendi de Amphipoli a butas fuisse, siquid nos pra misissemus. Post omnes nos stremus surgit Demosthenes vultu (ut solet) præstigiis fa atque capite perfricto, quum pulum videret acclamare, meam approbasse oration *utrosque se mirari* dixit, *tum*

a Ἡμῖν. 1. b Λόγοις. Scal. πρ. γρ. τόποις. ἀλλὰ λέγεται ἀλλαχοῦ, κ
στις ἐ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ νὴ Δία καὶ ἱκανώτατος συμπεῖν. c Τεραστευσά
τῷ σχήματι] Mirabiliter composito vultu & gestu. Actionem De sthenis esse popularem, sed à viris gravibus improbatam, Plutarcho tore didicimus. *W.* d Ἀποδιδυμ. Scal.

τὸν τραπεζαν, διότι ἐστὶν ὅτε συνεδείπνουν ἀλλήλοις οἱ πρεσβευταί. 1
σ

ιχυόντων, ϗ τ̃ προσβυσάντων, ὅταν παρέντες τ̀ χρόνον, οἱ μ̀, τ̃ δ̀ βυλεύσασθαι, οἱ δὲ, τ̀ δ̀ συμβυλεύειν, [2] ἀποδιατρίβωσι, τ̀ [2] ὑπερφυὲς λαλιὰν ἀγαπῶντες ὐ τοῖς οἰκείοις πράγμασιν· ὑδὲν γὰρ εἶ) ῥᾷον ἢ πρεσβείαν ἀπαγγεῖλαι. κα'. "Βύλομαι δ' ὑμῖν, ἔφη, ϗ ὑποδεῖξαι ὡς δ̀ τ̃ πρᾶγμα γίνεται. ἅμα δ' ἐκέλευεν ἀναγνωσθῆναι τ̃ ψήφισμα τ̃ δήμυ· ἀναγνωσθέντος δὲ, εἶπεν ὅτι χρὴ τ̃τ' ἐξεπέμφθημεν, ϗ ταῦτα ἀπαγγέλλομεν ἃ ἐβυλήθημεν γράψαι. λάβε δή μοι καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἥκομεν φέροντες ἀπὸ Φιλίππυ φέροντες. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη, ἀπέχετε, ἔφη, τ̀ ὑπόκρισιν, ϗ λοιπὸν ὑμῖν ὅσι βυλεύσασθαι." θορυβησάντων δ' ἐπ' ἀλλ̀, τ̀ μ̀, ὡς δεινός τις εἴη ϗ συντομος· τ̃ δὲ πλειόνων, ὡς πονηρὸς ϗ φθονερός· "καὶ σκέψασθε δὲ, ἔφη, ὡς σωφρόνως ϗ τἆλλα πάντα ἀπαγγελῶ. ἐδόκει μνημονικὸς ϗ δεινὸς εἶ)

audirent, tum eos qui legationi obiissent, quod illi, omisso tempore deliberandi, hi in medium profilendi, moram facerent, nugis peregrinis contenti in rebus dolosis: nihil enim esse facilius quam legationem recensere.

21. *Demonstrabo autem* (inquit) *vobis, quo modo hanc rem agi haberi oporteat*: ac simul recitari jussit plebiscitum; quo recitato, dixit, *Nos ex hoc ablegati sumus, & quæ hic scripta sunt, ea confecimus. Capite ergo etiam literas, quas à Philippo afferimus: quibus lectis, Habetis* (inquit) *responsum, & restat ut deliberetis.* Excitato autem tumultu, ab aliis, quod brevis & acutus; à pluribus, quod improbus atq; invidus videretur, *Videte porro* (inquit) *quanto compendio & cætera omnia sim renuntiaturus. Visus est memoria valere & eloquentia*

a Ἀποδιατρ.] Διατρίβωσι τὸ τοῖς παρίρησις, τ̃ ἔργων ἀμελήσαντες. *W.*

μνήμων] Ἐπαινῶντα ϗ ἀποδεχόμενον. 1 Οἱ μ̀, τ̀ δ̀ βυλεύσασθαι] Τί δεῖ πράττειν τὰς πρεσβείας ὑπὸ Φιλίππυ ἐλθούσας ὧδε τ̀ εἰρήνης. 2 Υπερφυὲς] Οἷον μᾶλλον ἀναλίσκουσι τὸν χρόνον τὸν ἐξωθεν ὑπὲρ πράγματος διαλεγόμενοι. ὑπερφυὲς ἢ λαλιὰν λέγει, τὴν ἔξωθεν ὑπὲρ πράγματος ὁμιλίαν. τὸ γὰρ ἔξω τ̃ ὁρων πραχθέντα ἀπαγγέλλουσι· ὃ ἦν αὐτὸν τ̀ λόγον λαλιὰν εἶπεν, ὡς φλυαρίαν. ἢ ὑπερφυὲς ἐν Μακεδονίᾳ Αθήνησι λέγοντες. 3. Ὡς πονηρὸς] Καθ' ὃν ἐᾷ τὸν συμπρίσβεις τὰ καθήκοντα λέγειν.

"εἶ) λέγειν Αἰσχίνῃ Φίλιππος; Ἀλλ' οὐκ ἐμοί. Ἀλλ' εἰπὲ
"τῷ τὴν τύχην ἀφελὼν ἑτέρῳ ἀφαιρεθείη, οὐκ ἂν πολύ τ
"παιδὸς εἶη. ἐδόκει Κτησιφῶντι τὸ ὄμμα λαμπρὸς εἶ
"δ' ὁ χείρων Αἰσχύλος ὁ ὑποκριτής, ὃς παρῆν ἡμῖν
"πρέσβυς. μνημονικόν τις αὐτὸν φησιν εἶ; ἔστι γὰρ ἕτεροι
"πιεῖν δοκῶ; Ἀλλὰ Φιλοκράτης, ὁ μὲν ἡμῖν, δεινότ
"λόγον τίς φησιν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως;
"ὅτ' ἂν ὑμῖν ὁ ῥήτωρ ᾖ τος, ὅτ' ἂν ἐμοὶ λόγ μεταδοῖ. Ζῶντ
"ὢν λῃρός ἐστιν, ἔφη. ἐγὼ δὲ ψήφισμα γράψω, καὶ κήρυκα
"σαλπίγγ βύλομαι παρὰ Φιλίππου ἥκοντι, καὶ τοῖς μέλλουσι
"αὖθις δεῦρο ἰέναι πρέσβεσι καὶ τοῖς [a] Πρυτάνεσι, ἐπιδὰν ἥκω
"πρέσβεις, ἐκκλησίαν ὅπως δύο ἡμέρας ποιῶν, μὴ μόνον
"εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας καὶ τοῖς πρέσβεσιν ἡμᾶς, εἰ
"κῶμεν ἄξιοι εἶ), ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ὅπως δεῖπνον εἰς τὸ Π
"ταιεῖον εἰς αὔριον." ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰ ψη
σματα· ἵνα εἰδῆτε ὦ ἄνδρες καὶ τὴν ἀναισχυντίαν αὐτοῦ καὶ τὴν φ

loquentia Philippus Æschini? Mihi vero non item: sed siquis fortunam ei ademptam, alteri tribueret, is non multo esset illo inferior. Visus est Ctesiphonti splendido esse vultu: mihi vero illo non deterior Aristodemus histrio, qui nostræ legationi interfuit. Memoria eum pollere ait aliquis? Sunt & alii. Egregius compotor fuit? At Philocrates, qui nobiscum fuit, longe illum superat. Dicendi de Amphipoli se mihi reliquisse locum ait aliquis? At nec vobis orator iste, nec mihi dicendi locum daret. Verum istæ n sunt (inquit) ego vero decr scribam, & cum caduceato Philippo missо inducias faci & cum mittendis huc legatis riones porro jubebo, ubi le venerint, eis lidui concionem vocare, qua deliberetur non pace tantum, sed etiam de soci te: & nos legatos, si digni vi mur, laudare, & in crastinum cænam in Curiam vocare. autem me vera dicere con cape decreta: ut videatis inc stantiam ejus, & malignitat

a Πρυτάνεις καλοῦσιν.

τ τ τ πρεσβ μ Φιλοκράτης κοινωνίαν, ὁ δῆμος, ὡς ὅπι-
λον καὶ ἄπιστον. κάλει δέ μοι καὶ τὰς συμπρέσβεις, καὶ
ὰς μαρτυρίας [a] αὐτῶν ἀνάγνωθι, καὶ τὰ ψηφίσματα Δη-
οσθένους.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ Δημοσθένους.

ὐ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μετ ταῦτα, ὅτε τῇ
λῇ εἶπε, [1] θέαν εἰς τὰ Διονύσια καταπέμψαι τοῖς πρέσβεσιν,
τιδὰν ἥκωσι, τοῖς Φιλίππου. Λέγε δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ Δημοσθένους.

άγνωθι δὴ καὶ τ τ συμπρέσβεων μαρτυρίαν· ἵν' εἰδῆτε, ὦ
δραῖοι, ὅτι Δημοσθένης ὐχ ὑπὲρ τ πόλεως εἰπεῖν δύναται,
λ' ὅτι τοὺς συναίτους καὶ ὁμοσπόνδους μελετᾷ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

κβ'. [2] Τὴν μὲν τοίνυν [b] πραγματείαν τ ὑπὲρ τ εἰρήνης πρά-
ων, οὐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτους, ἀλλὰ Δημοσθένους καὶ Φι-
λοκρά-

actionum cum Philocrate so-
etatem, & mores insidiosos ac
rfidos. Voca ergo mihi lega-
, eorumque testimonia reci-
& decreta Demosthenis.

*ECRETA DEMO-
STHENIS.*

eque vero hæc duntaxat scri-
it, sed post etiam in senatu
xit, *spectandi locum Bacchana-
us assignandum esse Philippi le-
tis, ubi venerint.* Recita etiam
c decretum.

*DECRETUM DEMO-
STHENIS.*

Recita etiam legatorum testi-
monium, ut videatis, Athenien-
ses, Demosthenem non posse
verba facere pro republica, sed
declamitare contra convictores,
atque arctissima necessitudine
devinctos.

TESTIMONIUM.

22. Ea igitur quæ ad pacem
spectant non me & Philocra-
tem, sed Demosthenem & Phi-
locra-

a Γρ. αὐτῷ. *b* Μαρτυρίαν. 2. κοινωνίαν γρ. Scal.

θέαν] Ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐν ᾧ καθ-
ῆσθαι θεῶντας τοὺς ἀγῶνας σὺν τοῖς Διο-
νυσίοις. 2 Τὴν μὲν τοίνυν] Πληρώ-
σας τὴν κατασκοπὴν, σύντομος λοιπὸν ἐπ

λοκράτης εὑρήσετε· καὶ τὰς πίστεις τῶν εἰρημένων ἐγὼ ὑμῖν
μὴ παραλείψω. [1] τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων ὑμεῖς ἐμοὶ μάρ
τυρες· τῶν δὲ ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων, καὶ τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν
συμβάντων συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρέχομαι. τῆς
μὲν οὖν Δημοσθένους ἀρτίως εἰρημένης κατηγορίας ἠκούσατε καὶ
μέμνησθε, ἧς τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημηγορίας ἣν
εἶπον περὶ τῆς εἰρήνης. πάντα δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κα
τηγορίας ἐψευσμένος, ὅπερ τῷ καιρῷ τούτῳ δεινῶς ἐκετλία
[a] τὰς γὰρ λόγους τούτους ἐνδυτίον φησὶ τῆς πρέσβεων λέγω
οὓς ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς ὦ Ἕλληνες, μεταπεμφθέντες ὑ
τοῦ δήμου, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι, Φιλίππῳ μ
Ἀθηναίων, καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ τοῦτο εἴναι δοκοίη [b] σύμφορ
μετέχοιεν. σκέψασθε δὴ πρᾶγμα [c] μεγάλης κλοπ
καὶ δεινὴν ἀναισχυντίαν ἀνθρώπου. τῶν γὰρ πρέσβεων ὃς ἐξεπ

locratem tractasse reperietis: & argumenta eorum quæ dixi me fide digna reor attulisse. Nam eorum quæ renuntiavi, vos mihi testes estis: eorum quæ in Macedonia dicta sunt, atque in itinere nobis acciderunt, collegas vobis testes exhibui. Accusationem autem modo à Demosthene allatam audistis & meministis, cujus initium sumpsit à concione quam de pace habui. Quum autem in ea parte accusationis ementitus fuerit omn
in eo articulo vehementer
conquestus. *Ea enim verba*
ram legatis ait *esse facta*, *q*
Græci ad nos misissent, *à pop*
accersiti, *ut communiter &*
lum gererent contra Philipp
si esset opus, *cum Athenien*
& pacis, *si id expedire videre*
essent participes. Consider
igitur quantam rem homo s
puerit, quantaque sit impud
tia. Legatorum enim quos

a Vide Dem. cap. 6. sub finem. Scal.

b Συμφίειν. Scal.

ἴστι λεγόμενον. [1] Τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων] Ἀρχὴ τῆς ἀγῶνος, εἰς ἣν ἐκ σημείου ἅπας ἐστὶ τοῦ συλλογισμοῦ, ἰσχυρότατον κατηγορίας, διότι καὶ αὐτοῖς δοκεῖ πᾶσι τοῖς ἀκροωμένοις.

a X

ατε εἰς τ' Ελλάδα, ἔτι τῦ πολέμου τοῦς Φίλιππον ἡμῖν
ρεχηκότος, οἱ μὲ χρόνοι τ' [a] αἱρέσεως, ὅτε ἐξεπέμφθης, ἡ τὰ
τρεσβευσάντων ὀνόματα ἐν τοῖς δημοσίοις ἀναγέγραπται
γράμμασι, τὰ δὲ σώματα αὐτῶν ἐστιν οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ,
λ' Αθήνησι· ταῖς δὲ ξεπιχῶς πρεσβείαις ἡ βυλὴ τὰς εἰς τ'
ῆμον προσόδους προβουλεύει· ὅτος δέ φησιν ἀπεσάλθαι
ς τοὺς τῶν Ελλήνων πρεσβείας. πρελθὼν τοίνυν, Δη-
σθενες, ὅπι ὅ βῆμα τῦτο, ἐν ᾧ ἐμῷ [b] λόγῳ εἰπὲ πόλεως
τινος βύλευ τῶν Ελληνίδων τῦνομα, ἐξ ἧς ἀφῖχθαι τότε
ς τὰς πρέσβεις, ἡ τὰ προβουλεύματα [c] αὐτῶν ἐκ ὧ βυ-
υτηρίω δὸς ἀναγνῶναι, καὶ τὰς Αθηναίων κάλει πρέσβεις,
ἐξέπεμψαν ὅπι τὰς πόλεις, μάρτυρας· κἂν πρεῖναι,
μὴ ἀποδημῆν, ὅτε ἡ πόλις τ' εἰρήνην ἐποιῆτο, μαρτυρήσω-
, ἢ τὰς πρὸς τ' βυλὴν αὐτῶν προσόδους ἡ τὰ ψηφίσματα
παράοχης ἐν ᾧ σὺ φὴς ὄντι χρόνῳ, καταβαίνω ἡ θανάτυ
τιμῶμαι.

eciam ablegaſtis, quo bel-
n vobis adhuc cum Philippo
ercedebat, tempora creatio-
quando dimiſſi fuerunt, &
um qui legationem obiere
mina quidem in publica rela-
unt monimenta, eorum áu-
corpora non ſunt in Mace-
nia, ſed Athenis: & ſenatus
adducendis ad populum pe-
rinis legationibus decernit;
autem ait miſſas fuiſſe Græ-
icas legationes. Igitur con-
ſo hoc ſuggeſto, Demoſthe-
nes, dum meæ ſunt dicendi par-
tes, cujuſvis Græcanicæ urbis
nomen profer, ex qua tum lega-
tos adveniſſe dicis, earumque
ſenatuſconſulta è Curia dato le-
genda, & Athenienſium legatos
citato teſtes, quos ablegarunt
ad civitates: qui ſi ſe adfuiſſe
nec peregre profectos fuiſſe cum
civitas pacem conficeret, teſti-
ficati fuerint; ſi acceſſum eorum
ad ſenatum & decreta exhibue-
ris, eo facta tempore quo tu ais,
deſcendo, & capitis ipſe me
condemno.

a Χειροτονίας. Scal. b Υδωρ Scal. c Δ. τ. προβ. αὐτῶν. ἢ ἐκείν αὐτῶν.
ἐχ. γὸ εἶπεν ὀλίγῳ πρότερον, τῆς δὲ ξεν. σχοιν. ἢ β. τὰς εἰς τὴν δ. προσόδους
ἐκδύει.

πιμῶμαι. ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα, τί λέγει,
ὦ Ἀφροδίσιε γέλοια πάσχων, "ἐπειδὴ [a] βουλεύῃ ὁ δῆμος ὁ Ἀ
"ναίων ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, ἃ δὲ πρέσβεις ἥ
"πάρεισιν, ὃς ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλάδα πρ
"καλοῦντας τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, δο
"χθαι τοῖς συμμάχοις, ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν οἱ πρέσβ
"καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμ
"χοις, προγράψαι τὰς Πυτάνεις ἐκκλησίας δύο καὶ τ
"νόμους· εἶναι δὲ ἑαυτοῖς βουλεύσασθαι περὶ τῆς εἰρήνης Ἀ
"ναίοις. ὅ, τι δ' ἂν βουλεύσῃ ὁ δῆμος, τοῦτ' εἶναι κυ
δόγμα τῶν συμμάχων. ἀνάγνωθι δή μοι [b] τὸ τῶν [1] συμέδ
δόγμα.

ΔΟΓΜΑ συνέδρων.

Παραναγίγνωθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, [2] ἐν ᾧ
λεύει τὰς Πυτανίδας, μίαν, τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἄστει καὶ τὴν [3] τὴν ἐν Δι

condemno. Lege & ſociorum decretum, quid in eo dicatur; in quo aperte ſcriptum eſt, *Quum deliberet populus Athenienſis de pace Philippica, legati autem nondum adſint, quos ablegarit populus in Græciam, qui urbes ad tuendam Græcorum libertatem exhortentur; viſum eſſe ſociis, ubi redierint legati, & acta ſua renuntiarint Athenienſibus eorumque ſociis, ut Curiones duas conciones ſecundum legem dicant, atque in iis de pace deliberent Athenienſes. Quicquid tum populus decreverit, id commune ſociorum decretum.* cita ergo decretum aſſeſſo
DECRETUM ASSESSORUM.
Confer cum hoc etiam De
ſthenis decretum, quo jube
riones, poſt urbana Bacchan & concionem in Bacchi ed

a Βουλεύητε. Scal. b Τὸ κοινὸν τῶν. Scal.

1 Συνέδρων] Συνέδρους καλεῖ τοὺς συμμάχους, ἢ τοὺς παρὰ τῶν συμμάχων πεμφθέντας. 2 Ἐν ᾧ κελεύει] Ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἐχρῶντο αὐτοῖς οἱ Πυτανεῖς περί τινων ἢ ἐκκλησία μέλλοι βουλεύειν. 2 Τὴν τῶν Διονύσια] ἐποιοῦντο αὐτὴν μίαν τῶν τριῶν ἑορτῶν καὶ ἠθροίζετο, ὅτε ἢ ἄλλη ἑτέρα ἢ τὰ

κλησίαν, προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μέ, τῇ ὀγδόῃ
δίκα, τὴν δὲ, τῇ ὀγδόῃ καὶ δίκα, ἀείζωον ἅμα καὶ χρήσι-
προῦφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας, πρὶν ἀποδημῆσαι τοὺς ἀπὸ τῶν
λίων πρέσβεις· ἃ δ' μὲ τὸν συμμάχων δόγμα κελεύει, ὃ
ιπεῖν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βου-
σασθαι· Δημοσθένης δὲ καὶ περὶ συμμαχίας κελεύει.
έγε αὐτοῖς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ Δημοσθένους.

μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων ὧν Ἀθηναῖοι ἠκούσατε, ὑφ'
ἐξελέγχεται Δημοσθένης τὰς ἀποδημούσας πρεσβείας
δημεῖν φάσκων, καὶ βουλομένων ὑμῶν ἀκροάσασθαι, τὸ τῶν
μάχων ἄκυρον πεποιηκὼς δόγμα. ἃ μὲν γὰρ ἀπιόντων
ναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας, Δημοσθέ-
δὲ ὁ λόγῳ μόνον κεκώλυκε περιμεῖναι, ὁ πάντων αἰσχι-
καὶ τάχιστα μεταθέμενος, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι, προ-
ἤδη βουλεύειν.

*solitam, indicere duas concio-
alteram die decimo octavo,
am decimo nono*, definiens
ous, & conciones prærisse ante legatorum ad Græcos
orum reditum. Ac ſociorum
em decretum jubet (quod
quoq; defendiſſe fateor) *vos
ce duntaxat deliberare*: De-
henes autem, etiam de ſocie-
jubet. Recita iis decretum.
*CRETUM DEMO-
THENIS.*
retum utrumque audiviſtis,

χγ'. [2] Εἰ-

Athenienſes, unde convincitur, Demoſthenem affirmare, legationes eas quæ abfuerunt, adfuiſſe, & quum vos audire velletis, irritum feciſſe decretum ſociorum. Nam illi quidem pronuntiarant, Græcanicas legationes eſſe urbi expectandas: Demoſthenes autem non verbis tantum obſtitit quo minus expectarentur, qui illud omnium turpiſſime ac celerrime immutavit, ſed reipſa & decreto: quippe qui ſtatim deliberari juſſerit.

23. Di-

ἐσκοπεῖντο, & τὰς πλημμελήσεις ἐφεῖ αὐτῷ ἐκβαλεῖν. 1 Προϋφαι- Πρεαρπάζων, ἢ ἐπείγων χρήσθαι ἵνα ἐκκλείσῃ τὰς Ἑλλήνας τῆς εἰρήνης. 2 Λέγε αὐτοῖς] Τῶν συμμάχων δηλονότι ἢ & Δημοσθένης. αὐτοῖς ϗ, τοῖς δικασταῖς

κγ'. [a] Εἰρηκε δὲ ὡς ὁ τῇ προτέρᾳ τ̃ ἐκκλησίαν μηνύσαντος Φιλοκράτης, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ κατεμεμ μην καὶ εἰσηγεῖτο ἐκεῖνον εἰρηνεύειν, αἰσχρὰν καὶ δ πόλ ἀναξίαν εἶ) φάσκων· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ ὡς συν ηρθόμην τῷ Φιλοκράτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν εὐημερ ᾠχόμην [b] φέρων· πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μ χας καὶ τὰ τῶν προγόνων λέγουσι τρόπαια, μηδὲ Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, λὰ καὶ ἀδυνάτα γενέσθαι, μέθ' ἡμῶν αὐτὸς καθ' α Δημοσθένης μαρτυρήσει, ἑτέραν δὲ πάντ θνατοῖοι, καὶ ὑμεῖς ἀναμιμνησκόμενοι· τρίτην δὲ, ἡ αἰτίας ἀπιθανότης· τετάρτην δὲ, ἀνὴρ ἀξιόλογ, πολιτευομένων, Ἀμύντωρ, ᾧ ὃ ψήφισμα ἐπεδείξατο μοσθένης, καὶ ἀνεκοινοῦτο [c] εἰ δῶ ᾧ γραμματ· οὐχ ὑπ πον, ἀλλὰ σαυτὸν γεγραφὼς Φιλοκράτει. καί μοι λάβε ὃ

23. Dixit autem, me priore concione, quum verba feciſſet Philocrates, poſt eum ſuggeſtu conſcenſo, reprehendiſſe pacem, cujus autor ille fuerit, eamque turpem & civitate indignam judicaſſe: poſtridie autem ſuffragatum Philocrati, & concionem magno applauſu in ſententiam meam perduxiſſe: quum ſuaderem vobis, ne auſcultaretis iis qui prælia & triumphos majorum commemorarent, neve Græcis auxiliaremini. Id vero crimen non tantum eſſe falſum, ſed etiam fieri non potuiſſe, primum ip Demoſthenis teſtimonio co ſe habito oſtendetur, deinc mnium Athenienſium, & ve ſi memores ſitis: tertio ipſu lumniæ abſurditate: den vir magnæ in republica au tatis, Amyntor id confirm (cui Demoſthenes decr oſtendit, quemque conſu utrum id daret ſcribæ: q quidem non contrarium, idem quod Philocrates ſcri ſet.) Cape Demoſthenis d

a Vide Dem. orat. cap. 6. b Φέρων] Τὸ, φέρων, πλεονάζειν δοκῖ. c Εἰδῷ. 1.

μα, ἢ ἀναγνῶθι ὁ Δημοσθένης, ἐν ᾧ φαίνεται γεγραφὼς, μὴν τὴν τετάρτην τῆς ἐκκλησίας συμβουλεύειν καὶ βουλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς τεθέντας διαψηφίζειν τοὺς νόμους, λόγον δὲ μὴ τεθῆναι· ἐν ᾧ με φησὶν αὐτὸς Φιλοκράτης κωλύειν.

ΨΗΦΙΣΜΑ Δημοσθένους.

Ἀκούω τὰ μὲν ψηφίσματα, ὡς ἐξ ἀρχῆς [a]ἐγράφη, μίαν, οἱ δὲ τῆς συκοφαντίας λόγοι τοὺς τρεῖς [2]ἐφ' ἡμέραις χρηστὰς λέγουσι. πείθει δέ μου τὴν διάνοιαν [b]διαμαρτάνω, τὸ ψήφισμα δὲ καὶ πάλιν μίαν. [c]λόγων γὰρ μὴ τεθέντων εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκκλησίαν, τῆς δὲ τετάρτης κωλύοντος, οὐκ οἶδ' ὅπως εἴρηκεν. τί δὲ καὶ βουλόμενος, εἰ τῷ Φιλοκράτει τετάρτης κατηγόρουν μὲν τοὺς τρεῖς τοὺς ἀκροατὰς τῇ τετάρτῃ, μίαν δὲ νύκτα διαλιπὼν συνη-

m, & recita: in quo eum ore concione ſcripſiſſe con-, licere cuivis in medium ſulere: poſteriore, præſidi- recenſendas eſſe ſententias, dicendi poteſtatem non eſſe ncedendam: quo tempore e me ait Philocrati eſſe ſuffra- um.

ECRETUM DEMO-STHENIS.

que decreta ut principio ſcri- ſunt, ita manent: calumnia- torum autem verba in dies pro tempore mutantur. Facit autem concionem meam accuſator geminam: decretum & veritas, unam. Quum enim poſteriore concione dicendi poteſtas data non eſſet, ſed præſides prohiberent, verba facere non licuit. Quid vero mihi voluiſſem, ſi Philocrati adhærere inſtituerem, eo pridie apud eoſdem auditores accuſando, & poſt intervallum noctis unius defen-

a Ἐγράφη δηλ. b Διπλῶν. 1. c Λόγων. 1.

ῶς δηλονότι. 1 Λόγων δὲ μὴ τεθέντων] Γέγραφε γὰρ ὁ Δημοσθένης τὸ ψήφισμα, τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ μόνον διαψηφίζειν, ἃ ἐστὶ κυρίως παρανομίαν δίκην. πῶς οὖν, φησὶ, μιᾶς, Φιλοκράτης κωλύσας τὴν τετάρτην συκοφαντίας ἦν; ἐπὶ τοὺς λόγους μετακαίδυκε. 2 Γρ. ἐφημέρους. ἐφημέρους] Καιρὸς λέγει οὐχ ὧν τοὺς χρόνους. πρὸς γὰρ τοὺς χρείας ἐστὶ συντείνοντας ἦν. ἐ τοὺς λόγους μετακαίδυκε.

συμπήρθη; πότερα ὡς αὐτὸς εὐδοξήσων, ἢ ὡς ἐκεῖνον ὠφ
λήσων; Ἀλλ' οὐκ ἐξῆν ἀμφότερα [a] ἐξενέγκασθαι· ἀλ
λὰ τὸν πάντων μὲ μισεῖσθαι, φαίνειν δὲ μηδέν. καλεῖ
μοι καὶ Ἀμύντορα Ἐρχιέα, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνω
θι δὲ πρόπον γέγραπται, προδιελθεῖν ὑμῖν βούλομαι. Μα
τυρεῖ Ἀμύντωρ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἐβουλεύετο ὁ δῆμος περὶ τ συ
μαχίας τῆς πρὸς Φίλιππον, καὶ ὁ Δημοσθένης ψηφισμ
ἐν τῇ ὑστεραίᾳ τῆς δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε οὐκ ἐξῆν δημ
ηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας ψηφισμ
τα ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Δημοσθένη γρ
φεῖξασθαι πρότερον ψήφισμα γεγραμμένον ἑαυτ
ἐφ' ᾧ ἐπεγέγραπτο Δημοσθένους ὄνομα, καὶ ἀνακοινοῦσ
αὐτὸν αὐτῷ [b] εἰ δοκῇ τοῖς γεγραμματεῖ, ὅπ ψηφίσασθαι τ
πρόεδρος, [c] καὶ εἶναι, ἐφ' οἷς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συ
μαχίαν [d] ἔγραψε ποιεῖσθαι, ὅπ τοῖς αὐτοῖς ἐφ' οἷς Φ

defendendo? Utrum ut ipſi mihi accederet autoritas? an ut illi commodum aliquod per me compararetur? Verum non licuit utrunque conſequi; ſed illud reſtabat ut & omnium voluntates à me alienarem, & nihil promoverem. Voca mihi Amyntorem Erchienſem, & ejus teſtimonium recita. Quo autem pacto id ſcriptum ſit, in primis exponam vobis. *Teſtimonium perhibet Amyntor Æſchini, quum populus de ſocietate cum Philippo ineunda de ſententia D moſthenis in poſteriore duar concionum deliberaret, ac ver facere non liceret: ſed decreta pace & ſocietate facta confirma da eſſent: ea in concione De ſthenem eſſidentem ſibi oſtend ſcriptum decretum, cui nomen D moſthenis præſcriptum eſſet: conſuluiſſe an daret ſcribæ, præſidibus offerret: in quo ſc ptum erat quibus conditionibus cem & ſocietatem conficiendam ſe decreviſſet, nempe iiſdem qui*

a Ἐξενέγκ.] Ἐκτιλεῖν, ἀλαπεράσθαι, περαίνειν. W. b Εἰδῶ. 1. c Καὶ
ναι] Sc. γεγραμμένον ἐν τῷ ψηφίσματι. W. d Ἔγρα.] Sc. ὁ Δημοσθένης.

λοκράτης ἐγγράφει. κἀλεῖ δέ μοι Ἀμύντορα Ἐρχιέα· ὃ
ἐκκλήτευε, ἐὰν μὴ θέλῃ δευρὶ παρεῖναι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ Ἀμύντορος.

ῆς μὲ μαρτυρίας ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοπεῖτε δὴ πότε-
ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένης ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἢ τοιαῦτ' ἐπι-
τος ἑαυτῷ ὄντι τῷ ἐμῷ ὀνόματι.

κδ'. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν δημηγορίαν μου ψέγεται, καὶ
τὰς εἰρημένας λόγους ὅτι τὰ χείρω διεξέρχομαι, οὔτ' ἂν ἀπο-
αίμην, οὔτ' ἂν τοῦτ' εἰρημέναν ὄφελον ἀρνησαίμην· οὔτ' αἰσχύ-
ομαι ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλοτιμοῦμαι. βούλομαι
ὑμᾶς καὶ τοὺς χρόνους ὑπομνῆσαι οἷς ἐβουλεύεσθε. τὴν
γὰρ ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τοῦ πολέμου ὑπὲρ Ἀμφιπό-
εως· συνέβαινε δ' ἡμῖν [illegible]ερεληλυθὸν τῷ πολέμῳ μὲν
δομήκοντα καὶ πέντε πόλεις συμμαχίδας ἀποβεβληκέναι,
κτήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, καὶ καταστῆσαι εἰς

ilocrates scripserat. Voca mi-
Amyntorem Erchiensem: &
ato, si huc prodire noluerit.
ESTIMONIUM A-
MYNTORIS.
estimonium quidem audivi-
, Athenienses: considerate
tur utrum videatur vobis De-
olthenes me accusasse, an con-
sub meo nomine semeti-
um.

24. Quoniam autem concio-
m quoque meam criminatur,
habitas à me orationes inique

recensendo depravat: ego nec
defugio eorum quæ tum dixi,
neque negarim quicquam: quo-
rum adeo me non pudet, ut ea
laudi quoq; mihi ducam. Revo-
cabo autem vobis in memoriam
temporum conditionem, quibus
deliberabatis. Bellum principio
susceptum pro Amphipoli: res
autem eò redierat, ut noster
imperator fœderatas urbes sep-
tuaginta & quinque amiserat,
quarum Timotheus Cononis fi-
lius potitus erat, quasque nostro
concilio

ἐκκλήτευε] Ἀντὶ τοῦ συκοφάντει αὐτὸν ἐπὶ
τῷ ὅλῳ. τῇ σῇ φωνῇ κάλεσον αὐτὸν ὦ
ἄνδρες. ἐκκλεύνει γὰρ ὁ καλούμενος ἐὰν μὴ

ὑπακούσῃ, ὡς καταφρονῶν τῶν νόμων.
2 Στρατηγὸν] Χάρητα.

δ' συνέδριον προήρημαι [a] τὸ παῤῥησιάσασθαι, καὶ ἐλευθέρως ἅ
καὶ ταληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι· εἰ δ' ἄλλως πως γνώσεσθε, [b2] κ
τα χρήσασθε μοί· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὑποστελοῦμαι· ἑκατὸν δὲ καὶ πεντ
κοντα τριήρεις λαβόντα ἐκ τῆς νεωρίου, [c] μὴ κατακακομηχανήσ
ταῦτα ὑμῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος· [3] οἱ κατήγορο
κνύουσι· χίλια δὲ καὶ πεντακόσια τάλαντα ὑπὲρ εἰς φρουρὰς ἀ
εἰς ἡγεμόνιαν [4] ἀλαζονείας ἀπολωλεκέναι, [5] Δηϊάρητον καὶ [d] Δηϊ
ρον καὶ Πολυφόντην, καὶ ἀραπέτας, ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἑλλάδος [e]
ειλεγμένους, καὶ χαρὶς εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν μισ
φόρους, οἱ τοὺς μὲ ταλαιπώρους νησιώτας, καθ' ἑκάστου ἐνιαυτὸν
κοντα τάλαντα εἰσπράττουσι, [6] καὶ οὐχὶ δὲ τὰ πλ
καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης· ἀντὶ δὲ ἀξιώματος

concilio adjunxerat. (decrevi enim nihil dissimulare, & libere simul verèque loquendo conservari: sin aliter senseritis, me occidite: neque enim tergiversabor) & cum centum & quinquaginta triremes è navalibus accepisset, quadraginta & octo reduxerat. (atque hæc vobis accusatores in Charetis periculis subinde ostendunt) & mille & quingenta talenta non in milites, sed in ducum insolentiam insu
pta erant, in Deiarem, Dém
rum & Polyphontem, & fug
vos homines ex Græcia col
ctos, ac seorsim in mercen
rios istos, qui in suggesto & co
cionibus versantur, qui à m
ris insularibus quotannis se
ginta talenta exigebant trib
nomine, qui naves & Græ
in communi mari deprædab
tur: nostra vero urbs, loco
torit

a Γὰρ ὑμᾶς ὑμῶν Scal. b Καταχρήσασθε. 2. Δηλαδὴ μι. 1. c non. 3. d Δηϊπύλου γρ. Scal. e Συνειλ.] Ἀπὸ τῶ συλλογῆς. W.

1 Συνέδριον] Οἱονεὶ ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων, συνέδριον δὲ αὐτὴν καλεῖ, καθὸ οἱ σύμμαχοι ἐς τὴν ἀρτιμέτην πόλιν συνήεσαν συνεδρεύσοντες. βυλευσόμενοι. 2 Καταχρήσασθε] Φονεύσατε, κατακαύσατε. 3 Οἱ κατήγοροι] Οἷον ὅταν πολλάκις αὐτὸς πρὸς κατηγορήσωσιν. 4 Ἀλαζονείας] Ψευδολογίας, ἢ φενακισμοῦ. 5 Δηιάρητον] Οὗτοι ξενικῶν στρατευμάτων μισθοφορικῶν ἡγεμόνες. τούτους ἐκ ξενικῶν στρατευμάτων, περιφέρων οἱ ὁδὲ τὸ Χάρητα ἐς μ
είαν, λέγοντες ὅτι ἐς τούτους ἀπηλ
μθν. σφαπίζειν οἷονεὶ πλανομένους τ
καὶ μὴ ἐχοντας πατρίδα. 6 Κατ
σι] Οἱονεὶ ἐπιφέρουσιν, ἐλέγχουσιν, ἑαυτοὺς ἀγγελικῶς κατηγοροῦντες τοὺς πλ
μέ

τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, ἡ πόλις ἡμῶν [1] Μυονήσου καὶ τῶν περὶ Θρᾴκην δόξης ἀνεπίπλατο. Φίλιππος δὲ ὁρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, οὐκ ἐφ' ἑαυτὸν Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη [2] περὶ Λήμνου καὶ Ἴμβρου καὶ Σκύρου, τῶν ἡμετέρων κτημάτων. ἐξέλειπον δὲ Χερρόνησον ἡμῶν οἱ πολῖται, πλὴν ὁμολογουμένως Ἀθηναίων. πλείους δὲ ἐκκλησίας συγκλητοι [3] ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἃς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων. οὕτω δ' ἀσφαλεῖς καὶ κινδυνώδη τὰ πράγματα, ὥστε ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεὺς, εἰς τοὺς φίλους καὶ ἑταίρους ξένους, ἐκπλεῖν τὴν ταχίστην Ἀντίοχον τὸν ταμίαν, ὅπως τοὺς στρατιώτας πορίσῃ, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν ὅπως τῇ δυνάμει παρῇ. καὶ συμβαίνει που, φοβεῖσθαι ὅταν θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος μὲν ἐπὶ Χερρόνησον τῶν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν

tatis & principatus Græcorum, eandem opinionem, quam omnes ſus & piratæ, conſecuti ſunt. Philippus porro è Macedonia progreſſus, non, ut hactenus, de Amphipoli nobiſcum contendebat, ſed jam de Læmno & Imbro & Scyro, noſtræ ditioni adjectis: & Cherſonneſum civitates noſtri deſerebant, quam juxta Athenienſes tenere conceſſum eſt. Erant autem plures neque indictæ conciones cum tumultu & metu habendæ, quam quæ per leges erant conſtitutæ. Res porro ita labefactatæ ac periculoſæ erant, ut Cephiſophon Pæanienſis, amicus & familiaris Charetis, decretum ſcribere cogeretur, ut Antiochus actuariis navigiis præfectus, quamprimum ſolveret, imperatorem quæſitū, cui commiſſus eſſet exercitus: quòd ſi in eum incidiſſet, ei narraret, mirari populum Athenienſem, Philippum Cherſonneſum, quæſit Athenienſium, invadere: Athenienſes autem neſcire, nec

dux

1 Μυονήσου] Μικρὰ νῆσος, ἣν καταλαβόντες ἐξ αὐτῆς ὁρμώντες πλεονεξίας ἐλῄσθησαν. 2 Περὶ Λήμνου] Αὕτη νῆσος Ἀθηναίων ὑπήκοος. 3 Ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν] Συγκλητος ἐκκλησία ἐκαλεῖτο ἡ μὴ κατὰ τὸν νόμον

γὸν ἴσασιν, οὐδὲ τ̀ δυνάμιν ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστ̀. ὑ
δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τ̀ ψηφίσματος, καὶ ἀναμνήσθη
τ̀ πολέμου· καὶ τ̀ εἰρήνην τοὺς τ̀ πολέμων ἡγεμόνας, ἀ
λὰ μὴ τὺς πρέσβεις ἀπαιτεῖτε.

ΨΗΦΙΣΜΑ. δήμου ὁ Κηφισοφῶν εἶπεν.

Οἱ μ̀ καιροὶ τ̀ πόλεως τοιοῦτοι ἦσ̀, ὑφ' οἷς ἅ τ̀ εὐ
νης ἐγένοντο λόγοι. ἀνιστάμενοι δὲ οἱ συντεταγμένοι ῥήτο
τ̀ μὲν τ̀ σωτηρίας τῆς πόλεως τ̀δὲν ἐνεχείρουν λέγ
ἀποβλέπειν δὲ εἰς τὰ προπύλαια τ̀ ἀκροπόλεως ἐκέλε
ἡμᾶς, καὶ τ̀ ὑπὲ Σαλαμῖνι τ̀ς τ̀ Πέρσην ναυμαχίας μ
μνῆσθ, καὶ τ̀ τάφων καὶ τ̀ προγόνων καὶ τ̀ βοπάων. ἐ
δὲ ἁπάντων μ̀ τύπων ἔφην δεῖν μεμνῆσθ, μιμεῖσθαι μὲ
τὰς τ̀ προγόνων εὐβουλίας, τὰ δὲ ἁμαρτήματα αὐτῶν
τ̀ ἄκαιρον φιλονεικίαν φυλάττεσθ· τ̀ μ̀ ἐν Πλαταιαῖς π
τὺς Πέρσας πεζομαχίαν, καὶ τὺς ἀγῶνας τὺς τ̀ Σαλ
μῖνα, καὶ τ̀ ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ τ̀ ἐπ' [a] Αρτεμισίῳ να
μαχί

dux nec copiæ quas miserint, ubi sint. Ut autem vera me loqui intelligatis, decretum audite, & belli recordamini, & pacem à belli ducibus, non à legatis reposcite.

DECRETUM à Cephisophonte factum.

Ac tempora quidé civitatis, quibus de pace verba fiebant, erant hujusmodi. Oratores autem isti conjurati, quum ad dicendum surgebant, de civitatis quidem incolumitate nihil in medium afferebant: sed vos arcis ve bulum intueri jubebant, & laminiæ pugnæ contra Per & sepulcrorum & majorum triumphorum meminisse. vero horum sane omnium rec dandum esse dicebam, sed tam prudentiam majorũ esse imit dam; peccata vero & intem stivam contentionem vitand Pedestre prælium ad Platæas c tra Persas, & bella prope S mina gesta, & Marathoniam gnam, & navale prælium ad temisiu

[a] Αρτεμισίῳ. I.

μὲν μηδὲ κ̀ τὸ ἔθος γνωρίζῃ, ἀλλὰ σκ εἴ π ἐξαίφνης κιττπίζοιτ. ἔ παρασκεῦημα κ̀ ἀλλ' χρείαν τινὰ, οἷον

χάν, καὶ τὴν Τολμίδου ζηλοῦν στρατηίαν κελεύων, χιλίους θιλέκτους ἔχων Ἀθηναίων διὰ μέσης Πελοποννήσου πολεμίας οὔσης ἀδεῶς διεξήει· τὴν δ' εἰς Σικελίαν στρατείαν φυλάττεσθαι, ἣν ἐξέπεμψαν Λεοντίνοις βοηθήσοντες, τὴν δὴ πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δεκελείας ὀπτετειχισμένης· [a] καὶ τὴν πελαγίαν ἀδουλίαν φυλάξασθαι, ὃν ἠμεληκότες τῷ πολέμῳ, μεγαλουμένων αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ ἠπείρῳ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκύρον, καὶ δημοκρατουμένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν· πολεμεῖν δὲ προῄρηντο, ὃ δυνάμενοι. Κλεοφῶν δὲ ὁ λυροποιός, ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, πρόφασιν αἰσχρῶς πολίτης, καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων δήμου, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴπερ

sium, & Tolmidæ impe- jubebam imitari: qui quum eret mille delectos Athenien- es, secure per mediam Pelo- nesum illi inimicam perva- t. Expeditionem autem Si- ciliæ cavendam esse, qua ntinis auxilia misissent, quum es in nostrum agrum impe- fecissent, & Decelea con- nos munita esset. Postre- m item temeritatem illam ca- dam, quum bello victi, po- ntibus Lacedæmoniis ut pa- cem agerent, & præter Atti- cam, etiam Lemnum, Imbrum & Scyrum tenerent, & consti- tuta legibus libertate uterentur, horum nihil admittere volue- runt; sed bellum, quod gerere non poterant, prætulerunt: quum quidem Cleophon lyrarum fa- ber, quem multi compedibus vinctum meminerant, per frau- dem ac turpiter in civium al- bum inscriptus, populo largitio- nibus corrupto, se gladio col- lum ei præcisurum minitaretur, qui

[a] Καὶ τὴν πελαγίαν ἀδ.] Loqui videtur de iis quæ sub finem belli Peloponnesiaci acta sunt, ante cladem Hellespontiacam, quæ Athenienſibus servitutem attulit. *W.*

Τολμίδου] Τοῦτον μνημονεύει Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἐν βίβλῳ ἐνδεκάτῃ.

1 Ar-

εἴτις εἰρήνης μνησθήσε. τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τ πόλιν π
γαγον, ὥστε ἀγαπητὸς τ εἰρήνην ποιήσασθαι. ἀποστάντας πάν
καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ τοὺς δεξαμένους φρουρὰν, καὶ
κεδαιμονίων [1] ἁρμοστὴν, καὶ τ δημοκρατίαν τοῖς πελάκοντα
μένους, οἱ χιλίους καὶ πεντακοσίους τ πολιτῶν [b] ἀκρίτους ἀπέ
ναν. τ μὲ τοιαύτην ἀβουλίαν ὁμολογῶ τοὺς Ἕλλησι φυλά
σθαι· τὰ δ' ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένα μεμφομαι. οὐ γὰρ παρὰ τ
λοτρίων, ἀλλὰ τοὺς γ πάντων οἰκειοτάτους ταῦτα ἐπυνθάν
Ἀτρόμητος γὰρ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὃν σὺ λοιδορεῖς, οὐτ' εἰδὼς,
[c] ὁπλιτῶν τ ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅσης ἦν· καὶ ταῦτα, ὦ Δημόσθενες
τ [d] νομάδων Σκυθῶν ὢν πρὸς μητρὸς γένος ὤν· ἔφυγε μὲν ἔτ
πεντήκοντα, συγκατήγαγε δὲ τ δῆμον. καὶ ὁ τ μητρὸς τ
δελφὸς, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τ Ἀ
νέως υἱὸς, μετὰ Δημοφίλου τοῦ Βουζύγου, συγκατεναυμάχησε

qui pacis mentionem faceret, Tandem eò rem illi perduxerunt, ut cupide pacem amplecterentur, omnibus iis quæ tenebant, cedentes, mœnibus dejectis, præsidio recepto & præfecto Lacedæmonio, & populi autoritate ad triginta tyrannos translata, qui mille & quingentos cives indicta causa occiderunt. Talem temeritatem esse cavendam monuisse me profiteor: ea vero quæ paulo ante dixi, esse imitanda. Neque enim ab alienis illa, sed ab omni conjunctissimo audiebam. A Atrometus pater noster (a maledicis, quum eum igno neque animadvertas quibus ætate fuerit: idque, Demos nes, quum maternum tuum nus à vagis Scythis originem bat) sub triginta tyrannis pe git, & populum restituit. matris nostræ frater, avun noster, Cleobulus Glauci charnensis filius cum Dema to Buzygo, Chilonem Lace

mon

a Δ. τ. Λακεδαιμόνιον. b Ἀκρίτως. 1. c Ἐπλιτῶν τῶν Scal. ἱππέων Σκυ.] Τὰς ἁμαξοβίους intelligo, qui plaustro domum circu hunt, pascua quærendi causa. *W.*

1 Ἁρμοστὴν] Ἁρμοστὴν οἱ ἐς τὰς ὑπηκόους πόλεις ὑπὸ Λακεδαιμ

να ⁂ Λακεδαιμονίων ταύαρχον· ὥστε οἰκειά μοι καὶ συνή-
πὶ τ πόλεως [a]ἀτυχήματα εἰ) τοῖς ὠσὶν ἀκούειν.
κέ. [b]Ἐπιπλῆξε δέ μοι ᾗ τ [1]ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Ἀρκαδίᾳ
υπλοείαν ᾗ ἀφροδείσιαν, [c]ᾗ μεταβεβλῆσθαί με φῂς, αὐτὸς
ἀνδραποδώδης, καὶ μονονὺχ δεδιγμένος αὐτόμολ⊙. ἐγὼ
εἰ μὲν τῷ πολέμῳ συνῆσπ, καθ' ὅσον ἦν δυνατόν, Ἀρ-
δας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ὅπῃ Φίλιππον· εὐδιὸς δ'
ρώπου ὄντος ⊙ τῇ πόλ, [d]ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλω-
πων ὅ, τι συμβήσοιτο, τῶν δὲ συνεπιστρατευόντων, τῶν δ'
τῇ πόλει ῥητόρων χορηγὸν τοῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις ⁂
λεμον ποιουμένων, ὁμολογῶ συμβουλεῦσαι τῷ δήμῳ διαλ-
ασθαι τοῖς Φιλίππου, καὶ τὴν εἰρήνην συνθέσθαι, ἣν
ῦν αἰσχρὰν νομίζῃς, ὑβριστοῦ δ' ἀψάμενος ὅπλων· ἐγὼ δὲ
πὶ εἰ) πολλῷ φημὶ καλλίω ᾗ πόλεμον. χρὴ δέ, ὦ Ἀθη-
ναῖοι,

nium navali prælio vicit. I-
e familiare eſt mihi & uſita-
urbis adverſos caſus auribus
pere.

5. Objicis mihi præterea
cionem in Arcadia apud de-
millia virorum habitam, &
tionem illam, neque im-
atum eſſe dicis, quum ſis
mancipii ſimilis, & tantum
Threiciis notis compun-
transfuga. Ego vero in bel-
quantum fieri potuit, Arca-
& cæteros Græcos contra
Philippum concitavi: quum au-
tem mortalium nemo reipubli-
cæ opem ferret, ſed alii even-
tum otioſe expectarent, alii nos
oppugnarent; urbani autem o-
ratores ex bello quotidiano ſuo
luxui ſumptus ſuppeditarent: po-
pulo me ſuaſiſſe fateor ut cum
Philippo reconciliaretur & pa-
cem componeret, quam tu nunc
turpem exiſtimas, quum arma
nunquam attigeris: ego vero
eam longe honeſtiorem bello
eſſe affirmo. Sunt autem, Athe-
nienſes,

a Ατυχήματα καὶ ἀτυχήματα Scal. b Vide Dem. orat. cap. 5. ide Dem. c. 6. ſub finem. & c. 84 & 85. d Ἀλλὰ τῶν μὲν ἀποδυσ-τ δὲ Scal.

πήμοι ἄρχοντες. 1 Ἐν τοῖς μυρίοις] Μύριοι Ἀρκάδων συνέδριον ἐν Μεγαλοπόλ.

ναῖοι, τὰς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν πρὸς τὴν χώραν χαθ' ὃν ἐπ
σβευον, τὰς δὲ στρατηγὰς πρὸς τὰς δυνάμεις ὧν ἡγοῦντο.
γὰρ τὰς εἰκόνας ἱστᾶτε, ἢ ταῖς πρεσβείαις ἢ τοῖς στρατη
ὃν ἂν ὑμεῖς στεφανώσητε δίδοτε, ἢ τοῖς τὴν εἰρήνην ἀπαγγελ
σιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην νικήσασιν. εἰ δ' ἔστιν τὸν πολέμ
αἱ μὲν εὐθύναι, τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεαὶ, τῶν στρατηγῶν, ἀπο
δους καὶ ἀκηρύκτους τοὺς πολέμους ποιήσετε· οὐδεὶς γὰρ δη
πρεσβεύειν.

κε'. [a] Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου καὶ Φωκέων, καὶ τῶν ἄ
λων ἃ πρὸς τούτοις ἀμφεβάλημαι, ἔστω λοιπὸν εἰπεῖν. ἐ
γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑστέρᾳ πρεσβε
ἃ μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγελκα· ἃ δ' ἤκουον, ὡς ἤκ
σα. τίνα οὖν ἑκάτερα τούτων, ἄ τε εἶδον, ἄ τε ἤκου
περὶ Κερσοβλέπτου; εἶδον μὲν ἐγὼ καὶ οἱ συμπρέσβεις ἅπαν
ὁμηρεύοντα τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπτου τῷ Φιλίππῳ· καὶ ἔτ
νῦν τοῦθ' οὕτως ἔχει. συνέβαινε δ', ὅτε τὴν πρώτην ἐπ

nienſes, legati ſpectandi ex eo tempore quo legationem obiverunt, duces è copiis quibus cum imperio præfuerunt. Etenim & ſtatuas erigitis, & principem locum aſſignatis, & coronas & victum in Curia datis, non iis qui pacem renuntiarint, ſed iis qui hoſtes prælio ſuperarint. Quod ſi bellorum rationes à legatis repoſcentur: præmia ducibus tribuentur, efficietis ut nulla unquam bella factis induciis deponi, aut per præconem indici poſſint:

nemo enim legatus ire vo

26. Nunc reliquum eſt, de Cerſoblepte & Phocenſib ac cæteris objectis mihi cri nibus dicam. Ego, Athenienſes, & in priore & in poſte re legatione, quæ vidi, ut vi quæ audivi, ut audivi, ren tiavi. Quæ igitur hæc utra fuerunt, quæ & vidi & auc de Cerſoblepte? Vidi ego & gati omnes Cerſobleptis fili obſidem Philippo datum; id etiam nunc ita ſe habet. Ac dit autem, dum priore lega

[a] Vide Dem. cap. 52.

δόμην πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲ μὴ τὰ συμπρέσβεων ἀπέναι δεῦ-
, Φιλίππῳ δ' ὅτι Θρᾴκην ἐξέναι· τοῖς δ' ἡμᾶς ὁμολο-
νέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς περὶ τ εἰρήνης βουλεύσησθε, μὴ ὅπλι-
σθαι μηδ' ὅπλων Χερρονήσου. ἐν ἐκείνῃ μὲ οὖν τῇ ἡμέρᾳ [a] ἧ
μεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, σφόδρα μνεία ἐγένετο περὶ
Κερσοβλέπτου· ἤδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ὅτι τοὺς ὅρκους,
πω δὲ ἀπηρκότων ὅτι τὰ ὑστέραν πρεσβείαν, ἐκκλησία ἦν,
ἧ Δημοσθένης ὁ νυνὶ κατηγορῶν ἐμοῦ λαγχάνει προεδρεύειν.
δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλος ὁ Λαμψακηνὸς
πι πρελθών, ὅτι πέμψειε μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπτης, ἀξιοῖ
ποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς Φιλίππου πρέσβεσιν, καὶ συν-
αγραφῆναι Κερσοβλέπτην ἐν τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις.
θέντων δὲ τῶν λόγων τούτων, Ἀλεξίμαχος ὁ Πήληξ θέ-
σιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τοῖς προέδροις, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο
ποδοῦναι τοὺς ὅρκους Φιλίππῳ μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων
τὸν

e obiremus, ut ego cum col-
gis huc redirem, Philippus au-
m in Thraciam egrederetur:
i nobiſcum pepigiſſet, dum
s de pace deliberaretis, ſe
nerſonneſum armis non inva-
rum. Illo igitur die quo vos
cem decreviſtis, nulla facta
mentio Cerſobleptis. Jam
ro nobis ad exigendum jusju-
ndum delectis, nondum vero
poſteriorem legationem pro-
ctis, concio fit, in qua De-
moſtheni, qui nunc me accuſat,
obvenit ut præſideret. In ea
concione Critobulus Lampſace-
nus progreſſus dixit, ſe miſſum
eſſe à Cerſoblepte, qui peteret
ut jusjurandum Philippi legatis
daretur, & Cerſobleptes inter
veſtros ſocios inſcriberetur. Hac
oratione habita, Aleximachus
Galea decretum præſidibus le-
gendum dat, in quo ſcriptum
erat, ut is qui à Cerſoblepte
veniſſet, jusjurandum Philippo
cum

a Ἐν ᾗ Scal.

τ Κριτόβουλος] Ὁ Κιρσοβλέπτης παῖς καὶ οἱ αὐτῶν σύμμαχοι ἐδίδοσαν ὅρκους τοῖς παρὰ Φιλίππου, ἔστω δὲ καὶ ὁ Κριτόβουλος δῶ καὶ αὐτὸς Κερ-
Ἀποδοῦναι] Ἵνα ὦσιν οἱ Ἀθη-
Ο ο 2 σοβλέπτης

τὸν ἡκοντα τῶν Κερσοβλέπτου. ἀναγνωσθέντος δὲ τ ψ
φίσματος, καὶ ταῦτα οἶμαι πάντας ὑμᾶς μνημονεύειν, ἀν
ξας ὁ τῶν προέδρων Δημοσθένης, οὐκ ἔφη τὸ ψήφισμ
ἐπιψηφιεῖν, οὐδὲ λύσειν τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην,
δὲ γιγνώσκειν τῶν συμμάχων τοὺς [a] συνεφαπτομένους, ὥσπ
ὧν τοῖς σπένδουσι, τῶν ἱερῶν· [b] ἀποδοθῆναι [c] γὰρ περὶ τ
των ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοώντων δὲ ὑμῶν, καὶ τοὺς πρ
δρους ἐπὶ τὸ βῆμα καλούντων, οὕτως ἄκοντος αὐτ τὸ ψ
φισμα ἐπεψηφίσθη. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τ γρ
ψαντα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον, καὶ τοὺς συμπροέδρους Δ
μοσθένους· καὶ τ μαρτυρίαν ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ τῶν Δημοσθένους συμπροέδρων.

κζ.

cum cæteris ſociis daret. Recitato decreto (& hoc vos omnes arbitror meminiſſe) ſurrexit Demoſthenes à præſidibus, *ſeque id decretum approbaturum eſſe negavit, neque factam cum Philippo pacem irritam redditurum, neque agnoſcere ſocios, qui, tanquam in libationibus, manus ſacris admoverent: ſed de his aliam eſſe concionem indicendam.* Clamantibus autem vobis, præſides ad ſuggeſtum vocan bus, ſic invito iſto comprob tum eſt decretum. Quæ ut re à me dici conſtet, voca hi Aleximachum qui decret ſcripſit, & collegas Demoſth nis, ac teſtimonium recita.

TESTIMONIUM D MOSTHENIS CO LEGARUM.

27.

a Συνεφαπτ.] Qui ſacorum ritus fuerint, mihi non ſatis cons Sed hoc voluiſſe videtur Demoſthenes, eos non habendos eſſe cios, qui commodorum participes eſſe velint, cum alias nihil p ſtent. Videtur importunitatem Cerſobleptæ perſtringere, qui fu to ſe Athenienſi fœderi immiſcerat: id quod Philippus non ſit quo animo laturus, cui ſit peculiaris cum Cerſoblepte ratio: bet quiſque pro ſe: aliorum libationibus immiſcere ſe ultro, rum decere videtur. *W.* b Ἀποδοθῆναι] Pro ἀποδιδόναι χρὴ ὧν, ἀ πον εἶναι. *W.* c Δέ. I.

σοβλέπτου, ὡς ὅτε σπείσαι σὺν τοῖς συμμείχοντας. I Ἐπιψηφιεῖν] Ὁπότε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψήφισμα ἐγράφη, ἐπιψήφιζον αὐτὸ οἱ προέδροι ἐρωτῶντες ὑμᾶς εἰ δέδοκται ὑμῖν ταῦτα ποιεῖν. ἐπιψηφίζειν δὲ τὸ ἐπὶ τοῖς ψηφοις φέρειν, ἢ κατα

κζ. Ο μὲν τοίνυν ὑπὸ δακρύων ἄρτιος ἐνεωθεὶς Δημοσθένης, μνησθεὶς Κερσοβλέπτου, φάνεται τῆς συμμαχίας ἀκλεέστερον αὐτόν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ἐκκλησία διελύθη, ἐξέρχεσθον τοὺς συμμάχους οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις [1] ἐν τῷ [2] στρατηγίῳ τῷ ὑμετέρῳ· τετόλμηκε δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ Κεπφίσουλον ἐκβαλὼν τὸν πρεσβευτὴν τὸν τοῦ Κερσοβλέπτου, παρεῖναι μὲν τοὺς συμμάχους, ἐψηφισμένου δὲ τοῦ δήμου, τοὺς στρατηγοὺς δὲ τοὺς στρατηγῶν. πόθεν τοσαύτην ῥώμην λαβών; ἢ πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ τοῦτο ἐτόλμων τοῦτο ποιεῖν, ἐπέτρεψας ἂν ὦ Δημόσθενες; καὶ γὰρ ἐνέπλησας βοῆς καὶ κραυγῆς τὴν ἀγορὰν, ὁρῶν με, ὡς ἔφης ἄρτιος, ὠθούμενον [2] ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν; καλείτω δέ μοι τοὺς στρατηγοὺς ὁ κήρυξ καὶ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκρόασθε.

ΜΑΡ-

27. Demosthenem igitur, qui modo hîc ad Cersobleptis mensionem illacrymavit, societate illum excluſisse compertum est. Ut vero ea concio dimissa fuit, foederatos Philippi legati jurejurando in vestro prætorio obstrinxerunt: ausus autem est ad vos accedere accusator, me Critobulum Cersobleptis legatum à sacris repulisse, quum & socii adessent, & populus sciviſſet, & duces assiderent. Unde tantas vires accepi? aut quo pacto res tacita fuiſſet? Quod si istud ego facinus non reformidassem, tu passus esses Demosthenes? non vociferationibus & clamoribus forum complêsses, quum videres me (ut modo aiebas) à sacris legatum repellere? Accersat mihi duces præco, & sociorum assessores, ut eorum testimonia audiatis.

TESTI-

a Π. στρατηγείῳ.

ἐκ τοῦ δήμου. 1 Ἐν τῷ στρατηγείῳ, ὥσπερ τὸ δεξιὸν ἐκάλουν, ἐν ᾧ συνωμίλουν οἱ ἄρχοντες. 2 Ἀπὸ

ν] Οἰκίας τινὸς δημόσιος ἦν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Οὐκοῦν δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἴπις [1] κατ' ἀνδρὸς πολίτου, οὐχ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑμετέρου, τοῦτο γὰρ [a] πρωτοδιορθώμεθα, τοσαῦτα ψευδίσασθαι, κινδυνεύοντος ὑπὲρ τοῦ σώματος; ἢ πῶς οὐκ εἰκότως οἱ πατέρες ἡμῶν οἱ τοὺς φονικοὺς [b] δίκας [2] ὅτι Παλλαδίῳ [3] κατέδειξαν, [c] τέμνοντες τὰ τέμενα, [d] τοὺς νικῶντας τῇ ψήφῳ ἐξορκίζεσθαι, καὶ τοῦτο ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἔτι καὶ νῦν, τὰληθῆ ἢ τὰ δίκαια [e] ψηφίζεσθαι τῶν δικαστῶν ὅσοι τὴν ψῆφον λιμβάνουσιν αὐτοῖς, καὶ ψεῦδος μηδὲν εἰρηκέναι; εἰ δὲ μή, ἐξόλη τε αὐτὸν εἶναι καὶ ἀπράατον, καὶ τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ· τοῖς δὲ δικασταῖς εὐχεσθαι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι· καὶ μάλα ὀρθῶς καὶ πολιτικῶς, ὦ Ἀθηναῖοι. [f] οὐδεὶς γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι φόνου δίκην βούλοιτο

TESTIMONIA.

Nonne intolerabile eſt, Athenienſes, ſiquis contra hominem civem, non ſuum, ſed veſtrum (hoc enim in primis diſtinguo) tanta non veretur mendacia comminiſci, quibus in capitis diſcrimen adducatur? Annon maximam igitur approbationem meretur is mos, cujus in capitalibus ad Palladium cauſis patres noſtri autores fuerunt, quum victimis ſecandis, eos qui ſuffragio ſuperiores ſunt, jurejurando obſtringunt (idque vobis etiam nunc patrium eſt) eos judicare vere juſteque pronuntiaſſe quæ ſuffragium pro ſe tulerint, & nullum dixiſſe mendacium? quodni ita ſit, ſibi & familiæ ſuæ extium imprecantur: judicibus autem optima quæque & fauſtiſſima optant: idque rectiſſime & civiliter, Athenienſes. Nam nemo veſtrum eſt, qui juſtæ cadis in ſe piaculum admittere ve

a Προδιορθώμεθα. 2. *b* Δίκας τὰς ἐπὶ *Scal.* *c* Τέμνοντες τὰ] Hæc Ariſtocratea copioſius & dilucidius explicantur. *d* Τὸν νικῶντα *Sc* *e* Ἐψηφίσθαι *Scal.* *f* Εἰ γὰρ μηδ'.] A minori ad majus. *W.*

πὸ τῶν ἱερῶν] Ἱερὰ λέγει τὰ καλούμενα τόμια καθ' ὧν ὤμνυον. 1 Κατ' ἀνδρὸς πολίτου] Κάτ' ἀνδρὸς, ὃς πολίτης ἐστὶν Ἀττικὸς, οὐ Σκύθης, ὡς Δημοσθένης. 2 Ἐπὶ Παλλαδίῳ] Δικαστήριον ἐπὶ Παλλαδίῳ ἐστὶν ἀκουσίων φόνων· τοῦτο δὲ μισθοῖ τῇ Δημοσθένης σὸ τοῦ κατ' Ἀ σοκράτους. 3 Κατέδειξαν] Ἀπέδει

1 Κ

τ', ὅπῃ ἀδίκῃ γε [a] φυλάξαιμ' ἂν, τ' ψυχὴν, ἢ τ' οὐσίαν, ἢ τ' ὄπ-
μίαν τινὸς ἀφελόμενος. [b] ἐξ ὧν αὐτοὺς ἀπῄρηκασι τινὲς, [c] οἱ δὲ
μ' δημοσίᾳ ἐτελεύτησε.

κη'. Ἆρ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, δοίητ' ἂν μοι συγγνώμην, [d] κίνα-
δον αὐτὸν προσῆπον, ἢ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μήθ' ὅλην τὴν
αὐτὴν ἀφίησιν· ἔπειτα τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ καλλιγραμματος τοῦ περὶ
Κερσοβλέπτην ἐπ' ἀλλοφύλῳ δείξαιμι ψεῦδος ὄν; [e] κάλλιστον γὰρ,
ὦ, πρᾶγμα καὶ χρησιμώτατον τοῖς διαβαλλομένοις πρὸ ὑμῶν
τοῦ· καὶ γὰρ τοὺς χρόνους καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς ὑπογράφοντας,
τοῖς δημοσίοις γράμμασι τὰ ἅπαντα χρόνον φυλάττετε.

κθ'. [f] Εἶπε δὲ τοσοῦτος πρὸς ὑμᾶς παρὰ τοῦτο διαφθαρῆναι τὸν
Κερσοβλέπτην πρᾶγμα, ὅτι ἐγὼ πρεσβείας ὢν ἡγεμὼν ἐγὼ, καὶ
μέρους πρὸ ὑμῶν, αὐτοῦ κελεύοντος εἰς Θράκην ἡμᾶς ἰέναι,
Κερσοβλέπτου πολιορκουμένου, καὶ διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ, [g] ταῦ-
τα

quanto magis injuſtam ca-
bitis, erepta alicui vita, aut
familiari, aut dignitate? ob
as res alii ſibi manus attule-
nt, alii publice perierunt.

28. Nonne igitur veniam mi-
dabitis, Athenienſes, ſi eum
ædum appellaro, & homi-
m polluto corpore, ea etiam
te unde vocem edit; ac dein-
reliquam accuſationis partem
Cerſoblepte evidenter falſam
oſtendero? Iis enim qui in
crimen vocantur res apud vos
contingit (mea opinione) pul-
cherrima & utiliſſima. Etenim
tempora & decreta, eorumque
ſuffragatores in publicis monu-
mentis perpetuo aſſervatis.

29. Dixit autem iſte eam eſſe
cauſam cur Cerſobleptis res pe-
rierint, quod ego legationis dux,
& ſecunda aura veſtra uſus, ſe
nos in Thraciam ire jubente,
quum Cerſobleptes obſideretur,
& conteſtari apud Philippum,
ea

a Φυλάξαιτ'] Sc. ἀναπλῆσαι ὑμᾶς φόνου. W. b Ἐξ ὧν] Sc. ἀφαιρέσεως τ
ου ἢ ὑπερημίας &c. W. c Οἱ δὲ δημ.] Sc. οἱ φανέντες καταγνωσθέντες. W.
d κίναδον αὐτὸν προσῆπον [καὶ τὰ ἑξῆς] δείξαιμι. Τινὲς δὲ δ. προσῆπόν τι,
ἢ ἀ. e Κερσοβλέπτου. 2. f Vide Dem. cap. 47.

g Κάλλιστον γὰρ] Δηλονότι τὰ δημόσια γράμματα. 2 Ταῦτα μὴ ποιῆν] Τοῦτ'
ἔστι

πα[a] μὴ ποιῆν ἃ ἠθέλησα· ἀλλ' ἐκαθήμεν ἐν Ὠρεῷ, ἃ αἱ συμ
πρέσβεις, προξενίας καὶ βασιλεια ζόμενοι. ἀκούσαντε δὲ [b] τ Χά
τος ὀπισολῆς, ἣν ἐπέστελε τότε τῷ δήμῳ, ὅτι Κερσοβλέπτης ἀπ
λώλεκε τ ἀρχὴν, καὶ [1] τὸ ἱερὸν ὄρος κατείληφε Φίλιππος, Ελαφ
βολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος. Δημοσθένης δ' ὢν τῆ δήμ
προεδήδρευε τότε τ μηνὸς, εἰς ὃν τ πρέσβεων, ἑβδόμῃ φθίνοντ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Οὐ μόνον τοίνυν διετρίψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας τ μηνὸς, ἀ
λὰ Μαιμακτηριῶνος ἐξωρμήσαμεν· καὶ τότε τὴν βυλὴν μάρτυ
ὑμῖν παρέξομαι. ἔστι δ' αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελεύει ἀπᾶναι τ
πρέσβεις ὅπως τὰς ὅρκους. καί μοι λέγε ὅ τ βυλῆς ψήφισμ

ΨΗΦΙΣΜΑ.

[c] Περαιάγωσι δὲ καὶ τ χρήσιον ὅσις ἐῶ.

ΧΡΟΝΟΣ.

Ακούετε ὅτι Μαιμακτηριῶνος ἐψηφίσθη τετάρτῃ ἱσαμένου. ὁ δὲ Κερσ
βλέπ

ea facere noluerim; ſed Orei ſederim, cæteriquè legati, hoſpitia nobis conciliantes. Audite igitur Charetis literas, quas tunc temporis ad populum miſit, quibus continetur, Cerſobleptem imperium amiſiſſe, & ſacrum montem à Philippo occupatum eſſe, viceſimo ſexto Februarii. Demoſthenes autem, quum ex legatis eſſet, præſes pro concione fuit, ejuſdem menſis die viceſimo ſeptimo.

LITERÆ.

Neque vero reliquos duntaxat menſis dies morati, ſed Mar demum profecti ſumus, cu rei teſtem vobis ſenatum ex bebo. Senatuſconſultum en eſt, quod legatos ad exigend juſjurandum abire jubet. Rec mihi ſenatuſconſultum,

SENATUSCONSU TUM.

Etiam tempus recita, quodn id fuerit.

TEMPUS.

Auditis hoc fuiſſe decretum tio Martii. Cerſobleptes aut

a Δὴ ποιῆν. 1. b Τῆς Τ Scal. c Π. περαιάγωσιν. ἔστω δὲ Αἰσχ. ασ
Η περαιάγωσι, ὡς τ. δ. Scal.

ἔτι μὴ πολιορκῆν Κερσοβλέπτην. 1 Τὸ ἱερὸν ὄρος] Γερίνθιον ἡμῶν ὄρος.

λέπης πόσῳ πρότερον ἡμέραις ἀπέλεσε τ' ἀρχεῖν, πρὶν
ἐ ἀπιέναι; ὡς φησι Χάρης ὁ γραμματεύς, ἡ ἐπιστολή, ἡ προ-
γεγραμμένος, εἴκοσι Ἐλαφηβολιῶνος ἱσταμένου πρότερος.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐγὼ σώσω Κερσοβλέπτην, ὃς, πρὶν ἐμὲ ἐξορίσαι
δοκεῖν, ἀπολώλει; ἔπειτα οἴεσθέ πι τοῦτον ἀληθῆ εἰρηκέναι,
περὶ μὲν Μακεδονίας πρεσβεύσαντα, ἢ περὶ τῶν ἐν Θετ-
τα, ὃς γε βουλόμενος, καὶ τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ χρόνου,
τῆς ἀκμαιοτάτης καὶ παρεύδης; καὶ τὸν Κερσοβλέπτην ἀδη-
μονοῦντα ἐκπονεῖν ἐποίεις, πρεσβύτερος ὤν, οὐ ὥρᾳ δ' ἀλλὰ
τῶν μὲν δικαιοσύνης κατηγορεῖς, πρότερον δ' ὑπομεμ-
νηκότι βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐδ'
ἑκόντι τῇ γραφῇ, ἣν ἐγράψω Δημομέλην
Παιανιέα ἀνελόντα, βαπτισάντα τὸν σαυτοῦ κεφαλήν. καὶ
μολογεῖς ἡμῖν, ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις, ὅτι Δημοσθένης υἱὸς
ἦν ἐκ μαχαιροποιοῦ;

λ'. Ἐπε-

ot diebus ante imperium ami-
t, quam ego discederem? ut
ares imperator, & literæ in-
ant, priore mense, si mo-
Februarius Martio prior sit.
go ne Cersobleptem ego con-
rare potui, qui domo me non
m egresso, perierat? & puta-
ictum aliquid dixisse veri de
us, sive in Macedonia, sive
Thessalia actis, qui contra
riam, contra publica moni-
nta, contra tempus, contra
puli conventus mentiatur?
Cersobleptem Athenis fœ-

dere excludebas, quum præses
esses, ejusdem Orei te misere-
scebat: nunc me corruptelæ
accusas, prius autem mulctam
ab Areopagitico senatu inflictam
toleraſti, non persecutus vulne-
ris actionem, qua reum feceras
Demomelem Pæanienſem con-
sobrinum tuum, quum ipse tuum
caput incidisses. Tamen verba
profers apud nos magnifica, qua-
si hi ignorent te Demosthenis
gladiorum fabri adulterinum es-
se filium.

30. Præ-

a Νῦν μὲν. ἢ νεῦ μὲν. 2. b Οἶσθ. 1. c Πεπαιοκεναῖς ἀς σὸν εἰδ. ἀνὸ δ'
ἦκα Πέντε ἐμπόδων. 1 Ἐπιστολὴν] Τὴν ζημίαν, τὸ ἐπάτιμον. 2 Τού-
τοις]

λ'. Ἐπιχείρησας δ' εἰπεῖν, ὡς ἡ τ' ὀπὶ τὴς Ἀμφικτυ-
νας πρεσβείαν Ἐξομοσάμενος παρεπρέσβευσα, καὶ ψήφισμ
ὃ μὲ ἀνέγνως, τὸ δὲ ὑπερέβης. ἐγὼ δ' αἱρεθεὶς πρεσβευτ
ὀπὶ τὴς Ἀμφικτυόνας, ἀῤῥώστως δ' ἔχων, ἡ μὴ πολλὴς σ
θυμίας ἀπαγγέλλων ἀφ' ἧς ἦκον πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς, τ
πρεσβείαν ὐκ Ἐξομοσάμενος, ἀλλ' ὑπισχόμενος πρεσβεύσειν, ἐ
ὧ δυνατός· πρὸς δὲ τ βυλὴν ἀπόντων τ συμπρέσβεων,
ἀδελφὸν τ ἐμαυτῦ καὶ τ ἀδελφιδῆν ἡ τ ἰατρὸν ἐπιμ
ὐκ Ἐξομνυμένης ἐμέ· οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος ἐᾷ παῖς ὄντα ἔ δήμ
εστονίας ὀν τῇ βυλῇ Ἐξόμνυσθ· ἀλλὰ τ ἀῤῥωστίαν μὲ δηλ
σοντας, ἐπεὶ δὲ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ περὶ τὴς Φ
κέας συμβάντα ἀνέστρεψαν, γενομένης ἐκκλησίας, ἤδη πα
ἡ δυνάμενος ἔ σώματι, προσιὼν καὶ ζητῶν ἔ δήμυ ἅπαν
πρεσβ

30. Præterea dicere auſus es me, legatione Amphictyonica etiam ejurata, officio non eſſe functum: ac decretum aliud recitaſti, aliud tranſiliiſti. Ego vero legatus ad Amphyctiones creatus, quamvis infirma valetudine, magna tamen cum alacritate, eam unde redieram legationem apud vos renuntiavi, legationem autem non ejuravi, ſed promiſi me obiturum, ſi ullo modo poſſem. Quum autem collegæ mei ſenatum ad
derent, fratrem meum ejuſ
filium & medicum miſi, n
meo nomine ejuraturos (nec
enim lex ſinit populi ſuffra
decreta munera in ſenatu ej
ri) ſed infirmitatem meam
dicaturos. Quum autem co
lagæ mei, Phocenſi excidio au
to, revertiſſent; habita cono
ne, jam præſens & corpore c
firmato, quum populus nihi
minus nos omnes qui prim

a Vide Dem. cap. 39.

τοις] Τοῖς δικασταῖς, & τοῖς ἄλλοις πολίταις. ἀφέθη γὰρ ἀπὸ τ μισία. οἱ γὰρ ἀδικημάτων ἁλόντες, ἐφ' οἷς ἀτιμία, ἐὰν μὴ τοὺς εἰς ὄρκους παρεσταμένους δίκη, ἐὰν ὅσοι πολῖται δικάζωσιν. ἔνιοι γὰρ ἀτιμίαι ἀγῶνος & φεύγοντ & σκηπτ
νας, καὶ ὀμνύοντ &, ὁ ἀντίδικ & ἀπ
μενος φάσκων αὐτὸν παρανοεῖν.

1 Ἐξομοσάμενος] Σὺν ὅρκῳ ἀπωσάμενος. ἐξωμοσία ἐστὶ μεθ' ὅρκου ἄρνησις· ἐντωμοσία δέ ἐστιν ἐπὶ δίκης. διὰ γὰρ τ ὀμοῦναι ἑκατέρους, τ μὲ ἐξομόσασθαι, ὅτι ἠδίκηκας, τ δ ἐξομόσασθαι, ὅτι ἠδικημαι· ἢ ὅτι ἡ πό-

πρεσβεύειν ἡμᾶς τὰς ἐξ ἀρχῆς αἱρεθέντας, ἅπαντας, ἀψευδεῖν
πρὸς Ἀθηναίους ἅμην δεῖν. ἡ μὲν γοῦν τῆς πρεσβείας ἀπο-
δημίας μὲν διδόντες τὰς συγγνώμας· [1] ἀλλ' ὅτι μὲν γοῦν τῆς πρεσβείας
ἕνεκα τοῦ ὅτι τοὺς ὅρκους, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως
ἀπολογήσομαι. σοὶ μὲν γὰρ ἁρμόττει καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομένοις
ἀναφέρειν τὰς χεῖρας· ἐμοὶ δ' ἐφεξῆς λέγειν, ἀναλαβόντι
πάλιν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς πορείας τῆς ὅτι τοὺς ὅρκους
καὶ τῆς πρεσβείας. πρῶτον μὲν γάρ, δέκα πρέσβεων ὄν-
των, ἐνδεκάτου δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ὑπὸ τῶν συμ-
μάχων, ἔδοξεν [a] αὐτῷ συναιτεῖν, ὅτ' ἐξήειμεν ὅτι τὴν ὑστέ-
ραν πρεσβείαν, ἦλθεν· ὅτε οὐ ταῖς ὁδοῖς, ὅπου δυνατὸν ἦν,
τὸν αὐτὸ πανδοκεῖον καταλύειν· ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ πρε-
σβείᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβουλευκότα. περὶ μὲν οὖν
τῆς ὅτι [b] Θρᾴκης ὁδοῦ οὐδὲ γέγονε μνεία. οὐδὲ γὰρ τὸ
ψήφισμα τοῦθ' ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλὰ πολαβεῖν μόνον
τὰς

lecti fueramus, ad obeundam
gationem adigeret, non danda
e verba Athenienſibus exiſti-
vi. At illam quidem legatio-
m, me rationes referente, non
uſabas: hanc autem invadis,
a ad jusjurandum exigendum
fectus ſum: quam ego per-
cue & jure optimo defendam.
m tibi quidem & mentienti-
s omnibus eſt accommoda-
m, tempora transferre: mihi
o, ordine differere, orationis
io repetito à profectione &
atione propter exigendum

jusjurandum ſuſcepta. Primum
equidem, quum legati eſſent de-
cem, atque undecimus accede-
ret is quem fœderati nobiſcum
miſerant, nemo cum iſto cibum
capere, quum ſecunda legatio-
ne exiremus, voluit: neque in
itinere, ubi vitari potuit, in ea-
dem caupona divertere: quippe
qui viderent eum priore legatio-
ne omnibus inſidiatum eſſe. De
itinere porro in Thraciam ſu-
ſcipiendo nulla facta eſt men-
tio: neque enim decreto id no-
bis mandatum fuit, ſed id dun-

taxat,

a Αὐτῷ intelligendum de Demoſthene. W. b Θρᾴκης. I.

1 Αὐτὴ ἐστὶν ἡ τελευτὴ πρεσβείας. 1 Ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ] Τῷ δευτέραν.

τὰς ὄρκους, καὶ ἄλλ' ἄττα· ὅτε ἐλθόντες σκέψεως
[a] ἐπεδέχετο, περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων, ὡς ἀρτίως
ἠκούσατε· ὃ δ' οὔτος οὐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύδεται
καὶ κατηγορεῖν οὐδὲν ἀληθὲς ἔχων, περιπατεῖ.

λα'. Συνηκολούθουν δ' αὐτῷ ἄνθρωποι δύο [1] σκευοφόρα
δέσμα φέροντες· ὧν δὲ τὸ ἕτερον τύγχανεν, ὡς αὐτὸς ἔφη, τὰ
λαντίον αὐλεῖν ἀργυρίου· ὥστε τοὺς συμπαρόντας ἀναμιμνήσκε-
σθαι τῆς ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτῷ. [2] ὃν παῖδα μὲν γὰρ ὄντα
ἐκάλουν, δι' αἰσχρουργίαν τινὰ ἢ πυναῤδίαν, [3] Βάταλον· ἐπὶ
παίδων δὲ ἀπαλλαττόντων, καὶ δεκαταλάντους δίκας [b] ἐπὶ
τῷ τῶν ἐπιτρόπων λαγχάνων, [4] Ἀργὰς ἐκλήθη· ἀνὴρ
γενόμενος, περιεπλάκη τινὶ τῶν πονηρῶν κοινῷ ἐπω-

taxat, ut jusjurandum exigeremus, ac alia quæpiam: nec quicquam, si venissemus, agere nobis licuisset, quum ita Cersobleptis res sese haberent, ut modo audivistis: neque ille quicquam veri dixit, sed mentitur, & quia verum nullum crimen objicere potest, præstigias agit.

31. Sequebantur autem eum homines duo, sarcinas lectulorum ferentes: in quarum altera (ut ipse aiebat) talentum argenti inerat. Itaque collegæ ve-
rum ejus cognominum recor-
ti sunt. Nam puer dum es
ob flagitium quoddam, aut m
litietn, Batalus est vocatus: qu
pueritiam excessisset, & in t
tutores denûm talentûm ac
nes instituisset, Argas est app
latus: vir porro factus, com
ne omnium improborum c
nomentum assumpsit, ut c

a Π. ἐπεδέχετο τὸ περὶ Κ. ἤ. γ. ὡς ἀρτίως ἠκ. Τοὺς δ' ὧν ἀρτίως ἠκ. ὁ ἀ
θήτης, τὸ. b Δ. τ. ἑαυτῷ τὸ ἴσης. Τινὲς δὲ, ἑαυτῷ κ' τὸ ἴσης.

1 Σκευοφόρα δέσμα] Σκευοφορίδιον, ἢ σκευοφορίδεσμον, σκευοφόρα διαδεμένα· τύπος σκευοφορικὴ, ἢ ὀδοιπορική, ἢ καὶ αὐτὸς τὸ ἀναπαυτικὸν χρησίμη ἐστίν. 2 Ἐν παιδὶ μὲν γὰρ ὄντα] Ἐπεὶ καὶ δίκαι γῶν ἔτη γεγονὼς ἐδοκιμάσθη κατὰ τὸ ψήφισμα, ἴσως συγχωρηθέντος αὐτῷ τούτου, ἵνα δικάσηται τοῖς ἐπιτρόποις. κ' γὰρ τὸ νόμῳ ὀκτὼ καὶ δεκαετεῖς ἐδοκιμάζοντο· ὕστερον δὲ ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν οἱ ὀρφανοὶ τοῖς ἐπιτρόποις. 3 Βάταλον] Πλούταρχος· ὁ τῆς Δημοσθένους Βάταλος μόριόν τι τοῦ σώματος τοῖς Ἀττικοῖς αἰσχρὸν πυγαῖος. 4 Ἀργὰς] Ἀργὰς ὄφιος εἶδος. ἔστω δὲ ἀνὴρ διὰ τὸ τὴν φύσιν πονηρὸν, καὶ κακὸς

λίθῳ, συκοφάντης. ἐπορεύετο δὲ λυσόμενος τὸς αἰχμαλώτους, ὡς ἔφη, ἢ παρὰ ὑμᾶς ἀρτίως εἰρηκεν· εἰδὼς μὲν Φίλιππον ὀν τῷ πολέμῳ ὀδένα πώποτε Ἀθηναίων λύτρα παρεξάμενον, ἀκούων δὲ τὸν ἐκείνου φίλων ἁπάντων, ὅτι ἢ τὰς λοιπὰς, ἐὰν ἐφικνῆται γένηται, ἀφήσει· πολλῶν δ' ἠτυχότων, τάλαντον φέρων, εἷς ἀνδρὸς, ὀδὲ τοῦτο λίθῳ εὐτρέπου, ἱκανὰ λύτρα.

λϛ'. Ὡς δ' ἦμεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἢ συνήλθομεν εἰς Πέλλαν, ἢ Φίλιππον ἐκ Θρᾴκης πρόσθεν καπιλήφαμεν, ἀνεγνώσθη μὲν ὃ ψήφισμα καθ' ὃ ἐπρεσβεύσαμεν, ἢ τὰ παρηγγελμένα ἡμῖν παρὰ τοῦ τὸς ὅρκους ἀπολαβεῖν συνελθόντες. ὡς δὲ ὑδεὶς ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐμέμνητο, ἀλλὰ περὶ σμικρῶν ἢ ἐλαττόνων τὰ πλείστων ἐποιοῦντο, εἶπον ἐγὼ λόγους οὐκ ἀγεννεῖς ὄντας παρὰ ὑμᾶς ῥηθῆναι. καὶ παρὰ τοῦ θεῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἢ τὴν καθηγεμονίας ἠτήσατο, ὡς αὐτὸς ὁ καλὸς ἐβούλετο εἶπεν, ὅτω ἢ τὴν ἀπολογίας εὐτάκτως ἀκοῦσαι· ἢ

iator vocaretur. Ibat autem, ivos (ut aiebat) redemptu-, ut modo apud vos etiam it: quum ſciret Philippum à mine Athenienſi in bello ca- pretium unquam poſtulaſſe: ex ejus amicis omnibus audi- eum etiam reliquos, pace ta, dimiſſurum. Ferebat au- talentum, quum multi ea mitate conflictati eſſent, quo us vir, nec is admodum lo- ples, redimi potuiſſet.

32. Ut autem in Macedo- m venimus, ac congreſſi ſu- , & Philippum ex Thracia reverſum deprehendimus; reci- tatum eſt decretum, ex quo le- gati miſſi eramus, & quæ in mandatis acceperamus de jure- jurando exigendo, enumeravi- mus. Quum autem maxima- rum rerum mentionem feciſſet nemo, ſed de rebus minutiori- bus egiſſent omnes, orationem ego habui, quam neceſſe eſt apud vos exponi. Obteſtor au- tem vos, Athenienſes, quem- admodum accuſationem audivi- ſtis, ut ipſe actuſator verba fa- cere voluit; ita etiam reliquum defenſionis audiatis ordine, ea- demque

a Τῷ Scal.

a Π. δ-

τὸν αὐτὸν μοι τρόπον διαμείνατε, ὅτῳπερ ἐξαρχῆς ἐν τοῖς πρ
ρημένοις ἤδη λόγοις ἠκροᾶσθε. ὅσῳπερ γὰρ καὶ ἀρτίως ὑπεθέμην
ὦ Ἀθηναῖοι, εἶπον, συνειλεγμένων τῶν πρέσβεων, "ὅτι μοι δ
"κοίειν ἂν ὃ μέγιστον πρόσταγμα ὑμῖν δεινῶς ἀγνοεῖν.
"μὴν γὰρ τοὺς ὅρκους ἐπολαβεῖν, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλων ἁ
"λεχθεῖναι, καὶ πρὸς τοὺς αἰχμαλώτων εἰπεῖν, καὶν [b]εἰ τι
"ὑπηρέτας, ἔπεμψεν ἡ πόλις, πεισθεῖσα πίστει αὐτοῖς, ἅπα
"ἂν πεαχθῆναι νομίζω. ὃ δὲ νῦν περὶ τοὺς ἄλλους ὀρθῶς β
"λῦσαι δ, ὅσα καθ' ὑμᾶς ἐστιν ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἤδη
"γον ἐστὶν πρέσβεων φορτίων. λέγω δὲ, ἔφην ἐγώ, περὶ
"εἰς Πύλας στρατείας, ἣν ὁρᾶτε δὴ οὐ πεπομένην. ὅπ
"δ' κακῶς σοφίζομαι περὶ τοῦ πράγματος, μεγάλα τ
"ὑμῖν σημεῖα δείξω. πάρεσμι μὲν γὰρ Θηβαίων, ἥκουσι δὲ Λακε
"μονίων πρέσβεις· ἀφίγμεθα δ' ἡμεῖς ἔχοντες [c]ὃ δῆμος ψήφισ
"ἐν ᾧ γέγραπται, πράττειν δὲ τοὺς πρέσβεις καὶ ἄλλ' ὅ, τ
"δύναιτ' ἀγαθόν. ἅπαντες δὲ οἱ Ἕλληνες πρὸς ὃ μέλλοι ἔσε

demque attentione operam mihi detis, qua superiora audivistis. Dixi enim, ut modo posui, Athenienses, in conventu legatorum: *eos mihi visos esse præcipuum populi jussum omnino ignorare. Nam jusjurandum exigere, & cæteris de rebus agere, & de captivis loqui, etiamsi ministros urbs misisset, data eis auctoritate, tamen illos videri mihi rem omnem fuisse confecturos. Summæ autem rerum recte consulere, quatenus ea ad nos aut Philippum attinerent, id ve cerdatorum legatorum munus e Dico autem* (inquam) *de ex ditione, quam in Pylas appar videtis: atque signa vobis os dam manifesta, unde intellig me ea de re non male conjecti Nam & Thebanorum legati sunt, & Lacedæmoniorum ventant, & nos ex plebiscito venimus, in quo scriptum est, gati autem quicquid præterea ni possunt, agunto. Omnes po Græci expectatione eventus*

a Π. δυκείης. τ. δ. δυκείησιν. δυκείησιν. I. δυκειηδρ Scal. b Εἰ τὲς Scal. c Τὸ ᾧ Scal.

βλέπωσιν. εἰ μὲ δι ἠγεῖτο ὁ δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐξῆν ἂν μὴ παῤῥησίας ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς Φίλιππον, Θηβαίων μὲ ἀφελεῖν τ ὕβριν, Βοιωτοὺς δὲ ἀναγκάσαι τὰ τείχη, ζητ' ἀν ἠξίουν ἐν τῷ ψηφίσματι· νῦν δὲ αὐτοῖς μὲ καταλιπεῖν τ εἰς ὃ αἱροῖεν ἀναφορὰν, ἂν μὴ πείθωσιν· ἐν ἡμῖν δὲ κινδυνεύειν οἰήθης δεῖν. δεῖ δὲ τὰς πόλεις τὰ κοινὰ φιλοτιμουμένους μὴ κατέχειν μὲ ἑτέραν χώραν πρέσβεων, ὃς ἐξὸν πέμπειν ἀνθ' ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτοὺς δὲ πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας φέρειν· ὧν εἷς ὢν Ἐπαμινώνδας φοβηθεὶς, οὐχ ὑποπτήξας τ Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε μεγαλοφρόνως ἐν τῷ πλήθει τ Θηβαίων, ὡς δεῖ τὰ τ Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τ προσαστίου τ Καδμείας.

γ'. Ταῦτα δέ μου μεταξὺ λέγοντος ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοσθένης, ὡς ἴσασι πάντες οἱ συμπρέσβεις ἡμῶν· οὗ γὰρ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, [b] Βοιωτιάζει. ἦν δ' ἃ πρὸ αὐτοῦ ταῦτ' ἐλέγομεν,

"Av-

...nsi. Quod si populus se decere ...uisset, libere in decreto pro...gare ut Philippus Thebanorum ...lentiam compesceret, & Bœotiæ civitates instauraret, hæc ...m in decreto petiissent: nunc ...bi reliquerunt, ut rem ad in...tum eventum referre possint, si ...persuaserint: nostro autem ...iculo rem explorandam censue...t. Decet igitur eas qui suam ...steriam reipublicæ probatam ...int, non eorum legatorum oc...are locum, quos Atheniensibus nostro loco mittere licuisset; nos ipsos autem vitare offensionem Thebanorum: quorum unus Epaminondas imperator, non perterritus autoritate Atheniensium, apud Thebanos aperte dixit, Atheniensis arcis propylæa transferenda esse ad Cadmeæ ornamentum.

33. Hæc me dicente, maxima voce exclamat Demosthenes, ut sciunt omnes collegæ: nam præter cætera mala, etiam Bœotis favet. Aliqua quidem hujusmodi ab eo dicta fuerunt, *Ho-*

Ἠξίωσιν, καταλιπεῖν, & ἀφῆκα : referuntur enim ad τὸ δῆμος. alioquin subl. οἱ Ἀθηναῖοι. *W.* [b] Βοιωτιάζει] Περὶ τὰς Βοιωτὰς πάντα ζῇ ὁ Δημοσθένης. *W.*

a Πα-

"Ανθρωπος ὑτοσὶ ταραχῆς καὶ τόλμης ἐστὶ μεστός. ἐγὼ
"ὁμολογῶ μαλακὸς εἶ), κ) τὰ δεινὰ πόρρωθεν δεδιέναι. ἀ
"χορδεῖα μέντοι μὴ συνταράττειν ἡμᾶς τοὺς ἄλλους
"πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς τοὺς πρέσβεις μη
"τοῦτ' ἀγαθὸν ὑπολαμβάνων εἶ). πορεύε) Φίλιππος εἰς Π
"λας, ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτομαι. ὑδείς με τῶν ἄλλων ἔπεισε
"Φιλίππου κρεῖττον, ἀλλ' ὃν ἂν εἴπῃ τι μὴ δέον, ἢ παρεῖ
"τι μὴ προσπαγμένων. πέρας δὲ τῶν πραγμάτων, ἐψηφισ
οἱ συμπρέσβεις, κατ' ἄνδρα ἐπερωτώμενος ἕκαστος ἡμῶν,
νομίζει συμφέρειν, τοῦτο λέγειν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κα
μοι τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὰ μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λδ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, συνελέγη με εἰς Πέλ
εἰσπρεσβεῦσαι, πρῶτοι δὲ ὁ Φίλιππος, κ) τοὺς Ἀθηναίων πρέσ
ὁ κήρυξ ἐκάλει, ἐγὼ τοίνυν μ' [a] πρῶτον ἡμῶν, ὃς καθ' ἡλικίαν, ἀπ
ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ, ὃ παρά ποιν [b] εὐδοκίμει κ) κόσμος ἦ
πολ

Homo iste est tumultus & audaciæ plenus: ego vero me fateor esse mollem, & pericula, etiam dum longe absunt, pertimescere. Verum edico, ne nos urbes inter se committamus: atque id è re nostra esse puto, nequid nos legati temere moveamus. Proficiscitur Philippus ad Pylas, ego vero me abscondo: nemo me propter arma Philippi in judicium adducet, sed siquid dixero quod non oportet, aut siquid egero quod in mandatis non accepi. Ut paucis autem dicam, decreverunt collegæ, ut viritim quisque sen
tiam rogatus, quod è repub
esse putaret, id diceret. H
ut à me vere dici constet, v
mihi collegas, eorumque re
testimonium.

TESTIMONIUM

34. Postquam igitur lega
nes Pellam convenerant,
Philippus aderat, & præco
gatos Atheniensium vocab
primum processimus, nulla
tis ratione habita, ut in pri
legatione (quod apud quos
celebratum, & ornamento
vi

a Πρῶτον. 1. b Πρ. κ) εὐδοκιμεῖ.

λεως ἐφάνετο, ἀλλὰ τῇ Δημοσθένους ἀναιδείᾳ. φά-
σαν δὲ πάντων ἐσχατος εἰς πάντων, τὴν τάξιν δ' ἔφη τοῦτος λέγειν ὑπ' ἀν-
δρῶν ἀλιτηρῶν, ὧν ὀλιγωρεῖν τινι, ἀμπλήμενος εἰς ἐμὲ, πρα-
γμάτων τὰ Φιλίππου ὄντα, τοῖς ἄλλοις λέγον μὴ κρίνειν
ἐᾶν. ἀρξάμενος δὲ λέγειν, ἔφη τοὺς διαβολήν τινα τῆς
παρρησίας ὑπέχοντας, ὡς οὐκ ἄπαντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὁμοίως
δόξης ἥκειν, διεξῆλθε τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπαρχούσας εἰς Φί-
λιππον αὐτῷ. ἔφη τε μὴ δεῖν ἐπὶ τῷ ψηφίσματι τῷ Φιλοκράτους
συμμαχείαν, ὅτε ἔφθασε πρεσβεύομεν· ἐξεῖναι γὰρ Φιλίππῳ
πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πέμπειν. δεύτερον δὲ ὑπεν-
γνῶναι τὸ ψήφισμα, ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, καὶ κῆρυκι καὶ
πρέσβεσι Φιλίππου παρασκευὴν. τρίτον δέ, ὃ περὶ τῆς βουλεύ-
σεως καὶ δήμων ὑπὲρ εἰρήνης ἐν ταχτοῖς ἡμέραις· ἃ μὲν οὖν
ἔφη περὶ τούτου συμβῆναι τῷ λόγῳ, ὅτι πρέσβεις ἀπεστεί-
λατο καὶ εἰρήνην ἐκάλεσεν, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρό-
νοις.

ti habitum fuit) ſed pro De-
ſthenis impudentia. Nam
um ſe omnium natu mini-
m eſſe profiteretur, primas
endi partes ſe nemini con-
urum affirmabat: neque com-
ſurum, ut quidam (me in-
ens) Philippi auribus occu-
is dicendi vices aliis præri-
et. Ut autem exortus eſt
n quadam collegarum crimi-
one, quos neque omnes iiſ-
n de rebus, neque conſen-
tibus animis adeſſe ſignifica-
ſua officia Philippo præſti-

ta commemorabat: primum, ut
Philocratis decreto ſuffragatus
eſſet, violatarum legum accuſa-
ti: quum is ſcripſiſſet, licere
Philippo legatos de pace Athe-
nas mittere. Deinde recitavit
decretum quod ipſe ſcripſerat,
pacem faciendam cum caduceа-
tore & legatis à Philippo miſſis.
Denique illud, ut populus intra
certos dies de pace deliberaret:
ac talem verbis ſuis ſignificatio-
nem interjecit, ſe primum iis
qui pacem excluderent, os ob-
turaſſe, non verbis, ſed tempo-
ribus.

δὲ Scal. ὁ Τ. Υ. τὸν τῷ ψηφίσματι. Καὶ ὀλίγῳ ὕστερον, δευτέρου δέ.
τρίτου δέ.

νοις, ἔπειθ' ἕτερον [a]ἐπῆγε ψήφισμα, δεῖν περὶ συμμαχ
βουλεύσασθαι τὸν δῆμον καὶ μὴ ταῦτ' ἤδη ὁ περὶ τ
προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τοῖς πρέσβεσι τοῖς Φιλ
που ψήφισμα· καὶ προσέθηκε τῷ [b]Φιλίππῳ τῷ ἐ
αὐτοῦ, καὶ προσκεφαλαίων δύσιν, καὶ φύλακάς τινας,
ἀγχιπόλας, ἀφ' ὧν τοὺς φθονοῦντας καὶ βασκοῦντας εἰς τ' αὐτ
λυπηρὸν ὑβρίσαι· ἃ καὶ τὰ δὴ καταγέλαστα πάντ' ἦν,
οἷς ὁ συμπρέσβεις ἐπεκαλύψατο· οὐκ ἐξέπιπτε τὴς σ
σβεις τοὺς Φιλίππου, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ αὐτῷ, ὅτ' ἀπήγ
[c]ὑπῆρχε ζάλη, καὶ συμπλοῦς ἐφ' ἵππου, οὐ καταδύ
τὸ σιτίον, ὥσπερ ἔνιοι φασίν, ἀλλὰ φανερῶς ὑπὸ
μῶν τῶν τοῦ πράγματος ἀπεστερήσαι. ἐκεῖνα δὲ
καὶ σκώπτετο· "οὐκ εἶπον ὡς καλὸς [d]ἐστὶ γ
"μὴ γὰρ τοῦ ὄντος ὄφελ' εἶναι κάλλιστον." ὀφθεὶς ὡς δεινὸς σ

ribus. Deinde aliud decretum adduxit, quo ſcripſiſſet, deliberandum eſſe populo de ſocietate ineunda. Poſt aliud decretum de Philippi legatis, primas ſedes Bacchanalibus eis eſſe concedendas. & adjecit ingentem curam ſibi de iis ſuſceptam, & cervicalia quæ apponi curaſſet: ſomnumque propter quorundam invidiam qui nominis ejus ſplendorem contumeliis imminuere voluiſſent, ſibi eſſe ademptum. Adjecit illa etiam maxime ridenda, quor collegas ita pudebat ut faci obtegerent: ut Philippi lega hoſpitio excepiſſet; ut eis ceſſuris bigas mulorum con xiſſet, & equo eos comit eſſet, non in tenebras demer ut alii quidam, ſed aperte ſervantiam & ſtudium ſuum ſtendiſſet. Illa vero demum hementer etiam corrigebat, non dixiſſe Philippum eſſe moſum: nihil enim eſſe muli formoſius: neque potando

a Ἐπήγετο Scal. b Τ. δ. τῷ περὶ αὐτούς. c Ὀφείλει potius. Co d Π. ἦν.

1 Ἐπικαλύψασθαι] Τὸ ἐπέπιπτε ἐπεκαλύψατο ὑπὸ πληχύτητος τοῦ λόγου Δημοσθ
ἐπεμέμφετο.

ρεῖν, ἀσυγκίνητον καὶ ἀπαραλλάκτως τὸν αὐτὸν ἔχοντα τρόπον· οὐδ' ἐπὶ μισθοῦ τινος ἐπαινεῖν τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐπιτήδεια εἶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρηγορῶ, τοιαῦτα ἦν ἃ ἔλεγον περὶ τῶν πρέσβεων, ὡς ἐπὶ ταῖς ἐπαύλεσι, ἃς ἀπὸ τῆς πόλεως ἐποιήσαντο, ἐφ' οἷς γελάσεσθε ἴσως ὑμεῖς τυχὸν ἐγένεσθε. λέγω. Ἐπειδὴ δὲ περὶ ἐπαύλεως ἐγένετο, ἠναγκάζομεν ἐγὼ λέγειν μὴ τοιαύτην ἀπεδόμεθα, καὶ κολακείας αἰσχρᾶς ἐφθονοῦμεν· καὶ μικρὰ διεξῆλθον ἐξ ἀνάγκης περὶ τῶν περιημμένων καὶ τῶν συμπρέσβεων ὑπὲρ Ἀμβολιτῶν· λέγων ὅτι πέμψειεν ἡμᾶς Ἀθήναζε πρέσβεις οὐκ ἀπολογησομένους ἐν Μακεδονίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἰκοθεν ὡς ὑβρίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως. βραχέα δ' ὑπὲρ τῶν ὅρκων διεξῆλθον, ἐφ' οἷς ἥκομεν ἀπολυσόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἃ προσετάξατε ἡμῖν, διεξῆλθον. ἀγαθὸς δὲ εἰπεῖν καὶ τοῖς λόγοις δεινὸς Δημοσθένης οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη. καὶ δὴ περὶ τῆς Πύλας στρατείας εἶπον, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ Δελφῶν,

præfatus de calumnia, collegis facta, dixi, *missos esse nos ab Atheniensibus legatos, non ut in Macedonia pro nobismet causam ipsi diceremus: sed eò quod domi judicio de nobis facto, civitate digni essemus.* Pauca item de jurejurando fum præfatus, cujus exigendi gratia veniſſemus: cæteraſque res quas nobis mandaveratis, expoſui. Nam copioſus & eloquentia præſtans Demoſthenes nullius rei neceſſariæ meminerat. Itaque & de expeditione ad Pylas feci mentionem, & de ſacris, & de Delphis,

φῶν, καὶ περὶ τῆς Ἀμφικτυόνων· καὶ μάλιστα μὲ Φίλιππ
ἠξίουν μὴ διὰ ὅπλων, ἀλλὰ μετὰ ψήφου καὶ χρίσεως τ
κριθησόμενος· εἰ δ' ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη, τοῦτο δ' ἐμοὶ φαί
νετο· ὅ γε διατοπεύσειν παρῆν ἐγὼ συμβήσεσθαι, ἔφην ὅτι τὰ μέλ
λοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βουλεύε, πολλοὺς περισκο
πεῖσθαι ὑπὲρ εὐσεβείας ἔχει, καὶ τοῖς [b] περὶ τὰ πάτρια ἐγ
χειρῆσι διδάσκειν, προσήκειν τοῦτο. ἅμα δὲ ἐξ ἀρχῆς δι
ῆλθον τὸν κόσμον ἐν ᾧ ἐσμεν, καὶ τὸν περὶτὴν συνοδον γε
μένην τῶν Ἀμφικτυόνων· καὶ τοὺς ὅρκους αὐτῶν ἀνέγνων, ο
οἷς ἔνορκοι εἰσὶ τοῖς ἀρχαίοις, "μηδεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυ
"νίδων ἀπάξεσθαι ποιήσειν, μηδ' ὑδάτων ναμασπάσιν ἐμπο
"μήτε σὺν πολέμῳ, μήτε σὺν εἰρήνῃ· ἐάν δέ τις ταῦτα [c] π
"ραβῇ, στρατεύειν ἐπὶ τοῦτον, καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσ
"καὶ ἐάν τις ἢ συλᾷ τὰ τοῦ θεοῦ, ἢ [d] συνειδῇ τι, ἢ βο
"λόμενος τὶ κατὰ τοῦτο σὺν τῷ ἱερῷ, συμπράσσειν ἢ ποεῖ ἢ χ

phis, & Amphictyonibus. In primis autem à Philippo petii, ut res eas non vi & armis, sed suffragio & judicio constitueret. Quod si fieri non posset (ut dubium non erat, quum exercitus convenisset atque in procinctu staret) dicebam ei qui de sacris Græcanicis deliberaturus esset, magnam religionis curam esse suscipiendam; & iis qui de patriis ritibus docere vellent, auscultandum: eademque opera à primordio commemorabam, ut templum ædificatum esset, Amphictyones principio co veniissent, eorumque jusjura dum recitabam, quo veteres stricti essent, *se nullam urb Amphictyonicam eversuros, que aqua profluente prohibitur sive pace sive bello: quod si contra faceret, ei se bellum turos, & urbes excisuros. Si vero Apollinem vel Spoliaret, illius injuriæ consçius esset, contra ea quæ in templo sunt c filium mitteret, eum se manibus*

a Τύχαι] Τὰ συνεῖναι τὰ ἐν Δελφοῖς. W. εὐβελῆ. I. ἢ, στρατεύειν. d Π. συνειδῇ.

b Επὶ. I. c Γρ. παραβῇ. Π.

εἰ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει· καὶ τέλος τῷ ὅρκῳ
ἀρὰ ἐπῆν.

λς'. Τούτων δὲ διαγνωσθέντων, ἀπεφαίνομεν ὅτι ἐμοὶ
δοκεῖ δίκαιον εἶναι μὴ πεῖσαι καταστρέψαντας τὰς ἐν
Βοιωτοῖς πόλεις, ὅτι δὲ ἦσαι Ἀμφικτυονίδες καὶ ἔνορκοι.
καταριθμησάμην [a] ἔθνη δώδεκα τὰ μετέχοντα τῆς ἱερᾶς·
Θετταλούς, Βοιωτούς, τὸ Θηβαίους μόνους, Δωριέας, Ἰωνας,
Περραιβούς, Μάγνητας, Λοκρούς, Οἰταίους, Φθιώτας, [b] Μα-
λιεῖς, Φωκεῖς· καὶ τούτων ἔδωκα ἑκάστοις ἕνα ψῆφον
φέρεσθαι, τὸ μέγιστον δὲ [c] ἐλάττοσιν τὰ ἥκοντα [2] ἐκ Δωριέως
καὶ Κυτινίου, ἴσον δυνάμενον Λακεδαιμονίοις, δύο γὰρ ψή-
φους ἑκάτερον φέρειν ἕνα, πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸ [d] Ε-
ρετριέα καὶ Πριηνέα τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους κα-
τὰ ταὐτά. τοιοῦ μὲν οὖν ἀρχαίου τῆς στρατείας ταύτης
ὁσίου

*…sque, & voce, & totis viri-
…ulturos.* Annexam etiam
…e jurijurando atrocem execra-
…nem.

36. His recitatis, pronuntia-
…justum videri mihi ne Boeo-
…urbes eversas jacere patere-
…, ut quæ & Amphictyoni-
…essent & jurejurando com-
…hensæ. Enumerabam porro
…tes duodecim, quæ templi
…icipes essent; Thessalos,
…otios (non Thebanos solos)
…ienses, Iones, Perrhæbos,
Magnetes, Locrenses, OEtæos,
Phthios, Maleenses, Phocenses:
& harum gentium unamquam-
que demonstrabam par suffragii
jus habere, maximam idem quod
minima; eum qui venisset
Dorio & Cytinio, tantum va-
lere quantum Lacedæmonii
(binum enim quamque gentem
suffragium ferre) ex Ionibus i-
tem Eretrienſem & Prienenſem,
quantum Athenienſes, ac cæte-
ros eodem modo. Principium
igitur expeditionis illius pro-
nuntiabam

a Δ' ἔθνη. 1. b Μαλιεῖς Scal. c Ἐλαττόσιν Scal. d Δ. τ. Ἐρυθραίων.

Ἀρὰ ἐπῆν.] Αὕτη ἡ ἀρὰ ἦν τῷ ὀμόσαντι τὸν ὅρκον. 2 Ἐκ Δωριέως.] Δώριον τὸ Κυτίνιον. Σπείρει τρεῖς πόλεις Δωριακάς.

a Εἰ-

ὁσίαν καὶ δικαίαν ἀπεφηνάμην [a] εἶναι. συλλεγέντων δὲ τῶν Ἀμφικτυόνων [b] εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ τυχόντων [c] ἰσηγορίας καὶ ψήφου, τὰς αἰτίους τῆς ἐξ ἀρχῆς καταλήψεως τοῦ ἱεροῦ δίκης ἠξίουν τυχεῖν, μὴ τὰς πατρίδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς χειρουργήσαντας, καὶ βουλεύσαντας· τὰς δὲ πόλεις, πρεχούσας εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας, ἀζημίους εἶναι· εἰ δὲ [d] ἐπεξελθὼν [e] δυνάμει βεβαιώσειε τὰ Θηβαίων ἀδικήματα, παρ' ὧν μὴ βοηθεῖς, οὐκ ἀπολήψη χάριν· οὐδὲ γὰρ ἂν δυνάμενοι αὐτοὺς τηλικαῦτα εὐεργετῆσαι, ἡλίκα Ἀθηναῖοι πεποίηκεν, ὧν οὐ μεμνῆσθαι, [f] οὓς δ' ἐγκαταλιπεῖν, ἀδικεῖσθαι· χρήσιμοι δ' [g] ἐχθροῖς μᾶλλον, ἀλλ' ἢ φίλοις. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, τοὺς ἐκεῖ λόγους ῥηθέντας ὑμῖν ἀκριβῶς διεξιὼν, ἐν κεφαλαίῳ πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἡ μὲν τύχη καὶ Φίλιππος

nuntiabam oportere juſtum eſſe. Ubi ergo Amphictyones in templo conveniſſent, ac æquabile dicendi jus & ſuffragium adepti eſſent, eos qui autores fuiſſent templi principio occupandi in judicium adducendos cenſebam: non patrias eorum, ſed eos ipſos qui manum admoviſſent, & conſilium dediſſent: urbes autem quæ facinorioſos exhibuiſſent; indemnes eſſe oportere. Sin armis rem executus, injurias Thebanorum confirmares, ab iis quibus eſſes auxilio, gratiam ti relatum non iri (neque enim tanta in eos poſſe conferre b neficia quanta olim contuliſſe Athenienſes, quorum illi n memniſſent) quos vero de reres, iis injuriam facturum, inde hoſtes potius tibi exauc fore non autem amicos. Ne ro ſermonibus illic habitis acc rare apud vos commemoran immorer, ubi ſummatim de mnibus dixero, deſinam. nes fortunam & Philippum

a Εἶναι] Sc. δίκην. W. b Ἀπαντῶν εἰς τὸ Scal. c Ἰσηγορίας. 2. d Ἐπεξελθὼν] Sc. κατὰ Φωκέων, qui in armis adhuc erant. W. e Δυνάμει] Sc. ὅπλων. Scal. f Οὓς] Phocenſes, opinor, innuit. W. g Ἐχθροῖς] Sc. Θηβαίοις. W.

ιαν τῶν ἔργων κύριοι· ἐγὼ δὲ, τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, καὶ τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ μὲν οὖν ἐρρέθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν· ἀπέβη δὲ οὐχ ὡς ἡμεῖς ηὐχόμεθα, ἀλλ' ὡς Φίλιππος ἔπραξε. πότερον οὖν ὁ μηδὲν προθυμηθεὶς ἐργάσασθαι ἀγαθὸν, δίκαιός ἐστι νῦν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μηδὲν ὧν τοῦ δέοντος ἐλλείπων; ἐγὼ δὲ τῷ παρόντι καιρῷ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παρέλειπον.

λζ. [a] Εἶπε δὲ ὡς ἐψευδολόγουν, φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Θήβας ἔσεσθαι ταπεινὰς, καὶ τοὺς Εὐβοέας ὡς ἐφόβουν, ἀπάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς, [b] ὃ δὲ ποιεῖ καταμάθετε, ὦ Ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ παρὰ Φιλίππῳ μὲν ὢν, ἠξίουσα, πρὸς ὑμᾶς ἥκων ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς [c] Θήβας Βοιωτίας δίκαιον ὑμῖν εἴη, καὶ μὴ τῆς Βοιωτίαν, Θήβας. τοῦτο δὴ ἀπαγγεῖλαι μὲν ὑποφάσκει με φησίν. ἔλεγον δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Κλεοχάρης

m gerendarum fuit autoritas: nes me, benevolentiæ erga s & orationis habendæ pote-. Ea porro à me dicta ſunt dici fuit æquum, quæque veſtra fuerunt: eventus au-n is conſecutus eſt qui non tis noſtris, ſed Philippi actis ondit. Utrum igitur æquius eum cui ne in animo fuit ali-d boni præſtare, autoritate ere; an eum qui nihil quod uit, prætermiſit? Nunc ve-propter tempora, multa præ-mitto.

37. Dixit autem mentitum eſſe me, quum profiterer intra paucos dies Thebas fore humiles, & Euboeenſibus terrorem incuſſiſſe, quum vos ſpe aliqua producerem. Quid autem faciat, cognoſcite Athenienſes. Ego enim dum apud Philippum eſſem, petii: quum ad vos reverterer, renuntiavi, cenſere me eſſe æquum ut Thebæ eſſent Boeotiæ, non ut Boeotia Thebarum eſſet. Hoc iſte me non renuntiaſſe, ſed promiſiſſe ait. Dixi autem apud vos Cleocha-

rem

a Vide Dem. cap. 8. b Ὃ δ' ἐποίει Scal. c Θηβῶν. 2.

Θήβας Βοιωτίας] Τοῦτ' ἔστι τὰς Θήβας τῆς Βοιωτίας μᾶλλον εἶναι, καὶ μὴ τὴν ὅλην Βοιωτίαν εἶναι Θήβας τῶν.

a Vide

ρης ὁ Χαλκιδεὺς θαυμάζειν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τ' ἐξ
φης ὁμόνοιαν, ὡς καὶ ὃ προστεταγμένον ἡμῖν, πρᾶττειν ἀγ
θὸν ὅ, τι ἂν δυνώμεθα, ὑπὲρ τῶν ψηφίσματι. τοὺς γὰρ μικροπολ
τας, ὥσπερ αὐλοὺς, φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπορρήτα. ζῶντα
δυνήσασθαί με φασὶν, ἀλλ' ἐπιτηδείως, τῷ Εὐβοείᾳ ὠφ
δώσειν. ἐγὼ δὲ παρελθεῖν δεῖν τῷ πόλιν τῷ περὶ π
ὅλων μέλλουσ βουλεύεσθαι, μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ἀνήκοον ε
λεῖν. [a] Διέβαλλε δὲ καὶ τοῦτον [b] διαιρούμενος τὸν λόγον, ὡς ἀπα
γέλλειν ταῦτ' ἐθέλοι βουλόμενος, ἵνα ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους κω
λύοντος. ἐγὼ δὲ ἥδέως ἂν ὑμᾶς ἐροίμην, εἴπερ πώποτε Ἀθηναίων π
σβευτὴς ἐκπεμφθεὶς, ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε, κεκώλυ πρὸς τ
μον ἀπαγγεῖλαι· καὶ ζῶντα παθὼν καὶ ἀπραθεὶς ὑπὸ τ συμπ
σβειαν, τούτους ἔγραψεν ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ὅπ' ἄριστον. Δ
μοσθένης οὖν ἦκεν ἀπὸ τ ὑστέρας πρεσβείας, ἐν ᾗ φησι τὰ τ Ε
λίπων πράγματα ἀναπαπαυ, ὃν ἐν ᾧ ψηφίσματι μόνον ἡμ

rem Chalcidenſem dixiſſe, mirari ſe veſtram & Philippi ſubitam concordiam, quod in decreto nobis mandatum fuit, *quicquid boni præterea præſtare poſſimus nobis eſſe agendum.* Nam qui parvorum, ut ipſi, oppidorum eſſent cives, iis majorum arcana civitatum eſſe terrori. Hæc iſte me non renuntiaſſe ait, ſed promiſiſſe vobis Eubœam traditurum. Ego vero in iſta eram ſententia, urbem de ſummis rerum deliberaturam, nullam non à Græcis habitam orationem audire oportere.

38. Illam etiam oration
inſidioſa diſtinctione calumn
tus eſt, ſe, vera renuntiatur
à me & Philocrate eſſe proh
tum. Ego vero vos rogato
lo, an unquam quiſquam At
nienſium legatus prohibitus f
rit, quominus acta ſua pop
renuntiaret, idque per colleg
& ab iiſdem affectus contu
liis, tamen ſcripſerit, eos
dandos, & ad cœnam invit
dos. Demoſthenes autem à
ſteriore legatione reverſus,
ſtatum Græciæ queritur e
ſum, non decreto duntaxat

a Vide cap. Dem. 15. & 53. b Διαιρούμενος τὸν λόγον. Scal.

πίνει, ἀλλ' ἀπαγγέλλειτος τοὺς τ' ἄλλους ἐμοῦ τὰς τότε πρὸς Ἀμφικτυόνας λόγους καὶ Βοιωτοῦς, οὐχ ὥσπερ νῦν σπουδάζοντος, ἀλλ' ἐπιχορδεύοντος, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην ἄριστα ἐκρίβωσά τε, καὶ δὶς μὲν στρόφον ἐπεδεηκάμην, καθυμνηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ μὴ τῶν ἄλλων συμπαρόντων, καὶ διεροβούμενος εἰ τἀληθῆ καὶ ταῦτα ἀπήγγελλα τοῖς Ἀθηναίοις, ἄνδρ' ἐκ τοῦ Φίλιππον εἶπον, πάντων μαρτυρούντων καὶ ἐπαινούντων με τῶν συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς ὅτι πᾶσιν, οὐκ ἔφη μέ, ὥσπερ ἐκεῖ εἶπον, ὕπνος οἱ τῷ παιδὶ λέγειν, ἀλλ' ἐκεῖ διαλάσιος ἄμεινον· καὶ τότ' ὑμεῖς (i) μὲν ψῆφον μέλλοντες φέρειν, ἐμοὶ μάρτυρες. καίτοι τίς ἂν ἄνδρ' ἀγαθὸν καὶ δίκαιον ἐγκάλεσε ἢ τότ' ἐξελέγχειν εὐθὺς, εἶτα τὸν ὕστερον ἐξαπατᾶν;

λθ'. (k) Φὴς γάρ με ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν ἀντιλέγοντα, ὅτι ἐν πόλει, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ αἰσθέσθαι, ἐν ᾗ συμβουλεύειν μοι φαίνῃ· (l) κἀκείνης μὲν ἅμα κατηγορῶν, οὐ φὴς κατη-

dit, ſed quum apud popu-
renuntiaſſem habitam tum
Amphictyonibus orationem
que Bœotis, non per com-
dium & feſtinationem, ut
nc, ſed quam accuratiſſime
ui, totidem verbis, eamque
pulus vehementer approbaſ-
; advocatus à me & collegis,
accurate rogatus de ſingulis,
um vera & eadem renuntia-
apud Athenienſes quæ apud
ilippum dixiſſem: omnibus
atis atteſtantibus & me col-
dantibus, ſurrexit poſt omnes,
dixit, me non, quemadmo-

dum in præſentia dicerem, tunc etiam dixiſſe, ſed illic duplo melius. Horum vos qui ſuffragia laturi eſtis, teſtimonium mihi perhibebitis. Enim vero quæ magis opportuna ei dari potuit occaſio mei redarguendi, quam tum ſtatim, ſiqua in re urbem decipiebam?

39. Ais enim, prima legatione te non animadverſiſſe meam contra rempublicam conſpirationem, ſed in poſteriore intelexiſſe, in qua te patrocinari mihi conſtat; & quū illam interim accuſes, acculationem tamen diſſi-

i Ἐμοὶ μαρτυρεῖτε Scal. k Vide Dem. orat. cap. 6. l Κἀκείνης] Sc. τῆς πρεσβείας. W.

κατηγορῶ· τὸ δ' ὅτι τὰς ὅρκους κατηγορῶ. καίτοι εἰ τὴν εἰρήνην ψέγεις, σὺ μὲν τὴν συμμαχίαν ἔγραψας· καὶ Φίλιππος εἶπε τὸν πόλεμον ἐξηπάτα, διὰ τοῦτο ἐψεύδετο, ὅπως ἡ εἰρήνη ἥν ὡς συνέφερεν αὐτῷ, τύχοι. ὑμῶν μὲν πρότερα πρεσβεία τὴν χαρὰν τοῦτον εἴχεν, δὲ ὑστέρα [a] ὅτι πεπραγμένοις ἐγίνετο. τίνες οὖν ἦσαν αἱ ἀπάται ταῦτα γὰρ [b] ἔστ' ἐκ τούτου ἀνθρώπου, ἐξ ὧν εἴρηκε, λογίσασθε.

μ'. Εἰσπλεῦσαι μὲν φησὶν ὑπὸ μονοξύλῳ πλοίῳ κατὰ [1] τὸν Λυδίαν ποταμὸν τὴν νυκτὸς ὡς Φίλιππον, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἐλθοῦσαν Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν γὰρ Λεωσθένης, ὁ φάσκων ἐνθένδε διὰ τὰς συκοφάντας, [2] ἃ δυνατὸς ἦν ὅτι δεξιώτατος, φολλοὺς γράψαι· οὓς οὐκ ὀκνῶ τινες ἀποφαίνεσθαι, μὴ Καλλίστρατον Ἀφιδναῖον, τῶν ἄλλων μᾶλιστα εἰπεῖν δυνάμενον· αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ὡς ὑπὲρ Δημοσθένης ὑπὲρ [c] ὑμῶν οὐκ ἠδυνήθη, οὐδ' ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἀνδρα-

dissimulas: hanc vero accusas, qua jusjurandum exegimus. Atqui si pacem vituperes, tu etiam societatem decrevisti: & Philippus, siqua in re urbem decipiebat, propterea mentiebatur, ut eam consequeretur pacem quæ è re sua esset. Hæc igitur ratio prioris legationis fuit: posterior autem rebus jam confectis facta est. Quæ igitur in ea fraudes fuerunt? nam quantus iste sit impostor, ex ejus oratione colligitur.

40. Ait me noctu per Lydi amnem celoce ad Philippum jecisse, & literas quæ huc m sunt, Philippo scripsisse. N Leosthenem, qui propter c mniatores urbe exulet, non lepidum esse qui epistolas bat: quamvis sint qui dicant e post Callistratum Aphidnæu omnium fuisse eloquentissim neque ipsum Philippum, tra quem vos Demosthenes fendere non potuit, neque zantium Pythonem, homin

a Επὶ πεπραγμ.] Τῆς εἰρήνης ἤδη γεγενημένης, καὶ τὰ συνθηκῶν. W. b ὅπ ἔστ' ἐστὶν &c. c Ἡμῶν. I.

1 Τὸν Λυδίαν] Γράφεται Λοιδίαν. ἔστι δὲ Λοιδίας Μακεδονίας ποταμὸς ὃς φησιν Ἀρποκρατίων. 2 Οὐ δυνατ Εἰρωνεία.

πεὶ δ[b] χάφειν μέγα φρονῶν· ἀλλ', [c] ὡς ἔοικε, δ τοξᾶσμα
μὲ προσεδέετο. [d] ἢ λέγεις μὲ ὅτι Φιλίππῳ μὴ ἡμέραν, πολ-
άκις μόνος μόνῳ, διελεγόμην, αἰτιᾶ δὲ εἰωθέναι με νύκτωρ
τ ποταμόν· ὅτω νυκτερινῆς βαιτολῆς δ τοξᾶσμα ἐδέη-
θη. ὅτι δ' ὧδε ἀληθῆ λέγεις, ἤκουσι μὲ μαρτυρήσοντες,
οἷς ὧν [e] συνεσίτουν, Αγλαοκρέων ὁ Τενέδιος, καὶ Ιατροκλῆς ὁ
Πασιφῶντος, μὴ ὧν ἑξῆς ἅπαντα τ χρόνον τὰς νύκτας ἀνε-
καυόμην, οἱ συνίσασιν ἐμοὶ μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐτῶν
νύκτα ἀπογενομένῳ, μηδὲ μέρος νυκτός. ἄγομεν δὲ καὶ τὰς οἰ-
κέτας, [f] καὶ παραδίδομεν εἰς βάσανον· καὶ τ μὲ λόγον, εἰ [g] συγ-
χωρεῖ ὁ κατήγορος, καταλύω. παρέσται δὲ ἤδη ὁ δήμιος, καὶ βα-
σανιεῖ σώματον ὑμῶν, ἂν κελεύητε· [h] ἐνδέχεται δὲ λοιπὸν μέρος

ii ſcribendi artem laudi ſibi
ſcit: ſed mea ſcilicet opera
rem conficiendam fuiſſe o-
us. Aliàs dicis me ſæpe inter-
u ſolum cum ſolo Philippo
ſe colloquutum, aliàs crimi-
ris me noctu fluvium trajeciſ-
: uſque adeo nocturnis literis
it opus. Te autem nihil dice-
veri, adſunt qui teſtentur, ii
m quibus victu communi ſum
us, Aglaocreon Tenedius, &
Iatrocles Paſiphontis filius (cum
quibus per totum id tempus
continenter ſingulis noctibus
dormivi) qui conſcii ſunt me
nullam unquam noctem aut no-
ctis partem à ſe abfuiſſe. Ad-
ducimus etiam famulos, & ad
quæſtionem damus: ac oratio-
nem, ſi conceſſerit accuſator,
omitto. Adeſto autem carnifex
jam, & coram vobis torqueat, ſi
juſſeritis: ſatis adhuc diei reli-
quum

a Ἐπὶ τ. 1. b Γαίφειν λέγως. Scal. c Ὡς ἔοικε] St. εἰρωνικῶς. W. Vide Dem. c. 52. e Συνεσιτούμην. Scal. f Καὶ τέτως. Scal. g Συγ-
χώρεσι καὶ. ἴσι δὲ σε. χε. συγχωρήσειε. χε. εἰ συγχωρήσεις. χε. εἰ συγχωρεῖς
ἢ. Scal. h Ενδέχεται δὲ. Scal.

Ενδέχεται τὸ λοιπὸν] Τοῖς φῶλ τ
ρόνων ἀγωνιζομένοις δίνεῖτο ἡ ἡμέρα
ὁ ἰδίᾳ τὸ αὐτοῖς ἥμισυ τῆ κατηγόρε,
τὸ τῆ ἀπολογεμένε· καὶ διεμετρεῖτο
ᾳ ὅσον ἐπαρκεῖν εἰς τὰς ὥρας τ ἡμι-
ς τ ἡμέρας. τῶν δὲ δώδεκα μιᾶς ὥρας.
Αλλως. μίτρον τι ὕδατος τετρημένον ἡμέρας λείσημον ἔρρει· ἐμε-
τρεῖτο δὲ τῆ Ποσειδεῶνι μηνὶ· ὡς ἐν τέτῳ
ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι ἀγῶνες. διενέμετο δὲ
εἰς τρία μέρη τὸ ὕδωρ· τὸ μὲ τῆ διώκε-
τ· τὸ δὲ τῆ φεύγοντος· τὸ δὲ τοῖς διαιτηταῖς.

τ' ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι. πρὸς ἑνδεκα δ' ἀμφορέας ὁ διαμιμ-
τρηθὴν τῇ ἡμέρᾳ κρίνομεν. οὐκοῦν φασὶν ἀπόκειτόν με τετ-
πώποτε τ' συκοφαντῶν βασανιζόμενον γεγενῆσθαι, καὶ φεύσεσθέ μ
Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐξαναστάντες ἀπολεῖσθε. εἰ δ' ἐξελεγχ
ψευδόμενος, Δημόσθενες, τοιαύτην δίκην δὸς· ὁμολόγησον ἀν
γυνος εἶ, καὶ μὴ ἐλεύθερος, ἐκεῖνον τοῦτον. καλῶ μὲν τοὺς οἰκ
δοῦρο ὅπου ὁ βῆμα, καὶ τ' συμπρέσβεσι ἀναγνῶσκε μαρτυρί

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

Επειδὴ τοίνυν ὁ δίκης τοῦ πράγματος, ὃν ἂν φησιν ὁ κ
σάνοις ἀνδραποδῶν γενέσθαι, λάβε μοι τὸν ἐπιτροπικὸν τ
τον, ὃν ὁ Φίλιππος ἔπεμψε. δῆλον γὰρ ὅτι τοῦ μεγάλα
πόλιν παραλογίζεσθαι, δι' ὧν ἠγωνίσατο γράφοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ακούσατε ὦ Αθηναῖοι, ὅτι τοὺς ὅρκους ἀπέδωκα, φησί, τ
ὑμετέροις πρέσβεσι, καὶ τῶν συμμάχων [a]ἑαυτοῦ τοὺς π
ονομαστὶ γεγραμμένους κατ' ὄνομα γέγραφα, καὶ αὐτούς, καὶ τὰς π

quum eſt ad hæc peragenda. Nam diſtributo diei tempore, ad undecim aquæ amphoras accuſor. Quod ſi inter torquendum dixerint me unquam ab his convictoribus ullam noctem abfuiſſe, ne parcitote mihi Athenienſes, ſed ſurgite meque occiditore: ſin tu Demoſthenes mendacii convictus fueris, has dato pœnas: confitere coram his, te ſemivirum eſſe, & non ingenuum. Accerſe mihi ſervos huc ad tribunal, & collegarum recita teſtimonium.

TESTIMONIUM. PRO-VOCATIO.

Quando autem provocatione repudiat, & negat torquen mancipiis ſe fore occupatu cape has literas, quas Philipp miſit: unde conſtet, eum m gnis in rebus decipere civi tem, ut ob eas literas ſcribe das fuerit nobis lucubrandu

LITERÆ.

Audite Athenienſes: ait ſe d diſſe juſjurandum veſtris legat & ſocios ſuos qui adfuerin nominatim cum ipſos, tum u

[a] Τ. δ. ἐμαυτῷ τὸν παρ. καὶ ὃ. γέγραφα. ἢ, ἐμαυτῷ τοὺς π. κ. ὃ. γέγραφ.

λεις αὐτῶν· τὰς δ' ὑπερησπιντας τὴν συμμαχίαν ἀποστελεῖν
μοὶ πρὸς ὑμᾶς. Ταῦτ' οὖν οὐκ ἂν οἴεσθε δύνασθαι γράψαι
Φίλιππον μὴ πρόσθεν ἀπὸ ἐμοῦ; ἀλλ' ἔμαγε μὴ τὰς θεὰς ἐ-
μοὶ δόξῃ τοῦτο μόνον λαχάζειν, ὅπως μετ' αὐτοῦ λέγων εὐδοκι-
μήσω· εἰ δὲ μικρὸν ἐπιχὼν δόξει πονηρότατος τῶν Ἑλλήνων
εἶναι, σοὶ δὲ μικρὸν φροντιζει.

μα'. Τί γὰρ ἂν τις τοιούτῳ πιστεύσειε ἀνθρώπῳ, ὃς ἐξεχεί-
νει λέγει ὡς Φίλιππος ἐν τοῖς αὐτοῦ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ τοῖς
ἐμοῖς δημηγορίαις εἶσω Πυλῶν παρῆλθε; ἢ λογισμόν τινα ἡμέ-
ραν συνελθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐν ᾗς ἐγὼ μὲ ἀπήγγελλον τὴν
πρεσβείαν, οἱ δὲ Φαλαίκου Φωκέων τυράννου δημοκήρυκες [1]
οὐδὲ ὀπίσω διήγγελλον· πιστεύσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς ἐμοὶ ἔσω
Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο, ἢ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν παρέδω-
καν μὲν ὃν ὁ καλλίστορος μεμηχάνηται, τὰ δ' ἐν Φωκεῦσι διεφθάρη
πράγματα, στρῶσαι μὲν δικὴ ἡ τύχη, ἡ πάντων ἐστὶ κυρία· ἔστι δὲ

corum inſcripſiſſe: eos ve-
ſocios qui non adfuerint,
llicetur ſe miſſurum eſſe. Hæc
go putatis Philippum non in-
diu ſcribere potuiſſe ſine me?
(ita me Dii ament) iſti non
id curæ eſſe apparet, niſi ut
terim dum verba facit elo-
entiæ gloriam conſequatur:
vero paulo poſt omnium
ecorum improbiſſimus vilus
erit, id nihil moratur.

41. Quid enim tali homini
liquam credat, qui dicere non
tus eſt, Philippum non ſuis auſpiciis, ſed meis concionibus intra Pylas penetraſſe? atque etiam numerum dierum iniit apud vos, intra quos ego legationem renuntiarim: & Phalæci Phocenſium tyranni publici caduceatores decreta noſtra illuc renuntiarint: & Phocenſes me freti, illum intra Pylas receperint, atque urbes ſuas ei tradiderint. Et hæc quidem commentus eſt accuſator: res autem Phocenſium interierunt: primum per fortunam, quæ omnibus dominatur: deinde propter

a Vide Dem. cap. 20.

1 Γρ. δρομοκήρυκες, οἱ λιγυρόφωνοι ἡμεροδρόμοι.

a Τιτ-

ὑφ' ὅ μῆκος ἔχοντι, καὶ τὸ δικαίετῃ πόλεμον· τὸ δ' αὐτ
πύξινοί τι τ' ὀν Φωκεῦσι τυράννων τὰ πρᾴγματα καὶ κα
λε. κατέσχε μὲν δὲ εἰς τ' ἀρχεῖα, πολιτήσαντες τῶν ἱερῶν χρ
μάτων ἅπαν ὅ τι δὲ ἐξῆν τοῖς πολιτείας μετέσχε. κατ
λύθης δ' ὑπ' εἰρήνης χρημάτ., ἐπὶ δὲ κατεμισθοφόρησε τὰ ὑπά
χοντα. τρίτον δ' αὐτοὺς καθεῖλεν ἡ τῶν ἐπορευμένων στρα
πέδοις συνήθως παρακολουθῆσαι στάσις· τέταρτον δ'. ἡ Φα
λαικὸν πρὶ τ' μελλόντων ἔσεσθαι πραγμάτων ἄγνοια. ἡ μὲ
γὰρ Θετταλῶν καὶ Φιλίππου στρατιὰ παρόδιος ἦν. ὁ πολ
λῷ δὲ χρόνῳ πρότερον πρὶν ἢ τὰ πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην κ
νέσθαι, πρέσβεις πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ὡς Φωκέων, βοηθεῖν αὐ
τοῖς κελεύοντες, καὶ ἐπαγγελλόμενοι παραδώσειν Ἀλπωνόν,
Θρόνιον, καὶ Νίκαιαν, ἃ τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας χω
ρίων ἦν. ψηφισαμένων δ' ὑμῶν τοῖς Προξένῳ τῷ πρ
πομπεύσαντες Φωκέας ταῦτα τὰ χωρία, καὶ τὰ πεντήκοντα πλ
οἰῶν τριήρεις, καὶ τοὺς μέχρι τριάκοντα ἔτη γεγονότα

pter. ſpatium temporis, & decennale bellum: (eadem enim res Phocenſium tyrannorum opes & auxit & deſtruxit. Nam imperium ſuſceperunt, quum auri eſſent ſacram pecuniam invadere, & peregrinorum militum opera reſpublicas mutaſſent; tandem interierunt inopia pecuniæ, quum eam omnem in ſtipendium militum erogaſſent.) Tertio loco eos evertit ſeditio, quæ exercitus penuria laborantes familiariter comitari ſolet. Quarto loco, Phalæci futura-

rum rerum ignoratio. Na
Theſſalorum quidem & Phili
pi exercitus in conſpectu er
non multo autem ante qua
pax vobiſcum iniretur, leg
Phocenſium ad vos veneran
auxilia petentes, & vobis ſe tr
dituros pollicentes Alponum
Thronium, & Nicæam, qu
loca tranſitu Pylarum potiunt
Quum vero vos decreviſſetis
loca Proxeno duci veſtro à Ph
cenſibus tradenda eſſe, & qui
quaginta triremes complend
& iis qui intra trigeſimum æta
annu

a Τριακόντα. Scal.

ξένῳ, ἀντὶ δ' παραδῶναι τὰ χωρία Προξένῳ, ἔδοξε οἱ τύραννοι
ὰς πρέσβεις τὰς [a]ἐπαγγελλομένους ὑμῖν παραδῶναι τὰ φυ-
λακτήρια, καὶ τοῖς ἀποδόφοροις τοῖς τὰς μυστηριώπιδας ἀποδὰς
παγγέλλουσι μόνοις τῶν Ἑλλήνων Φωκεῖς οὐκ ἐπείσανλο. καὶ πά-
λιν Ἀρχιδάμῳ δ' Λάκωνος παραλαμβάνειν ὅπλος ἑτοίμως τὰ χω-
ία, καὶ φυλάττειν, οὐκ ἐπείσθησ, ἀλλ' ἀπεκρίναλο αὐτῷ, τὰ τ
πάρτης θεινὰ δ' εδιέναι, [b]καὶ μὴ [c]πρὸ αὐτοῖς. κἀνταῦθα ὕστε
ελέλυσθε Φιλίππῳ, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περί τε τ εἰρή-
ης ἐβελεύεσθε, καὶ τ ἐπιστολὴν ἠκούετε τ Προξένου, ὅτι Φωκεῖς μ'
δαμ δ' ἀπαόσιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ οἱ τὰ μυστήρια ἀπαγγέλ-
οντες μόνους τ ἄλλων Ἑλλήνων ἀπέφηνεν Φωκέας [d]μ' δεδε-
μένους τὰς ἀποδὰς, ἀλλὰ καὶ τὺς δεῦρο ἐλευθέρους πρέσβεις
ποκτείναι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τὺς ἀποδόφορους, καὶ
ὺ παρὰ Προξένου δ' γραμμάτων πρεσβεύσαντας εἰς Φωκέας, [e]Καλ-
ιστράτην καὶ Μεταγένη. καὶ τ' ἐπιστολὴν ἀκούσατε τ Προξένου.

ΕΠΙ-

num essent, in aciem exeun-
m: tyranni ea loca Proxeno
eo non tradiderunt, ut lega-
, qui se arces illas vobis tra-
turos promiserant, in vincula
njecerint: & cum fœcialibus,
i arcana illa fœdera annuntia-
nt, soli Græcorum Phocen-
s fœdus non percusserint.
einde quum Archidamus La-
paratus esset loca illa accipe-
ac tueri, non assenserunt, sed
responderunt, se Spartæ ma-
s quam suis rebus diffidere.
autem tempore nondum in-
vos & Philippum convene-
rat, sed eodem die & de pace
vobis deliberatum fuit, & de
Proxeni literis auditum, quibus
constabat, Phocenses loca illi
non tradidisse: & ii qui arcana
sacra annuntiant, indicabant so-
los inter cæteros Græcos Pho-
censes fœdus non admisisse, sed
legatos qui huc profecti essent
in vincula conjecisse. Quæ ut
vere à me dici constet, accerse
fœciales, & Callistratem ac
Metagenem, quos Proxenus dux
ad Phocenses legatos misit. au-
dite item literas Proxeni.

LI-

a Τ. δ. ἐπαγγειλαμένους. b Μὴ ἢ καὶ. Scal. c Τὰ παρ'. 1. d Οὐ μόνον.
al. e Καλλίστρατον. Scal.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ακούετε ὦ Ἀθηναῖοι τῶν χρόνων ἀναγιγνασκομένων ἃ τ
δημοσίων γραμμάτων· καὶ τ μαρτύρων ὑμῖν παραδιαμ
τυρησάντων, ὅτι περὶ ἐμὲ χειροτονηθέντα πρεσβευτὴν, ὁ
λαμος, ὁ τ Φωκέων τύραννος, ὑμῖν μὲ καὶ Λακεδαιμονί
ἀπίστει, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευεν. Ἀλλ' ὅτου μόνος ὃ συμβη
μὴν ἠγνόει; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ δημοσίᾳ πῶς διέκεισθε; ἃ π
τες προσεδοκᾶτε Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους, ὁρῶν
αὐτῶν τ δεινότητα, καὶ ὃ μὴ βέλεσθαι δυνάμει ἀνθρ
πων ἀπίστων ἐπαισχύνεσθαι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ μόν' ὑμῖν π
ναντία Θηβαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες παρεκελ
φανερῶς ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ διαπείλην τοῖς τ Θηβαίων π
σβεσιν; αὐτοὶ δὲ οὐκ ἠπόρουν καὶ ἐφοβοῦντο ἃ τῶν Θ
βαίων πρέσβεις; Θετταλοὶ δὲ ὑ καταγέλων τ ἄλλων, ὑ
αὐτοῖς φάσκοντες τὴν στρατιὰν εἶναι; τῶν δ' ἐτέρων π
τ Φιλίππου οὐ μαρτύρια τοῖς πίνας ὑμῶν ἔλεγον, ὅτι π

LITERÆ.

Auditis Athenienſes, una etiam tempora recitari ex publicis monumentis: teſtes quoque dixiſſe, priuſquam ego legatus crearer, Phalæcum, Phocenſium tyrannum, nobis & Lacedæmoniis diffiſum, Philippo credidiſſe. Nunquid vero iſte ſolus, quid eventurum eſſet, ignorabat? imo vos ipſi publice quomodo affecti fuiſtis? nonne omnibus expectatum fuit fore, ut Philippus Thebanos opprimeret? quippe quorum & audaciam videret, & perfidorum minum potentiam augeri no Nonne Lacedæmonii legati cum nobis Thebanis ref bantur, ac tandem aperto eos in Macedonia laceſſeb & legatis illorum minitaban Nonne vero ipſi æſtuabant, de ſeſe pertimuerunt legati banorum? nonne Theſſali teros deridebant, & ſua illam expeditionem ſuſcep eſſe jactabant? nonne vero dam amicorum Philippi ap ad veſtrûm quoſdam dice

a Περ. χρ. Θηβαίοις. Καὶ, τὸ μὴ βέλ.

τὰ Βοιωτῶν πόλεις [a] κατοικεῖν Φίλιππον; Θηβαῖοι δὲ οὐκ ἐξελυθεῖς παιδιμεῖ, ἀπιστοῦντες τοῖς πράγμασιν; ὑμῖν δὲ ταῦθ' ὁρῶν οὐκ ἔπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ Φίλιππος, [b] ἐξιέναι πάσῃ τῇ δυνάμει βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις; ἀλλὰ νεῶν πολεμικοί, καὶ τοὺς εἰρηνικὸν ἀποδημίαν καλοῦντες, οὐ διεκώλυε ὑμᾶς ἐξελθεῖν, εἰρηνικὸς καὶ συμμαχίας ὑμῖν γεγενημένης, δεδιέναι φάσκοντες μὴ τὸν τραπώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ Φίλιππος;

μδ'. Πότερον οὖν ἐγὼ τὸν πολίτην ἐκώλυσα τὸ δῆμον ὠφελεῖν, ἢ σύ, καὶ οἱ μετὰ σοῦ συνεστηκότες ὅπως τὰ κοινὰ; καὶ πότερον ἦν ἀσφαλέστερα καὶ κάλλιον Ἀθηναίοις ἡ ἔξοδος, ἡνίκα ἤκμαζον οἱ τῇ μανίᾳ Φωκῆς, ἐπολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπεινὸν καὶ Νίκαιαν, [c] μήπω πολιορκοῦντος [d] Φιλίππου Μακεδόσι τὰς σπονδὰς δὲ, οἷς ἐμέλλομεν βοηθεῖν, τὰς

Philippum Boeotias urbes inhaturum esse? nonne Thebani omnes suas copias eduxerunt, diffisi rebus suis? nonne Philippus ea quum videret, vos per literas cum omnibus copiis exire jubebat, pro æquitatis defensione? nonne vero bellicosi illi, qui pacem ignaviam vocant, vos prohibuerunt ne exiretis, quod le vereri dicerent ne, pace & societate facta, Philippus milites vestros obsides caperet?

42. Utrum igitur ego populum prohibui ne majores imitaretur, an tu, & ii qui tecum contra rempublicam conspirarunt? Utra porro expeditio tutior fuit & honestior Atheniensibus? eane, quum Phocensium furor viribus adhuc sustentaretur: quum Philippo resisterent: quum Alponum & Nieæam tenerent, necdum ea loca Philippus Macedonibus tradidisset: quum fœdus, ex quo eis suppetias laturi eramus, atque

a Πε. γε. κατοικεῖ. b Ἐξίναι χιλιῶν. 1. c Οὔπω Scal. d Ἀλκαίκου Scal.

Κατοικεῖ] Ἀντὶ τοῦ, τηρεῖσθαι. Δημοσθένης ἐν τῇ κατηγορίᾳ. ἔτος μὲν γὰρ ἦφη ἓξ Πλαταιὰς αὐτὸν τηρεῖν.

τὰς μυστηριώτιδας [1] οὐκ ἐδέχοντο· Θηβαίους δ' ὅπισθεν κα-
τελίπομεν, μεταπεμπομένου Φιλίππου, ὄρκων δ' ἡμῖν
συμμαχίας γεγενημένης, Θετταλῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων Αμφικτύο-
νων στρατευόντων; ὑ πολλῷ κάλλιόν ἔστος ἦν ὁ καιρὸς ἐκεῖνος
οὐ ᾧ διὰ τὴν ἀταυρίσιν, καὶ ἅμα φθόνον, ἐσκευαγώγησε ὁ
τῶν ἀγρῶν Αθηναῖοι, πρεσβεύοντος ἐμοῦ τὸ πρῶτον ἤδη πρεσβείαν
ὑπὲρ ὅ κοινὸν τῶν Αμφικτυόνων, ἐφ' ᾧ τολμᾷς με λέγειν ὡς
χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν [2] ὅπως καὶ τιμωρεῖν πεῖλη-
κάς με εἰσαγγείλας ἀπρεσβεύσασθ'. ὑ γὰ δὴ φθονεῖς γ
μοι τὸ εἰς ὅ σῶμα τιμωρίᾳ.

μγ'. Τοιγάρτοι Θηβαίων μὲν παρακαθημένων [2] καὶ δι
μένων, ἡ δ' ἡμετέρας πόλεως ἀφαὶ σε τεθορυβημένης, καὶ τ
Αθηναίων ὁπλιτῶν ὑ παρόντων, Θετταλῶν δὲ Θηβαίοις προσ
θημένων ἀφαὶ τὴν [b] ὑμετέραν ἀβουλίαν, καὶ τὴν πρὸς Φω

que arcana ſacra repudiaſſent: quum Thebanos à tergo reliquiſſemus: quum à Philippo accerſeremur, jurejurando & ſocietate cum eo nobis intercedente: quum Theſſali & cæteri Amphictyones militarent? nonne hæc occaſio longe fuit honeſtior illa, qua propter & ignaviam & invidentiam tuam Athenienſes ſupellectilia ex agris in urbem convexerunt? quum ego jam tertiam legationem obirem apud concilium Amphictyonum, quam tu me obiviſſe non delectum dicer
non dubitas: & tamen quum
inimicus mihi ſis, hactenus nun
quam auſus es me falſæ legatio
nis accuſare: neque enim ſcili
cet eas mihi mulctas invides
quæ corpore ſunt luendæ.

43. Itaque quum Thebani a
ſiderent atque orarent: quum
noſtra urbs propter te perturb
ta eſſet: quum Athenienſes l
giones non adeſſent: quum
Theſſali ſe cum Thebanis co
junxiſſent propter veſtram te
meritatem, atq; odium Phocen
ſium

a Οὔπω μέχρι τοῦ τιμωρεῖν Scal. b Γρ. ἡμετέραν Scal.

1 Οὐκ ἐδέχοντο] Οἱ Φωκεῖς ἐκλογὴν ποι-
ησάμενοι τῆς παρ' ἡμῶν, ἣν ἐποιοῦντο Φι-
λίππῳ τῷ Βοιωτίαν παρῄσομεν.

2 Καὶ ἀποιμένων] Διορθῶν βου-

1 Κα

πέας ἔχθραν, ἣ προυπῆρχε Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν τοὺς ὁμήρους λαβόντες Φωκεῖς [1] κατηλόησαν. Φαλαίκου δὲ, πρὶν ἐμὲ ἐλθεῖν, καὶ Στεφάνου, καὶ Δέρκυλου, καὶ τῶν Ἀμφικτυόνων πρέσβεις, ἀπελελυθότος [b] ὑποσπόνδου, Ὀρχομενίων δὲ φοβερῶν ὄντων, καὶ ἀποδιδὰς τοῖς σώμασιν αὐτοὺς ἀνιστάντων, ὅτε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, πρεσβεύοντα μὲν τῶν Θηβαίων πρέσβεων, [c] ὑπολειπομένης δ' ἔχθρας φανερᾶς. Φιλίππῳ τοὺς Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς, τότε ἀπώλοντο αἱ πράξεις, οὐ δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν προδοσίαν, καὶ τὴν πρὸς Θηβαίους προξενίαν. μεγάλα δ' αὐτῶν τούτων ἐγὼ σημεῖα ἀποδείξειν.

μδ'. Εἰ γάρ τι τούτων ἀληθὲς λέγεις ὧν σὺ λέγεις, κατηγόρουν ἄν μου Βοιωτοὶ, καὶ Φωκέων [a] φεύγοντες, ὧν τοὺς μὲν ἐξεβεβλήκειν, τοὺς δ' οὐκ ἄλυσα κατελθεῖν· νῦν δ' οὐ τὰ συμβάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ἐμὴν ἐπι-

ūi, quod ab antiquis temporibus n eos gerebant, quod Phocenes eorum obſides acceptos truidaſſent: quum Phalæcus, ante neum, Stephani, Dercylli, cæterorumque legatorum, qui ad mphictyones miſſi erant, reitum, per inducias dimiſſus eſet: quum Orchomenii metu erterriti, ſalute corporibus ſuis acta, polliciti eſſent ſe Bœotia ceſſuros: quum Thebanorum gati aſtarent: quum apertæ imicitiæ Philippi erga Thebanos & Theſſalos reſtarent: tum res perierunt, non propter me, ſed per tuam proditionem & amicitiam cum Thebanis. Harum ego rerum manifeſta me argumenta prolaturum arbitror.

44. Nam ſiquid eorum quæ tu dicis verum eſſet, Bœoti & Phocenſium exules me accuſarent: quorum alios ejeciſſem, alios ab exilio revocari prohibuiſſem. Nunc vero non eventu conſiderato, ſed ſtudio meo com-

a Τὺς ἐκ. 1. b Ὑποσπόνδους Scal. c Τῇ πόλει Scal.

1 Κατηλόησαν] Ἐπάτησαν, ὁλόκαυτα, ἔτυψαν, ἐφόνευσαν. W.

ἀποδεχόμενοι, συλλεγέντες ὑφ' φόβου τοῦ Βοιωτῶν, ἡμῖν τε μοι συνήγορος. ἥκουσι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων πρέσβεις, οὓς ἐγὼ τῷ τρίτῳ πρεσβείαν ἐπὶ τοὺς Αμφικτύονας πρεσβεύσαι ἔσωσα. Οἰταίων ἐγκλεισθέντων λέγω ὡς δεῖ τοὺς ἡλικίαν ἔχοντας κρημνίζεσθαι καὶ πρόσταγμα εἰς τοὺς Αμφικτύονας, ὅπως ἀπολογίας τύχωσι. ὁ μὲν γὰρ Φάλαικος τύραννος ἐπὶ τούτοις ἀφῆκε. οἱ δὲ ἀνάγκην ἔσεσθαι ἔμελλον συναγορεύοντος δέ μου διεσώθησαν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Μνάσωνα Φωκέα, καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ἡρημένους. ἀνάβηθι δεῦρο Λίπαρε, καὶ Πυθίων καὶ τῷ αὐτῷ ἀπόδοτέ μοι χάριν εἰς τὸ σῶμα τοσαύτην, ἡνίκ' ἐγὼ ὑμῖν.

ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ Βοιωτῶν καὶ Φωκέων.

Πῶς οὖν οὐκ ἂν δικαίως πάθοιμι, εἰ κατηγορηκότος μὲν Δημοσθένους τοῦ Θηβαίων πρόξενου, καὶ πονηροτάτου τῶν Ελλήνων, συναγορεύοντας δέ μοι Φωκέων καὶ Βοιωτῶν ἀλόίην με; Ἔπει-

comprobato, Bœotorum exulum concilium advocatos mihi creavit. Adsunt & è Phocensium urbibus legati, quos ego tertia ad Amphictyones legatione conservavi, quum Oetæi censerent puberes de rupe præcipitandos esse: atque ad Amphictyones adduxi, ut eis dicendi pro se potestas daretur. Nam Phalæcus tyrannus certis conditionibus dimissus erat: hominibus autem insontibus exitium imminebat, qui me patrocinante sunt conservati. Ut autem vera me dicere constet, voca mihi Mnasonem Phocensem ejusque legationis collegas, & eos qui à Bœotio exilio sunt delecti. Ascendite huc Lipare & Pythion, eandemque ad vitæ incolumitatem mihi gratiam referte, quam ego vobis contuli.

ADVOCATIO Bœotorum & Phocensium.

Nonne vero inique mecum ageretur, si accusante me Demosthene, Thebanorum procuratore ac Græcorum improbissimo, Phocensibus autem & Bœotis mihi patrocinantibus, condemnarer?

45. Au

με. [a] Ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν [1] ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτῦ λόγοις ἐξεπίπτω. φησὶ γὰρ με εἰπεῖν, ὅτ' ἐκεῖνον Τίμαρχον, ὅτι πάντες κατ' αὐτὴν τὴν πορνείαν φήμην προειλήφασι· τὸν δ' Ἡσίοδον, ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα, λέγειν,

Φήμη δ' ὅτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἣν τινα πολλοὶ
Λαοὶ [b] φημίζωσι· θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

τὴν δ' αὐτὴν ταύτην θεὸν ἥκειν τῶν κατηγορῶν ἐμοῦ. πάντας δὲ λέγειν ὡς χρήματα ἔχω παρὰ Φιλίππου. εὖ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πολὺ διαφέρει φήμη [c] καὶ συκοφαντία. φήμη μὲν γὰρ καινὴ διαβολή· διαβολὴ δὲ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. ἑκάτερον δ' αὐτῶν ἑκατέρου σαφῶς. φήμη μέν ἐστιν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένην πρᾶξιν· συκοφαντία δ' ἐστίν, ὅταν πρὸς τοὺς πολλοὺς εἷς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλὼν, εἴ τε τοῖς ἐκκλησίοις ἀπά-

45. Ausus porro est dicere, meis ipsius verbis me convinci. Dixit enim me dixisse, quum Timarchum accusarem, omnes impudicitiæ famam de eo accepisse. Hesiodum autem præstantem poetam dicere,

Quam populi sermo celebrat creber, irrita nunquam
Fama cadit penitus: Dea quædam quum sit & ipsa.

Eandem igitur Deam nunc vere me accusatum: omnes eam dicere, me pecuniam accepisse à Philippo. Satis autem scitis, Athenienses, inter famam & calumniam plurimum interesse. Fama enim cum criminatione nihil habet commune: criminatio vero & calumnia germanæ sunt sorores: quarum utramque perspicue definiam. Fama est, quum multitudo civium ultro, nulla de causa, de re aliqua loquitur, quasi facta sit. Calumnia vero est, quum unus vir coram multis crimen conjiciens, tam in concionibus omni-

a Vide Dem. cap. 68. b Γρ. φημίζωσι. c Τῇ συκοφαντίᾳ Scal

1 Ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτῦ] Τοῦτ' ἔστιν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις ἐλέγχομαι, ἁλίσκομαι· ἢ ὡς τὰ κατ' ἐμαυτὸν καὶ τοῦ ἄλλα ἐρημόω, ἡγοῦμαι καὶ Τιμάρχου, ζημιοῦσθαι εἰς ἐμὲ πάλιν ἤρξατο, καὶ κατ' ἐμοῦ ἰσχύει.

1 Πρὸ-

ἁπάσαις πρὸς τὴν βουλὴν προβάλλῃ πρᾶ. ἐγὼ τῇ μὲν φήμῃ δημοσίᾳ χρώμεθα, ὡς θεῷ· τὸν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κακοῦργον, δημοσίᾳ [1] προβολὰς ποιούμεθα. μὴ οὖν συνάγε εἰς ταὐτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις.

μς'. ΕΠΙ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τὸν κατηγορημένων ἠναγκάσθην, μάλιστα δὲ πάντα ἠπάτο εἶναί με προδότην. ἃ μὲν γὰρ τοῖς αἰτίοις ταύταις φανῆναί με δεῖ δεινόν, καὶ τὸν ψυχρὸν ἄφοβον, καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἁμαρτήμασι πρότερον ἔνοχον ὄντ' ἐμοῦ βίον καὶ τὸν καθ' ἡμέραν διαίτημα ὑμᾶς δοκιμάζειν ἀξιῶ· οἶμαι γὰρ ἱκανῶς ἔχειν) νομίζω. ἃ δ' ὀφείλει τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσυνόπτα τοῖς δὲ χρηστοῖς τὰς ψυχὰς μέγιστα, τούτων ὑμῖν τὰ πλεῖστα καὶ καλῶς ἔχοντα ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾶν [2] ἀναβιβάσομαι· ἵν' εἰδῆτε τὰς ἐμὰς προθυμίας, ἃς οἴκοι καταλιπὼν ἐπὶ Μακεδονίαν ἐπρέσβευσα. σὺ μὲν ὦ Δημόσθενες ταῦτα ἐπλάττου ἐπ' ἐμοί· ἐγὼ δ' ὡς ἐπαιδεύθην καὶ δικαίως ἐξηγήσομαι

omnibus quam apud ſenatum aliquem criminatur. Ac famæ quidem ſacra publice facimus, ut Deæ: de calumniatoribus autem, tanquam maleficis, publice conqueri licet. Noli igitur turpiſſima cum honeſtiſſimis conjungere.

46. Ego vero cum alia multa in accuſatione iniquo animo tuli, tum vero illud, quum me proditionis inſimulavit. Me enim horum criminum convictum, oſtendi poteſt etiam ferum eſſe, atque amore naturali deſtitutum & multis aliis crimi-

nibus olim conſtrictum. Eg
vero vitam meam ac quotidi
nam conſuetudinem ſatis vo
exploratam eſſe exiſtimo. Q
vero à populo perſpici non p
ſunt, ab aliis vero animo li
rali præditis maximi haben
horum ego plurima, quæ ap
me uti oportet ſe habent,
conſpectum producam: ut ſc
tis, quæ pignora, quum hi
legatus irem in Macedonia
domi reliquerim. Tu quid
Demoſthenes iſta contra
commentus es; ego vero
educatus ſim, vere expona

1 Προβολὰς] Προβολὴ, κατηγορία κατὰ τὸν δήμου ἀσεβείας ἢ συκοφαντίας.

2 Ἀναβιβάσομαι] Ἀναβιβάσεσθαι, ἀντὶ τοῦ φανερὰ ποιήσω.

πατὴρ Ἀτρόμητος, ἀνὴρ οὐκ ἀφανὴς τῶν πολιτῶν. ἔτη γὰρ ἤδη βεβίωκεν ὀγδοήκοντα καὶ τέτταρα· καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ, νέῳ μὲν ὄντι, περὶ τῆς οὐσίας ἀποδέσθαι [1] ἀλλὰ καὶ πόλεμον, ἀθλεῖν τῷ σώματι· ὀκτὼ δεόντων τῶν τριάκοντα, στρατεύεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, στρατεύειν δ' ἐν τοῖς κινδύνοις· εἶναι δ' ἐκ [2] φατρίας τῆς αὐτῆς, ἣ τῶν αὐτῶν βωμῶν [2] Ἐτεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν τῆς Ἀθηνᾶς [3] τῆς πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια. [b] συγκατάγειν τε τὸν δῆμον, ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον εἶπον. ἐλευθέρους δὲ πάντας συμβέβηκεν εἶναι καὶ τοὺς ἐκ μητρὸς ἅπαντας, ἣ νῦν ἐμοὶ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν πεφάνεται, φοβουμένη περὶ τῇ ἐμῇ σωτηρίᾳ, καὶ διαπορημένη. καίτοι, ὦ Δημόσθενες, ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἔφυγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ὅτι τὰ τριάκοντα εἰς Κόρινθον, καὶ μετέσχε τῶν πολιτικῶν κακῶν. [4] σὺ δὴ, ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι

ic pater meus eſt Atrometus, e natu maximus omnium ci- im: annos enim jam natus quatuor & nonaginta. Ac- it autem ut adoleſcens, ante- am rem familiarem bello per- it, pugilem ageret: poſt à ginta tyrannis ejectus, in A- militarer, atque in præliis toriam cum laudis inſigni- conſequeretur. Ejus porro us eſt ex ea Curia, quæ aras Eteobutadis communes ha- unde Minervæ urbanæ ſa- crificula deligitur: ad hæc, ut paulo ante etiam dixi, populi in patriam reducendi adjutor fuit. Præterea, mihi contigit ut omnes materno genere prognati ſint ingenui: ipſa vero mihi nunc ob oculos verſatur, ſolicita de ſalute mea, & inops conſilii. Enimvero, Demoſthenes, mater mea cum ſuo marito Corinthum abiit exulatum ſub triginta tyrannis, & publicorum malorum particeps fuit. Tu autem, qui te virum profiteris (valde

a Φρατρίας Scal. b Συγκατιέναι. Scal.

[1] ἀλλὰ καὶ πόλεμον] Πελοποννησιακὸν. [2] Ἐτεοβουτάδαις] Ἐτεοβουτάδαι, οἱ Βουτάδαι ἐπίκλησιν, γένος λαμπρὸν Ἀθηναίοις. τὸ δ' ἴσως ἀληθὲς δηλοῖ. [3] Τῆς πολιάδος] Τῆς πολιούχου. τοῦτ' ἴσως ἐπὶ τῆς πόλεως φυλακτίσεως, καὶ συνοχῆς. [4] Σὺ δὲ ἀμφισβητῶν] Ἀνδρογύνου εἶναι δηλοῖ. ἀνεγνωσται δὲ ἀμφισβη-

ἐγὼ δὲ ἀν ἀμφισβητήσαιμι εἰπεῖν ὡς ἀνὴρ εἶ· ἐπεγράφης λο
ποταξίᾳ, ἐξ ἧς γραψάμενοι Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον χρ
μασι πείσας ἐστύφης, ὃν ὕστερον μετὰ Ἀεισάρχου συναπ
κτεῖνας· καὶ ἐκ ταύτης ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἀ
βάλλεις. Φιλοχάρης δ' ὅτοσί, ὁ πρεσβύτατος ἀδελφ
ἡμῶν, οὐκ ἀγενεῖς ἀφῆκεν, ὡς σὺ βλασφημεῖς, ἐγ
ὰλλ' ὢν γυμνασίοις ἀφῆκε βίων, ἐξ μὴ Ἰφικράτης συνεφ
τευμένος, ἐξ συνεχῶς ἔτος ἤδη τριετῆ στρατηγῶν, ἥκει ἀ
σόμενος ὑμῶν ἐμὲ σώσαι. Ἀφόβητος δ' ὅτοσὶ ὁ νεώτατ
ἀδελφὸς ἡμῶν, πεπρεσβευκὼς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τῆς π
λεως πρὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καλῶς δὲ καὶ δικαί
τὰ ὑμετέρων πρασσόντων ἐπιμεληθείς, ὅτε αὐτὸν ὁπλί τ
νων διώκησιν εἵλεσθε, καὶ πεπαιδοποιημένος τὴν τοῦ
ἀλλ' ὁ Κνωσίωνι τῷ ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐκ τῆς

(valde enim dubito an vir fis appellandus) inscriptus es ut ordinum deserror, & accusatore Nicodemo Aphidnæo pecunia delinito evasisti, cujus postea Aristarcho adjutor fuisti occidendi: & quum manus cæde inquinatas habeas, in forum irrumpis. Philochares porro hic frater meus natu maximus, qui non degeneri studio occupatur (ut tu convitiaris) sed in gymnasiis versatur, & cum Iphi-

crate militavit, & tertium annum continenter imperio titur, adest vos oraturus ut conserveris. Aphobetus aut frater noster natu minimus, legationem pro vobis apud gem Persarum obiit pro dig tate civitatis, vestrosque red recte justeque curavit, qu eum publicis vectigalibus p fecisletis, & legitimos libe procreavit, non autem, ut fusam uxorem Cnosioni ad

φισσητέμβρ· ἀνὴρ εἶναι. τοῦτ' ἔστιν οὐχ ὁμολογούμβρ· ἀνὴρ εἶναι. 1 Ἀεισάρχου] Τοῦτον μνημονεύει Δημοσθένης ὁ τῆς Μοιρίας, καὶ ἀλλαχοῦ· τοῦτο δ μειρακίῳ ὄντες ἐραστοὶ, καὶ δι' αὐτὸ πυρετὸν ἔσχεν ὁ Νικόδημος, ἐξενεχθεὶς αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ὡς φασί τινες· 2 Βεβαλλ-

λους] Οὐ κεφαλαίων εἰσπρᾶξ. 3 ὁ Κνωσίωνι] Λέγεται Δημοσθένης, σίαν ταύτην μειρακίσκον ὄντα, καὶ γυναῖκα ἔχων, ὥστε καὶ αὐτὸν ναικίσαντες ἐνεγκεῖσθαι τὴν Κνω νι, ἀπολιπεῖν, καὶ διαζεῦξαι αὐ οἰκίαν.

a V

ὥσπερ σύ, πάρεστι καταφρονεῖν τῶν λοιδορεῖν. ὃ δὲ φοβεῖς ὄνειδος ἡ πραγτέρα καὶ ἀκοῆς ἀφιχνεῖται.

μζ'. [a] Ἐτόλμησας δὲ καὶ τῶν ἐμῶν κακῶν εἰπεῖν, ὅτως ἀναιδὴς καὶ πάρρωθεν ἀκούειν εἶ, ὃς Φιλόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Ἐπικράτην τὸν ἀδελφὸν, οὐδὲ τεθνεῶτας, διέβαλες τοὺς δημότας ὡς ἐγκάφης, ὡς ἔστιν οἳ προσβύται τοῖς Παμφίλου. ἐπεπλήγμην δὲ εἰ σὺ λοιδορεῖς Φίλωνα τολμᾷς, καὶ ἔστι σοὶ τοῖς ὀπτικωτάτοις Ἀθηναίων, οἳ δεῦρο εἰσελήλυθασι διαζόντες ἕνεκα τῆς βελτίστης τῆς πόλεως, καὶ μᾶλλον προσέχουσι τοῖς βίοις ἡμῶν ἢ τοῖς λόγοις. πότερα γὰρ ἂν προσεύξαιο αὐτοὺς εὔξασθαι μυρίους ὁπλίτας ὁμοίους Φίλωνι γενέσθαι, καὶ τὰ σώματα ὥστε ἀλγεινοὺς, καὶ τὴν ψυχὴν τὸ σώφρονας, ἢ τετρισμυρίους κιναίδους, [b] οἷόσπερ σύ; καὶ τὸν Ἐπικράτην [c] εὐαγῆ τῷ Φίλωνι τὸν ἀδελφὸν ἐπαινέσαις εἰς ὀνείδη. καὶ τίς αὐτὸν εἶδε πώποτε ἀσχημονήσαντα,

rum obtulit: aſtat, ſpretis tuis convitiis. Falſum enim opprobrium ultra aures non penetrat.

47. Auſus etiam es in affines meos dicere, adeo impudens es, & veteris beneficii immemor atque ingratus: qui Philodemum Philonis patrem & Epicratis non diligas & adores, cujus opera in municipes es inſcriptus, ut è Pæmenſibus natu maximi meminerunt. Itaque ſtupore quodam afficior, ſi tu Philoni conviciari audeas, idque apud modeſtiſſimos Athenienſium, qui huc ingreſſi ſunt, publici boni cauſa jus dicturi, vitaſque noſtras ſpectant magis quam orationes. Utrum enim eos cenſes optare, ut decem millia militum exiſtant, qui ſint Philonis ſimiles, & corporibus ſic affecti, & animis ita modeſti: an vero tricies mille cinædi, qualis tu es? Atque etiam animum Epicratis tractabilem, fratris Philonis, loco probri commemoras. Et quis eum unquam vidit indecore ſe gerentem,

a Vide Dem. cap. 68 & 71. b Οἷόσπερ. 1. c Εὐαγῆ] Παιδεῖαν καὶ σωφροσύνην. W.

τα, ἢ μὴ ἡμέραν, ὡς σὺ φὴς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, νύκτωρ; ἤ γὰρ ἂν τοῦτό γ' εἰποις, ὡς ἔλαθεν· ἤ γὰρ ἠγνοεῖτο. μή. Ἐμοὶ δὲ ὦ Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Φιλοδήμου θυγατρὸς, ἣ φ λωνος ἀδελφῆς ἣ [1] Ἐπικράτης, τρεῖς παῖδές εἰσι, μία μ γάτηρ, δύο δὲ υἱοί· ἃς [a] ἐγὼ ἥκω μετ' ἄλλων κομίζων, ἐ ἐρωτήματος ἕνεκα, ἣ τεκμηρίων πρὸς τοὺς δικαστὰς, ᾧ νῦν χρήσομαι. ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς π πατρίδι, ἣ τῇ τῶν φίλων συνηθείᾳ, καὶ ἱερῶν ἣ τάφων παρ μετασχεῖν, τούτους [2] τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτ προδῶναι Φιλίππῳ, ἣ πρὸ πλείονος τὴν ἐκείνου φιλίαν τ των σωτηρίας ποιήσασθαι. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώπ ἀδίκημον ἕνεκα χρημάτων προέξας; ἤ γὰρ ἡ Μακεδονία κακὸ χρηστὸν ποιᾷ, ἀλλ' ἡ φύσις· ἤ δ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες ἥκοντες ἐ τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἷοι ἐξεπέμψατε. συμπέπλεγμαι δ'

rentem, vel interdiu (ut tu ais) in celebritate Bacchanalium, vel noctu? neque enim dicere potes eum latuisse: non enim ignotus fuit.

48. Mihi vero, Athenienses, ex Philodemi filia, Philonis & Epicratis sorore, tres nati sunt liberi, una filia & filii duo: quos ego cum cæteris affero unius quæstionis ergo & argumenti apud judices, quo jam nunc utar. Rogo enim vos, Athenienses, num videar vobis una cum patria, & amicorum consuetudine, & sacris, & p triorum monumentorum co munione, hos omnium mor lium mihi charissimos prodid se Philippo, & pluris fecisse lius amicitiam, quam horum lutem: qua victus voluptat aut quod unquam dedecus p cuniæ causa in me suscepi? N que enim Macedonia homi bonos aut malos reddit, s suum quemque ingenium: n que alii sumus à legatione verti, sed tales quales nos ab gastis. Sed implicatus sum

a Ἐγὼ μὴ τῶν ἄλλων ἥκω δῶρα κομίζων, Scal.

1 Ἐπικράτης] Τῶν Δημοσθένους λοιδορῶν Κηφισοφῶντα ἐπισκώπτει ὡς τῷ κοίτ' Αἰσχίνου. 2 Τοὺς πάντων] Τ παῖδας.

τῇ πολιτείᾳ καὶ ὑποβολίμῳ ἀνθρώπῳ χρήτι, καὶ ποιητῇ, ὃς ἂν ἄκων ἀληθὴς εἶναι δύνηται εἰπεῖν· ἡγεῖται δ' ὅταν τι ψεύσηται τῶν λόγων ὅρκῳ [a] κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν; καὶ τὰ γεγενημένα οὐ μόνον ὡς [b] ἔστι λέγει, ἀλλὰ καὶ τῶν μέλλοντα ἐὰν ἢ φησι γενέσθαι· ἢ προσποιῆται [c] τινὸς ὄνομα πλασάμενος, [d] ὡς ἔτυχε πρῶτον, μιμούμενος τὰς ἀληθῆ λέγοντας.

μθ'. Εἰ δὲ εὐτυχοῦμεν οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες, ὅτι τοῖς τῆς πατρίδος ἤθεσι, καὶ τῇ τοῦ ὀνόματος συνηθείᾳ, νῦν οὐκ ἔχει. σκέψασθε γὰρ ἀφροσύνην ἅμα καὶ ἀπαιδευσίαν ἀνθρώπου· [e] ὃς τοιοῦτον ἔπλασε περὶ τῆς Ὀλυνθίας γυναικὸς ψεῦδος καθ' ἡμῶν, ὥστ' ἐν μεταξὺ μὲ λέγων [f] ὑφ' ὑμῶν [1] ἐξερρίφην. τὸ γὰρ πλεῖστον ἀφεληκόλα [2] τῆς ποιήσεως πρὸς τὰς εἰκότας διέβαλλε. σκέψασθε δὲ ὡς πόρρωθεν ὅτι τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. ἔστι γάρ τις ὑποδημῶν

epublica cum mirifico præſtiatore, & inſigni prædito imrobitate, qui nec invitus veri uicquam dicat: quum autem ientitur, iis quæ dicturus eſt æmittit jusjurandum, pro mira us impudentia: neq; vero quoodo ea quæ facta ſunt ſe haent, duntaxat ait, ſed & diem uo facta eſſe ait, adjicit, & fictium alicujus nomen adjungit ui interfuerit, ut eos qui vera oquuntur imitetur.

49. Sed una res nobis inſonbus eſt præſidio, quod in iſtis morum præſtigiis & fabularum compoſitione, mentis non eſt compos. Nam quanta ſit hominis vecordia ſimul & inſcitia, ex eo æſtimate, quod ejuſmodi mendacium contra me de Olynthia muliere commentus eſt, ut inter dicendum à vobis ejiceretur. Eum enim qui ab hujuſmodi crimine remotiſſimus eſſet, apud eos qui vitam illius perſpectam haberent, criminatus eſt. Videte autem quam longe ante ad crimen iſtud ſe pararit. Noſtram quidem urbem

a Mετὰ Scal. b Επ λέγ. 1. c Αμφ τινὸς Scal. d Ος Scal. e Vide Dem. cap. 58. f ἐφ'. 1.

1 Ἐξερρίφη] Ἐξωλίθη. 2. Τῶν πιστῶν] Αἰσχρῶν.

ὀπιδημεῖν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν Ἀριστοφάνης Ὀλυνθί-
τούτῳ συνηθεῖς τινά, καὶ πυθόμενος ὡς εἰπεῖν
δύναται, ὑφορώμενος αὐτὸν καὶ προσαγόμενος
ἔπειθεν ἐμοὶ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν παρὸς ὑμᾶς· καὶ
παρελθὼν ἀθελήσαν σχετλιάσειν, καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκίαν
αὐτοῦ γυναῖκα καὶ αἰχμάλωτον γεγενημένην πεμφθή-
ναι, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑποσχνεῖτο αὐτῷ
δώσειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυρήσῃ.
δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς μὲν
φυγῆς καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἑαυτῷ οὐ κακῶς
ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄριστα, μαχαίροιτο· τοῦ δὲ τρόπου πλεῖ-
στον εἴη διημαρτηκώς· οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτο πεποίη-
δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Ἀριστοφάνη μαρτυροῦντα πα-
ξομεν. καλεῖ μοι Ἀριστοφάνη Ὀλυνθίον, καὶ τὴν
μαρτυρίαν ἀνάγνωσκε, καὶ τοὺς ἀκηκοότας αὐτοῦ, κ

bem frequentare ſolitus eſt quidam Ariſtophanes Olynthius. Is quum iſti à quibuſdam eſſet commendatus, atque illud etiam adjectum eſſet, dicendi eſſe peritum, hominem omni obſequiorum genere demereri ſtuduit, atque adducere ut falſo me apud vos teſtimonio opprimeret. Quod ſi progreſſus graviter conqueri vellet ac dicere, me mulieri ſibi cognatæ & captivæ inſultaſſe, ſtatim ei ſe quingentas drachmas daturum pollicebatur, atque alias quingentas poſt dictum falſum teſtimonium. Ille autem ei reſpondit, (ut ipſe narrabat) eum quod ad exilium attineret, a
que inopiam qua urgeretur, no
malam, ſed quam ſagaciſſima
conjecturam feciſſe: ſed ab i
genio ſuo longiſſime aberraſſe
nihil enim ejuſmodi ſe commi
ſurum. Ut autem vera me d
cere conſter, ipſum Ariſtoph
nem teſtem producam. Acce
Ariſtophanem Olynthium, ej
que teſtimonium recita: eos ite
qui hoc ex illo audiverunt, m

a Τῶν ἐπεξῆς. b Ἑαυτοῦ Scal. c Τὸν Ὀλυνθ— Scal.

πρὸς ἐμὲ ἀγωνιζόντας, [a] Δέρκυλον [b] Αὐτοκλέους Ἀγνούσιον, καὶ Ἀριστείδην Εὐφιλήτου, [c] Κηφισιέα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Τῶν δὲ μαρτύρων ὀμνυμένων καὶ μαρτυρούντων ἀκούετε· τὰς δ' ἀναισίους τοῦ λόγου ταύτας τέχνας, ἃς οὗτος πρὸς τοὺς νέους ἐπαγγέλλεται, καὶ νῦν χρήσεται καὶ κατ' ἐμοῦ, ἆρα μέμνησθε; ὡς δακρύσας, καὶ τὴν Ἑλλάδα κατοδυρόμενος, καὶ Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑπερεπαινέσας, ὅτι ξένους τινὰς αὐτῷ συγχαλῶντας, φιλοπονοῦντας ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδεμένους, πρὸς τὸν [d] πότον ἐξητήσατο τοὺς πρὸς τοῦ Φιλίππου ταυτὶ [e] παθεῖν, εἰπεῖν, ὀτυζάμενον ταύτην τὴν ὠμὴν καὶ ἀναίσιον φωνήν, ὡς [f] δεινόν, εἰ ὁ μὲν τοὺς Καρίωνας καὶ Ξανθίας ὑποκρινάμενον, οὕτως εὐγενὴς καὶ μεγαλόψυχός γε γέγονεν· ἐγὼ δ' ὁ τῆς μεγίστης πόλεως σύμβουλον, ὁ τοὺς μυρίους Ἀρκάδων ἐπαινέσας, οὐ κατάχοιμι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ [g] πρὸς Διὸς Ἑρμαν-

θεὶς,

nique nuntiarunt, Dercyllum Autoclis filium Hagnusium, & Aristidem Euphileti filium Cephisiensem.

TESTIMONIUM.

Testes jurantes & testificantes auditis: nefarias autem istas verborum technas, quas iste adolescentibus pollicetur, quibusque nunc contra me est abusus, numquid meministis? ut obortæ sint ei lachrymæ, ut Græciam deplorarit, ut Satyrum comicum histrionem laudarit, quod hospites quosdam suos captivos fodientes in Philippi vinea, & vinctos, in compotatione à Philippo impetrasset. Hoc fundamento jacto, adjecit (contenta acuta ista & nefaria voce) quam acerbum sit, quum is qui Cariones & Xanthias repræsentet, adeo generosum & magnanimum se præbuerit: me, qui sim urbi maximæ à consiliis, qui illos decies mille Arcades admoneam, petulantiam meam non coercuisse: sed calore evectum,

a Δερκύλλον. 1. b Τὸν Αὐτοκλ — Scal. c Κηφισιέα. 1. d Καὶ αἷς Scal. e Πρ. χρ. τόπον. f Δεινὸν δὴ τὸ — Scal. g Διαλήρ — Scal.

1 Προ-

θεὶς, ὃδ' ἡμᾶς εἱστία Ξενόδοκος τῶν ἑταίρων τις τῶν Φιλίππου, ἔλκοιμι τῶν τειχῶν, καὶ λαβὼν ῥυτῆρα [a] μαστιγοίμι τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα. Οὐκοῦν, εἰ ὑμεῖς αὐτῷ ὑπιστεύσατε, ἢ Αἰσχράνης μου συγκατεψεύσατο, ἐπ' αἰσχρᾷ αἰτίᾳ ἀδίκως ἀπωλόμην ἄν. ἐάσετε οὖν αὐτὸν τοιοῦτον [b 1] πρόστροπον, μὴ γάρ δὴ τῆς πόλεως, ὥστε σὺ ὑμῖν ἀναστρέφεσθαι; καὶ τίνι μὲν ἐκκλησίαν καθαίρετε, σὺ δὲ τοῖς ψηφίσμασι λέγε τούτου τὰς εὐχὰς ποιήσεσθε; καὶ στρατιὰν ἢ πεζὴν ἢ ναυτικὴν ἀκπέμψετε; ᾧ μέν γε Ἡσίοδος λέγει,

[c] Πολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς [d] ἀπήρα,
[e] Ὃς κεν ἁλιτραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάᾳ.

ν'. Ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι βέλομαι. εἴ γάρ τις ὑμῶν κακία καθ' ἑαυτοῦ, ἢ μὴ πεπιστεύοιτο [f] ὑπὸ τούτων ὑποδείξω Δημοσθένην, θανάτου τιμώμην. ἀλλ' οὐμὲν πολλοὶ

ctum, quum nos quidam ex Philippi amicis Xenodochus convivio excepisset, capillis traxisse, & loris arreptis captivam mulierem flagellasse. Igitur, si vos ei credidissetis, & Aristophanes una cum eo me per mendacium oppressisset, ob turpe crimen immerito periissem. Sinetis igitur eum qui talis sit mihi malus genius, (absit enim ut urbis sit) sinetis, inquam, inter vos versari? ac concionem quidem lustrabitis, in decretis autem vota per istum facietis? & exercitum sive pedestrem sive navalem ablegabitis? Atqui Hesiodus ait,

Sæpe viri gens tota luit scelus unius atrox,
Qui præceps agitur male sani pectoris æstu.

50. Unum adhuc superioribus adjiciam. Nam siqua est in rebus humanis improbitas cujus ego non principem esse Demosthenem demonstraro mori non recuso. Sed multi reu

a Μαστιγοίω. Scal. b Ἐμοῦ προστρόπαιον. 2. c Γρ. Πολλάκι καὶ ξύμ
d Γρ. ἀπωρεῖ. e Γρ. Ὃς τις ἁλιτραίνει. f Κατὰ Scal.

1 Προστρόπαιον] Μιαρὸν, κατάρατον.

a K

πολλὰ γὰρ χαλεπὰ παρακολουθῆσ᾽ ὧν κρινομένῳ, καὶ μεταπαλῆσαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγους, καὶ ἀφελογισμὸν παρίστησι μή τι παραλίπῃ τῶν καθηγορημένων. ὥστε ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς ἀνάμνησιν τῶν κατηγορημένων ἀγαγεῖν βούλομαι. σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθ᾽ ἕκαστον ὦ Ἀθηναῖοι, ποῖον ἐγὼ ψήφισμα γράψας κείνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον γενέσθαι κωλύσας, ἢ πίστιν [a] ὑπὲρ τῆς πόλεως σωθῆναι ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων ἐξ ἧς εἰρήνης ἀπαλείψας, ἢ τί τῶν δοξάντων ὑμῖν παρεγγράψας. οὐκ ἤρεσκε τισὶ τῶν ῥητόρων ἡ εἰρήνη; ἔπειτα δὲ τότε ἀντιλέγειν αἰσχύνῃ ἔφθην, ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ κρίνειν; ἐπλούτουν τινὲς οὐκ ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων εἰσφορῶν, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων· νῦν δὲ [b] πέπαυται. εἰρήνη γὰρ ἀργίαν οὐ τρέφει. ἔπειτα οἱ μὲν οὐκ ἀδικούμενοι, ἀλλ᾽ ἀδικοῦντες τὴν πόλιν, τιμωρήσονται τὰ προσόδατα τῆς εἰρήνης· οἱ δ᾽ ὠφελοῦντες τὰ χρήσιμα εἰς τὰ κοινὰ γινόμενα ἐγκαταλείψετε;

[a] ια'. Σιωπῶ-

reus difficultatibus conflictatur, & animum ab ira periculum revocat ad ſalutis defenſionem, ic diſpicere jubet ne ullum accuſationis caput prætermiſerit. taque ſimul & vobis & mihi, bjecta crimina in memoriam evocabo. Conſiderate igitur ingula Athenienſes, quodnam ecretum ego ſcripſi cujus nunc ccuſor, aut quam legem abrogavi, aut quam impedivi quominus perferretur, aut quæ conenta pro republica inſtitui, aut uæ decreta de pace delevi, aut uæ unquam quæ vobis proba-

ta fuerunt non adſcripſi. Non placebat pax quibuſdam oratorum? Nonne vero tum refragari, non autem nunc me accuſare debuerunt? Quibuſdam belli tempore ex tributis veſtris divitiæ ſuppetebant, & publicis vectigalibus, de quo lucro nunc actum eſt. Pax enim otium non alit. Ii ergo qui nulla injuria ſunt affecti, ſed qui injuria rempublicam afficiunt, pacis vindicem mulctabunt: vos vero qui fructum percipitis, eos qui utilem reipublicæ operam navarunt, deſeretis?

51. Una

a Καὶ Scal. b Τ. δ. πέπαυται.

1 Σιωπῶ-

[a] 1 καὶ. Συνῆδον [b] γὰρ τοῖς παιᾶσιν Φιλίππῳ, κατασκαμμένων τῶν τῶν Φωκικῶν πόλεων, ὡς φησιν ὁ κατήγορος· καὶ ποίῳ τεκμηρίῳ δείκνυται; ἂν τις σαφῶς τοῦτο ἐπιδείξαι; ἐκλήθην μὲν γὰρ ὅτε καὶ τοῖς ξένοις μετὰ τῶν συμπρέσβεων· ἦσαν δ' οἱ καλοῦντες, καὶ συνδειπνοῦντες σὺν τοῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβεύσασι, σὺν ἐλάττοσιν ἢ ἑξακοσίοις. ὧν δὲ τούτοις, ὡς ἔοικεν, ἐγὼ ἀφανὴς ἦν, οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ καὶ συναράδων, ὡς φησι Δημοσθένης, ὅτ' αὐτὸς πρᾶος, ὅτε τὰ δεῖν' πρόντων σέβεσθαι καὶ θαυμάζεσθαι μάρτυρα. καὶ πῶς ἄδηλος ἦν, εἰ μή γε ἄλλοτε ἐν τοῖς χορεῖς περῆδον; οὐκοῦν εἰ μὲ ἐσίγων, ψευδῆ μου κατηγορεῖς· εἰ δὲ ὀρθῶς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης, καὶ τῶν πολιτῶν καινῆ μηδὲν ἀτυχούντων συνῆδον μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων καὶ παιᾶνα ᾖδον ὁ δὲ θεὸς μὲν ἐπῄνεσε, Ἀθηναίοις δὲ μηδὲν ἠνδόκουν [c] εὐσεβοῦσιν, ἀλλ' οὐκ ἠδίκουν· καὶ δικαίως ἂν σωζοίμην

51. Una enim cum Philippo cantica triumphalia cecini, eversis Phocensium urbibus, ut ait accusator: quo autem argumento id perspicue quisquam poterit demonstrare? Cum cæteris enim nostris legatis ad hospitium invitatus sum: vocati autem fuerunt, & cum Græcorum legatis concœnati sunt, non pauciores dugentis. Inter quos ego, ut videtur, conspicuus fui, vocem autem non compressi, sed concinui, ut ait Demosthenes, qui nec ipse ibi affuit, nec eorum qui interfuerunt ullum testem produxit. Et cui ipse cognitus fui, si non forte, ut cœtibus, præcinerem? Itaque tacui, falso me accusas: sin patria nostra incolumi, & civibus nulla calamitate publica constatis, pœanem cum cæteris legatis concinui: quum & Dii honos haberetur, & Athenienses nulla ignominia afficerentur, pium me præstiti, non injustum: & ob id jure debeo conservari

a Vide Dem. cap. 40. b Δὶ 1. c Ηὐσεβοῦν Scal.

1 Συνῆδον γὰρ] Τῶν ἴσων, συνεπῳδὸς ὢν Φιλίππῳ. τοῦτο γὰρ ῥήματι χρῶ[illegible]

ἔπειτα ἐγὼ τοῦ μὲν ταῦτα [a] ἀπολέπτος τις εἰμὶ ἄνθρωπος, σὺ δὲ εὐσεβὴς, ὁ τῶν συμπόνων καὶ συσίτων κατήγορος;

κδ'. Ὠνείδισας δέ μοι καὶ πολιτείας ἐμπλοξίαν, ἐπὶ πατροδοσίᾳ τοῦ Φίλιππον πρότερον, ἔπειτα Ἀλεξάνδρου ἐπ' ἐκείνοις τοὺς Ἕλληνας. καίτοι σκόπει, εἰ βέλει, τὴν κατηγορίαν καὶ τὴν ἄλλων Ἀθηναίων δημοσίᾳ κατηγορησε. ἐπολέμησε Λακεδαιμονίοις, μὴ πλὴν σὺ Λθήναιος συμφορὰν τοῖς αὐτοῖς ἐπενθῆτε. καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν παρελθὼν φεύγοντας Θηβαίους, καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε ὑπὲρ Μαντινέως. ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι, καὶ Θεμίσωνι, καὶ πάλιν αὐτοῖς· καὶ μυρίοις ἄλλοις ἤδη τῶν Ἑλλήνων οὕτω κέχρησθε. [b] ταῖς γὰρ χρείαις συμφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς δὲ πράγμασι καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν πόλιν. τῷ δὲ ἀγαθῷ σύμβουλον τί χρὴ πρᾶξαι; ἢ τῇ πόλει τοῖς τὸ παρὸν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν;

ego propter hæc immiſeri-
ors homo ſum: tu vero pius,
ui is eorum accuſator qui eaſ-
em tecum & libationes & e-
ulas in commuui habuerunt.
κδ'. Atque etiam inconſtan-
am in gerenda republica mihi
jeciſti, quod legatus ad Phi-
ppum prius profectus Græcos
ntra eum concitarem. Enim-
ero idem, ſi velis, crimen pu-
ice omnibus Athenienſibus
jicere licebit. Bellum geſſi-
s cum Lacedæmoniis, eoſdem
ſt Leuctricam calamitatem
defendiſtis. Thebanos exulan-
tes in patriam reſtituiſtis, & rurſus eoſdem ad Mantineam oppugnaſtis. Bellum etiam contra Eretrienſes & Themiſonem geſſiſtis, atque deinceps eoſdem conſervaſtis; & alios Græcorum complures eodem modo tractaſtis. Nam tempori ſervire, & publicè & privatim optima quæque amplecti, neceſſe habent omnes. Quid autem bono ſenatori eſt agendum? nonne reipublicæ pro re nata ea quæ utiliſſima ſunt, ſuadenda? Im-

a Γρ. ἀπλὴς τις. b Τοῖς γὰρ κοινοῖς Scal.

δίνης τὸ τῷ κατ' Αἰσχ. 1. Απλ.] Μαθὼν ἐλὼν ἄκρ.

Improbo porro accusatori quid est dicendum? nonne, temporibus dissimulatis, res gestæ accusandæ? Unde porro homo ad proditionem natus est spectandus? nonne is est (ita ut ipse eos tractasti qui tibi familiares fuerunt & fidem habuerunt) qui ob mercedem orationes ad judicia scribat, easque prodat adversariis? Orationem scripsisti Phormioni mensario accepta pecunia: eandem Apollodoro tradidisti, qui Phormionem capitis accusabat. Ingressus es in florentem Aristarchi Moschi filii domum, ea perdidisti. Præcepisti tria lenta ab Aristarcho qui exul eum viatico pro exilio par spoliasti, famam nihil ver quum te mirari formam ad scentis simulares: neque e vere miratus es: nam veru mor improbitatem non ad tit. Ex his similibusque re æstimandus est proditor.

53. Quodam etiam loco litiæ mentionem fecit, me egregium illum militem app lavit. Ego vero non prop illius convicium, sed discri

a Τῷ λόγῳ Scal. b Vide Dem. cap. 36 sub finem.

παρόντος κινδύνου ἀφιέμην, καὶ εἰ τύχοι ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναί μοι δοκίζειν. πῶς γάρ, ἢ ποτε αὐτῶν, ἢ πρός τινας, ἀφελοίμην τιμὰς τῆς ἡμέρας, μνησθήσομαι; ὃς παίδων μὲν ἀπαλλαγείς, τὸν ἔπαινος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη· καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς συνεφήβους καὶ νῦν συνάρχοντας, ἡμῶν μάρτυρας παρέξομαι. στρατείαν δ' ἐξελθὼν στρατείας τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι καλουμένοις, καὶ συμπαρεσκεύασα μὲν τὴν ἡλικιώτων καὶ τὸν Ἀλκιβιάδου ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα ἀφορμήν, κινδύνου συμβάντος ἡμῖν περὶ τὴν Νεμεάδα καλουμένην χάραδρον, ὥστε ἐπαινισθῆναι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἐπαγθῆναι· καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ Χαλκίδος ἐξόδους τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις καὶ τοῖς Μέρεσιν ἐξῆλθον· καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην συνεμαχεσάμην οὐκ αἰσχρῶς, οὐδ' ἀναξίως τῆς πόλεως· καὶ τὰς εἰς Εὔβοιαν στρατείας ἐστρατευσάμην,

is hujus habita ratione, ſine nvidia de his etiam dicere mī licere exiſtimo. Ubi enim ut quando eorum, aut apud uos, hac die prætermiſſa, fa iam mentionem? Quum igi r ex ephebis exceſſiſſem, per ennium noſtræ ditionis cuſtos i: cujus rei æquales & colle e mihi apud vos teſtimonium rhibebunt. Primum in mili am profectus ſum ea expedi tione, quæ Mereſiana nomina tur: & æquales & exteros Al cibiadis milites ad Phliuntem comitatus, & circa Nemeæam foſſam prælio commiſſo, ſic de certavi ut à ducibus laudarer: cæteris etiam expeditionibus viciſſim factis, ut Eponymianæ & Mereſianæ, interfui: & in pugna Mantinea nec turpem nec civitate indignum me præ ſtiti: & in Eubœa item milita vi,

a Παρέξομαι Scal.

1 Περίπολον] Εἴρηται περίπολος ὁ φυλάττων τὴν χώραν. οἱ δὲ τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐπιμένοντες τῷ διαστόλῳ ἡγούμενοι, λαμβάνοντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τῆς πόλεως, τοῦτ' ἔστι περιήγοντο τὴν χώραν, καὶ διέτριβον ἐν ταῖς φυλακηρίοις, ἃ ἐν τοῖς ὁρίοις ἐνίοτε ἦν ἐν μέσῳ, ἐνίοτε δύο. *Ulpian.*

μην, καὶ τὸ ὑπὲρ Τεμενίωνος μαχῆ ὑπὲρ τῶν ὁπλέκτων ὕστα ἐκινδύνευσα, ὥστε κρῖναι στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, καὶ δοῦναι ἥκειν, πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου· τὸ τε νίκην τὴν πόλιν ἀπαγγείλας, καὶ Τεμενίδου τοῦ Παιανιέως τοξάρχου, τὸ συστρατευσάμενον ἐμοὶ στρατεύεσθαι καὶ δοῦναι, καὶ τὰ ὅπλ τῶν γενομένων κίνδυνον, ὅτι ἐμὲ, ἀπαγγείλαντες. Ὅτι δὲ ἀλη θῆ λέγω, λάβε μοι τοῦτο τὸ ψήφισμα, καὶ κάλει τὸν Τεμε νίδην, καὶ τοὺς συνεστρατευμένους μοι τοὺς ἐκ τῆς πό λεως στρατείας· καὶ Φωκίωνα τὸν στρατηγόν, μήποτε συκήσεν, ἂν μὴ τούτοις συνδοκῇ, ἀλλ' ὑπεύθυνον τῷ συκοφάντῃ μαρ τυρεῖν, ἐὰν ψεύδηται.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἀπαγγέλας τοίνυν οὗτος ὁ πόλεως νίκην ὑμῖν, καὶ τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων κατόρθωσιν, ἐρωτᾷ ὑμᾶς ἀπαιτῶ χάριν τὴν σώματος σωτηρίαν· ὢν μισόδημος ὤν, ὡς φησιν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος· ὢν τοὺς Δημοσθένους ὑμᾶς εἶναι προσήκοντας μ

vi, & Tamynea pugna inter delectos ita me gessi, ut & ibi à ducibus corona ornarer, & à populo iterum huc reversus: qui & victoriam ab urbe reportatam renuntiassem, & Temenides Pandionidæ tribûs centurio, qui à castris legatus huc mecum profectus erat, qualem in prælio me præbuissem, indicasset. Quæ ut vere à me dici constet, cape decretum hoc, & Temenidem voca, & eos commilitones meos, qui pro republica militarunt: & Phocionem

imperatorem, nondum advocatum, nisi judicibus visum fuerit, sed testem calumniatori obnoxium, si mentitus fuerit.

DECRETUM. TESTIMONIA.

Quum igitur primus urbis victoriam vobis renuntiarem, & liberum vestrorum successus, primum hanc à vobis gratiam repeto, ut vitam meam tueamini quum non sim populo inimicus ut accusator ait, sed improbi infestus: quippe qui prohibeam vos Demosthenis majores im

μεῖσθαι, ὃ γὰρ εἰσιν, ἀλλὰ τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλεύμασι ζηλωταὶ εἶ) τῶν καλῶν. τοῦ δ' αὐτοῦ πάλιν ἀρξάμενος μικρῷ διεμεμψάμεθα πρότερον.

νδ'. Πρότερον ἡ πόλις ἡμῶν εὐδόξησε μὲν τὰ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσην· καὶ τὸν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων, εἰρήνης δ' ὑπαρχούσης πρὸς Λακεδαιμονίους, διέμενεν ἡμῖν ὁ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα· συνταραχθέντες δὲ ὑπό τινων, καὶ καλεσάντων πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον, πολλὰ καὶ παθόντες κακὰ καὶ ποιήσαντες, Μιλτιάδου δ' Κίμωνος προκληθέντος πρὸς Λακεδαιμονίους, ὄντος προξένου, σπονδαῖς τῷ πολέμῳ πεντηκονταετεῖς ἐποιησάμεθα, ἐχρησάμεθα αὐταῖς δ' ἔτη τεσσαράκοντα· ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐτειχίσαμεν τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸ βόρειον τεῖχος ᾠκοδομήσαμεν· ἑκατὸν δὲ τριήρεις πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ἐναυπηγησάμεθα· τριακοσίους δὲ ἱππέας προσκατεσκευασάμεθα, καὶ τριακοσίους τοξότας Σκύθας [1] ἐπειλάμεθα· καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν.

tari (nulli enim sunt) sed cohorter consilia in reipublicæ utilitatem cessura æmulari. Quæ nunc altius repetita paulo dilucidius explicabo.

54. Primum, nostra urbs gloriam consecuta est, post navale contra Persam prælium ad Salaminem gestum: quum mœnibus à barbaris diruris, & pace cum Lacedæmoniis constituta, popularis status salvus maneret: post à quibusdam concitati, belloque contra Lacedæmonios suscepto, multis malis & datis & acceptis, & Miltiade Cimonis filio à Lacedæmoniis, qui eũ hospitio exceperunt, prius id expetente, fœdus annos quinquaginta duraturum percussimus, id vero tredecim annos nobis inviolatum manebat. Intra istud autem tempus Piræeum muro cinximus, & septentrionalia mœnia extruximus: & præter eas quas ante habueramus centum triremes ædificavimus: & trecentos equites nostris copiis adjunximus, trecentos item Scythas sagittarios mercati sumus: & popularem imperium constanter retinuimus. Quum

[1] Ἐπειλάμεθα] Τοῦτ' ἐστὶ μεμισθωσάμεθα.

a Τὰς

πρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἡμῶν οὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἀλλ' [a] τοῖς τρόποις οὐ μετρίων, πάλιν αὖθις Αἰγινήταις εἰς πόλεμον κατέστημεν· καὶ ζημιῶθα οὐκ ὀλίγα βλαβέντες, ἐπὶ εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, Ἀνδοκίδου δ' ἐκπέμψαντες αὖθις τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὰς συνθήκας, εἰρήνην ἔτη τριάκοντα ἠγάγομεν, ἣ τὸ δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. [b] χίλια μὲν γὰρ τάλαντα ἀπενέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ᾠκοδομήσαμεν· χιλίους δὲ καὶ διακοσίους ἱππέας καθεστήσαμεν, καὶ τοξότας, ἑτέρους τοσούτους· καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον ἐτειχίσθη, καὶ τὸ δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλῦσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον [c] διὰ Μεγαρέας πεφθείσης καταστῆναι, καὶ τὴν χώραν τεμεῖσθαι αὖθις ἐσέλθοντας, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν στερηθέντες, εἰρήνης ἐδεήθημεν, καὶ ἐπεμψάμεθα, Διὰ Νικίου τοῦ Νικηράτου· καὶ πάλιν αὖ τῷ [d] χείνῳ τούτῳ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνην ταύτην· τριήρεις δ' ἐκτησάμεθα πλοί-

Quum autem in rempublicam noſtram homines non ingenui nec moderati irruiſſent, rurſus Æginetis bellum intulimus: in eoque non mediocribus affecti damnis pacem expetivimus, Andocide cum collegis miſſo ad Lacedæmonios, & pacem triginta annos proveximus, quæ mirifice populum extulit. Nam mille talenta ſignatæ pecuniæ in arcem retulimus, & centum alias triremes fabricati ſumus, & navalia extruximus: & equites mille ducentos comparavimus, & alios totidem ſagittarios: erecta item ſunt auſtrina mœnia, neque quiſquam ſtatum popularem evertere eſt aggreſſus. Rurſus quum perſuaſum nobis eſſet ut bellum adverſus Megarenſes ſuſciperemus, tum agros noſtros vaſtari paſſi ſumus, tum multis bonis ſpoliati, pacem nobis expetitam confecimus per Niciam Nicerati filium: ſic iterum hoc tempore ſeptem millia talentum ob pacis iſtius commoda in arcem retulimus, & triremes expeditas atque

a Τὰς τρόπους Scal. b Διχίλια Scal. c Τ. δ. πρὸς Μεγ. π. κ. καὶ τ. χ' τεμεῖσθαι. d Αὐτῷ χείνῳ Scal.

πλοίμως ϗ ἐντελῆς, ὧν ἐλάττους ἢ χιλίων ϗ διακοσίων φόρος δ' ἡμῖν καθ' ἑαυτὸν προσῆκε πλέον ἢ χίλια ϗ διακόσια τάλαντα· ϗ Χερρόνησον ϗ Νάξον καὶ τὴν Εὔβοιαν εἴχομεν· πλείστας δ' ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστείλαμεν· ϗ τοσαῦτα ἔχοντες τἀγαθὰ, πόλεμον δ' Ἀργείοις πρὸς Λακεδαιμονίους ξυνεπήραμεν, πειθόμενοι ὑπ' Ἀργείων· ϗ πολυπράγμονες ἐκ τῆς ῥητόρων ἀφιμαχίας εἰς φρυαγὴν τῆς πόλεως, ϗ τοὺς τετρακοσίους ϗ τοὺς ἀσεβεῖς τείχους ἀνεπείσαμεν, οὐκ εἰρήνην ποιησάμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρόνως [a] πολιτευθέντες, ϗ τοῦ δήμου κατελθόντος ἀπὸ φυλῆς, Ἀρχίνου ϗ Θρασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου, καὶ τὸ μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ὅρκον ἡμῖν καταστησάντων· ὅθεν σοφωτάτην πάντες τὴν πόλιν ἡγήσαντο εἶναι· κἀνταῦθα [1] ἀναφθέντος τοῦ δήμου, καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος, ἄνθρωποι παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται, καὶ ὀλισθοῦν τὴν πόλεως ἀεὶ προσαγόμενοι, καὶ πόλε-

atque integras non pauciores trecentis comparavimus. Item tributi nomine quotannis mille ducenta talenta nobis fuere pensitata: Cherſonneſum etiam, & Naxum, & Eubœam tenuimus, & plurimas colonias iis temporibus conſtituimus: & quum tot bonis affluéremus, propter Argivos bellum intulimus Lacedæmoniis, Argivis obſecuti: donec tandem per oratorum velitationes eo devenimus, ut præſidium urbi imponeretur, & quadringenti ac poſt impii triginta tyranni rerum potirentur, cum nos non ultro, ſed ex mandatis coacti pacem confecimus. Rurſus vita modeſte acta & populo è Phyle reducto, Archino & Thraſybulo populi partes defendentibus, oblivione injuriarum jurejurando ſancita (unde omnes civitatem noſtram ſapientiſſimam judicarunt) tunc populo recreato atque iterum viribus aucto, cives adulterini & fraude in album civitatis relati, qui ſubinde inclinatam urbis partem ſibi conciliarunt, & bel-

a Πολιτευθέντων Scal.

1 Ἀναφθέντος] Ἀναφωτός, ἀναζωπυρηθέντος.

a Τὸν

πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτευόμενοι, οἱ μὲν εἰρήνην τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ περιαιρόμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ἐρεθίζοντες, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐκ ἀπόμενοι, ἐξελαυνεῖ δὲ καὶ ἀποστολεῖς γενόμενοι, παιδοποιούμενοι δὲ ἐξ ἑταιρῶν, ἄτιμοι δὲ ἐκ συκοφαντίας, εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κινδύνους τῇ πόλει καθιστᾶσι· καὶ ὁ μὲν τῆς δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες, καταλύοντες δὲ τὴν εἰρήνην, ᾗ δημοκρατία σώζεται· συναγωνιζόμενοι δὲ τοῖς πολεμίοις ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται· ἕτοιμοι πᾶν ἐπ' ἐμὲ συκοφαντεῖν ἥκουσι, καὶ φασι μὲν Φίλιππον τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι, καὶ πεπλαδῆν τὰς συνθήκας ἡμῶν ἅπαντα· ἐμὲ δ' αὐτὸς εὗρεν εἰρήνην αὐτῷ μὴ συμφέρουσαν, ταύτην πεπλακεδηκέναι. ἐμὲ δ' οὐχ ὡς πρεσβευτὴν κείνουσιν, ἀλλ' ὡς ἐγγυητὴν Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης καὶ [a] μηδὲ τῶν ὅλων λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων [a] εὐ-

bellum ex bello excitarunt: in pace etiam pericula verbis amplificata præmonebant, atque animos liberales & promptos admodum extimulabant: in bellis autem arma non attingebant, quamvis & censores essent, & classium præfecti: & liberos quidem è scortis suscipiebant, & ob calumniandi studium infames erant; nunc nostram urbem in extrema pericula conjiciunt: & popularis imperii nomen non moribus sed assentatione colentes, pacem qua popularis status conservatur conturbant: atque hostibus à quibus populus opprimitur, subsidium præbent: hi nunc conglobati me invadunt, ac Philippum pacem emisse dictitant, atque in pactionibus omnia nobis præripuisse: quam autem pacem impetrarit sibi non coducibilem, eam vicissim. Me vero non tanquam legatum sic accusant, sed tanquam Philippi atque ipsius pacis sponsorem: & quum ne totius quidem orationis potestas penes me fuerit, actionum rationem

a Τῶν μηδὲ τῶν μόνων ὅλως Scal.

a Sic

εὐθύνας ἀπαιτῆσι. τ αὐτὸν δὲ τοῦτον μὲ τοῖς ψηφίσμασιν ἐπαιτῶ, ὅπισθεικνυμι, τὸν δὲ ἐν δικαστηρίῳ κατηγόρῳ κέχρημαι. δίκαιος δ' αὐτὸς προσθῦσαι, μόνος τὰς εὐθύνας δίδωμι.

νέ. Καὶ μοὶ μὴν ἅ συνδεησόμενοι πάρεισιν ὑμῶν· πατὴρ μὲν, ὃ τὰς τῶ γήρως ἐλπίδας μὴ ἀφέλησθε· ἀδελφοὶ δὲ, οἱ συναυξηθέντες ἐμοὶ, ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο· κηδεσταὶ δὲ, οἱ ζωπυροῦσι μὲ τὰ μικρὰ παιδία καὶ τὰς κινδύνους ὅπως συνιέντα, ἀλλὰ δ', εἴπ συμβήσοι ἡμῶν παθεῖν· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ δέομαι καὶ ἱκετεύω πολλοῦ προήκοιμι παῖσαθαι, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς [b] αὐτῶ, μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γαναικείῳ ἀνθρώπῳ τ ὀργῶ, προδοθῆναι.

νς. Παρακαλῶ δὲ καὶ ἱκετεύω σῶσαί με πρῶτον μὲ τοὺς θεούς, δεύτερον δὲ ὑμᾶς, τοὺς τ ψήφω κυρίους, οἷς ἐγὼ πρὸς ἅπαντα τ κεκηρυγμένων [c] εἰς [d] μνήμην εἶχ) τ ἐμαυτῶ ἀπολελόγημαι· καὶ δέομαι σῶσαί με, καὶ μὴ τῶ λογογράφω καὶ Σκύθη

me repoſcunt. Jam eundem nominem in decretis laudatorem meum oſtendo, & in judicio accuſatorem reperio: & uum decimus ipſe legatus fuim, ſolus rationes reddo.

55. Adſunt mihi quidem qui na mecum vos deprecentur, ater meus, cui ſpem ſenectuis ne eripiatis, & fratres, qui à ne ſejuncti, vitam ſibi acerbam utabunt: affines item, & hi uelli quidem, qui à periculis dhuc alieni ſunt, ſed miſerabies tamen ſunt futuri, ſiquid mali nobis acciderit: pro quibus ego vos oro atque obteſtor, ut eos etiam atque etiam veſtræ curæ commiſſos habeatis: neque inimicis, & effœminati ac mulieroſi hominis iracundiæ tradatis.

56. Oro porro & ſupplex peto, primum à Diis immortalibus, uti me conſervent: deinceps à vobis, qui ferendi ſuffragii jus habetis: apud quos ego ſingula crimina, quantum quidem meminiſſe potui, refutavi. Conſervate igitur me, neque orationum ſcriptori & improbo Scythæ

a Sic lego juxtà *Scal.* etſi alii omnes cod. habeant προσδικίας. b Αὐτῆ Sc. παιδία. *Wolf.* c Ὡς εἰς μνήμ. *Scal.* d Μνήμιον οὖν τῶν ε'. 2.

θη χαλεπῶ ὄντι παραδῦναι, ὅσοι μὲ ὑμᾶς πατέρες [a] εἰσὶ παί-
δων, ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς ἔχει [b] πολλῷ ποιεῖσθε, [c] ἀναμνη-
σθέντες ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης παράκλησιν ἀφῆκε τῷ π
ἐπὶ Τίμαρχον κρίσεως ἀμνήστου [d] παρακέκληκα· τὰς δ' ἄλ-
λους ἅπαντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυπον παρέσχημαι, τὴν μὲ
τύχην ἰδιώτης ὤν, καὶ τοῖς μετρίοις ὑμῶν ὅμοιος, οὐ δ
τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μόνος τῶν ἄλλων ἐφ' ὑμᾶς οὐ συν
εσηκώς, αἰτῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν μετὰ πάσης εὐνοίας τ
πόλει παρεσκευακώς, καὶ μόνος ἐπωμείνας τὰ τῆ συκοφαν
τῶν θόρυβον, ὃν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ὑπὲρ τοῖς πολέμι
λαμπρῶν, οὐκ ὑπέστησε. οὐ γὰρ ὁ θάνατος δεινόν, ἀλλ' ἡ π
ἐπὶ τῷ τελευτῷ ὕβρεις φοβερά.

νζ. Πῶς δὲ οὐκ ἀλγεινὸν βλέπειν ἐχθροῦ πρόσωπον ἐπιγε
λῶντος, καὶ τοῖς ὠσὶ τὰ ὀνείδη δέξασθαι; ἀλλ' ὅμως πολύμηχ
δὴ) τὸ σῶμα ὑπὲρ κινδύνων παρ' ὑμῶν ἐρρύσθη, ἐν τῇ ὑμετέραις δια
τελῶ

thæ me tradite, qui veſtrum patres ſunt liberorum, aut qui fratres natu minores magnificatis, in memoriam revocantes me adhortationem ad modeſtiam ſemper memorandam accuſatione Timarchi reliquiſſe. A cæteris autem omnibus, erga quos me comem præſtiti (quum fortuna ſim plebeius & mediocrium ſimilis, in civilibus autem certaminibus ſolus cæterorum contra vos non conſpirarim) peto ſalutem, ſumma erga rempublicam benevo-

lentia legatione functus, & ſo
lus calumniatorum tumultu
perpeſſus, quem multi jam, qu
in bellis egregia facinora edide
re, non ſuſtinuerunt. Nequ
enim terribilis eſt interitus, ſe
contumelia in morte eſt me
tuenda.

57. Quam acerbum eſt, in
mici inſultantis vultum intuer
& ejus probra auribus accipe
re? Sed tamen in diſcrime
ventum eſt, vita mea eſt per
culis expoſita: apud vos ſu
educatus: in veſtris congreſſ
bu

a Οντες παῖδας Scal. b Πλείστου Scal. c Αναμνησθέντος Scal. d Αντ
παρακέκληκα Scal.

a Π

πεδαῖς βεβίωκα· οὐδεὶς ὑμῶν ἀφ' ἑαυτοῦ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ· οὐδὲ ἐστέρηται τῆς πατρίδος, κατηγόρου τυχὼν ἐν τοῖς δήμοις ὅτ' ἦν αἱ διαψηφίσεις· ὑφ' ὑπάτοις ὢν ἀρχῆς ἐκινδύνευσα. μικρὰ δ' εἰπὼν ἤδη καταβαίνω.

νη'. Ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔ μοὐ μηδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς κύειν λέγω, οὔ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη ἡ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ βαρβάρῳ· ὃς οὔτε ἱερῶν, οὔτε ἀσυλῶν, οὔτε τραπέζης φροντίσας, ἀλλὰ τοὺς εἰς ἅπαν μέλλοντας αὖθις χρόνον ἀντεσωθεῖς ἀκροβῶν, ἥκει ψευδῆ συντάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν. ἐὰν οὖν ἐθελήσητε σώζειν τοὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναγωνιστὰς, πολλοὺς βοηθοὺς λήψεσθε ὅ τῆς πόλεως συμφέρον, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἑτοίμους.

νθ'. Παρακαλῶ δὲ Εὔβουλον μοὐ ἐκ τῶν πολιτευομένων καὶ σωφρόνων ἀνδρῶν συνήγορον, Φωκίωνα δ' ἐκ τῶν στρα-

bus ſum verſatus: cum nemine veſtrum propter meas voluptates pejus agitur: neque patria quiſquam privatus eſt, me accuſatore, quum in municipiis civium recenſiones fierent, neque ob geſtum magiſtratum in periculum veni. Sed ubi pauca dixero, deſcendam.

58. Illud, Athenienſes, in potestate mea fuit, ut nulla vos afficerem injuria: ne vero in crimen venirem, id penes fortunam fuit, quæ me cum homine calumniatore eoque barbaro conflictari coegit: qui neque ſacrorum, neque libationum, nec menſæ communis habita ratione, ſed iis qui in poſterum ei adverſari poſſent terrore injecto, adeſt, falſa contra nos accuſatione concinnata. Quod ſi eos conſervare volueritis qui pacem veſtramque ſecuritatem defenderunt, multi erunt qui reipublicæ commoda tueri velint, & alacriter pro vobis decertare.

59. Peto autem ut advocatus mihi eſſe dignetur è viris modeſtis, & in republica verſatis, Eubulus: ex imperatoriis, Pho-

a Πατρίδος, ἐμοῦ κατ. Scal.

a Γρ.

φρατηγῶν, ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διενέγκοντα πάντων. ὃν δὲ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτοῦ, Ναυσικλέα, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, οἷς ποτε ἐγὼ κέχρημαι, καὶ τῶν αὐτῶν ὅπερ ἐδόκουν μετέσχηκα. ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος εἴρηται· τὸ δὲ σῶμα τὸμὸν ἤδη [a] παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος.

Phocion, qui præterea etiam juſtitia omnibus antecellit: ex amicis & æqualibus meis, Nauſicles, cæterique omnes quibus ego familiariter uſus, atque in iiſdem ſtudiis verſatus ſum. Ac mea quidem oratio jam abſoluta eſt: corpus autem meum vobis & à me traditur, & à lege.

[a] Gr. παραδίδωμι. lege παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ὁ νόμος.

Τοῦ Αἰσχίνου περὶ παραπρεσβείας λόγου

ΤΕΛΟΣ.

INDEX
VOCUM PRÆCIPUARUM.

Primus numerus paginam denotat, ſecundus lineam, lit. t. textum, lit. D. Dem. orationem, Æ. Æſch. orat. ſ. ſcholia.

A.

Ἀειλογίαν 13. 2. t. D.
Ἀναπιπλωκότες 165. 1. t. D.
Ἀνόητον ἀπάγλων τ' ἀγαθῶν 224. 8. t. D.
Ἀπειρηκέναι 117. 10. t. D.
Ἀργὰς 60. 11. t. Æ.
Ἀσμοσὴν 48. 4. t. Æ.
Αὐτόχθονες 191. 9. t. D.

B.

Βάταλον 60. 9. t. D.

Δ.

Δέλφυς 60. 4. t. D.
Δευτεραγωνίσην 22. 2. t. D.
Διαμεμετρημμένῃ τῇ ἡμέρᾳ 16. 1. t. Æ.
Διεκωδώνισεν 129. 5. t. D.

E.

Εἰσαγγελίᾳ 90. 8. t. D.
Εἰστήκεια 144. 12. t. D.
Εκκλήτευε 43. 2. t. D.
Εκληρώθη 12. 1. t. D.
Εκμαρτυρίαν 15. 7. t. D.
Εμβεβρωντῆσθαι 169. 1. t. D.
Εμπεποίηκεν 15. 6. t. D.
Εν βασάνοις γενέσθαι 76. 8. t. D.
Επικεκηρυχέναι 29. 9. t. D.
Επινίκια 104. 5. t. D.
Επὶ πολλῷ ἄγοντες 84. 2. t. D.
Εσπαθᾶτο 45. 2. t. D.

H.

Ηδυλείῳ 116. 9. t. D.
Ηυτομόλησε 215. 1. t. D.

Θ.

Θιάσους 202. 13. t. D.

I.

Ιδιον κίνδυνον ὑποθεὶς 184. 3. t. D.
Ικετηρίαν 13. 7. t. Æ.
Ιλιὰς κακῶν 116. 10. t. D.
Ιταμώτερον 170. 3. t. D.

K.

Καθυποκρινόμενον 236. 8. t. D.
Κέρκωψ 28. 1. t. Æ.

M.

Μεγάλη πόλει 22. 6. t. D.
Μητρῴῳ 104. 12. t. D.
Μυείοις 151. 3. t. D.

O.

Οβελιοπάτῃ 186. 1. t. D.
Ολοφοίνῳ 17. 5. t. Æ.

Π.

Παιπάλημα 28. 2. t. Æ.
Παλίμβολον 28. 2. t. Æ.
Παραγγελίᾳ 11. 2. t. D.
Πειραιεῖ 56. 5. t. D.
Πλαταιὰς 29. 4. t. D.
Πλέον ἔχειν proficere 44. 5. t. D.
Ποιεῖν εἰς ἑαυτὸν in ſe transferre 40. 2. t. D.

Προ-

Περιβλημμύη 32. 11, t. D.
Περιβέλευμα 35. 5. t. D.
Περιμαντεία 230. 10. t. D.
Περὶ ἑκατέρα 166. 2. t. D.
Περιτεινομμύης 13. 3. t. D.
Πρυρκαίτερα 167. 1. t. D.
Πρυτανεῖον 36. 5. t. D.

Σ.

Σκοτεινὸν 25. 9. t. Æ.
Σοφιστὰς 178. 11. t. D.
Σχεματοδεσμα 60. 5. t. Æ.
Συγκλῆτης 45. 6. t. Æ.
Συνεφαπομμύης 52. 5. t. Æ.

Τ.

Τὰ κύρια 190. 7. t. D.
Τὰ τ' ἐξουσίας 152. 6. t. D.
Τέμνοντες τὰ τόμια 54. 5. t. Æ.
Τιτύφωμαι 162. 1. t. D.
Τίμημα 106. 3. t. D.
Τράπεζαι 144. 5. t. D.
Τριταγωνιστῆς 179. 6. t. D.

Υ.

Υπακύσαντα 189. 1. t. D.
Υπερῷον λαλίαν 33. 3. t. Æ.
Υποκειμμύων προσδοκιῶν 31. 6. t. D.
Υποκοριζόμμυοι 190. 6. t. D.
Υποκρινόμμυον 173. 2. t. D.
Υποποιήσων 69. 5. t. D.

Ω.

Ωρμικότας 48. 9. t. D.
Ωρωπὸν 30. 6. t. D.

INDEX

NOMINUM PROPRIORUM notatu digniorum.

A.

Αγησιλάϊ 193. 3. ſ. D.
Αγησίπολις 193. 4. ſ. D.
Αγλαοκρέων 75. 6. t. Æ.
Αγναν 23. 13. ſ. Æ.
Αγραύλι 215. 8. ſ. D.
Αδειμάντι 145. 4. t. D.
Αἴας 183. 6. ſ. D.
Αἰγινήτας 102. 2. t. Æ.
Αἰόλι 29. 2. ſ. Æ.
Ακάμας 23. 7. t. Æ.
Αλεις 39. 11. t. D.
Αλεξάνδρι 20. 5. t. Æ.
Αλεξίμαχ 51. 13. t. Æ.
Αλκαίι 23. 4. ſ. Æ.
Αλκιβιάδι 99. 8. t. Æ.
Αλκίμαχ 23. 8. ſ. Æ.
Αλ 40. 4. ſ. D.
Αλπωνὸν 78. 12. t. Æ.
Αμεύτα 20. 2. t. Æ.
Αμεύτωρ 40. 13. t. Æ.
Αμφικτύοσι 28. 7. t. D.
Αμφίπολιν 16. 26. ſ. D.
Ανδοκίδῃ 102. 4. t. Æ.
Ανθεμῦντα 20. 10. t. Æ.
Ανταλκίδι 182. 11. ſ. D.
Αντιγόνῳ 179. 1. t. D.
Αντίοχον 45. 11. t. Æ.
Αντίπατρος 63. 10. t. D.
Απελλῆ 172. 5. ſ. D.
Απολλοδώρῳ 98. 6. t. Æ.
Απολλοφάνης 130. 7. t. D.
Απόλλωνι 103. 11. ſ. D.
Αρέσμον 196. 10. t. D.
Αρίσταρχον 11. 9 ſ. D.
Αριστείδης 19. 1. t. Æ.

Αρι-

Αεισαγείτονος 202. 4. t. D.
Αεισοδήμου 23. 2. t. D.
Αεισοκράτους 15. 21. ſ. D.
Αεισομάχου 182. 3. ſ. D.
Αεισοφάνει 45. 2. ſ. D.
Αεισοφῶν 208. 7. t. D.
Αρμοδίου 202. 4. t. D.
Αρταξέρξου 36. 9. ſ. D.
Αρτεμισίου 46. 16. t. Æ.
Αρχέλαου 146. 3. ſ. D.
Αρχεδάμου 79. 5. t. Æ.
Αρχίνου 103. 10. t. Æ.
Ατεισίδαι 215. 8. ſ. D.
Ατρόμητος 48. 9. t. Æ.
Αὐτοκλέους 9. 1. t. Æ.
Αφιδναῖον 74 12. t. Æ.
Αφόβητος 172. 7. t. d.

B.

Βοιωτίας 29. 3. t. D.
Βοιωτοὺς 69. 6. t. Æ.
Βοιωτῶν 61. 4. ſ. D.
Βυζάντιον Πύθων 74. 14. t. Æ.

Γ

Γενέθλιον 13. 13. ſ. D.
Γεραιῷ 230. 1. t. D.
Γηρύονι 28. 6. ſ. Æ.
Γλαυκοθέας 202. 12. t. D.
Γλαύκου 48. 13. t. Æ.

Δ

Δικελείας 47. 6. t. Æ.
Δέρκυλλος 56. 5. t. D.
Διϊάρην 44. 7. t. Æ.
Διΐπυρον 44. 7. t. Æ.
Δημαινέτου 48. 14. t. Æ.
Δημήτερι 5. 4. ſ. Æ.
Δημοκράτης 14. 4. t. Æ.
Δημομέλλου 57. 12. t. Æ.
Δημοφῶν 23. 19. ſ. Æ.
Διόδωρος 47. 1. ſ. Æ.
Διονύσιον 138. 12. t. D.
Διοσκουρείου 124. 5. t. D.
Διόφαντον 151. 3. t. D.
Δοείσκον 122. 6. t. D.
Δρύμου 230. 3. t. D.
Δωρείας 69. 6. t. Æ.
Δωρεῖοις 66. 19. ſ. D.

E

Ελλανοδίκης 138. 6. t. D.
Εννέα Οδῶν 23. 6. t. Æ.
Εξήκεσον 101. 13. t. D.
Επαμινώνδας 63. 9. t. Æ.
Επικράλης 199. 12. t. D.
Επικράτης 89. 5. t. Æ.
Επωνύμοις 99. 12. t. Æ.
Εργοκλῆς 138. 12. t. D.
Εργόφιλος 138. 11. t. D.
Εργοχάρης 13. 6. t. Æ.
Ερικεάα 69. 12. t. Æ.
Ερεχθέως 216. 11. ſ. D.
Ερμιππον 5. 7. ſ. Æ.
Ερμογένης 65. 9. ſ. D.
Ερση 215. 10. ſ. D.
Εσίαν βελαίαν 31. 2. t. Æ.
Ετεοβουτάδαις 87. 7. t. Æ.
Εὔανδον 61. 1. ſ. D.
Εὐβοέων 29. 10. t. D.
Εὔβοιαν 30. 3. t. D.
Εὐθυκράτης 193. 7. t. D.
Εὐθυμένης 23. 15. ſ. Æ.
Εὐκλείδου 118. 16. ſ. D.
Εὐκλεῆς 23. 2. ſ. Æ.
Εὔχρατον 13. 6. t. Æ.
Εὔμολπον 216. 10. ſ. D.
Εὐειπίδη 178. 13. t. D.
Εὐείπη 170. 16. ſ. D.
Εὐρυδίκης 20. 6. t. Æ.
Εὐφιλήτου 93. 2. t. Æ.
Εὐφράνορα 172. 6. ſ. D.

Z

Ζελείτιδι 182. 5. ſ. D.

Ζεύξιν 172. 5. ſ. D.

H

Ηγησίλεω 208. 1. t. D.
Ηγησίππε 65. 12. ſ. D.
Ηϊόνα 23. 20. ſ. Æ.
Ηλεῖοι 191. 1. ſ. D.
Ηλιδι 191. 3. t. D.
Ηρακλῆς 28. 5. ſ. Æ.
Ηρω 181. 10. t. D.
Ηρως 182. 13. ſ. D.
Ησίοδον 85. 3. t. Æ.

Θ

Θεμιστοκλέες 215. 8. t. D.
Θεμίστιον 97. 10. t. Æ.
Θεόδωρος 178. 14. t. D.
Θέρμαν 20. 11. t. Æ.
Θεσπέων 40. 3. t. D.
Θεσπιαλὲς 69. 6. t. Æ.
Θηβαίες 16. 20. ſ. D.
Θήβας 29. 2. t. D.
Θησέως 23. 6. t. Æ.
Θόλῳ 182. 3. t. D.
Θουκυδίδε 13. 9. ſ. 23. 9. ſ. D.
Θρέμμιν 122. 6. t. D.
Θρασύβυλον 202. 2. t. D.
Θρόνιον 78. 13. t. Æ.
Θυέστε 236. 10. t. D.

I

Ιατροκλῆς 149. 3. t. D.
Ιδομενεὺς 5. 7. ſ. Æ.
Ιερώνυμον 22. 7. t. D.
Ιμέρᾳ 45. 4. t. Æ.
Ιπποκλῆς 96. 2. ſ. D.
Ιππονίκε 198. 2. t. D.
Ισοκράτες 22. 3. ſ. D.
Ιφανδρον 22. 1. t. D.
Ιταλίας 11. 3. ſ. Æ.
Ιφικράτιον 21. 3. t. Æ.
Ιωνας 69. 6. t. Æ.

K

Καδμείας 63. 13. t. Æ.
Καλλίστρατος 211. 14. t. D.
Καμίλλιος 5. 6. ſ. Æ.
Καλαμίων 23. 12. ſ. Æ.
Καλλίαν 198. 1. t. D.
Καλλιαδέης 22. 10 t. Æ.
Καρδιανὺς 134. 2. t. D.
Καείωνας 93. 12. t. Æ.
Κέκροπος 216. 2. ſ. D.
Κεφισοδότῳ 234. 13. t. D.
Κηφισόδοτος 138 11. t. D.
Κηφισοφῶντα 209. 12. t. D.
Κίνων 17. 1. t. Æ.
Κλεόβυλος 48. 13. t. Æ.
Κλεοφῶν 47. 11. t. Æ.
Κλεοχάρης 71. 13. t. Æ.
Κλέων 23. 3. ſ. Æ.
Κνωσίων 88. 14. t. Æ.
Κόνων 145. 4. t. D.
Κόειντον 87. 13. t. Æ.
Κορσικὰ 112. 14. t. D.
Κορώνειαν 92. 9. t. D.
Κραπίνε 23. 19. ſ. Æ.
Κρέων Αἰχίνης 179. 8. t. D.
Κεφισόδοτος 51. 9. t. Æ.
Κτησιφῶντος 23. 3. t. D.
Κυρείων 198. 4. t. D.
Κυπρίε 69. 10. t. Æ.

Λ

Λακεδαιμονίων 45. 3. t. D.
Λαείστη 127. 9. t. D.
Λαδένης 193. 5. t. D.
Λεοντίνοις 47. 4. t. Æ.
Λεπρέοις 67. 7. ſ. D.
Λεωγόρε 23. 1. ſ. Æ.
Λέων 182. 9. ſ. D.
Λεωδένη 17. 6. t. Æ.
Λέμνε 45. 4. t. Æ.
Λιβύλλα 28. 5. ſ. Æ.

Λι-

Λίπαρα 84. 11. t. Æ.
Λοκροὶ 69. 7. t. Æ.
Λυδίαν 74. 7. t. Æ.
Λύχνον 12. 10. ſ. Æ.
Λυκέργε 23. 18. ſ. Æ.
Λυσιπράτης 23. 1. ſ. Æ.
Λυσιπράτε 23. 18. ſ. Æ.

M

Μάγνητας 69. 7. t. Æ.
Μακεδονίαν 122. 3. t. D.
Μαλεῖς 69. 7. t. Æ.
Μαντινείᾳ 97. 9. t. Æ.
Μαραθῶνα 215. 14. ſ. D.
Μεγάρεις 77. 10. t. D.
Μειδίᾳ 15. 18. ſ. D.
Μενεκλῆς 202. 6. ſ. D.
Μέρσοι 99. 7. t. Æ.
Μεταχμὴν 79. 15. t. Æ.
Μιδῶν 215. 13. ſ. D.
Μιλτιάδᾳ 215. 8. t. D.
Μίσιον 23. 18. ſ. Æ.
Μνάσωνα 84. 9. t. Æ.
Μόλων 178. 15. t. D.
Μυννήσῃ 45. 1. t. Æ.
Μυρσιλέα 209. 10. t. D.

N

Νάξον 103. 3. t. Æ.
Ναυσικλέους 14. 15. t. Æ.
Νεμεάδα 99. 9. t. Æ.
Νεοπτολέμε 22. 1. t. D.
Νέωσιν 116. 8. t. D.
Νίκαιαν 78. 13. t. Æ.
Νικηράτε 208. 3. t. D.
Νικίᾳ 102. 14. t. Æ.

Ξ

Ξανθίας 93. 12. t. Æ.
Ξενόδοκος 94. 1. t. Æ.
Ξενοκλείδῃ 232. 7. t. D.
Ξενόφρονα 148. 6. t. D.

O

Οἰνόμαον 185. 1. ſ. D.
Ὀλτάνες 69. 7. t. Æ.
Ὀλυνθίαν 148. 8. t. D.
Ὄλυνθον 145. 13. t. D.
Ὀλυνθίῃς 115. 4. t. D.
Ὀνόμαρχον 226. 7. t. D.
Ὁρμίσιον 116. 13. ſ. D.
Ὀρχαμθὸν 92. 8. t. D.
Ὄρωπον 30. 6. t. D.

Π

Παγάσας 127. 8. t. D.
Παιᾶνας 237. 10. t. D.
Παλλαδίῳ 54. 5. t. Æ.
Πανάκτῳ 230. 3. t. D.
Πάνδροσος 215. 9. ſ. D.
Παριθνίων 63. 10. t. D.
Παυσανίᾳ 20. 8. t. Æ.
Πειραιῶϊ 200. 1. t. D.
Πέλλῃ 122. 4. t. D.
Πελοποννησίακον 61. 26. ſ. D.
Πελοπόννησον 191. 11. t. D.
Περδίκκᾳ 20. 6. t. Æ.
Περικλέους 21. 11. ſ. D.
Περίλαος 211. 2. t. D.
Περραιβοὶ 69. 7. t. Æ.
Πετραλάκᾳ 178. 4. t. D.
Πλάτωνος 5. 6. ſ. Æ.
Πλάταρχος 60. 4. ſ. Æ.
Πνυκὶ 102. 2. ſ. D.
Πολιορκίδᾳ 193. 5. ſ. D.
Πολυφόντῃ 44. 8. t. Æ.
Πορθμῶϊ 77. 10. t. D.
Ποσειδῶνα 69. 12. t. Æ.
Πρόξενον 49. 10. t. D.
Πρυτανεῖον 171. 3. t. D.
Πρωτόμαχος 23. 7. ſ. Æ.
Πτολεμαίου 211. 4. t. D.
Πτολεμαῖος 20. 6. ſ. Æ.
Πυδναῖος 147. 2. t. D.

Πύθια 104. 4. t. D.
Πυθίων 84. 11. t. Æ.
Πυθοδώρα 165. 6. t. D.
Πυθοκλέα 165. 6. t. D.
Πυθώνακτος 196. 11 t. D.
Πυλαίαν 225. 15. t. D.
Πύλας 226. 2. t. D.

P

Ρόδον 5. 11. ſ. Æ.

Σ

Σαλαμίνιοι 183. 6. t. D.
Σαλαμὶς 183. 1. ſ. D.
Σάτυρον 146. 5. t. D.
Σικελία 25. 4. ſ. D.
Σικελῶν 50. 10. t. D.
Σίσυφος 29. 7. t. Æ.
Σκύρα 45. 4. t. Æ.
Σμικύθα 145. 3. t. D.
Σόλωνος 183. 1. t. D.
Σοφοκλέους 179. 1. t. D.
Σπάρτα 69. 2. ſ. Æ.
Στέφανον 83. 3. t. Æ.
Στρατοκλῆς 13. 13. t. Æ.
Στρέψαν 20. 11. t. Æ.
Στρομβίχα 13. 6. t. Æ.
Στρυμόνα 23. 20. ſ. Æ.
Συμβίχα 23. 6. ſ. Æ.
Σωκράτης 5. 5. t. Æ.

T

Ταμύναις 100. 1. t. Æ.
Τελευτίας 193. 3. ſ. D.
Τιμβρίδα 100. 4. t. Æ.
Τιλφωσσῖον 113. 1. t. D.
Τιμαγόραν 36. 7. t. D.
Τίμαρχον 175. 15. t. D.
Τιμόθεος 23. 11. t. Æ.
Τιμοκράτης 56. 11. ſ. D.
Τιμόμαχος 138. 11. t. D.
Τιμοσθένης 23. 8. ſ. Æ.
Τολμίδα 47. 1. t. Æ.
Τρία 116. 14. ſ. D.

T

Τυρίδης 95. 9. t. D.

Φ.

Φαιδίμα 148. 6. t. D.
Φαίδωνος 23. 22. ſ. Æ.
Φαλαίκα 77. 11. t. Æ.
Φαρσαλίας 41. 1. t. D.
Φάρσαλος 40. 3. ſ. D.
Φεραῖοι 226. 12. t. D.
Φερὰς 124. 6. t. D.
Φθιῶτας 69. 7. t. Æ.
Φίλανδρον 23. 17. t. Æ.
Φιλόδημον 89. 4. t. Æ.
Φιλιππικοῖς 40. 1. ſ. D.
Φιλοκράτης 19. 17. t. D.
Φιλόνεικον 208. 8. t. D.
Φιλοχάρης 172. 6. t. D.
Φιλόχορος 215. 11. ſ. D.
Φίλων 111. 13. t. D.
Φίλωνα 108. 3. ſ. D.
Φλιῦντα 99. 8. t. Æ.
Φοίνικος 178. 13. t. D.
Φορμίωνι 98. 5. t. Æ.
Φρυῶν 149. 6. t. D.
Φυλλίδος 23. 11. ſ. Æ.
Φωκεῖς 69. 8. t. Æ.
Φωκίωνα 100. 9. t. Æ.

X.

Χαλκιδέων 192. 11. t. D.
Χαλκίδος 56. 6. t. D.
Χάρητος 232. 14. t. D.
Χελιδονέων 198. 4. t. D.
Χερρόνησος 70. 2. t. D.
Χίλωνα 48. 14. t. Æ.

Ω.

Ωρεὸν 121. 14. t. D.
Ωρωπὸν 162. 6. t. D.

INDEX RERUM

Quæ in Dem. *orat. continentur.*

CAP. 1. Perſtringit adverſarios, & Judices officii commonet.

C. 2. Æſchinis violentia.

C. 3. Non, quia veteres injuriæ, ideo minus graviter ferendæ. Diſtribuit legati officium in quinque partes, ut dociles efficiat auditores.

I. Prima continet ea quæ legatum renunciare oportet.

II. Ea quæ ab eo ſuadenda ſunt.

III. Ea quæ in mandatis accepit.

IV. Tempora.

V. Integritatem ejus.

C. 4. Propoſitio totius otationis. Narratio, qua confirmationis ſemina ſparguntur.

C. 5. I. Æſchines principio adverſatus Philippo.

C. 6. II. Æſchines legatus ad Philippum.

III. Æſchinis concio de pace prior.

IV. Concio Æſchinis de pace poſterior.

C. 7. Præteritio.

C. 8. V. Æſchinis mendacia & pollicitationes in concione.

C. 9. Demoſthenes exploſus.

C. 10. Cauſa hujus narrationis, cum occupatione.

C. 11. Præcipuum totius orationis caput, de *Interitu Phocenſium*, cum occupatione de perſona Æſchinis.

Legati à ſenatu in Curiam non invitati.

C. 12. Occupatione, acta ſua ab actis legatorum ſegregat.

C. 13. Legati accuſati à Demoſthene, Philippi literis excuſati.

C. 14. Refutatio & exagitatio literarum Philippi.

Philippi calliditas.

C. 15. Æſchinis prævaricatio.

Dilemma.

C. 16. Demoſthenis adverſatio.

C. 17. Scomma Philocratis, & decretum Phocenſibus exitioſum.

C. 18. Interpretatio literarum Philippi. Æſchines & Philocrates Philippo ſuffragati.

C. 19. Phocenſium conditio. Cum homine mortali facta pax immortalis.

C. 20. Supputatione temporum colligit, Æſchini eſſe imputandum Phocenſium excidium.

C. 21. Exaggeratio excidii Phocenſium, ab intercedenti ſocietate.

C. 22. Deſcriptio vaſtatæ regionis Phocenſium, perſonæ fictione ad iram concitandam idonea.

C. 23. Digreſſio in proditores Philippi.

Extenuatio.

Amplificatio per collationem.

C. 24. Exhortatio ad pœnas ſumendas.

Scomma.

Ab abſurdo.

C. 25. Refutatio excuſationum Æſchinis

ſchinis culpam in alios transferentis.
Ejus accuſatio Phocenſium ab hac re aliena.
Hoc patet ex ipſius Æſchinis teſtimonio.
C. 26. Improbi ſunt conſervandi cum id è republica ſit.
Conſilium Philippi & Æſchinis contra Phocenſes.
C. 27. Refutatio: Cherſonefi incolumitatem nec redimendam fuiſſe, nec redemptam eſſe Phocenſium interitu.
C. 28. Refutatio: non ſi à nemine Phocenſium accuſetur Æſchines, id ſignum eſſe ejus innocentiæ.
C. 29. Phocenſium interitum etiam periculoſum eſſe Athenienſibus.
C. 30. Auctæ Thebanorum inimicitiæ.
Exaggeratio ab eventis & per collationem decretorum.
Refutatio: pacis laudationem adhuc eſſe.
C. 31. Inverſio.
Pace diminutas eſſe opes Athenienſium.
C. 32. Commoratio: Æſchinis culpa imminutas eſſe opes reipubl.
Effugiorum dilutio.
Vera crimina indicantur.
Exclamatio in effugia Æſchinis.
Ominatur.
C. 33. Admirabilis cauſæ tranſlatio.
Commutatio.
C. 34. Tranſitio: Æſchinem non erraſſe, ſed ſcelerate omnia corrupiſſe.
Correctio conceſſionis.
C. 35. Confirmatio ex ſignis.
I. Æſchines non odit Philippum.
Perſonæ fictio.
C. 36. II. Theſſalis & Philippi legatis de Amphictyonia ſuffragatus.
C. 37. III. Familiaris Philocrati, corrupto largitionibus.
C. 38. IV. Æſchines profiteri noluit, ſibi nihil eſſe rei cum actis Philocratis.
Ipſarum rerum teſtimonia fide digniſſima.
C. 39. V. Argumentum. Ejurata inſidioſe legatio, & poſtea ultro obita.
Conſilium Æſchinis in ejuranda legatione.
Imitatio.
Congeries cauſarum dehortantium.
C. 40. Exaggeratio convivii cum Philippo, poſt Phocenſium excidium celebrati.
C. 41. Concluſio, damnandum eſſe Æſchinem.
A turpi & abſurdo.
A minori & contrario.
C. 42. Refutatio per invectionem: non veniam Æſchini ideo dandam eſſe, ne ſi pœnas luat, id ægre ferat Philippus.
Tranſlatio inſolentiæ Philippi in proditores.
Imago populi.
Ab exemplo Regis Perſarum.
Ab abſurdo.
C. 43. Legatorum perfidiam obſuiſſe Athenienſibus, exemplo Thebanorum docet.
Philonis oratio.
Eventa Thebanorum.
C. 44. Collatio eorum quæ Athenienſibus acciderunt.
Invidioſa commiſeratio.
C. 45. Alia refutatio: non propter bellum male adminiſtratum, ſed perfidia legatorum pacem iniquam eſſe confectam.
Acris complexio.
Id manifeſtum ab exemplo Thebanorum.
Rejectio.
C. 46. Legatorum moram & avaritiam

tiam detrimentum intuliſſe reipublicæ.
Conſilium Demoſthenis in maturanda legatione.
C. 47. Mora legatorum, quæ ſpatium Philippo præbuit occupandæ Thraciæ.
Cæteros legatos ab Æſchine ſeparat.
Jusjurandum à ſociis & ſero & alieno loco in Philippi gratiam exactum.
Denuo concludit,
Potuiſſe eos rem bene gerere:
C. 48. Eos de induſtria perperam egiſſe.
C. 49. Narratio: quid ante Philippi adventum actum fuit: ad ſui commendationem & adverſariorum criminationem pertinens.
C. 50. Captivi redempti à Demoſthene.
C. 51. Occupatio & tranſlatio cauſæ: ſe poſteriorem legationem obiiſſe, ut captivos redimeret.
Jusjurandum.
Signa.
C. 52. Actiones Æſchinis & Philocratis inter ſe confert.
Æſchinis nocturni congreſſus cum Philippo, & mora.
C. 53. Objecta Æſchini crimina in ſummam colligit, judicesque concitat.
C. 54. Petitio ut condemnent Æſchinem.
Exaggeratio à tempore.
C. 55. Refutatio: etiam verborum reddendam eſſe rationem legato & oratori in libera præſertim civitate.
Amplificatio per collationem.
C. 56. Rejectio cavillationis de Philippi beneficentia.
C. 57. Refutatio: recte à ſe improbos collegas accuſari; idque omnium magiſtratuum exemplo.
C. 58. Digreſſio, qua petulantiam Æſchinis in mulierem Olynthiam odioſe exagitat; collatione adhibita Satyri hiſtrionis à quo filiæ hoſpitis fuerunt liberatæ.
C. 59. Ingenua mulier Olynthia ab Æſchine exagitata.
Exclamatio & inſectatio vitæ Æſchinis.
C. 60. Refutatio; ſe non eſſe ſocium actorum Æſchinis, & ſuis & legatorum factis declarari.
Inepta defenſio.
C. 61. Collegarum mutum teſtimonium.
Demoſthenis accuſatio, & adverſariorum ſilentium.
Æſchines quo pacto ſe defendere debuiſſet.
C. 62. Demoſthenes ab Æſchine rationes reddere prohibitus.
C. 63. Convitia Æſchinis non eſſe audienda,
C. 64. Nec credendum teſtibus, nec contentioni vocis quicquam contra animi ſenſum tribuendum.
C. 65. Occupatio: nullam fuiſſe cauſam, cur inſontes accuſaret.
Inverſio.
Vera cauſa accuſationis.
Reprehenſio negligentiæ magiſtratuum, & vigilantiæ Philippi commemoratio.
Ingratus populi animus, & ſuorum negligentior.
C. 66. Collatio Monarchiæ & Democratiæ.
Dehortatio à miſericordia, per contentionem: & ab infamia atque periculo.
Timarchi accuſationem exagitat.
C. 67. Refutatio argumenti de invitatione legatorum diſtinctione temporum.
C. 68. Deprecationi fratrum Æſchinis non relinquendum eſſe locum.

Rurſus

Rursus accusationem Timarchi invidiose exagitat;
C. 69. Et dicta quædam in eum retorquet.
Hesiodi versus de fama.
C. 70. Versus è Phœnice Euripidis de improborum consuetudine.
Æschines sophista, & tertianus actor.
Iambi Sophoclis de tuenda patria.
C. 71. Detorquet versus Sophoclis ad exagitandum Æschinis & natales & proditionem.
C. 72. Æschinis dictum de statua Solonis cavillatur.
Contraria Solonis & Æschinis facta.
Elegiaci versus Solonis, de causis respublicas tum evertentibus, tum conservantibus.
C. 73. Propter accusationem Timarchi, & conditionem temporum nulla venia danda Æschini.
C. 74. Id confirmatur exemplis Thessalorum, Eleorum, Arcadum, Olynthiorum.
C. 75. Olynthus proditione perdita.
C. 76. Ab exemplis majorum, cum exaggeratione à loco sumpta.
C. 77. Alia exempla eorum qui suæ munerum acceptationis pœnas dederunt.
Calliana pax.
Collatio facilitatis horum temporum.
Recentiora exempla.
C. 78. Confert Æschinis acta cum actis legatorum qui interfecti sunt.
C. 79. Asperrima exhortatio ad severitatem: & Æschinis insectatio per contentionem.
Nulla merita Æschinis.
Verba Æschinis in Timarchum retorquet in autorem, & affines ejus exagitat.
C. 80. A causa accusati Timarchi.
C. 81. Actuum Æschinis insectatio.
C. 82. Ab effectu proditionis Æschinis.
Insectatio Eubuli Æschinem defendentis.
C. 83. Collatio periculorum.
Oraculum de cavendis tyrannis.
C. 84. Ratio effugiendi insidias.
Æschini eo gravius irascendum, quo acrius initio Philippo adversatus fuerit.
Verba Æschinis de Atteſtida.
C. 85. Conciones Æschinis reversi è Macedonia, & Philippi laudes.
C. 86. Ex orationibus inter se pugnantibus colligit eum corruptum esse.
Judices misericordia Æschinis hominis perfidi & insolentis, & liberorum ejus moveri non debere.
C. 87. Iterum exagitat Æschinis contumelioſam reipublicæ concionem.
C. 88. Insolentia Æschinis.
C. 89. Digressio: Quo pacto Philippus rerum suarum angustiis districtus Athenienses circumvenerit, ad coarguendam Æschinis proditionem pertinens.
C. 90. Hæc sub persona Philippi dicuntur.
C. 91. Eventus consiliorum Philippi, & proditionis legatorum.
Mirabiles rerum ambages.
C. 92. Iterum confirmat, proditione legatorum hæc confecta esse omnia.
C. 93. Refutatio: non audiendum Æschinem, si culpam in Charetem transferat.
Repetit capita accusationis.
C. 94. Docet judices, quomodo Æschinem à causa aberrantem ad rem ipsam revocari oporteat.
C. 95. Scomma in magnam vocem Æschi-

Æſchinis.
C.96. Homo corruptus populi favorem adeptus reipublicæ perniciosior.
C.97. Esse è republica, ut pœnas det Æschines.

INDEX RERUM

Quæ in Æsch. *orat. continentur.*

CAP. 1. Benevolentiam captat accusatore criminando, & seipso & judicibus laudandis.
C.2. Metus. Indignatio. Lætitia.
C.3. Collaudat judices ob calumniam.
C.4. Inversio argumenti de Philocrate.
C.5. Æqua petitio, & ordo orationis cum dubitatione.
Accusationem partim alienam, partim inconstantem esse.
C.6. Æschines istam quæ ei aptior videtur, methodum insequi statuit.
C.7. *Primum* defensionis caput de pace ab ipso Demosthene approbata.
Philocratis decretum.
Demosthenes Philocratis defensor,
C.8. Et primæ legationis autor & approbator.
C.9. Decem legatorum creatio.
C.10. Demosthenis in priore legatione importunitas & arrogantia.
C.11. Ætatis reverentia.
Invehitur in calumniatorem.
C.12. Attentionem captat.
C.13. Capita orationis Æschineæ apud Philippum, qua ostendere conatur Amphipolim esse Athenienſium.
C.14. Ptolemaeus.
Novemviæ.
C.15. Ridicula Demosthenis apud Philippum hæsitatio,
C.16. Demosthenes pacis studiosus.
Philippi responsum.
C.17. Insidiosæ Demosthenis erga collegas blanditiæ.
C.18. Pactionem init Demosthenes, ut omnes legati ad populum eadem dicerent.
C.19. Attentionem captat.
Demosthenes laudator prioris legationis.
C.20. Exponit quid quisque legatus ad populum dixit, & quomodo se gessit.
C.21. Demosthenis renunciatio istius legationis, & Philippi laudum irrisio, & decreta Philippo inservientia.
C.22. *Secundum* defensionis caput concionis de pace habitæ.
Calumnia ex immutatione temporum.
C.23. Se unam tantum habuisse concionem.
C.24. Absoluta concionis à se habitæ defensio.
Status reipublicæ.
Oratorum nugæ.
Æschinis consilia.
Obiter suum genus commendat.
C.25. Concionis Arcadicæ distinctione temporum defensio.
C.26. *Tertia* defensio de Cersoblepte.
C.27. A Demosthene Cersoblептes fœdere exclusus.
Jusjurandum ad Palladium
C.28. Ei

C.28. Ei convitia ingerit & mendacia exprobrat.
C.29. Eum mendacii convincit.
C.30. De legatione Amphictyonica.
De legatione jurisjurandi exigendi causa missa.
C.31. Exagitat Demosthenis redemtionem captivorum.
C.32. Æschinis ad collegas oratio de expeditione Phocensi.
Attentionem rogat.
C.33. Demosthenis adversaria oratio, cui
C.34. Ridiculum sermonem apud Philippum habitum affingit.
C.35. Æschinis oratio ad Philippum & *Quarti* criminis de Phocensi excidio refutatio.
Amphictyonicum fœdus.
C.36. Supputatio eorum qui in concilio Amphictyonico jus suffragii habuere.
C.37. Renunciatio, non promissio de Thebanis.
C.38. Demosthenem non fuisse prohibitum quo minus legationem renunciaret.
C.39. Ostendit Demosthenem ei secundam legationem obeunti patrocinatum esse, etsi nunc eum illius tanquam male gestæ accuset.
C.40. Literas Philippi à se non esse scriptas.
C.41. Se Phocensis excidii non esse causam.
C.42. Non se, sed Dem. populum prohibuisse
C.43. Quo minus majores imitaretur.
C.44. Si ipse Phocensium excidii causa fuisset, Phocensium exules eum accusarent.
C.45. Refutatio versuum Hesiodi, distinctione famæ & calumniæ.
C.46. Proditionis crimen refellere nititur commemoratione parentûm, fratrum,
C.47. Affinium,
C.48. Liberûm.
Exagitat Demosthenis audaciam
C.49. Inter mentiendum, & illum accusat Aristophanem subornandi, ut falsum contra eum testimonium perhiberet.
Actionem Demosthenis eludit.
C.50. Peroratio refutationum enumeratione constans, cum insectatione accusatoris.
C.51. Ostendit Pæanem si cum cæteris legatis concinuerit, se nihil deliquisse, sed potius quod fieri oportuit, fecisse.
C.52. Diluit crimen illud quod ei objecit Dem., scilicet ejus actiones in gerenda repub. parum sibi constare; & eum prævaricationis, proditionis, aliorumque istiusmodi criminum insimulat.
C.53. Suas in bello res gestas recenset, quod Dem. in sua orat. eum per Ironiam egregium illum militem appellârat.
C.54. Pacis commoda & belli incommoda patriæ exemplis declarat.
C.55. Deprecatores ei præsto sunt.
C.56. Impense precatur Deos & Judices, ut eum sospitent.
Merita sua recitat.
C.57. Misericordiam commovere nititur.
C.58. Non sua, factum esse culpa se in crimen veniisse, sed Dem. & iniquæ fortunæ.
C.59. Eos supplex rogat, ad vocatos,

FRI
MVSEVM
BRITANNICVM